Ölü Bir Dilde Aşk

LEE SIEGEL

B&S

İngilizce'den Çeviren: Esra Arışan

AYRINTI

Bir adam var, akıllı, bilgili, zaten tanınmış bir profesör; karısına âşık, çocuklarına uzak, acılı ve mağlup. Ama en önemlisi Hindistan'a tutkun bir adam.

Ve bu adam, Profesör Roth, her şeyi bir yana bırakıp tutkusunun peşine takılıyor. Tac Mahal'de gördüğü, genç bir Hintli kadının bedeninde hayal ettiği, Hindistan'da kokladığı aşkı ne pahasına olursa olsun yaşamaya çalışıyor.

Ölü bir dil olan Sanskritçe'den çevirmekte olduğu *Kamasutra*'nın öğretilerini izleyerek adım adım yol aldığı bu Hindistan, bu aşk, bu tutku yolculuğu onu kendisi dahil, hiç kimsenin beklemediği bir sona sürüklüyor.

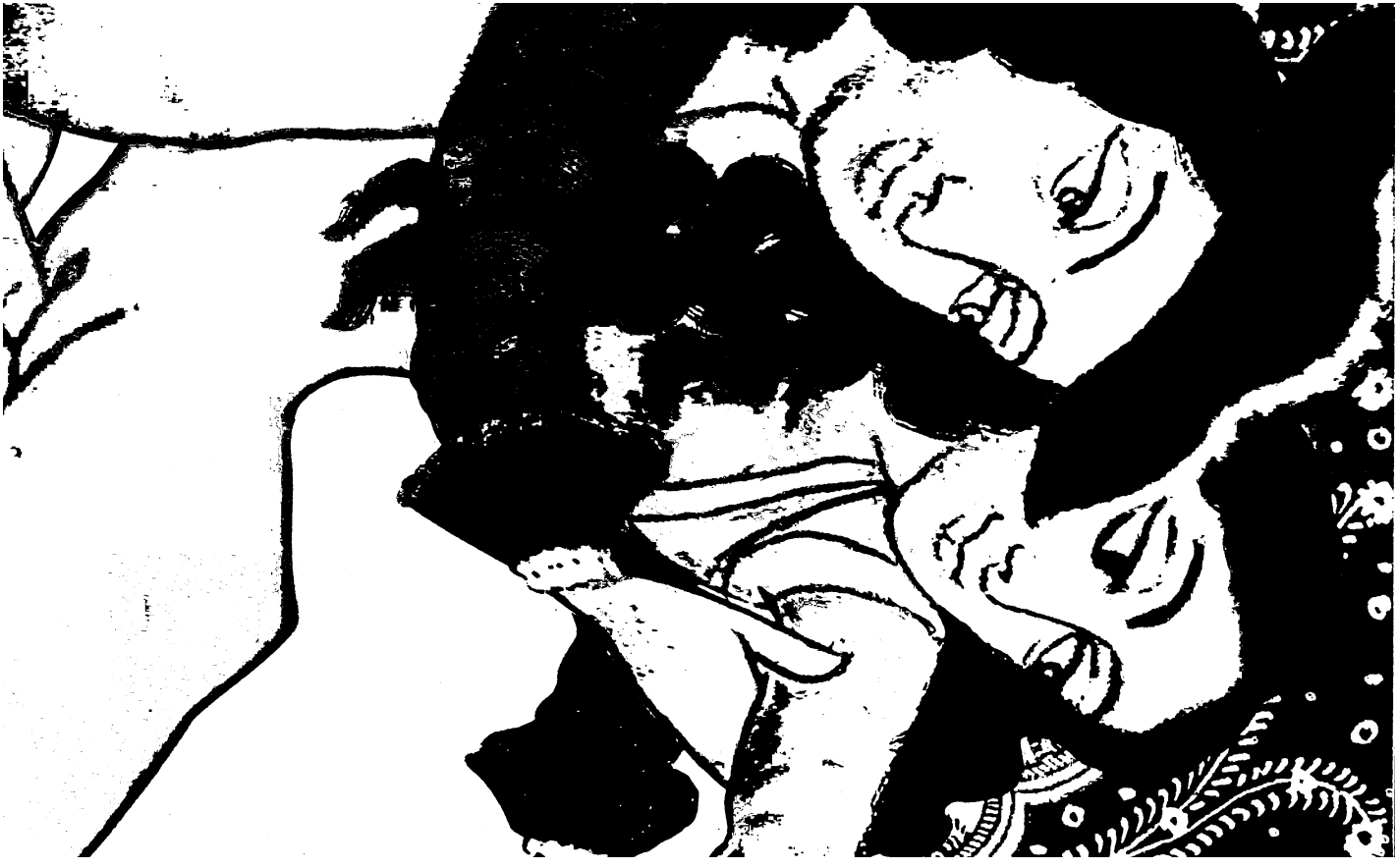
Ölü Bir Dilde Aşk, aslında *Kamasutra* hakkında bir kitap, tene, bedene, arzulara yönelik; ama öte yandan, gitgide duygu ve gerilim yoğunluğu artan bir aşkın izini sürüyor. Hindistan'ı, onun çelişkili güzelliğini, bir adamın gelgitleriyle paralel yansıtıyor. Gizem, entrika, tehdit, cinayet, mağlubiyet, ikiyüzlülük, erotizm, seks, ıstırap; kısacası bu, hayata dair her şeyin anlatıldığı bir öykü; ama en çok da ölü bir lisanda dillenen aşkın öyküsü...

AYRINTI YAYINLARI • EDEBİYAT
ISBN: 978-975-539-564-7
9 789755 395647

30 TL

Lee Siegel

Ölü Bir Dilde Aşk

Ölü Bir Dilde Aşk

Lee Siegel'dan

Bir Aşk Hikâyesi

Guru Vatsyayana Mallanaga'dan

Kamasutra

Tercüme ve Yorumlar

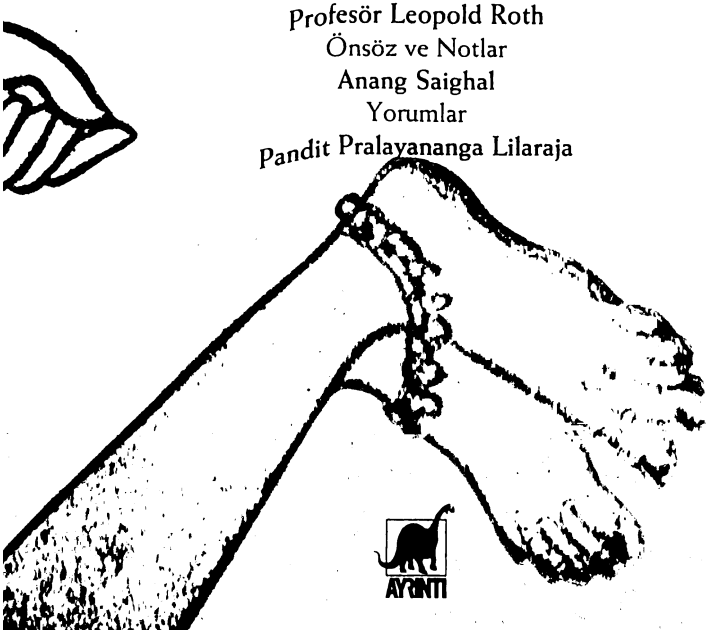
Profesör Leopold Roth

Önsöz ve Notlar

Anang Saighal

Yorumlar

Pandit Pralayananga Lilaraja

AYRINTI

Ayrıntı: 551
Edebiyat dizisi: 164

Ölü Bir Dilde Aşk
Lee Siegel

Kitabın Özgün Adı
Love in a Dead Language

İngilizce'den Çeviren
Esra Arışan

Yayıma Hazırlayan
Gökçe Çiçek Çetin

© 1999 by The University of Chicago
Licensed by The University of Chicago Press, Chicago Illinois, USA

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

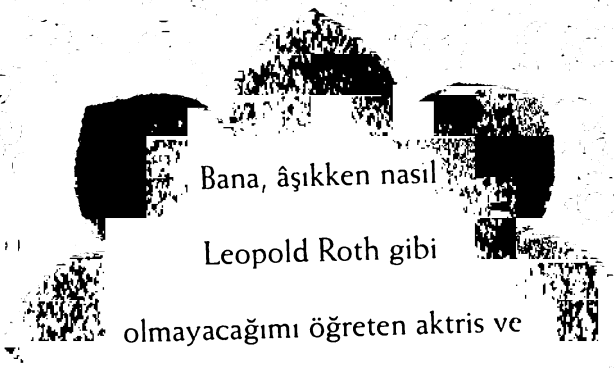
Dizgi
Esin Tapan

Baskı ve Cilt
Mart Matbaacılık Sanatları (0 212) 321 23 00 (Pbx)
Mart Plaza Merkez Mah. Ceylan Sok. No: 24 80360 Nurtepe/Kağıthane-İstanbul

Birinci Basım 2010
Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-564-7
SERTİFİKA NO 16061

AYRINTI YAYINLARI
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No:3 Eminönü - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 - 01 - 05 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Bana, âşıkken nasıl

Leopold Roth gibi

olmayacağımı öğreten aktris ve

yılan oynatıcısı Bridget'e...

Lee Siegel

Ayrıntı: 551
Edebiyat dizisi: 164

Ölü Bir Dilde Aşk
Lee Siegel

Kitabın Özgün Adı
Love in a Dead Language

İngilizce'den Çeviren
Esra Arşan

Yayıma Hazırlayan
Gökçe Çiçek Çetin

© 1999 by The University of Chicago
Licensed by The University of Chicago Press, Chicago Illinois, USA

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

Dizgi
Esin Tapan

Baskı ve Cilt
Mart Matbaacılık Sanatları (0 212) 321 23 00 (Pbx)
Mart Plaza Merkez Mah. Ceylan Sok. No: 24 80360 Nurtepe/Kağıthane-İstanbul

Birinci Basım 2010
Baskı Adedi 2000

ISBN 978-975-539-564-7
SERTİFİKA NO 16061

AYRINTI YAYINLARI
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No:3 Eminönü - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 - 01 - 05 Fax: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Bana, âşıkken nasıl

Leopold Roth gibi

olmayacağımı öğreten aktris ve

yılan oynatıcısı Bridget'e...

Lee Siegel

Bana aşkın gelenek ve

göreneklerini, törelerini ve

terbiyesini öğreten,

erotik sanatlar ve

bilimler pedagogu Auddalaki'ye...

Vatsyayana Mallanaga

Hindistan'ı, Onu, beni ve aşkı

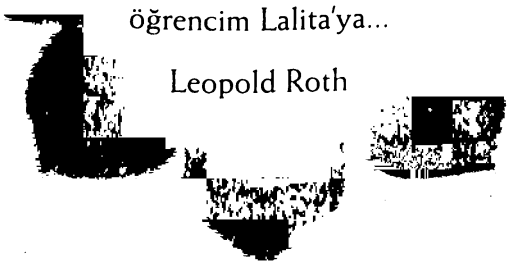
meydana getiren

yanılsamaların gerçeğini ve

gerçeğin yanılsamalarını öğreten

öğrencim Lalita'ya...

Leopold Roth

Bana güzelliğin dehşetini ve

aşk vasıtasıyla ölümde

bir kurtuluş olasılığı

bulunduğunu öğreten

Varanasi fahişesi Mayavati'ye...

Pralayananga Lilaraja

Bana aşk hakkındaki

klasik kitap *Kamasutra*'yı öğreten

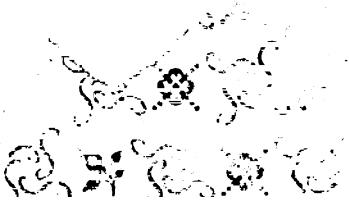
geçmişteki –Vatsyayana ve

Pralayananga– ve günümüzdeki

–Leopold Roth ve

Lee Siegel– profesörlere...

Anang Saighal

İÇİNDEKİLER

Anang Saighal'ın Önsözü 11

— I —

Öndeyiş

29

A. Soyut ve Öz 30
B. İdealler ve Ergi 38
C. Nesneler ve Özneler 51
D. Zenginlerin ve Ünlülerin Yaşam Tarzı 65
E. Gizli Âşıklar ve Yoldaşlar 94

— II —

Düzüşme

133

A. Karıştırma ve Eşleştirme 134
B. Sıkıştırma ve Kıvranma 161
C. Öp ve Anlat 167
D-E. Diş ve Tırnak 181
F. Pozlar ve Duruşlar 184
G. Şaplak Atma ve İnleme 191
H. Alt Alta Üst Üste ya da Tam Tersi 200
I. Oral Gelenek 207
J. Alfa ve Omega 209

— III —

Baştan Çıkarma

241

A. Seçim 242

B. Güven 263

C. Tuzak 283

D. Hamle 316

E. Öldürme 358

— IV —

Eşler ve Metresler

377

[A.] Yaşlı Eş 391

[B.] Genç Metres 404

416

Eşler ve Metresler

— ΛI —

— V-VI —

Hayat Kadınları ve Zina Yapanlar

419

A. Aşkın Safhaları (Intenrio Amatoris) 420

B. Kamasutra (Intentio Auctoris) 429

C. Ölü Bir Dilde Aşk (Intentio Lectoris) 438

— VII —

Gizli Bilgiler ve Erotika

463

A. Başarı ve Başarısızlık 464

B. Sırlar ve Çözümler 468

Kaynakça 471

Dizin 478

Anang Saighal'ın Önsözü

Sevgili Anang,

Kamasutra'ya olan ilgini takdir edebilirim ama Roth'un o metinle ilgili sapkınlığı hakkındaki kaygılarını onaylamam mümkün değil. Edebiyat araştırmacılarının Vatsyayana Mallanaga hakkında somut biyografik bilgi sıkıntısı çekmelerini belki bir talihsizlik olarak kabul edebilirim; ancak Leopold Roth'un varlığına dair bu suç kanıtlarından esirgenmemizin adil olacağını düşünüyorum. Bırak o da Vatsyayana'yı kınanmaktan koruyan bu anonimlik durumunun keyfini çıkartsın. Roth'un sözde "yorum"u, rahatsız bir aklın entelektüel enkazıyla, haşat olmuş bir kalbin duygusal süprüntülerinden başka bir şey değil. Çevirisi metne ne kadar sadıksa, sahte görünüşü de hayata o kadar uzak. Adımın bunun gibi bir kitapla ilişkilendirilmesine asla izin vermezdim.

Lee Siegel, kişisel yazışma

Bu aşk hakkında bir kitap. Aşkın felsefi bir ideal ve yazınsal incelik, coşkulu bir seyahat ve küçük düşürücü bir ıstırap, bir kefaret ümidi ve azap tehdidi oluşuyla ilgili Batı ve Doğu'ya ait çeşit çeşit anlamalar ve yanlış anlamalar sizi bekliyor bu kitapta.

Bu Vatsyayana'nın *Kamasutra*'sının, aşkın Hint anatomisinin ve seks davranışları gramerinin Sanskritçe'den çevirisi. Kitap eski metinlerin dehlizlerinde dolaşırken merkezde çevirmenin, Leopold Roth'un modern otobiyografik yorumu yer alıyor; ki bu yorum bizi kendisinin bir kolej öğrencisiyle, Birleşik Devletler doğumlu Doğu Hindistanlı bir genç kız olan Lalita Gupta'yla mahrem ilişkisine götürüyor.

Kitap bir aşk hikâyesi, gerçek bir itiraf ve bir cinayet sis perdesi; western (ancak kovboylar yok) ve bilim kurgu (ve bilim seksoloji); dilbilimi ve özür dilemenin yanı sıra, seyahatname ve gülünç haller dizisi de. Metin, yazarın bütün engellere rağmen aşkta kazanmak için boğuştuğu retorik bir oyun gibi.

Kelimeler pek çok ağızdan döküldü ve pek çok el tarafından yazıldı. İki ana anlatıcıdan birisi Pandit Vatsyayana Mallanaga, Hintli filozof, pedagog ve *Kamasutra*'ın yazarı; diğeri ise merhum Profesör Leopold Roth, eski öğretmenim, Amerikalı Hindolog, dilbilimci ve *Kamasutra*'nın çevirmeni-yorumcusu. Pralayananga Lilaraja, edebiyat heveslisi ve Moğol sarayının Hintli entelektüel süsü; ve Anang Saighal (bendeniz), Hindu-Amerikan doktora öğrencisi, editör ve açıklayıcı notların yazarı, ek yorumları sağlayan kişi. Bu sözcüler de, oyundaki diğer oyuncular gibi, tanıtılmayı talep ediyorlar.

VATSYAYANA MALLANAGA

Ağızdan ağza aktarılan kadim erotik bilgi ve belgeler külliyatını tasnif edip bir araya getirerek *Kamasutra*'yı yaratan Brahman ahlakçı hakkında pek az şey biliyoruz. Bu ağırbaşlı seks âliminin İ.Ö. beşinci yüzyıl ile İ.S. beşinci yüzyıl arasında herhangi bir zamanda yaşamış olması ihtimal dahilinde de olsa, yüzeysel biyografik tartışmaların içinde en zirvası onu güçlü ve gönençli Gupta dönemine (İ.S. üçüncü yüzyıl) konumlandırmaktadır. Vatsyayana'nın nerede yaşa-

dığı hakkında, yaşadığı dönemin hangisi olduğundan daha fazla bilgi sahibi değiliz; bazı tarihçiler Patna'da yaşadığını iddia ederken, bazıları okula Varanasi'de gittiği ve burada ders verdiği düşüncesinde ve hâlâ bir başka grup tarihçi memleketinin Orissa olduğunda ısrarcı. Birkaç kişi ise onun aslında hiç yaşamamış olduğunu dile getiriyor.

Vatsyayana'nın akademik yükümlülüğü, geleneksel bir bilgi bütününü sistematik hale getirmek ve bu şekilde onu koruma altına almak mıydı bilemiyoruz. O tıpkı kendisinden önceki bilgelerin somut bir şekilde ortaya koyup incelemiş olduğu gibi, aşkın her türlü halini, sevgili tiplerini, onların cinsel eğilimlerini ve aktivitelerini listelemiş. Böylesi bir tasnif işlemi kapsamlı ve ısrarcı bir Hintli entelektüel dürtünün göstergesidir. Hayatın her sahası –erotizmin yanı sıra linguistik, politik, ekonomik ve dini alanlar da dahil olmak üzere– her türlü deneyim, tutkuyla ve saplantılı bir şekilde Hindu medeniyeti boyunca hayatı düzenleyen özet bilgi ve kaideleri içeren cüzler –*sastra*'lar– halinde sınıflandırılmış, alt sınıflara, alt-alt sınıflara ayrılmıştır. Bu devasa edebiyat eserinin derlenmesinin ardındaki dolaylı varsayım, listeleme, sınıflandırma, adlandırma ve sistematikleştirmenin aslında öğrenme ve anlamaya hizmet etmesidir. *Kamasutra* esas itibarıyla geleneksel Hindu aşk anlayışını detaylı bir şekilde anlatan, evrensel insan tutkularının ve dürtülerinin spesifik normlar ve resmi değerler çerçevesinde düzenlendiği daha geniş bir *sastra*'nın temsilcisi olan bir metindir. *Kamasutra* aristokratlar, varlıklı tüccarlar, şehirli beyefendiler ve neşeli hanımefendilerden oluşan kültürlü bir dinleyici topluluğu için geleneksel atasözleri formatında kaleme alınmıştı. Bilginler, şairler, doktorlar, edipler, estetler, sanatçılar, saray mensupları, fahişeler, züppeler ve yeni evliler ile kültürlü, kozmopolit ve çekici olarak değerlendirilmeyi arzu eden herkes tarafından okunması elzemdi.

Roth'un *Kamasutra*'yı çevirmekte olduğunu keşfetmemden kısa bir süre sonra, ona Vatsyayana'nın metni üzerinde çalışırken bu kişiye karşı bir şeyler duyup duymadığını, örneğin yazarın kişisel korkulara ve arzulara sahip etten-kemikten bir insan olarak nasıl biri olduğunu hissedip hissetmediğini sordum.

Roth daima masasının üzerinde duran Sanskritçe-İngilizce sözlüğe bakmak üzere bana arkasını dönerken sorumu "Hayır" diye yanıtladı.

LEOPOLD ROTH

Profesör Roth'la ilk kez 1994 yılının sonbaharında Swinburne Hall'deki ofisinde karşılaştım. Kaliforniya'daki Western Üniversitesi Asya Araştırmaları bölümünde lisansüstü programa kabul edilmiştim ve kendisi Sanskritçe tefsir edebiyatı gibi son derece görmezlikten gelinen bir konudaki doktora tezim için yapacağım çalışmama nezaret etmeyi tam zamanında kabul etti. O zamanlar gözleri ışıl ışıldı; ardı ardına açık saçık ve kışkırtıcı şakalar yapıp duruyordu. Hiçbir şekilde mutsuz bir adam izlenimi vermiyordu. Leopold Roth olmak eğlenceli olmalı diye düşünmüştüm.

Roth 1945'te Los Angeles, Kaliforniya'da doğdu. Anne babası kırklar, elliler ve altmışların ilk yarısında film yıldızlarıydı. Hollywood Lisesi'nden mezun olduktan sonra, lisans diplomasını Berkeley'deki Kaliforniya Üniversite'sinden aldı (Edebiyat Fakültesi, 1964); bir yıl kadar Avrupa'da seyahat ettikten sonra master öğrencisi olarak Oxford Üniversitesi'ne kabul edildi ve burada 1976 yılında Şark Bilimleri Fakültesi tarafından doktora belgesiyle ödüllendirildi. Roth'un akademik sicili etkileyici olmasına rağmen, profesyonel kariyeri boyunca oldukça az eseri yayımlanmıştır.

Oxford'dayken Sophia White'la tanıştı (1950 Reading, İngiltere doğumlu); Sophia Restorasyon dönemi edebiyatı üzerine master yapmakta olan bir başka öğrenciydi. 1974'te evlendiler. Bir yıl sonra, Sophia White-Roth, İsaac ve Leila adlı ikizlerini dünyaya getirdi; ondan sonraki yıl Roth ve karısı Oxford'da aynı törenle diplomalarını aldılar ve her ikisi de Western Üniversitesi'nde, biri Asya Araştırmaları, diğeri İngiliz Araştırmaları Bölümü'nde olmak üzere öğretim kadrosundaki yerlerini garantiledi. İkizlerden kız olanı on iki yaşında öldüğünde, çift üniversiteden bir yıllık izin alarak acılarını unutma çabasıyla oğullarını da yanlarına alarak Paris'e gitti. Profesör

White-Roth 1991 yılında Kadın Araştımaları Bölümü için ortak atamayı kabul etti ve 1994'te akademinin idari işlerden sorumlu dekanı oldu.

İlki 1974 yılında olmak üzere, Roth her dört beş yılda bir birkaç Hindistan'a gitti. Her sömestir hazırlık sınıfı öğrencileri için Asya Araştırmaları 150B'de Hint Kültürü'ne Giriş (ki ben de bu dersin asistanıydım) dersleri verdi. Ayrıca şeçilmiş bir Sanskritçe metnin çevirisinin yapılarak yorumlandığı bir üniversite semineri düzenledi. 1997 baharında, eğitmenlik yaptığı son seminer *Kamasutra* hakkındaydı. Kursa yazılan tek öğrenci bendim.

Bayan Lalita Gupta'yla olan profesyonel açıdan uygunsuz, yasak aşk ilişkisinin yarattığı skandal sonucu Profesör Roth 1997'nin sonbaharında öğretmenlik görevinden alındı ve yirmi üç yıllık karısı boşanma konusunda ısrar etti. Roth'un kış aylarındaki ölümü, boşanma işlemlerinin ve onun *Kamasutra* üzerindeki çalışmasının sonu oldu. Üniversite gazetesi *Western Crier*'da geçen Ocak ayında bir ilan çıktı:

> Asya Araştırmaları Bölümü'nden Profesör Leopold Roth, Noel tatili esnasında Swinburne Hall'deki ofisinde ölü bulundu. Fakülte mensubunun ölümünü müteakiben kampustaki polis dedektiflerinin varlığı olayın cinayet olabileceğini düşündürüyor. Üniversite İlişkileri Ofisi'nden adını vermek istemeyen bir yetkili konuyla ilgili olarak "yorum yok" diye konuştu.
>
> Hatırlanacağı üzere, Dr. Roth geçen sömestir Hindistan'dan [!] bir kız öğrenciyi taciz etmesi sonucunda kampusta birçok soruna yol açmış olan profesördür. Üniversitenin kendisine karşı açmış olduğu dava devam etmektedir; ancak artık kendisinin ölmüş olmasından dolayı muhtemelen suçlamalar düşecektir.
>
> Asya Araştırmaları Bölüm Başkanı Dr. Paul Planter'a göre, birkaç eleştiri yazısının yanı sıra Hindistan hakkında son derece ilmi bazı makaleler de yayımlamış olan Profesör Roth, geçtiğimiz günlerde filme alınmış olan meşhur Hint seks elkitabı *Kamasutra*'nın çevirisi üzerinde çalışmaktaydı. Dr. Planter bu gazete için bir ölüm ilanı hazırlamaktadır ve bitirir bitirmez yayımlanacaktır.
>
> Leopold Roth sadece bir tacizci olarak değil, (onun Asya Araştırmaları dersini alan 150B sınıfından bazı öğrencileri ve İleri Sandscript [!] seminerine katılmış olan az sayıdaki master talebesi tarafından) bir eğitmen olarak da hatırlanacaktır. Onu tanıyan kimileri mutlaka kişi

olarak da kendisini unutmayabilir.

Roth "travma sonucu oluşan kafatası kırığının yol açtığı beyin kanaması"ndan öldü; anlaşılan o ki bu durum suratına büyük bir kitap ile, Monier Monier-Williams'ın kallavi *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü (1899; tekrar basım, Oxford: Oxford University Press, 1945) ile vurulmasının yol açtığı düşme esnasında, kafasının arkasını ofisindeki masanın kenarına çarpması sonucunda gerçekleşti. Saldırgan hâlâ bulunmuş değil. Polisin duruma kayıtsızlığına bakılırsa, korkarım Leopold A.Roth'u kimin öldürdüğü sorusu akademik bir soru olmaktan ileri gidemeyecek.

Öldürüldüğü sırada Profesör Roth *Kamasutra*'nın Beşinci Kitap'ına yeni başlamıştı. İlk dört kitaptaki çalışmasını ne dereceye kadar gözden geçirdiğini bilemiyorum. Tercümesi, elimdeki haliyle, son derece tutarsız; ancak kendi hayatı da öyleydi. Ayrıca yer yer yanlış; fakat aynı metnin önceden yayımlanmış diğer çevirilerinden daha yanlış değil.[1] Roth'un edebi vasiyetini yerine getirecek kişi olarak atanmam sonucu çevirisini düzeltmek, hataları, atlamaları, tutarsızlıkları ve tuhaflıklarıyla uğraşmak bana kaldı. Bu konuda Pandit Pralayananga Lilaraja'nın on yedinci yüzyılda yayımlanmış Sanskritçe yorumuna güvendim. Roth doktora monografisinde bu edebi kişiliğe bir bölüm ayırmış[2] ve ben de kendi tezimde, bilinçli olarak ya da

1. Metin İngilizce'ye Sir Richard Burton ve F. F. Arbuthnot (1883) ile S. C. Upadhyaya (1961), Fransızca'ya E. Lamairesse (1891) ve Alain Daniélou (1992), Almanca'ya Richard Schmidt (1907), Rusça'ya Nikolay Stavrogin (1918), Hinduca'ya Pandit Madhavacharya (1934) ve Bipinchandra Bandhu (1943), Pencapça'ya Kashinath Saighal (1922), Farsça'ya Pralayananga Lilaraja (1661), Oriya diline Vasishtha Mohanti (1939), Zemblaca'ya Romulus Arnor (1956) ve Japonca'ya Henry Kamisato (1996) tarafından çevrilmiştir.

2. Roth'un tezi "*Oflyricheros*: Anagramik Bilmeceler ve Sanskrit Edebiyatındaki Diğer Muğlak Fiil Yapıları" (Oxford Üniversitesi, 1976) semantik çift yönlülüklerle ilgili görüngüsel bir çalışmaydı. Bir "bilmece"de değiştirilen (basit anagramlardaki gibi) kelimelerin, deyimlerin, cümlelerin içindeki harflerin sırası değil, daha ziyade o harflerin arasındaki boşlukların değiştirilerek bambaşka mesajların ortaya çıkmasıdır. Bir ses birimi serisinin kelime oyunu boyutu münferit cinaslı kelimelerin semantik tınıları tarafından inşa edilmez; yeni anlamlar bir ses birimi setini değişik noktalardan bölerek keşfedilir. Bu nedenle Roth'un tezinin başlığı olan *Oflyricheros* saçmalığı, "O, fly, rich Eros!" [ey zengin Eros, uçı] ve "Of lyric heros" [lirik kahramanlara ait] gibi bir anlam kazanır. Bu tarz sözel bilmeceleri İngilizce'den ziyade, (el yazmalarında genellikle herhangi bir hece aralığı kullanılmadan yazılan) hece ölçüsüyle üretilmiş Sanskritçe'de çok kullanılır. Pralayananga bu bilmecelerden epeyce yazmıştır.

bilinçdışı bir şekilde, Pralayananga'nın yorumsal makalesinin temelini oluşturan amaçlar hakkında uzun bir yazı kaleme alıyorum. Pralayananga beni Roth'a bağlıyor.

PRALAYANANGA LİLARAJA

Pralayananga Şah Cihan'ın Agra'daki sarayında kendisine âlim olarak önerilen bir pozisyonu kabul edip Varanasi'den ayrıldığında Tac Mahal hâlâ inşa halindeydi. Kudretli işvereninin hizmetindeyken, Hindu bilge hem *Kamasutra*'yı hem de *Bhagavadgita*'yı Farsça'ya çevirdi ve bu metinlere orijinal Sanskritçe yorumlar yazıp bunları sarayın ortak diline tercüme etti. Benim ilgilendiğim Pralayananga'nın yorumlarıyken (ve özellikle de şu anda *Kamasutra*'dakiler[3]), Roth'un bilimsel ilgisi onun oyuncul eseri *Kamaslesakavya*'ya yönelmişti. Bu şiirin 181 kıtasından her biri, hecelerin ne şekilde ayrıldığına bağlı olarak, sofu bir dini metin ya da cinsel aşka dair açık saçık bir şölen olarak okunabiliyor ve aynı zamanda ikisi birden olabiliyordu. Eserin yazarı Pralayananga'dan on yedinci yüzyılda yaşamış bir İngiliz gezgin, diplomat ve dilbilimci olan Sir Thomas Lovely'nin *Şark'a Bir Seyahat, Batı Hindistan'ın Gerçek Keşfi* kitabında şöyle bahsedilir: "Grubumuz sarhoş hükümdarın himayesindeki Prolayanunga Leeloraj adlı muhterem bir şair bozuntusu tarafından bayağı bi eğlendirildi; acayip bilmeceler söyleyen, iki ayrı anlamı aynı anda ifade edebilen bu adam, bir dizede hem fikfik yapmaktan hem de yüce Rab'dan bahsediyor ve kimse hangisinin hangisi olduğunu ayırt edemiyor."

Roth tezinde bu muğlak metni çevirirken ve sözel oyunların dilbilimsel, sözbilimsel ve şiirsel imalarını betimlerken oldukça etkileyici bir iş çıkardı. Ayrıca anlambilimsel fenomenin bazı psikolojik, epistomolojik ve metafiziksel uzantılarına işaret etti:

3. Pralayananga'nın yorumuna ilave olarak, Yasodhara'nın (13. yüzyıl), *Jayamangala*'sını (ve ara sıra da Narsingh Sastri'nin on sekizinci yüzyıl yorumunu) inceledim. *Kamasutra*'nın yedi kitabının her birinin sonuna koyduğu notlarında Yasodhara, efkarlı bir şekilde bu şerhleri, edebi bir gayretle, kurnaz, genç ve güzel bir kız olan sevgilisinden ayrılmanın verdiği acısına avuntu bulmak amacıyla düştüğünü belirtir. Yorumuna adını verdiği *jayamagala*, "ölümü fethetmek için bir işaret ya da belirti" demektir.

Anlam, (Hintli şairin/rahibin inandığı üzere), anlaşılmasa, hatta idrak dahi edilmese bile, telaffuzda mı, yani seslerin ta kendisinde mi yatıyor? Yahut sağduyunun bize söylediği gibi, yazılı ya da sözlü telaffuz sadece bir anlamın dile getirilmesi için yazar ya da konuşmacı tarafından okur ve dinleyicinin anlaması için tasarlanmış bilinçli bir araç mı? Bilmecelerde etkili şekilde sergilenen, iki ya da daha fazla sayıda aykırı, hatta hatalı sözcük biriminin tek bir ses biriminde yer almasının yarattığı dilbilgisi belirsizlikleri kendi içlerinde barındırdıkları adlandırılamayan paradoksları mı tekrarlıyor? Dünyayı kavrayışımız sadece kelime arası boşluklarını nereye koyduğumuzdan, bilinçli ya da bilinçsizce kendimizi ve etrafımızdaki her şeyi nasıl ayırdığımızdan mı ibaret? Elbette, zamanın gözlemsel yapısı olağanüstü olayların sırasını değiştirmemizi ve anagramatik deneyimler edinmemizi engelliyor; ancak bir şeyin başlangıcını ya da sonunu belirlememizi engelleyen hiçbir şey yok. Soru ("Am I able to get her?" [Onu tavlayabilecek miyim?]) ile fantezi ("Amiable together" [Birlikte sevimliyiz]) arasındaki ilişki nedir? Bilmecelerin bir kez farkına varınca "woman's laughter'm [kadın kahkahası] bünyesinde "manslaughter'ı [erkek doğrayan] barındırdığını irkilerek görüyorsunuz.[4]

Lovely, Pralayananga'nın ölümü hakkında ilgi çekici bir izahatte bulunuyor, ki bu aynı zamanda Shahnavaz Khan Khus Emak Awrangabadi'nin *Maathir-ul-Umara*'sı (2:187-229) tarafından destekleniyor, Bhagavanlal Indraji'nin on dokuzuncu yüzyıla ait resimli Sanskriçe antolojisinde (4:32) detaylıca işleniyor, sözlü halk hikâyelerinde abartılıyor ve Roth'un tezinde aşağıdaki şekilde özetleniyor:

Mayavati onun gerçek adı değildi ama Agra'daki kraliyet hareminde ona verdikleri isim buydu. Varanasi'de zengin tüccarların (ya da daha sıklıkla onların oğullarının ve arkadaşlarının) iştahını kabartan, zengin ve meşhur bir genelev sahibesinin himayesindeydi. Burada satılığa çıkartılan sadece cinsel zevkler değildi; kerhaneye (çoğu zaman afyonlu ve ilaçlı) şarap içmek, betel çiğnemek, tütün ve esrar çekmek, lezzetli mezeler yemek, müzik dinlemek ve güzel kızların dansını seyretmek için de gidilirdi. Çocukken inanılmaz derecede umut vaat eden güzelliği nedeniyle, babasından hatırı sayılır bir para karşılığı satın alman Ma-

4. *Oflyricheros*, 418. Denebilir ki, bir kere sözel bilmecelerin ayırdma varınca, "Leopold Roth" isminin orta kısmında yer alan "old rot" [pis moruk] kelimelerine dikkat etmekten kendinizi alamıyorsunuz.

yavati, hanımı tarafından, *Kamasutra*'da klasik şekilde betimlendiği üzere, zevk verme sanatı konusunda son derece iyi eğitilmişti; metinde yer alan erotik teknikler ve zarif bükülmeler sıradan bir fahişeyi mükemmel bir cariyeye çevirdi. Mayavati çok iyi bir öğrenciydi. Aslında yeteneği o kadar dikkat çekiciydi ki, öğretmeni onu Moğol sarayındaki bir aracıya satmayı başardı.

Şah Cihan'ın güvendiği sırdaşı ve danışmanı haremağası Ibn al-Qifti aynı zamanda sarayda kadınların yaşadığı bölümlerden de sorumluydu ve Mayavati hakkında özel planları vardı. Moğol yöneticilerin büyük oğulun tahta geçmesi kuralını uygulamaması nedeniyle cinayet pek çok durumda toplum içinde yükselmek için en uygun yöntemdi. Saray entrika ve şüpheden geçilmeyen bir yerdi; iktidar külfetti. Yüksek mevkide bulunan ve gerçek politik nüfuzu olan herkes zehirlenme ihtimaline karşı yemeğini ve şarabını tadacak hizmetkârlar tutardı; böylece Ibn al Qifti gizli bir silah geliştirdi: Mayavati.

Sarayda panayır ve festivallerde sık sık insanları eğlendiren bir yılan oynatıcısı, haremağasına şişelerce ölümcül zehir sağladı. Ibn al-Qifti bunları azar azar Mayavati'nin yediklerine koymaya başladı. Önceleri son derece küçük damlalar halinde yutturdu, birkaç ay geçince bir kaşık dolusu, daha sonra iki kaşık dolusu derken, bir yılın sonunda Mayavati en ufak bir zehirlenme belirtisi göstermeden fincan dolusu zehir içebiliyordu. Bir yıl daha geçtikten sonra kız kobraların en ölümcülü kadar zehirliydi. Tükürüğü, teri, kanı, idrarı, seks sıvıları ve gözyaşları öldürücüydü. Awrangabadi'nin tahminine göre, İmparator'un da onayıyla, İbn al-Qifti Mayavati'yi sarayda bir düzineden fazla adamı yok etmek amacıyla kullandı.

Pralayananga Lilaraja esasen bir hoca ve özellikle de bir Sanskritçe âlimi olmasına rağmen, çevirmenlik ve yorumculuk işinin dışında sarayda başka görevler de üstleniyordu. Edebi bir eleştirmen olarak kaçınılmaz bir şekilde şiir yarışmalarına hakem olarak çağrılıyor ve himaye arayan yazarların eserlerini değerlendiriyordu. Ancak aynı zamanda ondan insanları eğlendirmesi de bekleniyordu. Aşk ve ölüme ilişkin Hindu efsanelerini teatral bir şekilde anlatması isteniyor, hatta daha da sıklıkla özel yetenekleri nedeniyle bilmeceler, palindromlar, bulmacalar söylemesi, saray hanımlarına eğlenmeleri için semantik bulmacalar ve kelime oyunları; anagramlar, logogramlar, metagramlar, akrostişler ve amfiboller sunması talep ediliyordu. Hoca Lilaraja adı şanı duyulmuş biriydi ve onun zekâsını anlayıp takdirle kıkırdamak akıllı bir adam olduğunuzu gösterirdi.

Pralayananga sık sık Mayavati'yi dans ederken seyretmişti. Kızın

güzelliğiyle sersemlemiş, şarkı söyleyen sesinden büyülenmiş ve vücudunun yılan gibi hareketlerine tutulmuş olsa da, herhangi bir girişimde bulunmaya cesaret edememişti; zira kadın sanatçılarla ilişki kurma ayrıcalığı, diğer eyalet ve ülkelerden gelme diplomatlar ve yüksek mevki sahibi kişiler gibi sadece belli bir erkek sınıfına tanınmıştı. Bilinen bir şey daha varsa o da, bu tür kadınların çoğu zaman kendi keyiflerine uygun gizli âşıklar edindiğiydi ve pek tabii ki, bu âşıklar genç ve özellikle göz kamaştıracak kadar yakışıklı olurdu; Pralayananga ise elli yaşında bir âlimdi.

Mayavati ilk kez onunla konuştuğu sırada bir ashoka ağacının gölgesinde, Yamuna'da yapmış olduğu banyo sonrasında dinlenmekteydi. Lilaraja'yı irkilten sadece kızın onun adını biliyor olması değil, sarayda sunduğu bilmece-şiirlerden birini söyleyebilmesiydi.

"Bana öğretmenizi istiyorum" dedi kız, "Sanskritçe öğrenmek istiyorum. Bu lisan Vatsyayana müfredatının tek konusu ve ben bundan habersizim. Sanskritçe öğrenerek Hindistan'daki en başarılı metres olacağım. Yaşlanıp çalışamayacak hale gelince de kendi zevk evimi açabileceğim ve orası okulların en iyisi olacak. Kızlarıma aşk sanatını ve ilmini, *Kamasutra*'daki tüm disiplinleri öğreteceğim. Taliplileriyle sadece mükemmel Hintçe ve Farsça konuşmakla kalmayıp, aynı zamanda onlara Sanskritçe şiirler söyleyip kulaklarına kadim aşk sözcükleri de fısıldayabilecekler." Ibn al-Qifti'nin izni ve Şah Cihan'ın onayıyla Pralayananga, Mayavati'nin öğretmeni oldu. Öykünün bütün versiyonlarında, Pralayananga'nın onu ilk görüşte arzulamasına karşın, kızın ona tıpkı yılan zehrine zaman içinde bağışıklık kazanması gibi yavaş yavaş, adım adım âşık olduğu anlatılır.

Kıza aylarca öğretmenlik yaptıktan sonra, Pralayananga kendisini yiyip bitiren, perişan eden aşkını itiraf etmeden duramadı. Mayavati gözlerinden akan yaşları görmesin diye arkasını dönerken, erkeğe kendinin de onu çok sevmesine, tüm kalbiyle tapmasına rağmen sevgili olamayacaklarını söyledi: "Sen bana bütün erkeklerden başka davrandın. Kendimi sabırsızlıkla ders yapmayı beklerken buluyorum. Hep gelmeni istiyorum. Senin sevgilin olmayı dünyadaki her şeyden çok arzu ediyorum. Ancak bu imkânsız." Ve ona nedenini anlattı; onun tarafından öpülmenin bir kobra tarafından ısırılmakla aynı olacağını, kollarıyla sarılmanın ise bir engereğin boğumlarına sarmalanmaktan farksız olacağını söyledi. "Ben ölümün ta kendisiyim" diye fısıldadı kız.

Hikâye tuhaf bir şekilde, birdenbire bir tecavüzle son buluyor. Pralayananga itiraz edip aşkının her türlü ölüm korkusunun üzerinde olduğunu söyleyerek Mayavati'nin üstüne saldırıyor ve içine girmeye çalışı-

yor; kız ise boğuşarak adamı üzerinden atmak için çabalıyor. Bunu onu kurtarmak için yapıyor, erkeğin arzusuyla boğuştuğu kadar kendi arzusuyla da savaşarak ve fiziksel olarak direnmesine rağmen onu sevdiğini ve istediğini haykırarak.

Pralayananga, Mayavati'yle sadece bir kez sevişebildi. Hikâyenin tüm versiyonlarında denir ki, alim ölürken gözlerinden yaşlar akmasına rağmen gülümsüyormuş. Hikâyenin on dokuzuncu yüzyılda yaşamış olan düzeltmeni ekliyor ve diyor ki: "Mutlu tebessümün ışıltısı sonsuzluğun görkeminin [bilincinde olmanın ya da onu tecrübe etmenin] ta kendisiydi."

"Neden?" diye sormuş Roth hikâyeye koyduğu bir dipnotta, "Hep merak ederim, neden edebiyatta bir sürü insan aşk için mutlulukla ölmeye bu kadar niyetli, hatta hevesliyken gerçek hayatta kimse bunu yapmak istemez?" Diyebilirim ki, pek çok bakımdan Roth'un *Kamasutra* yorumu, bu sorunun cevabını bulmaya yönelik bir girişimdir.

ANANG SAİGHAL

Kamasutra'yı ilk kez ailemin kütüphanesinde keşfettim. Doktor oldukları için, doğal olarak koleksiyonlarında pek çok tıp kitabı bulunuyordu; dokuz yaşında bir oğlan çocuğu olarak bende genital organlara ve doğumla ilgili metinlere karşı özel bir ilgi oluştu. Gizli gizli incelemelerimde olağanüstü tüylü pübik deltaya, ağırbaşlı sünnet derisine, inciye benzer klitorise, gölgeler içindeki yarığa, buruş buruş idrar yolu girişine, genişleyen büyük ve küçük dudaklara, yırtıcı vajina girişine, esrarengiz çatala ve küstah anüse hayret ettim. Vatsyayana'nın *Kamasutra*'sına da ilk kez bu metinler arasında rastladım. İngilizce'ydi, müstehcen Hint minyatürleriyle ve tapınak cephelerinin muzır fotoğraflarıyla betimlenmişti ve kitabın ilk sayfasına yayıncının düşmüş olduğu not keşfimi daha da heyecan verici kıldı: "Bu kitabın satışı sadece Hindoloji ve filoloji uzmanları, doktorlar, yasal görevliler ve Hindistan Hükümeti yetkilileriyle sınırlıdır."

Gizlice Hintli sanatçılar tarafından taşa ve tuvale resmedilen çift-

leşme pozisyonlarını inceledikçe, kitap esrik sekse dair şehvetli ve kutsal bir dünyanın kapılarını açtı önümde; keşfedilip fethedilmeyi, incelenip yerleşilmeyi bekleyen, el değmemiş bir dağlar, çöller ve vahşi ormanlar ülkesi; babamın dünyası: Hindistan. Saçlarımın, gözlerimin ve derimin rengi kadar, sanırım karanlık rüyalarımı da borçlu olduğum yer, bu şehvetli ve bakir memleketti. Hayalimde günün birinde atalarıma ait bu uzak diyarda erkekliğimi keşfedip, cinselliğimi ortaya çıkaracağımı canlandırırdım.

Eğer annem ölmeseydi Hindistan'a, babamın anavatanına, hiçbir zaman gidemeyebilirdim. Onkolog olan annemin rahim kanserinden ölmesi beni psikiyatr olan babamın günün birinde çıldırabileceği düşüncesine sürükledi. Londra'da gittikçe çoğalmakta olan işleri sayesinde kendisi kültürler arası psikiyatride uzmandır ve çoğunlukla Batı'ya gelen Hintli göçmenlerin ruhsal sorunlarını çözmektedir.

Annem ve babam birbiriyle ilk kez St. Louis'deki Washington Üniversitesi'nde, her ikisi de tıp öğrencisiyken tanışmış; aradan birkaç yıl geçtikten sonra, büyük bir tesadüf eseri, yolları doktorluğa başladıkları Indianapolis'te tekrar kesişmiş. Burada evlenmişler ve 1965'te ben dünyaya gelmişim.

Annemin adı Rebecca'ydı. Her ikisi de ne inanç ne uygulama açısından dindar kişiler olmamalarına rağmen, annem Yahudi'ydi; aralarındaki ırk farkı sadece annemin, babamın ve her ikisinin de saygıdeğer ailelerinin değil, yıllar sonra benim de doktora tezi danışmanım Profesör Leopold Roth'la sorunlar yaşamama sebep oldu. Roth kendisini Yahudi beni ise bir Hintli olarak görüyordu; ancak Museviliğin kitabına göre asıl Yahudi bendim. Benim annem Yahudi'ydi, onun annesi değildi; bu kadar basit. Roth'un bu gerçeğe içerlediğinden şüpheleniyorum. Kıskançlığı beklenmedik anlarda ortaya çıkan tatsız hor görmelerle kendisini gösterirdi; Sanskritçe'ye akademik bir bakış açısı getirmeye çalıştığım yazılı teşebbüslerimi küçümseyerek, bana Hindistan'ı anlamadığım gerçeğini ispatlamaya çalışırdı hep.

Halden anlayan biriyimdir; ancak yine de, ben de onu kıskandığım için, hâlâ hayatta olan bir anneye sahip oluşu beni hırslandırıyordu. İnanıyorum ki, eğer annem beni yüreklendirmek, okutmak,

ne kadar harika olduğumu ve ne kadar çok sevildiğimi söylemek için yanımda olsaydı, ben de Roth'un dışadönüklüğüne ve taşkınlıklarına, kendisini bu derece önüne geçilemez ve arsızca ortaya koymadaki güvenine ve hevesine sahip olabilirdim. Sadece dipnot düşmeme değil, kitaplar yazmama da müsamaha edilirdi. Dahası onun metnini düzeltmeyi reddedecek kadar bencil olurdum. Evet, bunların yerine Sanskritçe yorumların yapıları ve işlevleri konusundaki kendi tezimi bitirebilirdim.

Annemin ölümünden sonra, küçük bir oğlan çocuğunun bakımı konusunda kendini yetersiz hisseden babam beni Gwalior'daki Scindia Okulu'na yolladı. Hindistan'da, bize Hindistan hakkında pek bir şey öğretmediler; Batı'yla ilgili şeyleri batı usulü öğrendik. Yatılı okulda hiç kız yoktu ve mastürbasyon yapanlar İngilizlerden yâdigar kırbaç cezasına çarptırılıyordu. "Işıklar kapansın"dan sonra uykusuz ve azgın bir halde, evden yürütüp bu ergen kaçakların kalesine soktuğum değerli ve ilham verici kötülükteki *Kamasutra*'yı el fenerinin sinsi ışığında uzun uzun incelerdim. Kitabı kabından çıkardıktan sonra, anneme kayınpederi tarafından düğün armağanı olarak verilen bir kitabın –Annie Besant'ın *Bhagavadgita* çevirisinin– kapağı içine saklamıştım. Kitabı gecede beş rupiye diğer oğlanlara kiralayarak bir miktar cep harçlığı da çıkartabiliyordum. Tek rakibim, genç Amerikalı bir kızın ailesiyle Avrupa'da seyahat ederken Paris'te bir Türk tarafından kaçırılmasını ve İstanbul'da bir köle pazarında yaşlı bir mihraceye satılmasını anlatan, *Dolly ya da Beyaz Bir Köle Kızın Tecrübeleri ve Kederleri* (gecede dört rupi) isimli bir pornografik romandı. Kitapta abaza hükümdar Dolly'i eli kolu bağlı ve ağzı tıkalı bir halde Hindistan'a götürürken, onu bir grup azgın kadın ve erkek köleyle teker teker *Kamasutra*'nın İkinci Kitap'ında sayılıp tasvir edilen yüzlerce seks pozisyonunu uygulamaya zorlar. Bizzat Vatsyayana'dan yapılmış alıntılar, Hint usulü çiftleşmeyi anlatan açık saçık bölümlerin epigrafı olarak kullanılmıştır. *Dolly*'nin elden ele dolaşması iyi reklam oldu ve böylece tecrit edilmiş ergenlerin gece yarısı pazarına soktuğum *Kamasutra* kopyasına karşı iştahı artırdı. Delhi'deki St. Stephens Koleji'ne gitmek üzere onu bavuluma attığımda, kitabım yeniyetme alçakların heyecanlı elleri tarafından kirletilmiş,

gizli gece yarısı esrimelerinde eskimiş, paçavraya dönmüştü. Son senemde, "Laurance Sterne'in *Tristam Shandy*'sinde Bir Oyun Olarak Aşk" adlı ödül kazanan bir ödev hazırladım.

St. Stephens'taki tek entelektüel rakibim, Vikram Bahadur, yurt dolabımda *Kamasutra*'nın bir kopyasını bulundurduğum için beni okul müdürüne şikâyet ettiğinde, son derece yaratıcı bir açıklama yaparak konuyla ilgili normatif *sastra*'ya başvurmanın sadece Kalidasa'da yer alan cinsel aşka dair muhtelif bahislerin şifresini çözmek için değil, aynı zamanda Hintli şair tarafından yansıtılan temel estetik duygunun kaynağındaki kültürel yapı ve edebi çevrelerin geleneklerini de izah etmek için gerekli olduğunu söylerek okuldan kovulmaktan kurtuldum. Dahası, Sterne'in Hindistan'dayken "Bramine" diye çağırdığı kadının, yani Bayan Draper'ın, *Kamasutra*'ya aşina olduğunu iddia ettim.

Bahadur'un iftiracı kalleşliği geri tepti; zekâ yoksunu, ukala (ya da en azından gizli ibne olan) Hint kökenli İngiliz vatandaşı okul müdürü, Bahadur'u sırf *Kamasutra*'nın ne olduğunu bildiği için cezalandırdı. O tehlikeli bir kitaptı.

Yazdığım makalenin sonucunda Honolulu, Hawaii'deki East-West Center'da bir burs kazandım (ki o dönemde bu isim, Doğulu bir erkekle Batılı bir kadının oğlu olan bir çocuk için kehanet anlamı taşıyordu). Hawaii okyanusun ortasında, her yerden uzak bir noktadaydı; oradan Amerika ve Asya önemsiz, Avrupa ise bunun tam zıddı gibi görünüyordu. Yeni maceram için bavullarımı hazırlarken, *Kamasutra*'mı Sanskritçe edebiyatından okuduğum diğer şeylerle birlikte çöpe attım; ki diğerleri ödevim için rastgele alıntılar kullandığım *Kalidasa*'dan yapmış olduğum İngilizce seçkilerin bir cildi ve annemin *Bhagavadgita*'sıydı. Hindistan'ı Hindistan'da bırakmak istedim.

Niyetim tezimi Stern üzerine yazmakken, kendimi master konusu olarak Hindistan'ı seçmeye mecbur hissederken buldum. Zira Amerikalı profesörlerimin gözünde İngiliz edebiyatı hakkında yazdığım veya söylediğim hiçbir şeyin inanılırlığı yokken, Hindistan ya da Sanskrit edebiyatı hakkında sunduğum her şey "kesinlikle büyüleyici"ydi. Hiç şüphe yok ki mistik Doğu'dan (belki de Üçüncü Dünya'nın tamamından) gözleri korkuyordu; bazı kültürel bilgilerin do-

ğuştan edinildiğine, öğrenme kapasitesinin ırklara özel olduğuna, öğrenme hakkının ise politik olduğuna inanıyor gibi görünüyorlardı. Bu ahmaklıklarından yararlanmamak aptallık olurdu. Amerika'da herkes *Kamasutra* ve Hint usulü seksi merak ediyor; neden kadınlarımızın alınlarında birer noktayla gezdiğini ve neden inekleri kutsal saydığımızı öğrenmek istiyordu. Sanskritçe'den kabul edilebilir miktarda çalıntı yapmak benim için nispeten daha kolay oldu; sadece az çok Hintçe bildiğim için değil, aynı zamanda St. Stephen's'ta Latince okuduğum için. Yabancı dilleri daima sevmişimdir.

Profesör Lee Siegel'ın cesaretlendirmesi ve rehberliğiyle yazmış olduğum "Kalidasa'nın Eserlerinde Aşk Oyunu" adlı (ve şairin *Kamasutra*'ya bağımlılığını gösteren alıntılarla ve *Tristam Shandy*'den özdeyişlerle baharatlandırılmış) tezimle master diplomamı aldım. Tezini ilgiyle okuduğum Profesör Leopold Roth himayesinde Kaliforniya'daki Western Üniversitesi'ne yazılmaya ve doktorama Hindistan araştırmalarıyla devam etmeye karar verdim. Siegel buna şiddetle karşı çıktı.[5]

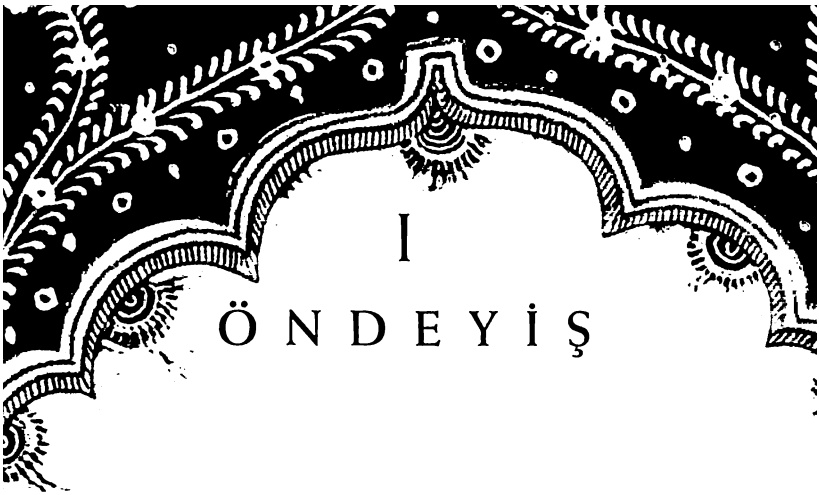
1997 baharında Roth'un *Kamasutra* hakkında verdiği seminer bu metni tekrar hayatıma soktu ve beni Pralayananga'nın yorumuyla tanıştırdı. O dönemde Roth'un tek master öğrencisi ben olduğum için, Asya Araştırmaları Bölüm Başkanı Dr. Paul Planter ve Roth'un karısı tarafından onun ölümünden sonra evrakını düzenlemek üzere "edebi vasisi" olarak atandım. "Edebi vasi" lafı Roth'un ofisinin temizlenmesi görevini üstlenen bir kişi için aslında bayağı şatafatlı bir unvandı, özellikle Profesör Planter ve Profesör White-Roth'un bunun sadece rahmetli öğretim üyesinin posta evrakının tasnif edilmesinden, süresi geçmiş kitaplarının kütüphaneye iade edilmesinden ve kâğıtlarının atılmasından ibaret bir iş olduğunu düşündükleri göz önüne alınırsa. Bununla beraber, bu görevi kabul ettiğimde, Roth'la ilk kez karşılaştığım Swinburne Hall'deki ofiste, bu kitabın orijinal müsveddesini oluşturan notları keşfettim.

5. Siegel her ikisi de Oxford'da, Doğu Bilimleri Fakültesi'nde lisansüstü öğrencisiyken Roth'un arkadaşıydı; ancak Roth bir sebeple, Profesör Siegel'ı hem yazılı hem de sözlü ifadelerle küçük düşürmekten hoşlanırdı. Siegel'ın Oxford'daki doktora tezine yaptığı sert yorumda Roth, "Hint Geleneklerine Göre Kutsal ve Kâfir Aşk" adlı kitabı, "özenti ve şarlatan bir saçmalık" olarak tarif etti.

Çoğu zaman okunamayacak kadar karışık sayfalar dolusu el yazması çeviri ve yorumla[6] boğuştuktan sonra, yazıya ve imlaya ait içinden çıkılmaz karmaşalar, tutarsız, konudan konuya atlayan kişisel kısaltmalar ve çapraşık imalar, muğlak dilbilgisi yanlışları ve nevi şahsına münhasır hecelemeler, heyecanlı karalamalar ve aslı astarı olmayan yanlış kullanımlar, duygusal gelgitler, boşluklar, küfürler ve dini tezahürler, karasevdalı sayıklamalar ve erotik zırvalar, ve ayrıca form, stil ve ruh halindeki ani ve sürekli sapmalar arasında yolumu ararken buldum kendimi; hâlâ bir sebepten ötürü (Planter'ın, Siegel'ın, babamın ve diğerlerinin tavsiyelerine kulaklarımı tıkayarak) bu müsveddeyi düzeltip yorumlamamın, tüm içtenliğiyle ve elinden geldiğince aşk hakkında bir kitap yazmak isterken ölen bir adamın hatırasına yapılabileceklerimin en azı olduğu hissine kapıldım. İşte böylece, *Kamasutra*'yı bir kez daha açtım

Santa Aghora, Kaliforniya
Nisan 1998.

6. Roth kesinlikle daktilo bilmesine ve yazışmalarında, üniversite dokümanlarında, akademik makalelerde ve diğer projelerde bilgisayar kullanmasına rağmen, mevcut metni el yazısıyla ve Koh-I-Noor marka bir dolmakalemle yazma işine girişmiştir. Ölmeden kısa süre evvel, neredeyse iblisçe bir sırıtışla, "Anlayacaksın Saighal" dedi, "tıpkı üzerinde konuştuğumuz o bilmecelerden biri gibi: 'Penis–pen is' [penis kelimesinde "kalemdir" kelimesinin İngilizce'si olan "pen is" sözüne atıfta bulunuyor.] 'Yazmak için kalem gereklidir' eşittir ' Yazmak için penis gereklidir'. Kâğıt rahim, mürekkep çıkmaz spermdir ve bilmece bunu kanıtlar. 'Mürekkep spermdir: Ey insanlar erotizmle sınlsıklam olun!' eşittir "Öpücükte çürümüşü olgunla değiştirin: İnsanlığı *"nazik"* olarak adlandırıyorum.' " ['Ink is semen: Drip erotic all mankind!' cümlesini 'In kiss, emend ripe rot: I call Man "kind"' şeklinde yeniden bölerek yukarıda bahsedilen cümleleri oluşturuyor.]

I

ÖNDEYİŞ

Lee kendisini "Doğu çılgınlığı" nedeniyle tehdit altında hissettiği hayatının bu ıstıraplı döneminde, her zamankinden fazla cin içerek, yazmayı erotik dürtülerinin kusurlarıyla başa çıkma yöntemi olarak kullanıyor, güçlü, mantıklı, huzurlu ve uzun vadeli bir aşk ilişkisi kurma konusundaki acizliğini anlamaya, hatta bunu yenmeye çalışıyordu. Yazmak bilinçli olarak onu akıl hastanesinden uzak tutan iyileştirici bir faaliyet, duygularını ve düşüncelerini, korkularını ve arzularını düzene koyacağı bir yöntemdi. Onun ilgilendiği şey, en azından burada söz konusu olan metinde, cinsel özlemin kışkırttığı o kendine özgü delilik ve aşkın neden olduğu melankoliydi. Lee aşkın en berbat ve eğlenceli, en sapkın ve yüce, en tutkulu ve müşfik hallerini de dahil olmak üzere her yönünü yazmak istedi. Lee'nin bu çalışmasındaki otobiyografik atıfları ve tam teşekküllü itirafını bulup çıkarmak cazip olsa da, nihayetinde bu metin aşk ya da Lee'nin şahsı ile ilgili olmaktan ziyade, yazma sürecinin kendisi ile, aşkı, kişinin kendisini ve yazarlığını yazması ile ilgili.

Sophia White-Roth, *Love and Madness in the Life and Plays of Nathaniel Lee: A Psychoanalytic Approach to Literary Criticism*

A. Soyut ve Öz

Başlangıçta *kama* evrimleşmemiş bir kosmosu elinde tuttu ve hayal edilemeyenden hayal edilebileni yarattı. Âlimler yüreklerinin ta içine nüfuz eden bu güce bilgelikle bakarlarken, gücün kadir bir tanrı olarak şekillendiğini gördüler: Kama.

Yaradan'ın önünde secde ettiler, övgü dolu kasideler söylediler ve kurbanlar adadılar. Ancak Kama, şarkılarını ve adaklarını reddederek onlara güldü. Kulakları sağır eden kahkahasıyla alay ettiğinde âlimler şaşırdılar ve sebebini sordular. Tanrı kahkahasını sözcüklere dönüştürdü: "Eğer sofu bir insan kutsal davranışlarıyla değer görmeyi umuyorsa, gülerim haline. Eğer akıllı bir insan bilgisi nedeniyle anlayış bekliyorsa, gülerim haline. Eğer dürüst bir insan erdemli işlerle saygı uyandırmak peşindeyse, gülerim haline. Eğer –akıllı ya da aptal, namuslu ya da namussuz– bir insan aşk ile tatmin arıyorsa onun haline de gülerim. Kendisini benim müttefikim olarak görmesine rağmen ona özellikle gülerim." "Ama neden?" diye sordu âlimler. Ve Kama onların bu sorusuna da güldü.

Kızıl Yajur Veda'nın Hayalapa Brahmana'sından

1. GİRİŞ
A. TERCÜME

Din, para ve aşk[1] kutlu olsun! Ve bütün bunları anlayabileceğimizi müjdeleyen profesörlerin öğretileri de!

Başlangıçta, cennetin ve dünyanın yaratıcısı vücuda getirdiği yaratıklarına varoluşun üç ana sureti hakkında yüz bin tane metodolojik söylev çekti: din (ahlak), ekonomi (politika) ve aşk (seks). Tanrılar bu sonuncusunu (bu son vahyi) bin cüzden oluşan bir cinsel aşk müfredatı olarak kullandı.

Sonra Âlim Auddalaki[2] bu erotik öğretileri süzgeçten geçirerek beş yüz derse indirdi, ki bunlar da bir akademisyenler kurulu tarafından yedi konu çerçevesinde düzenlenmiş yüz elli bahis olarak kısaltıldı: genel gözlemler, çiftleşme, baştan çıkarma, evlilik, zina, fahişeler ve erotik gizemler.

Patna fahişelerinin isteği üzerine metreslere pek de yabancı olmayan bir profesör el yazmasının altıncı bölümünü, fahişelik derslerini, ayrı bir monografi olarak yorumladı. Buna benzer şekilde bir başka profesör, başlangıç derslerini ayrı bir giriş halinde tashih edip baskıya hazırladı. Bir akademisyen çiftleşme bilimleri (fiziksel ve sosyal) elkitabıyla uğraşırken bir diğeri (üstün ve uygulamalı) baştan çıkarma sanatlarını halletti. Yine, bir başka editör evlilik hakkındaki tezleri bir araya getirirken, ötekisi ihanet külliyatının düzeltmelerini yaptı. Akademik doktorası olan biri cinsel gizemlerin teknik özetinin

1. "Aşk" Roth'un *kama*'yı tercüme ederken kullandığı kelimedir. Sanskritçe'de bu sözcük arzu, zevk ve cinsel aşk anlamına gelir (cinsel aşk ve/veya onun nesnelerine duyulan arzu, cinsel aşktan ve/veya onun nesnelerinden alınan zevk). *Kama* hem içsel hem de dış dünyaya ait (ruhu kosmos ile bağlayan) bir enerji, hem de evrensel ve kişisel bir güç olarak kabul edilir. Kamadeva olarak kişileştirilen bu güç, aynı zamanda yaygın olarak Mara (ölüm) olarak da bilinir.

2. Brahman rahibi Âlim Auddalaki genç bir adamken, cinsel birleşmenin kutsal bir Hint adağı formu olarak uygulandığı Veda komünyona ait seks okuluna yollanmıştı: Kadın adak ateşidir, ey Auddalaki: penis onun yakıtıdır, vulva alevi, apış arasındaki kıllar ise dumanıdır; bir erkek kadına girdiğinde bu, ateşi kömürle beslemektir; meni adaktır ve kadının orgazmı etrafta uçuşan parlak kıvılcımlardır (*Hiranyadarpana Upanisad*). Auddalaki'nin Vijaya adlı genç bir kız öğrenci tarafından baştan çıkarılması (ve ardından kızla baş başa kalabilmek için cinsel birleşmeye kendi çıkarına olacak şekilde değer vermeye başlaması ve bunu toplumun tanrılara erişimini sağlayacak gayri şahsi bir bağıştan ziyade zevk aracı olarak görmesi) Pralayananga'nın *Kamasutra* tefsirinde korunmuştur.

sorumluluğunu aldı üzerine. Bu nedenle, değişik kısımlara ayrılmış ve pek çok değişik akademisyen tarafından yazılmış olan ansiklopedi bütünlükten yoksundu. Profesörlerden her biri bu devasa eserin pek çok bölümünden sadece kendilerine ait olanları düzelttikleri için, parçalarından daha görkemli orijinal kitabın bütünlüğü ulaşılamaz hale geldi. Ve bu, kitabımı, *Kamasutra*'yı[3], yazma sebebim oldu.

B. YORUM

Lalita Gupta kutlu olsun! Kucaklamasını hayal etmekle müjdelenen o doğal din kutlu olsun! (Ey Hindistan'ın el değmemiş Lalita'sı! Yardım isteyen arabulucu ve büyücü, korkunç zarafetin kıkırdayan tanrıçası) Rüyalarımda ışıldayan etinin abartılı ekonomisi kutlu olsun (Ey Golconda'nın biricik Lalita'sı! –tendeki ten, memeli tamahkâr tanrıça– Nefesinin ekonomisi, bakışlarının tasfiyesi, (benim olması gereken) altın dokunuşu ve ayaklarının ganimeti; aşkın tedavüle çıkan ve dalgalanmaya bırakılan hisse senetleri ve bonoları (günahlarımın telef olmuş ücretleri, faiz kaybı ve yatırılmış her şeyin yitirilmesi); ve bu benim bilinmeyene duyduğum yeni arzum kutlu olsun (şahane Lalita, delice yan ödemelere avuç açan begüm, kanunlar koyan mihrace metresi), onun bana hatırlattığı aşk (Ey Konarka'nın şehvetli Lalita'sı, Kara Pagoda'nın şehvet düşkünü rahibesi, yıkıcı *devadasi*, varlığını göremediğim ancak hissettiğim Hintli dansöz kız, alt metnimin ikincil önermesi).

Burada, bu notlarda, yeniden vücuda getirebileyim diye Onu yarattığı için Yaradan kutlu olsun, benim esrik arasözüm, *Lalita-sutra*! Bu yorumlardan oluşan yeniden yaratmanın, oyalayıcı eğlencemin tek amacı, Onu sıcaktan ve ellerimle soyulmuş bir şekilde çırılçıplak, pırıldayan gümüş hızmalar, küpeler, halhallar, bilezikler, gerdanlıklar ve minik zillerle süslenmiş görebilmek.

3. Roth'un Sanskrit akademisyenlerden beklenen ses değiştirme (diyakritik) işaretlerini (Oxford tezinde kullanmış olmasına rağmen) inkâr etmekte olduğuna dikkatinizi çekmek isterim. Ne var ki, bu dipnotlarda ben Monier-Williams'm Roth'u öldüren *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü tarafından standart hale getirilmiş harf çevirilerinin uygun protokolünü koruдum.

Lalita günün birinde benimle değişik dillerde konuştuğunu, bana dudaklarınla hizmet ettiğini duymak istiyorum; tadına bakayım (tat alan bir Mobius şeridi öpücükle, tat alma organının tatlı bir şekilde tat alma organının tadını tatması), koklayayım (bir başıma, yavaşça, ürkekçe içime çekiyor ve şehvetli bekleyişlerle tir-tir-tir-titriyorum), hissedeyim (şu anda parmaklarımı hafifçe doksan yedi yıllık kitabımın kapağına sürtüyorum, ki üzerindeki solmuş siyah keten, kalçalarını sıkıca saran etek; pek çok kez parmaklanmış kitabı ve Seni açıyorum, nazikçe parmak uçlarımı başkalaşan teninin rengindeki sayfalar arasında gezdiriyorum, belli belirsiz tümsekler ve minik çukurlar, narin sayfanın her iki yüzündeki Devanagari metninde yer alan baskı izleri gözenekler ve tüy ürpermesi). Günün birinde dokunacak kadar gerçek olacak mısın? Bir gün duvarımdaki gölge, aynamdaki yansıma olacak mısın?

Onu görme, duyma, tatma ve hissetme hasretiyle ben, bir çılgın ricacı, Lalita'nın bin ismini[4] duaymışçasına tekrarlıyorum. Vatsyayana'dan aldığım ilhamla, Lalita'ya ulaşabilmek daha kolay olsun diye bu aşk gramerine[5] başlıyorum. Bu eseri ya onun için yayımlayacak ya

4. "Lalita'nın bin ismini söylerim" *Sri-Lalita-Sahasranama*'ya (*Kutsal Lalita'nın Bin İsmi* [yaklaşık sekizinci yüzyıl]), tanrıça Lalita'nın insanın aklını aşan ancak her yerde bulunan nihai ve mutlak gerçek olduğundan bahseden dini metne bir atıfmış gibi görünüyor. Kâinat onun rahminde muhafaza ediliyor ve kendisi de her şeyde. Roth'un *Kamasutra*'sının bu ilk defterinin arasına katlanıp konmuş çizgili A4 kâğıtlara sevgili Lalitası için bin tane unvan, hatta zannedersem takma isimler yazmıştı: bunların bazıları akustik (Lolita, Lilata, Lulita, Lewd-Lee-ta, Kalita, Nalita, Jolly-ta, Poll-ta, Bali-ta, Call-ita, Wall-ita, All-ear-a, Tall-ita, Dolly-ta, Moll-ita, Volley-ta, Hall-ita, Pall-ita, Gall-ita, Folly-ta, Fall-ita, Qualita); bazıları ise anagramatik idi (Atilla, Illata, La Tail). Diğer bazı isimlere (örneğin Sunita, Lakme, Mayavati, Bramine, Mümtaz, vb) dair kişisel ilişkileri ancak kitabı okumayı bitirdikten sonra kavradım. Bu dipnot sıkıcı listenin tamamı hakkında yeterli bilgi vermek ve isimlerin hepsini burada belirtme gerekliliğini bertaraf etmek için yazılmıştır.

5. "Aşk Grameri": Sanskrit çalışmalarının öncülerinden Rudolf Roth, Vatsyayana'nın *Kamasutra*'sını dilbilimci Panini'nin *Astadhyayi*'sinde (yaklaşık MÖ 400) bahsedilen öğretileri şeklen model alarak yazdığını ve metnin şeklinin metnin anlamını oluşturduğunu ileri süren *"Eine Grammatik der Liebe und der Sexualitaet" (Zeitschrift der Deutschen Morgenlaendischen Gesellschaft* [1879], 147-83) adlı bir makale yazdı. Roth'un iddiasına göre, *Kamasutra* (ne kullanımdan, ne stilden, hatta ne de anlamdan bahsetmediği için) bir elkitabı değil, (yapıyı, sözdizimini, tonlamayı, morfolojiyi izah eden) cinsel aktivitelerin fiil çekimlerinin yapıldığı gramerdir. Leopold Roth (sanırım yanılgı içinde), Otto Böhtlingk ile birlikte Alman akademik çevreleri için *Sanskrit-Wörterbuch* (St.Petersburg: Sosyal ve Fen Bilimleri Akademisi, 1875) gibi eşsiz bir anıtsal eseri oluşturan bu büyük dilbilimcinin torununun torunu olduğunu iddia etti. Roth'umuz bu sözlüğün 4.5 kiloluk Monier-Williams İngilizce öze-

da yok olacağım: Onun ırkının tarihçesini öğrenmesi, geçmiş hayatları hatırlaması ve büyülü bir şekilde cisimleştirdiği Hindistan'ı keşfetmesi gerektiğine inanıyorum (göğüsleri Hindistan'ın dağları, saçı ormanları, göbeği ovaları, teri muson yağmurları). En azından bunu yapabilirim; ne de olsa benim dersime giriyor: Asya Araştırmaları 150B: Hint Medeniyetine Giriş. Fermanım ona bu ülkenin dilini öğretmek, biçimleri ve nakışları, görüntüleri ve mecazlarıyla bildiğini ve anladığını bilmediği doğuştan gelme kavrayışlarına eklemlemesini sağlamak. Onun benim ardımdan tekrarlayabileceğini, sonra bana bir sürü çağdaki bir sürü hayatın anılarını gösteren şarkılar söyleyebileceğini hayal ediyorum. Ona sonsuzluğu sunacağım, onunla sadece bir an için bile olsa paylaşabileceğim bir sonsuzluk.

Bu metnin sebebidir Lalita Gupta.

2. İÇERİK

A. TERCÜME

Kamasutra yedi özlü kitap halinde, aşkın kayıp, eski ve uçsuz bucaksız ansiklopedisinde anlatılan tüm konuları içerir.

Birinci Kitap: Din, para ve aşk hakkında önsöz niteliğinde düşünceler; erotik bilgiler ve eğitim hakkında bir teori; zengin ve ünlülerin hayat biçimleriyle ilgili bir araştırma; arkadaşlar ve âşıklar hakkında bir sınıflama.

İkinci Kitap: Ebat, zaman ve koşullar açısından çiftleşme şartları; zevkin türlü halleri; okşamalar ve öpücükler; tırmalama ve aşk ısırıkları; sevişmeyle ilgili bir halk araştırması; cinsel akrobasi; şaplak atma ve inlemeler; erkek gibi davranan kadınlar; oral seks ve işitsel zevkler; aşk münakaşaları; lehte ve aleyhte; ilişkiye başlama ve doruğa ulaşma.

Üçüncü Kitap: Doğru kızı seçmek, onunla yakınlaşmak ve güve-

---

tini değil de aslını kullanmış olsaydı şimdi hâlâ hayatta olabilirdi: *Sanskrit-Wörterbuch* on cilt (ve her bir cildi iki kilo ağırlığında) olduğundan, Roth'un saldırganı şüphesiz ona bunlarla vuramayacaktı. Benzer şekilde, eğer bir zamanlar benim kullandığım Pandurang Hari'nin sadece 800 gr. ağırlığındaki yumuşak kapaklı *Yabancılar İçin Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ünü kullanmış olsaydı hâlâ aramızda olabilirdi.

nini kazanmak; baştan çıkarma oyunları, erotik etkilerin açıklaması; sadakat için sigorta poliçeleri.

Dördüncü Kitap: Evlilik ve sadık eşlerin davranışları; metreslerin tavırları; cadalozların çehreleri ve birden fazla kadına âşık erkeklerin halleri.

Beşinci Kitap: Zina ve ahlaki davranışlar; durumları değiştirmek; kadınları yatağa atmada başarılı erkekler; kolay düzüşme; cinsel saldırılar ve savunmalar; duygusal teşhis ve tahminler.

Altıncı Kitap (fahişeler için): Müşteri sınıflaması; anlaşmayı sonuçlandırma; pazarlama ve halkla ilişkiler; orgazm taklidi; seksi nakde çevirmenin yolları ve imkânları; yabancılaşmanın belirtileri; bir âşığı terk etme; aşk ve para.

Yedinci Kitap: Sertleşme için kozmetikler ve patentler; kayıp tutkuyu canlandırmak; penis büyütme ve vajina daraltma; farmakolojik seçmeler.

Okunacaklara ait bu ön bilgiler, eğitimli insanlar tarafından kaçınılmaz şekilde çekici bulunduğu için, bu özet *Kamasutra*'nın yedi kitabında anlatılacak her şeyi açıklamıştır.

B. YORUM

Vatsyayana kendi metninin ne içerdiğini açıklamaya başlarken, ben de onu örnek alarak, aynısını yapmalıyım. Oyunumun kurallarından biri de bu. Onu gölgesi gibi izliyorum[6].

Birinci Kitap: Erotik hayal gücü; ben kimim, o kim (ve neden); Hindistan ve Lalita, ürkütücü bir gücün coğrafik ve antromorfik (in-

6. Ve ben de Roth'u bir gölgenin gölgesi gibi izliyorum; onun ayağını basmış olduğu her yeri, benim dipnotlarım da vazifeşinaslıkla izledi. Birinci Kitap'ta, anlaşılmaz imalar, aslına sadık olmayan tercümeler, şişirilmiş kelime sanatı ve utanç verici mahrem ilişkilerden gözüm korktu. İkinci Kitap'ta, kronolojik sıralamayı oluşturmakla ve usule ilişkin hovardalıkları ayarlamakla boğuştum. Üçüncü Kitap o kadar da kötü değil; Hindistan'da kendimi tuhaf bir şekilde evimdeymişim gibi hissettim. Dördüncü Kitap'ta her şey (kişiler ve sözcükler) darmadağın oldu, baş aşağı döndü ve içi dışına çıktı. Beşinci ve Altıncı Kitap'ta, beni yapayalnız bıraktı; öğretmensiz bir öğrenci, metni olmayan bir editör, kaygıyla boş sayfaya gözünü dikmiş bakan bir tefsirciydim. Yedinci Kitap: Bununla ilgili olarak ne yapacağımı hâlâ bilmiyorum.

san biçimci) kadınsı belirtileri; fanteziler ve zaaflar. Psikoloji ve içgeçirmeloji var ve büyük teorinin tam ortasında entrikalar ve planlar çıkartacağım ortaya.

İkinci Kitap: Seksin jeolojisi ve coğrafyası; seks histerisi; seksin grameri, söz sanatı, sözlükbilgisi ve sesbilgisi; seks akrobasisi, hidroliği ve pnömatiği; seks gastronomisi ve anatomisi; seksin malakolojisi, teratolojisi ve volkanolojisi ve hatta eskatolojisi ve teleolojisi. Kitabımda, tıpkı yaşantımda da olduğu gibi, şekil içeriktir.

Üçüncü Kitap: Şark'a Bir Seyahat, Ülkeyle İlgili Eski Medeniyetler, Aşk Alışkanlıkları ve İstatistikleri Hakkında Çeşitli Yazılar, Vahşi Irkları, Zehirli Yılanları ve Şüpheli Kişileri Hakkında Uyarılar ile Doğu Hindistan'ın Fethi Hakkında Güvenilir kaynak olmak, ki bu Gizemli Hintli Kadın İçin Şiirsel Kalıntıların Yazarı tarafından büyük ölçüde genişletilmiştir. İS MCMXCVII.

Dördüncü Kitap: Evlilik hakkında olması gerekiyordu: Sophia'yı, nasıl tanıştığımızı, nasıl birbirimize âşık olduğumuzu, evlendiğimizi ve iki çocuk sahibi olduğumuzu anlatacağım bir bölüm; onun aşkı kabullenme ve affetmenin en üst noktası olarak algılaması, benim hayallerimi, seyahatlerimi ve en nadide acılarımı yaşamama imkân sağladı. Ve Lalita'nın beni nasıl yenilediğini, aşktaki al gülüm-ver gülüm kapasitemi nasıl katladığını yazacaktım. Lalita ve Sophia, çifte mükemmellik diyecektim ve kusursuz netliklerini olduğu gibi betimleyecektim: tutku ve sadakat, ihanet ve evlilik, ateş ve su. Her ikisi de beni bir sevinçler kitabında sevecekti. Onun yerine kayıp ve ümitsizlik oldu. Ve şimdi yalnızım.

Beşinci ve Altıncı Kitap[7]:

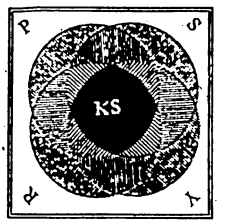
Yedinci Kitap: Her şeyi özetler; aşkın ne, neden ve nasıl olduğunu açıklar. Kitap kesindir, her şeyi anlatır, Erotik Tanrılaştırma ve Cinsel Aşk Kibrini açıklar. Benim Tutku Oyunu'mdur. Büyük Gi-

7. *Kamasutra*'da yedi kitabın içeriğini tarif eden özetlerdeki her bir madde Birinci Kitap'a ait defterde ayrı bir sayfaya karalanmıştı. Beşinci ve Altıncı Kitap'a ait sayfaların boş olması, Roth'un her bir kitabı bitirdikçe geri dönüp kafasında o kitaba ait (Hindistan'la ilgili, edebi ya da erotik) başarılarının ne olacağını canlandırdığını ve bunu kaydettiğini düşündürüyor. Roth'un Beşinci Kitap üzerindeki çalışmasının başlangıcında ölmesi Beşinci ve Altıncı Kitap'ın içeriklerini tarif etmesini engellemiş olsa da, son kitapta neyi başarmak istediğiyle ilgili (debdebeli) bir fikri olduğu anlaşılıyor.

zem'i henüz ortaya seremem; ilerideki sayfalara bakmayın, zamanı gelmeden olmaz; okumak, tıpkı aşkta olduğu gibi, bir oyundur, bazı kuralları olmak zorundadır.

Mademki okunacaklar kaçınılmaz olarak bu dünyanın eğitimli insanları tarafından merak edilmektedir, siz de dahil olmak üzere, sınıfın ikinci sırasında sondan üçüncü yerde oturan tatlı Bayan Gupta, bu özet çevirimin yorumunda nelerden bahsedeceğimi açıklamaktadır: kâbuslarımı ve yarattığım gölgeleri.[8]

8. "Kâbuslar ve gölgeler": Bir bakıma kasvetli bir oyun, sanıyorum, *chaya*'da, Sanskritçe'de "kâbus, gölge, karanlık veya yansıma" anlamına gelen kelime aynı zamanda bir çeviriye ya da daha açık ifade etmek gerekirse, bir sözlükçeye gönderme yapmaktadır. Eğer *Kamasutra*'yı mat bir disk olarak düşünür ve eser üzerine yapılmış yorumları da dikdörtgenin (metnin) köşelerine yerleştirilmiş dört ışıklı noktadan bunun üzerine düşen gölgeler olarak kabul edersek (sırasıyla Yasodhara [Y], Pralayananga [P], Roth [R] ve ben [S]), ana metin ve bunun hakkındaki muhtelif yorumların değişik anlamları, gölgeli ya da yarı gölgeli olacak şekilde, şematize edilebilir ve böylece aralarındaki ilişki anlaşılıp ayırt edilebilir.

B. İdealler ve Ergi

Kama olmadan ne zenginlik ne de dini kefaret için istek duyulur; zira *kama* olmadan ne arzu ne de aslında arzulanacak biri vardır. Kendilerini zevkten uzak durmaya adayan âlimler bunu *kama* yüzünden yaparlar, arzusuz yaşamanın yararına duydukları arzu yüzünden. *Kama* her şeyin kaynağı ve sonudur, mutluluğun (ve mutsuzluğun) pınarıdır. O nedenle *kama*yı övün; tatlı sesleri, şişkin göğüsleri ve nemli kasıkları olan, zarif giyimli, pahalı mücevherlerle süslü, daima aşka hazır kadınlardan zevk alın.

Mavi Yajur Veda'dan Kamastotra

1. TANIMLAMALAR

A. TERCÜME

İnsanoğlu din, para ve aşkla tatmin olur. Bazı insanlar için bu ideallerden bir tanesi diğerlerinden daha önemli olabilir; örneğin, para rahipler ve fahişeler için en mühimidir. Ancak bu üç idealin hepsi değerlidir ve hayat son derece fani olduğu için, ondan elimizden geldiğince faydalanmalı ve eğer yapabilirsek onu anlamlı kılmalıyız.

Din temel olarak metafiziksel olduğu için tefsiri de buna uygun olarak kutsal kitaplarda resimlerle tasvir edilmiştir; benzer şekilde, zenginliğe ulaşmak ekonomi, finans ve iş yönetimi kitaplarındaki bilgileri okuyup öğrenmenin bir sonucudur. Cinsel zevk çok doğal bir şekilde hayvanlar tarafından bile deneyimlenebildiğinden, bazı profesörler bu konuyla ilgili olarak yazılmış inceleme kitaplarının önemsiz olduğunu savunmuştur. Bununla beraber ben, cinsel birleşme hasreti çeken bir erkek ile kadının, tıpkı aşkta olduğu gibi, sekste tatmin olma ümidi taşıyorlarsa eğitime feci şekilde ihtiyaç duyduğunu iddia ediyorum. Bu nedenle ben, Vatsyayana, *Kamasutra* yoluyla aşkın hayata geçirilebilmesi için kadim teknikler sunuyorum.

Aşk genelde olarak, duygular yoluyla diğer insanlara değer biçme eğilimi olarak tanımlanabilir; tıpkı duyan kulağın, dokunan tenin, gören gözün, tat alan dilin ve koklayan burnun bilinçli benliğimizle birlikte, aklımızla yönetilmesi gibi.

B. YORUM

Kamasutra, aşk hakkında okuma parçaları derlemesi, seksüel gramer ve zevk kılavuzu; işte bu metin. Yorumlarım, onu yansıtan fikirlerim gibi, birer aynadır[1] ve Lalita'yı kendisine bakmaya davet edi-

1. Roth'un yorumu metne (KS_1) bir ayna (XO) ise, o yorum üzerine benim yapmış olduğum yorum hocamınkinin sağ tarafına yerleştirilmiş olan ve onunkinde evrilen görüntüyü düzelten bir aynadır (YO). Yorumların altına ve üstüne bakan bir okur (R_1) metni (KS_1), sanki doğaüstü, yansımasız bir dünyadaymış gibi sadece tek boyutuyla görür, onu yüzeyde belirtilmiş koşullarla anlar; bununla beraber yorum aynaları yoluyla bir okur (R_1) kendi yansımasıyla (R_2) bağlantılı olarak, metni aynı anda dört değişik boyutuyla okuyabilir

yorum, tıpkı onu eski Hindistan'da hayalimde canlandırdığım gibi. Asya Araştırmaları dersimdeki[2] öğrencilerin hepsine *Kamasutra*'yı ödev olarak verdiğim için Lalita da metne dokunmak zorunda (kitabı elime alıp sayfaya yavaşça dokunduğumda Onun parmak uçlarının izlerini hissediyorum), benim elimde tuttuğumu tutmak zorunda; bu Onun ev ödevi.

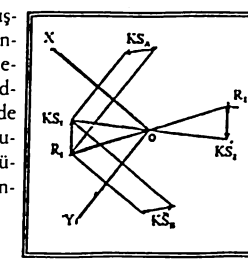
Derse yazıldığı için not tutmak, söylediklerimi yazmak, Onun o olağanüstü ülkesini hayalinde canlandırma yolundaki ümitsiz çabalarımı, nasıl bir şey olacağını gösterme, zaman ile mekânda uzak olan bir şeyi yakınlaştırma uğraşlarımı kaydetmek zorunda... nefsine hâkim olamayan bilinçaltımın değişken Hindistan'ını.

Onu Ajanta'nın duvarları üzerinde iki boyutlu, Konarak'taki Güneş Tapınağı'nın süslü cephelerinde ise üç boyutlu olarak gördüm; Onu beyaz yasemin serpintilerinde, sandal ağacı tütsülerinin kıvrık gri demetlerinde kokladım; Onu hafif krema, kakule, kara üzüm ve çamfıstığından yapılmış tatlı helvanın altınrengi lokmalarında tattım.

Eski şairlerin yakarışlarını işittim: Büyük kara gözleri bir ceylanın

---

(KS_1 + KS_2 + KS_A +KS_B) ve onu çoklu yüzeylerden oluşmuş, her biri diğerini tanımlayan ve o tanımlar topluluğunda gizli bir iç alan duygusu (bahsedilmemiş ya da "daha derin" bir anlam) yaratan bir küme olarak algılayabilir. Yasodhara'nın aynasını benimkinin sağına, Vatsyayana'nınkini de Yasodhara'nmkinin sağına yerleştirince yeni boyutlar oluşur ve bunlar birbirlerini çoğaltırlar; yeni derinlikler ölçülür ve kişi gümüşi yansımaların serin labirentinde ebedi anlama gittikçe daha çok yaklaşır.

2. Dersin müfredatı aşağıdaki gibidir:

Asya Araştırmaları 150B: Hint Medeniyetine Giriş

Bahar 1997
MWF 09:30-10:20
Sellon Hall 18

Eğitmen: Profesör L. A. Roth
A305 Swinburne Hall
Asistan: Bay Anang Saighal

Bu ders üç temel Hint ülküsü üzerinde yoğunlaşan, Güney Asya kültürel gelenekleriyle ilgili bir araştırmadır. Din, para ve cinsel aşkı, yani insan hayatının anlamı ya da önemi hakkındaki temel Hindu bakış açılarını özetleyen kutsal değerler üçlüsünü konu almaktadır. Profesörün vereceği dersler paralelinde yapılacak bir ara dönem ve bir final sınavına ilave olarak, öğrenciler tavsiye edilen *Bhagavadgita, Altının Gücü* ve *Kamasutra* okumaları hakkında da en az on sayfalık birer yazılı ödev hazırlayacaklardır.

gözleridir, lotus çiçeği iliştirilmiş kulağına kaçamak bir bakış atarken, O, Sanskrit şiirlerinde abartma korkusundan uzak bir şekilde tasvir edilendir; kaşları Kama'nın yayı gibi kavislidir; yüzünün abıhayat yuvarlaklığı tedirgin kalbimin kasvetli köşelerini aydınlatır; kan kırmızı ve ısırıklarla şişmiş altdudağı Vatsyayana'ya içmesini işaret eden ateşli fahişenin titreyen dudağıdır; hevesli uylukları muz ağacının sıkı ve gölgeli gövdesi gibidir, gece yağmuruyla ıslak ya da çıldırmış fillerin güçlü, kavrayan hortumları gibi, misk ve kutsal kanla nemlenmiş; memeleri, şairler der ki, o kızışmış fillerin alınlarındaki sinüs lobları gibi görkemli ve şişkin yuvarlaklardır. Çeviri yaparken bunlar içeriklerinden bir şeyler kaybediyor; ama *lalita* ve Lalita da öyle zaten.

Nihayet, bu yabancı kaynaklı cinselliğin fantezi tanrıçası gökten sınıfıma indi. Hint dansının tarihçesi başını yavaşça yana eğişinde gizli. Yırtık Lee bluciniyle kılık değiştirmiş (beyaz iplikler, kara kara parlayan her şeyi-gören dizkapağında bir gözkapağı oluşturuyor). Çilek pembesi tişörtünün üzerinde "I ♥ L. A." şifresi bulunuyor. Bu tişörtlerdeki yazıları okumanın bir yöntemi var; bunu bir tür kehanet olarak kabul ediyorum: O beni ♥ cek, L[eopold] A[braham Roth].

Kuzguni siyah saçları açık bir şekilde dalgalanıyor ("darmadağın", diye fikir vererek not düşer şair) ve bana kalırsa çiğnediği çiklet aromalı betel. Datura kalıntılarıdır diye canlandırıyorum kafamda, gözlerini baygınlaştıran cinsten. Çocukluk hulyalarında vaat edildiği üzere, nihayet geldi bana, gülümsemesinin huzmeleri kalbimi ay taşları gibi eritmekte. Kendi aklımın kudretiyle bana yollanmış gibi, olayların olmasını sağlayan (münzevi çalışmalar neticesinde geleneksel bir biçimde çoğalan) o yogi gücüyle, dersten çıkışta, on dakikadan kısa bir süre sonra açık kapımda gülümseyerek dikiliyordu. Aşk acayip bir cismin görünmesidir ve sihirdir; gizli kodlar ve Tantrik ayinlerdir; amaçlı bağlantılar ve kontrol yanılsamalarıdır; aşk ruhlarımızı ele geçiren ve güç veren semboller yaratır. Bana saçının bir telini, tırnağının bir parçasını ya da sadece bir bakışını ver, ben tutkunun o ayartıcı sihrini yaparım.

2. GÖRÜŞLER

A. TERCÜME

Bazı profesörler kişinin aşkta tatmin ya da anlam aramaması gerektiğini savunurlar; çünkü aşk dinin ve paranın yüksek ideallerine zararlıdır. Onlar aşkın kirlenme ve yalana sebep olduğunu düşünürler; bizi değersiz insanlarla arkadaşlık etmeye zorladığına ve delirttiğine, saygınlığın, muhakeme yeteneğinin ve inancın yitirilmesine sebep olduğuna inanırlar. Ancak iddia ediyorum ki aşk dinin biricik meyvesidir ve paranın da satın alabileceği en kıymetli şeydir.

Auddalaki'ye göre:

> Kendini din, para ve aşkla doyuran kimse
> Hem bu dünyada hem de gökyüzünde
> Şimdi ve sonsuza kadar mutluluğa erişir
> Mutluluk canının çektiğini yapmakla kazanılır
> Etmeden kuruntu ya da endişe
> Ne şimdi, ne de sonra
> Acaba ne olacak diye tasalanmadan
> Üç idealin ödülleri için çabala
> Her birinin sana söyleyecekleri var:
> Üçü birden yoksa ikisini ara; ikisi yoksa
> Birini ara ve eğer o da aşksa, sakın bırakma.

Ben, Vatsyayana, her türlü tatmini bir tanesinin yolu ve yordamıyla elde etmeyi izah edeceğim, sadece birisiyle: AŞK.

B. YORUM

"Lalita" dedi neşeli bir şekilde. "Adım Lalita. Lolita gibi ama *'a'* harfi ile." Görünüşünden afallamış halde alçak sesle mırıldandım: "Hayır, hayır, Lalita'cığım, *a* harfi ile değil; hayır, seninki daha çok 'yıldızlı A'sı olan Lolita!"

Ve o sihirli heceler üzerine düşünceye daldım; insanı azat eden o kehanet duası, o mükemmel ad, "sallanmak, oynamak, oyalanmak, okşamak, dokunmak, neşeyle hoplayıp zıplamak, özgürce ya da ser-

bestçe davranmak" anlamına gelen fiil kökü *lal*'den türemiş o bal gibi tatlı sıfat ve isim; lalita... "saf, şehvetli, isteksiz ve tembelce dolaşan kadın, büyüleyici genç bayan, zarif kız." Ey benim *lalita* Lalita'm!

"Lalita Gupta" dedi hayal, içeri girip filolojiyi deliye döndürürken: Gupta, "saklı, gizlenmiş, gizli, mahrem" (*gup*'un di-li geçmiş zamanı, "muhafaza etmek, savunmak, korumak, saklamak"); benim *gupta* Bayan Gupta'm, muhteşem Gupta hanedanının mest edici torunu, medeniyetin kusursuzluk abidesi; Budha'yı büyüleyen Prenses Gupta; "âşığının muhabbeti ile beslenen"[3] hafifmeşrep kadın.

"Kayıt masasında sınıfının dolu olduğunu ama bu kabul formunu imzalarsam girebileceğimi söylediler. Sittiğimin bürokrasisi!" İç geçirip oturdu. "Alacak mısın beni derse?"

Kalbim gümbürdeyerek topaç gibi döndü. Ah, "sittiğim" için kullandığı o değerli şimdiki zaman, Hint-Avrupa'nm *peik*'inden, Latin *pungere* ile soydaş, Almanca *ficken* ile akraba, Orta Flamanca *fokken*'den aşırma, Zemblaca *fögun*'la alakalı, Esperanto'da *fuga* ile evrenselleştirilmiş. Sözcüksel uygunsuzluğu ara vermeksizin kullandığı halde, aslında hiçbir bayağı tarafı yoktu; daha çok Sanskritçe'deki *eva*'nın kullanımı gibiydi ("aslında, gerçekten, tam olarak, yalnızca, sadece, oldukça" anlamına gelen ve vurgu yapan ulama edatı; Monier-Williams sözlüğüme bakılırsa "anlamsız bir pekiştirici"). Farkında olmadan söylenmiş, ölçülü bir şekilde seslendirilmiş, cümleye kıvraklık ve hareketlilik katsın diye ya da öylesine, bir fikir belirtmek için değil de sosyallik olsun diye, ördeğin vaklaması, kuğunun ötüşü ya da kedinin mırıldanması gibi. Kelimeyi tanımlamak ve tonlamak, vurgulamak ve nitelemek, noktalamak ve ışık tutmak için kullandı. Telaffuzu göz kamaştırıcı dişlerini altdudağı üzerinde tutarken, üstdudağı *s* ile hafifçe kalktı; ve sonra *i* için dudakları öpüşecekmiş gibi aralandı ve kelime şahane bir şekilde *"tiğimin"* ile doruğa ulaşırken geriye doğru esneyip bir gülümsemeye dönüştü. Ağzının bunu oluşturup söyle-

3. "Beslenen kadın" *gupta* için Hindu sözlükbilimciler tarafından verilmiş bir tanımdır ve Roth'un sonu olan sözlükte, Monier-Williams tarafından zikredilmiştir. *Kamasutra* büyük ihtimalle Gupta egemenliğinin himayesinde yazılmıştır. Gupta ismi genellikle ticaret ya da ziraatle uğraşan sınıflardan bir aileyi belirtir; günümüzde Bengal kökenli olmayı işaret etmektedir.

mesini izlemek sersemleticiydi: "sit-tiğimin." İki dudak, dört hece ve hepsini birleştiren bir gülümseme.

"Yani diyorum ki, eğer beni derse almazsan da canın sağ olsun. Çok da umrumda değil aslında; ama ailem Hindistan kültürüyle ilgili ders almamı istiyor. Canına yandığım Hindistan, Hindistan, Hindistan! Ailem Hintli ve önemsedikleri tek şey bu; orası hakkında hiçbir şey bilmiyor olmama bozuklar."

"Ah, Sana Hindistan'ı öğretebilirim" diye cevap verdim, sesimdeki gerileyen titremeyi, uzuvlarımdaki ergenlik ürpermelerini dizginlemeye çalışarak; ve evet, evet, dedim kendi kendime, Ona bildiğim her şeyi öğretmem lazım, unuttuğu ama bedeninin hücrelerinde bulunan nükleik asitlere gömülmüş bilgileri. Bakışlarım koyu tenli çıplak kollarında oyalandı; parmak uçları ve dudakların dokunuşu altındaki yumuşak, tatlı tatlı ter kokan, samur gibi *romavali*sini[4] hayal ettim.

"Bi başka konu da erkek arkadaşım Leroy –Leroy Lovelace, meşhur basketçi– onun da sınıfta olması" diye devam etti. "Birlikte çalışabilelim diye beraber birkaç ders almak istiyoruz. Yani... eğer derse yetişemezsem benim yerime notları o tutar ya da tam tersi olur."

"Devamlılık konusunda çok katıyımdır" diye sözünü kestim.

"Ah, gelmeye bi lafım yok; senin için önemliyse gelirim" dedi gülerek. Aklım bana terbiyesiz oyunlar oynadı, kullandığı fiilin müstehcen tınısını irademin dışında kuvvetlendirerek.

"Hiç Hindistan'a gittiniz mi Dr. Roth?" Cevap beklemeksizin sordu. "Ailem gitmemi istiyor. Bir tür soyağacı hezeyanına tutulmuş vaziyetteler. Ama ben istemiyorum. Gerçekten çok pis, değil mi?"

"Evet, sanırım öyle; bu aslında Hindistan'ın cazibelerinden bir tanesi." Ve terbiyesiz aklımın "pis" kelimesini müstehcen anlamına çevirmesinden başka bir şey duyamadım.

"Yemeklerini sevmiyorum. Yani tadı fena değil; ama görünüşün-

4. *Romavali* (kelime anlamıyla "tüyden oluşan çizgi") Hintli kadınların kasıklarından yukarı, karnı ve göbek deliğini geçecek şekilde uzattıkları, hatta bazen göğüslere kadar ulaşan dikine tüy çizgisinin adıdır. *Mavi Yajur Veda*'da *romavali* (erotik özverinin yararını teyit etmek adına) sihirli bir şekilde cennete (akla) değmeden göğü (kalbi) dünyaya (rahme) bağlayan bir sütunla eşdeğer görülmüştür. Klasik Sanskrit şiirinde bu tüy çizgisi güzelliğin büyüleyici bir alameti, genç kızın kadınlığa geçmesinin, Kama'nın değneğinin simgesidir. Bkz. Martin Merkin, "Sanskrit Edebiyatında ve Hindu Dini Uygulamalarında Vücut Tüylerinin Yeri" (*Doğu ve Batı Felsefesi* 18 [Mayıs 1959]: 131-41).

den hoşlanmıyorum. Annem sürekli pişirip duruyor, babam da Hint müziği çalıp siktiğimin Hint filmlerini kiralıyor; gerçekten feci filmler, inanılmaz demode. Evet, Hindistan'a gitmek istemiyorum; sıcak ve sonra her yerde şu fakir insanlar ve cüzamlılar dileniyor." Birden kahkaha attı. "Eee, beni derse alıyo musun, almıyo musun?"

Ona aynı soruyu sormak istedim. Kama'nın kancası yanağıma takılmıştı ve biliyordum ki Ona ne kadar çok karşı koymaya çalışırsam o kadar fena kapılacaktım; artan acı beni ona doğru çekecekti.

"Elbette Seni derse kabul edeceğim" dedim kabul formunu imzalarken. "Elbette Bayan Gupta, siz nasıl isterseniz. Nasıl isterseniz."

"Eee, bi şey daha var. Ders kitaplarından bir tanesi tükenmiş bile: *Kamasutra*. Sanırım erkek arkadaşımla onunkini paylaşabilirim; ama..."

"Hayır, hayır, paylaşmayın" diye delirmiş gibi sözünü kestim. "Demek istiyorum ki, kitapta satırların altını çizmek, sayfa kenarlarına yazmak, metnin bizdeki etkilerini kaydetmek, kendi yorumunuzu yaratmak önemlidir. Okuduğumuz ya da duyduğumuz her metinle tıpkı bir arkadaş, bir âşık ya da düşman gibi ilişki kurarız. İlişki bir metnin ayrılmaz parçasıdır. Bende yedek bir tane var. Derslerde kullanılacak kopyaları bedava veriyorlar. Bunu alabilirsin." Ona bolca erotik minyatürün, Khajuraho ve Konarak Tapınakları'nda yer alan çiftleşen âşık heykellerinin fotoğraflarının bulunduğu kendi pahalı Burton çevirimi uzatırken gülümsedim.

"Bu kitap şikişme hakkında değil mi?" diye sordu; ve "sikişme" kelimesinin ani kullanımı, k harfi ile birlikte, gerçekten sikişmeyi kastederek söylenince son derece açık saçık, tahrik edici ve tam anlamıyla tatsız bir şeye dönüştü. Niyeti açıkça beni şoke etmekti ve işe de yaramıştı. Ama ben tekrar tekrar söylemesini istedim; tatlı, kaba, bayağı, yumuşak, haşin, yüksek sesle, kulağıma usulca fısıldayarak ya da olağanüstü bir Doğu kentinin damlarına çıkıp bağırarak –"sittiğim" ya da "siktiğim"– desin istedim.

Sükûnetimden geri kalanı kaybetmemeye çalışarak, Vatsyayana'nın verebileceği kadar profesörce bir cevap verdim.

"Metin çifleşmenin aşka, biyolojinin kültüre, içgüdünün bilince dönüşmesi hakkında. Profesör Vatsyayana ağırbaşlılıkla açıklıyor ki,

kitabı olduğu gibi, tarafsız bir şekilde, bekârlık yeminini kesinlikle bozmadan düzenlemiş."

Kitabın kapağını okuyarak sözümü kesti.

" 'Fiziksel aşk hakkındaki ünlü Hint araştırma kitabının tam ve sansürsüz metni.' Tamam işte sikişme hakkında." Kitabı çevirip devam ederken çocuklar gibi kıkırdadı: "Fiziksel aşkın bu meşhur elkitabı, erotik yazının doruklarından bir tanesidir. Tasvirlerinde içten ve açıktır."

"Dünya edebiyatında bir klasiktir, Hint kültürünün anahtarıdır ve öğrencilerin hoşlanacağını düşünüyorum" diye araya girdim; utanmıştım, bilincim yerindeydi ve ne acınası bir durum ki, genç kızın gözlerine bakamaz haldeydim.

"Eminim." Küçümseyen, tepeden bakan bir tavırla, görünen o ki, iki profesörün de yüzüne güldü: Vatsyayana'ya ve bana.

Sohbetimiz kapıyı çalmadan içeri giren ve Sanskrit tefsir edebiyatı hakkındaki iç sıkıcı tezinden[5] bir bölümü daha okumam için getirmiş olan master öğrencim ve aynı zamanda asistanım Anang Saighal tarafından yarıda kesildi. Ben ondan kurtulmadan önce Lalita izin istedi ve ortadan kayboldu.

Burton versiyonunu verdiğim andan itibaren (kitabı verirken, aynı zamanda Ona kendi medeniyetini de veriyor olduğumu hissettim), bağlılığımın ve kurtuluşumun bir simgesi olarak, bu büyük erotik dua kitabına uyum sağlamasını istedim, metni kalbimden süzmek (Vatsyayana'nın hislerini ve hassasiyetini kendiminmiş gibi bağrıma basarak), Hindistan hakkında öğrendiğim şeyi mühim kılmak, kadim bilgenin sözlerini kulağına fısıldamak ve onları sırtına, uyluklarına, memelerine kazımak istedim. Çeviri bir ruh sıçraması, ben Vatsyayana'nın reenkarnasyonu, o ise Mallanaga'nın adını vermediği âşığı olacaktı: Varanasi'li o enfes metres. İşte bu nedenle ben, L. A. Roth, *Kamasutra*'yı çevirmeye başlıyorum.

Selefim Yüzbaşı Sir Richard Burton, kendi *Kamasutra* çevirisinin önsözünde şöyle yazmış: "Siz bu kitabı okuyanlar, Hintli kadının ne harika bir enstrüman olduğunu anlayacaksınız; aşk sanatlarında eğitimli bir erkek tarafından ustaca çalındığı zaman, en mükemmel ar-

5. Yorum yapmıyorum.

monileri, en karmaşık çeşitlemeleri yaratmaya ve en ilahi zevkleri vermeye muktedirdir. Öğrencinin vazgeçilmezidir; ona sadece Hint gramerini öğretmekle kalmaz, aynı zamanda yerli dilinin sözdizimini de belletir. Hamileliği önlemek ve erkeklik gücünü artırmak için hatasız reçeteleri vadır... Sağlıkta sevgili, hastalıkta hemşiredir. Ve yalnız yaşamak bir erkeğe iyi gelmediği için, ona iyi bir ev ortamı sağlar."[6]

Bölümümün başkanı Dr. Paul Planter (Asya Araştırmaları 150A: Japon Kültürüne Giriş dersini veriyor) övgüler aldığı işini kendisi için yapan bir Japon kadınla evli (örneğin Sensai Bobo'nun erotik *Chin-chin Monogatori* "çevirisi"). Bir yolunu bulup bu durumu kitabına uyduruyor: Aşk ile Doğu ve Batı kültürlerini bir araya getiriyoruz. O Japonca'sına bir açıklama buluyor, ben onu şiirsel bir dille İngilizce'leştiriyorum; aşkla, uyum içinde çalışıyor ve metni dönüştürmenin bir yolunu buluyoruz, eserin ruhuna ve orijinal dokusuna sadık kalarak." Adama karşı beslediğim küçümseme ve kıskançlık duyguları içinde, bir eşitsizlik ve adaletsizlik hissediyorum: Ben ki imtiyazlı bir Hint Araştırmaları profesörüyüm, Sanskritçe uzmanıyım ama yine de hayatımda hiç Hintli bir kadınla sevişmedim. Bu doğru mu; ya da iyi bir şey mi? Hint yemeklerinden ağız yoluyla zevk alır, Hint dizanterisinin mide ve bağırsak işkencesini çekerken, ruhsal-seksüel-Hindolojik gelişmem güdük kaldı; artık fallik ve daha sonra da genital aşamalara geçmek için can atıyorum. Lalita'yla karşılaşmadan önce de, bir çeşit birleşme, Doğu ve Batı'nın erotik kaynaşması benim biricik umudumdu. Ve artık emel saplantıya dönüştü: Sanskritçe ve Güney Asya Araştırmaları adına Lalita Gupta'ya sahip olmalıyım (zevk ve mutluluk bir yana, bilgi ve gerçek adına demeye gerek bile yok). Şu ana kadar benim Hindistan'la olan ilişkim tamamen röntgencilik anlamındaydı; ona dürbünle uzaktan ya da bir pencereden bakıyordum; soyunmuş ve açılıp saçılmış vaziyetteydi, sadece iç ge-

6. Roth kendisini Burton'la kıyaslamaktan ve her ikisinin de Oxford'da Doğu dilleri eğitimi aldığını belirtmekten hoşlanırdı. Roth'un kendisini Burton'la özdeşleştirmesi Lalita'nın ortaya çıkmasıyla birlikte daha da yoğunlaşmış gibi görünüyor; bu metin üzerinde çalıştığı son aylarında, tıpkı Isabel Burton'ın Sir Richard'm kopyasını yaktığı gibi, Sophia White-Roth'un da onun *Kamasutra* yorumunu yok edebileceği yönünde mantıksız korkulara kapılmıştı.

çirmeleri ve inlemeleri hafif hafif duyuluyordu. Baş döndürücü kokusunu duydum, insanı kavuran ateşini hissettim ama hiç Onun içine girmedim. Lalita benim Hindistan'a girme ve Onu kollarımın arasında tutma, aynı anda hem içinde hem dışında olma şansımdı. Hindistan benim metnim, Lalita bilgim ve aşk da yöntemim olacaktı.

Lalita Gupta bir medeniyetin öylesine mükemmel ve bilinçsiz bir vücut bulmuş hali ki, Hindistan hakkında açıkça kara cahil olmasına rağmen, yürüyüşündeki Hintlilik hemen göze çarpıyor: yay gibi gergin ayağıyla atılmış uzun adımlar.

Bugüne dek benden daha genç kadınları gerçek anlamda hiç cazip bulmadım ve belki de bunun bir sonucu olarak, kendimi daha önce hiç yaşlı hissetmedim. Oysa şimdi, bu kızla kısacık karşılaşmamızdan sonra, yaşım (getirdiği ölüm değil de, genç insanların kendilerinden yaşlılara atfettiği o cinsiyetsizlik durumu) beni endişelendiriyor. Onu kollarıma almak istesem, dedesi yaşında mı görecek beni? Ona kadim bir metnin, yeniden okunduğu takdirde nasıl da genç ve taze olabileceğini göstermeliyim. Saçımı koyultmak için bir saç toniği almaya karar verdim; boyamak için değil, yeni kırlaşmış olanları ortadan kaldırmak için.

Onu göz ucuyla fark ettiğimde süpermarketin "Sağlık ve Güzellik" reyonunda dikiliyordum. İşte yine, sanki göksel ya da yogilere özgü bir tür kader bizi aynı gün içerisinde bir kez daha karşılaştırmak için uğraşıyor gibiydi. Aceleyle boyayı yerine bıraktım ve sepetimdeki kaygıyı keyifle –fahiş fiyatlı bir şişe 1987 Chateau d'Amour pembe şampanyayla– değiştirmek için aceleyle "İçki" reyonuna seğirttim. Avının peşindeki avcı gibi, "Otomobil İhtiyaçları" ve "Kadın Hijyeni" reyonundan aşağı, "Donmuş Gıdalar" reyonundan yukarı doğru sessizce ilerleyip "Ekmek" reyonunda onunla karşılaşıp şaşırmış gibi yaptım.

"Oh, merhaba! Bayan, II, III, Das Gupta, değil mi?"

"Hayır, sadece Gupta" diyerek umursamaz bir tavırla gülümsedi, rafları tarayan kara gözlerini somunlardan, yuvarlak ekmeklerden, rulolardan neredeyse hiç ayırmadan.

"Beni hatırladınız mı?" diye sordum. "Profesör Roth."

"Aa, yaa evet... siz benim astronomi hocamsınız."

"Hayır, hayır... Asya Araştırmaları" diye cevap verdim yaralı bir kalple. "Hint Medeniyeti."

"Oh evet, tabii ya... Hindistan" diye mırıldandı, ne bana ne de enfes şarabıma bakmadan.

"Simit alıyorsunuz" dedim salakça, zaten aşikâr olanı gözlemleyerek; başını salladı, yarım ağızla "hoşça kal" dedi ve beni ekmeklerin orada korkunç, sessiz, dipsiz bir kuyuda debelenmeye bırakıp gitti.

Bekleyip izlemek için "İçki" reyonuna geri döndüm ve kasaya yaklaştığını gördüğümde yanına uçtum. Yaşlı bir kadın, şüphesiz Sri Lanka'lı dönek bir kancık, tepeleme dolu alışveriş arabasıyla, Lalita'yla aramıza girip beni koridora itti. Kocakarıyı sıradan çıkarıp öne geçmek için yanıp tutuşuyordum; saçını koklayacak kadar yanına yaklaşıp belki de vücudumun bir yerlerini hafifçe, kaza ya da dikkatsizlikle olmuş gibi Ona değdirmek, bir yerlerine dokunmak, açtığında çantasının içine bakmak, havadan sudan konuşmak, kasadaki *Mirror*'da yazan hikâye hakkında şakalaşmak ("Genç Kızın 101 Yaşındaki Sevgilisinden 6 Sex Sırrı"), Onunla birlikte dükkândan çıkmak için... (ah, bilmiyorum, nereye giderdik, nelerden bahsederdik gerçekten bilmiyorum). Almış olduğu tek ürünle (yabanmersinli tahıllı simit), bir anda kayboldu; orada olduğumu fark etmiş gibi görünmüyordu.

Acuzenin yiyecekleri kasadan geçirilirken ani bir şok, bir dehşet dalgası sardı içimi: Dükkânda Maya Blackwell'in varlığını hissettim; göremiyor olsam da, orada olduğunu, "Koşer ve Şark Yemekleri"nin oradan gizlice beni gözetlediğini biliyordum[7].

7. Anlaşılan o ki, birkaç yıl önce Roth'un sınıflarından birinde öğrenci olan Maya Blackwell profesöre âşık olmuş. Cinayetten sonra Roth'un çalışma masasının çekmecesinde Blackwell tarafından yazılmış mektuplardan, notlardan ve kartlardan oluşan kalın bir tomar buldum. Pek çoğu rahatsızlık vericiydi:

Beni görmezden geldiğinde, Sevgilim, mektuplarıma yanıt vermeyi reddettiğinde, bunun sadece arzularımı yoğunlaştırmak için oynadığın bir oyun olduğunu biliyorum. Senden ayrı kalmanın verdiği zevkli acı aşkımı saflaştırıyor. Belki Sen farkında değilsin ama, geceleri rüyalarımda beni sık sık ziyaret ediyorsun. Meraklanma, karına anlatmayacağım. Gizlilik aşkın önemli bir parçasıdır. Korkma; çünkü ben sabırlıyım. İçinde olduğumuz bayağı varoluş düzleminde ayrılık anlarının acısını çekiyorsak, bu sadece daha büyük bir aşkı yaşayabileceğimiz içindir; ben gücümü bu bilgiden alıyorum. Çok iyi biliyorum ki, biz metafizik düzlemde sonsuza kadar birleştik. Burada çirkinlik, orada ise sadece güzellik var. Ve orası bizim en hakiki halimizle yaşadığımız yer.

Süpermarketteki o öğleden sonra, kesinlikle hiçbir şey olmamasına rağmen, yirmi seneden fazladır süren evliliğim boyunca ilk kez karıma ihanet ettiğimi, ekmek reyonu başındaki o karşılaşmanın da yasak bir buluşma olduğunu hissettim. İşlemediğim günahları itiraf etmek, niyetlerim için af dilemek istedim. Vatsyayana'nın dediği gibi, aşk yüzünden yanlış davranmaya sürüklenmiştim; aşk saygınlığımı ve güvenilirliğimi çaldı. Öğretmenimin de belirttiği gibi, hayat gelip geçici olduğu için istediğimizi istediğimiz anda yapmalıyız. Vatsyayana'yla aynı fikirdeyim; ne din ne ekonomi, ne ahlak ne de para hiçbir şekilde aşka engel olmamalı. Chateau d'Amour'u satın aldım ve eve götürdüm.

"Neyi kutluyoruz?" diye sordu sevgili, akıllı ve güzel karım.

Kederle, "Âşık oldum" diye yanıtladım ve Sophia gülümsedi.

C. Nesneler ve Özneler

Israrcılığınız üzerine şimdi şu Hint cangılına girmek için uğraşıyorum; Yunanlara özgü sınırlara duyduğum aşk ve ılımlığa olan Semitik ihtiyacım nedeniyle, bugüne dek gözden kaçırdığım cangıla. Profesör Richard Schmidt, hiç şüphe yok ki bilimsel bir camia tarafından kabul görme ümidiyle (o kabullenme bir Yahudi'den gelse bile!), bana *Kamasutra* adlı küçük bir Hint eserinin Almanca çevirisini yolladı; belki siz de aşinasınızdır esere. "Seksüel teorilerinizden bazılarının binlerce yıl evvel Hindistan'da zamanın bilgili doktorları tarafından dile getirildiğini keşfedeceksiniz" diye yazmış. İtiraf etmeliyim ki, durum başka. Ne kitaptan bir anlam çıkartabildim, ne de yazarlardan herhangi birinin aşkın psikolojisine yaptığını iddia ettiği katkıları fark edebildim. Kitabı size yolluyorum. Tüm Hindistanseviciliğinize rağmen, size de bana geldiği kadar manasız gelirse, belki arkadaşınız Jung'a göndermek isteyebilirsiniz. İsviçreli Mahatma bu tür egzotik edebi zırvalardan garip bir zevk alıyor gibi görünüyor.

Sigmund Freud, Fritz Jahn'a mektup (1930)

1. EĞİTİM

A. TERCÜME

Gerçek bir eğitim almak [eğitimli farz edilmek] için, kişi daha geniş ve genel bir bahis olan aşk mevzusunun yardımcı konularında, şehvet sanatları ve seks bilimlerinde, akademik bir ustalık edinmeyi sağlayan bu ders kitabını iyice bellemelidir.

Ergenlik başlangıcında, kızlar (oğlanlardan daha az olmamak kaydıyla) erotik teori ve pratik konusunda eğitilmelidirler. Bazı profesörler kız çocuklarına bu tür konuların öğretilmesinin yararsız olduğunu ileri sürse de ben, Profesör Vatsyayana Mallanaga, mademki kadınlar bariz bir şekilde sikişme[1] yeteneğine sahip, o zaman pratik ve fiziksel uygulamalara temel oluşturan soyut ve teorik alanları öğrenme yetenekleri de bulunur diyerek buna karşı çıkıyorum. İdeal bir toplumda, tüm kadınların *Kamasutra*'da yer alan felsefe ve uygulamaları öğrenmesi gerekir.

B. YORUM

Telefondaki boru gibi ses, "Meşhur Hindoloji Profesörü Dr. Ruth mu acaba?" dedi, huysuz bir şekilde yaptığım düzeltmeyi ("Roth!") umursamadan. "Ben Dr. Nilkanth Gupta, tıp doktoru, Bengal Kraliyet Ayurveda Jinekoloji Derneği'nin üyesi, umarım uygun bir zamandır, sizi zeki ve buğday tenli kızım Bayan Lalita Gupta hakkın-

1. Roth bu metni sözlü ahlaksızlıkları gururla teşhir edilen Bayan Lalita Gupta'dan aldığı ilhamla ve onun adına çevirdiği için, şüphem o ki, daha kibar bir sözcük olan Sanskritçe *samprayoga* yerine bu İngilizce bayağı kelimenin kullanımı kızın göze batan ağzı bozukluğuna bir teslimiyettir. Ayrıca üç-harfli-s-sözcüğünün arsızca kullanımı, Roth'un kariyerinin ilk yıllarında yazmış olduğu 'Sik(tiğimin) Sanskritçesi' adlı denemesinde vardığı sonuçların ruhuna da ters düşmektedir (artık yayından kalkmış olan *Uluslararası Gayri Meşru, Sapkın ve Yıkıcı Lisan Gazetesi*'nde yayımlanmıştır [12 (1976): 47-73]). Söz konusu denemesinde Roth Hint-Avrupa dilleri ailesi içinde fiil kökü *yabh*'ın izini sürdükten sonra, öğrenilmiş (arkaik ve bu anlamda "ölü" ya da evrimi durmuş) diller ile konuşulmakta olan, yaşayan diller arasındaki farklılıkları yansıtmış ve öğrenilmiş lisanlarda ahlaksız deyimler olabileceğini ama müstehcen kelimeler bulunamayacağını ileri sürmüştü: "Müstehcenlik gerileme, öğrenmişliğe karşı isyan, çocukluğun yasak, şifrelenmemiş ifadelerine geri dönüşü gerektirir."

da konuşmak için aradım; tüm kalbimle inanıyorum ki kendisi şu anda büyük bir isabetle sizin kutsal Bharata'mızın büyük ve şanlı medeniyeti hakkındaki itibarlı dersinize kaydolmuş durumdadır. Fedakâr annesi ve ben, sizi tüm alçakgönüllülüğümüzle temin ederiz ki, kızımızın bu konuda en yüksek eğitimi alması konusunda son derece hevesliyiz, dolayısıyla bu konu ve ilgili başka tüm konular hakkında sizinle şevkle sohbet etmeyi kalpten arzu etmekteyiz. Uygun olduğunuz bir zamanda, âdetlerimizde olduğu üzere, takdis edilmiş evimize çay içmek ve hafif bir şeyler atıştırmak için geliniz ve hem size eşlik etmek üzere, hem de konukseverliğimiz gereği, benim hanımım Bayan Gupta'nın da arzusu doğrultusunda sizin Bayan Ruth'u getiriniz; kendisi için idari görevli dendi bana, Doktor, Felsefe Profesörü unvanlarını eklemeye –kendisinin veya sizin her ne tür unvanınız varsa artık– gerek bile yok tabii."[2]

Dr. Gupta'nın vaktiyle Güney Asya Araştırmaları kürsüsüne alınmam söz konusu olduğunda Hint-Amerikan sağcı kanadın elebaşı, Haşmetmeap Jaidev Prakash'la bir olup, Hint camiasının bana karşı kışkırtılmasında başı çekmesi (ki kürsüye kabul edilmemi üniversite gazetesine yolladıkları mektupta "en yüksek ve rezil seviyede neosömürgeci oryantalist bir komplo" olarak adlandırmışlardı) ve şimdi de sırf kızı benim Hindistan Medeniyeti dersime yazıldı diye evine davet etmesi oldukça hoş bir ironiydi.

Bir hafta sonra beni ve Sophia'yı seyiren gözü, gülen ağzı ve düzeltmelerime sağır kulağıyla ("Roth!") karşıladığında jinekolog, ken-

2. Dr. Gupta'yla tanışma fırsatı bulmuş biri olarak adamın İngilizce'sinin (her ne kadar aksan, kelime haznesi ve kullanım açılarından Amerikan'dan ziyade İngiliz tarzı olsa da) son derece saygıdeğer olduğuna ve Roth'un jinekoloğun ağzından yazmış olduğu maskara, abartılı ve basmakalıp anlatımla uzaktan yakından alakası olmadığına bizzat şahidim. Bu alayın altında yatan ırkçılık, sizi temin ederim, beni de herhangi bir liberal okur kadar rahatsız etti. Belki de Roth, Hinduların onun Western Universitesi'ne atanmasını engelleme teşebbüsünde bulunmalarının intikamını Gupta'dan almaya çalışmış olabilir. Kaliforniya'daki Hintlilerin onun Hindistan hakkında ders vermesini istememesinden kaynaklanan öfkesi hiçbir zaman dinmedi. Roth'un Hint İngilizce'si konuşma tarzı ve aksam olarak gördüğü şeyi (hem sözel, hem de yazınsal olarak) matrak biçimde yansıtmaya teşebbüs eden ırkçı çabalarını hiçbir zaman komik bulmadım. Müsvedde üzerinde Dr. Gupta'nın lisanını düzeltmeyi düşündüm; ancak sonra bunun bize Dr. Gupta, yani bu konuşma tarzını atfettiği kişi hakkında hiçbir şey anlatmamasına rağmen, atfı yapan yazarın karakteri hakkında epeyce şeyi göz önüne serdiğini düşünerek vazgeçtim.

di yaşımdaki adam, "Oh, Dr. Ruth, bu ne saadet!" diye gürledi. Bizi şevkle Bayan Rita Gupta'yla tanıştırdı (yoğurulmuş ekmek hamuruna serpilmiş un gibi pudraya bulanmış pörsük etinin sıcak kahverengi katları pembe dar bluzunun altından fışkırıyor, mayalanmış gibi kabarıyor ve Dr. Gupta'nın mürdüm rengi polyester spor takımıyla kontrast oluşturan mor sarisinin üzerine sarkıyordu). Küçük orguyla bizim şerefimize Hindu ilahileri çalıp söylemeden evvel tatlılıkla tatlı çay ve ayçöreği ikram etti, ki o şarkılar bizi çift ile sohbet etmenin sıkıcı külfetinden kurtardı. O söylerken Dr. Gupta nemli gözlerle karısını seyretti. Kendi karıma, Dekan Sophia White-Roth'a, (onun hatırı için sömestrler boyunca kendisine eşlik ettiğim onca ölümcül, dekancıl görevlerine karşılık borcunu kısmen ödemek için benimle gelmeyi iç çekerek onaylayan eşime) aynı şekilde bakmak sahte geldi bana. Alaycı gülümsemesinin yarı karanlık güzelliği, coşku ve kederle sayısız kere yüzümü gömdüğüm ince, zarif boynunun üzerindeki özgüvenli başının bir anlık yana yatışı karşısında hâlâ ve daima gözlerim kamaşır. Benim siyah ipek tüniğimi giymişti; açık yakası gümüş bir madalyonu gözler önüne seriyordu: Kutsal Yürek Azizesi. Herhangi bir şekilde Katolik olduğu için takmıyordu madalyonu; bir kadının kalbi, yani aşkın en zarif gücü tarafından kutsanması fikrini takdir ediyordu. Kolye ucu kızımıza, Leila'ya aitti; kalp şeklinde küçük bir aynayla birlikte ona annem tarafından hediye edilmişti.

"Şimdi, doğal olarak hanımlar bir sürü kadın meselesinden bahsetmek isteyeceklerinden" diye açıkladı Dr. Gupta, neşeli bir gülümsemeyle elimi tutarak, "biz de benim paha biçilmez Hint tıbbi aletlerini ve kitaplarını içeren koleksiyonumu incelemek üzere çalışma odam –ve– kütüphanem –ve– yoga stüdyoma geçebiliriz." Haylaz bir gülümsemeyle sesini kısarak fısıldadı: "Aynı zamanda birkaç yudum viski de içeriz."

Dr. Gupta iki su bardağına Teacher's scotch doldurup, bana gururla lavman ağızlıkları koleksiyonunu gösterirken (vajinal, rektal, üretral), ben masasının üzerinde duran fotoğraftan gözlerimi ayıramıyordum; Lalita'nın lise mezuniyet töreninde çekilmiş kepli fotoğrafından.

"Bu nadide ve gerçekten güzel bir parça" dedi kibirli bir edayla.

"Torbası keçi mesanesinden yapılma, ağızlığı ise saf ve pahalı altından. Sotheby's'in bu püskürtme torbasını ele geçirmek istediğine dair sizi temin edebilirim." Beni şaşkınlığa düşüreceğini tahmin ederek, içlerinde cımbızlar, forsepsler, kateterler, sondalar, şırıngalar ve vücut içine muayene maksadıyla sokulan teleskop aynaları ile çeşitli malzemelerden yapılma eski Hint dildoları da bulunan, Hindistan'a özgü antik jinekolojik aletlerden bir dizi şey gösterdi bana. "Sömürgecilik öncesindeki Hindistan cinsel konularda aydınlanmış bir memleketti. Bir viski daha alın ve açıklamama müsaade edin."

Ancak koleksiyonerlerin kendi koleksiyonları hakkında yapabileceği şekilde, açıklamasını yaptı ve ben, o gururla, itiraz kabul etmez bir edayla konuştuğu süre boyunca Lalita'nın nerede olduğunu merak edip durdum. Onu görebilmem için vaktinde evde olacak mıydı? Erkek arkadaşıyla mı birlikteydi? Yarınki dersim için *Kamasutra*'yı okuyor olmalıydı. Neden ev ödevini yapmıyordu? Neredeydi?

Bu endişe krizinin ortasında düştü aklıma, ansızın, Bodhi ağacının geniş dalları altında yatarken Gautama'yı uyandıran o muhteşem ışık huzmesine eşdeğer bir parlak ışığın dayanılmaz pırıltısı. Düştü aklıma! Bir plan! Mükemmel bir plan! O saniyede ilham geldi, sanki aklım sihirli bir arpmiş de evrenin rüzgârı apansız tellerini titretmiş ve kutsal stratejinin şarkısını bana söylemiş gibi. O kadar dâhiyane bir dolap, o kadar basit bir dalavere, o kadar zarif bir entrikayla çarpılmıştım ki... Lalita'ya sahip olmak için inkâr edilemez ve kesin bir yöntemle!

Viskiden bir yudum alırken kayıtsızmışım numarası yaparak, gelişigüzel bir şekilde konuyu açtım.

"Oh, bu arada, Doktor, bu yaz en başarılı öğrencilerden seçilmiş bir grubu Güney Asya kültürü hakkında düzenlenecek özel bir okul gezisi için Hindistan'a götüreceğim. Varanasi'nin âlimleriyle münazara için buluşacağız ve arkeolojik bir kazıya katılmak üzere Khajuraho'ya yolculuk yapacağız. Sarnath'da meditasyon, Puri'de Odissi dans dersleri ve buna benzer şeyler olacak. Öğrenciler yazacakları araştırma ödevi karşılığında kurs için üç kredi kazanabilecek. Standartlar sıkı ve yer de sınırlı olduğu için sadece en yetenekli adayları seçmek mecburiyetindeyiz. O yüzden eğer tanıdığınız gerçekten

parlak Hintli öğrenciler, gerek Hindistan gerek eğitimleri konusunda ciddi akademisyenler varsa onlara haber vermek isteyebilirsiniz; ancak sizi uyarmalıyım, daha şimdiden başvurulardan başımızı kaşıyamaz haldeyiz."

Dr. Gupta oltaya geldi: "Kızım! O daha şimdiden mükemmel bir aday!" Zokayı yuttu; yapmam gereken tek şey oltanın ipini biraz salmak, oynamak, sonra da makarayı geri sarmaktı.

"Hmmmm" diye mırıldandım, sanki Onu Hindistan'a götürme gibi şaşırtıcı bir fikri hayalimde canlandırmaya çalışırmış gibi yaparak. "Normalde, iki yıl Sanskritçe öğrenimi görmüş olmak önkoşul; ama, peki, eğer kızınız Lolita'yı göndermekle ilgileniyorsanız, sanırım..."

Düzelti beni: "Hayır, Lo-lita değil, La-lita, La-lita!"

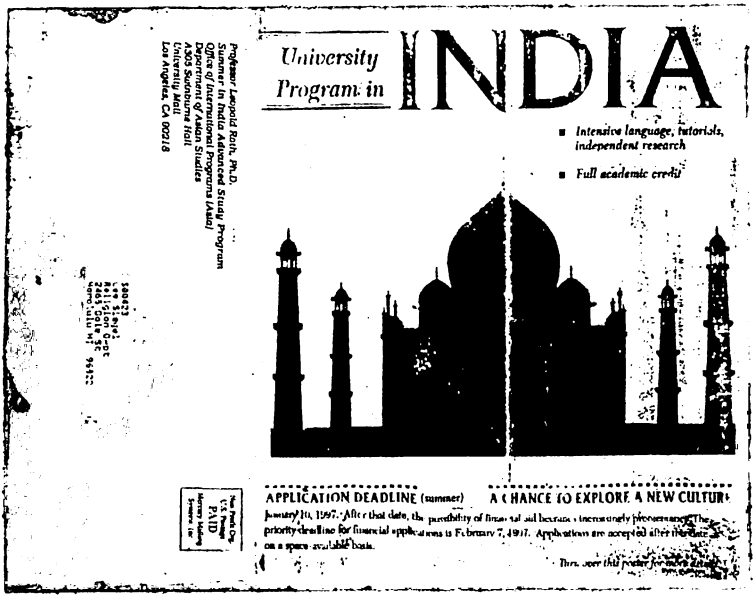
"Ah evet, tabii, özür dilerim. La-lita. Kızınız Lalita'nın bu olağanüstü eğitici faaliyete katılması konusunda ciddiyseniz, geçmişini de göz önüne alarak, lisan zorunluluğu şartını kaldırmanın belki bir yolunu bulabilirim. Hiçbir şey için söz veremem; ancak konuyu yurtdışı eğitim komitesiyle konuşmayı, sizin ve her halinden dindar olduğu anlaşılan eşiniz tarafından yetiştirilmiş kızınızın doğal yaradılışının ve aldığı terbiyenin bu programa kabul edilmesi için yeterli olduğunu onlara anlatmayı düşünebilirim. Öte yandan, belki de kızınız yazı çalışarak geçirmekten memnun olmaz. Gençtir. L. A.'de kalıp plaja gitmeyi ve eğlenmeyi tercih edebilir. Belki de şu erkek arkadaşını bütün yaz boyunca burada bırakmak Ona zor gelebilir. Çocuk çok iyi bir basketbol oyuncusu. Kızınız onunla çıktığı için gurur duyuyor olmalısınız. Yine de, konuyu Onunla ve karınızla konuşmak isteyebilirsiniz. Ancak unutmayın, programa kabul edilmesini garanti edemem. Bu yıl kıran kırana bir rekabet var. Ancak, gerçekten ilgileniyorsanız, sanırım size bir broşür[3] göndermemizin bir sakıncası olmaz."

"Kızımız doğuştan zekidir; eminim ki önkoşul olarak belirlenen pek çok şeyi çabucak telafi edecektir" diye söze başladı. "Sanskrit-

3. Roth üniversitenin öğrenci gazetesine hakikaten bir ilan verdi ve dalaveresini meşru kılmak için broşür bastırdı. Programa yaklaşık bir düzine kadar ilgi duyan ve (Dr. Gupta'nın kızı adına sunduğundan başka) dört ya da beş tane gerçekten başvuran oldu. Ailesinin bihaber olduğu üzere, Bayan Gupta sadece Leopold Roth'un şahsından oluşan meşhur kabul komitesince programa dahil edilen yegâne öğrenciydi.

çe'yi teknik anlamda öğrenmemiş olsa bile, doğduğu günden beri annesinin ibadetlerimiz esnasında okuduğu Sanskritçe duaları duydu ve ben de çoğu zaman evin içinde Sanskritçe konuşmaya başlar, *Bhagavadgita*'dan inciler döktürürüm. Bu kurs anavatanının görkemini ve mucizelerini kendi gözleriyle görmesi açısından kızım için mükemmel bir fırsat. Dahası, kendi özünü yitirmiş Batılı öğrencilere öğreteceği o kadar çok şeyi olacak ki! Evet, evet, her halükârda, bana bir broşür gönderin."

Lalita'yla bu yaz Hindistan'a gideceğimden, Delhi'deki Chandni Chowk'tan Ona dudakları için şekerlemeler, saçları için yaseminler alacağımdan, Khajuraho'daki Vishvanath Tapınağı'nın orada elini tutacağımdan, Konarak'taki Kara Pagoda'da kollarımın arasına alacağımdan ve Varanasi'de, Vatsyayana'nın *Kamasutra*'mızı bir araya getirdiği yerde, bir cibinliğin altında Onunla sevişeceğimden emindim.

Çalışma odasından çıktığımızda, Dr. Gupta'yla konuşurken Sophia'nın sesinde beliren bir tür samimiyet tonu beni şaşırttı.

"Doğru dürüst konuşmaya fırsat bulamadığımız için üzgünüm. Kocam jinekolog olduğunuzdan bahsetti; sizinle çalışmalarınız hakkında konuşmak isterim. Bana öyle geliyor ki, kadın-doğum politikalarının tarihçesi oldukça ilgi çekici bir inceleme konusu olabilir ve Asya datası bu anlamda paha biçilemez. Kadın cinselliğiyle bilim adına oynanması ve bunun erkek egemen tıp kurumu tarafından meşrulaştırılması fikrini araştırmak isterdim. Konuyla alakalı olarak Hindistan'a ait malzemeler varsa ilgilenebilirim. Neden gelecek hafta yemeğe gelmiyorsunuz? Ve lütfen kızınızı getirmekten çekinmeyin. Oğlumuz Isaac'i de çağıracağız."

Sophia'nın davetindeki ironi beni tamamen aptallaştırmıştı; Lalita'nın evimize gelmesine sebep olacaktı. Benim gösterdiğim bir çaba değildi bu. Masumum. *Suçum yok.* O akşam serinliğinde Sophia'nın elini tutup yürürken ne diyeceğimi bilemedim. Çok sessizdi ve o sessizlik içerisinde Lalita'yla ilgili düşüncelerim yerini Leila'nın cenazesinden sonra Sophia'yla yaptığım uzun bir yürüyüşün anısına bıraktı. Dönüp öpmüştüm onu; o da şöyle fısıldamıştı: "Leopold, ah canım Leopold. Çok fazla şeye ihtiyaç duyuyorsun. Çok fazla. Senin için ne yapabileceğimi bilmiyorum, kendim için, Isaac için. Umarım bunu atlatabiliriz."[4]

Kutsal Yürek Azizesi, birdenbire yanan sokak lambalarının ışığını yansıttı ve karımın elini sıktım; yine böyle bir akşam vakti, el ele, adımlarımızı birlikte atarak, aynı anda nefes alarak birlikte yürüdü-

4. Çift yumurta ikizi olan Leila ve Isaac Roth kardeşler 1975 senesinde doğdu. Leila 1987'de bir cinayete kurban gitti. Roth bundan hiçbir zaman bahsetmedi ya da buna atıfta bulunmadı ama aşağıda okuyacaklarınızı (6 Mart 1987) *Los Angeles Times*'ta bulmayı başardım: "Leila Roth vakası dün 12 yaşındaki kızın cesedinin bulunmasıyla birlikte trajik bir şekilde sonuçlandı. Sevgililer Günü'nde okuldan eve dönerken kaçırılan kız, görünüşe göre feci şekilde dövülmüş; ayrıca üzerinde meni izlerine rastlanmıştır. Haber yayına hazırlandığı esnada inzivada olan Leila'nın ailesine yorumlarını almak için ulaşmak mümkün olmadı." Roth'un bu konuyla ilgili olarak konuşmadığını söyledim; ancak bir sefer, Sanskritçe seminerimiz esnasında Tantrik bir metni okurken, gece yarısı ölülerin yakıldığı alanda yanan cesetlerin arasında cinsel ilişkiye girilen ahlak dışı bir dini töreni anlatan dehşet verici bir bölüme geldik. Roth birdenbire tamamen duygusuz bir ses ve yüz ifadesiyle, "Seks habistir" dedi, " 'aşk'la kefareti ödenmediği, arındırılıp ehlileştirilmediği sürece gerçekten habistir." Birkaç saniye sonra gözlerinde beliren yaşlardan, kızının başına gelen korkunç olaya atıfta bulunduğu sonucunu çıkardım. Lelila'nın cinayeti halen çözülememiştir.

ğümüz zamanlara ilişkin anılar kafamda birbirini kovalarken içimi bir zevk ürpertisi sardı ve beni sersemletti: Uzun yıllar önce, ilk sevişmemizden sonra onu Lady Margaret Hall'e bırakmak üzere Oxford'daki üniversite parkından geçerken durup öptüm; eli siyah kaşmir atkımın altından boynuma uzandı, enseme sıcacık dokundu. Bana beni sonsuza kadar seveceğini söyledi, yanakları soğuktan bembeyaz, ağzı kırmızı ve ılıcık.

Akşam yemeği için Taj Mahal Restoran'a ve Moghul Lounge'a gittik. Kendim için Şah Cihan Kraliyet Yemeği'ni ısmarladım; Sophia da Mümtaz Mahal Spesiyalitesi'ni ısmarlayarak oyunuma katıldı. Dünya kadar Bombay cini içtik, matrak jinekoloğa güldük ve Sophia bana onun kızını sordu.

"Akıllı bir kıza benziyor" diye cevap verdim, mümkün olduğunca kayıtsız görünmeye çalışarak.

"Nedir bu Leo? Acayip davranıyorsun." Zoraki bir tebessümle bu soruyu sorarken değişmeden kalan İngiliz aksam iyice belirgin bir hal aldı. "Yoksa kıza abayı mı yaktın?"

"Tabii ki hayır! Sadece bir öğrenci. Hoş bir kız, eğer bilmek istediğin buysa; ama benim tipim değil. Çok genç. Çok, ıı, ııı... Hintli."

Sophia güldü ve beni yanağımdan öpmek için öne doğru eğildi ("Seni seviyorum Leo. Seni gerçekten çok seviyorum"). Eve gittiğimizde biraz daha içtik, tatlı tatlı sarhoş olduk, yattık ve seviştik; ancak uzun yıllardır mutluluğu ve kederi birlikte yaşamış olan iki insanın sevişebileceği gibi, birbirlerinin vücutlarını kendi bedenlerinin birer uzantısı gibi tanıyanların yapabileceği gibi; usulca, çok nazikçe, sükûnetin hoşnutluğuyla, kalbi huzurla ölümün eşiğine getiren inlemeler ve iç geçirmeler arasında, bu dinginliğin ya da benzer bir duygunun hep yaşayacağına, bütün somut kanıtların aksine, garip bir biçimde sonsuzluk denen bir şeyin olduğuna dair verilen sözler.

2. MÜFREDAT
A. TERCÜME

Şimdi aşkta doktora yapanlar için müfredatı oluşturan sanatları sayalım: şarkı söyleme, müzik aletleri çalma, hokkabazlık ve dans etme; resim yapma, şablon kesme, yer süslemeleri ve mozaik yapma; çiçek aranjmanları düzenleme; dövme ve diş boyama sanatları; yatak yapma ve su bardaklarıyla melodi çalma; büyücülük, çiçeklerden taç örme ve tespih dizme; moda tasarımcılığı, sedef ve fildişinden küpe yapımı, parfüm hazırlama ve sihirbazlık numaraları; merhem, aşk iksirleri, kusturucu, söktürücü ve afrodizyak hazırlama; rahim fitilleri ve dildo yapımı; aşçılık ve barmenlik, dikiş nakış; çelikçomak ve saklambaç oynama; lavta, mandolin ve zil çalma; açık saçık fıkralar anlatma ve bilmece uydurma; tekerleme, şiir okuma, hikâye anlatma, aşkı anlatan efsane ve mitlerde kahramanları canlandırma; meşhur şiirlerdeki boşlukları doldurma ve sözlü bulmacalar yaratma; bambu bükme ve ahşap işleri, iç mimari, ip eğirme, halı dokuma, madeni para uzmanlığı, sülükçülük, metal parlatma, değerli taş işçiliği ve bahçıvanlık; koç, horoz ve keklik dövüşleri düzenleme; papağanlara ve minolara konuşmayı öğretme; saç yapma, yıkama ve masaj; Sanskritçe, işaret dili ve gizli kodlar; yabancı lisan (yerli ağızlar, lehçeler ve argo); falcılık ve at arabası tamiratı; hafıza ve kelime oyunları ve sözlükler hakkında geniş bilgi; vezin bilgisi, güzel konuşma sanatı, etimoloji ve ölçü bilimi; mim, taklit, edebi sahtekârlıklar, kılık değiştirme; zar hüneri ve kumarbazlık, tavla, satranç, dama ve benzeri oyunlar; oyuncak yapımı ve hayvan sesi taklitleri; etiket ustalığı, yoga, su tesisatçılığı, askeri bilimler ve jimnastik.

Aşk sanatlarının ve ilminin erbabı her güzel ve erdemli kadın toplumda saygın bir yere sahip olacaktır; böyle bir hanım saygı görür, takdir edilir ve gerek sevdiği gerek herkes tarafından arzulanır. Aşk deneyimiyle, istediği erkeği elde edebilir. Benzer şekilde, bu özgürlükçü sanatların uzmanı bir erkek de her istediği kızı baştan çıkarabilir.

B. YORUM

Uydursam veya hayalini kursam bile bu kadar mükemmel bir dolap çeviremezdim. Planım akıl almaz bir güzellikte işliyordu. Gupta'ların evine yaptığımız ziyaretten bir gün sonra, endişeli doktor elinde kızının lise notlarının bir dökümü, diploması, sekizinci sınıfta bir jimnastik müsabakasında kazandığı kurdele ve Artesia'daki Bhakthande Akşam Devlet Okulu'ndan aldığı müzik kursu sertifikasıyla ofisime çat kapı uğrayıp Bayan Gupta'nm bu yaz gerçekleştirilecek Hindistan programına katılabilmesi için elimden gelen her şeyi yapmamı istirham etti.

"Bu arada, Saygıdeğer Profesör" diye devam etti doktor, "çok yakında konuyla yakından alakalı, Hint-Amerikan Cumhuriyetçi Parti'nin saygıdeğer vekili Haşmetmeap Jaidev Prakash'ın hazırlamış olduğu övgü dolu yazılı beyanname de dahil olmak üzere bazı referans mektupları da alacaksınız."

Dr. Gupta bana rüşvet olduğunu sandığım bir şişe Teacher's skotch getirmişti ve üniversite kurallarına aykırı olmasına rağmen şişeyi hemen oracıkta açmamız ve kızının programa başvurusunun kabul edilmesini ümit ederek şerefe kadeh kaldırmamız hususunda ısrar ettim. İçki onu daha da coşturdu.

"Elbette biz kızımızın geleneksel Hint becerilerini kazanması için yanıp tutuşuyoruz: aşçılık (bol bol köri ve kebap, kurabiyeler, şekerlemeler, pideler ve turşular), manevi terbiye (*Gita* ve yoga), yerel sanatlar ve ilimler (hepsi de hanım hanımcık bir gülümsemeyle yerine getirilmek üzere, yatak yapma, alışveriş, çamaşır-ütü, silip süpürme ve buna benzer şeyler), moda (sari sarma), geleneksel kişisel bakım (mine, sürme, kına, bindi ve mezhebimizin işaretleri) ve dil eğitimi (sular seller gibi Hintçe ve Sanskritçe). Kusursuz kızımızın üniversitenizde almakta olduğu yüksek eğitim sürecini hızlandırmak ya da zenginleştirmek için anne baba olarak yapabileceğimiz bir şey varsa, bunu aynen bize bildirmek sizin göreviniz olsun. Çünkü onun bu eğitimi özümsemek için Hindistan'a gitmesi en büyük emelimiz. Hindistan'da kadınları eğitmek çok eski ve kutsal bir gelenektir. Çünkü Hint ailesinde, toplumun tüm seviyelerinde, kadının şimdiye

kadar ve daima, evin aile içi işlerinin kayıtlarını tutmasından, bütçeyi hazırlamasından ve cüzdanı yönetmesinden de anlaşılacağı üzere, Hindistan'daki tüm hanımlar, Müslümanlar ve İngilizlerden de önce, yazı yazmayı öğrenmiş, eğitim almış ve tahsil görmüştür. Haliyle biz de zeki kızımızın cahil kalmasını istemiyoruz. Tahsil Hintli kadın için en önemli şeydir; mükemmel bir eş ve eşsiz bir anne olmanın yolu oradan geçer. Güzel kişiliğinize alçakgönüllü ikramım olsun; iki yudum daha Teacher's ile tazelenelim ve muhabbetimizi koyulaştıralım."

Bana kızının Hindistan'a gitmesinin ve aileler tarafından ayarlanan evliliklerin yaygın olduğu bir toplumu kendi gözleriyle görmesinin onun için ne kadar önemli olduğunu anlattı.

"Kadim Hint soyaçekim bilimine uygun olarak, Lalita'ya eski âlimlerimizin de tasvir ettiği en yüksek ruhsal-fiziksel deneyimi yaşatma vazifeşinaslığıyla bir evlilik ayarlıyoruz. Doğal olarak, Batı dünyasının etkisi altında olduğu için, şu anda bu fikre karşı çıkıyor. Nasıl oyunbaz yavru bir kısrağın yola getirilmesi gerekiyorsa, bizim kızımızın da yola gelmesi gerekiyor (genetik iç ve dış etkiler, aile terbiyesi, anlayışı ve atalarımız nedeniyle sandığından da itaatkâr bir şekilde üstelik) ve bir kez ehlileşip üzerine binilecek kıvama gelince, söz konusu asil hayvan gibi, Hindistan örf ve âdetlerinin olmazsa olmazı kutsal evcimenliğe sahip olacak. Evet, onu evlendirme çabası içindeyiz; Hindistan'daki bu yaz eğitimi onu uygun özelliklere sahip bir erkek için daha da evlenilebilir bir aday haline getirecek. En büyük aşk için yanıp tutuşacak. Tabii siz de kaçınılmaz olarak soruyorsunuz, Hint anlayışına göre bu gerçek aşkın temeli nedir diye? Ailenizin isteklerine, kaprislerine ve bilgeliğine itaat etmektir. Transandantal zekânın her yerde varolan saadeti ve her yerde bulunan deneyimin transandantal saadeti işte bu aşktan kaynaklanır. Bir kez o boyuta eriştiğinizde her şey baştan sona tektir ve aynıdır. *Gita* böyle der. Hadi birkaç yudum daha içelim."

Monier-Williams *Sankritçe-İngilizce Sözlük*'ümü eline aldı.

"Bu ağır cildin içinde, bir Eskimo sözlüğünde 'kar' kelimesine karşılık gelen sözcükten daha fazla 'saf aşk' anlamına gelen sözcük var. Çünkü eski Hintliler bu duygunun her şeklini ve her çehresini bilir-

lerdi. Kızımız evliliğe hazırlık olarak bu hikmeti özümsemeli. Ayrıca, kendisi için yapılmakta olan evlilik planlarını kabul ettiği takdirde, onu nasıl bir mutluluğun beklediğini yerinde görmesi için bu yaz evlilik sezonunda sizinle birlikte Hindistan'a gitmesi şart."

Sormadan ikimize birer bardak Teacher's daha doldurdu.

"Sevgili Profesör, sizinle bir erkeğin başka bir erkekle, bir doktorun meslektaşıyla, bir babanın bir başka babayla konuştuğu gibi konuşuyorum. Batı etkileri beni kaygılandırıyor. Kızım Bay Lovelace adında biriyle arkadaşlık ediyor; üniversitenizin meşhur takımının parlak yıldızı, şampiyon basketçisi. Irk meselelerinde açık fikirli biri olduğum için bence sakıncası yok. Benim canımı bu derece sıkan şey sadece delikanlının rengi değil. Bay Lovelace'in örneğin, Hindistan'dan şimdiye kadar büyük bir basketbol yıldızının çıkmamış olmasını öne sürerek kızımı Amerikan kültürünün Hint kültüründen daha üstün olduğuna ikna etmesini istemiyorum. Saflık, iffet ve ahlak gibi Hint idealleri ülkemiz dışında yaşanırken güvence altına alınmalıdır. Bu benimkisi, sizi temin ederim ki, İngilizlerinkine benzer bir bağnazlık değil. Sadece, benim kutsal geleneklerime göre bekâret bir genç kıza güzellik bahş eder. Henüz çok geç olmadığını umarak, Hint kültürü uğruna, kızımın bekâretinin evlenene kadar bozulmadan kalması için Tanrı'ya dualar ediyorum. Size karşı dürüst olayım: Basketbol oyuncusuyla olan ilişkisinin daha fazla ilerlememesi için kızımın sizinle Hindistan'a gitmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Sizinle giderse onu dakkasında unutur. Hindistan'da daha mükemmel bir ahlak anlayışıyla karşılacak."

Bardaktan son yudumunu da aldıktan sonra doktorun gözleri yaşardı ve o son, meşum ricasını belirtirken gözünde yaşlar belirdi:

"Siz, Profesör, kızıma yardım etmek için elinizden geleni yapacaksınız. Annesi ve ben, onun Hint kadınlığının şahikası olmasını istiyoruz. Kendisini ailemin Patna yakınlarındaki köyüne göndermeye çalıştık; ama nafile. Siz kızımızın Hintli olmanın şanını keşfetmesi için tek umudumuzsunuz. Bu yaz sizinle Hindistan'a gitmeli. Onu götürmelisiniz!"

O söyledi. Ben masumum. Tekrar belirtiyorum: *Suçum yok.*

Babalara özgü bu bağlılık gösterisi karşısında duygulanarak güven veren bir ifadeyle gülümsedim, elini kavradım ve ona kalbimden geçeni söyledim:

"Lalita için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz veriyorum."

D. Zengin ve Ünlülerin Yaşam Tarzı

Geçen gün *Tac Mahal*'in setini gezerken, tüm o oryantal ıvır zıvırı, güzel bahçeyi ve yıllardır hakkında onca şey işittiğim dünyaca ünlü aşk anıtının bir kopyasını gördüğümde epey heyecanlandım doğrusu. Stüdyo patronlarının "Tüm Zamanların En Büyük Aşk Hikâyesi" diye adlandırdıkları filmde kullanılmak üzere burada, film endüstrisin Mekke'sinde, inşa edilen set için çok büyük paralar harcanmış. Geçen sene de bir tane "Tüm Zamanların En Büyük Aşk Hikâyesi" yapmamışlar mıydı? Yoksa ondan önceki sene miydi? Her neyse, esas sürprizle, nazik salon beyefendisi Eddie Edwardes beni sarayın "harem dairesi"ne öğle yemeğine davet ettiğinde karşılaştım. Eddie'yle yıllardır tanışıyor olmamıza rağmen o renkli kostüm ve makyajla kendisini neredeyse tanıyamayacaktım. Harika görünüyordu! Yemekte bize Eddie'nin güzel karısı Tina Valentina ve küçük oğulları Leo da katıldı. İçinizde son zamanlarda Bayan Valentina'yı gümüş perdede göremediği için özleyenleriniz ve ne halt ettiğini merak edenleriniz varsa söyleyeyim: Tina anne rolünü oynamakla meşgul! Küçük delikanlıya, büyüdüğü zaman babası gibi aktör olmak isteyip istemediğini sordum. "Yok" dedi. "Ben büyüdüğüm zaman babam gibi Hindistan Kralı olmak istiyorum." Ne şeker değil mi? Tabii ki Eddie'ye filmin konusunu sormam lazımdı. "Aşk" dedi. Sanki biz de anlamamıştık!

Hedda Hartman, "Hartman'ın Gözünden Hollywood"
Los Angeles Herald-Examiner (Temmuz 1955)

1. ÂDETLER
A. TERCÜME

Bir adam üniversiteden mezun olduktan, biraz seyahat edip hayatını kazanacak bir yol bulduktan sonra bir çapkına[1] yakışacak şekilde büyük şehirde bir ev tutmalıdır. Tutacağı konforlu evde ayrı bir çalışma odası, mevsim çiçekleriyle süslenmiş, zarif iki kişilik bir yatakla dekore edilmiş geniş bir yatak odası bulunmalıdır; yatağın yanında bir komodin olmalı ve çekmecelerde masaj yağları, pomatlar, kozmetik ürünleri, parfümler, kavun kabuğu ve ceviz bulundurulmalıdır. Ayrıca bir tükürük hokkası, içlerinde papağanlar olan kafesler, müzik aletleri, sanat malzemeleri ve yazı gereçleri olmalıdır. Bahçede bol miktarda suyun yanı sıra, ağaçlardan birinin gölgesine yerleştirilmiş bir bahçe salıncağı ile etrafı saksı çiçekleriyle çevrilmiş bir sıra bulunmalıdır.

Uyandıktan sonra dünya vatandaşımız dişlerini fırçalar, kolonya dökünür, parlatılmış bir aynanın karşısında dudak parlatıcısı ve rimel sürer. Kahvaltıdan sonra papağanlarına müstehcen şakalar öğretir. Belki biraz kumar oynar, şiir yazar ya da kitap okur; sonra öğle yemeği vakti gelir ve ardından öğleden sonra biraz kestirir.

Akşam içki içmeye ve yemeğe çıkmadan evvel saçlarını briyantinler, tırnaklarını törpüler, müzik dinler, güzel kadınların dans edişini seyreder. Hanımlardan en az bir tanesini evine davet ettikten sonra eve ondan önce döner, üstünü değiştirir, tütsü yakar, çiçekleri yeniden düzenler ve konuğu için şarap ve atıştırmalıklar çıkarır. Kız geldiğinde tatlı takılmalarla, neşeli hareketlerle, muzır şakalarla ve papağanlarına öğrettiği müstehcen seslerle onu eğlendirir.

Eğer bir aksilik olur da kızın elbisesi ıslanırsa onu bizzat kendisi giydirip süsler. Böylece salon beyefendisi kendisini bütün kalbiyle kadınların ihtiyaçlarına cevap vermeye adar.

---

1. "Çapkın", Roth'un *nagaraka* kelimesinin karşılığı olarak yaptığı tercümedir ve *nagaraka Kamasutra*'nın hem bünyesinde bahsettiği hem de adına yazılmış olduğu kişidir; bir şehir züppesi, kadınların gözdesi, boş zamanı bol olan playboy, şehirli, kibar bir centilmen, yaşamdan zevk alan maharetli bir keyif erbabı, hayatı seçkinlik ve zevke adanmış bir cicibeydir. *Nagaraka*lar için şiirlerde ve şiirlerle formüle edilmiş olan aşk insan varlığının tek sebebidir, ki bu da tıpkı diğer tüm hususlarda olduğu gibi, son derece banaldir.

B. YORUM

Üniversite mezuniyetinin ardından, hayatımı kazanmak için bir yol bulup, Hindistan yolculuğumu gerçekleştirdikten sonra, doğduğum melekler şehrinde bir ev kurdum kendime. Ayrı bir çalışma odası bulunan konforlu bir ev. Parlak renkli bir Hint salıncağı olan bahçe. Salıncağı Leila dört yaşındayken Delhi'den onun için aldım. Ben salıncağı ileri geri, gittikçe daha yükseğe doğru iterken çocuğun heyecanla, korkuyla karışık sevinç çığlıkları atışını hâlâ duyabiliyorum. Bacaklarını gerer, daha sonra altında toplardı; başını geriye atar, tatlı canını korumak için narin kollarıyla iplere tutunur ve kıkırdardı: "Sakın durma! Daha yükseğe, daha yükseğe, daha yükseğe çıkmak istiyorum!"

Geceleri Leila'yı yatağına yatırdığımda, benden ona *Yılanları Büyüleyen Kız*'ı okumamı isterdi: "Demiryolu kontrolörü olduğu için babasının tüm Hindistan'ı gezmesi gerekiyordu. Diğer İngiliz hanımları ziyaret etmekten hoşlanan annesi daima onunla seyahat ederdi. Böylece küçük beyaz kız Leila [ben "Mary" ismini "Leila" olarak değiştirirdim] onu en az kendi anne babası kadar çok seven kahverengi bir meleğe, dadısına bırakılırdı. Hindistan'da çocuklar tanrı muamelesi görürdü. Ilık bahar akşamlarında dadı küçük sahibesini bahçedeki salıncakta sallarken Leila kıkır kıkır gülerdi: 'Daha yükseğe, daha yükseğe, taaa Cennet'e kadar çıkmak istiyorum!' "

Diğer odada Sophia, Isaac'e Vahşi Batı hikâyeleri okurken, Leila kaçınılmaz bir şekilde bir dahaki sefere Hindistan'a giderken onu da yanımda götürmem için bana söz verdirirdi.

"Hindistan güzel mi?" diye sorardı. "Kitaptaki gibi mi?"

Benim çocuksu Hindistan düşlerimin yükünü paylaşsın diye "Evet" derdim. Bende de küçükken başladı, sevgi için kapasitelerimizin tesis edildiği dönemde; çocukluk insanda silinmeyen incinme, yalnızlık ve melankoli izleri bırakıyor. Öyle görünüyor ki, hayatımız boyunca beşikte olmayı arzuluyoruz ve arzuladığımız şey ise aslında –daha iyi bir kelime olmadığı için– *sevgi*.

Anılarla hayaller arasındaki çizgiyi ayırt etmek güç; tıpkı körebe oyunundaki gibi gözlerim kapalı, kollarım iki yana açılmış bir şekil-

de çocukluğumun ve tarihin silik cennetlerinde tökezliyorum.

Sayısız duygusal arsızlık barındıran Hindistan fantezim yatağımda başladı. Bir zamanlar, sıcak yorganın altına girdikten sonra, tıpkı benim daha sonra Leila'yı bir kitabın bereketli ve gizemli Hindistan'ına alıp götürdüğüm gibi, annem de beni *Orman Kitabı*'ndaki Hindistan'a götürürdü, tüm bölümleri canlandırarak (Shere Han'ın cümlelerinde kükreyip, Kaa'nınkilerde tıslayarak): "Seeonee Tepeleri'nde çok sıcak bir akşamüstü Peder Wolf uykusundan uyandığında saat yediydi."

Annem sadece doğuştan aktris değildi, işi de buydu. Stüdyo, Celementine Bell olan adını Tina Valentina olarak değiştirmişti. Kendisini bir tür Hıristiyan olarak kabul etse de, Hindistan'la bağdaştırdığı dini düşüncelerle flört etmişliği vardı. Yaklaşık bir ay boyunca Swami Paramahansa'nın müridiydi; bu konuda şöyle bir itirafta bulunmuştu: "Çünkü bir film yıldızı olarak her şeyin bir yanılsama olduğu fikri hoşuma gitti. Ve babanla birlikte deniz kenarında, Sunset'te, Kendini Kanıtlama Merkezi'nde yaptığımız yürüyüşlere bayılıyordum. Orası o kadar dingindi ki!.. O kadar harika bir şekilde dingindi ki! Dinimizin önemi olmadığını, tüm dinlerin aynı dağa çıkan değişik patikalar olduğunu söylediler. Hindistan huzurlu bir yer olmalı. Hint felsefesi beni sükûnet duygusuyla, Hıristiyanlık müzik sevgisiyle, Musevilik ise babanla buluşturdu, muhteşem Eddie Edwardes'le." Annem Orlando, Florida'da yaşayan Maharani Kalidevi adındaki bir medyumla da mektup yoluyla görüş alışverişinde bulunuyordu; 1953 yılında Kalidevi ona oyunculuk kariyerini bırakmasını ve sekiz yaşındaki oğluyla daha yakından ilgilenmesini tavsiye etmişti.

Babam Yahudiliğinden hiç bahsetmese de, senede bir defa haham olduğunu ileri sürdüğü babası için anma mumu yakardı. Hiç kimse babamın gerçek adı Joseph'i kullanmazdı. Eddie Edwardes sinema kariyerine matador rolüyle başlamış, sonra *Laredo'da Aşk*'ta Meksikalı bir haydut, *Sahra Serenatı*'nda bedevi olmuştu ve ardından *Kali'nin Laneti*'nde manyak bir katil çete reisini canlandırmıştı. Filmde yarı çıplak Hint dansözleri onun önünde dans ediyor, yerlere kadar eğiliyor ve ona kendilerini kurban olarak seçmesi için yalvarıyorlardı.

Annemle babam, ellili yılların başında kısa bir süre *Ünlülerle Sessiz Sinema* adında bir televizyon şovunu birlikte sunmuş olsa da, aslında beraber yer aldıkları tek film *Kali'nin Laneti*'ydi. Filmde kaçırılan bir kadını oynayan annem korkutucu bir haydutu oynayan babama, canını yakmaması için yalvarıyordu; Jock Newhouse'un canlandırdığı gözü pek Albay Sleeman yetişip tam zamanında kurtarmasa, gözlerinin içine gittikçe daha derin bakıp hipnotize edici sözler fısıldayan (*"Om kali om chinga linga dinga om"*) babamın her türlü sapıkça emeline alet olması işten bile değildi.

Belki de *Kali'nin Laneti*'nde oynadığı kötü yürekli Hintli rahip rolünde çok inandırıcı olduğu için, Eddie Edwardes 1955 yılında destansı Hollywood aşk filmi *Tac Mahal*'de[2] Büyük İmparator Şah Cihan'ı oynamak üzere seçildi.

Bu film sayesinde hayatımda ilk defa Hintli bir kadınla –Cihan Nuru Mümtaz Mahal'i oynamak üzere Kalküta'dan getirtilen aktris Sunita Sen ile– karşılaştım. Film Agra Kalesi'ne hapsolmuş babamın özlemle nehrin karşı yakasındaki zarif aşk mabedine, tüm dünya onların birbirine olan aşkını sonsuza kadar hatırlasın diye sevgilisi için yaptırdığı türbeye, baktığı sahneyle başlıyordu. Basit beyaz muslin giysiler içindeki imparator, bu muazzam aşk hikâyesini Hollywo-

2. Daha geçenlerde, Hollywood hatıralıkları satan bir dükkânda hiç gösterime girmemiş olan filmin bir posterini buldum. Bu koleksiyon parçası benim satın alabileceğimden çok daha pahalı olduğundan, posteri burada basmama izin veren Hollywood Memories'ın sahibi Bay Kaminsky'ye teşekkürü borç biliyorum. Kaminsky bir kahkaha atıp şöyle dedi: "Edwardes koleksiyoncuları sinemanın gerçek erbaplarıdır. Bu belli bir gruba hitap eden bir malzeme. Yani demek istiyorum ki, adam kendi kuşağının en kötü aktörlerinden biriydi; o kadar berbattı ki, kamera karşısına geçecek cesareti bulduğu için içinizden onu neredeyse sevesiniz gelirdi. Kitsch film dünyasında kendisi bir tür kült figürdür."

od'un yeniden kurguladığı şekliyle anlatıyordu: Prens ve begüm âşık olacak, evlenecek ve iktidarları güçlenecekti; savaş sahneleri, cinayetler, şölenler ve aşk sahnelerinin ardından da begüm imparatorun kollarında can verecekti. Bütün bunlar aralarda Tac Mahal'in inşasını gösteren sahnelerle kesilecekti. Çocukluğumun en büyük zevklerinden biri babamla birlikte sete gidip işçilerin Tac Mahal'i Culver City'de tekrar inşa etmesini seyretmekti. Yılan gibi kablo ve tellerden geçilmeyen, tepesinde takip ışıkları, spotlar, makaralar ve asansörler bulunan mağaralara benzer setlere bayılırdım. Saklanacak o kadar çok yer vardı ki! Ve ben de tüm çocuklar gibi saklanmayı çok severdim. Babamla öğle yemeğimizi bazen harem dairesinde ama en çok da güya kaledeki hücresi olan yerde yerdik; Tac Mahal'in sisli görüntüsünün resmedilmiş olduğu fona bakan pencereyi kaplayan, kırmızı kumtaşından yapılma kafes işi gibi görünen kartonun üzerinde parmaklarımı gezdirirdim. Annemin yatağımın yanındaki komodinde tuttuğu *Orman Kitabı*'ndaki resim sayesinde büyük anıtı tanımıştım. Tac Mahal'e ilk kez Sophia'yla birlikte gittiğim zaman, gerçek mozoleden stüdyodaki alçı, boya ve kartondan yapılma taklidinden etkilendiğim kadar büyülenmedim; soğuk mermerden oyulma orijinali, ziyadesiyle baştan çıkaran bir sevimlilik sergiliyordu; sevgilinin sanki ölümün kendisinin bile, garip bir şekilde, aşk yüzünden güzel olabileceği hakkında söylediği bir yalan gibiydi.

Babam konuklarla tanışmam için beni pijamam ve sabahlığım içinde aşağıya çağırdı: Stüdyo doktoru ve karısı, Noreen Nash; Jock Newhouse ve Miss Indiana Güzellik Yarışması'nı geçtiğimiz günlerde kazanan küçük hanım; *Tac Mahal*'in nazik Alman yönetmeni Fritz Jahn ve insanı güzelliğiyle kendinden geçiren Sunita Sen; hepsi de yiyip içmek, sigara tüttürmek, şakalaşmak ve dans etmek için Club Malabar'a gitmeden önce, birer aperitif almak üzere Edwardes'lerin salonunda neşe içinde toplanmıştı. Babam Bayan Sen için bir cin-tonik hazırladı.

Sunita Sen benimle tokalaşmak üzere sigarasını kristal kül tablasına bıraktı. Uzun, ceylanlarınkini andıran kirpiklerinin gölgelediği kara gözleri gece gibiydi. Alnının ortasındaki merak uyandırıcı benek, altın nakışlı mor ipekten sarisinin rengine uygundu. Halhal-

ları, bilezikleri, hızması, ayak parmaklarındaki yüzükleriyle eşi benzeri bulunmayan doğal parfümü çocuksu kalbimi kendisine esir etti. Ne zaman cin-tonik içsem Bengalli aktrisi düşünürüm ve gözümün önüne hep büyük, siyah, rimelli gözleri, ortadan ayrılmış saçları (ayrım çizgisi kırmızıya boyalı) ve uzun parlak saç örgüsü gelir; zehri aşk olan bir yılan.

"Günün birinde Hindistan'ı ziyaret etmek ister misin?" diye sordu, ağırbaşlı bir gülümsemeyle.

"Evet, *Orman Kitabı*'ndaki Mowgli gibi file binmek isterdim."

"Çok tatlı bir oğlan" diyerek güldü ve kokteylini yudumladı. "Çok sertmiş. Birazdan rezalet bir şekilde sarhoş olabilirim."

Yatmadan önce, âdetimiz olduğu üzere annem ve babam tarafından öpüldükten sonra Sunita Sen'in elini tekrar sıktım ve bırakmak istemedim. Yukarı çıkıp *Orman Kitabı*'nı okumaya çalıştım ama konsantre olamadım; çünkü Sarayın Mücevheri ve Cihan Nuru Mümtaz Mahal'e âşık oluyordum.

Ertesi sabah, mutfakta yalnızken, sigara izmaritleriyle dolu kristal kül tablasını gördüm; bunlardan bazılarındaki, tüm ithal Rotmans'lardaki ruj izi, Cihan Nuru'nun cin-tonik içtiği uzun saplı kadehin kenarındakiyle birbirini tutuyordu. Kalbim haddimi aşan bir zevke teslim olurken yakalanacağım diye tedirginlikle gümbürdüyordu. Bardağın kenarındaki ruja dokundum parmak ucumla, kokladım ve tadına baktım; içtiği sigaraların izmaritlerini çaldım ve sanki onunla gizli bir keyfi paylaşıyormuşçasına her bir izmariti dibine kadar içtim; neden oldukları baş dönmesinin, aşkı oluşturan duygular bileşiminin yarattığı başka bir boyuta ait olduğunu fark ediyordum.

Bir gün sete, babamın Tavus Tahta kurulduğu ve Sunita'nın onun ayakları dibinde kırmızı ipek yastıklar üzerine halsizce uzanmış, esmer tenli itaatkâr uşaklar tarafından tüy yelpazelerle serinletilmekte olduğu sahnenin çekimlerini seyretmeye gittim. Cihangir'in eşi Nur Cihan (yaşça daha büyük olan Ariana Arundel tarafından canlandırılıyordu) hizmete hazır bir vaziyette babamın arkasında duruyordu. Babam repliklerini heybetli bir edayla söyledi: "Bugün Keşmir'deki valim Zafer Han'a birliklerini toplaması ve Tibet'e bir fetih harekâtı düzenlemesi için ferman gönderdim. Bazı bakanlar bana sebebini

sordu. Onlara Mümtaz Mahal için dedim; senin için, bir tanem. Erkekler bugüne kadar aşklarının simgesi olarak kadınlarına kıymetli taşlar hediye ettiler. Ben, seni şimdiye dek hiçbir erkeğin bir kadını sevmediği kadar çok sevdiğim için, Himalayalar'ı bir mücevher dizisi olarak hediye etmek istiyorum sana, ortasında Tibet ile birlikte şanına yaraşır muhteşem bir ziynet olarak. Her şeyi aşkım için yaptım." Son cümleyi yakın planda tekrar çekmeleri gerekti: "Her şeyi aşkım için yaptım." Tekrar: "Her şeyi aşkım için yaptım." Tekrar, tekrar, tekrar: "Ses. Deneme 28. Motor." Klik! "Her şeyi aşkını için yaptım."

Babam yirmi yaşında genç bir erkek olarak başlayıp, sonunda yetmiş dört yaşında bir ihtiyar haline gelmek için iki saatlik film zarfında elli yıldan fazla yaşlanmak zorundaydı. Genç bir prens olarak Moğol bahçesinde düzenlenen bir Yeni Yıl festivaline katıldı. Figüranların dans ettiği, hokkabazlık yapıp, tuhaf oyunlar oynadığı, süslü eyerlerle donatılmış fillerin, mücevher tasmalı bir kaplanın bulunduğu bir panayır düzenlenmişti; bahçede kadınların açık artırmayla satışa çıkartıldığı tezgâhlar bulunuyordu. Şah Cihan Mümtaz Mahal'in bulunduğu bölüme doğru ilerledi ve Eddie Edwardes, Sunita Sen'in eldivenli elini kavradı, gözlerine baktı ve tepe mikrofonu aşağıya indirilip bir fil çığlık atarken konuştu: "Ah, keşke elinizdeki eldiven olsaydım."

"Tüm Zamanların En Büyük Aşk Hikâyesi" felaketle bitti. Yönetmen, Sunita Sen tarafından setten çalınan bir Hint *bichbua* hançeriyle kalbinden bıçaklandı. *Los Angeles Herald-Examiner*'daki manşetler bir film ya da hikâyede olabileceklerden daha ilgi çekiciydi: HİNTLİ CADALOZ HOLLYWOOD SEKS ÂLEMİNDE GÜRBÜZ ÂŞIĞINI ÖLDÜRDÜ. Skandal babamın kariyerini mahvetti. *Confidential Magazine*'de yazan Hedda Hartman'ın anlattığı sefil partide o da vardı: *"Kali'nin Laneti"*nde içimizi ürpertmesiyle daima hatırlanacak olan karakter oyuncusu Eddie Edwardes, şu anda alıcısı bulunmayan *Tac Mahal* prodüksüyonunda canlandırdığı seks düşkünü Hindistan imparatoru rolünü oynamakla harika bir iş çıkartacağını ispat edercesine, berbat bir gece âleminde kelimenin tam anlamıyla pantolonu bileklerine inmiş vaziyette yakalandı. Eddie feneri *Kama Sutra*'yı hatmederek söndürürken, karısı Tina Valentina çiftin küçük oğluna bakıyordu."

Annem bunların hiçbirine inanmamamı söyledi.

"*Kama Sutra* ne?" diye sordum.

"Sadece aşk hakkında bir Hint kitabı" diye yanıtladı.

Babama, "Neden yaptı?" diye sordum.

Kederle, "Sevdiğinden" dedi. "Her şeyi aşkı için yaptı."

Babam beni stüdyoya tekrar götürdü; elimden tuttu ve beraberce Laredo'nun sokaklarından geçerek işçilerin Tac Mahal'i, aşk ile ölümün güzellikle birbirine bağlandığı o büyük anıtı söktükleri kısma doğru yürüdük. Nadide mermer sanılabilecek siyah-beyaz damalı marley yer döşemesinin üzerinde gezindik. Anıtın ön tarafları mükemmel mermer gibi görünüyordu ancak arkası tahta, tel ve alçıydı. Boyanmış bölümler belli bir uzaklıktan bakıldığında gerçekten de yeşim, akik, lapis, korneliyan ve kuvars kakma gibi görünüyordu. Yağmacılar tarafından gerçek Tac'dan iki yüz yıl kadar önce çalınmış olan gümüş kapılar tarihin derinliklerinden geri getirilmişlerdi; şimdi ise baltalarla parçalanıyorlardı ve mukavva üzerine çekilmiş olan yaldızlı boyaları açığa çıkıyordu. Kamyonetler artık tanınmaz halde olan sütun ayaklarına, kemerlere, telkari panellere, kabartma süsenlere, ızgaralara, şahane tırabzanlara ait parçaları ve kirli beyaz alçı molozları taşıyıp götürdüler.

Eddie Edwardes'in en büyük emeli "filme çekilmiş en büyük âşk hikâyesinin, sonsuza kadar yaşayacak bir romansın yıldızı olmak"tı. Bir Oscar kazanacağından, daha önemlisi, el ve ayak izlerinin Beverly Drive ile Burton Way arasındaki köşede, Tac Mahal'in kopyası olarak kalp şeklindeki bir kubbeyle inşa edilmekte olan tiyatro binasının önünde, çimento içinde ölümsüzleştirileceğinden emindi. Skandal ve filmin iptali nedeniyle tiyatro binasının adı önerildiği gibi Tac değil, sadece Beverly-Buton olarak kaldı; bugün ise bina oryantal kubbesiyle, İsrail Kredi Bankası'na ev sahipliği yapmaktadır. Tıpkı Şah Cihan'ın siyah mermerden yaptırmayı isteği Tac Mahal'i kendisini ve aşkını hatırlatması için sevgilisinin nehrin karşısında yer alan beyaz kabriyle eşleştirme arzusu gibi, babamın da sinemaya ve aşka olan katkılarının çimentolu anma merasimi hiçbir zaman gerçekleşmedi. Babama ait kilometrelerce uzunlukta film şeridi ve anılar hazinesinden başka, elle tutulur hiçbir şey kalmadı geriye. İşte bu

nedenle, her yıl Haziran ayının sekizinci gününde ben de bir anma mumu yakarım.

Şah Cihan'ın saçları Mümtaz Mahal'in ölümünden sonra Tac gibi beyazladı; filmin iptal edilmesinden sonra babamınkiler de öyle oldu. Kostümünü evin içinde giyerdi: Parlak sarı brokardan gömlek; şeffaf bir eteğin altından görünen, eflatun nakışlı, kırmızı ipekten dar bir pantolon; mor ve kızıl şal desenli zümrüt yeşili bir kemer; siyah-beyaz tüylerden yapılma sorgucu olan bir türban (bir tarafında ceviz kadar büyük zümrüt yeşili, diğer tarafında aynı büyüklükte elmas taklidi birer taş ve tam ortasında daha da büyük, yakut kırmızısı kalp şeklinde bir süs bulunan); sahte incilerle işli, uçları sivri ve kıvrık eflatun ayakkabılar; kolluklar, bilezikler ve her parmakta yüzükler. Bazen benimle oynarken altınrengine boyanmış tahta kılıcını kırmızı kadife kınından çekerdi. Melankolik bir oyundu ve çok uzun süre –on yıldan fazla– oynanan tüm oyunlar gibi acı vericiydi. Her akşam annemle beraber cin-tonik içip, Hindistan'a ait bir oyun olduğunu ileri sürdüğü tavla oynarlarken, babam sakalı ve Eddy Leonard'ın yaptığı makyaj olmadan o kılık içinde solgun bir imparator gibi görünürdü. Aşk acısı çeken muazzam izleyici kitlesinin aşka olan susuzluğunu gidermek için yazılmış repliklerini ezberden okurdu; senaryodaki son sözünü de: "Ey Tanrım keder içinde yitip gitmişleri affet ve onları gerçek aşkın yaşadığı bahçene kabul et."

Şah Cihan'ın ölümünden üç yüz yıl sonra, o gülünç kılık içinde kalp krizinden öldü. Annem kocasının imparator giysileri içinde, onun için tasarladığı bir mezar taşının altına gömülmesi konusunda ısrar etti; ben ciddiyetsiz bulsam da, Tina Valentina babamın yaşamını yansıttığını öne sürdü.[3]

O zamanlar karısına teslim olmak zorundaydım; ne var ki, yirmi bir yıl sonra Leila'nın mezar taşı için yazdığı akla hayale sığmayacak

3. Hollywood Hills Haven of Hope'taki mezarın bir fotoğrafını çektim; mezar taşı aktör ve aktrislerin Hollywood Bulvarı kaldırımlarındaki yıldızları model alınarak yapılmıştı; ki orası Eddie'yi görmezden gelen yerdi.

kadar sıradan sözleri kullanmayı reddettim; annem gözyaşları içinde gülümseyerek, satırlarını okumaktan daha fazlasını yaptı; onları icra etti:

İmkânı olsa sevebilirdi,
Onun yerine meleklere dans etmeyi öğretiyor.
Evlenip yüzük takabilirdi,
Onun yerine meleklere şarkı söylemeyi öğretiyor.

Büyükannesi gibi aktris olmak isteyen Leila, babama yakın bir yere gömüldü. Tüm akıl, mantık ve sağduyunun tersine, annem için bu durum bir avuntu kaynağıydı. Cenazede, çiçek yerine mezarın üzerine şimdi Sophie'nin taktığı Kutsal Yürek Azizesi'nin madalyonunu ve benim bir komodin çekmecesinde sakladığım kalp şeklindeki küçük aynayı bıraktı. Bazen belli belirsiz bir umutla Leila'yı görecekmişim, sesini duyacakmışım gibi dalıp giderim o aynaya: "Hindistan güzel mi? Kitaptaki gibi mi?"

Her Pazar, Emekli Film Endüstrisi Çalışanları David Yıldızı Huzurevi'ne kendisini görmeye gittiğimde, annem kaçınılmaz olarak büyük Eddie Edwardes hakkında konuşmak ister, partileri, galaları, Club Malabar'ı ve kısa bir süre için yuvaları olan sinema salonlarını yâd etmeyi arzu ederdi.

Sık sık, daha onun odasına varamadan, daima kusursuz bir şekilde giyinmiş olan Jock Newhouse tarafından durdurulurdum: "Şşşt, Roth, Roth, gel buraya oğlum." Jock Newhouse ("İngilizce'de Jacques, Kazanova anlamına gelir" derdi, çapkın bir edayla göz kırparak) sinemadaki ilk rolünde, salon erkeklerinin timsali Kazanova rolünü iddialı bir şekilde canlandırmıştı ve sık sık filmdeki repliklerini ezbere söylerdi: "Hayatımın en önemli işi daima duygularımı şımartmak olmuştur; hiçbir şeye bundan daha fazla önem vermedim ben. Bu dünyaya cinsilatif için gelmiş olduğumu hissediyorum. Onu her zaman tüm kalbimle sevdim ve mümkün olduğunca sık ve çok onun tarafından sevildim." Newhouse'u (asıl adı Lev Vogel) çocukluğumdan beri tanırım; babamın dediğine bakılırsa kendisi Hollywood'daki en büyük penisli erkek unvanını taşıyordu. Dediğine göre: "Üzerine on kuş tüneyebilirdi." Newhouse daima yapmacık bir alçakgö-

nüllülükle, "Sevgili baban abartmış; onuncu kuş tek ayak üzerinde durmak zorunda kalıyor" diye cevap verirdi.

Son zamanlarda Jock gençlere özgü bir taşkınlıkla, "Anılarımı yazıyorum; eksiksiz, mutlu bir itiraf olacak. O kerameti kendinden menkul, hayalet yazarlı, boktan Hollywood dizileri gibi olmasını istemiyorum. Hayatımın ve aşklarımın gerçek hikâyesini yazmak istiyorum. Sorun şu ki, ne daktiloda yazmayı ne de bilgisayar kullanmayı biliyorum; o yüzden söylediklerimi dikte edebilecek birisini bulmam lazım. Büyük memeli birisini. Belki üniversitede ekstra para kazanmak isteyen bir öğrencin filan vardır" diye beyanda bulunuyordu.

Son ziyaretimde her zamanki gibi bana el salladı.

"Şşşt, Roth... Roth, gel buraya. Hadi gel, kutlama için benimle bir kadeh şampanya iç. İyi mal, Chateau d'Amour, babanın en sevdiğinden. Bugün güzel haberler aldım; kutluyorum. Nihayet davamı kazandım." Mahkeme bir yıldan fazla zamandır devam ediyordu: penis protezi[4] taktırmak için ameliyat işlemlerini ayarladığında, David Yıldızı Huzurevi yöneticileri Newhouse'a mevcut haliyle bile kurumdaki tüm kadınları taciz ediyor olmasının yeterince sorun yarattığını belirterek, kendisine sonsuz bir sertleşme sağlayacak olan söz konusu ameliyatı olması durumunda huzurevinden atılacağını bildirdiler. "1993 tarihli OBRA Kanunu'nda yapılan değişiklik huzurevinin tüm haklarıma saygı göstermesini ve itibarımı her şekilde gözetmesini emrediyor; ama benim durumumda itibar dediğin şey dik duramaz, boynu büküktür hep. Aslında proteze ihtiyacım filan yok. Hâlâ çoğu sabah uyandığımda sertleşme oluyor; ancak arada sırada geceleri kaldıramıyorum ve benim ihtiyacım olan da o: geceleyin etraf sakinleşip tüm hanımların yataklarında eski güzel Hollywood partilerini düşledikleri zaman. İhtiyarlar evinin amcık bulmak için uygun bir yer olmadığını düşünebilirsin; ama sana kız yurdundan daha iyi olduğunu söyleyebilirim."

Newhouse babamın kariyerini bitiren aşk cinayetinin işlendiği o

4. Penis protezleri ve dildolarla ilgili olarak *Kamasutra*'nın VII.2 bölümüne bakınız: "Penisteki delikler açılmalı ve daha sonra arzuya göre sert ya da yumuşak, dikenli ya da zilli suni destekler bu deliklere takılmalıdır."

berbat partiye gitmişti. Bu seks skandalı Jock Newhouse için tam tersi etki yaptı; imajını daha iyi bir noktaya taşıdı ve onu olduğundan daha büyük bir yıldız haline getirdi

Newhouse beni odasına genellikle arabuluculuk yapmamı rica etmek için çağırırdı: "Dinle evlat, babanı düşün. Onun hatırına anneni becermemi istemez miydi? Annen belki utangaç, belki de zor kadın rolünü oynuyor. Benim hakkımda iyi şeyler söyle. Onu mutlu etmeme yardımcı ol. Baban, muhteşem Eddie Edwardes için."

Ona daima elimden geleni yapacağıma söz verdim; ama ne zaman konuyu açsam annem kıkırdadı ve "Aa, o benim için çok yaşlı" dedi.

Tina her zaman ziyaretçileri için giyinip kuşanırdı ve çilek sarışını peruğu daima kusursuz bir şekilde yapılı, yüzü pudralı, yanakları allıklı, gözleri rimelli, kirpikleri kıvrılmış, dudakları boyanmış olurdu. Özenli makyajı pek çok kolajen iğnesinin ve yüz gerdirme operasyonunun kapatmakta başarısız olduğu kusurları örtmek amacıyla yapılırdı. Ara sıra sevgiyle bakan gözlerinde belli belirsiz zarif gözyaşları olsa da daima gülümserdi.

"Isaac ve Leila geçen gün ziyaretime geldi" dedi.

Gerçeği kendi korkularım ve arzularıma, pişmanlık ve umutlarıma göre en az Tina Valentina kadar, değiştirmeye ihtiyaç duysam da, yine de kendimi onu düzeltmekten alamadım:

"Hayır, o Isaac ve kız arkadaşı Aphra'ydı. Leila öldü." Aphra'nın kitaplarından bir tanesi, *Aşk Alevleri* adlı bir roman, komodinin üzerinde duruyordu.

Söylediğimi duymazlıktan gelerek, geçen hafta hayranlarından birinin iç çamaşırlarından bir tanesini yollamasını rica ettiğini söyledi.

"Ona siyah dantel olanlardan bir tane postaladım" dedi kıkırdayarak. "Biliyorum çok ayıp ettim ama elimde değildi. Gururum son derece okşandı. Zaten büyük bir ihtimalle homoseksüeldir; hayranlarımın çoğu öyle. Nedenini merak ediyorum."

Hep aynı sahne yaşanır. Onu kollarımın arasına alırım ve ne kadar çok sevdiğimi söylerim, o da karşılık verir: "Ben de seni seviyorum Leo; ama ara sıra senin için kaygılanıyorum. Çok şeye ihtiyacın var gibi; daima öyleydin. Hiç yalnız kalamazdın; küçük bir çocukken bile. Sanırım doğuştan öylesin. Meksika'ya, *Kali'nin Laneti*'nin çe-

kimine hiç gitmemeliydim. Maharani Kalidevi öyle demişti. Seni beşiğinde yalnız bıraktığımda ağlayıp dururdun; ama gelip seni kucağıma aldığım saniye gülümseyip salyalar akıtmaya başlardın."

Sonra ondan ister istemez, fantezilerinde aşırıya kaçıp hulyalarının hezeyanlara dönüşmesinden korktuğum bu huzurevinden ayrılmasını isterim. "Nerede kalırım o zaman?" diye sorar hep, ben de, "Leila'nın odasında" derim. Kendi yazdığı, yönettiği ve başrolünü oynadığı o güzel filmdeki hayatına uymayan gerçekleri görmezden gelme konusundaki üstün becerisi ve hevesiyle gülümser, "Ah olmaz, ona rahatsızlık vermek istemem" der.

Bu ziyaretinde, Leila'dan bahsettiğinde aniden ne kadar üzüldüğümü görünce sevgi sözlerini yineledi, yanağımı okşadı ve sonra sanki hâlâ sekiz yaşındaymışım gibi biraz *Orman Kitabı*'nı okumayı teklif etti. Çocukken başucumda duran, Tac Mahal'in, Konarak'taki Kara Pagoda'nın, yarı çıplak kızların ve çocuk gelinin, fanatik yogilerin ve korkutucu fakirlerin, fil ve terbiyecisinin, kobralarıyla yılan oynatıcısının ve bir kaplan avının gravürleriyle resimlenmiş deri kaplı cilt hâlâ ondaydı. Şah Cihan'ın gravürü yerinden oyulmuştu.

"Olsun anne, zaten şimdi gitmem lazım. Gerçekten" dedim elimi kolunun üzerine koyarak. "Seni seviyorum ama daha fazla kalamayacağım. Bu akşam evde bir parti veriyoruz ve restorana gidip yiyecekleri almam gerekiyor."

"Bir parti" diyerek genç kız gibi gülümsedi. "Ah, ne çok severim partileri. Bir partiden daha harika bir şey olabilir mi? Birlikte olmaktan mutluluk duyan insanlar, keyifle dopdolu bir salon. Eddie ve ben bir zamanlar o kadar şahane partiler verirdik ki! İyi partiler büyük bir medeniyetin işaretidir."

2. PARTİLER
A. TERCÜME

Çapkın sık sık panayırlara, salonlara, kokteyllere, pikniklere ve diğer başka eğlencelere gider.

Panayırlar

Şehir yetkilileri, gezgin aktörler tarafından oynanacak erotik farslar, sihir gösterileri, kukla oyunları, yılan oynatma şovları ve akrobasi gösterileri gibi şenlikleri içeren panayırlar planlamak üzere düzenli olarak Sophia'nın Tapınağı'nda[5] bir araya gelmelidirler. Bu panayırlarda kumar ve (sessiz sinema, saklambaç, kovalamaca gibi) çok çeşitli oyunlar olmalıdır.

Partiler

İster şöhretli bir fahişenin ister bir çapkının evinde düzenlensin, insanların aşk sanatını ve ilmini tartışabileceği partiler olmalıdır; en zeki, ilginç ve merak uyandırıcı parti katılımcıları mümkün mertebe onurlandırılmalıdır. Bir salona iştirak ettiğinizde, tabii popüler bir şahsiyet olmak istiyorsanız, her daim Sanskritçe konuşmamak daha yerinde olacaktır. Unutmayın, kimse sıkıcı insanları sevmez.

Piknikler

Bir çapkın, güzel, biçimli kadınların eşliğinde ara sıra at binmeye gitmelidir. Grubuyla beraber piknik alanına vardığında horoz dövüşü seyrederek eğlenebilir, zar oyunları oynayabilir ya da biraz dans edebilir. Akşam eve dönerken yanlarına bir buket çiçek, çiçeklerden yapılma bir taç ya da yaşadıkları keyfin anısı olarak bir hatıra eşyası almalıdırlar. Bu tür bahçe partileri yazın havuzda eğlenip oynamayı da içermelidir.

Auddalaki'ye kulak verelim:

5. Sanırım, Roth karısına bir tür saygı duruşu olarak Sarasvati'yi "Sophia" şeklinde, bilgeliğin Hıristiyan dinindeki cisimleşmesi anlamında tercüme etti. Belli bir ölçüde rastlantısal benzerlikler olsa da, Vatsyayana Sarasvati'ye müziğin, şiirin, konuşmanın ve öğrenmenin koruyucu tanrısı olarak ya da Pralayananga'nın iddia ettiği üzere aşk sanatıyla alakalı diğer sanatları icra eden medeni insanların koruyucu azizesi olarak ibadet ediyordu. Sarasvati, yaradan Brahma evrende tek başınayken kendi vücudunun yarısını kadın, yarısını da erkek yapmak için tüm gücünü kullandığı zaman doğdu. Kadın yanına âşık olan Brahma onunla çiftleşti ve Sarasvati insanoğullarını dünyaya getirdi. Sarasvati'nin eşine duyduğu aşk lekesizdir; tutkudan ziyade bilgeliğin ifadesidir. Benzer şekilde Sophia, Hıristiyanlık öncesi mitolojisinde cinsiyetsiz bir yaradan olan Tanrı'nın ayrılmasından ve yeniden birleşmesinden ortaya çıkar ve Mary'i çağrıştıran bir şekilde, Hindu tanrıçası gibi, aşkın saf ve tam idrakinde bilgeliğin timsaline dönüşür.

Mehtabı kutlamak için ziyafetler düzenlensin,
Hem dolunayda, hem hilalde,
Kamadeva şanına kutlamalar düzenlensin,
Sizin aşka ve aşkın size sunduğu nimetlere,
Güzel hanımlar, kibar beyefendiler şenlendirsin gecenin rengini;
Karanlık basıp yalnızlık geldiğinde, ancak en bilge olanımız hatırlar
nasıl gülüneceğini.

B. YORUM

"Gupta'ları yemeğe davet ettiğime inanamıyorum" diye iç geçirdi Sophia, sıkıldığını ya da sinirli olduğunu gösteren bir hareketle, gümüş Kutsal Yürek Azizesi madalyonuyla oynayarak. Sıkıntı İngiliz aksanını daha da belirgin kılardı. "Beni affetmelisin Leo. Bunu bize nasıl yaptım? Anın heyecanı içinde düşünmeden konuşmak daima felaketim olmuştur. Akla hayale gelebilecek en sıkıcı insanları davet ettim. Belki iptal edebilirim; o gece üniversitede Deepak Chopra'nın bir konferansına katılmak zorundayız filan derim."

Onu evimde ağırlama fırsatını kaçırmaktan korkarak, enfes, tatlı Lalita'yı bana getirecek olan, alenen sıkıcı ailesiyle buluşmaya çok hevesli gibi durmamak için sakin ve umursamaz görünmeye çalıştım.

"Hiç düşünme bile sevgilim. Sorun değil. Olaya iyi tarafından bak; bir dolu sıkıcı insan tanıyoruz biz. Hatta, düşünürsen, bütün arkadaşlarımız sıkıcı."

"Acımasız görünmek istemem ama arkadaşlarımızın hiçbiri Gupta'lar kadar sıkıcı değil" dedi telefona doğru yürürken.

Bir kez daha, panik yerini ilham perilerine bıraktı ve ancak Vatsyayana'nın çapkınının zekâsına yaraşır bir iddia, küçük bir yarışma, bir oyun teklif ettim.

"Bir dakika. Bir fikrim var. Yemeği planladığımız gibi gerçekleştirelim ama tanıdığımız üç kişiyi daha davet edelim ve nesine istersen iddiaya girerim ki, Gupta'lardan daha bezdirici üç konuk bulabilirim. Kurtarıcı bir fikir, anlamıyor musun? Parti ne kadar monoton geçerse bizim için o kadar heyecanlı olacak!"

Sophia'nın hafifçe sersemlemiş bir ifadeyle gülümsemesi planımın işe yaradığı konusunda ümitlendirdi beni.

Güldü: "Peki, girelim iddiaya; ama dört kişi çağırmak zorundasın. Isaac'e Aphra'yı getirebileceğini söyledim. Isaac'i sayma; oğlumuzun sıkıcı olup olmadığını sorgulayamayız, çok zalimce olur. Ama Aphra'yı kendi takımımda isterim. Yemek yapmak da istemiyorum; Taj Mahal ya da Ganges Grill'den yemek ısmarlayalım. Kaybeden sofrayı toplayıp bulaşıkları yıkar. Ee, senin takımında kim var?"

"Bekleyip görmen gerekecek" diye yanıtladım; oyuncul bir şekilde Sophia'yı öpmek için kendime doğru çekerken kafamda bir takım oluşturmaya başlamıştım bile. Hesaplarıma göre Lalita, Sophia'nın takımındaki zayıf oyuncu olacaktı; ilginç olma konusunda en tehdit edici oydu; ama yine de en az Dr. Gupta, kutlu eşi Rita ve Aphra Digby kadar sıkıcı bir ekip kurabilmek için iyi bir plan yapmalıydım.

Kırk yaşlarında oldukça erkeksi bir kadın olan Aphra'ya, hayret verici bir şekilde yazar olarak kazandıklarıyla oğlumuza maddi destek verdiği için sık sık tahammül etmek zorunda kalıyorduk. Ancak Isaac'i şairliğin iyi bir kariyer olacağına ikna etmesinden pek memnun olmamıştık[6]. Vatsyayana'nın zamanında bu meslek şöhreti, serveti, ka-

6. Aphra, o gece bana partide açıkladığı gibi, genç adamı bir kitap yazması için yüreklendirmişti; uzun (elli beş sayfalık) bir şiir Aphra'nın çabaları sayesinde geçen sene Occidental Press tarafından yayımlandı. En hafif deyimle tuhaf bir kitap. (Kitabın arka yüzünde bulunan) Önsöz ve (ön tarafta yer alan) Sonsöz Bayan Digby tarafından Naomi Mihrof mahlasıyla yazılmıştı (ki bu "For him I moan [Onun için inliyorum]"ın tersten yazılışıydı). Bunun yanı sıra kitabın adının da sorumlusu o: *Mirror Retro [Retro Ayna] (ya da tersten Terror Rim [Terör Çemberi])*. Metin Aphra'nın bir hastalığı sanata dönüştürme çabasını yansıtıyor. Söz konusu hastalığın yegâne belirtisi ilk kez 1987'de, Leila öldürüldüğünde ortaya çıktı. O zamanlar Paris'te ailesiyle birlikte yaşamakta olan Isaac geçici kısmi felç nöbetlerinden mustarip olmaya başladı; konuşmanın görsel öğesinin bir dengesizliği olarak, nöbetler esnasında normalde sağlak olmasına rağmen sol eliyle aynadan bakar gibi, kurutma kâğıdına çıkan iz misali, tersten yazmaya başladı ve yazdıkları ancak bir ayna tutularak okunabiliyordu. İsteği dışında girdiği aynadan yazma nöbetleri tıpkı geldiği gibi önceden uyarmadan yok oluyordu. Babama bu sendromun nörolojik yönleriyle ilgili sorular sordum ve sadece hastaların bu nöbetler esnasında "tipik olarak beynin sağ yarısında depolanmış olan anıların bağımsız hareketlerine maruz kaldıklarını" öğrenebildim. "Retrografi, belli başlı bazı felç türlerini geçirmiş ya da beyne şiddetli darbe almış hastalarda sıklıkla rastalanan biri durum olmakla birlikte, duygusal travma yaşamış hastalarda oldukça nadir görülen bir durumdur." Isaac'in şiirinin metni yazıldığı gibi tersten basıldı ve okurların yazılanları çözebilmesi için paketin içine bir ayna konularak onunla birlikte satıldı. Tuhaf bir şiirsel başarının, riskli bir baskı seçiminin ve nörolojik bir anomalinin göstergesi olarak şiirin 111 kıtasından bir tanesini (no 18) burada alıntılıyorum. Korkarım, kendi aynanızı kendiniz temin etmelisiniz.

dınların sevgisi ile erkeklerin saygısını vaat ediyordu; bir sonraki hayatta daha yüksek bir seviyede doğmak da cabası. Ama artık değil; herkesin fark ettiği gibi, banal bir dünyada ve ucuz bir çağda yaşıyoruz.

Isaac bile Aphra'nın gerçek adını bilmiyor; normal hayatında üzerinde çalıştığı edebi proje nasıl bir mahlas gerektiriyorsa onu kullanıyor: televizyon dizisi *Aşk Gemisi*'ne ara sıra senaryo yazarken Victoria Seaman idi; *Aşk Ateşleri* adlı pembe dizi kitabında Leigh Larus'tu; porno romanı *Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları*'nı Candy Clitterson yazdı; Norma Zeale *Tutkulu Düşünmenin Gücü* adlı kişisel gelişim kitabıyla küçük bir servet kazandı; Alana Argona olarak "bahçe bakımı sevenler" için *Kırmızı Güller, Mor Menekşeler* başlıklı kitabı yarattı. Partide Aphra Digby'nin son edebi macerası[7] hakkındaki her bir bunaltıcı detayı öğreneceğimiz kesindi; Sophia buna güveniyordu.

Zafer için basit ama etkili bir strateji belirlemiştim: Sadece akademisyenleri davet edecektim; eminim ki meslektaşlarım muhteşem, muazzam ve mükemmel bir şekilde can sıkıcı olacaklardı. Rüya takımını kurmuştum. Bunlardan ilki bölüm başkanım Dr. Planter ve sıkıcı karısı Pimiko idi; son başkanlar toplantısının tüm bayıltıcı detaylarını nakletmek konusunda Planter'a kesinlikle güvenebilirdim ve

---

gece uğramış ve beni kendi yanısırasına çevirdiği gün değişiklik anlamı ifade eden bir terim

bunca vahşi bir tanrının önünde eğilecek ve aşka tağmen öpülmüş gibi

tanrının yüzüne karşı gülen ve ab gece olan bir kız için gözyaşı dökmek

kadının hareketi değil

kalp şeklinde bir ayrıntı karanlığı tersyüz etti

kişiyi ve tanrıya tağmen çorak toprağa gömülmüş Ölümsüz

katledilmiş, aşk ideallerine kurban edilmiş, acı ya da zevkten uzak düşlerde

ayrılara yansıyan çıplak vücutlara sahip olmayan çocuklarını alemin

7. Bu partinin bir noktasında, kanapede Aphra Digby'nin yanında otururken onun mevcut projesi, yani Ovid'in *Ars amatoria*'sını tercüme eden yaşlıca bir profesör hakkında bir roman olan Latin Âşık'ın detaylarından haberdar olanlardan birisiydim. "Tek başına bir yaşam sürmüş, hiç evlenmemiş ve gençliğindeki tek bir sefer haricinde bir kadınla hiç cinsel ilişkiye girmemiştir. Gittikçe kötüye giden sağlığı onu yaşlıların bakımında uzman olan genç ve güzel Meksikalı (yani Latin) bir hemşireyi, Carmena Penista'yı, tutmaya mecbur kılar. Yaşlı akademisyen ile genç ve güç bela okuma yazma bilen hoppa kız birbirine âşık olur. Hiçbir zaman gerçek anlamda cinsel ilişkiye girmeseler de ittifaklarını gözler önüne seren erotik gücün yoğunluğunu hissettirmek için şiirsel lisanı kullandım. Ana tema geçmişle gelecek, edebiyatla hayat ve zekâyla duyguların evi olan akıl ve kalp arasındaki ilişki."

Pimiko'nun, İngilizce konuşamadığı, daima oturup şöhretli kocasına hayran hayran gülümsediği için doktorası bulunmasa bile ortamda oldukça donuk kalacağını hesap ettim. İkincisi, saygıdeğer meslektaşım Dr. Christopher Cross idi, müstesna karından bacaklılar uzmanı; ki hiç şüphesiz kendisinin bize salyangozların anatomisi, psikolojisi ve sosyal hayatı, ayrıca *Helix hermaphrodites*'in alışkanlıklarını, hatta zekâsı ve bilgeliğini araştırmak için aldığı ödenekler ve burslarla ilgili anlatacak çok şeyi olacaktı. Ve son olarak Saighal'dan, eski hocası Profesör Lee Siegel'ın Hadassah'ın Hollywood şubesi için "Hindistan Yahudileri" başlığı altında bir tür konferans vermek üzere Hawaii'den geldiğini öğrendim.

Siegel maalesef bize katılamayacağını bildirdi ve o gece üniversitedeki Deepak Chopra konferansına gitmek zorunda olduğu gibi uyduruk bir bahane gösterdi. Ben de onun altın çocuğunu, asistanım Anang Saighal'ı davet ettim; düşündüm ki, yedek eleman olarak büyük bir ihtimalle bizlere hazırladığı tezi, sunumları ve bitirme ödevi gibi tüm üniversite öğrencilerinin uygun gördüğü feci sıkıcı şeylerden bahsedebilirdi. Ve her şeye rağmen kazanamasam da, Saighal, Cross ya da Planter'lar birazcık olsun ilginç bir şeylerden bahsedip beni hayal kırıklığına uğratacak olsalar da, o gece evimde Onu ağırlayacağım için mutluydum.

Kapıyı ilk çalan benim ekibimin üyelerinden biriydi.

Memnuniyetle, "Sophia" diye seslendim, "Anang geldi. Ve bil bakalım ne getirmiş? Ortaçağ Sanskritçe yorumcuları hakkındaki tezinden bir bölüm! Sence de etkileyici değil mi Soph? Konuklarımızın dinlemesi için sabırsızlanıyorum."[8]

Anang'dan sonra Gupta ailesi geldi. Lalita, bize hindistancevizli ayçöreği yapıp getirmiş olan annesinin ve ellerini geleneksel Hint selamıyla birleştirmiş bir şekilde önümde gülümseyip gürleyen babasının arkasındaydı. "Dr. Ruth, meşhur Hindoloji Profesörü! Sizi görmek ne büyük zevk!"

Onu düzelttiğimde ("Roth, Ruth değil!") gülümsedi.

"Size Dr. Lee diyebilir miyim?"

"Leo, Lee değil. Adım Leopold Roth. Kutsal Roma İmparatoru

8. Profesör Roth öyle istediği için, yanımda tezimin sadece tek bir bölümünü getirdim.

Leo gibi, Delibes, Buscaglia ve burç işaretindeki gibi. Belçika Kralı Leo gibi, Loeb gibi ve Leopold..." Beni dinlemediğini fark ederek kısa kesmek zorunda kaldım. Siyah bir takım elbise giymişti ve Loma Linda Tıp Okulu'nun kravatını takıyordu. Ailesindeki kadınlar sariler içindeydi; Lalita'nınkisi altın işlemeli mor ipektendi.[9]

İçeri girerlerken Lalita'nın güzel gözlerine sınıfta yapmaya cesaret edemediğim şekilde dimdik baktım; omuzlarına belki hafifçe, sevecenlikle dokunabilirim diye şalını almayı teklif ettim. Vermek istemedi.

"Ama benimkini alabilirsiniz" dedi Bayan Gupta bir baş sallama hareketiyle.

Kızına ait Hindistan okul gezisi başvuru formunu alıp almadığımı öğrenmek isteyen Dr. Gupta, aramızda sanki bir tür anlaşma yapmışız gibi bana göz kırpıp durdu.

Profesörlere yakışacak bir nezaketle dengelenmiş bir içtenlikle sordum: "Hindistan'a gitmeyi arzu ediyor musun Lalita?"

"Hayır, pek değil; ama ailem istiyor" diye buz gibi yanıtladı. "Kullanabileceğim bir telefon var mı?"

Lalita'ya yatak odasındaki telefonun yerini tarif ettikten sonra, Sophia, Cross'u da yanlarında getirmiş olan Planter çiftine kapıyı açtı. Bayan Planter itaatkâr bir edayla eğilerek selam verirken, kocası sırtıma bir şaplak atıp taşkınlıkla beni görmekten duyduğu zevki ifade etti. Oldukça garipti; özellikle de bölümde beni her gün görmesine rağmen, genellikle bir merhaba bile demediği düşünülürse.

Cross eve padoktan fırlayan şampiyon bir yarış atı gibi girdi.

"Salyangozlar, Leo. Daha bugün haber geldi; araştırma için NSF ödeneğini almışım. Kutlayalım! Sana anlatmazsam çatlarım." Bu onun paltosunu bile çıkarmadan önce sarf ettiği ilk sözleriydi. Benim şansıma, görünen o ki, bu gece *karındanbacaklılar* hakkında konuşmaya can atıyordu.

9. Lalita sari değil, hâki pantolon, beyaz bir tişört ve üzerine kırmızı bir hırka giymişti. Kırmızı hırkasının üzerine dökülen kuzguni gür saçları ona son derece güzel bir hava katıyordu. Üniversitede hep kot pantolon giydiğinden, sanırım ailesi onu profesörünü ve Hindistan'daki yaz programının direktörünü etkilemesi için şık giyinmeye zorlamıştı. Roth'un onun gerçekten sari giymiş olduğunu düşünüp düşünmediğini; kızın kendi kültürel geleneklerine uzak duruşunu kabullenmeyi ret mi ettiğini yoksa sadece yalan mı söylediğini merak ediyorum.

"Harika, Chris" dedim. "Hepimize anlatmalısın. Herkes salyangozlar hakkındaki bir konuşmayı dinlemekten zevk alır."

Konuklar için bakır Hint kâselerine hazırlamış olduğumuz baharatlı Hint mezelerinin yanında içki ikram etmeye başlamıştım ki, Lalita yatak odasından döndü. Bir 7up gazoz istemesi karşısında hayal kırıklığına uğradım. İçki içemeyen birisini gerçekten seveceğimden emin değilim; Onu sert şarapla dolu bir kadehten dolunayın serin aksini yudumlarken, benimle sarhoş olurken hayal ettim; içkinin tüm sınırları yok edip zaman ve mekân duygusunu aşındırdığını düşledim.

En son Aphra geldi; Isaac'in yetişemeyeceğini bildirdi ve kanepede Saighal'ın yanına yerleşti. Gupta'lar ne kadar frapansa, Isaac'in annesi olacak kadar yaşlı bu kadın da kara gözlüğü, yırtık blucini ve üzerinde Dostyevsky'nin portresi bulunan tişörtuyla o kadar pejmürdeydi.

İkinci 7up'ını içmekte olan Lalita, telefonu bir kez daha kullanmak istedi. Onun yatak odamızda oluşu hoşuma gitti. Telefonla konuşurken yatağa oturmuş olmasını umdum; böylece o oturma odasına döndükten sonra yatağıma bir ibadet yeri gibi yaklaşabilir –tıpkı Hindistan'da Vişnu'nun ayak izlerine sahip kutsal tapınaklar gibi– orada bilmeden benim için yarattığı çukurluk üzerinde ellerimi gezdirebilirdim. *"Om śriye lalitāyai nitambinyai namah."*[10]

Odaya girdikten sonra, beklendiği üzere, Sophia'dan bir 7up daha aldı ve sık sık sınıfta takındığı bıkkın yüz ifadesiyle oturdu; ben yatak odasına, telefon ve komodinin yanında, yatağın benim tarafımda bıraktığı ize tapınmaya gittim. Ne var ki yatak, kalçalarının izi çıkmadan terk edilmişçesine dümdüzdü; kendimi aldatılmış, gizli bir görev başarılamamış gibi hissettim. Düzgün, temiz yatak örtüsünü Ondan kalma bir koku var mıdır diye kokladım. Hiçbir şey yoktu. Görüşme boyunca sabırsız bir şekilde ayakta durmuş olmalıydı. Üzgün, buruk ve karasevdanın sancılarına kapılmış bir halde telefonu elime aldım, tekrar arama tuşuna bastım, bir kez çaldıktan sonra bir erkeğin alo dediğini duydum.

İsabetli bir tahminde bulunarak, "Lovelace?" dedim.

10. Anlamı: "Güzel kıçlı Kutlu Lalita'ya [dualarla] selam olsun." Metne vurgu işaretlerini ekledim.

"Evet, kimsiniz?"

"Phil Jackson, Bulls koçu."

"Taşak geçme?"

"Bak oğlum, senden bu tür laflar duymak istemiyorum. Beni son derece dikkatli dinle. Maçlarından bazılarının kasetlerini izledim ve gördüklerimi beğendim. Mümkün olan en kısa sürede, bir sonraki uçakla buraya, Chicago'ya gelmeni istiyorum. Sende iş var. O'Hare Havaalanı'ndan bir taksiye atla evime gel: 5801 Güney Ellis Bulvarı. Uçak ve taksi paran benden; yalnız faturaları getirmeyi unutma. Tabii ki birinci sınıf uçmanı istiyorum. Kapatmam lazım evlat. Hemen buraya gel. Yakında görüşürüz. Ve unutma evlat: 'Bastır Bulls!' "

Kapatır kapatmaz, sesimi tanıma olasılığı beni dehşete düşürdü; ne de olsa dersime giriyordu. Sık sık devamsızlık yaptığı düşüncesiyle avundum; derse girdiği zamanlarda zaten çoğunlukla uyuyordu. Peki ya Chicago'ya gider ve telefondakinin ben olduğumu anlarsa? Ya şakadan anlamıyorsa? (Sınıfta esprilerime hiç gülmez.) Beni dövebilir, ofisime gelip etimi kemiğimi tanınmaz halde bir kanlı yığına çevirebilir. Ancak korku, aşk sayesinde ürpermeye dönüştü: Oh, oh, oh, sevgili için çekilen acı, aşkın muhteşem şehitliği, enfes tutkunun verdiği o tatmin; ve böylece Lalita onun gençliğini, kuvvetini ve çevikliğini hödükçe kaba bulacak ve muhabbetle bana, Onun için acı çeken daha olgun, nazik ve akıllı çapkına yönelecekti. Onun erkeklik gücü uzuvlarında, benimkisi ise kalbimde ve ruhumda. Beni öldürmeye kalkmasını arzuladım. Üstelik eğer kötü bir şekilde yaralanırsam, Sophia'nın gönlü bana kızmaya elvermez.

Oturma odasına döndüğümde parti tam gaz ilerliyordu: Monotonluk heyecan verici bir noktaya ulaşmıştı, sohbetin yeknesaklığı müthişti. O gece üniversitedeki Deepak Chopra konferansını kaçırdığı için üzgün olduğunu belirten Chris Cross, Gupta'lara salyangozun ardında bıraktığı sümüğün kimyasal yapısını anlatıyordu. Aphra kanepede Saighal'ın yanına oturmuş, son kitabından bahsediyordu. Planter diğerlerinin anlattığı tüm o sıkıcı şeyleri ifadesiz karısı için ağır ağır Japonca'ya tercüme ediyordu. Oyun kızışıyordu. Sophia'yla tribünlerde baş başa, şampiyon takımım için sessizce tezahürat yapıyordum: "Hadi Saighal, onlara *Catalogus Catalogorum*'da buldu-

ğun yorumdan bahset; hani şu ortada bile olmayan metin hakkındaki Sanskritçe yorum üzerine yapılmış Prakritçe yorumun üzerine yapılmış Hintçe yorumdan! Hadi Cross, Saighal'ın sözünü kes, ona tezini daha master öğrencisiyken yazdığını söyle! Hadi Planter, biraz daha Japonca konuş! Aferin takım! İttirin, ittirin onları geriye, taaaa geriye!"

Devre arasında oyuncular, istemiş oldukları ısmarlama Hint yemeği için sıraya girmek üzere sahayı terk ettiler. Bayan Gupta, "insanlardan daha aptal olan diğer hayvanlara iyi davranmak adına" vejetaryen olduğunu belirtti. Takımımda hem vejetaryenim, hem de içki karşıtım, Bay Anang Saighal, olduğu için memnundum; çünkü bu tipler daima sıkıcıdırlar.

Lalita o gece ilk defa gülümseyerek ve bir şeylere gerçekten sevinmiş olarak yatak odasından çıktığında Sophia'nın takımı bastırıyordu. Dr. Gupta skoç viskinin kökeninin Hindistan olduğunu anlatıyordu.

"Buna 'İskoç Viskisi' değil 'Hint Viskisi' denmesi lazım; çünkü aslında beş bin yıl önce Hindistan'da üretildi ve sevilerek içildi. O zarif dönemlerde hem asillere lüks saraylarda, hem de daha aşağı sınıflara mütevazı kulübelerinde keyif verdi. Ancak tipik İngiliz emperyalizminden benim şanlı medeniyetime kala kala sadece Hint mürekkebi, Hint güreşi ve Hint sunumu kaldı. Aynı şekilde Darjeeling'de yetişen çaya 'İngiliz Kahvaltı Çayı' dendi."

Aphra, Pimiko Planter'ın söylediklerinden tek kelime anlamaksızın kibarca kafa sallayıp gülümsemekte olduğu gerçeğine aldırmadan ona edebi başarıları hakkında zırvalıyordu.

"Ben hayatımı aşk hakkında yazmaya adadım. Aşkı pek çok şekilde tanımladım: pornografik açıdan *Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları*'nda, yoğun bir seks isteği ve bu isteğin açığa çıkması deneyimi olarak; romantik açıdan *Aşk Ateşleri*'nde, hayata anlam katan, varlığın daha derin ve ulu seviyelerine ulaşma deneyimi olarak; psikolojik açıdan *Tutkulu Düşünmenin Gücü*'nde, başarı için kişinin kendisine karşı takındığı pozitif tavırla başlayan ve hayatın her alanında kullanılabilecek bir enerji kaynağı olarak ve felsefik açıdan *Latin Âşık*'ta, tarafları yeni, eşsiz, dinamik ve bütünleşmiş varlıklar olarak birbirine bağlayan

bir prensip olarak[11]. Aşk bunların hepsi ve hiçbiri; bunlar sadece bel-

11. Yakın tarihte tanımlamalarını metin içinde görebilmek için Aphra'nın kitaplarını inceledim. Romantik (*Aşk Ateşleri*): "Sebastian'ın okşayan elleri aniden hareketsizleşti. Yakışıklı, duru gözlerinde yaşlarla, 'Böyle olmasını istemedim, Heloise, inan bana. Lütfen inan bana!' dedi. Heloise farkına vardı ki, meydana gelen olay kendisinin olduğu kadar Sebastian'ın da planlamadığı bir şeydi; kalbinde tüm gücüyle hayatının en sarsıcı ve kafa karıştırıcı deneyiminin üstesinden gelmeye çabaladı. Bir erkeğin ona bu derece yaklaşmasını hiç arzulamamıştı. 'Bu aşk olmalı' diye düşündü; ancak kaygısız görünmeye çalışarak, 'Belki de artık gitsen iyi olacak' dedi. Kalbinde yanan aşk ateşi Heloise'in kalbindekilerden aşağı kalmayan Sebastian ayağa kalktı, kendini fırtınadan sakınmak için paltosunu giydi ve kapıya doğru yürüdü."
Psikolojik (*Tutkulu Düşünmenin Gücü*): "Aşk başarıya giden yolun anahtarıdır. Eski şarkı 'herkesin sevgilisi var' der ve bu doğru! Ama kazayla sevgili olmuyoruz, bunun olması için çaba sarf etmemiz lazım! Her şey kişinin kendi kıymetini bilmesi ve kabullenmesiyle, kendi eşsiz bireyselliğini göklere çıkarmasıyla başlar. Bu başkalarının bireyselliğine saygı göstermenin ve başkalarının gelişimlerini takdir edebilme yeteneğinin temelidir. Bunu iki kişi eşzamanlı olarak yaparsa ve olumlu olan her şeyi birbiriyle paylaşırsa, işte bu gerçek aşkın başlangıcıdır. Gerçek aşk kişiye özgürlüğün yanı sıra bütünlük ve sağlık, anlam ve başarı sağlar!"
Pornografik (*Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları*): "Pek çok kızın cumartesi gecesi randevusu olduğu için yatakhane epeyce sessizdi. Alev gibi sıcak yaşlar yanaklarımdan aşağı yuvarlanırken, 'Profesör Spiegel'e âşık olmamam gerekiyordu' dedim. 'Beni sevdiğini söyledi; ama aslında beni sadece kullanıyordu. Onun egosu ve çükü için bir oyuncaktan farkım yok. Hangisinin daha büyük olduğundan emin değilim. Âşık olmak acı veriyor.' Yurt annesi tatlı tatlı gülümseyip yanıma ilişirken, 'Öyle olmak zorunda değil' dedi. 'Kolej sadece antro ve psik öneki alan konular hakkında değil, aşk hakkında da çeşitli şeyler öğrendiğin bir yerdir.' Konuşurken sabahlığımın önünü açtı ve meme uçlarıma parmaklarıyla fiske atmaya başlayarak onların şişip sertleşmesine sebep oldu. 'Aşkın pek çok çeşidi vardır. Ancak, sana kendini iyi hissettirmiyorsa o gerçek aşk değildir. Sevgilin seni kırdıysa sevmiyor demektir; eğer kırıldıysan da onu gerçekten sevmemişsindir.' Konuşurken parmağını amıma sokup içinde çevirmeye başladı. Ne olduğunu anlayamadan kendimi yerde buldum; biraz önce parmağının olduğu yerde ağzı vardı. Aynı anda kendini de parmaklamaya başladı; inanılmaz tahrik oldum ve ne demek istediğini anladım. 'Çok zevkli' diye inledim. 'Çok ama çok zevkli; seni seviyorum' diye haykırdım. Boğuk bir sesle cevap verdi: 'Ben de seni seviyorum.' Sözcükleri, dili ve parmağı hep birlikte beni tıpkı bir volkan gibi patlatmak için çalıştı; benim gelmem onu da getirdi. Aşkın anlamını çözmeye başlıyordum."
Filozofik (*Latin Âşık*): "Masasına rahatça yerleşmiş Profesör Larus, önündeki metinden kafasını kaldırıp çamaşırlarını katlamakta olan Carmena'ya baktı. Onun yaptığı çaydan bir yudum alırken parmakları arasındaki fincanın sıcaklığını, fincanı ona taşıyan elin ısısının artışını, kızın gülümsemesinin hararetini, sempatik ve esprili bakışını hissetti; hissettiği sıcaklık aynı zamanda daha önceden pek çok genç delikanlının sarmış olduğu vücudun ateşiydi.
(Artık kızın ona sevgililerini anlatmasına izin vermese de.) Kıskançlık hissetmedi, (cenazesine gelip tek bir damla gözyaşı dökmesi için söz verdirttiyse de ['Sadece bir tane; ondan sonra benim için gülümsemeni istiyorum senden.']) onu sahiplenmeye gerek yoktu; onu herhangi bir şekilde kısıtlamak için arzu duymuyordu ('kendi iyiliğin için umarım yakında daha iyi bir iş bulursun'). Ona yüksek sesle Latince okudu: *Saepe tamen vere coepit simu-*

li insanların, belli zamanlarda, belli çıkmazlarda doğru bulacağı değişik bakış açıları. Hiçbir tanım yeterli değil; bu nedenle roman yazmak buna ulaşmak için tek çözüm. Samimi söylüyorum, aşk hakkında dürüstçe söyleyeceğin her şey klişe ve bu affedilemez bir durum; ancak romandaki bir karakterin klişe bir laf etmesi münasip bir şey. Benim kitaplarım klişelerin klişe olmayan zincirlemelerinden oluşuyor. İçlerinden sadece *Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları* Japonca'ya çevrildi; okudun mu?"

Pimiko birkaç kez gülümsedi ve başını eğdi.

Takımım iyi dövüşüyordu: Planter, Bayan Gupta'ya neden Japonya'nın Hindistan'dan daha temiz olduğunu anlatırken, Dr. Gupta kendisinin, kızının ve Hindistan'ın olağanüstü başarılarını Saighal'a methediyor, Saighal ise uzaktan bana gülümseyen Sophia'ya salyangozların seks hayatını anlatan Cross'un sözünü kesmeye çalışıyordu.

"Tüm bilinçli canlılar içerisinde" diye ders verdi Profesör Cross, "en zengin ve tatmin edici aşk hayatı salyangozlardadır. Bir kere üreme organları, iki bacak arasında, diğer pis uzuvlarla bir arada durmak yerine, çok daha temiz, güvenli ve mantıklı bir yer olan kafalarındadır. Her salyangoz hem erkek hem dişi üreme organlarına sahiptir ve cinsel birleşmeleri eşzamanlıdır: Bir salyangozun erkeklik organı ötekisinin dişilik organıyla birleşir ya da tam tersi olur. Salyangozlar aşkı gerçek, sağlıklı ve eşit bir şekilde yaşarlar. Onları laboratuvarda birbirleri etrafında dans ederken, öpüşürken, toslaşırken, du-

---

lator amare, saepe, quod incipiens finxerat esse, fuit (kız sadece Latince bilenlerin gösterebileceği bir dikkatle dinledi); ve sonra tercüme etti: 'Karşısındaki kadına gerçekten âşıkmış gibi rol yapan erkek, çoğu zaman sergilediği roldeki erkeğe dönüşür.' Kız onaylayarak gülümsedi, metne ilavede bulundu ('Bu erkek için olduğu kadar kız için de geçerli') ve profesör tercümesini bitirmeden ölürse kitabı okuyabilmek için Latince öğreneceği tehdidini savurdu. Kız gömlekleri çekmeceye yerleştirirken yaşlı adam, 'Yanımda çalışmaya geldiğin ilk anda senin her bakımdan ne kadar güzel olduğunu fark ettim' dedi. 'Senden altmış yıldan fazla yaşlı oluşum beni çok hüzünlendirdi. Ama artık üzülmüyorum. Sana baktığımda bir kız görüyorum ama aynı zamanda dünyaya kendisini takdim etmek için bekleyen kadını da. Genç bir erkek olsaydım fark edemeyeceğim o kadar çok şey var ki.' Sustu; zira kızdaki kendisi gibi halsiz yaşlı kadını da gördü; ve ayrıca kafatasını, kemikleri ve tozu. Hayal onu üzmedi; ama kızı korkutacağından çekindi ve ölmenin kötü bir şey olmadığını anlayamayacağını düşünüp endişelendi. Kendisi bizzat öğrenmişti, etrafında dolaşırken kızı süzmekten doğan kavrayıştan, onu dile getirmedikleri şekillerde sevmekten dolayı ve Carmena'ı sevmiş olduğunu bilerek hayatını çirkin ya da anlamsız yaşamış olduğu korkusunu çekmeden ölebilirdi."

yargaları çılgın gibi titreyip ayağa dikilirken seyrettim. Cinsel organları birbirine değdiğinde, birbirlerinin etine giren birer kama çıkarırlar, diğerini yaralarlar, seğirmesine ve zevkle kasılmasına neden olurlar. Daha sonra ikisi de, birbirinin sperm kesesine sokacağı uzun, kamçıya benzer bir penis çıkarır ortaya. Her salyangozun erkek tarafı, ancak dişi tarafı diğer salyangoz tatmin edildiği zaman doyuma ulaşır, ki bu da ancak eşinin erkek tarafı (dişi tarafına bağımlı olarak) tatmin olunca gerçekleşir. Aşkın özünü yaşayıp ayrıldıkları zaman, yavaş yavaş birbirlerinden uzaklaşıp bahçelerindeki münferit hayatlarına kaldıkları yerden devam ederler. Konuşmaya ihtiyaçları yoktur. Biz de salyangozlar gibi olabilsek, aşkı karşılıklı ve eşzamanlı canlandırabilsek, sevişirken aşkımızı ve acımızı sevgilimizinkinden ayırmaktan incelikle aciz kalsak, bu bizi doyurur, tatmin eder ve bize mutluluk getirir. Evrim süreci erkeği vajinadan ve hamile kalmaktan, kadını penisten ve döllemeden yoksun bıraktı; bunların yerini lisan aldı. Aramızdaki biyolojik eşitsizliği yenme çabası içinde, eksik cinsel organlarımızı ve yetilerimizi telafi etmek için konuşmayı geliştirdik. Erkekler vajinaları olmadığı ve doğuramadıkları için, kadınlar penisleri olmadığı ve meyve verdirtemedikleri için konuşup yazarlar." Vesaire, vesaire, vesaire.

Dr. Gupta birdenbire, hiç şüphesiz kızı adına kendisini bana biraz daha sevdirmek için, bulaşıkları kendi karısına yıkatmayı teklif etti.

"Ah, tabakları bir kenara bırakın" dedi Sophia gülümseyerek. "Onları siz gittikten sonra Leo yıkayacak."

"Hayır" diye araya daldı Planter. "Lütfen müsaade edin de bulaşıkları karım yıkasın. İnancının bir parçasıdır bu onun. Meditasyonudur. Bir tür Japon âdetidir. Biz evdeki bulaşık makinemizden, sırf o teknoloji Pimiko'yu ebedi ve evrensel bir etkinliğin doğasında bulunan zevkten alıkoyuyor diye kurtulduk. Bir Zen-Budist egzersizidir bu. Gözlerini kapar ve ona her şeyin uçup gittiğini anlatan musluk suyunun sesini dinler; gözlerini açar ve buharı görür, içinde nefes alır ve yaşamı hissettiren limon aromalı Joy parfümünü koklar; hayatlarımızın sabun köpüklerini andırdığını düşünerek ellerini kabarcıkların içinde gezdirir ve Japonların *mono no aware* dedikleri şeyi

yaşar. Bu güzelliği, faniliği, kederin doğasında bulunan saadeti, varlığın 'henüz olmamışlığını' ve buna benzer şeyleri belirten, tam çevirisi mümkün olmayan bir deyimdir. Sonra birden elleri suda ısınır ve üzerine bir iyilik hali çöker; neden burada olduğumuzu, neden bunu kelimelerle cevaplayamayacağımızı anlar. Mutfak lavabosu iç dünyamıza ait harici bir metafora dönüşür; o dünya her bir tabak ovularak temizlendikçe tertiplenir düzene girer, saflaşır, dikkatle kurulanıp evrende ait olduğu yere geri yerleştirilir. Bu bir ritüel, bir tür günahlardan arındırma işlemi, bir dua ve meditasyon yöntemidir; bir çırpıda aydınlanma ve bunun anlatımıdır. Lütfen yıkamasına izin verin."

Bütün bu konuşmalar boyunca Pimiko gülümsüyor ve eğilerek selam veriyordu; söylevinin Planter'ı yarışta öne geçirdiğinden emindim, ta ki Dr. Gupta "tabak yıkama sanatı"nın Hindistan kökenli olduğunu ve Budizm yoluyla Japonya'ya taşındığını açıklamaya başlayana kadar.

Zaferinden emin olan Sophia, Bayan Gupta veya Bayan Planter'ın bulaşıkları yıkamasına izin vermeyi reddetti. Ben ise ürpertici derecede sıkıcı konuklarımıza kahve ve yemek sonrası içilen cinsten içecekler ikram ettim. Sormadan Sophia'nın oyuncularına kafeinsiz, benimkilere ise kafenli kahve servis ettim. Sonra da endişeye kapıldım: Acaba tam tersini mi yapmalıydım? Acaba uyarıcılar oyuncuları daha mı az yoksa daha mı çok sıkıcı kılıyordu? Kahvesine yedi kaşık dolusu şeker koymuş olan Bayan Gupta'nın kafeine ihtiyacı bile yoktu; Sophia adına iyi yarışıyordu. O kadar çok şey içti ki, tuvaleti en az kızının telefonu kullandığı kadar sık kullanmak zorunda kaldı.

Aphra, kaba bir şekilde gidip Isaac'i alması gerektiğini söyleyince, bu epey sıkılmış olduklarını düşündüğüm diğer sıkıcı misafirlerimize de kalkmak için bir bahane oldu.

Dr. Gupta aniden, sanki aramızdan biri gitmesine itiraz edecekmiş gibi, abartılı bir şekilde ve özür dilercesine, "Biz de elveda demek zorundayız" diye bağırdı.

"Dr. Ruth –ya da artık arkadaş olduğumuza göre Dr. Lee diyebilir miyim?– bizlere mükemmel ev sahipliği yaptınız. Âlimane ve hayırsever, bir parça esprili ve her bakımdan saygıdeğerdiniz. Ayrıl-

mak zorunda olduğum için üzgünüm; ama çalışkan kızımızı dersleri için eve götürmeliyiz. Her zamanki gibi tükeneceğinden korkmaksızın, gayretle burs için başka bir öğrenciyle buluşuyor da."

Diğer öğrencinin Lovelace olduğundan korkarak, Onun gitmesine izin vermek istemedim. Ama adap ve gizlilik adına güle güle demekten başka çarem yoktu.

"Yakında görüşürüz."

"Görüşüceğiz mi?" diye sordu.

Özlemimi gizlemekte zorlanarak, "Evet, sınıfta" diye mırıldandım.

"Ah, evet, sınıfta..."

"Benim de çalışmam lazım" dedi Saighal. Onun daha sonra Lalita'yla buluşup buluşmayacağını merak ettim. Ona tuhaf bakıyordu. Gözlerinde ihanet vardı.

Herkes gittikten sonra, oyunun sonucunu belirlemek için Sophia'yla oturduk. Ben berabere demeye, başa baş geldiğimizi kabul etmeye niyetliydim ama Sophia tam tersini düşünüyordu.

"Zarf lütfen" diyerek güldü. "Ve kazanan yarışmacı, gecenin en sıkıcı konuğu... Bayan Lolita Gupta."

Gözlerimden kıvılcımlar saçarak, "Laaalita, Lolita değil" dedim, sonra kendime hâkim olarak sesimi fısıltı seviyesine düşürdüm. "O kadar da sıkıcı değildi."

Karım gülümsedi: "Sportmen ol biraz hayatım. Takımımda olması beni gururlandırdı. O bir şampiyon, baştan ayağa altın madalyalık. Eğer gecenin ilk yarısında yaptığı gibi kaşlarını çatmaya devam etseydi neredeyse ilginç olabilirdi. Dik dik bakmak onu sanki gerçekten düşündüğü bir şey varmış, bir şeylere sıkılacak derinliğe sahipmiş gibi gösterdi. Ama sonra partinin ikinci yarısı boyunca, yüzünde kısıtlı bir duygusal, ruhsal ve entelektüel kapasite ifadesi yaratan o ahmakça sırıtışla oturdu. Ailesi her ağzını açtığında, yeniyetmelere özgü bir tiksintiyle gözlerini devirip durdu. Ama en iyisi de bütün bir gece boyunca 'Telefonu kullanabilir miyim?' haricinde tek kelime etmemesiydi. O harikaydı işte. Tam bir *baş belası*; ama yine de, kendisi herkesten fazla diğerlerinden sıkılmış göründüğü için mi ötekileri bu kadar sıktı dersin?"

Tekrar güldü ve "İyi geceler Leo. Ben yatıyorum" dedi.

Onunla tartışabilirdim ve Lalita'nın onu gerçekten dikkatlice seyreden birisi için ne kadar büyüleyici ve harika olduğunu anlatabilirdim ama bunun yasak hislerimi açığa vurabileceğini fark ettim; o yüzden mutfağa gittim, lavabonun başında ayakta durdum, sıcak su akarken ve ben Vatsyayana'nın çapkınını düşünürken (ki o şüphesiz asla bulaşık yıkamazdı), birdenbire hayatımdan hoşnut olmadığımın farkına vardım; artık sıkıcı bir hal almıştı.

Evdeki tüm ışıkları söndürdükten sonra, gecenin son Viceroy'unu tüttürmek ve bir Bombay cini daha içmek üzere kanapeye uzandım. Vatsyayana'nın anlattığı partilerden birini canlandırdım gözümde: Akşam olup eve döndüğümüzde, yanımızda yaşadığımız keyfin anısı olarak bir buket çiçek getirdik. "Yarın" diye fısıldadım. "Benimle gel. Evet, sonsuz aşkların dünyasına açıldığını keşfettiğim gizli geçitten geç. Gel, Kama'ya tapacağımız ebedi panayırlara ve festivallere gel. Ay ışığında şölenler, öğleden sonraları toplantılar olsun. Benimle içkili partilere, pikniklere ve diğer eğlencelere gel. Lütfen, gel benimle."

E. Gizli Âşıklar ve Yoldaşlar

MALA BABA [Eddie Edwardes]
[Haydutların Şefi ve
Kali Tarikatının Başpapazı]

Beni şehvetli olmakla suçlamaya cüret edersin ha, seni bu gizemli ülkeyi tanımayan cahil yabancı! Beni bu güzel kadınları baştan çıkarmakla suçlamaya cüret edersin ha, ey İngiliz kanından olan! Ha! Ben onları büyülemedim! Onlar sonsuzluğu özlüyorlar. Kurban edilmek için yanıp tutuşuyorlar! Onlar Kali Ma'nın seçilmiş anaları. Selam sana Kali Ma! Senin aciz hizmetkârından başka bir şey değilim ben! Selam sana Kali Ma!

ALBAY SLEEMAN [Jock Newhouse]
[Haydutların Bastırılması
Operasyonunun Şefi]

Bu söylediklerin saçmalık ve sen de bunun farkındasın! Sen seks partileri düzenlemekten ve dini cinayetlerine alet etmekten başka bir şey bilmeyen, beş para etmez bir barbarsın! Sen ve yoldaşların bir avuç ahmaksınız ve biz buraya şaklabanlıklarınıza bir son vermek için geldik! Çok yaşa Victoria!

Kali'nin Laneti (RKO Film, 1949)

1. ÂŞIKLAR

A. TERCÜME

Kutsal kitaplara göre, aşk –amaç toplum içinde saygın bir yere sahip boğa gibi oğullar dünyaya getirmek olduğunda– kast sınırları içinde idare edilmelidir. Ne var ki, aşkın amacı zevk ise, eğlenmeyi seven hanımlarla ait olduğu kasta ya da sosyal statüsüne aldırmadan yakınlaşmak yasak değildir. Orijinal aşk ansiklopedisine yazdıkları ciltlerle katkıda bulunan profesörler, gizli âşık sıfatına uygun olmayan kadın tiplerini sıralamışlardır: cüzamlılar, deliler, acuzeler, akşınlar, kamburlar, yabancılar, rahibeler ve hocanızın eşi ya da metresi. Bunların dışında kalan kadınların baştan çıkarılması ne suiistimale ne de suça girer. Hatta ben, Profesör Vatsyayana, daha da ileri giderek diyorum ki baştan çıkarma, zekâ ve duyarlılıkla başarıldığı müddetçe güzel sanatlara girer ve sevişmek de ilmin ta kendisidir.

B. YORUM

Sanıyorum bu yorumda "gizli âşık olarak uygun" bulduğum bazı "eğlenmeyi seven" hanımların envanterini çıkarmam uygun olacaktır; bu kızlar ya da kadınlar bana çok şey ifade ettikleri için değil ama aşkları Hindistan'a ilişkin yankılar ve sonuçlar içerdiği, varlıkları aşkı, Hindistan'ı ve beni birbirimize bağladığı için.

Clover Weiner

Burton Way İlkokulu'ndaki ikinci sınıf öğretmenim Bayan Bonellia dünya ülkeleri hakkında bir proje ödevi hazırlayacağımızı duyurduğunda *Kali'nin Laneti*'ni seyretmiş olduğu için Hindistan'ı bana verdi. Clover Weiner (ona İsrail verilmişti) Doğu'da seyahat etmekte olan ailesinin Hindistan'dan bir sürü kartpostal yollamış olduğunu söyleyerek beni evine davet etti. Kartpostalları o ana kadar toplamış olduğum diğer resimlerle birlikte defterime yapıştırabilirdim: eski bir *National Geographic*'ten sariler içinde, başına yarı şeffaf bir şal ört-

müş, bir sürü göz alıcı mücevher takmış güzel bir kadın; gazeteden kesilme, elinde bir dilenci çanağı tutmakta olan, paçavralar içinde, gözlerinin feri kaçmış bir kadın; yetersiz beslenmeden mustarip bir çocuk ve bir Bengal kaplanının, Gandhi'nin, Paramahansa Yogananda ve Hindistan İmparatoriçesi Kraliçe Victoria'nın fotoğrafları. Kartpostallarına bakarken (Tac Mahal'i, bir yılan oynatıcısını ve dansçı bir kızı hatırlıyorum) Clover, "küçüğünün" geldiğini söyledi. Evde kimsenin olmadığını ve klozete yalnız başına oturmaktan korktuğunu itiraf ettikten sonra (bazen rüyasında tuvalette bir yılanın yaşadığını, klozete oturduğu zaman çıkıp poposunu ısıracağını ya da kafasını çiş yaptığı yere sokacağını görüyormuş) banyoda yanında durmamı rica etti. O benim yanımda yaptıktan sonra, ben de onun yanında çişimi yaptım. Utangaç ama bir o kadar duygusal bir ifadeyle, "Bunu daha önce hiçbir oğlanla yapmadım" diye fısıldadı ve kimseye söylememem için yalvardı. Ciddiyetle söz verdim (ve o yemini şu ana kadar tuttum); ben şerefsiz değildim, tatlı günahın ve mahremiyetin ürpertisiyle sersemlemiş bir vaziyette âşık olmuştum. Ne zaman fırsatını bulsak, birbirimizin peşi sıra ve keyifle çiş yapabilmek için sürahiler dolusu kiraz aromalı Kool-Aid içiyorduk.

Günün birinde büyük ihtimalle Clover'la evleneceğimi düşünürdüm. Onu Sunita Sen'i tanıyana kadar sevdim, ta ki gizemli Hindistan'ın bu esmer güzeli farkında olmadan pembe, beyaz ve altın renkli küçük Clover'ı bir çocuğun erotik hayal gücünün karanlık malikânelerinden kapı dışarı edene kadar. En ateşli aşk bile, konu kendi nesnesi olunca ayrım gözetmeyebilir.

Leona Sealman

Her sabah, birinci sınıf öğrencisi genç kızın bisikletini Hollywood Lisesi otoparkından bisiklet parmaklığına doğru sürüşünü seyrederken ayağının pedalı her bir itme hareketine dikkatle bakarak düşüncelere dalıyordum ve cinsel gücünün yansımasının baldırından yukarı doğru çıkıp, uyluğunu gerip, öteki uyluğa akmak için kasıklarından geçmesi ve sonra diğer baldırdan aşağıya, ayağına ve pedala tekrar zıplatsın diye inmesi, apışının deri seleyi dirice kavraması, kıvrak gövdesinin ileri geri sallanması, tomurcuklanmakta olan gö-

ğüsleri, kavisli boynu ve dik kafasıyla ritmik bir şekilde aşağı yukarı zıplaması, alnında ter damlacıklarının parlaması, dişlerinin altdudağını ısırması nefesimi kesiyordu. Yüzünü silişini, sarı saçlarını çözüşünü, bisikletini kilitleyişini izlerken karşılaşma planımızı yapıyordum: Bisiklet yolunda bekleyecektim ve o yaklaştığında görmemiş gibi yapıp aniden önüne çıkacaktım. Sonra, o beni ezince kendini suçlu ve üzgün hissedecekti, yaralanıp yaralanmadığımı soracaktı; eğer kendimi yaralayacak kadar şansım yaver gittiyse acıyan yerlerimi saracaktı, beni kollarının arasına alacak, bana bakacak ve hayata geri dönmemi sağlayacaktı; arkadaşım olacaktı, sonra kız arkadaşım, sonra âşığım, orospum ve belki de bir gün karım. Çocuğumuza bisiklete binmeyi öğretecektim.

Aşkın tatlı entrikaları oldukça sık ters teper: Bana çarpmamak için gidonu kırınca bisikletin hâkimiyetini yitirdi, düştü ve kolunu kırdı; kırılan kemik deriyi delip dışarı fırladı, kanlar fışkırdı ve şoka girdi. Kalabalık toplandı. Çığlıklar atıldı, panik yaşandı, sonra ambulansın tiz sesi duyuldu ve ben Leona Sealman'ın yaşayıp yaşayamayacağını öğrenemeden Latince dersine girip fiil çekimi *–amo, amas, amat–* yapmak zorunda kaldım.

Sealman'lar Leona'yı hastanede ziyaret etmekten beni alıkoymakla kalmayıp, bir de ailemi mahkemeye verdiler, (okul yolundaki koca "YAYA GİREMEZ" tabelaları sayesinde) davayı kazandılar ve zararları karşılığında on sekiz bin dolar aldılar. Olayın üzerinden neredeyse bir yıl geçmişti ki, kafeteryada yanıma yaklaşıp dava için özür diledi ve ailesinin ona on altıncı yaş günü hediyesi olarak, mahkemede kazandıkları parayla ateş kırmızısı spor bir MG alacağını söyledi. "Seninle de bir tur atarız; nereye istersen gideriz" dedi yaramazca kıkırdayarak. İlk randevumuz için bir buçuk yıl beklememize gerek olmadığını söyleyerek onu ailemin gelecek hafta vereceği Sevgililer Günü partisine davet ettim ve Fransız şampanyası da dahil olmak üzere gizlice içki yürütebileceğimize söz verdim.

Yatağımda yumuşak yastığıma sarılarak, duşta dudaklarımı ıslak fayansa yapıştırarak, arka bahçede kollarımı kabukları soyulmakta olan okaliptüs ağacına dolayarak ilk öpüşmemizin provasını yaptım.

Sevgililer Günü öğleden sonra kapıya gelip, son derece pişman

bir halde, annesinin partinin bizim evde düzenlendiğini öğrenince katılmasına izin vermediğini söyledi. Doğal olarak, feci şekilde hayal kırıklığına uğramış bir vaziyette ona en azından Hollywood evimizi gezdirmeyi teklif ettim. Havuzlu eve giderken ona eşlik ettim; bahtı kara *Tac Mahal*'den sonra yeniden dekore edilerek Hawaii kulübesinden (o da babamın *Denizci ve Güney Denizlerinin Sireni*'ndeki rolünden sonra yapılmıştı) bir Moğol haremine dönüştürülmüş odayı gösterdim: Alçak bir divanın üstünde ipek yastıklar duruyordu ve odada ayrıca sahte kafes pencereler, parlatılmış pirinç lambalar, bir adet nargile ve yerle bir edilmiş setten kalma diğer dekorlar bulunuyordu. Bir duvarda Tac Mahal'in çerçevelenmiş bir resmi asılıydı. Leona'ya yarım kalan filmden bahsetmeye, Şah Cihan ile Mümtaz Mahal'in aşk hikâyesini anlatmaya ve sonra da onu öpme girişiminde bulunmaya karar verdim. Eğer o da beni öperse elimi uzatıp göğsünün yanına dokunacaktım; bunu yapmama izin verirse göğüslerine önden dokunacaktım; bunu da yapmama izin verirse gömleğinin düğmelerini açıp sutyeninin altından ya da üstünden içeri elimi sokmaya, hatta bu gizemli giysinin kopçalarını çözmeye hazırdım. Eğer bunu da yapmama izin verirse Büyük İmparator'un kendisi kadar mutlu olacaktım.

Ancak mutlu olmaktan ziyade şoke oldum: Havuzlu eve varır varmaz Leona divana oturdu, arkasına yaslandı ve dizlerini davetkâr bir şekilde, külot giymediğini bile bile, büktü. Blucinimi ayak bileklerime kadar indirdim, eteğini yukarı sıyırdım ve beceriksizce içine girdim. Gözlerimi kapatıp her nedense, Sunita Sen'i gözümde canlandırdım. Onu her zamankinden daha canlı bir şekilde görebiliyor, teninin kokusunu duyabiliyor, yüzümde saçını hissedebiliyor, yanağının tadını alabiliyor ve sesini işitebiliyordum: "Ne tatlı bir çocuk!" Tac Mahal'de sevişiyorduk. Babamdan yürüttüğüm Viceroy sigaralarını içtikten sonra, onu etkilemek için ağzımla duman halkaları yaptım.

Leona ve ben, onun ailesinin benimle görüşmesine izin vermemesi nedeniyle yasak âşıklar olarak, sık sık okuldan sonra Hint hareminde görüşmeye devam ettik. Bir öğleden sonra sevişmemizin ardından, "önsevişmeye inanıp inanmadığımı" sordu.

"Evet" dedim, ipucunu aklıma not ederek. Ertesi gün –tam da önsevişme esnasında– "Tanrı'ya inanıp inanmadığımı" sordu.

"Hayır" dedim. Üzerinde çok da düşünmüş olduğum için değil; ancak hissiyatım oydu ki, önsevişmeye verdiğim "evet" cevabı gibi bu da doğru, sofistike ve erkeksi bir cevaptı.

"İyi" dedi. "Ben de inanmam. Çünkü eğer bir Tanrı varsa, sen de ben de cehenneme gidip sonsuza kadar yanacağız."

"Neden?" diye sordum gerçekten merak ederek.

"Sigara içip, evlenmeden önce seks yaptığımız için. Tanrı bundan gerçekten de nefret eder."

Leona kırmızı MG'yi almadan önce benden ayrıldı; artık lise talebeleriyle çıkmıyordu. Aktris olma arzusu aklına ismini Loni Leigh olarak değiştirmeyi ve kendisini sadece Hollywood'da nüfuz sahibi, yaşlı erkeklere sunmayı soktu. Yıllar sonra Jock Newhouse bana onunla seviştiğini itiraf etti. "Henüz on altısında olduğunu bilseydim yapmazdım" dedi. Ne durumda olduğunu merak ettim. "Porno işine girdi; adını Lana Lamange olarak değiştirdi" dedi Jock bana. "*Beslenme Çantası*'nda bayağı iyiydi aslında. Onu en son *Güney Rahatlatır*'da seyrettim. O tarz filmler için yaşı biraz geçmiş gibi görünüyordu."

Eve Christ

Lise son sınıfa geldiğimde artık kendimi bayağı çapkın biri olarak görüyordum; (Leona Sealman'ın önsevişmeye ilişkin verdiği ipucu sayesinde) cinsel açıdan o kadar sofistikeydim ki, sadece sigara ve içki içen, siyahlar giyip sanattan hoşlanan ve yaşça benden büyük kadınlar âşığım olabilirdi. Kabul ediyorum, Heidegger Kafe ve Kitabevi'ndeki avangard konsere gösteriş olsun diye gitmiştim. O büyüleyici gecede Eve Christ çırılçıplak, Delibes'in *Lakmé*'sinden "Bell Song"u, Hindistan'da aşk ve ölümün o romantik kutlamasını, söyledi. Eve Christ'in cennetten çıkma çıplaklığının ve etkileyici soprano sesinin keyfini tam anlamıyla çıkardıktan sonra, imzasını almak üzere sahne arkasına gittiğimde, umduğu gibi gösterisini basmayan, bu nedenle onu dramatik bir şekilde tutuklanma ve mahkemede gösterisinin çıplaklık değil sanat olduğunu kanıtlama fırsatından yoksun bırakan polisler hakkında söylenip duran çılgına dönmüş bir sanatçı

buldum. "Aradaki çizgi o kadar ince ki" diye açıkladı, korkutucu bir duygu yoğunluğuyla, sonra beni evine *ganja* içmeye davet etti. *Ganja*'nın ne olduğunu sordum. "Sanskritçe'de ot demek" diye yanıtladı.

Sabah uyandığımızda adımı öğrenmek onu memnun etti. "Bu Delibes'in ilk adı; şu söylediğim şarkıyı yazan Fransız adamın. Ayrıca hepsi bu kadar da değil; burcum da Leo (aslan). Seni bana getiren kader olmalı. Adının Leo olduğuna inanamıyorum!"

Ben de onun adının Eve Christ olduğuna inanamadım; ama –yemin ederim ki– gerçek adı buydu. Bu bir roman olsaydı, kurmaca bir karaktere böyle pek de mümkün olmayan bir isim vermek kelimenin tam anlamıyla biçimsiz olurdu; ya da yazar ancak okurunun şüphe etmeyi sürdürme yeteneğinden veya isteğinden eminse böyle bir isim kullanabilirdi. Eve Christ'in hiç şüphe yok ki ilkel kadınla diğer tüm kadınlardan daha çok akrabalığı vardı ve daha da önemlisi, insanoğlunun bazı hallerini diğer tüm insanlardan daha fazla cisimlendiriyordu; ama hayır, onun bu kişilere benzer hiçbir tarafı yoktu, hatta onların tersine, dikkat çekici ya da alaycı bir şekilde olağandışı hiçbir şeyi yoktu. Adı Eve Christ olan bir karakter şüphesiz kahramanı –beni– bilginin türlü meyveleriyle kışkırtırdı; kurmaca kişilik, ilk adının gereklerini yerine getirmek için beni meydan okumaya ve günaha iter, sonra soyadını mühim kılmak için kurtarır, yaşayabileyim diye benim için ölür, etinin ekmeğinde ve kanının şarabında güç ve görkeme dönüşürdü.

Bu bir roman olsaydı, Sophia "bilge"liği ifade ederdi; karım sadece nefes alan, terleyen, âdet gören, işeyen, dışkılayan ve günün birinde ölen bir kadın olmazdı. Eğer bu bir aşk hikâyesi olsaydı, kimin yaşayacağını, telef olacağını, kimin aşkta mutlu olacağını ve kimin terk edilme deneyimi yaşayacağını kontrol edebilir, belirleyebilirdim. Eğer bu bir destan olsaydı, Los Angeles'ın meleklerle alakası olur, Oxford sadece eğitim aldığım bir şehir değil, oryantalizmin[1]

1. "Oryantalizm" burada Edward Said tarafından (aynı adlı kitapta) icat edilmiş bir terim olarak, Doğu hakkmdaki Batılı akademik araştırmalara ve yazılı eserlere atıfta bulunmaktadır. Said fikrini, "Oryantalizm, Batı'nın Doğu üzerinde hâkimiyet kurma, yeniden yapılandırma ve otorite tesis etme şeklidir" diyerek öne sürer. Bu, Roth'un Doğu cinselliğinin oryantalist yapısı üzerine Said'den daha fazla alıntı yapma konusundaki akademik çabalarını anlamayla ilişkilidir: "Doğu kişinin Avrupa'da elde edemeyeceği, belki daha öz-

sembolü olurdu ve Hindistan da pek çok değişik şeyi simgelerdi.

Kabul ediyorum, bazen varlığım sanki kurmacaymış, (trajedileri arındırıcı, karmaşaları ve aksilikleri komik) eğlendirici bir drammış gibi davranıyorum; –kendimi içinde anlam aramanın yoldan çıkarıcılığına teslim etmek için– önemsiz olaylarda önemli şeyler keşfettiğim, tanıdığım insanların büyük bir oyun içinde önemli karakterleri oynadığını, ortaya serilen derin planın örgüsüyle yönlendirilen işlere karıştığını gördüğüm bir dram bu. Yaşamın sorunu, en azından benim deneyimlerime göre, hiç edebi olmaması, gerçek bir başlangıca ya da sona, gerçekten iyi veya kötü karakterlere, plana, yapıya ve hiç şüphesiz ahlaka ve anlama sahip olmaması.

Eve beni Hindistan'a bağlayan kadınları anlattığım bu listede yer almaya sadece ilk Sanskritçe sözcüğümü (*ganja*) öğretmesi ve *Lakmé*'den bir şarkı söylemesinden ötürü değil, aynı zamanda (Almanya'da basılmış) bir Hint takvimi sayesinde hak kazandı: 1962 Kama Sutra Takvimi. Heidegger Kahve ve Kitabevi'nde indirimli satıldığını gördüğümde –kuşkusuz Kafe ziyade seks için– takdir edeceği bir şey gibi geldi bana. Her ay için, her biri ayrı bir pozisyonu tasvir eden ve bir tane şiir içeren erotik Hint minyatürlerinin röprodüksiyonları vardı. Takvimi ona Noel hediyesi olarak verdim.

Takvimin yarısına doğru ailem üniversiteye gitmem gerektiğini düşündüğü için Eve'e hoşça kal dedim ve Berkeley'ye doğru yola çıktım. Eğer bu bir roman ya da aşk hikâyesi olsaydı Harvard'a gider, seçim yapmayan gerçek hayatın onu kanla yapmaya zorladığı şeyi ben, burada mürekkeple, ona dayatmazdım. On iki seks pozisyonunun tamamını deneyemeden, kalçasını kırdığı sonbaharın ardından kemik kanseri olduğunu öğrendi. Kasım başında öldü. Ekim ayını onunla birlikte geçirmek için okuldan izin almalıydım ve sırtüstü yatmış bir çapkının üzerine bacaklarını iki yana açarak oturmuş güzel Hintli kızın tasvir edildiği sonbahara ait resmin altında, onu hoşlandığı gibi çıplakken kollarımın arasına almalıydım. Şiiri anımsıyorum:

---

gür ve daha az suçluluk duyacağı değişik türden cinsel deneyimlerin peşine düşebileceği bir yerdi."

Mor bulutlar toplanıyor, şimşek gürlüyor,
Rüzgâr vahşice esiyor, filler tepiniyor.
Günler kararırken yanına yerleşiyorum,
Seni burada tutmak için, korumak için.
Dua et, beni bu ay bırakma, hayır, hayır,
Ayrılık bir zehir ve
Ben.. yaşamak istiyorum. Ah, evet, yaşamak,
Aşkım.

Onunla kalmalıydım ama kalmadım. Önemi var mı? Öldü o. Sonbaharın düşen yaprakları savruldu, sonsuza kadar kayboldu ve bizi yine çoraklığıyla tehdit ederken kuru toprak ayazdan başka bir âşığı beklemiyor. Renk değiştiren yaprakların ölümcül güzelliği, kırmızı ve sarıların canlılığı soluyor. Hatırlamanın verdiği acıya dayanmayı kimse önemsemiyor. Kitaplarda yazılanların haricinde hiçbir şeyin anlamı yok.

Annemden Eve Christ'in öldüğünü öğrendiğim gün derse girmemeye karar verdim. Aşk ve ölüm hakkında bir şiir yazmak için uğraştığım (ve adının iradem dışında birdenbire anlam kazandığı) anda fark ettim ki, edebi jestlerin hayatın değerini düşüren, onu derin bir hale getirmeye çalışırken ehemmiyetsiz kılan bir yanı var. İfade etmek demek küçültmek demek.

Plağı tekrar tekrar çaldım ve büyük diva Anna Maria Leonardi'yi, onun "Bell Song"unu dinledim. Benimle aynı apartmanda yaşayan bir kız kapıyı çalarak bu güzel müziğin ne olduğunu sordu; ama burada ondan ve aşk hikâyemizden bahsetmeyeceğim çünkü Hindistan'la hiçbir alakası yok. Bir gün Sproul Plaza'da bir banka oturmuş Eve Christ'i düşünürken, o medeniyete ait düşüncelerim tekrar canlandı.

Meydana öğrencilerin dilekçelere toplu olarak imza atabildiği, çeşitli dernekler, gruplar, kurumlar ve hareketler hakkında bilgi alabildiği masalar dizilmişti. Gözlerim Barış Gücü masasına odaklanmışken, Eve'in ölümünün, eğer ondan bir ders almayı başarabilirsem ve sonuç olarak hayatımı yeniden yönlendirmesine izin verirsem, boşa olmayacağını hissettim. Birdenbire, düşünmeden, o dondurucu sonbaharda, Eve'le beraber olmak için okulu bırakmamamın kefareti olarak, tüm enerjimi diğer insanlara yardım etmeye adamak

istedim. Alelacele, Barış Gücü'ne katılmaya karar verdim. Masada oturan genç kadın bana yüzüme bakmadan broşürler, kitapçıklar ve bir başvuru formu verdikten sonra dünyada neresinin ilgimi çektiğini sordu.

"Hindistan."

"Neden Hindistan?" diye sordu. Cevabımda ikinci sınıftaki proje ödevim, Clover Weiner'a ailesinin yollamış olduğu kartpostallar, *Orman Kitabı*, Sunita Sen, *Kali'nin Laneti*, ailemin havuzlu evi, "Bell Song", *ganja* veya Eve'in yatağının üzerindeki duvarda asılı takvim dahil olmak üzere bunlardan en az bir tanesini belirtmem gerekirken, Hintli kadınlarla tanışmayı istediğimi söylemek daha kısa ve basit geldi.

Barış Gücü temsilcisi tiksintiyle irkildi.

"Hizmet ettiğimiz ülkelerdeki insanlarla romantik ya da cinsel ilişkiye girmeyiz. Oraya onlar için gidiyoruz, kendimiz için değil."

Bir hayli ürkmüştüm.

"Eğer Hindistan'a gidersem, yerlilere yardım etmek için ücra bir köye yerleştirilirsem, bütün gün o sıcağa ve kanalizasyon sistemine rağmen, geceleri kızlardan hiçbirisiyle çıkamayacağımı, içlerinden bir tanesini bile sarılıp küçücük bir öpücük vermek üzere benimle birlikte bir banyan ağacının altında oturmaya davet edemeyeceğimi mi söylemek istiyorsunuz?"

"Elbette. Köylü kadınlarla çıkamazsınız" diyerek ateş fışkıran gözlerle baktı. "Barış Gücü ne iş yapıyor sanıyorsunuz siz?"

"Yani diyorsunuz ki, Hindistan'da aşk, seks, hatta birazcık bile oynaşma olmadan iki yıl geçirmek zorunda kalabilirim? Kennedy'nin bundan haberi var mı? Neden katılsın ki insanlar size?"

Benim uluslararası hizmetler hakkında oldukça çirkin fikirlere sahip olduğumu, gitme sebeplerimi iğrenç bulduğunu ve buna ilaveten Hint kültürü hakkında şüphesiz "kötü bir Hollywood filmini izleyerek [doğru!], Hint tapınakları üzerinde yer alan eski yazıtları tamamen yanlış algılayıp yorumlayarak [doğru!] veya *Kamasutra* gibi aslında seks hakkında bile olmayan –en azından kelimenin kaba, cinsel anlamında– eski birkaç kitaptan kulaktan dolma bilgilerle edindiğim ahmakça klişe görüşlerim olduğunu söyledi ve Barış Gücü ku-

maşına sahip olduğumu sanmadığını açıkladı. Çok sertti: "Hindistan'ın bu söylediklerinizle uzaktan yakından alakası yok." Cinsel Özgürlük Birliği'nin [CÖB] tanıtım yaptığı yakındaki bir masayı işaret etti (Genç Sosyalistler Birliği [GSB] masasının hemen yanındaki) ve küçümseyici bir edayla dudak bükerek, "Sanırım onların sizin ilgi alanınıza hitap edecek daha fazla şeyleri vardır" dedi.

Nihayet Hindistan'a gitmek mecburiyetinde kalmadığım için rahatlamış bir halde, bana verdiği broşürleri iade ederek tavsiyesine uydum. Cinsel özgürlük: Eve bunu onaylardı diye farz ettim. Büyük İmparator da öyle.

Isabelle Eberhardt

Gerçek adı bu değildi; ama ne kadar uğraşırsam uğraşayım ne olduğunu hatırlayamıyorum. Ona Sahra'da yaşamak için Avrupa'yı terk eden, bir Arap sevgiliden diğerine geçen, esrar çeken, apsent içen, hayal edip gerçekleştirebildiği her türlü dini ve erotik ölçüsüzlüğü yaşayan, asi ve mistik şehvet düşkünü Isabell'in adını verdim; esrik oryantal kayboluşun rahibesi ve cinsel özgürlüğün gözü pek şampiyonuydu. O Isabelle'e benzer şekilde benim Isabelle'im de erkek gibi giyinirdi ve kısa kesilmiş koyu renk saçları vardı; yine de büyük yeşil gözleri içindeki dişiliği açığa vururdu. Cinsel Özgürlük Birliği masasına bakan kadın, Isabelle, bana birkaç broşür verdi ve Pagan Noel Seks Partisi'ne kaydolmamı istedi ("kadınlar için bedava, erkekler için ise sadece on dolar"); organizasyon en hafif tabirle hayal kırıklığıydı: Kapıyı ucu sivri parti şapkası takmakta olan ve elinde üzerinde "kudur" yazan helyumla şişirilmiş bir balon tutan, akneli, koyu renk gözlüklü ve çıplak genç bir erkek açtı; dairenin salonunda pencerelere perde yerine Hint yatak örtüleri asılmıştı ve kirli yer döşemesi büyük yastık ve yumuşak puftan geçilmiyordu.

Gülümsemeye bile zahmet etmeden, "Giysilerini çıkar ve eğlenceye katıl" diye geveledi ve ne giriş biletimi aldı, ne kendini tanıttı, ne de asıl branşımın ne olduğunu sordu. Salonda, mühendislikte okuyor izlenimi veren on kadar oldukça zavallı görünüşlü erkek, sadece bir tanesi sütbeyaz, diğeri pespembe –ikisi de fena halde obez– iki kız, bir de odada erekte olan ya da gülümseyen tek oğlanın sırtı-

na yağ süren, kıvırcık gri saçlı, sarkık ve kırışık memeli, yaşlıca, çökmüş bir kadın vardı.

"Üzüm ister misin?" diye sordu şişman pembe kız; beni içeri alan grup üyesi de giysilerimi çıkarmamı emretti.

"Aslında ben partiye katılmayacağım. Sadece üyelerinizden birine bakmak için gelmiştim. Onu bulmam lazım. Çok önemli. Acil bir durum söz konusu. Ailesi ona ulaşmaya çalışıyor."

"O üye değil" diye açıkladı oğlan, "sadece bizim için çalışıyor. Hem nasıl oluyor da ailesi senden onu aramanı istiyor? Daha sen onun adını bile bilmiyorsun? Giysilerini çıkar ve kudur."

Evden ayrıldım ve Noel arifesini giyinik, yalnız ve pek de kudurmadan, Isabelle'i nasıl bulabileceğimi merak ederek geçirdim. Noel tatili olduğu için Sproul Plaza'da tanıtım masaları yoktu; ama dersler başlar başlamaz bana Eve'i unutmamda yardımcı olabilecek tek kadını bulmak üzere o büyük meydana tekrar gittim. Ölümü hâlâ kıskanıyordum; günün birinde bir kadına, ölümün Eve'e sahip olduğu kadar, tam anlamıyla sahip olabilmek için yanıp tutuşuyordum; ölene kadar, ona âşık olduğumu anlamamıştım.

Yarıyılın ilk gününde Cinsel Özgürlük Birliği masasına seks partisindeki sütbeyaz kızın baktığını görünce, yan masada oturan ve beni Genç Sosyalistler Birliği'nin bir toplantısına katılıp "gerçek özgürleşme" hakkında bilgi sahibi olmam, "öğrencilerin, fabrika işçilerinin, göçmen emekçilerin ve zencilerin ortak mücadelesine katılmam" yönünde teşvik eden, Genç Sosyalistler Birliği'nin temsilcisi, daha çekici kadınla konuşmaya başladım. Dünyanın komünist olmayan dört bir köşesinde çekilmiş, ezilen kitleleri gösteren fotoğraflar vardı. Hindistan'da demiryolu yapımında çalışan kadınların yansıdığı kareler özellikle yürek paralayıcıydı.

Birkaç hafta sonra Isabelle'e Gaylord's Cafe'de rastladım ve sanki hakkım varmış gibi, kızgın bir ifadeyle başında dikilip reddedilmiş bir âşık misali, neden seks partisine gelmediğini sordum. Beni hatırlamamış gibi görünmesine alındım. Kendisini görmek için "Pagan Noel"ine gidiş hikâyem duygulandırmaktan ziyade eğlendirdi onu. "Amma salak herifler" dedi gülerek.

Peki Isabelle'in Hindistan'la nasıl bir ilgisi var (Gaylord's'un Hint

yemeği servis etmesinden başka)? Bana CÖB'den ayrılan bir fraksiyondan, "Batılı kişiler arası etkileşim modellerine alternatif olabilecek radikal kültürleri ve cinselliğin varoluşçu estetiğini incelemek amacıyla kurulmuş özel bir dernek" olan Kama Shastra Cemiyeti'den (KSC) bahsetti. Cemiyet bir ilahiyat profesörü tarafından yönetiliyordu ve tüm başvuranlar bizzat onun tarafından mülakata alınıyordu. Sağlıklı ve çekici üyeler tercih ediliyordu; aynen not ortalamanızın en az 3.5 ve Akademik Başarı Testleri'nin sonucunun da 1300'ün üzerinde olması gerekiyordu. Nihayet bana oturmamı teklif ederek, kendisinin KSC yararına çalışan üyelerden biri olduğunu açıkladı. Baş vurmak için okuldaki durumumun yeterince parlak olmayışı, bana gelecekte daha gayretli çalışma isteği aşıladı. Üniversite benim için bir şeyler ifade etmeye başladı.

Isabelle'in asıl branşı antropolojiydi ve ben, onunla karşılaşabilmek, yanında oturabilmek için antropoloji sınıfına kaydoldum. Bir şişe Dexedrine'im olduğuna dair kurnaz bir gönderme sömestir ortası Kültürel Antropoloji sınavından bir önceki gece Isabelle'in evine davet edilmemi sağladı. Bütün bir akşam birbirimizi terimler konusunda imtihan ettik: kan bağı, sosyal sınıf, anne soyu, ırk üstünlüğü, masa arkadaşlığı, seri çokeşlilik, eşikte olma, nahif gerçekçilik, tabu, anne bir baba ayrı soylar, kadın eşler hanesi, dürtü biçimi. Sınavdan sonra odasına geri döndük; kollarımda yatarken bir Asya araştırmaları profesörüyle ilişkisi olduğunu söylediğinde, yaşça bizden o kadar büyük bir erkeği cinsel açıdan nasıl olup da çekici bulabildiğini kavrayamadım.

İkinci sevişmemizde zevkle birbirimize kenetlenmişken, benlik ve dürtü sınırlarının yok olup gittiğini mutlulukla seziyordum ki, birdenbire hırladı:

"Söyle, duymak istediğim şeyi söyle, söyle bebeğim, söyle."

Kama Shastra Cemiyeti'nin leziz duayeni güzel Isabelle'imi mutlu etmeyi arsızca her şeyden çok istediğim için "Seni seviyorum"diye inledim.

"Hayır, o değil, o değil bebeğim. Söyle!"

"Neyi sevgilim?"

" 'Sik, sik, sik' de. Konuş benimle bebeğim. Beni sikmekten bah-

set, amıma koymaktan, sikmekten, sikmekten. 'Sik, sik' de! Söyle!"

Lafı hırıldayarak söylemesi muazzam ve acı verici bir şekilde iğrençti.

Oyunbozanlık yapmak istemediğim için boğazımı temizleyip söylemeyi denedim; ama kelimenin tonunu, perdesini ve seslendirmeye ait diğer psikoakustik özelliklerini istenen psikolinguistik etkiyi yaratacak kadar doğru kullanamadım. Lisanı bilmiyordum. Sanırım tam olarak o an Isabelle'le görüşmemeye, Kama Shastra Cemiyeti'ne girme çabalarımdan vazgeçmeye ve dilbilim üzerinde uzmanlaşmaya karar verdim.

Öğrenim dalı bir Sanskritçe kursuna gitmemi gerektiriyordu. Bu nedenle, sanırım otuz yıl önce daha iyi "sik" diyebilseydim şu anda Sanskritçe çeviriyor olmazdım. *Kamasutra*'nın hayatımda bir rolü olmazdı. Ölü bir dili öğrenme fikri hoşuma gitti. Eve'le ölü bir lisan[2] vasıtasıyla tekrar konuşabileceğimi hayal ettim. Bu hoşuma gitti üstelik; çünkü Kaliforniya Vali Adayı Richard Nixon bir konuşması sırasında, seçildiği zaman üniversitenin bütçesinde kesinti yapacağını söyleyerek, "Bulaşık yıkamayı bilmeyen, ampul değiştiremeyen, vergi beyannamesi dolduramayan ya da Amerikan bayrağına saygı göstermeyen öğrenciler üniversitede bizim cebimizden Sanskritçe gibi şeyler okuyorlar" demişti. Hiçbir zaman bulaşık yıkamayı, ampul değiştirmeyi, vergi beyannamesi doldurmayı ya da bayrağı şereflendirmeyi düşünmediğim için üniversiteye gidip Sankritçe çalışmaya karar kıldım.

Theresa Berkeley

Onu hiç yakından tanımamış olmama rağmen adını anımsıyorum; Berkeley'ye gitmeye adı yüzünden mi karar verdiğini sorduğumu hatırlıyorum ("Hayır" dedi ve erkek kardeşi Cal Berkeley'nin George Washington Üniversitesi'nde okumuş olduğunu belirtti). Aynı adlı Hardy romanındaki ana karakter gibi kendisine "Tess" diyen Theresa'yla, Genç Sosyalistler Birliği'nin bir toplantısında tanıştım;

2. Sanskritçe, elbette ki, aslında bir "ölü lisan" değildir. Hindistan'da her sabah haberler Sanskritçe yayımlanır, âlimler hâlâ bu lisanı konuşur ve edebiyat metinleri bu lisanla yazılmaya devam etmektedir.

toplantıya gitmem proleter sınıfın üretim araçlarını kamulaştırması, sahiplenmesi ve kontrol altına alması davasına katılmak istediğimden değil, yalnızlıktan ve bir aşk macerası yaşamak istediğimdendi. Kızıl piliçlerin burjuva ahlak anlayışına meydan okumak için kendilerini ortaya koyacaklarından emindim. İtalyan –İsviçre Koloni Şarabı, kâğıt bardaklar, bir kutu tuzlu kraker ve bir paket Velveeta peyniriyle desteklenmiş yan masada, seks partisindeki gri saçlı kadın dikiliyordu. Onu o partiden hatırladığımı açıklayınca cinsel ilişkide bulunup bulunmadığımızı sordu. "Yapmadık" cevabını memnuniyetle karşıladı ("Eh, belki bir başka zaman") ve iki grubu birleştirerek "devrim niteliğinde bir hareketle, mevcut tüm politik sistemlerdeki cinsiyetleri yeniden konumlandırarak toplumu psikoteknik açıdan tersine çevirme" konusundaki umutlarını anlatmaya başladı. "Kusursuz şekilde sınıfsız ve tamamen orgazmla ilgili bir toplum" hakkındaki planının detaylarını tasvir ediyordu ki, sayısı on kadar olan parti katılımcılarından biri yanımıza yaklaştı (çoğunun gizli görevde çalışan FBI ya da CIA ajanları olduğunu düşünüyordum); bu içlerinde tek çekici olandı (dolayısıyla ajan değildi), haşin yüz ifadesinin ardında şehvetli bir şekilde şişmiş dudaklarıyla yumuşaklığı ve güçlü bir arzuyu ima eden, mavi iş gömleği giymiş, düz saçlı bir sarışındı.

"Tess, bu... Adım ne demiştin?"

Cevabımı duyar duymaz büyüleyici sosyalist, gözlerimin içine baktı ve "Troçki gibi! Ama sen Troçkist misin? Yoksa Leninist mi?"

Doğru cevabı, yani en seksi cevabı bilmediğim için çabucak Maocu olduğumu söyledim. Komünizm hakkında bir şeyler bilseydim dahi bu kadar isabetli bir yanıt veremezdim. Beyanım, adımla birlikte (nitekim kız bir Troçkist idi), beni Oakland'deki evine götürmesiyle sonuçlandı; evi Müslüman isimleri olan iki siyahi erkekle paylaşıyordu ve Mao'nun Afrika'ya ilişkin hayali planlarını tartışmak üzere onlarla tanışmamı istemişti. Evde bulunmayışlarının beni rahatlatmış olduğunu söylememe gerek bile yok. Onunla sevişmemiz hakkında hatırladığım tek şey, bittikten hemen sonra, birdenbire, oldukça inatçı, içten fakat açıklanamaz bir şekilde, "Feuerbach gerçekten canımı sıkıyor" demesiydi.

"Benim de" diyerek iç geçirdim.

Onu davet edebilmek için evimi uygun bir şekilde döşeyeyim diye Mao posterlerine, devrim hakkında yazılmış kitaplara, hatta Çin Halk Cumhuriyeti bayrağına para harcadığımdan (ki bu para pekâlâ cin, sigara ve uyuşturucu almak için kullanılabilirdi), daha üçüncü randevumuzdan sonra, "cinsel etkileşimimizin bir tehdit olabileceğini ve bu durumun burjuva aşk kurumunu simgeleyen türden devrim karşıtı bir sahiplenme duygusu, cinsiyet eşitsizliği ve sevgiliyi bir nesne ve mal olarak görme anlayışı yaratabileceğini " söylediğinde hayal kırıklığına uğradım.

Theresa-Hindistan bağlantısı epeyce üzücüdür. Yıllar sonra Oxford'da, Sophia'yla evlendiğim yıl, *Sunday Observer Magazine*'de Üçüncü Dünya hapishanelerindeki yabancı kadınlar hakkında bir makale okuyordum. Yeni tutuklanmış bir kadın masum olduğu konusunda ısrar ederek, Tayland'da tanışıp âşık olduğu ve peşi sıra Kalküta'ya gittiği Hintli'nin Naxalite[3] olduğunu bilmediğini açıklamıştı. Vatana ihanetten tutuklanmıştı ve Birleşik Devletler hükümeti ailesinin arabuluculuk konusundaki ricalarına kayıtsızdı. Sophie'ye, "Aman Tanrım! Bu o! Bu Tess!" diye bağırdım. "Theresa Berkeley bu. Arkadaşımdı benim. Beraber üniversiteye gittik!"

Geçen sene *People* dergisinde "Yabancı Ülke Parmaklıkları Ardındaki Amerikan Kadınları" başlıklı bir makalede kederli bir fotoğrafı vardı; hâlâ hapishanedeydi ancak şimdi Gwalior'daydı; yazıda yirmi yıldan fazladır süren mahkûmiyeti süresince devamlı olarak dövüldüğünü ve tecavüze uğradığını söylemişti. "Eve gitmek istiyorum" diyordu röportajda. "Suçum yanlış kişiye âşık olmaktı. Bedelini ödedim artık. Eve gitmek istiyorum."

Bayan Bilmemne-Das ya da -Ji

Sari giymiş, alnında kırmızı bindisi olan Hintli güzel kızı Karşılaştırmalı Sesbilim dersimde gördükten sonra Mao posterini fırlatıp attım, Çin bayrağını katlayıp kaldırdım ve Tac Mahal'in bir posteriyle Krişna'yı aşkla coşmuş dans eden sütçü kızlara flüt çalarken tasvir eden bir resim satın aldım; ayrıca biraz sandal ağacı tütsüsü,

3. Naxalit'ler yasadışı Marksist-Leninist bir devrimci grup olup, sert üyelerinin amacı 1960'ların sonlarında Hindistan'ın tarım işçilerinin çıkarlarını temsil etmekti.

birkaç Ravi Sahnkar plağı edindim, Komünist propaganda kitaplarımı bazı ikinci el kitaplarla değiştirdim: *Bhagavadgita* ve *Kamasutra*, Gandhi ve Paramahansa Yogananda'nın otobiyografileri, Khajuraho'yla ilgili resimli bir kitap, Sir Thomas Lovely'nin seyahatleri ve Edward Sellon'ın[4] *devadasi*'ler hakkında bir şeyi. Onları, hepsinin içine güzelce sayfa ayraçları yerleştirip, evin içinde dikkat çekecek şekilde sağa sola bıraktım. Bunların hepsi, evimde bir akşam yemeği yeme davetimi kabul ederse, çekici Hintli öğrenciyi etkilemek içindi; yemeği Gaylord'dan ısmarlarım ve kalbini kazanırım diye düşünmüştüm.

"Konukseverlik içeren davetiniz için çok teşekkür ederim" dedi, "ancak ağabeyimin ya da ailemin refakati olmadan bir beyefendinin evini ziyaret etmek ne alışkanlığım ne de âdetimdir. Onlar da Hindistan'da olduklarına göre, gelmem söz konusu değil."

---

4. İngiliz vatandaşı Edward Sellon (1818-66) orduya on altı yaşında katıldı ve görev icabı Hindistan'a atandı; buradaki on yılı aşkın hizmetinden sonra yüzbaşılık rütbesine yükseldi. Bir dizi pornografik eserine ilave olarak, Sellon Hindistan tapmakları ve fallik tarikatlar hakkında yarı-akademik bir kitap yazdı. İnsana işkence eden otobiyografisi, *The Ups and Downs of Life* [Hayatın İnişleri ve Çıkışları] (1862), detaylı olarak Hindistan'da geçirdiği zamanları ve bilhassa Avrupalı kız kardeşlerine yeglediği Hintli kadınlarla yaşadığı cinsel ilişkilerini anlatmaktadır. The Oriental Epicurean, or The Delights of Hindoo Sex Facetiously and Philosophically Considened, in Graphic Letters Adressed to Young Ladies of Quality [Oriental Epiküryen, Yahut Hindoo Seksinin Keyfi, Alaycı ve Felsefi Açıdan Tetkik Edilerek Kaliteli Hanımlara Hitaben Kaleme Alınmış Canlı Tasvir Mektupları] (1865), kelime anlamı "tanrıların kadın hizmetkârları" olan *devadasi*'lere hatırı sayılır bir ilgi göstermiş, Hindu tapınağındaki putla evli olan dansçılarla bilhassa alakadar olmuştur. Büyük ihtimalle Roth'un atıfta bulunduğu kitap budur. Sellon *devadasi*'leri "Hayatlarını Hindoostan'ın sapkın, huysuz tanrılarına tapmaya adamış hafifmeşrep orospular" olarak tarif etmiştir.

Sundukları hizmet dans etmeyi, şarkı söylemeyi, soyunmayı ve dine uygun şekilde tapınağın zengin müşterilerini cinsel açıdan yüceltmeyi kapsıyor. Dansları şehvet uyandırıcı hareketler içeriyor. Söyledikleri ilahiler açık saçık şarkılardan ibaret. Çıplaklık gösterileri tanrılara adak sunmayı telkin ediyor ve çiftleşme tahtadan oyulmuş ve cafcaflı renklerle boyanmış da olsa tanrının bundan bir şekilde zevk aldığı bahanesiyle gerçekleştiriliyor. Bu sözümona dini görevler biter bitmez tapınağı geneleve çeviriyorlar. Bu büyüleyici sirenlerin müşteri çekmek ve tapmağın kazancını artırmak için sergilediği çekicilikler ve sevimlilikler sefihçe. Bebeklikten itibaren "Kam Sootra" adındaki kitaplarında öğretildiği üzere şehvetin ateşini yakacak çeşitli yöntemler öğreniyorlar: sikişmenin yüzlerce tavrı ve duruşu, amcıklarını sıkı, tatlı ve hoş kokulu tutmak için yöntemler, sevgililerinin penislerini büyütmek ve bu aletleri tahtadan tanrınınki kadar sert hale getirmek.

Isabelle'le birlikte aldığımız antropoloji dersi Hindistan'da yapmış olduğu saha çalışmaları sonucu egzotik takılar edinmiş bir kadın tarafından veriliyordu. Hintli kızı etkilemek için aldığım kitaplar bir işe yarasın diye, ders için istenen dönem ödevi konusu olarak "Eski Hindistan'da Aşk"ı seçtim. Karen Karamazov seçtiğim temayla ilgilendi; Orissa'daki bir kabile fertleri arasındaki cinsel ilişkiler üzerine hazırladığı doktora tezinden sonra, bize de ödev olarak verdiği, "Buzul Çağında Aşk" başlıklı bir makale için teoriler yorumlamış ve bazı sonuçlara varmıştı. İlk insanların aşk maceralarıyla ilgili bu çalışmada *aşk* (sömestr ortası sınavında doğru cevabı yazmıştım) "saldırganlığın törensel bir yan ürünü, ferdi içgüdüsel düşmanlıkların hayatta kalmak için elbirliğiyle oluşturulmuş bir stratejiye bilinçli şekilde dönüşmesi" olarak tanımlanır. O zaman aşk, insan bilincinde bir seviye oluşturması, hayatta kalmanın bireysel bir ihtiyaç değil, toplumsal bir başarı olması gibi eşsiz bir fikir de içerir (ki bu fikir başka hayvanlar tarafından oluşturulmamış olsa da uygulanmıştır).

İlk başlardaki ilgisine rağmen, profesör ödevimi pek umursamış gibi görünmedi ve çalışmamı "antropolojik analiz diye yutturulmaya çalışılan romantik bir zırvalama" addederek bana C verdi. Aşk hakkındaki samimi ancak kuşkusuz yeterince araştırma yapılmadan ortaya atılmış fikirlerim "ortalama" bulununca, doğal olarak duygularım incindiğinden notum hakkında konuşmak üzere ofisine gittim; bu olay insanların cinsel taciz diye bir şeyi duymasından çok önce gerçekleştiği için, beni evine yemeğe davet etmesini uygunsuz bulmadım (yemek SpaghettiOs, Hershey'in Öpücükler çikolatası ve LSD'den oluşuyordu). Konuyu not konusuna getirme yönündeki tüm çabalarımı görmezden gelerek, bıkıp usanmadan kabile üyeleriyle yaşadığı cinsel ilişkilerle ilgili kişisel anekdotlar anlatıp durdu: "O kadar ilkel, dünyadan o kadar kopuk erkekler ki, hayatlarında Hindistan'ın adını bile duymamışlar. Hiçbir medeni erkeğin hayal edemeyeceği bir şiddetle ve ısrarla sevişiyorlar."

Etnografik çalışması neticesinde "Buzul Çağı erkeğinin gözlerini açık tutmak ve saldıracak herhangi bir düşmanı görebilmek adına kadınına daima arkadan bindiği" sonucuna varmıştı. "Bu savunmasız

durumda, erkek doruğa mümkün olduğunca çabuk ulaşmak için çabaladı; dişi de birkaç saniye içinde orgazm olabilme yetisi geliştirerek uyum gösterdi. Birleşmeleri şehvet, korku ve öfkenin mükemmel dengesiyle şekillendirilmişti." Bu fikrin ona terfi ve sürekli iş garantisi getireceğini umuyordu.

"Eee?" diye sordu; LSD neyin ne anlama geldiğini anlamamı engellediğinden, "Ne eee'si?" diye yanıtladım.

"Eee, denemek istiyor musun?"

"Buzul Dönemi tarzını mı kastediyorsun?"

"Evet. İstiyor musun?"

Sanırım evet dedim; ama aslında master eğitimim hakkında pek bir şey hatırlamıyorum.

Sophia White

Onunla Oxford'daki ilk günümde Sea Gull and Child Pub'ta karşılaştım; önünde bir duble buzsuz cin ve içi Capstan izmaritleriyle dolu bir kül tablası, oturmuş, Lee'nin *The Rival Queens*'ini okuyordu. Kitap okuyan kadınlarda daima bana seksi gelen bir şeyler vardır: Orada ancak yine de başka bir yerde, dalmış, kıpırtısız ve konsantre olmuş halde (gece geç vakit yatak odası halini çağrıştırıyor). Parmak uçları kesilmiş, çikolata rengi yün eldiven giymişti (sayfayı çevirmek için parmağını yalayacaktı) ve eldivenler seksiydi; aynı renkteki yün atkı ve yıpranmış, hantal botlar da öyle.

"Affedersiniz, Oxford'da yeniyim ve acaba..."

Ona ne söylediğimi unuttum; ama bir çapkının çekici, zeki ve medeni sözleri olmalıydı zira sıcak ve konuksever bir gülümsemeyle oturmamı teklif ettiğini hatırlıyorum. Pub kapandıktan sonra birlikte çıktık; ona kapısının önünde iyi geceler öpücüğü vermek için cesaretimi toplayamadığım, Lady Margaret Hall'ün ürkütücü duvarlarına kadar eşlik ettim. Duygularımı hissetmiş olmalı ki, elimi rahatlatıcı bir şekilde sıktı; parmakları avcuma "bir dahaki sefere" diye fısıldar gibiydi.

Okuluna telefon edecek kadar yürekli olmadığımdan, her gün tekrar karşılaşma umuduyla Sea Gull and Child'a gittim. Ortaya çıkana kadar birkaç hafta geçti. Beni hatırlaması hoşuma gitti.

Ona Hindistan üzerine eğitim almak için İngiltere'de olduğumu söylediğimde, bana Bağımsızlık öncesinde babasının daima ne olduğu belirsiz bir sıfatla Hindistan'da bulunduğunu, söz konusu belirsizlik nedeniyle belli ki işin içinde bir casusluk durumu olduğunu, dahası büyükbabası Binbaşı Francis White'ın (soyadının tersine alçağın teki) Bengal Süvarileri'nde görev yaptığını, anılarını özel olarak, belli sayıda bastırdığını ve kitabı bana bir gün gösterebileceğini söyledi. "Her bakımdan rezil bir şey; erotik açıdan, ahlaki açıdan, politik açıdan, dini açıdan... hatta anlatım açısından bile. Büyükannem kocasının 'küçük yerli zenci kızım' dediği koyu renk tenli çocukla cinsel ilişkisini, sanırım onu beyaz bir kadın olarak, kendisiyle rekabet edebilecek insan sıfatında görmediği için kabul etmişti."[5]

Sophia'nın bu kişisel bağlantıların ötesinde Hindistan'a karşı akademik bir ilgisi de vardı; Lee'nin yayımlanmamış makalelerinin arasında, deli şairiyle İngiliz seyyah Sir Thomas Lovely arasında geçen bir yazışma keşfetmişti; Sir Thomas, Lee'ye lirik ifadelerle "Tage Mehale"yi anlatıyor ve hatta daha da ileriye giderek Avrupa'da "cesur ya da haşmetli" hiçbir şey olmadığını söylüyordu. Belli ki bundan ilham alan Lee, Bedlam'a yatırıldığı sıralarda deliliği nedeniyle hiçbir zaman bitiremediği, "Hindistan'ın Moğol Şahı Cihan ya da Aşkın Zaferi, Bir Trajedi" adlı bir oyun için notlar almaya başlamış.

Sea Gull and Child kapandıktan sonra tedirginlikle onu kendi okulumdaki bara davet ettim; o kadar çok cin ve Hint toniği içip öyle sarhoş olduk ki, bisikletini kullanamadı ve geceyi odamda geçirmek zorunda kaldı. Örtünün altına girip tamamen giyinik bir şekilde yan yana uzandık (masanın yanında ayakkabılarım onun deri botlarıyla koyun koyunaydı) ve onu ancak uykuya daldığından emin olduktan sonra usulca, çok usulca, yanağından öptüm. Tam bir yıl sonra bana o anda uyanık olduğunu itiraf etti.

Sophia beni "Sanskritçe okuyan diğer Amerikalı dostu" Lee Sie-

5. Binbaşı Francis White (1845-1919) on üç yaşında bir delikanlıyken Kraliçe'sine Hindistan'da hizmet etmeye gönüllü oldu. İngiltere'ye sadece bir kez, kısa süreliğine Beatrice West'le evlenmek için (1887) geri döndü; İkinci Afgan Savaşı'nda (1878-81) ve Üçüncü Burma Savaşı'nda (1885) çarpıştı; bundan sonra İngiltere'deki ailesinin tüm karşı çıkmalarına rağmen hayatının geri kalanını Orissa'da geçirmek üzere emekli oldu. Otobiyografisi 1900 senesinde gizlice yayımlandı.

gel'la tanıştırmak istediğini söylediğinde, hiçbir mantıklı sebebim olmamasına rağmen, kıskançlığa kapıldım; onunla da yatmış mıydı? Başka hiç kimsenin artık onunla sevişmemesini istedim. Hayatımın hiçbir döneminde özel olarak tahakküm etme isteğine kapılmamış ya da kıskançlık duymamıştım. Aslında, genellikle kadınlarla olan ilişkilerimde onların önüne gelenle yatmış ya da yatmakta olmalarını tercih etmiştim; sevgililerimin diğer sevgilileri bana gösterilen şefkat ve seks karşılığında onlara bir şeyler borçlu olduğum hissinin yükünden kurtarıyordu beni.

Sophia Hindoloji tutkuma teslim olarak, tanışmamızdan sonraki ilk Noel için bana bir hediye aldı: Monier Monier-Williams *İngilizce-Sanskritçe Sözlük* yeniden basımını ya da korsan Hint versiyonunu değil, son derece ağır Oxford orijinalini ve içine "Bu lisanda, sevgilim, 'aşk' anlamına gelen sözcükler neler? Fısılda bana onları. Sophia'n. Noel, 1974" yazmıştı.

Hindistan'a gitmeme gerek olmadığını ileri sürüyordu; çünkü ben artık yok olmuş bir medeniyet olan eski Hindistan hakkında yazıyordum ve Hint metinlerinin pek çoğu Hintlilerin koleksiyonlarından ziyade Bodleian Kütüphanesi'nde bulunuyordu. Ama ben geçmişin kalıntılarını bulmak için bugünü kazmak konusunda gayretkeş bir çaba içindeydim. Doğal dürtülerine karşı gelerek, ancak danışmanının onu "Lee'nin Hindistan bağlantılarını araştırması" yönünde cesaretlendirmesi sonucu, en sonunda '75 yazında benimle gelmeye razı oldu.

Oradaki her şey benim için hayranlık uyandırıcı ve göz kamaştırıcıydı. Hindistan benim olmadığım her şeydi; kendimle ilgili yeni şeyler keşfettim. Sophia yoksulluğa üzüldü (ben kendimi zengin hissettim), pislikten tiksindi (ben kendimi temiz hissettim), cüzamlılardan nefret etti (ben kendimi sağlıklı hissettim). "Büyükannem ve annem Hindistan'ı seven erkeklerin kurbanlarıydı ya da onların Hindistan sevgilerinin" diye mırıldandı. "Benim de mi hikâyem aynı olacak?"

Onu belki romantizminden etkilenir umuduyla Tac Mahal'e götürdüm. Kaynaşan işportacılardan ve üşüşen turistlerden rahatsız oldu, Şah Cihan ve Mümtaz Mahal'in aşkıyla ilgili hikâyelerimden et-

kilenmedi. "Kusura bakma Leo, bunlar benim için çok üzücü. Çok acı verici. Ve ishal olmak hiç de seksi ya da romantik değil."

Oxford'a döndükten sonra belki de onunla özür dilemek için evlendim, benimle birlikte geldiğinden ötürü teşekkür etmek için. Belki de onunla bir daha aşk üzerine kafa yormamak için evlendim; kur yapma ve seks, mutluluk ve rahatlık, arkadaşlık ve memnuniyet çantada keklik olsun diye. Onunla evlendim çünkü hayatımda tanıdığım bütün kadınlar içinde o en uygun eş olarak görünüyordu. Ve ona daima sadık kaldım, başka hiçbir kadınla sevişmeme anlamında. Ama Hindistan vardı. Oraya tekrar tekrar Sophia'sız gittim. Hindistan benim günahımdı, metresim ve fahişemdi, ihtiraslı bir aşk yaşadığım kadındı. Ama Sophia bana bunun için izin veriyor gibiydi; "Leopold'un Hindistan'la olan aşk macerası" deyimini sık sık bizzat kendisi kullanırdı. Bir seferinde Isaac'le telefonda konuşurken, "Evet doğru, bu yaz tekrar Hindistan'a gidiyor. Bu ilişkiyi yaşamakta ısrarlı, aşkının karşılıksız olduğunu bilmesine rağmen" dediğini duydum.

2. ARKADAŞLAR
A. TERCÜME

Arkadaş çocuklukta iz bırakan biridir, sizi savunmak için yardımınıza koşan, karşılıklı sözler verdiğiniz, sırlarınızı paylaştığınız, ortak menfaat anlaşması yaptığınız ve güvenebileceğiniz kişidir (çapkın bir erkek, sık sık kızları baştan çıkarmak için romantik komplolar düzenleme, erotik dolaplar çevirme ve stratejiler geliştirme konularında halledilmesi gereken küçük detaylar söz konusu olduğunda güvenebileceği birine ihtiyaç duyar).

Auddalaki der ki:

> Kendine hâkim, pek çok arkadaşı olan bir adam
> (biri doğrucu, biri yalancı, diğeri korumacı),
> Ne zaman ve nerede hamle yapacağını bilirse,
> Hiç şüphe yok ki en katı kalpli genç kızı bile büyüleyecektir.

B. YORUM

Çocuklukta İz Bırakan Biri

JOCK NEWHOUSE

Jock daimi bir çocuk suçludur; bunaklığına rağmen kanı fıkır fıkır kaynar, maceracıdır, pervasızca çekicidir ve kibar bir çocuksuluğu vardır; zaman özürlü doğayla yılmadan savaşır ve mücadeleyi oyuna çevirir. Varlıkbilimsel zırvalıklarla nasıl başa çıkacağını bilir. Evimize ne zaman gelse, yanında kendisi için bir kadın, ailem için bir şişe şampanya, benim için bir hediye olurdu; bir seferinde *Kazanova'nın Oğlunun Dönüşü* filminde silah olarak kullandığı meşum kara kamçıyı getirmişti.

Keskin bakışlı, güler yüzlü aktör beni tütünün tehlikeyle renklenen zevklerine cömertçe alıştırdı. Daha önceden Sunita Sen'in ruj izli Rothman izmaritlerini içmeye çalışmıştım; ama Jock benim profesörüm olana kadar ne yaptığımı pek bilmiyordum. "On üç yaşındasın" diyerek sırıttı, "ve hâlâ hayattaki en güzel şeyleri yapmış değilsin: sigara ve içki içmek, hatun düzmek." Gümüş sigara tabakasını açtı ve ilk gerçek sigarama uzandım. Jock her gün, bir sürü Luckies içerdi, hâlâ da onu içer. Bana çapkınlar gibi nasıl dumandan halkalar üfleyebileceğimi öğretti; bu sanat birkaç yıl sonra, seks-sonrası eğlencesi olarak Leona Sealman'ı ziyadesiyle etkileyecekti. Sophia'yla Sea Gull and Child'da karşılaştığım zaman birbiri ardına ipeksi beyaz halkalar üfleyebiliyordum; ayrıca içine girme ve birleşmenin puslu görüntüsünde, ikinin teke doğru içten dışa dumanlı birleşiminde, sınırların incecik bir tül gibi, kısa sürede dağılmasında uyarıcı bir erotizm vardı. Her zaman merak etmişimdir, sigara içmeyen insanlar seviştikten sonra ne yaparlar?

Jack bana içki içmeyi de öğretti; Raj'ın kutsal içeçeği cin ve toniği: Sıtmayı savuşturmak için bir parça kininle, iskorbütü engellemek için C vitaminli limonla ve *Kamasutra*'ya göre afrodizyak sayılan bir miktar ardıç sakızıyla.

"İçki içmeden" diyerek heyecanla anlattı Jock, "gerçek arkadaşlık olmaz. İçki içmeden ne iyi bir parti, ne gerçek bir şölen, ne de doğru dürüst bir kutlama yapılabilir, bu toplantılar ister dini amaçlı ol-

sun ister olmasın. İçki içmek yoldaşlık etmek ve paylaşmaktır." Güldü ve içkisini dipledi. "Ancak dünyada içkiden, sigaradan ve her şeyden daha iyisi nedir biliyor musun?"

"Kızlarla yapmak mı?" diye kendime güvenerek cevapladım. Doğru olduğundan emin değildim; ama biliyordum ki istediği, hatta ihtiyaç duyduğu cevap buydu.

"Yıldızlı A, oğlum, yıldızlı A! En güzel şey bu Leo, kadın düzmek. Bunu dört gözle beklemelisin. Mümkün olduğunca sık, tüm kalbinle, ruhunla ve kuvvetinle yap, mutlu, iştahlı, ibadet eder gibi; yaşamayı tasdik ettiğinin, Tanrı'nın seni yapman için yarattığı şeyi yapıyor olmanın bilinci ve sevinciyle yap. Hem kadın hem de erkek zevk aldığında Tanrı zevkle titrer ve yarattığı şeyden gurur duyar." Mutlu Jock'u, hoşnut aşk tarikatının erkeklikle kafayı bozmuş rahibi Aziz Jock'u seviyorum; çünkü bu saçmalıklara gerçekten inanıyor ve benim de inanmamı istiyor. Filmlerine bu kadar canlı şekilde yansıyan şey işte onun bu gerçekten Tanrı vergisi, delikanlılara özgü yaşama sevinciydi. Bu özelliği onu yıldız yaptı.

Kısa bir süre önce Jock beni protez ameliyatından sonra iyileşmekte olduğu hastaneden aradı; yeni penisini denemek için sabırsızlanıyordu ve hemşireler sigara içmesine izin vermediği için biraz huysuzdu. Bir iki kokteyl içmesine göz yumacaklarını, hatta belki de ona katılacaklarını umarak benden bir şişe Bombay cini, biraz tonik ve limon getirmemi istedi. Ama sanıyorum ki bu sadece bana birbirine uyumlu iki yeni ve besbelli pahalı zevkini gösterip hava atmak için uydurduğu bir bahaneydi: yenilenmiş penisi ve son kız arkadaşı.

Lafa penisle başladı: "Pompalı modeli istemedim. Bu yavru her zaman dik, sokmak için hep yeterince sert ama kullanılmadığı zaman da sıkı bir iç çamaşırıyla rahatça yatırılabilecek kadar esnek."

İtiraf etmeliyim ki, üzeri hâlâ dikişli olmasına rağmen muhteşem bir manzaraydı. İriydi, sertti ve belli ki zevkin ve erkekliğin sembolü ve aracı olmaktan gururluydu; uzun bir hayat yaşamış olmaktan ve yeni maceraları dört gözle beklemekten memnundu; ölüme ve cehenneme meydan okuyor, dosdoğru ve sonsuza kadar cenneti işaret ediyordu. Mezarda bile dik olacaktı. Hindu anlayışına göre bu, Tanrı'nın bir tezahürü, nimetlerin görünme kaynağı, ona bakan, doku-

nan ya da adaklar sunan herkesin kutsanması olarak kabul edilebilirdi[6]. Jock'un anlayışına göre ise eğlencenin dölleme meziyeti adına dikilmiş bir anıttı. Jock onu tanıdım tanıyalı daima eğlenmek istemiştir; her durumda, tüm kalbiyle, başkalarını ve kendini güldürmek için kahramanca uğraşmıştır. Bunların da ötesinde, Jock Newhouse için aşk ve seks, üreme ihtiyacının boyunduruğundan kurtulmuş, saf zevkin deneyimlerinden başka bir şey olmayan, mükemmel ve kutsal eğlencenin şenliğine hâkim yaşam pınarlarıdır. O babamın en iyi arkadaşıydı ve ölene kadar da tek gerçek arkadaşı olarak kaldı.

Bi sonraki konu, yeni gurur kaynağı ve taze sevinciydi: "kız arkadaşı."

Cocktail adlı pornografik dergiye uzanırken, "Sana bir şey göstereceğim" diyerek göz kırptı. Derginin orta sayfasında yer alan, bacaklarını ayırmış, topuklu ayakkabılarından birini tavana doğru kaldırmış, bir eliyle göğsünü okşarken diğeriyle parlayan cinsel organının şişmiş dudaklarını ayırmış ve dilini müstehcen şekilde dışarı çıkarmış genç bir kızın fotoğrafını açarken gülümsedi. "Güzel değil mi? Ona âşığım, gerçekten de âşığım. Adı Bonnie Ray Oswald; ama sahne ismi olarak Venüs Doudounes'i kullanıyor; ismi bulmasına ben yardımcı oldum. Aktris olmak istiyor; ama pornodan değil, gerçek filmlerden, sinemadan, sanattan bahsediyorum. Harika bir kız. Ayrıca biraz daktilo yazmayı da biliyor; bana anılarımı yazma konusunda yardımcı oluyor."

Bir sonraki sayfada, karşılıklı oral seks yapmak üzere Venüs'e bir başka kadın daha katılmıştı; Jock'a bundan rahatsız olup olmadığını sordum.

"Hayır, o Thelma" dedi. "Tatlı kız, gerçekten zeki, çok eğlenceli. Hukuk Fakültesi'ne gidiyor. Seninle tanıştırmamı ister misin?"

---

6. Bu atıf Siva-linga'ya, tanrının başlıca doğaüstü tezahürü olarak Hindistan'da baş tacı edilen erkeklik organınadır. Pralayananga, *Kamasutra*'nın VII.B. bölümündeki penis protezleri bahsini yaptığı tefsirde açıklar: "Tüm dindar insanlar tapınakta lingaya tapmaya heveslidir [böylece devam eder]: Bir erkek sabah kalktığında ve gece yatmadan önce vücuduna tanrı olarak, tanrı tarafından, tanrı adına konmuş lingayı hürmetle selamlamalı, takdis duası sunmalı, övgü ya da niyaz ilahileri okumalıdır; bir kadın erkekle olan her randevusunu tapınağa yaptığı bir ziyaret olarak addetmeli, (tanrının tezahürü olan) lingasının önünde secde etmeli ve bu kutsal forma yağ ve çökelekten, çiçekten ve tütsülerden adaklar sunmalıdır.

Birdenbire, "Jock, hayatım zaten karmakarışık" dedim, Lalita'yı ve onu Hindistan'a götürme planımı anlatarak kendimi de şaşırttım. "Sophia'ya asla ihanet etmedim. Durduk yerde bu kıza neden bu kadar kafayı taktım bilmiyorum. Onu tanımıyorum bile. Sadece dersime giriyor. Büyük ihtimalle, bunun onunla alakası bile yok. Gülünç gelebilir ama Hindistan'la alakası var. Hayatımı Sanskritçe öğrenmeye ve Hindistan'ı keşfetmeye adadım; ama hiç Hintli bir kadınla sevişmedim."

"Evet, bununla ilgili bir şey yapman lazım" dedi mutlak bir samimiyetle, sanki söylediğim şeyin gerçekten ciddiye alınması gerekiyormuş gibi. "Hayat içten içe yapman gerektiğini bildiğin şeylerden vazgeçmek için çok uzun. Gülünç olmayı kafana takma. Kızı düzmen lazım. Hepsi bu kadar. Ben de bir gün Hindistan'a gitmek istiyorum. Belki birlikte gitmeliyiz. *Kali'nin Laneti*'ndeki halimi hatırlıyor musun? Kahretsin, iyiydim. Eddie iyiydi. Tina iyiydi. Hepimiz öyleydik ve Mexico'daki çekimlerde müthiş eğleniyorduk. *Tac Mahal* filmine yazık oldu. Sunita Sen'i hatırlıyor musun? Hatırladığım kadarıyla düzdüğüm tek Hintli oydu. Hindistanlı Hintli olarak yani; bir de Loretta Eagleheels vardı elbette ama o Amerikalı Hintliydi. *Dakota'ya Çöken Karanlık*'ın setinde tanışmıştık. Tanrım, nasıl da sevmiştim onu."

Lafı tekrar Sunita Sen'e getirdim.

"Doymak bilmiyordu" diye anlayışla iç geçirdi, "gerçek anlamda doymak bilmiyordu. O kadar ümitsiz bir şekilde sevilmek istiyordu ki; hem de hiçbir erkeğin bir kadını sevemeyeceği kadar çok. Onun problemi eğlenmeye değil sevilmeye önem vermesiydi."

Babamın onunla bir ilişkisi olup olmadığını sorduğumda güldü.

"Herkes yattı onunla" dedi.

Onu sevebilirdim ve onun bu kadar ümitsizliğe kapılmasına gerek kalmazdı. Ona bakardım, hürmet ederdim, tapardım ve onu korurdum. Onu anladığımı hissettim ve biliyordum ki o buna karşılık verirdi.

Venüs hastane odasına aniden girdiğinde, Jock'un aleti hâlâ ortadaydı.

"Muhteşem" diyerek içtenlikle gülümsedi; ifadesindeki ışıltı apa-

çık görülebiliyoru. Bu Jock'u anlaşır bir sevinçle gülümsetti ve görünen o ki Jock'un gülümsemesi kızın ağzını kulaklarına vardırdı. Venüs aslında peroksit sarısı saçları, uzun kirpikleri, Lee marka yapıştırma tırnakları, muazzam göğüs silikonları ile giydiği dar, siyah streç mini eteği ve (KEYFİNE BAK! cümlesiyle süslenmiş) tişörtüyle kadın cinselliğinin kötü bir taklidi gibi görünüyordu. Elini sıkarken, içimde haklı bir şüphenin uyanmasından doğan rahatsızlığı hissettim; yaşlı Jock'a katlanıyordu çünkü sinema kariyeri için onun elinden bir şeyler gelebileceğini sanıyordu ya da belki yakında parasının bir kısmının ona miras kalacağını düşünmüştü.

Jock için kırmızı güller ve açıldığında melodi çalan ("İhtiyacın Olan Tek Şey Aşk") bir geçmiş olsun kartı getirmişti. Jock kartı bana uzattı; Venüs'ün, şarkının karta basılı sözlerinin altına çiziktirdiği yazıyı okudum: "İyileş" diye yazamam çünkü sen zaten en iyisin! Tüm kalbim, bedenim ve ruhumla, Sonsuza Dek, Aşk Tanrıçan."

"Olağanüstü değil mi?" diyerek hayretle gülümsedi. "Yani elektroniğin ve teknolojinin bu küçücük şeyin içine böyle girmesi! Müzik çalan bir kart! Mucizevi bir şey. Aklıma bir fikir getiriyor, harika bir fikir. Doktorumla konuşmam lazım. Bu kartın içinde her ne varsa, çüküm de şarkı söyleyebilsin diye testislerime takılsın istiyorum. Evet, çükümün kalkmasını ve Venüs'üme şahane bir aryayla serenat yaparken vücudumun diğer taraflarının da bir koro halinde ona eşlik etmesini istiyorum. Harikulade olmaz mıydı?"

Epeyce sansasyon yaratacağı konusunda onunla hemfikir olmak zorunda kaldım.

"Leo'ya *Cocktail*'deki sayfanı gösterdim tatlım. Onun için bir tane imzalasana!"

Jock dergisini almak istemediğim yönündeki ısrarımı umursamadı.

"Bende bir sürü var" dedi gururla. "Bir tanesini imzala sevgilim. Çok iyi çocuktur." Kız söyleneni yaptı; Jock'un büyük gözlerinde mutluluk gözyaşları ve kıza uzun uzun bakarken gerçek, samimi bir aşkın ifadesi vardı. Kendisini şanslı bir erkek gibi hissettiğini görebiliyordunuz[7].

7. Roth'un edebi mirasını yerine getirecek kişi olarak evrakını incelerken, masasında *Cocktail*'in bir kopyasını buldum. Bayan Doudounes, "Jock'un bütün arkadaşları benim de arkadaşımdır" diye yazmış ve "Sevgiler, Venüs" diye imzalamıştı. Bu tarz yayınlara çok na-

Sizi Savunan Biri

DR. PAUL PLANTER

İtiraf etmek zorundayım: Asya Araştırmaları Bölüm Başkanı Profesör P. Planter, Güney Kaliforniya Hint camiasının ve Dr. Nilkanth Gupta'nın protestoları karşısında beni savunmuştur. Vatsyayana'nın kriterlerine göre, (kendisinden aslında hoşlanmasam da) onu arkadaşım olarak kabul etmeliyim; zira bıkıp usanmadan benim lehime sayısız mektup ve not yazmış, Hindistan araştırmaları profesörlüğü için (uygar ya da vahşi) dünyada mevcut en iyi aday olduğum konusunda destek vererek, benim (Asyalı ya da Batılı, kadın ya da erkek, özürlü ya da sağlam) tüm adaylardan daha büyük bir başarıyla "Hint medeniyetlerine ait derinlemesine dilbilimsel ve kültürel bilgileri, analitik bir şekilde evrensel meseleler ve olguların küresel bazda yeniden yorumlanması süreciyle bütünleştirebileceğimi, bunu eşsiz metodolojik bir cesaret ve açıklayıcı ferasetle yapacağımı" ileri sürmüştür. Bu konu coğrafyayla değil, akademik disiplinle ilgilidir. Tüm ülkeler ve kültürler gibi Hindistan da bu vakada rastlantısal coğrafi zorunluluklar tarafından belirlenmiş bir çevreden başka bir şey değildir. Akademisyenin, bilgiden oluşturulmuş varsayımlara meydan okuyan varlıkbilimsel süreçlerin kültürel tutarsız temsilcileri olan metaforları ve semaforları yo-

---

diren bakarım, her ne kadar kendimi kesinlikle yobaz ya da bir tür cinsel mızıkçı olarak addetmesem de, derginin (aleni şekilde uydurma olduğu belli itiraf mektuplarından ve Meksikalı bir uşağı anlatan "Manuel'i Eğitme" isimli resimli hikâyeden gayrı) yazıdan yana bu derece fakir olmasından, sonu gelmeyen sayfalar boyunca basılmış cafcaflı, telefon seksi ve porno filmlerin yanı sıra, penis büyütücüler, titreyen vibratörler, afrodizyaklar ve insan boyunda şişme bebekler gibi ürünleri içeren ilanlarla dolu olmasından ötürü şok geçirdiğimi itiraf etmeliyim; erotizmin cinselliğe ve tahrik olmaya ilişkin malzemelerden yahut görüntülerden oluşmasına karşın, pornografinin seks olmaya çabalayan, onu ikame etmeye çalışan, aydınlatmaktan ziyade tahrik etmeye öykünen malzemeler oluşu nedeniyle, benim tahminime göre dergi erotikten ziyade pornografikti. Bu bir niyet meselesiydi, hem *intentio auctoris*, hem de *intentio lectoris*. Peki benim tanımım *Kamasutra*'yı neye benzetiyordu? Sadece orijinal metni değil, iktidarsız mihraceler tarafından yazdırılmış palmiye yaprağı müsveddelerden tutun da, Vatsyayana'nın eski çağlardaki çapkınının gözden düşmüş ve yaşlanmış eşdeğerlerinin sehpalarında duran Batılı versiyonlara kadar sayısız resimli baskısını da neye çeviriyordu? Benim tanımım Roth'un Lalita'yı lisanla baştan çıkarma teşebbüsünü nereye koyuyordu? *Intentio amatoris* eminim ki Roth'un nihai amacıydı. Aphra Digby sanatı pornografiden ayırt etmek için bir yöntem daha açıkladı: "Eğer açık saçık bir kitabı edebi bir esere dönüştürmek isterseniz olayların akışına ölümü dahil edin. Ölüm sekse derinlik katar. Pornografiyi pornosofiye çevirir." (kişisel yazışma)

rum yoluyla yaratmaya entelektüel bir zorunluluğu vardır.

Ne var ki, Planter anlambilimsel yanıltmalarla beni bu şekilde savunurken, atanmamı izleyen uzun yıllar boyunca, ne zaman eşine ihanetini örtbas etmek için yalancı bir şahide ihtiyacı olsa onun arkasını kollamamı bekledi benden. Akademik İşler'den sorumlu dekan ve Cinsel Taciz Komitesi'nin bir üyesi olarak Sophia'nın öğretim görevlileriyle öğrenciler arasındaki mahrem ilişkilere bir son vermek konusunda çok ciddi olduğunu söyleyerek onu uyardım[8]. Yaptığım ikazdan hiçbir şekilde etkilenmeyen Planter, neşeli bir ifadeyle, kendisini tamamen üniversite hayatına adamış bir akademisyen olarak tanışıp baştan çıkarabileceği yegâne kadınların üniversite öğrencileri olduğunu iddia etti. En ufak bir pişmanlık bile duymadan, "Ama sakın karımı sevmediğimi sanma. Kızlar önemli. Benim öğrencilik hayatı ve çocukların günümüzde nelerden bahsettiği konusunda fikir sahibi olmamı sağlıyorlar. Daima karşılıklı rızayla gerçekleşiyor ve sana yemin ederim, bunun vereceğim notları etkilemesine asla müsaade etmiyorum" dedi. "Yabancı dil konuşan birisiyle, özellikle bir Asyalıyla evliysen arada sırada İngilizce sevişmen önemli." Bunu Pimiko'nun da onayladığına dair bana güvence verdi. "Japon kadınları haftada birkaç kere kocalarının arkadaşlarıyla içki içmek için dışarı çıkmasını ve bunu arada sırada –hatta düzenli olarak– başka kadınlarla macera yaşamak için bahane olarak kullanmasını beklerler. Anlamıyor musun? Senin ona yalan söylemen gerekiyor, o bunun yalan olduğunu bilse de. Böylece gerçekmiş gibi davranmaya devam edebilir. Eğer onu aldatmasaydım, yüzünü asardı; profesyonel anlamda sorumsuz, cinsel anlamda gelişmemiş olduğumu düşünürdü. Benimle gurur duyamazdı. Sadakatsizliğim onun uğruna; onun kültürüne ait erotik geleneklere saygı duyduğum için."

8. Akademik İşler'den sorumlu dekanlık görevi çerçevesinde sahip olduğu yetkiyle Sophia White-Roth'un başkanlığını yaptığı bir komite tarafından yazılmış olan Üniversite Cinsel Taciz Yönergesi şöyle der: "Öğrencinin öğretim görevlilerine beslediği güven ve aynı zamanda öğretim görevlilerinin not verirken yahut tavsiye mektupları yazarken kullandıkları yetki, öğretim görevlisinin öğrencisinden yasal beklentileri arasına cinsel ayrıcalıkları kattığı durumlarda öğrencinin seçme hakkını büyük ölçüde kısıtlamaktadır. Öğrencisiyle cinsel ilişkiye giren bir öğretim görevlisi ortada profesyonel güç dengesizliğinin bulunması nedeniyle, bu ilişki aleni şekilde karşılıklı rızaya dayalı bile olsa hareketinin muhtemel sonuçlarının farkında olmalıdır."

Bir gece sanki ben de ona eşlik ediyormuşum rolü yaparken, Pimiko'ya "rahibeler için disiplin" konulu bir Budist metnin Japonca ve Sanskritçe versiyonlarını karşılaştıracağımızı söyledikten sonra, Sophia beni arayıp başkanla geç vakitte bir dekanlık toplantısı yapacağını söyledi. Midem onun Planter'la birlikte olabileceği yolunda dayanaksız şüpheler ve mantıksız korkularla altüst oldu. Öyle olduğuna aslında inanmıyorum ama keşfettim ki, kadınlar ile erkekler arasındaki ilişkilerde her şey –kesinlikle her şey– mümkün.

Karşılıklı Sözler Verdiğiniz Biri
DR. NİLKANTH GUPTA

"Bayan L. Gupta'nm Hindistan'daki Yaz Kursu'na kabul edildiğini" bildiren resmi yazıyı alır almaz ofisinden benim ofisime gelmek üzere çıkan Dr. Gupta, akşamüzeri yanıma vardı.

"Benim Muhteşem Profesörüm, siz gerçek bir dostsunuz ve ben size o kadar minnettar ve borçluyum ki, önceden ne kadar saygın ve hayırsever olduğunuzu bilmeden, saygın Hindoloji Kürsüsü'ne atanmanız konusunda şüphe duymamı affetmenizi diliyorum tüm kalbimle. O kürsü şu anda, engin bilginize layık bir tahttır size. Bir dosttan da ötesiniz benim için, kardeş gibisiniz ve kardeşim olarak, kızımı kendi öz kızınız gibi koruyacağınıza dair en ufak bir şüphem bile yok."

Coşkusuna rağmen onu kaygılandıran bir şeyler olduğunu görebiliyordum.

Dr. Gupta içtenlikle ama kederle, "Sizi tanımaktan ötürü gurur duyuyorum" dedi ve sonra, tereddüt eden jinekolog sesini alçalttı. "Siz benim dostumsunuz, aynı şekilde ben de sizin dostunuzum. Öyle değil mi? Hintli âlimler dostların her zaman birbirlerine yardımcı olmaları gerektiğini belirtirler. Bu nedenle bana büyümesi ihtimali olan küçük bir sorunun çözümünde yardımcı olmalısınız. Benim tatlı kızım, kişinin kendi kültürü ve gelenekleri çerçevesinde eğitim almasının önemine göstermiş olduğunuz alaka ve anlayış sayesinde Hindistan programına kabul edilmiş olmasına rağmen gitmeyi reddediyor. Kadınlar! Sorun eminim ki o basketçidir, meşhur Bay Lovelace. Bu oğlandan ayrılmak istemediğine dair *Mississippi Masala* tarzı

melodramatik bir oyunculuk gösterisi yapmakta ısrar ediyor. Zamanını kısa pantolon giyip duvardaki bir çembere sebepsiz yere lastik top atarak geçiren bir zenci yüzünden Hint medeniyetinden vazgeçtiğinizi düşünün! Gençler hoşlanmayı aşkla karıştırma eğilimindedirler. Saygın bir programın muhterem yöneticisi olarak çocuğu Hindistan'da çok keyifli vakit geçireceği konusunda ikna etmelisiniz. Elbette, sizin gibi kendini işine adamış bir akademisyen olarak, oraya gittiğinizde kızımdan özenli ve sebatkâr bir çalışma talep etmenizi bekliyorum; bir dostunuz olarak ise, ona orada inanılmaz eğleneceğiniz –dehşetli eğleneceğiniz– izlenimini vermenizi rica ediyorum. Ona Hindistan'ın ne kadar romantik olduğunu anlatın. Evet, genç ve deneyimsiz bir kızın romantik aşk fantezilerini besleyin."

Söz verdim.

"Ama sonra, dostum, Hindistan'a vardığınızda" dedi beni kederle süzerek, "ona dikkatle göz kulak olacağınıza dair lütfen bana söz verin. O kadar saf ki, aşağılık herifin biri ondan yararlanmaya kalkışabilir. Ona gece gündüz göz açtırmayacağınıza söz verin. Her konuda onu koruyacağınıza söz verin."

Söz verdim.

"Size güvenebileceğimi biliyordum, dostum" dedi.

Sırların Paylaşıldığı Biri
BAYAN LALİTA GUPTA

Hemen ertesi gün, dersten sonra Lalita ofisime geldi (kolları arasındaki, ara verdiğim *Kamasutra* kitabı ve defteri Onun doğal güzelliğinin süsleriydi).

"Profesör Roth bana yardım etmek zorundasınız. Yardımınıza ihtiyacım var. Kapıyı kapatabilir miyim?"

Üniversitenin cinsel taciz politikasının kapıyı kapatmasına engel oluşturduğunu ve yönetmeliğin Bölüm Sekreteri Bayan Naples tarafından katı bir şekilde desteklendiğini hatırlattığım zaman sesini kısıp fısıldadı:

"Dinleyin. Sizin de fark ettiğiniz üzere babam saplantılı bir adam. Hindistan, Hindistan, lanet olası Hindistan; tek düşündüğü şey bu. Bu yaz okulu düzenbazlığı beni Leroy'dan ayırmak için çek-

tiği bir numara. Bana Hindistan'dan yüzünü bile görmediğim Hintli bir koca ayarlamak istiyor. Bütün bunlar çok gülünç; gitmek istemiyorum. Babam ırkçının teki. Gitmiyorum. İşte o kadar! Eğer ısrar ederse Leroy'la kaçacağım. Mezuniyetten sonra Chicago'ya gidiyor. Lütfen yardım edin bana. Lütfen!"

Ziyaretinin sebebi yüzünden hayal kırıklığına uğramış bir halde, "Eh, ailenin arzularına saygı duymanın önemli olduğunu düşünüyorum" diye nasihat ettim. Dersim için *Kamasutra* üzerine hazırladığı ödeve ilişkin yapmış olduğum yorumlar hakkında konuşmak üzere gelmiş olmasını ummuştum.

"Böyle söyleyeceğinizi, benim değil onların tarafını tutacağınızı tahmin etmiştim. O zaman sizinle bunu konuşmanın ne anlamı var ki? Benim için onunla konuşabileceğinizi ummuştum. Belki bir önceki yolculukta kızlardan birinin hamile kaldığını, refakatçi olarak hiçbir sorumluluk kabul etmediğinizi ve programdaki öğrencilerin lanet olası seks hayatlarına nezaret edemeyeceğinizi söylersiniz diye düşünmüştüm. Babam oralarda oynaşacağımı düşünürse gitmeme asla izin vermez. Lütfen bana yardım edin. Leroy'u seviyorum. Gerçekten seviyorum. Aşkın nasıl bir duygu olduğunu bilir misiniz? Hindistan'a gidersem bitecek. Leroy başkasını bulacak. Onunla evlenmek ve hayatımın geri kalanını onunla ilgilenerek geçirmek istiyorum. Ona âşığım. Lütfen bana yardım edin."

O konuşurken olağanüstü bir şey oldu, bende bir değişiklik vuku buldu; bunun sadece orta yaşa dair bir seks dürtüsü ya da önemsiz bir tutku değil, aşk anlayışım hakkında yeni bir keşif olduğunun farkına vardım: tüm bencilce sebepler yüce bir sevginin gölgesinde kaldı; ona sahip olmaktansa onu özgür bırakmak için yanıp tutuşan bir aşktı bu. Kendimi ona yardım etmeye ant içerken buldum.

"Babana yolculuğun başvuru sayısındaki yetersizlik nedeniyle iptal edildiğini söyleyeceğim ya da buna benzer bir şey. Dur bakalım, çözmeye çalışayım. Sana yardımcı olmak istiyorum. Önemsiyorum seni. Gerçekten önemsiyorum."

"Ah, teşekkür ederim Profesör, teşekkür ederim! İnanamıyorum! Teşekkür ederim!" Bana babasını anımsatan bir taşkınlıkla bağırdı ve sonra oturduğu sandalyede öne eğilerek, dizlerimin üzerinde duran

ellerimi kavradı. Sıcaklığının kalçalarımdan yukarıya, kasıklarıma, karnıma, sırtımdan yukarıya, omuzlarıma doğru yayıldığını hissedebiliyordum; nefesim kesildi.

"Evet, Size yardımcı olacağım Bayan Gupta" dedim usulca ve kararlı bir ifadeyle. "Arzu ettiğinize sahip olmanızı istiyorum."

Gülümsedi, ayağa kalktı ve Onu açık duran kapıya kadar geçirmek üzere ayaklandığımda aniden, uyarmaksızın, uzanıp yanağımdan öptü.

Kapının eşiğinde durup geniş ve ışıltılı bir gülümsemeyle, "Teşekkürler Profesör Roth" dedi. "Siz dostumsunuz, gerçekten öylesiniz. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Merak ettim, arkadaşlık aşkın bir çeşidi, duygusal bir alt kategorisi miydi; yoksa aşkı tamamen içine alan daha büyük bir duygu sınıfı mıydı? Yoksa arkadaşlık aşka verilen tamamen farklı bir yanıt, hatta onun aforoz edilmesi miydi? Arkadaşlıkta aşkın saldırganlığı, yırtıcılığı, ısrarı ve heyecanından eser yoktu; aşkta ise arkadaşlığın güveni, rahatlığı, garantisi bulunmuyordu. Tecrübelerime dayanarak söylüyorum, ne zaman bir kadın bana "arkadaş olmak" istediğini söylediyse bu "seninle fiziksel olarak yakınlaşmak istemiyorum" anlamına geldi; tabii aslında "seni iğrenç buluyorum" demek istemediyse. Ama aniden kendi kendime, "Hayır. Aşk arkadaşlığın bir *halidir*. Aslında arkadaşlık aşkın en elit ifade şekli, ihtiyaçtan soyutlanmış halidir" dedim. Hayatımda ilk defa Aziz Paul'ün *agape*'sinin, din adamının *caritas*'ının, daha asli bir *eros*'a, hovardanın *amor*'una ait bastırılmış duyguları yansıtan bir kurgu, hatta yüceltme olmadığına inandım; anladım ki, hem Hindistan'daki hem de Batı'daki tüm azizler ve kutlu kişiler haklıydı: Gerçek aşk karşılıksız ve sevecendi; sahiplenme hırsıyla, kıskançlıkla, şehvetle, öykünmeyle, öfkeyle, hayal kırıklıklarıyla ve korkuyla lekelenmezdi. Arkadaşlık demekti. Gerçek o kadar netti ki. Kişi sevdiğine sahip olmak istemez; sevdiğinin istediği şeye sahip olmasını ister. Onu gerçekten sevdiğim için Lalita'nın sevdiği erkekte –Leroy Lovelace'de– aşkı bulmasını istedim.

Eğer Bay Leroy Lovelace, Lalita yanımdan ayrıldıktan on beş dakika sonra bizzat odama gelmeseydi, Onun için bütün bunları arzulamaya, gerçek aşk adına Onun iyiliği için kendimi feda etmeye de-

vam edebilir, hatta ilahi aşk, merhamet, bencil olmamak ve arkadaşlık hakkındaki tüm bu saçmalıklara inanabilirdim. Bu, tamamen aşk dolu bir fedakârlığa, kendini keşfetmeye ve yüksek ideallere ilişkin çok güzel bir hikâye olabilirdi. İyi de olurdu. Ama doğru olmazdı.

Karşılıklı Fayda Sağlayacak Anlaşma Yaptığınız Biri
LEROY LOVELACE

Lovelace'in, dersim için hazırlamış olduğu ödevden aldığı kırık not hakkında konuşmak üzere geldiğini sanmıştım[9]. Ama o bunu kafasına takmış görünmüyordu.

"Bana yardım etmek zorundasın" dedi oldukça üzgün bir ifadeyle. "Yardımına ihtiyacım var dostum. Kapıyı kapatabilir miyim?" Kendisine üniversitenin açık-kapı politikasını açıklarken, yanında dersim için *Kamasutra* kitabını ve defterini taşıdığını fark ettim.

"Dinle Profesör, seninle erkek erkeğe konuşmak istiyorum, arka-

9. Kırık nota itiraz etmek pek mümkün değildi. Ödevin giriş kısmındaki bazı yerler kafamda zillerin çalmasına sebep oldu; zira, hiç şüphesiz Bay Lovelace gibi ben de o hafta yayımlanan *Los Angeles Times*'ın magazin sayfasını dikkatlice okumuştum. Ödevin ilk sayfasını *Times*'ta çıkan *Kama Sutra* ilanıyla karşılaştırınız:

Vatsyana [*i*] Mallanaga adındaki büyük Hintli yazar tarafından kaleme alınmış, iyi kurgulanmış, her bakımdan mükemmel, bilgilendirici ve eğitici bir kitap olan *Kama Sutra* tek kelimeyle şahane. Gerçek anlamda ritmik ve erotik bir kitap; inanılmaz seksi. Işıltısı, egzotik ve büyüleyici. Ayrıca hayvani, başarılı bir şekilde hayvani ve görkemli. Hatta kelimelerle ifade edilemeyecek kadar görkemli bile diyebilirim. Dahası zengin bir aşk hikâyesi. Hakikaten okumaya değerdi. Özellikle iki kızın suyun altında yüzdüğü giriş kısmını beğendim ve kitabın kahramanının gerçekten güzel olduğunu düşündüm. Kitabı bize ödev olarak verdiğinize memnunum çünkü bence herkes hayatında en az bir kere bu kitabı okumalı. Ben okuduğum için memnunum [vs] Roth'u bu filmi görmeye teşvik ettiğimde, küçümseyerek dudağını büktü ve sinemaya gitmediğini çünkü orada sigara içemediğini söyledi. Ancak ben onun direnmesinin bir şekilde kitabı sahiplenmesinden, tercümesini yapmış ve tefsirini yazmış olması nedeniyle kitapla mahrem bir ilişki geliştirmesinden kaynaklandığı şüphesini taşıyorum. Roth'a göre, sanırım, bir filme dönüştürülmesine izin verince metin ona ihanet etmiş ve sevgilisi olarak sadakatsiz davranmış oldu. Kitap kendi konusu haline gelmişti.

daş gibi, tamam mı? İyi bir öğrenci filan değilim, biliyorum, konu Hindistan ya da entelektüel zırvalıklar olduğunda seninle benim konuşacak hiçbir ortak konumuz yok; ama erkek erkektir, anlıyor musun, o nedenle aklımdan geçeni de anlayacağını biliyorum. Konu yarık olduğunda yüksek lisans diplomanın olup olmadığı ya da okumayazma bilip bilmemen önemli değildir; yılın NBA basketçisi ya da Özel Olimpiyat takımına bile giremeyen bir spastik olman önemli değildir; *Zengin ve Ünlülerin Yaşam Tarzları* adlı programa ya da CNN'de yayımlanan evsizler hakkında bir belgesele çıkman önemli değildir; beyaz, zenci, sarı, hatta yeşil olman bile önemli değildir. Biz erkekler birbirimize yardımcı olmalıyız. Doğru mu?"

Gupta'ları razı etmek için beni aracı tayin etmesini ve Lalita'nın yapmış olduğu çalımı tekrarlamasını beklerken, söyledikleri beni hayrete düşürdü.

"Bak, bir süredir sınıftaki şu Hintli yavruyla yatıyorum, Lalita'yla; eminim onu fark etmişsindir, derste bile ellerini nasıl üzerimden çekemediğini görmüşsündür. Tamam, tatlı bir kız, beni yanlış anlama. İyi kız, yatakta da iyi; epey akıllı ve kibar, gerçekten kibar. Ama sorun şu ki, beni sahiplenmeye başladı ve bu bana uymuyor. Demek istiyorum ki, ilerlemeliyim; anlıyor musun? Mezun oluyorum. NBA'de oynayacağım, dostum. NBA'de! Evet, kendime bir Lamborghini ve sürüyle yarık satın alacağım. Nasıl olduğuna hâlâ ben de inanamıyorum. Orospu çocuğunun teki bana oyun oynadı; arayıp Phil Jackson olduğunu ve Chicago'ya gelmemi istediğini söyledi. Ben de gittim. Arayanın Phil Jackson olmadığını nasıl anlayacaktım ki? Adres yanlışmış; ama sonunda stadyumu arayıp bir telefon numarası aldım, ardından bir telefon numarası daha, bir tane daha derken kendimi Chicago Bulls'un koçu, adamın bizzat kendisi, Phil Jackson'la konuşurken bulmayayım mı! Beni hiç aramadığını söyledi! Hassiktir, çok utandım dostum; kafam karıştı, sinirden kudurdum ve ne diyeceğimi bilemedim. Olağanüstü bir durum ama bana inandı. Adam bunun bir şaka olabileceğini anladı. Phil gerçekten zeki biri. Sadece zeki de değil, kibar, gerçekten kibar. Olup bitene güldü, sonra da o kadar yolu gelmiş ve onca parayı harcamış olduğum için beni izleyeceğini söyledi. Gerisi tarih dostum, siktiğimin ta-ri-hi! Chicago Bulls'ta oy-

nayacağım dostum; ben, bildiğin ben! Teknik tüm zorlukları kâğıt üzerinde hallettik ve anlaşmayı imzaladık. Beni mahvetmeye çalışan o göt herif aslında NBA'e girmeme sebep oldu! En son gülen kim oldu şimdi, ha? Görüyor musun? Ne demek istiyorum anlıyor musun? Bu yavrunun Bulls'taki geleceğime engel olmasına izin veremem, öyle değil mi? Şimdi kızdan hoşlanıyorum, beni yanlış anlama. Belki de onu seviyorum. Evet, seviyorum. Ama henüz tek kadına razı olmaya hazır değilim, anlıyor musun? Dışarıda bir dünya var. Yani ben genç bir adamım. Anlarsın; kendi gençliğini hatırla. Sadece bir hatun istemedin, değil mi? Hiçbir erkek istemez."

Lovelace'den Lalita'nın kıymetini bilmediği için nefret ederken, aynı zamanda onu bırakmaya bu kadar hevesli olduğu için bu genç adamı sevmiştim. Kariyerine yardımcı olduğum için gururlandım ve o, Chicago Bulls'u bir NBA şampiyonluğuna daha taşıdığında bu durumdan kendime pay çıkarmayı gerçekten dört gözle bekliyordum.

Sempatik bir ifadeyle, "Tam olarak benden ne istiyorsunuz Bay Lovelace?" diye sordum.

Öne doğru eğilerek, dizlerimin üzerinde duran ellerimi kavradı.

"Öncelikle bana Leroy demeni istiyorum. Dostunmuşum gibi, adamım. Dinle. Plan yaptım. Lalita'ya benim Hindistan gezisine katılmamı ayarladığını söylemeni istiyorum. Ona durumu babasının ve benim buradaki koçumun haberi olmasın diye gizli tuttuğumuzu, konuyu bilen tek kişinin Phil Jackson olduğunu ve onun da gitmeme izin verdiğini söyleyeceğiz. İnanacak ve sonra da geziye gitmeye ikna olacak. Bir kere şehir dışına çıktıktan sonra, her şey bitecek. Hepsini düşündüm. Sana uçağa bindiğinizde ya da Hindistan'a vardığınızda –nerede uygun olduğunu düşünürsen orada– ona iletmen için bir not vereceğim ve hoşça kal deyip hayatlarımıza devam etmenin her ikimiz için de en iyisi olduğunu açıklayacağım. Herkes için en doğrusu bu. Yani ben bunu sadece kendim için değil, onun için de yapıyorum; ve ailesi için. Tabii bir de Bulls için. Çok düşündüm. Herkes için en iyisi bu. Sence de öyle değil mi?"

"Ah, kesinlikle" diyerek güvence verdim; duyduklarım beni o kadar heyecanlandırmıştı ki, Bay Lovelace'i Lalita'nın beni öptüğü gibi öpmek istedim; arkadaşlık ve minnettarlıkla. Ne var ki, öpmek

yerine elini sıktım ve bir erkek olarak duygularını anladığıma dair onu temin ettim, iki erkek olarak aramızda sarsılmayacak bir bağ –bir yakınlık– olduğunu belirttim. Ona kanımca, Vatsyayana'nın da buyurduğu gibi, bir erkeğe bir kadın konusunda çare olmanın, kişinin insan olarak kendisine yardım etmesi demek olduğunu açıkladım ve yardımcı olacağıma ant içtim. Karşılık olarak bana bir sonraki basketbol maçına bilet verdi; ben de iyi niyetimin göstergesi olarak F olan ödev notunu A'ya yükselttim.

Planı tekrarladı: Şimdi, unutma, onu sizinle birlikte Hindistan'a geldiğime ikna etmemiz gerekiyor. İnanması lazım; aksi halde o uçağa binmez. Ona seninle konuştuğumu ve hem iyi bir basketbol seyircisi, hem de özellikle benim hayranım olduğun için, bize yardımcı olmak ve hem onun ailesi bizi rahatsız etmeden, hem benim sürekli basketbol antrenmanına katılma derdim olmadan gerçek anlamda beraber olabilme şansını bize tanımak adına beni bu abuk Hindistan çalışma grubu zımbırtısına dahil ettiğini söyleyeceğim. Onun, sevdiği erkekle gece gündüz orada beraber olduğunu gözünde canlandırarak Hindistan'a ilişkin hayaller kurmasını istiyoruz. Ona ne kadar harika bir adam ve âşıklar söz konusu olduğunda ne denli yufka yürekli bir insan olduğunu anlatacağım."

"Evet" dedim, kürek kadar elini sıkarken, "söyle ona, her ne yapıyorsam aşk için yapıyorum."

Ders esnasında hem Lalita hem de Leroy bana sürekli olarak gülümseyip durdu. Ben de onlara gülümsedim. Herkes mutluydu. Sevgili dostum Dr. Gupta teşekkür etmek için telefonla aradı.

"Siz bir harikasınız! Büyüksünüz! Nasıl yaptığınızı bilmiyorum. Kutlu kızım beni hayretler içinde bıraktı; artık sizinle birlikte Hindistan'ımıza gitmek istiyor! Ama ben yine de dua etmeye devam ediyorum. Kadınların kalbine girmeyi çok iyi biliyor olmalısınız! Kızımın kalbini kazandığınız kesin; ki itiraf etmeliyim, kendisinde katır inadı vardır. Amma adammışsınız be dostum!"

Alçakgönüllülükle, "Ah, lütfen" diye yanıtladım. "Benim için zevkti."

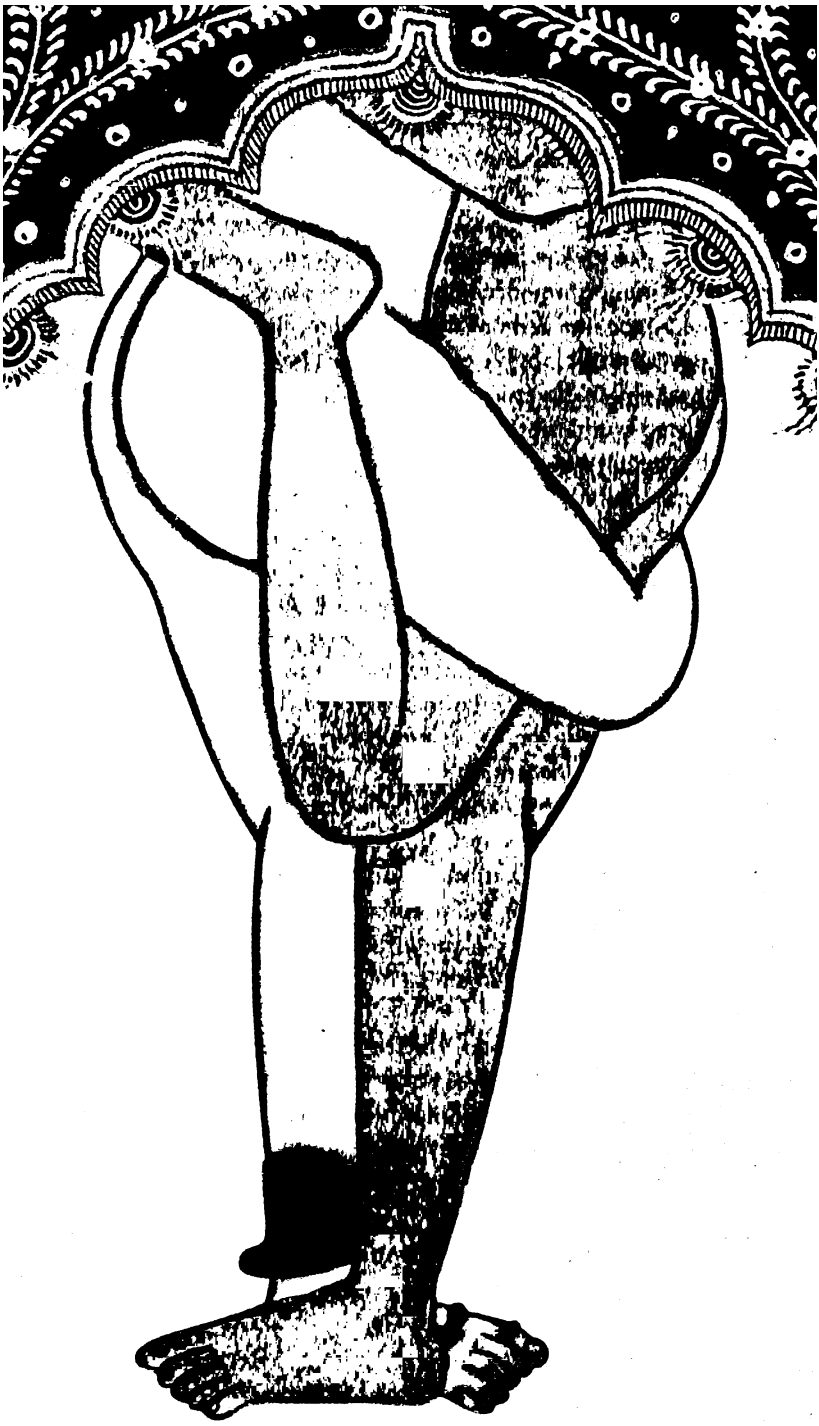
Sırrınızı Paylaşabilecek Biri
ANANG SAİGHAL

Bugün doktora öğrencim ve asistanım Bay Anang Saighal, Hindistan'dayken ofisimi kullanmasına izin verip vermeyeceğimi sordu. Kullanabileceği konusunda karara vardıktan sonra, (tezini başarıyla tamamlayıp doktor unvanını alma umutlarının bana bağlı olmasına güvenerek) ihanet etmeyeceğinden emin olarak, yolculuğa çıkmadan hemen önce ona açılmaya karar verdim. Birisine, Profesör Vatsyayana'nın öğrettiği gibi bir erkeğe, kızları baştan çıkarmak için romantik komplolar düzenleme, erotik dolaplar çevirme ve stratejiler geliştirme konularında halledilmesi gereken küçük detaylar için güvenebileceğim bir yardımcıya ihtiyacım var. Programla ilgili talepler olması halinde bana arka çıkacak birisi gerekiyor.

Yüzeyde ilişkimiz profesyonel ve saygılı, resmi ancak arkadaşça; ne var ki bir alt seviyede, samimi görüntünün hemen altında birbirimizin kanına dokunuyoruz (içki alışkanlığımı tenkit ediyor, akademisyenliğimi de öyle; ben de onun modası geçmiş ahlakçılığından ve akademik müşkülpesentliğinden hazzetmiyorum); yine bir seviye alta inildiğinde birbirimizi ilginç buluyoruz (ben bazı konularda olmak istediğim genç adamla, o günün birinde olmayı umduğu yaşlı adamla ilgileniyor); soğanı bir kat daha soyup, bir tabaka daha indiğimizde, pek de anlayamadığım bir sebepten ötürü birbirimizden tiksiniyoruz; bir seviye sonra, başka bir katmanda, daha derinde, kimliklerimizin bodrum katındaki karanlıkta, sanırım birbirimizi anladığımızı ve idrak edemediğim bir sebepten dolayı birbirimizin en yakın dostu olduğumuzu düşünüyorum (bu sebebin bir üst katmanda birbirimizden hoşlanmamamıza neden olan sebeple aynı olduğunu bilmeme rağmen).

Evet, Saighal'a açılacağım. Keşfettim ki, birisi gerçeği bilmedikçe aldatmanın hiçbir zevki yok; aksi halde, ne aldatanın yeteneklerini takdir edecek, ne de yalanların ve oyunların kurnazlığını fark edecek biri oluyor etrafınızda; tıpkı rahibi olmayan günah çıkarma hücresi ya da okuru olmayan kitap gibi.

Kamasutra'nın Birinci Kitap'ı Burada Sona Erer.

II

DÜZÜŞME

Düzüşme hakkında yazmak istiyorum. Mutlulukla, harika bir şekilde, özgürce ve hepsinden önemlisi aşkla; sonsuz hazzın olağanüstü ve baş döndürücü sarmalında zevk vererek zevk alma, zevk alarak zevk vermekten bahsetmek istiyorum. Bitkiler, hayvanlar ve insanlar arası düzüşmeyle bu kadar büyüleyici ve bereketli hale gelmiş şu muhteşem dünya üzerindeki doksan yedi yılımın seksen dördünde mümkün olduğunca sık düzüştüm; bunu keyifle hiç durmaksızın, kendimi içgüdülerime teslim ederek ve teslim olduğumuzda dürtülerimizin muhteşem ve güzel olduğunu keşfederek, onların ruhumuzda dizginlenemeyen bir hâkimiyetle yaşandıkları takdirde zararsız olduklarını fark ederek yaptım. Ölüme verdiğim yok edici cevabım, aşkla ilgili en manevi deneyimim, Tanrı'yla en kutsal paylaşımım, hayatın mucizesini kutladığım esrikliğim, varoluşumun aleni sebebi –hem gayesi, hem de buyruğu olan– düzüşme hakkında yazmak istiyorum. Evet, Tanrı'ya inanıyorum, tıpkı düzüşmeye inandığım gibi. Belki günün birinde Tanrı hakkında da yazarım; ama şimdi düzüşme hakkında yazmak istiyorum ve yazdıklarımı okuyan tüm kadınların memnun olmalarını, kendilerini benimle sevişmiş gibi hissetmelerini, en azından bunu arzu etmelerini istiyorum. Ve bunu okuyan erkeklerin de kendilerini benim şimdiye kadar sevişiğim kadınlarla sevişmiş gibi hissetmelerini ya da en azından bunu arzu etmelerini istiyorum. Yine de, yaptığınız, hayalini kurduğunuz, aklınızdan geçirdiğiniz zaman ya da sevişiğiniz kişiyle konuştuğunuzda bu kadar güzel olan bir şey kâğıda döküldüğünde bambaşka bir hale dönüşmezse ne olayım. Düzüşmeyle ilgili tasvirler yavan kalıyor. İşte bu yüzden, neden bahsettiğimi anlayabilesiniz diye, sizden bu sayfaları okurken elinizi uzatmanızı ve mümkün olduğunca nazik, tatlı ve yumuşak bir şekilde cinsel organlarınıza dokunmanızı istiyorum. Ayıp değil, yapabilirsiniz. Bu satırları yazarken ben kendiminkiyle oynadığım için, sizin de aynısını yapıyor olduğunuzu umuyorum. Aksi takdirde hiçbir anlamı olmaz. Hadi. Utangaç, namuslu, tutucu ya da çok fazla bilinçli davranmanın âlemi yok. İşte böyle. İnsanın hoşuna gidiyor, öyle değil mi?

Jock Newhouse (Venüs Doudounes'le birlikte),
Sessiz Yıllar, Aşk Serserisinin Anıları, Cilt 1

A. Karıştırma ve Eşleştirme

Zıt kutuplar birbirini çeker diyor profesörler; yeminle doğru. Beyaz solucan kahverengi taze bir deliğe hayır diyemez, ister Nubia'da, ister Abu Sinnel'de, isterse Malabar Tepeleri'nde olsun. Ben Malabar Tepeleri'nde görev yaparken –bu satırların yazarı metafizikçinin, ince zevk sahiplerinin ya da cinsiyetsizlerin derin düşüncelerine rağmen– bir erkeğin bir damlacık bile özgür iradeye sahip olmadığını fark etmiştim. O halis yerli yosma ben onu düzerken yılan gibi kıvranarak ve kıkırdayarak kucağımda otururken anladım ki, bunların hepsi adildi ve sadece şanstan ibaretti. Bizler eşimizi ya da yatacağımız kişiyi kendimizin seçtiğini ve onun Tanrı armağanı veya Şeytan'ın mucizesi değilse bile kaderin bir hediyesi olduğunu farz etmeye meyilli, kibirli kişileriz. Ancak hayır, kâinatı yöneten çekim yasalarının ardında, bu sadece şanstan ibaret. Elbette, şansın size sunduğunu yitirmemek için oyunda hüner göstermelisiniz.

Edward Sellon, *Hayatın İniş Çıkışları: İyi Günde Kötü Günde Erkek ve Kadın, Penis ve Vajina, Yaşlı ve Genç, Batı ve Doğu Üzerine Bir Tartışma vs ve vs (1865)*

Kamasutra
Aşk Oyunu
İKİ KİŞİLİK OYUN

OYUNCULAR:
Bir erkek (*nagaraka* ya da "çapkın")
Bir kadın (*ganika* ya da "saraylı fahişe")

İÇİNDEKİLER:
1 *Kamasutra* (resimli metin ve İkinci Kitap'ın İngilizce çevirisi)
1 oyun tahtası
6 piyon (Vatsyayana'nın cinsel organ boyutlarına göre yapmış olduğu sınıflandırmayı temsilen) [*K.S.*II.A]:
3 erkek: tavşan, boğa, aygır
3 dişi: geyik, kısrak, fil
64 *Kamakala* kartları (Vatsyayana'nın 64 Sevişme Pozisyonu'nu temsilen)
1 çift zar

AMAÇ:
Sonsuz Zevk Dünyası *Kamaloka*'ya her üç piyonunu da ilk sokan oyuncu olmak.

OYUN TAHTASI:
A. Selamlık (*Sabha*)
B. Haremlik (*Antahpura*)
C. Zar Atma Alanı (*Akshabhumi*)
D. Vatsyayana'nın Okulu (*Goshtishala*)
E. Sekiz Misli Patika (*Ashtarmarga*)
F. Dönüşüm Çemberleri (*Chakra'lar*)
G. Sonsuz Zevk Dünyası (*Kamaloka*)

OYUN KURULUMU:
Kadın oyuncu Haremlik'e yerleşir (kendisini işaret eden çemberin köşesinde, Zar Atma Alanı sağında olacak şekilde).
Kadın oyuncunun piyonları Haremlik'te; erkeğinkiler ise Selamlık'tadır. Her bir oyuncunun piyonları kendilerini temsil eden hayvan sınıflamasına göre çemberler halinde dizilmiştir.
Altmış dört *kamakala* kartı karıştırılır ve Vatsyayana'nın Okulu içindeki kendi özel çemberinin içine yüzleri kapalı olacak şekilde yerleştirilir.
Zarlar, Zar Atma Alanı'na konur. Her oyuncu zarı bir kez atar; yüksek gelen başlar; daha sonra oyuncular sırayla oynarlar.

A. SELAMLIK (*SABHA*)

Vatsyayana'nın zarif çapkınları, yani *nagaraka*'lar [*K.S.*I.D], zekâlarını ve entelektüel yeteneklerini, sosyal asaletlerini ve sanattaki ustalıklarını sergilemek için salonlarda veya diğer toplantı alanlarında bir araya gelirlerdi. Lisanı ve edebi kompozisyonları tartışırlar, kadınlardan, maceralardan ve aşktan bahsederlerdi. Yaşantılarında seçkinliğe yatırım yapabilecekleri olasılığını taşıyan bu toplantıları sürdürmek ve zarifleştirmek için öğleden sonralarını kültürel gayretlerle, belki şakalaşmalarla, erotik şiirler yazmakla ya da aşk masalları okumakla geçirirlerdi. Sonra, akşam olduğunda, gün boyunca üzerinde düşünüp taşındıkları zevkleri tatmaya gelirdi sıra. Oyun oynama zamanına.

Selamlık'tan çıkmak için, zar atmadan önce çapkın, bir piyon seçmeli ve bunu Selamlık'a bitişik duran iki giriş karesinden (x) birine yerleştirmelidir. Her seferinde yalnızca tek bir piyon konabilir ve oynamaya başladıktan sonra piyon Selamlık'a dönemez. Her piyonun Selamlık'ta kendisi için ayrılmış olan özel alan, o piyon tarafından oyun boyunca çekilen *kamakala* kartlarının biriktirileceği yer olacaktır (yüzleri açık bir şekilde). Çekilen kartlar daima piyonu oynayan oyuncudan ziyade kartı çeken piyona aittir.

B. HAREMLİK (*ANTAHPURA*)

Nazik hanımefendiler (genç kızlarla birlikte dünyanın dört bir yanından gelmiş daha tecrübeli kadınlar), yani *ganika*'lar [*K.S.* VI], salonlarda, haremlerde ve şık randevuevlerinde aşk sanatlarını öğrenmek ve öğretmek, erotik çeşitlilik yaşamak, cinsel açıdan gelişmek, kendilerini geliştirerek şehvani ifadelerin yol ve yordamında ustalaşmak ve dünyayı kendi varlıkları için daha hoş bir yer haline getirmek için toplanırlardı [*K.S.* I.C]. Zevklerin en ulusunu ve kırılganını yaşamaya, en tatlı ilişkilere, sevgililerin en hoşu ve yeteneklisiyle karşılıklı olarak zevk alıp verme oyununu oynamaya niyetliydiler. Ve tıpkı erkekler gibi onlar da geceyi beklerlerdi. Çizim ve resim yaparak, dans ederek, şarkı söyleyerek, sırlarını paylaşarak, gülerek, belki de uyuklayıp rüyalar görerek, aşkın her türlü oyununu oynamaya hevesliydiler.

Saraylı fahişe piyonu Haremlik'ten çıkarmak için, zarı atmadan önce Haremlik'e bitişik duran (zar atılmadan önce seçilmiş) iki giriş karesinden (y) birine piyonunu yerleştirmelidir. Erkek oyuncularda da olduğu gibi, her seferinde yalnızca tek bir piyon konabi-

4

F
E
F
E
F
x
x
Marriage Hall

lir ve oynamaya başladıktan sonra piyon Haremlik'e dönemez. Her piyonun kendisi için ayrılmış olan özel alanı, o piyon tarafından oyun boyunca çekilen *kamakala* kartlarının biriktirileceği yer olacaktır (yüzleri açık bir şekilde).

C. ZAR ATMA ALANI (*AKSHABHUMI*)

Vatsyayana zar atmayı ve zar kullanılan çeşitli oyunlarda ustalık kazanmayı, aşk maceralarında tatmin almayı uman kadınların ve erkeklerin sahip olması gereken yetenekler listesinde belirtmiştir. Öğrenilmesi gerekenler zarı sallamanın uğuru, atmanın şansı, oyunun kaderidir: Hüner, zar üzerindeki rakamlara göre nasıl oynanacağını bilmektir; hangi piyonun hareket ettirileceği, hangi kareye girileceği, kişinin kendisini ne zaman, nerede ve kiminle aşkın kollarına teslim edeceği gibi.

Zarların Zar Atma Alanı'na fırlatılmasıyla birlikte, gelen rakama göre bir piyon Sekiz Misli Patika boyunca istenen her yöne doğru hareket ettirilebilir (ancak bir atış için sadece bir tek yöne). Oyuncunun her üç piyonu da oyun tahtası üzerine dizildikten sonra herhangi bir tanesi hareket ettirilebilir. Bir oyuncu sıra kendisine geldiğinde tek ya da iki piyonunu ilerletebilir (örneğin oyuncu 4-3 attığında bir piyon yedi hamle yapabilir ya da biri 4, diğeri 3 hamle yapacak şekilde oynanabilir). Oyun tahtasının dört köşesindeki çiftli alanlar, zarda gelen rakamın yaratacağı hareketlere esneklik sağlar: hareket eden piyonun yönünü, piyonun bu çiftli alanlara bitişik yerlerden hangisine gideceği kararına bağlı olarak, artı ya da eksi bir hamle değiştirebilirler.

D. VATSYAYANA'NIN OKULU (*GOSHTISHALA*)

Kamasutra akademik bir kitaptır ve hiç şüphesiz Profesör Vatsyayana'nın tarihi aşk sanatlarını ve geleneksel seks bilimlerini öğrenmek üzere kendisine başvuran öğrencileri olmuştur. Cinsel Aşk hakkındaki akademik listesinde yer alan altmış dört klasik pozisyon *kamakala* kartlarında yer almaktadır.

Geleneksel Hint tarzında yuvarlak olan *kamakala* kartlarından her biri Vatsyayana tarafından *Kamasutra*'nın İkinci Kitap'ında gösterilen ve açıklanan Cinsel Aşk Sanatı'nı oluşturan altmış dört erotik pozisyonu tasvir eder. Fon renklerine göre birbirinden ayrılan sekiz seri vardır ve bunlardan her biri Vatsyayana'nın sınıflandırmasındaki sekiz erotik zevk alma biçimine işaret eder [*K.S.* II.B-1]. Her seride sekiz kart bulunur ve her bir kart Vatsyayana'nın adı geçen

sekiz çeşit erotik cilveleşme biçiminin tekniklerini ve açıklamalarını simgeler:

1. *Kucaklamalar (kırmızı)* [K.S.II.B]: *sürtünme, tombala, çarpma-sürtme, ezme, sarmaşık, tırmanıcı, susam-pirinç, süt-su.*

2. *Öpücükler (turuncu)* [K.S. II.C]: *sıkıca bastırılmış, hürmetkâr, nazik, tutku uyandırıcı, besaplı, çalar saat, bayalet, göz yanılsaması.*

3. *Tırmalama (sarı)* [K.S. II.D]: *hilal, yarımay, kaplan pençesi, tavuskuşu ayağı, hoplayan tavşan, lotus yaprağı, düz çizgi, zikzak.*

4. *Isırma (yeşil)* [K.S. II.E]: *gizli, morartan, şişiren, noktalama, mercan resifi, noktalı çizgi, kesik bulut, yabandomuzu dişi.*

5. *Çitleşme Pozisyonları (mavi)* [K.S. II.F]: *ayaklanma, hoppala, künde, esneme, yengeç, lotus çiçeği, çekiç, bambu bıçağı.*

6. *Şaplak Atma (mor)* [K.S. II.G]: *şaplak, tokat, dürtme, yumruklama, sıkıştırma, makas, cımbız, maşa.*

7. *Kadının Üstte Olduğu Pozisyonlar (siyah)* [K.S. II.H]: *yayık, itici, bulabup, topaç, mengene, salıncak, serçe sıçraması, patpat.*

8. *Oral Seks (beyaz)* [K.S. II.I]: *dudak hizmeti, kroşe, dil ucu, içini dışına çıkarma, çiğneme, höpürdetme, emme, iç çekme.*

Piyonlardan bir tanesi, karşı cins tarafından işgal edilmiş karelerden birine rastlarsa her iki piyon da Vatsyayana'nın Okulu'nda bulunan destenin üstünden bir ya da birden fazla *kamakala* kartı çeker. Her kart piyonların kare içinde gerçekleştireceği sevişmenin altmış dört pozisyonundan bir tanesini tasvir eder. Kareye giren piyon kart çekmede birincidir. Vatsyayana'nın cinsel organ boyutuna göre kadın ve erkek sınıflamasına ve bunlar arasındaki birleşme çeşitlerine göre yaptığı değerlendirmeye bağlı olarak çekilecek kartların sayısı cinsel birlikteliğin uygun çiftleşme (3 kart), üst çiftleşme (2 kart) ya da alt çiftleşme (1 kart) olmasına göre değişir [K.S.II.A]:

♀\♂	tavşan	boğa	aygır
geyik	Uygun çiftleşme-3 kart	Üst çiftleşme-2 kart	Üst çiftleşme-2 kart
fil	Alt çiftleşme-1 kart	Uygun çiftleşme-3 kart	Üst çiftleşme-2 kart
kısrak	Alt çiftleşme-1 kart	Alt çiftleşme-1 kart	Uygun çiftleşme-3 kart

Eğer karenin içinde karşı cinse ait birden fazla piyon varsa, tüm piyonlar aşk sanatlarını birlikte uygularlar; her biri karedeki diğer karşı cinsle sevişmek için uygun miktardaki kartı çeker. Eğer piyonlardan biri, iki hemcins piyonun yer aldığı bir kareye girerse (o pi-

yonların sahibi olan oyuncunun izniyle) opsiyonel olarak aralarında eş değiştirebilirler (vekaleten cinsel bilgi değiş tokuşu ve zevk almayı temsilen).

Her oyuncunun piyonlarının amacı sekiz seriden birer *kamakala* kartı toplayarak sevişmenin sekiz şeklini yaşamaktır. Sekiz kartın tamamına sahip olan piyon (kartları kendi çemberinde tutarak) Sekiz Misli Patika'ya ve Dönüşüm Çemberleri'ni (*chakra*'lar) oluşturan dört merkezi kolondan birine, oradan da Sonsuz Zevk Dünyası'na ulaşan beş adıma doğru ilerleyebilir.

E. SEKİZ MİSLİ PATİKA (*ASHTAMARGA*)

Sekiz Misli Patika eski bir Hint şehrinde yer alan sekiz blok sokaktan oluşur. Yolların kenarında evler ve dükkânlar, dinlenmek, yemek yemek ya da içmek için mekânlar, parklar ya da sohbet edilecek, gizli bir randevunun keyfine varılacak bahçeler yer alır. Herhangi bir yöne (ancak sadece tek bir istikamete) doğru ilerlemek suretiyle, kadınlar ve erkekler cinsel deneyim ve bilgelik edinmek amacıyla sokaklarda dolaşır ve kendilerine dünyevi zevklerin âlemine geçiş hakkı verecek *kamakala* kartlarını toplarlar. Bu yollar üzerinde, her biri sevişme hakkında belli başlı önem taşıyan bazı kutsal ya da kâfir kareler yer alır (toplanan *kamakala* kartlarıyla bunların çetelesi tutulur).

1-2. Aşk Tanrı'sının Tapınağı (Kama) ve Orman Köşkü: Bu yerler erotik açıdan özellikle uğurlu olduğu için, bu sığınaklara birlikte giren piyonlar birleşmeleri için çekmeleri gereken kart miktarının iki katını çekerler. Bu noktalarda iki kat fazla ve iki kat uzun sevişirler (örneğin bir kısrak ve boğa iki yerine dört kart çeker).

3-4. İçki Salonu ve Sarasvati'nin Tapınağı [*K.S.* I.D]: Kadınlar ve erkekler bu alanlarda sadece cinsel birleşme için değil, birlikte eğlenmek, flört etmek ve şenlikler düzenlemek için de toplanırlar. Burada kart çekilmez. Ancak giren dişi ve erkek piyonlar –onları kontrol eden oyuncuların da izniyle– ellerindeki kartları birbirlerininkiyle değiştirmek için pazarlık yapabilirler.

5. Evlilik Salonu: Kadınlar için buraya ulaşmak cazip olabilir: Dişi bir piyon Evlilik Salonu'na girdiği zaman karede erkek piyon yoksa üç tane *kamakala* kartı çeker. Ancak kare henüz dişi piyon tarafından işgal edilirken içeri bir erkek piyon girerse (dişi kareyi zamanında terk edememişse), dişi piyon erkek piyona çeyiz olarak altı *kamakala* kartı vermek zorundadır.

6. Randevuevi: Erkekler için buraya ulaşmak cazip olabilir: Erkek bir piyon Randevuevi'ne girdiği zaman karede dişi piyon yoksa üç *kamakala* kartı çeker. Ancak kare henüz erkek piyon tarafından işgal edilirken içeri bir dişi piyon girerse (erkek piyon Randevuevi'nden zamanında ayrılamamışsa) erkek piyon sefahat yuvasında israf ettiği gecenin bedeli olarak dişi piyona altı *kamakala* kartı vermek zorundadır.

7. Ashram: Buraya ulaşmak, genel olarak büyük miktarda karta sahip olup, bazı serilerden sadece bir iki kart eksiği bulunan erkekler ve kadınlar için caziptir. Ashram'da mola vermek suretiyle bir piyon kendi kartlarından en fazla 3 tanesini (Vatsyayana'nın Okulu'ndaki destenin en altına koyarak) destenin üzerinden alacağı aynı sayıdaki kartla değiştirebilir. Ashram'da cinsel ilişkiye izin verilmez. Bu nedenle, henüz kartlarını değiştirmemiş bir piyon oradayken kareye karşı cinsten bir piyon girerse, orada bulunan piyon yeni aldığı kartları Ashram'a sonradan giren piyona devretmek zorundadır.

8. Yakılma Alanı: Bu karede piyonlar oyunun normal kurallarının tersine çevrildiği Tantrik bir seks ayini gerçekleştirirler. Kareye ilk giren piyon kartı ikinci olarak çeker; düşük eşleşen çift piyonuna bir yerine üç kart çektirir; yüksek eşleşenler iki, uygun eşleşenler ise üç kart yerine sadece bir kart çekerler. Eğer üçüncü bir piyon Yakılma Alanı'na girer (ve kartlarını çekmiş olan âşıkları yakalar) ise, her iki Tantrik piyon tarafından da toplanmış kartlara sahip olur. 9

9-10. Dokunulmazlar – Yabancılar ve Kabile Üyeleri: Sadece Dokunulmazlar'a ait bir kareye girmek bile piyona bir kart kaybettirir (destenin en altına yerleştirilir); elbette, bir seriye ait birden fazla karta sahip olan piyonlar kart kaybetme hususunda isteksiz davranmayacaklardır. Hiç kartı olmayan piyon Dokunulmaz olarak addedilir ve bu nedenle kareye girdiği için bir karta hak kazanır. Bu alanda cinsel birleşmede bulunulamaz. Dolayısıyla aynı kareye giren karşı cinsin piyonları ellerindeki tüm kartları destenin en altına yerleştirirler (bu durumun az miktarda karta sahip olan bir piyon için, çok kartı olan karşı cins piyonu tarafından işgal edilen karelerden birine girmesi halinde yaratacağı avantaja dikkat ediniz).

11-12. Linga Puja ve Kutsal Kurban: Şiva'nın penisine tapma ve kutsal kurban verme ayini çiftleşmeye yönelik olmayan erotik hareketleri ve doğurganlık kaynaklarını simgelese de, bu iki kareye

giren her piyon karede karşı cinsten bir piyon olmaması şartıyla bir *kamakala* kartına sahip olur. Bu yerlerde cinsel birleşmede bulunulamaz. Eğer bir piyon, adı geçen karelere içinde başka bir piyon varken girerse (erkek ya da dişi), orada bulunan piyon çektiği kartı yeni gelene vermek ve ayrıca bir sonraki zar atışında kareyi terk etmek zorundadır. Geride kalan piyon bir sonraki zarda yerinde kalmayı seçerse, bir *kamakala* kartı çeker (ve bir önceki piyona uygulanan kurallara maruz kalır).

F-G. DÖNÜŞÜM ÇEMBERLERİ(*CHAKRA*'LAR) VE SONSUZ ZEVK DÜNYASI (*KAMALOKA*)

Piyonlardan biri sekiz seriden en az bir kart biriktirirse (ve böylece sekiz erotik aktivitenin her birini en az bir kez denerse), Dönüşüm Çemberleri'ne (*chakra*'lara) giden içsel yogi patikasına ve oradan da *Kamaloka*'ya girmeye hak kazanır. *Kamaloka*'ya yalnızca zarda istenen sayı atıldığında girilebilir ve hiçbir piyon bir başkası tarafından işgal edilmiş bir *chakra*'ya sokulamaz. *Kamaloka*'ya bir kez girildikten ve bu âlemin dünyevi zevkleri yaşandıktan sonra, bunu başaran piyon kartlarını karıştırır ve Vatsyayana'nın Bahçesi'ndeki destenin en altına yerleştirir.

Üç piyonunu da *chakra*'lara ve *Kamaloka*'ya sokan ilk oyuncu, ebedi erotik aşkın bitmek tükenmek bilmeyen keyfine kavuşur. Oyunun galibi olur.

1. BÜYÜK VE KÜÇÜK
A. TERCÜME

Erkekler penis ölçülerine göre *tavşanlar*, *boğalar* ve *aygırlar* diye sınıflandırılabilir; kadınlar ise vajina kapasitelerine göre *geyikler*, *kısraklar* ve *dişi filler* olarak listelenebilirler. Bu gruplar içinde birbirleriyle cinsel açıdan *uygun olanlar* (geyik-tavşan, kısrak-boğa, fil-aygır) ve *uygun olmayanlar* bulunmaktadır. *Uygunsuz* (ya da *karışık*) cinsel eşleşme kendi içinde *üst* (penis vajinadan büyük) [ki ayrıca bu grubun da penisin ne kadar büyük olduğuna göre alt sınıfları vardır] ve *alt* (vajina penisten büyük) [bunun da derecelerine göre alt kategorileri mevcuttur] olmak üzere iki alt sınıfa ayrılmaktadır. *Uygun cinsel çiftleşme* en idealidir ancak yine de *üst çiftleşme*'nin *alt çiftleşme*'den daha evla olduğu söylenebilir.

B. YORUM[1]

2. GENÇ VE YAŞLI
A. TERCÜME

Evlilikte mutlu olmak için, erkeğin yaşı kızın yaşının üç katı olmalıdır; aşktan zevk almak için ise yaş diğer konulara göre ikinci derecede önemlidir. Erkekler *genç*, *olgun* ve *yaşlı* olarak, kadınlar ise sadece *genç* ve *yaşlı*[2] olarak sınıflandırılırlar.

1. Burada Roth'un tefsiri bir *Kamasutra* oyununa dönüşür. Temelde İkinci Kitap'ın bir adaptasyonu olan oyun, kitabın her bölümünü kendisinin değişik taraflarıyla birleştirir ve böylece kitabı okumaktan ziyade oyunu oynamayı sağlayan bir yol sunar. Kartları ve piyonları yerli zanaatkârlara ısmarlayan Roth, Hindistan'dan ayrılmadan önce oyunun bir maketini Romulus and Rowley Puzzles and Games'e göndermişti.

2. Pralayananga açıklar: "İdeal evlilik yirmi dörtten otuz altı yaşa kadar bir erkekle, altıdan on iki yaşa kadar bir kızın arasmdakidir. Ne var ki, kız ilk âdetini görmeden cinsel ilişkiye girmenin kabul edilmiş tüm [Brahman] kurallar[m]ca ve yasalarca men edilmiş olduğu hatırlanmalıdır. Bununla birlikte, söz konusu yaş oranı sadece evlilik için uygulanır [yani aşkla alakası yoktur]. Aşk hususlarında, Auddalaki'nin tasvir ettiği gibi, daha yaşlı olan erkek kaçınılmaz olarak genç kız tarafından komik duruma düşürülecektir; kızdan aldığı zevk ne kadar büyükse, nihai olarak umutsuzluğu da o ölçüde büyük olacaktır. Aşk, erkekleri yaşları konusunda kör kılar ve bu körlük yüzünden pek çok görünmez engele takı-

Kişiler cinsel eğilimlerine göre *soğukkanlı* ([*yaşlı* bir erkek gibi] düzüşürken duygusuz), *aklı başında* ([*olgun* bir erkek gibi] erotik açıdan dengeli) ve *fevri* ([*genç* bir erkek gibi] ateşli) olmak üzere başka türlü kategorilere de ayrılabilirler[3]. Yaş konusu burada kadınlara atfedilmez; kadınlar ister genç ister yaşlı olsunlar, erkek için hissettikleri duygulara bağlı olarak, yukarıda sözü edilen kategorilerden herhangi birine dahil bir erkeğe âşık olabilirler.

B. YORUM

Profesör Leopold Roth olarak, benim de yaşa dayalı birliktelikler in eşitliği ve eşitsizliğine ilişkin bir teorim mevcut. Yeniyetmelerin yeniyetmelerle birlikte olması gerektiğini iddia ediyorum: Arabaların arka koltuklarında kaygan bilinç eşiği müziğinin vahşi temposu ve son moda kakofonisi eşliğinde denemeliler sevişmeyi, baştan savma okşamalara ve çocuksu solumalara teslim olarak, kızışmış, yürek paralayıcı ve iç bulandırıcı kesik kesik nefes alıp vermeler arasında hayır ve evet ve hayır, hayır, hayır ve evet, evet, tamam, evet, oh evet, yap diyerek, kıkırdamalar, birbirine zıt duygular ve belirsizlikler içinde titreyerek ve terli ellerle o ana kadar sınırları aşılmadık, yabancı anatomik mıntıkaları keşfederek yapmalılar. Fışkıran östrojen ve androjen darbelerine, ani salgı kabarmalarına kıllar, kan ve meni damlaları arasında, anladıklarını hissedip hayal etsinler. Ailelerinin kilitli dolaplarından tatlı içkiler çalıp haddinden fazla içsinler, yeniyetme aşklarının dalgalanmaları ve vahşi akıntıları içinde birlikte kussunlar. Acı çeksinler, duygusallaşsınlar ve kendi şişirilmiş tutkularının önemsizliğini akıllarına bile getirmesinler.

Ancak, yirmi yaşma gelindiğinde (± birkaç yaş daha olabilir) yetişkinlerin seks hayatına giriş için daha yaşlı ve tecrübeli bir kişi bul-

lıp düşerler; bu düşüşler nedeniyle [sosyal açıdan] sakatlanırlar. Öte yandan kızın üzerinde otorite kurmak isteyen erkek ondan yeterince yaşlı olmalıdır."

3. Roth, Vatsyayana'nın uzunluk bakımından dokuz tane olası cinsel birleşme sınıfı olduğu yolundaki matematiksel gözlemini yok saymıştır; cinsel organların boyutlarını da hesaba katıp bu dokuz çeşit birleşmeyi hesaplayın, ortaya 729 çeşit çiftleşme eşleyeni çıkar, buna yaşa ilişkin sınıflandırmaları ekleyin, 26.344 çeşit birleşme elde edilir. Narsingh Sastri bunların her birine ait terminolojiyi vermektedir.

manın zamanıdır. Genç erkekler kendilerinden daha yaşlı kadınlarla, genç kızlar ise olgun erkeklerle birlikte olmalıdırlar. Aşkta tatmin olmanın gayet mümkün olduğu bir uygarlığı canlandırıyorum gözümde. Yirmilerindeki bir delikanlı kendisini erkeğe dönüştürecek kırklarında (± birkaç yaş daha olabilir) bir kadına gereksinim duyar: Bu kadın ona karşı cinsi nasıl memnun edeceğini, nasıl yumuşacık konuşacağını ve davranacağını öğretir. Delikanlının cinsel dürtülerini ve sancılarını ona erotik görgü kurallarının inceliklerini, aşkın nazik usullerini ve tutkunun zevkli politikasını öğreterek duyarlılığa ve hassasiyete dönüştürebilir. Buna karşılık kendisi (eski hocası/âşığı sayesinde) kontrolü elinde tutar ve rehberlik eder, olgun ve sofistikedir; saf ve taze erkekliğin, meraklı ve masum bir kalbin meyvelerini toplar. Ve o delikanlı kırk yaşında bir erkek olduğunda artık cinsel aşk sanatlarında fazlasıyla tecrübelidir, (önceki âşığının eğitici feraseti sayesinde) bir kadının korkularına ve arzularına karşı duyarlıdır ve yirmilerindeki genç kızı sevecenlikle kadınlığa adım attıracak, ona bir erkeği nasıl memnun edeceğini öğretecek, kadınlığının ve ondan öğrendiği her şeyin keyfine varmasını sağlayacak kadar hazır ve olgundur.

Adil (değil mi?): Kırklarındaki kadınların yirmilerindeki delikanlılarla, kırklarındaki erkeklerin de yirmilerindeki genç kızlarla olması. İnsaflı, makul, hatta güzel, öyle değil mi?

Mükemmel dünyamdaki kızlar olgun sevgililerinden çocuklar yapacaklar. Bu çocuklar yirmili yaşlarına yaklaşırken, taze cinsel maceralar ve aşk hünerleri için artık olgun ve kıvamına gelmiş kadınlarım idareyi ele alacak ve aşklarına ihtiyaç duyan toy sevgililerini eğitmeye hazır olacaklar.

Tıpkı Vatsyayana gibi, ben de itirazlar olacağını tahmin ediyorum. Yaşlanınca başımıza ne geliyor? Benim erotik açıdan mükemmel toplumumda, kırk yaşındaki kadınlar ve erkekler altmış yaşına geldiklerinde genç âşıklarını serbest bırakacak, uğruna eğitildikleri daha genç sevgililer için onlardan vazgeçecekler. Ve sonra, ancak o zaman, tüm olgunluklarıyla birbirlerine dönecekler ve bizim asi, kaba toplumumuzun yaşlanmanın acısını yaşamaya başladığı dönemde benim âşıklarım mükemmel bir şekilde eşleşmiş, birbirlerinin dene-

yimli sarılışlarında didişmiş ve sakinleşmiş olacaklar. Tamamen gönlü doymuş altmışlıklar, yetmişlikler ve seksenlikler, tıpkı yeniyetmeler gibi yakınlık, arkadaşlık ve karşılıklı anlayış için kendilerine denk olan kişilere sahip olacaklar. Birbirlerine baktıklarında, yaşlanıp kırışmış yüzlerinde gençlere özgü ışıltılı gülümsemeler görecekler. Gençliğe ve yaşlanmaya, zamana ve ölüme, başkalarına ve kendilerine gülüp geçecekler. Toplumumuzdaki yaşlılar, benim ahlaki kurallarımın ve politikalarımın sunacağı erotik aydınlanmadan ve ilanı aşklardan mahrum bırakılıyor.

Edebiyat hayatı çok haşin bir şekilde etkiliyor; hiç şüphesiz, hayatın edebiyatı aşırı derecede denetliyor oluşunun intikamını almak için: Romanlarda ve aşk hikâyelerinde, kaçınılmaz olarak, genç bir kızla cinsel ilişki kuran yaşlı adam ya boynuzlu ya da sadist oluyor, kız da buna bağlı olarak ya fahişe ya da kurban. Genç kadınlar tarafından boynuzlanan yaşlı erkek hikâyeleri daima komiktir; gerçek hayatta üzücü olan şeyler sanatta gülünçtür. Genç kadınlara sahip olan ihtiyar erkekler hakkındaki hikâyeler hep pornografiktir; gerçek hayatta insanda yaşama isteği uyandıran şeyler sanatta habistir. Bu bir roman olsaydı, Jock Newhouse sadece zavallı ve pis bir aptal ya da cani olabilirdi. Ancak Jock bir bilge ve kahramandır, hayranlık duyulası ve temiz.

Jock'tan bahsetmişken, bu, postayla geldi:

Jock Newhouse ve Venüs Doudounes
13 Haziran 1997, Cuma günbatımında
evliliklerini kutlamak üzere düzenlenecek şampanya partisini
varlığınızla onurlandırmanızı rica eder.
Polo Salonu
Beverly Hills Hotel

Bu Jock'un ilk evliliğiyken ("doğru kızın karşıma çıkmasını bekledim"), damattan yetmiş yaş genç olan gelinin üçüncü evliliğiydi ("Bu seferkinin süreceğini biliyorum" dedi gülümseyerek Venüs).

Davetiyeyi almamın üzerinden çok geçmeden David Yıldızı Huzurevi'ni ziyaret ettim. Ben arabayla içeri girerken sessizce oradan ayrılan ambulans, Jock'un ya da annemin içinde olabileceği hissini

uyandırarak ödümü kopardı. Ama hayır, Tina Valentina her zamanki gibi neşeli ve şıktı; huzurevinin içinde sigara içmesine izin verilmeyen Jock dışarıda, bahçedeydi.

Her zamanki gibi tasasız ve taşkın doksan yedi yaşındaki şehvet düşkünü, mükemmel bir duman halkası üflerken, "Bana iyi gelmediğini söylüyorlar" diye yakındı. Eliyle bankta yanına oturmamı işaret etti ve bir Lucky Strike almam için gümüş sigara tabakasını uzattı. "Buradaki arkadaşlarımı özleyeceğim ama ayrılacağım için yine de memnunum. Çok fazla kural var ve çok kişi ölüyor. Venüs'le, La Brea Tar Pits'e bakan küçük, sevimli bir daire bulduk."

Ambulansın Ariana Arundel'in cenazesini götürmek için geldiğini söyledi.

"*Tac Mahal*'de babanın annesini oynayacaktı. O filme çok yazık oldu. Bu sabah ölü halde buldular; yüz on altı yaşındaydı. Çok fena. Onu sevdim. Benden yaşlı kadınları hep sevdim; artık etrafta onlardan pek yok. Tanıyor muydun kendisini? Ziegfeld kızı, ardından sessiz filmlerin seks tanrıçası, *Arzu Davulları*'nın kocaman gözlü, kocaman memeli, kocaman kalpli yıldızı Ariana. Becerdiğim ilk film yıldızı oydu. 1921 yılıydı, Hollywood'a ilk geldiğim zaman. Daha geçen gün bunun hakkında konuşuyorduk. O akşama ait her şeyi hatırladı. Her şeyi, onun Pierce Arrow marka arabasıyla dışarı çıktığımız ilk gecenin tüm detaylarını: birlikte yeni açılmış Coconut Grove'a gittiğimizi ve orada Adolph Zukor'a rastladığımızı. Ne yediğimizi (Bengal usulü kaplumbağa) ve içtiğimizi hatırladı. 'Jock, tatlım, o 1915 Chateau d'Amour Rosé Imperial'i hatırla? Hani o özel tadını savaş esirlerinin topladığı üzümlerden almıştı? Küçük, muntazam baloncukların mat altınrengi, yumuşacık ve insanı hafifçe iğneleyen köpüğünü hatırla, hmmm, çınlayan sesini ve o lezzetli fındığımsı Pinot kokusunu? Tadı hâlâ damağımda. Ah, şimdi bir bardak içmek için neler vermezdim. Sence dünya yüzünde bir şişe bile kalmış mıdır? Bozulmamış, hâlâ tatlılığını, köpüğünü ve baloncuklarını koruyan bir tane?' Dans ettiğimiz şarkıları ('Jungle Love', 'Native Night Song' ve 'Ain't Got No Pajamas') hatırladı ve bungalovuna geri dönüş yolunda arabayla Sunset'ten geçerken konuştuğumuz şeyleri, beni soyuşunu (altın kravat iğnemin İtalyan işi mermer zemine düş-

me sesini, papyon kravatımın mavi İran halısı üzerinde soru işareti şeklinde kıvrılmış görüntüsünü), benden kürkünü almamı rica edişini (kuyruğundan kurtulmak için mink etolünün ağzındaki klipsi açışını, dantelli jartiyerini çözüşünü, ipek çorabını mükemmel bacağından yavaşça aşağı doğru kaydırışını) ve sonra biraz daha şampanya içişimizi (daha tatlı, mum ışığında amber rengi daha belirginleşen Veuve Clicquot 1914), sevişmemizi, mumların tükenmesini ve ben hâlâ onun kollarında yatarken günün ilk ışıklarının pencerelere vuruşunu. O şafağın ışığı, artık yaşlanmış teninin kırışık ve benekli daireleri arasına gömülmüş o berrak lacivert gözlerinde hâlâ parlıyordu. Bana o geceye ilişkin soru yöneltti. 'Çok zaman geçti üzerinden Jock. Sen de anımsıyor musun?' diye fısıldadı. Daha geçen gün bunu anlatıyordu bana. 'Söyle canım, hâlâ kokumu alabiliyor musun? Aşağıdaki kokumu; o zamanlar nasıl koktuğumu duyabiliyor musun? Hâlâ boynumun, kollarımın, bacaklarımın, ayak parmaklarımın tadını alabiliyor musun? O gece öptüğün her yerimin tadını hatırlayabiliyor musun?' Tanrım, onu çok özleyeceğim" dedi Jock, gözyaşları yanaklarından süzülürken. "Venüs düğünümüzde onun nedimesi olmasını istemişti." Zarif, isminin baş harfleri işlenmiş bir mendille gözlerini kuruladı ve güldü.

Jock'tan düğüne katılamayacağım zira o tarihlerde Hindistan'da olacağım için özür dilerken, aklımın bir kenarına düğün hediyesi olarak *Kamasutra*'nın pahalı ve resimli bir kopyasını göndermeyi not ettim.

Gelemeyeceğim için üzüntülerimi bildirirken beni duymadı bile; belli ki düşünceleri Ariana Arundel'in kaybından ötürü dağınıktı. Onu anmaya devam etti; bütün yakınlaşmalarını hatırladı. Bir Lucky daha yaktı.

"İki hafta kadar önce torununun torunu onu ziyarete geldi, onun hatırasına Ariana adı verilmiş bir aylık torununun torununun çocuğuyla beraber. Ben de odasına gitmiş düğün planlarımızı anlatıyordum. Yaşlı Ariana, yeni doğmuş Ariana'yı kollarının arasına almıştı ve onlara bakarken manzaranın olağanüstülüğüne çarpıldım: Yaşlı Ariana'nın rahminden, iki yana açılmış bacaklarının arasından küçücük bir kız çıkmış, büyüyüp serpilip bacaklarını açmış ve o da minik bir kız

doğurmuştu ve o kız da bir başka kız çocuğu dünyaya getirmişti; açılıp pıtır pıtır yeni tomurcuklar veren bir dizi çiçek gibi ya da o boyalı küçük Rus bebekleri gibi. Ve tüm seriyi görebiliyordum; kuşaklar boyunca doğan kadınları, seksin, aşkın ve yaşamın sebatını. O bebeği tutan yaşlı kadına baktım ve her şeyi gördüm. Mistik bir şeydi, bir tür dini imgelem. Her bir kadının içindeki kadınlığı görmüştüm. Bunu anladığımızda, hissettiğimizde ve idrak ettiğimizde, içinde kendimizi yitirdiğimizde, işte bu bir insanın öğrenebileceği en yüce şey. Dünyadaki kurtuluş da bu. Mükemmellik de bu. Gerçek de bu."

Güldü ve elini şefkatla dizime koydu.

"Demek düğüne gelemeyeceksin. Eh, çok yazık. Tekrar Hindistan'a. Hatırlıyorum. O Hintli kızı becerebilesin diye götürüyorsun oraya."

"Şey, sadece o değil" diyerek kendimi savunmaya başladım; ancak sonra tereddüt ettim. Jock'un bana akıl vermesini istedim. "Belki gitmemeliyim. Belki de kendimi bu kızı unutmaya zorlamalıyım. Sophia'yı seviyorum. Gerçekten seviyorum."

Jock kendinden emin bir ifadeyle bana yaklaşıp kolunu omzuma attı ve "Birden fazla kadını sevmek cömertliğin belirtisidir" dedi. "Harekete geçmek cesaret işidir. Başarabilmek yaratıcılığın simgesidir. Kimseyi incitmemek şefkatin göstergesidir. Cömertlik artı cesaret artı yaratıcılık artı şefkat ise yiğitliktir. Yiğit olmak demek tüm erkeklerden daha yüksek bir mertebeye ulaşmak ve yolunu izleyecek diğer erkeklerin gözünde kahraman olmaktır." Sanırım *Aşk Serserisi*'ndeki repliklerinden alıntı yapıyordu.

Annemin odasına gitmek üzere yanından ayrıldım. O da bana babamın Ariana Arundel'i tekrar görmekten ne kadar çok mutlu olacağından bahsetti.

3. HIZLI VE YAVAŞ

A. TERCÜME

Orgazm olmaları için geçen süreye göre erkekler *şipşakçı*, *vasat* ya da *uzatmacı* gibi cinsel sınıflara ayrılabilirler. Kadınları cinsel tatmin-

lerinin hızına göre sınıflandırma konusundaysa çeşitli tartışmalar yaşanmakta, kadınların ve erkeklerin orgazmı arasındaki niteliksel ve niceliksel ilişki konusunda uzmanlar fikir ayrılığına düşmektedir. Profesör Auddalaki der ki: "Kadın, erkek gibi ani bir zevk patlamasıyla boşalmaz, daha çok cinsel kaşıntısının erkek tarafından giderilmesi sonucunda ortaya çıkan istikrarlı zevkten keyif alır. Cinsel birleşmeden duyduğu saadet erkeğin yaşadığı orgazm keyfinden farklıdır. Kadın erkeğin ne yaşadığını bilemeyeceğine göre, onun aldığı zevki nasıl hissedebilir? Ve erkek kadının ne hissettiğinden nasıl emin olabilir?"

Diğer taraftan bendeniz, Vatsyayana, kadınların ve erkeklerin aynı zevki yaşadığını öne sürmekteyim. Elbette ki, cinsel ilişki sırasında kadının ve erkeğin oynadığı rollerle, her iki tarafın çiftleşmeye karşı tavrı arasında farklar mevcuttur; ancak bu ayrılıklar hissetmede ya da tecrübenin kendisinde bir değişiklik yaratmaz. Sevişen erkekler ve kadınlar, tıpkı maç eden güreşçiler ya da dövüşürken birbirine tos vuran koçlar gibi, nihayetinde aynı şeyleri hissederler.

B. YORUM

Eğer eski Sanskritçe metin gerçekten merakımı cezp etmiş olmasaydı, büyük bir ihtimalle Profesör Cross'un House of Lee'de öğle yemeği davetini kabul etmezdim. Hindolojik ya da erotik açıdan bir önem taşıdığı veya ortada bilimsel ya da edebi bir kazanç söz konusu olduğundan değil. Her nedense, günümüz biyoloji biliminin Vatsyayana-Auddalaki tartışmasına herhangi bir şekilde ışık tutup tutmayacağını merak ediyordum. İçimden bir ses bana bu konunun ilginç bir dipnota dönüşeceğini söylüyordu.[4]

4. Ve Roth dipnotu yazmadığı için, sanırım ben yazmalıyım. Soruyla ilgili detaylı açıklama için Washington Üniversitesi'nden iki profesörün, E.B.Vance ve N.N. Wagner'in "Orgazmın Yazılı Tarifleri: Seks Farklılıkları Hakkında Çalışma" adlı makalesine bakmalısınız (Archives of Sexual Behavior 5 [1976]: 87-98). Makaleden, erkek ve kadın orgazmı arasında kalitatif bir fark bulunup bulunmadığını belirlemeye teşebbüs eden bir deneyde hakemlik yapması istenen yetmiş danışmandan biri olan babam sayesinde haberdar oldum. Hakemlere kırk sekiz adet orgazm tarifi sunuldu (bunlar psikolojiye giriş dersine devam

Bir soru ortaya attım: "Erkeğin orgazm deneyimi kadınınkinden farklı mıdır? Size bir bilim adamı, bir biyolog olarak soruyorum. Si-

eden yirmi dört kadın ve yirmi dört erkek tarafından yazılmıştı). Orgazmı tarif eden kişinin cinsiyetinin doğru olarak teşhis edilememesi araştırmacılara orgazmın kadın ve erkeklerde aynı şekilde yaşandığını düşündürttü. Makaleye göre, tarifler "profesyoneller" tarafından incelendi: jinekologlar ve ürologlar, psikologlar ve psikiyatrlar. Belki de tefsir konusunda uzman olan edebi eleştirmenleri, şairleri, çevirmenleri, hatta teolojistleri seçmiş olsalardı, farklı bir sonuca varabilirlerdi. Araştırmacılar yazılan ve çoğu orgazmı "tarifsiz" olarak tanımlayan tarifleri makalenin ekinde (öğrencilerin cinsiyetini belirtmeden) yayımladılar. Sık sık tekrarlanan kelimeler "gerginlik, rahatlama, kasılma, karıncalanma, çırpınma, nabız gibi atma, patlama, flaş, titreşme, kabarma ve sıkışma" idi.

Benim konuya olan ilgim cinsel açıdan değil, söz söyleme sanatı açısından. Kadınlar ve erkekler tarafından yazılmış edebi metinlerde orgazm tarifleri aramaya başladım. Candy Clitterson (namı diğer Aphra Digby) tarafından kaleme alınmış *Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları*'nda aşağıdakine rastladım: "Gelmeye başladığımda amımın kasları Profesör Spiegel'in nabız gibi atan sikinin etrafında öyle bir kasılıp gevşedi ki, sanki boğazı sıkılıyormuş gibi hırıldamaya başladı. Birdenbire baştan ayağa çok şekilli bir amcığa dönüşmüştüm; her bir uzvum şişmiş, emen ve köpüren deliğin ekleri ve uzantıları gibiydi. Ondan iki yana doğru ayrılmış bacaklarım ben. 'Geliyorum, geel-ge, ooooo ohhhhh, oh tanrım, oh aooo, aaahhhhhhhhhhhhhhhhh, evet, evet' diye haykırırken titredi." Bu kitapta yirmi iki orgazm tarifi saydım. Ayrıca Isaac Roth'un "Retro Ayna" şiirinde erkek orgazmına dair bir tarif de buldum:

Mışırmub dabgnəd dəqıkın kör atlayışı için dəngədə dumuzum, qıkıntısındayım, aşkın kör atlayışı için dəngədə dumuzum,
heyecanlı, ütperitici yuvkunmayı derince çekme ve ölümü dahaki hissetme zamanım

Genç şairin Fransızlar tarafından *le petit mort* olarak özetlenen orgazm ile ölüm arasında kurduğu bağlantı evrensel gibi görünüyor. Fransızların orgazmı ayrıca *l'extase* olarak adlandırması ona yine evrensel olan dini, hatta daha çok mistik çağrışımlar yüklüyor. Bana (yaşanmış bir deneyim olan) orgazmı (aslında yaşanmamış) başka deneyimlerle (volkan patlaması, top atılması, yağmur boşanması, girdapların dönmesi) karşılaştırmaktan çok, başka deneyimleri orgazmla karşılaştırmak daha ilginç geliyor: Aphra Digby *Latin Âşık*'ta (klişeyi ters çevirerek) Profesör Larus'un genç ve güzel Carmena Penista'nın kollarında ölmesini orgazmla karşılaştırıyor; Siegel *Kahkaha Konuları*'nda kahkahayı komedinin verdiği zevki açıklamak için orgazmla karşılaştırıyor; Sophia White-Roth *Aşk ve Delilik*'te Lee'nin kontrol edilemeyen "şiirsel patlamalarını" orgazmla karşılaştırıyor; Francis White *Hindistan Maceraları*'nda orgazmı bir domuzu mızrakla vurmanın heyecanına benzetiyor ve Leroy Lovelace *Cocktail* dergisinin son sayısında cinsel doruğu basket atmaya benzetiyor: "Mükemmel zamanlama, sıçrama, bastırma, ağların titremesi, pota tahtasının sallanması, sokmak, sokmak, sokmak –hey bebeğim– al sana iki puan. Ve bu harika bir şey, gerçekten harika bir şey."

Genel olarak seks, özel olarak da orgazm hakkında yazarken, kelimelerin yapabileceklerinin sınırlarıyla, yazma cüreti gösteren âşığın yetersizliğiyle, lisanın nihai başarısızlığıyla ve edebi çabanın beyhudeliğiyle karşılaşıyoruz. Seks ve aşk hakkında yazmak, seks ya da aşk hakkında yazmaktan farklı ve yazmak hakkında yazmak olmaktan kurtulamıyor. Sanırım bu yüzden yazar olmaktansa yorumcu olmayı daha rahatlatıcı buluyorum. Deneyim hakkında değil, yazı hakkında yazmaya çalışıyorum; önsözler ve dipnotlar arasında kelimeleri açıklamak için kelimeler kullanırken güvendeyim.

zin düşünceniz nedir? Aynı şeyi benzer şekilde mi, aynı şeyi farklı şekilde mi, farklı şeyleri benzer şekilde mi, farklı şeyleri farklı şekilde mi hissediyoruz?"

"Şimdi, salyangozlar elbette aynı şeyi hissediyorlar" diye söze başladı ve *Helix pomatia*'nın erselik cinsel alışkanlıkları hakkında hasetle denmese bile, coşkulu bir methiye düzmeye geçti. Renkli tasvir, salyangozların aç kurtlar gibi yerinde duramayan vajinalarının yalayıp yutmak için açılıp yutkunmasından, karşılıklı oynatıp dalgalandırdıkları muazzam, sertleşmiş penislerinden, her birinin diğeri gibi olduğu, öteki rolüne soyunduğundan, birbirlerinin salyasına batmış halde, aynı anda hem alıp hem de vermelerinden bahsediyordu. "Oh Tanrım" diye iç geçirdi. "Sen de bazen salyangoz olmak istemez misin?" Hindistan'dan ona birkaç salyangoz getirip getiremeyeceğimi sordu; mademki ben Hint metinlerini aşk hakkındaki araştırmamda kullanıyordum, o da Hint salyangozlarını seks hakkındaki araştırmasında kullanacaktı.

Sorumu tekrarladım: "Dişi taraf aynı salyangozun erkek tarafıyla aynı şeyi mi hissediyor? Kadınlarla erkeklerin aynı şeyi hissettiklerine inanmak istiyorum elbette; Sophia'nın ne hissettiğini anladığımı duyumsamayı, onun da benim ne hissettiğimi anlamasını istiyorum. Bu çok, çok hoş olurdu. Ama eğer erkeklerle kadınlar aynı şeyi hissetmiyorlarsa, o zaman heteroseksüel sevişme bizi birbirimize daha yakın kılmayan, tam tersine ayrılıklarımızı daha da belirginleştiren ve kadınla erkeğin aralarında cinsel aşkla kapatmaya çalıştığı mesafeyi vurgulayan bir şey demektir. Çok üzücü. Siz bir bilim adamısınız. Duygusal, şiirsel ya da politik bir cevap değil, bilimsel bir cevap istiyorum. Hakikati öğrenmek istiyorum, sadece salyangozlar için geçerli birtakım bilgileri değil, azıcık gerçeği, sadece insanlarla ilgili küçük bir gerçeği."

Bana doğru olduğuna yemin ederek bir hikâye anlattı ve karşılığında ben de bana anlattığı hikâyeyi, doğru ya da değil (ister itiraf ya da fantezi, ister tutulmuş kayıt ya da aşk hikâyesi olsun), aktarırken gerçeği söylediğime yemin ederim:

"Çocukken bile salyangozları severdim. Onlara hep bayıldım. Bu nedenle üniversiteye gitme zamanı geldiğinde, St. Louis'deki Was-

hington Üniversitesi'nin Zooloji Bölümü'nde omurgasızlar üzerine eğitim almak benim için son derece doğaldı. Bu dediğim altmışlı yıllardaydı. Bir gün üniversite gazetesinde bazı deneyler için gönüllüler arandığına dair bir ilan gördüm. Çok az bir ücret ödenecekti. O zamanlar hiç kimse Masters ve Johnson'un adını duymamıştı. Gönüllü oldum ve seçildim. Deney için kabul edilmek, yüksek lisans programına girmekten daha zordu diyebilirim. Zira Zooloji Bölümü Başkanı'na penisimi göstermek zorunda kalmamıştım! Ne var ki, Masters ve Johnson fiziksel bir anormallik bulunmadığından emin olmak istiyordu. Ve tabii, gönüllülerin teşhircilik yapma ya da sevişme fırsatı bulacakları için başvurmadıklarına, Reich'çı bir orgazm bağımlısı ya da komünist olmadığınıza kanaat getirmek zorundaydılar.

Klinikteki ilk orgazmımı asla unutmayacağım. Hayatımın en güzel, hatta neredeyse kutsal deneyimlerinden biriydi. Tertemiz beyaz keten çarşaf serili yüksek, beyaz bir yatağın bulunduğu basit, penceresiz ve lekesiz, parlak beyaz bir odaydı ve bütün o şahane izleme ve kaydetme ekipmanı oradaydı. Odaya beyaz, gelinlik gibi bembeyaz laboratuvar önlüğü giymiş bir kadın girdi ve bana yatağa uzanmamı söyledi. Kan basıncımı izlemek için koluma bir tansiyon aleti bağladı, pompaladı, kalbimi steteskopuyla dinledi, daha sonra göğsüme, bacaklarıma ve kollarıma serin iletken jelle dokundu, elektrokardiogram için alıcılar yapıştırdı, bir yandan elektroansefalografa bağlamak için kafa derime iğne batırırken, diğer taraftan da nefesimi dinlemek için göğüs kafesime kablolardan birini doladı. Benim açımdan bu önsevişme demekti. 'Bay Cross, kayıtlarım bir eş, fotoğraf, diğer görsel veya mekanik uyarıcıların yardımı olmadan mastürbasyon yapabildiğinizi gösteriyor. Bu doğru mu?' Gururla, 'Evet' diye yanıtladım; lisedeyken otuz bir çekme konusunda bayağı büyük bir şampiyondum.

'Boşalmanızı filme çekiyor olacağız' diyerek bilgi verdi, 'penis başındaki renk değişimlerini, erbezi torbasının hareketini, testislerdeki pozisyon değişikliklerini ve diğer tepkilerinizi. Ayrıca dış büzgen kasların, testislerin, prostatın, meni kesesinin, Cowper bezlerinin ve rektumun kasılmalarını ve tepkilerini de izleyeceğiz. Ne zaman isterseniz başlayabilirsiniz.'

Bir kadının ağzından çıkabilecek en tatlı sözlerdi bunlar. Beni öylesine etkiledi ki, kendimi gözlerimi onun yüzüne dikmiş, gerçekten çok güzel olduğunu düşünürken buldum. Benden on ya da on beş yaş büyüktü ama çok çekiciydi. Ve mastürbasyon yaparken onun yüzüne, inceleyen ancak kesinlikle yargılamayan gözlerine, nazik ve onaylayan gülümsemesine, sakin duruşuna, tavrına ve temiz, koyu renkli saçlarına bakmaya devam ettim. Not panosunu kavrayışındaki ve ben bilim adına mastürbasyon yaparken kaleminin hareketlerindeki zarafete hayran oldum. Sonra olağandışı bir şey oldu. Boşalma anında, kendime hâkim olamayıp, 'Seni seviyorum' diye haykırdım.

Daha sonra benden bilgi alırken, 'Seni seviyorum' sözünü uyarılmayı artırmak ya da boşalma noktasına gelmek için mi kullandığımı ve genelde mastürbasyon sırasında bu tip kelimeler söyleyip söylemediğimi sordu. 'Hayır' diye itiraf ettim. 'Gerçeği söyledim. Kesinlikle. Seni seviyorum, gerçekten seviyorum ve seninle evlenmek istiyorum.'

Elbette ki bana inanmadı, tıpkı şimdi senin de büyük ihtimalle inanmadığın gibi. Şaka yapıyorum sandı. Ama yemin ederim ki gerçeği söylüyorum. Âşık olmuştum. Hemen ertesi gün klinikten onu telefonla aradım. Telefonda adımı anımsamadığı ve sesimi tanımadığı için kendimi hatırlatmak zorunda kaldım: 'Ben Cross, şu müthiş otuz birci.'

Onu kahve içmeye davet ettiğim zaman, enstitüde teknisyenlerin deneylerdeki süjelerle sosyal olarak görüşmelerine izin verilmediğini açıkladı. O yüzden, nihayet buluştuğumuzda yaptığımız şey düpedüz yasaktı ve sanıyorum ki her şeyi bu kadar güçlü kılan da buydu. Görüşmemizin üzerinden altı ay bile geçmemişti. Bankta oturan iki kadının bir konuda tartışmakta olduğunu duyduğumda, St. Louis Belediye Parkı'nın çalıları arasında dört ayak üzerinde salyangoz topluyordum. Birinin duyabileceğini bilmiyorlardı; o yüzden laflarını sakınmadan ve öfkeyle konuşuyorlardı: Sevgililerin arasında yaşanan, kıskançlık, dargınlık, reddedilme duygusu gibi bilindik şeylerden kaynaklanan bir kavgaydı. Sonra içlerinden biri öfkeyle kalkıp gitti, diğeri ağlamaya başladı. O kadar içli içli ağlıyordu ki, kendime engel olamadım ve çalıların arasından çıkıp iyi misiniz diye sordum.

Oydu! Hayatımın aşkı! Ve işin en inanılmaz tarafı ise beni hatırlamasıydı! Sanırım üzerinde bir etki bırakmıştım. Gözyaşlarını kuruladı ve beni oturmak üzere yanına davet etti; ona salyangozlarımı gösterdim. Neden salyangozlarla ilgilendiğimi sordu; ben de erselikle ilgili her şeyi anlattım. Hoşuna gitti. Anladı. Kahve içmeye gittik ve hayatımda ilk defa birisi neyle uğraştığımla ilgilendi. Nihayet birisi salyangozlara olan sevgimi ve neden hayatımı onlara adamak istediğimi anladı. Onu akşam yemeğine çıkardım; çok tatlıydı. Hatta bana salyangoz sipariş etmesinde bir sakınca olup olmadığını sordu. İnce düşünce diye buna derim ben! Ona enstitüdeki deneyimimin benim için ne çok şey ifade ettiğini, her mastürbasyon yapışımda onu düşündüğümü ve her seferinde 'Seni seviyorum' diye fısıldayarak geldiğimi ve 'sen' derken gerçekten de onu kastettiğimi söyledim.

İki hafta sonra evliydik. Masters sağdıç, Johnson ise nedimeydi. Ve evliliğimizin ilk altı ayı hayatımın en mutlu zamanlarıydı. Ben ona salyangozlar hakkındaki çalışmamı anlattım, o da bana orgazmlarla ilgili çalışmasını. Her şeyimizi paylaştık. Gerçekten ve tam anlamıyla âşık olmanın ne demek olduğunu anladım. Hikâyenin sonunun 've sonsuza kadar mutlu yaşamışlar' olacağına inandım."

Cross duraksadı ve fark ettim ki onu daha önce, tanıdığım bunca yıl boyunca, gerçekten hiç üzgün görmemiştim.

"Şimdi herhalde bunun sorunla ne alakası olduğunu merak ediyorsundur. Cinsel birleşme esnasında kadınlar ve erkekler aynı şeyi mi hissediyorlar? Erkek ve dişi orgazmı arasında niteliksel bir fark var mıdır? Aslına bakılırsa, Masters ve Johnson cinsiyetler arasında orgazm bazlı bir eşitlik olduğu sonucuna varmıştı. Karım buna itiraz etti ve inanın, o orgazmlarını tanırdı. Seks bilimcilerin test sonuçlarını politik sebeplerden ötürü çarpıttığından, cinsiyetler arası eşitliği ileri süren liberal demokratik değerleri destekleyecek şekilde tahrif ederek yorumladıklarından şüphelenmişti. İnandığı şeyi savunması sonucunda işini kaybetti. Sadece sıradan bir üniversite mezunuyken, insan cinselliğine ilişkin çalışmalarıyla artık herkesçe tanınmakta olan otoritelere karşı görüşlerini yayımladı.

Cross, akabinde bana üniversite postası aracılığıyla eşinin makalesini yolladı (1966'da *Archives of Sexual Behavior*'da yayımlanmıştı):

Erkeklerin ve kadınların orgazm deneyimleri açısından aynı olduklarını ileri süren araştırmacılar, beyinle ilgili farkların yarattığı bir fizyolojik gerçeği görmezden gelmektedirler: erkeklerde ejekülasyon vardır, kadınlardaysa yoktur. Bulgularını çarpıtmamak için, bu bilim adamları orgazm (her yaştan kadın ve erkeğin eşit olarak hissettiğini öne sürdükleri birikmiş cinsel gerilimin nöromüsküler boşalımı) ile (sadece ergenlik sonrası erkekler tarafından yaşanan) ejekülasyon arasındaki aleni farkı kabul etmekten kaçınmışlardır. Kategoriler ve sınıflandırmalar konuya açıklık getirdikleri kadar kafa da karıştırmaktadırlar. Erkekler tam olarak ejekülasyon nedeniyle farklı bir duygu hissetmektedirler: idrar yollarında kasılma, penis boğulması, sağılıyor olma hissi ve ardından meninin aniden basınçla kontrol edilemez fışkırması gibi (deneklerden biri tarafından 'Çalkalanmış şampanya şişesinin tapasının patlatılması gibi. Boooooom!" şeklinde tasvir edilmiştir). Enstitü'deki çalışmalarım esnasında mülakat yaptığım kadınlardan hiçbiri deneyimlerini şampanyaya ya da başka köpüklü içeceklere benzetmemiştir. Kayda değer bir kadın deneğin tasviri, "kaşıktan damlayan ılık çikolatanın yumurta akına akması ve oradan içine sıcak pralinler gömülen koyu kıvamlı bir kremanın içine kasılarak, kabararak, sızarak süzülmesi" şeklindedir. Kadın denekler klitoral zevklerin, kalça kemiğine yayılan, ısınma, şişme ve (bir diğer kadın deneğin kelimelerini kullanmak gerekirse) "fırının artan ısısıyla kabuğu yumuşayıp dağılan ve iç kısımları, çekirdekleri, özü dökülen kocaman olgun bir balkabağı" misali açılma sağlayan diğer duygulardan farklı olmadığını (ancak tamamen ilişkisiz olmadığını) rapor etmişlerdir. Deneylerimizde yer alan her kadın tarafından bildirilen ancak hiçbir erkek tarafından belirtilmeyen bir ritmik kıpırdanma, ılıktan sıcağa doğru kontrollü bir akış, bir yükselme, sonra bir miktar rahatlama, içten içe bir zonklama, sonra daha da fazla, pek çok çeşitli yönde ve boyutta rahatlama bulunmaktadır. Erkek orgazmı daima tek yönlü ve tek boyutludur. Edindiğim bilgiler kesinlikle göstermektedir ki, tüm erkek primatlar aynı şekilde boşalmakta ve aynı şeyi hissetmektedir; öte yandan dişilerin geniş spektrumlu cinsel tepkileri bulunmakta ve düzlem değiştirmeleri, kırılma yansıtmaları, içe ve dışa doğru patlamaları, daldırıp çıkarmaları, uyarmaları ve taklitleri, azar azar gelmeleri, gıdıklamaları, penetrasyonu, klitoris, dudaklar, rahim, rahim kanalları, rektum ve kasıklardaki kasılma ve büzülmeleri içeren bir vajinal değişkenlik ve virtüözlük repertuarını göstermektedir. Dişil orgazm öznel, eril orgazm nesneldir. Hiçbir kadın denek, erkek deneklerden sıklıkla duyulan "yükümü fışkırttım" deyimini kullanmamıştır. Bu bulguların birtakım psikolojik sonuçları bulunmaktadır: Kadınlar eğer kendilerinin sevildiğini hissediyorlarsa,

orgazmdan sonra mutludurlar. Hissetmiyorlarsa, çiftleşme sonrasındaki dipsiz kuyunun karanlık melankolisini yaşarlar, ki eşsiz kadın orgazmı bu kuyuyu daha da karanlık hale getirmektedir. Orgazm kadının içinde, erkeğin dışındadır. Erkeklerin orgazmdan aldıkları zevk böbürlenen bir zevktir, egolarının kısacık bir an için bile olsa onaylanmaktan aldığı keyiftir; sevmenin ya da sevilmenin konuyla ilgisi yoktur, ki "yükün fışkırmış" ve gitmiş olması gerçeği sevme ve sevilmenin alakasızlığını daha da belirginleştirmektedir. Erkek ve dişi orgazmı bağlamsal anlamda birbirine benzemektedir; ancak sebep, sonuç ve işlev açısından hiçbir şekilde türdeş değildir.

Doğal olarak, ona karısına ne olduğunu sormak durumundaydım; şimdiye dek Cross'un evlenmiş olduğunun, hatta o anlamda salyangozlar haricinde kadınlarla ya da erkeklerle ilgilendiğinin bile farkında değildim. Kadın bir önceki âşığına, parkta tartışmakta olduğu diğer kadına dönmek için onu terk etmişti. Evliliklerinin yıkılmasının nasıl kalbini paramparça ettiğini anlatıyordu ki, tekrar oldu. Midem kasıldı, göğsüm sıkıştı. Tam anlamıyla telaşa kapıldım. Amaçsızca etrafı seyrederken gördüm onu; restoranın penceresinden içeri, bize bakıyordu ve görüntüsü ters Çince harflerle bölünmüştü: Maya Blackwell.

Onun aşk dolu sızlanmasını keserek, "Chris, pencereye baksana" dedim. "Gözlerini bize dikmiş şu kızı görüyor musun?"

"Hangi kızı?"

Tacizci kaybolmuştu ama ben hâlâ titriyordum.

O gece Sophia elimi tuttu ve "Ters giden bir şey mi var?" diye sordu. Bunu bana çok sık sorar olmuştu ve bu kendimi rahatsız hissetmeme yol açıyordu. "Bana anlatabilirsin" dedi. "Bana her şeyi anlatabilirsin. Çok uzun zamandır birlikteyiz. Birbirimizi tanıyoruz. Biz birbirimizin birer parçasıyız. Bir şeylerin ters gittiğini hissediyorum. Bana söyleyebilirsin. Mecbur değilsin. Ama lütfen sevgilim, hazır olduğunda anlat bana. Seni seviyorum. Gel buraya, sarılayım sana."

Ertesi gün Maya Blackwell'le ilgili olarak polisi aradım. Dedektif Chan adında biri açıkça cana kast ya da aleni ölüm tehdidi olmadıkça polisin yapabileceği hiçbir şey olmadığını söyledi; bunlardan da-

ha azı yakalama emri çıkartmak için yeterli derecede güçlü kanıt sayılmıyordu. Bu mektubu polis takibatı için değerlendirmeye almadı:

Aşkım,
Tanrı katında beraberiz ve Ölümde birleşip hakkımız olan mutluluğu yaşayacağız. Anlıyorum, Ölümden korkuyorsun ve sonsuza kadar birbirimize ait olduğumuzu inkâr ediyorsun. Korkun almyazımızdaki birleşmeye direnmeye, gerçekliği ve Aşkı inkâr etmeye zorluyor Seni; son derece yanlış bir şekilde gerçeklikle karıştırdığın gelip geçici dünyada beni kabul etmekle mücadele etmeye zorluyor. Ama hepimiz gibi Sen de kadere teslim olacaksın. Bana döneceksin, gireceksin ve benim tarafımdan özümseneceksin. Seni bekliyorum. Korkma. Arzuladığın, ihtiyaç duyduğun, hak ettiğin koşulsuz sevgiyi verebilecek sadece tek kadın var. Sana tapıyorum.

Sonsuza dek,
Maya

Dedektif mektuba güldü: "Aşk! Görevde geçirdiğim yirmi yıl bana aşk hakkında birkaç şey öğretti. Cinayetin, adam kaçırmanın, tacizin, sahtekârlığın, kalpazanlığın, haneye tecavüzün, huzuru bozmanın, hız yapmanın ve hatta çift sıra park etmenin arkasında bile o var."

B. Sıkıştırma ve Kıvranma

Sanskritçe Sözlüğü'müzün çevirisine devam ederken, kendimizde bir şekilde şimdi ve burada yaşadıklarımızın, onların o zaman ve orada yaşadıklarıyla aynı olduğunu hayal etme cesaretini bulmalıyız. Aşk (*kama*) ile aşk (*liebe*) arasındaki fark nedir?

Rudolf Roth, Otto Böhtlingk'e mektup (1869)

A. TERCÜME

Eski erotologlar okşamalarla ilgili olarak teknik bir terminoloji oluşturmuşlardır. Yeni tanışmış çiftlerin kullandığı sarılma çeşitleri bulunmaktadır: Bir erkeğin ve kadının uydurmadan bir bahaneyle uzuvlarının birbirine değmesine izin verdiği *sürtünme;* erkeğin etrafta kimse yokken şakayla kadının göğsünü çimdiklediği ya da kalçasını tuttuğu *tombala.* Birbirini daha yakından tanıyan âşıklar için sarılma türleri vardır: Karanlıkta ya da kalabalıkta kadın ve erkeğin sırayla birbirine çarptığı *çarpma-sürtme;* erkeğin kadını bir duvara ya da sütuna dayayıp bastırdığı *ezme.* Fiili olarak önsevişmeye geçmek için ikisi tutkuyu ateşlemek, ikisi de tutkuyu ifade etmek üzere dört çeşit sarılma daha bulunmaktadır: Kadının ağacın etrafındaki sarmaşık gibi erkeğine dolandığı ve hafifçe iç geçirerek öpüşmek üzere yüzünü ona çevirdiği *sarmaşık;* kadının ağaca tırmanır gibi ayaklarından birini erkeğin ayağı üzerine koyarak, bir bacağını erkeğin kalçasına dolaması ve tek koluyla onu kucaklayıp, elini omzuna dayayarak öpüşmek üzere inleyerek ve hırlayarak kendini yükselttiği *tırmanıcı;* kadınla erkeğin kolları ve bacakları birbirine dolanmış, tutkuyla boylu boyunca uzandıkları *susam-pirinç;* erotik ateşle gözleri kör olmuş kadınla erkeğin birbirine diğerinin içine girmek ve tek vücut olmak için sarıldığı *süt-su.*

B. YORUM

"Kamasutra" diye zevkle telaffuz etti Aphra, her heceyi lezzetli bir lokma gibi dilinde tartarak, *"Ka-ma-sut-ra".* Ağzını şaplattı ve yutkundu; kara gözlüğünü düzeltti, ayaklarını yukarı uzatıp yüksek konçlu Converse'lerini masama dayadı; Viceroy'larımdan birini yaktı ve erkeksi gülümsemesiyle, gözlerini bir an için kısarak dışarı üflediğinden daha çok duman çekti içine. "Hangi tercümeyi okumalıyım?"

Tişörtünün üzerinde resmi bulunan Thomas Chatterton'ın haşin görünüşlü ağzının kenarında rahatsız edici bir yemek lekesi vardı.

"Burton" diye yanıtladım.

"Isaac bana onu senin tercüme etmekte olduğunu söyledi."

O akşam tam da, ilk müsvedde olduğunu söyleyip yarım ağızla özür dileyerek ona verdiğim bu bölüm üzerinde çalışıyordum.

Yüksek sesle okudu: "Eski cinsel bilimciler okşamalarla ilgili olarak teknik bir terminoloji oluşturmuşlardır..."

Gece vakti ofisime beklenmedik gelişi beni irkiltmişti. Orada olduğumu nasıl anladı? Binaya nasıl girdi? Bina sorumlusu kapıyı yine mi kilitlemeden gitmişti? Maya Blackwell yüzünden akşam saat altıdan sonra içeri girişleri engellemesini istemiştim.

"Size ilgilendiğim konuyu anlatayım Profesör Roth" diye başladı, "ve neden burada olduğumu.Yeni bir kitap için yeni bir fikrim var, onu yazacak yeni kadın için de yeni bir isim buldum. Araştırmaya başlamaya hazırım ve sizin yardımınıza ihtiyacım var. Isaac ilgilenebileceğinizi söyledi; bütün konu tam olarak sizin alanınızla ilgili. Yayıncım fikri beğeniyor, gerçekten beğeniyor. Pulitzer'den bahsetmiyor olabiliriz; ama büyük paralardan söz ediyorum. Bak Roth, oğlunla olan ilişkimi onaylamadığını biliyorum; ama seninle çalışmak istiyorum. Bu her ikimiz için de ekonomik açıdan büyük bir fırsat olabilir. Kitap seksin *Ölü Deniz Yazıtları* olacak. Dinle. Tajma Hall adıyla, Montana Smith adında bir kadın arkeolog tarafından yeni keşfedilen tarihi bir Sanskritçe metni tercüme edeceğim."

Safça, "Sanskritçe biliyor musun?" diye sordum.

"Hayır, elbette bilmiyorum. Sana neden ihtiyacım var sanıyorsun? Ama anlattıklarımın önüne geçme. Himalayalar'daki bir kazı sırasında Dr. Smith bir tür *Kamasutra* olarak tanımladığı tarihi bir metni yeryüzüne çıkarır; metin ilk bakışta, bilinen *Kamasutra*'nın bir versiyonu ya da düzeltilmiş bir kopyası gibi görünmektedir. Ancak bilinmeyen metnin meşhur *Kamasutra*'dan daha eski tarihlere dayandığı ortaya çıkar. Ve bu yeni bulunan versiyon bir kadın tarafından yazılmıştır! Anlaşılan, Vatsyayana resmen metnin kadın versiyonunu aşırmıştır. Biz bunu ispatlayacağız. Dr. Smith tercüme için metni eski arkadaşı Tajma Hall'e götürür. İki kadın metnin tanınmadığını çünkü eserin erkek egemen Brahmanların, daha sonra da cinsiyet ayrımcısı Batılı akademisyenlerin de desteğiyle en baştan beri hasır altı edildiğini anlar; erkekler bir kadının seks kitabı yazmasını gurur-

larına yedirememişlerdir. Ama kitap artık keşfedilmiştir. Ve bir best-seller olacaktır. Şimdi sana Tajma Hall'ü anlatayım. Kitap kapağı için biyografisini yazdım: Tajma Hall gerçek kimliği sır olarak kalması gereken meşhur Hintli bir film yıldızının takma adıdır. Aşırı şehvet düşkünlüğü ve finansal anlamda büyük başarılarla geçen bir dönemden sonra Tajma sessizlik ve iffet yemini ederek, varlığının bu safhasında, hayatının geri kalan yıllarını Tanrıça'nın saf ve bozulmamış lisanı olan Sanskritçe'yi öğrenmeye ve Tanrıça'nın ulu saltanatını sürdüğü mistik ülke Hindistan'ın büyük kadınları tarafından bu lisanda yazılmış eski metinleri tercüme etmeye adar.' "

Ona Viceroy'larımdan bir tanesini daha içmek dışında benden ne istediğini sordum.

Meşhur erkek egemen *Kamasutra*'yı yazmış olan cinsiyet ayrımcısının, kitabımı teşkil eden özgür ve cinsel konularda bilgili kadından kopya çektiğini kanıtlayacağım giriş makalesi için senden biraz Sanskritçe istiyorum. Kitabıma serpiştirmek için bol bol Sanskritçe deyim ve o Hint lezzetini verecek sözcük baharatları istiyorum. Parantezler içindeki Sanskritçe sözcükler her şeyi inanılır kılacaktır. Yazıyı akademik kılan bu gibi şeyler. Akademik yazılarla kurgu arasındaki fark akademik olanların yabancı kelimeler, dipnotlar, biyografi ve dizin içermesi. Söylesene Profesör, Sanskritçe'de *büyük dudakların (labia majora)* karşılığı olan kelime nedir? Onu dizinimde istiyorum. Sanskritçesi nedir biliyor musunuz?"

"*Yonyoshthau*" diye yanıtladım kelimenin ikili yalın haliyle.

"Peki ya *klitoris*?" diyerek kışkırttı beni.

"*Kamachatra*" diye karşılık verdim, "aşk şemsiyesi" ya da *kamankusha*, 'aşkın fil hortumu.' "

Mutlu bir gülümsemeyle, "Güzel. Çok egzotik" dedi. "Şahane bir takım olacağız seninle. Beraberce bu dolabı çevirmeyi becerebiliriz. Gerçek manada 'dolap' demek istemiyorum, aldatma ya da işletme anlamında ve aslında daha ziyade bir oyun bu. Oyunları sever misin? Oynamak ister misin?"

Tajma'nın üçkâğıtçılığını ve teklif edilen edebi hileyi aslında onaylamasam da, ona yardım edersem Isaac'le aramı düzeltmeye çalışabileceği fikri beni ayarttı. Tajma Hall'e hem sahtesi yaratılacak

metnin başlığını, hem de onu yazacak kadının adını verdim: Jayamangala'nın *Ratisutra*'sı. Dahası ona, yakın zamanda Bombay'da bir müzayedede ortaya çıktığını öne sürdüğümüz sahte bir mektup hazırlayarak konuya inandırıcılık kazandırabileceğimizi önererek yardımcı oldum: " Sir Richard Burton tarafından Haydarabad'ın Booldana bölgesinden bir memur olan Bapoojee Hurree Patel'e yazılmış bir mektup", Yüzbaşı Burton'ın Hintli Beyefendi'ye *Ratisutra*'nın bir kopyasını gönderdiği için teşekkür ettiği bir mektup: "Metin ilk andaki şüphelerimin aksine, edebi bir ilginçlikten daha da öte. Eski zamanlarda, daha çok da Sotadik dönemde yaşamış bir kadının, konuyla ilgili bu kadar bilgili ve cüretli bir tezi böylesine yücelik, yumuşaklık ve duygusallıkla kaleme alması gerçekten de kayda değer. Bu dizelerde erdemlilik taslamanın izi bile yok. Avrupalı hanımların Doğulu kız kardeşlerinden öğrenecek çok şeyleri var." Ayrıca ona giriş kısmına eklenmek üzere, metnin Burton kopyasının ortadan kaybolduşunu açıklayacak bilgiyi de sağladım: "Burton'ın ölümü üzerine karısı Isabel, Burton'ın erotik fenomen ve pornografik edebiyatla ilgili tüm yazışmalarının ve kâğıtlarının yanı sıra, ona ait *Kamasutra*'nın ve elinizde tuttuğunuz *Ratisutra*'nın düzeltilmiş kopyasını da içeren koleksiyonunun büyük bir kısmını yaktı." Ve, on yedinci yüzyıl İngiliz gezgini Sir Thomas Lovely tarafından Şair Nat. Lee'ye hitaben yazılmış bir mektupta, "Eski Hindistan'da Yaşamış Kibar Bir Hanımın Harem Alışkanlıkları hakkında yazdığı Sanskritçe, ahlaka aykırı küçük kitaptan" bahsedildiğini iddia etme fikrini de ben buldum. Aphra katkımdan hoşnut kaldı: "Bu tam da kitabı gerçekmiş gibi gösterecek türden bir yalan."

Masamdaki *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ün sırtında yazılı kelimeleri fark ederek kitabı eline aldı ve rastgele bir sayfa açtı.

"Projemize inandırıcılık kazandıracak tüm o küçük kelimeler işte bu kitabın içinde." Sözlüğü kapattı, ne kadar ağır olduğunu belirtti, masama geri bıraktı, Viceroy'larımdan bir tane daha aldı, bir an düşündü ve sonra, aniden, pat diye, damardan sordu: "Demek geçen gece yemek davetinize ailesiyle birlikte gelen o küçük Hintli kızla oynaşıyorsun?"

Soru yüzünden apışıp kalmış bir vaziyette, kaba suçlamayı reddettim. Güldü.

"Isaac oynaştığını söylüyor ya da en azından bunu istediğini. Ona kızın da partide olduğunu söyledim. 'Babam' dedi biraz eğlenerek, 'bu Hindistan meselesine bayağı kafayı takmış vaziyette. Kızı bir kadın olarak değil, Hindistan olarak baştan çıkarmak istiyor. Hindistan'ı düzmek istiyor."

Sevgilisine, "Neden Isaac son zamanlarda bana karşı bu kadar mesafeli, neden bu kadar hor görüyor beni?" diye sordum.

"Onunla çok az ilgileniyorsun. Daha yayımladığı kitabını, şiirini bile okumadın. İçinde seninle ilgili çok şey var: sen, karın ve kız kardeşiyle ilgili. Neden okumak istemediğini anlayamıyor."

"Elbette ki okumak istiyorum" diye direttim. "Başlayacağım ama kendi çalışmamla, tercümemle çok meşguldüm. Ve ayrıca zor okunan bir kitap" diyerek kendimi müdaafa ettim. "Yani, tersten basılmış!"

"Sen aynaya bakıyorsun, öyle değil mi? O da ters" dedi gülerek. "Hadi, bana anlatabilirsin. Ben sana sırrımı verdim, oyunumla, küçük hilemle ilgili her şeyi anlattım. Sen neden bana sakladığın şeyin ne olduğunu anlatmıyorsun? Neden? Hintli kızla küçük bir kaçamak mı yaşıyorsun? Hadi ama, gerçeği söyle."

Isaac'in annesine olan bağlılığımı vurguladım.

"Beni ilgilendiren şey karı kocalık, dostluktaki tutku. Sophia'yla kurduğum hayatı mahvedecek rastgele arzulara, kapılsam bile, yüz vermezdim. Deli olmam lazım böyle bir şey yapmak için."

Küstahlığı beni o kadar ürkütmüştü ki, açıkçası, konuşmanın geri kalan kısmını hatırlamıyorum ve buraya doğru olmayan bir şeyleri kaydetme riskine girmek istemiyorum. Yaşantım boyunca yalanlar söylediysem de, en azından bu yorumda, gerçeğe, onu keşfetmeye, anlatmaya ve yazmaya sıkı sıkıya bağlıyım. Gerçek, birileri ona inansa da inanmasa da gerçektir.

C. Öp ve Anlat

Hindistan çok uzak ve uçsuz bucaksız
Öyleyse kaldır Mizana Direğini
Baharatımın tadına bak ve gel fethet beni!
Oh öp beni, bir daha öp beni
Ağzımın ve Amımın dudaklarından
Bırak açık konuşayım:
İhtiraslı, ıslak, egzotik ülkeyi keşfet
Gözcü elinle idare edilen dilinle!
Ey ürkek sevgili, canım sana kurban:
Barbar Hindistan'ım senin Öpücüğünü bekler.

Thomas Chatterton, "Onun Doğulu Mektubunun Tefsiri"[1]

1. Edebi sahtekârlıkları ve on yedi yaşında kendini zehirlemesine sebep olan ümitsizliğiyle tanınan Thomas Chatterton (1752-1770) "Hindistan" sözcüğünü kadın cinsel organları anlamına gelecek şekilde kullanıyor (ve "barbar"ı söz oyunu yaparak ülkenin "vahşiliğine" ve anatomik bölgenin "kıllılığına" bağlamıştır). "Hindistan"ın konuşma dilinden ziyade edebi bu üzeri kapalı kullanımına, Nat. Lee, Thomas Lovely, Laurence Sterne, Edward Sellon, Leopold Roth ve John Donne'un çalışmalarında rastlanabilir (Donne'un kinayenin asıl mucidi olduğundan şüpheleniyorum). Donne, *"Aşkın Gelişimi"*nde şöyle der: Ve onun *Hindistan*'ına doğru yol alırken, o tarafa doğru/Güzel Atlantik göbek çukuru yerinde dursun.

A. TERCÜME

Sevgilinizin alnını, yanaklarını, boynunu, gözkapaklarını, göğüslerini ve dudaklarını öpmenin yanı sıra, dilinizi ağzına sokmak da münasiptir. Oriyalılar cinsel organı da öpmekten hoşlanırlardı; ancak elbette, tutkunun ateşiyle vücudun söz konusu bölgesini yalamaya meyilli olanlar bulunsa da, bu tarz öpüşme deneyimleri herkese hitap etmez.

Öpücükler vücudun öpülen bölgelerine göre sınıflandırılabilirler (bunun yanı sıra, öpüşme esnasında alınan zevke göre de ayrılırlar): *Sıradan* (yüz, kasık ve koltukaltları için uygundur); *sıkıca bastırılmış* (göğüs, yanaklar ve vajina için uygundur); *hürmetkâr* (alın, çene ve vücudun yan taraflarında işe yarar) ve *nazik* (gözkapakları ve kaşlara yöneliktir). Öpücükler verildikleri sebebe göre daha fazla kategoriye ayrılabilirler: Uyuya kalmış âşığının yüzünü seyreden bir kızın aniden onu ağzından öptüğü *tutku uyandırıcı*; kızın erkeği okumakla ya da yazmakla meşgulken, kendisiyle tartışırken ya da uyumak isterken onun dikkatini çekmek için öptüğü *hesaplı*; erkeğin eve gece geç saatte gelip derin uykudaki sevgilisini öptüğü *çalar saat* (bir kızın o tatlı öpücükleri almak için uyuma numarası yapmak yerine, âşığının gelmesini beklemesi iyi bir erotik savaş stratejisidir); erkeğin sevgilisinin duvardaki gölgesini ya da aynadaki yansımasını öptüğü *hayalet* (erkeğin öptüğü kızın portresi ise, bu öpücüğe *göz yanılsaması* adı verilir).

Toplum içinde, bir aile toplantısında ya da suarede bir kadının elini öpmek küstahlık değildir. Ayrıca sevgilinin ayaklarını öpmenin münasip olduğu durumlar da bulunmaktadır.

"Öpüldüğün gibi öp" der Auddalaki; çünkü aşk karşılıklı olmalıdır:

Öp
Dil dile, dudak dudağa;
Öp
Kısasa kısas, yudum yudum;
Zira aşk
Bir yalana karşılık gerçek, bir gerçeğe karşılık yalan verirken
Göze göz dişe diş ister.

ah! ah! ah!
ah! ah! ah! ah! ah! ah! ah!
ah! ah! ah!
8
ah! ah! ah!
ah!
ah! ah! ah! ah! ah! ah!
ah!
8
8
ah! ah! ah! ah!
ah! ah! ah! ah! ah! ah!
ah! ah!
ah! ah! ah!
8
8
8
VARIANTE
ah!
ah! ah! ah! ah!
ah! ah! ah! ah!
ah!
8

B. YORUM

"amcığı öpmek"

Eve Christ bana akıl çelici meyvenin ilmini tebliğ etti: "Bu benim vücudum; al, ye. Bunu beni hatırlamak için yap." Arzunun dilbilimini öğretti bana, seksin tat alma testini yaptı. Eve için aşk, müzik demekti. "Klitoris müzik enstrümanlarının ağız kısmında bulunan ve sesi çıkaran düdük dilidir" diye açıkladı, "zevk enstrümanının ağzındadır. Çal beni, çal beni, iki organ (org) ile iki armonikanın azgın füginü çal." Ve Christ-kadının bacakları bana insan etinden, kıvrımlı, alomorfik ve çok sesli bir müzik aleti gibi sarılıyken (yarı kontralto fagot, yarı yumuşak tuba), rüya şarkıları çaldım, düetler ve sextetler doğaçladım, esrik ses perdeleri öğrendim, dudak basıncını ve nefes gücünü değiştirerek, valfleri ve delikleri elle idare ederek elde edilen ton geçişlerinde ustalaştım. Ve onun içinde titreşen benim nefesimdi, melodik inlemeleriyle, rapsodik mırıldanmaları ve doruktaki çığlıklarıyla ortaya çıkan. Ölümünden önce *"Bois"* diye şarkı söyledi çıplak Lakmé, şehvani koloratura, *"et tu miappartiendras Bois!"* Gülümsedi. *"Klitoris düdük dilidir."*

Jock Newhouse'un ise başka bir metaforu var: "Yahudi evlerinde mezuzah eşik için neyi ifade ediyorsa, klitoris de vajina için onu ifade eder. İçeri girmeden önce öpülmelidir. Sevaptır. Öpücük içeri girenleri kutsar" *(Aşk Serserisinin Anıları)*.

"belirli kültürel gelenekler"

Anıtsal *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü olmasaydı, akademisyen olarak ölü bir adam sayılacağım, Sir Monier Monier-Williams, Hindistan Genel Valisi Lord Ripon tarafından Kalküta'da, 1883 yılının sıcak yaz aylarında karşılanmıştı. Genel Vali'nin de cesaretlendirmesiyle, kendisi Hindistan alt kıtasında (öğrencilerinden birinin eşliğinde) etnografik bir tura çıkmış ve bu gezinin sonucunda *Journal of the Anthropological Society of London*'da *(Ocak 1885)* "İmparatorluğun Koruması ve Yetkisi Altındaki Muhtelif Bölgelerde Yaşayan Yerlilerde Öpüşme Adabı" adlı bilgilendirici yazısı yayımlanmıştı:

Öpüşme, Nat. Lee'nin çocuksu ve ciddiye alınması mümkün olmayan şiiri ve Erasmus'un şöhrette ondan aşağı kalmayan ayrıntılı ve uzun mektubunda iddia edildiği üzere, 17. yüzyılda İngiltere'de yaygın bir şekilde sevilse de, biz medenileştikçe (ve dolayısıyla hijyen hakkında bilinçlendikçe), Tanrı'ya şükür (en azından Oxford'da) revaçtan düşen bir meşgale haline gelmiştir. Hindistan'ın soylu Brahmanları bizim ağızla ilgili âdetlerimizi paylaşırken, daha az eğitimli ve mütevazı yetiştirilmiş halk, olağanüstü çeşitlilikteki öpüşme faaliyetlerine düşkündür. Romalılar öpücükleri konduruldukları yere ve ifade ettikleri hisse göre üç kategoriye ayırmışlardır: *oscula* [yanak/arkadaşlık]; *basia* [ağız/şefkat] ve *suavia* [dudaklar/tutku]; daha aşırıya kaçan Hindular ise tam tersine, öpüşmenin *Kama-sutra*'larında belirtilen altmış dört çeşidini kullanırlar.

Hindistan'da öpüşme merakıyla ilgili geniş bir yelpaze olduğunu gözlemledim; bunlardan bazıları hücumlarımızın geri kalmışlığını gösteriyordu, bazıları ise candan davranışlarla evrimleşme sürecindeki arayışımızda özenilmeye değer bulunabilirdi. Madhya Pradesh Muria'sı (ki kendisi cinsel ilişkiyi *membrum virile [erkek cinsel organı]* ile *pudendum muliebre*'nin [kadın cinsel organı] birbirleriye şakalaşması olarak tarif ediyor) "eşlerin öpüşmediği bir ilişkinin hamilelikle sonuçlanmayacağına inanıyor; tuhaf bir şekilde öpüşmenin fetüse yaşam üflediğini sanıyorlar. Cinsel ilişkiyi karı koca arasındaki şefkatle ilişkilendirmeyen Sikkim Bölgesi'nin yerlileri Lepcha'lar, öpüşmeyi yamyamca buluyorlar; onların dağlarda yaşayan sakallı kuzenleri Sgaw Vale Palcha'ları öpüşmeye "vulvayı vulvaya bastırma" (*akunapidipanuka*) olarak görüyorlar, ki bu da onların konuyu kadın eşcinselliğine yönelik bir aktivite olarak algıladıklarını düşündürüyor. Tükürük değiş tokuşuna tövbeli olan Somavansi Kshatriya'lar için öpüşme çenelerin, yanakların, burunların, alınların ve hatta (çok tutkulu olunması durumunda) kulakların karşılıklı olarak birbirine sürtülmesini içerir. Andamanese'lerin sodomiye özel bir hayranlık beslerler ve açıkça arkadan giriş Avrupa'lıların ağızdan öpüşmesinin yerine geçmektedir. Orissa'lı Bhandaree'lerin erkekleri kadınlarının göğüslerini öpmeyi reddetmektedirler; bu hareketi yapmak erkeğin kadını annesiyle ilişkilendirmesine ve ensest tabusunun iğrenç bir şekilde ihlaline işaret etmektedir. Dağ halklarından Kadar'ların en tuhaf alışkanlıklarından biri av köpeklerini taklit ederek eşlerinin anüsünü yalamalarıdır. Avrupalıların öpüşme âdetlerinde tecrübeli Ekselansları Chhokrapur Mihracesi bana itimat etmiş ve karılarıyla birlikte yatakta binlerce değişik zevki tecrübe etmekten hoşlanır-

ken, tutkulu ağız ağza öpüşmelerini "küçük oğlan sevgililerine" sakladığını belirtmiştir.

"erkeğin derin uykuda olan sevgiliyi öpmesi"

Tac Mahal'de Şah Cihan ve Cihan Nuru Mümtaz Mahal arasında bir öpüşme sahnesi olacaktı, babamla Sunita Sen arasında.

HAREM – GECE
ÇOK YAKIN PLAN ÇEKİM. RESİMLİ KAMASUTRA METNİ ETAJERİN ÜZERİNDEDİR. BİR LOTUS GONCASI VE SAPI, EROTİK RESİMDEKİ MÜSTEHCEN YERLERİ KAPATMAKTADIR. KAMERA konforlu yatağında gece esintisiyle uçuşan şeffaf cibinliğin tülleri arasında uyuyan MÜMTAZ MAHAL'i göstermek için yavaşça geri çekilir. Mum ışığıyla aydınlatılmış odanın GENİŞ PLAN görüntüsü, BEGÜM'ün yatağının etrafında çember oluşturmuş bekleyen kadınları yansıtır. ŞAH CİHAN'ı selamlamak için saygıyla secdeye kapanırlar. ŞAH onlara sessizce gitmelerini işaret eder ve onlar da itaat ederler. ŞAH CİHAN'a zum yapan kamera onun Kraliçesine duyduğu özlemi yansıtır. MÜMTAZ MAHAL'in uyurken BOY ÇEKİMİ görüntüsü verilir. KAMERA cibinliğin gerisinden, ŞAH CİHAN'ın bakış açısından vücudunda gezinir.

ŞAH CİHAN (iç ses)
Ah, keşke o ipek yastık benim kucağım olsaydı ve uykunu ordularımın İmparatorluğu koruduğu gibi korusaydı. Ama seni uyandırmaya kıyamam; belki rüyanda beni görüyorsundur ve rüyalarımızda, seninkilerle birlikte benimkilerde de, uyanık hayatımızın bizlere müsaade etmediği sonsuzluk vardır. Eğer dünyayı affediyorsam, sırf sana bu kısacık bakışıma, ayrılığın olmadığı bu aşkı tatmama olanak sağladığı içindir. Dertlerin kadar sevinçlerin de benim; bu yekvücutlukta dinleniyorum ve o yüzden yaşlanmıyorum.

Cibinlik aralanır. KAMERA BEGÜM'e ZUM yapar. Gizlilik söz konusu değildir.
ŞAH CİHAN'm parmakları nazikçe BEGÜM'ün yanağını okşar; yüzündeki hafif tebessüm gördüğü tatlı rüyaların göstergesidir.

GÖRÜNTÜ KAYBOLUR

MÜMTAZ MAHAL'İN RÜYASI
Keskin çizgileri ya da kenarları olmayan bereketli ve yumuşak, uçuk pembe bir vadinin üzerinde süzülüyoruz. KAMERA yavaşça geri çekiliyor ve bir lotus goncasının içinden çıkıyoruz. Çiçek ekranı kaplıyor ve geri çekilmeye devam ettikçe çiçeği tutanın ŞAH CİHAN olduğunu görüyoruz. Uzatıyor. TERS AÇI. MÜMTAZ MAHAL çiçeği alıyor, gülümsüyor, kokluyor, hafifçe üflüyor ve aniden geri çekiliyor.

MÜMTAZ MAHAL
(yalancıktan panikle)
Ah! Gözüme polen kaçtı. Göremiyorum!

ŞAH CİHAN
(aklı karışmış bir halde)
Yardım edeyim. Gel, gel buraya aşkım.

BOY ÇEKİMİ. ŞAH CİHAN, MÜMTAZ MAHAL'in gözündeki poleni üfler. BEGÜM gözlerini kapar ve ŞAH CİHAN nazikçe önce gözkapaklarından birini, sonra diğerini öper. ÇOK YAKIN PLAN. MÜMTAZ MAHAL'in gözkapaklarını öpen ŞAH CİHAN. KAMERA geri çekildiğinde ŞAH CİHAN'ı tekrar haremde, MÜMTAZ MAHAL'in yatağı başında otururken görürüz. BEGÜM'ün gözleri yavaşça açılır ve âşıklar özlemle birbirlerine bakarlar.

KES

MÜZİK. TAÇ MAHAL'İN GENİŞ PLAN HAVADAN GÖRÜNTÜSÜ. ŞAFAK

"sevgilinin duvardaki gölgesini öpmek"

Lee'nin, karımın kitabı *Love and Madness in the Life and Plays of Nathaniel Lee*'de [Nathaniel Lee'nin Yaşantısı ile Oyunlarında Aşk ve Delilik] anlatılan, tımarhanedeki halinin görüntüsü aklımdan çıkmıyor:

> Lee sıklıkla geceleri zincire vuruluyor, gündüzleri de karanlıkta tutuluyordu. 1684-1707 yılları arasında Bethlehem Hastanesi'nde hekimlik yapmış olan Dr. Edward Draper, oyun yazarını süt diyetine aldı (hiç şüphesiz bu, acılar içindeki alkoliğin durumunu daha da kötüleştirmişti). Hastane hemşireleri, Lee'yi kırbaçlamaktan ancak bunun ona ne kadar zevk verdiği Dr. Draper tarafından keşfedildiğinde vazgeçtiler. O dönemde İngiltere'de, zevk akıl hastaları için sağlıklı bulunmuyordu. Yazarı belli olmayan *Complaints and Romances: Recollections of the Reign of Charles II* [Şikâyetler ve Aşk Hikâyeleri: Kral II. Charles Dönemi Hatıraları] adlı kitapta belgelendiği ve tasvir edildiği üzere, Lee popüler hanımefendilere ve kibar beyefendilere bir acuze olarak sergilenmiştir. Sir Thomas Lovely tarafından Lee'ye adanan bir şiir, delirmiş Lee'nin tımarhanedeki bu temsillerden birinde içinde bulunduğu durumu belirtmektedir:
>
> Saraydaki bir soylu budala gibi,
> Eğlenceli arkadaşlığın nişanesi zekâ beklersiniz;
> Duvardaki gölgenizi becerdiğinizde,
> Siz haykırdınız, ben kahkaha attım.
> Onun yarığı paslı kalburdan başka bir şey olmasa da,
> Yarı gölgeler içindeki eşinizi sever gibi görünüyordunuz!

Anlaşılan o ki, kendi gölgesine âşık olmuştu ve Aphra Behn tarafından Lovely'ye yazılan bir mektupta da tasvir edildiği üzere "onunla dans ederdi". Behn'e göre, akıl hastanesine girerken kafası tıraş edilen Lee, yanında gür ve uzun saçlı minik bir gençlik resmini taşırdı (resim Sir William Monier-Digby tarafından yapılmıştı). Resmi, "sevgilisi Leah" olduğunu söyleyerek etrafındakilere gösterirdi: "Saçına, güzel saçlarına bakın!" Ve sonra resmi "sapık bir arzu"yla öperdi. Önceden oluşmuş narsisizmi, geçirdiği sinir buhranının en temel belirtisi gibi görünmekteydi. Hapisliği esnasında yazmakta olduğu oryantal fantezisi *Crown of the Scraglio*'da yer alan, neredeyse tamamı okunaksız kısımlarda narsisist te-

malar ve imajlar (aynalar, havuzlar, gölgeler) bolca kullanılmıştı (Bethlehem Kraliyet Hastanesi Arşivi, Muhtelif Şiir ve Dram Koleksiyonu).

Lee yine bu dönemde, hücresinde ziyaretçilerine gösterdiği küçük bir el aynası saklıyor ve onlara şöyle fısıldıyordu: "Bakın. Şuraya bakın. Beni öldürmek isteyen kişinin yüzü bu. Dikkatlice bakın. Cinayeti işlediğinde bu adamı adalete teslim edin."

"toplum içinde bir kadının elini öpmek"

Bu konudaki uzmanım Jock Newhouse ve anlatısının nezaketinde *Kamasutra*'ya yaraşır bir şeyler var. Aşağıdaki metin Hindistan'a gitmeden önce okumamı istediği ve henüz üzerinde çalışmakta olduğu anılarından alıntıdır.

Hollywood'a ilk geldiğim zamanlarda, tanıştırıldığınız bir hanımın elini öpmek hâlâ âdettendi. Aslına bakılırsa, bu soylu hareketin erotik nimetlerin soyu tükenmiş bir türü haline gelmesi insanlık açısından acı bir kayıptır.

Kader anından hemen evvel, size söylenen isminden başka hiçbir şey bilmezsiniz; ancak eğer kurnazsanız ve duyularınızı eğitmişseniz, bir kadının elini öperek onunla ilgili her şeyi öğrenebilirsiniz.

Elini size uzattığında bakışları nereye yöneliyor: Sizin elinize mi, kendi eline mi, yüzünüze mi? Ne derece tedirginlik ve hızla, kararsızlıkla ve yavaşlıkla ya da rahatlıkla ve doğallıkla uzatıyor elini?

Elini aldığınızda, işaretparmağınız onun işaretparmağının avcuyla birleştiği noktaya dokunurken rahatlatıcı bir denge sağlamalıdır. Bakışlarınızı henüz elinize almış olduğunuz ele çevirirken parmaklarınızı hafifçe açın ve işaretparmağınız kritik noktada dururken diğer parmak uçlarınızın onun elinde karşılık gelen kıvrımları bulmasını sağlayın. Serçeparmağınız son derece yumuşak bir biçimde onun serçeparmağının ucuna dokunmalıdır. Serçeparmağını hafifçe geri çekiyor mu? Sizinkine bastırıyor mu? Bu sinyaller onun tarafından büyük olasılıkla bilinçsizce verilecektir; size kendisinin bile bilmediği, bilse bile dile getirmeye cesaret edemeyeceği şeylerden bahsediyor olacaktır.

Yüzünüz ele doğru eğilirken pozisyonuna iyi dikkat edin: eli bilekten kırık mı, vücudundan uzak mı; yoksa dümdüz mü uzatıyor? Başparmağını işaretparmağınızın üzerine, altına ya da yanına mı koyuyor? Yorumlamanın en temel şekli şudur: Hangi yüzükler ve bilezikler takılmış, bunlar nasıl süslenmiş? Tırnakları okumak kolaydır: Manikürü için nasıl bir dikkat göstermiş? Kendini beğenme, gurur, titizlik, hijyen, şehvet

ima ediyorlar mı? Ve daha ince başka sorular vardır: Parmaklar tevazuyla birbirine yakın mı tutuluyor, lakaytlıkla birbirinden ayrı mı duruyor; yoksa kendi halinde rahatça serbest mi bırakılıyor? Titriyor mu, sarsılmaz bir şekilde mi duruyor?

Öpücükten önce hâlâ eli incelerken ve sıcaklığını ya da serinliğini hissedip göz önünde bulundururken, başparmakla işaretparmağı arasındaki kasa dikkat edin: Çukur mu, çıkık mı, düz mü? Eli saran tenin, yüzün aksine, makyajsız olduğu kesindir; inceleyerek onun tüm vücudunu kaplayan cildin nasıl olduğu; dokusu ve rengi, esnekliği ve sağlamlığı hakkında fikir sahibi olabilirsiniz. Ben, sağ elini kullanıyorsa, yazar olsa da olmasa da ortaparmağının kenarında belli belirsiz bir çıkıntı ararım; yazan bir kadın daima romantiktir. Ne tür olursa olsun yazmak erotik bir davranıştır; özlem ve fantezi doludur.

Şimdi, yavaşça başınızı eğin, dudaklarınızı hafifçe büzün ve elini oyuncul bir resmiyetle yükseltin: Kaldırmak için çaba sarf ediyor mu, gevşetiyor mu; yoksa vücudunun o teşhir ettiği ve uzattığı parçasını tamamen sizin kontrolünüze teslim mi ediyor?

Koklamak için derin nefes alın, sizin için çıkarılmış eldiveni koklayın, o çıplak eli ve o an için kıyafetler içindeki vücudunun diğer yerlerinde kullandığı sabunu koklayın. Hiç şüphesiz hafif bir parfüm ve bunun yanı sıra pudra kokusu da olacaktır. Leylak, lavanta ve sandal iyiye işarettir. Sevgili potansiyeline sahip bir kadının avcu hafifçe nemli olur ve bu ter o kişinin tüm kokusunu içerir.

Dinleyin! Toplum içinde elinin öpülmesi esnasında ne söylüyor ve ne zaman, nasıl, niçin söylüyor? Sessizlik dokunulmanın tadını çıkarıyor ve heyecanlanıyor demektir. O eli gelecekte, daha yakınlaştıktan sonra tekrar öptüğünüzü hayal edin ve dilinizi o parmakların arasında, avcuyla birleştiği dört minik girintide, klitoral eklemlerde, tutkunun stigmatasını tadacağınız avuçta gezdirme mahremiyetinin lezzetine varın.

Ve hareket tamamlandığında elini pat diye bırakmayın. Tekrar ona geri verir gibi, sanki eli size emanet edilmiş ve siz de ona iyi bakmışsınız gibi bir jest yapın. Elini kendisine saklaması için vermişsiniz gibi davranın ve iradesinden bağımsız olarak, o el sizin dudaklarınıza, güvenli ve rahat tüneğine dönen bir kuş gibi geri dönmeyi isteyecektir. Ve sonra elini bırakırken gözlerine derin derin bakın, belli belirsiz gülümseyin, sadece belli belirsiz, sanki sevinçten dans etmek istediğinizi ancak sırf etrafta başkaları olduğu için (sevgilisi, kocası ya da arkadaşları) kendinize hâkim olduğunuzu düşündürtecek şekilde gülümseyin. Kesinlikle hiçbir şey yaşanmadı; ancak yine de iki kişi, etraftakilerin ruhu duymadan, ömre bedel bir aşk macerası yaşadı.

"sevgilinin ayaklarını öpmek"

Japonları anlatmak için karısını kullanan bölüm başkanım Profesör Paul Planter, *Chin-chin Monogatori* adında porno içerikli bir elkitabı çıkardı (*shunga* resimleri ve gravürleriyle, çeşitli seks pozisyonlarındaki sevgili portreleriyle, Hint-Moğol İmparatorluğu'nun resimli *Kamasutra*'larını anımsatıyor). Kitabın bir bölümünde, eskiden Budist rahibe olan saraylı fahişe, kahramana, sefih, erkeklik düşkünü bir Çinli rahip ve akademisyene, ona öğretildiği şekilde aşk sanatları eğitimi veriyor ve ayak öpmenin zevklerinden bahsediliyor:

> Deniz ticareti, kızın bir zevk evinde çıraklık etmesidir. Kişi, müşterisi sıradan halkın habersiz olduğu deneyimleri yaşayabilsin diye mahremiyetin son moda yollarını öğrenmelidir. Müşteri zarafet için para öder. Nasıl ki iyi bir handa çalışan her aşçının, pek çok değişik Çin eriştesi pişirmeyi bilmesine rağmen, kendi özel tarifi varsa, nasıl ki Budha'nın tüm sözlerinin eğitimini almış bir rahip belli bir vecizesini ezberden okumayı bilirse, bir fahişe de kendi özel erotik yeteneğine sahip olmalıdır. Benimkisi ayak öpme (*ashi-seppun*). Müşterimi yatak odasına götürdüğümde, oturduğu zaman kimonomun kuşağını çözmem, onun da soyunması için istekli görünmem. Büyük bir özenle çorabını çıkarır ve yorgun ayaklarına masaj yapmaya başlarım, ovarken de şarkı söylerim:
>
> Ayaklarına çiy düştü
> tüm gece beklerken beni dışarıda.
> Yüzen dünyaya açılan köprüdeki âşıkların
> melankolisi gibi.
> Aşk acı verebilir çünkü hiçbir şey sürmüyor,
> lakin çiyin lezzeti daima tatlı olacak.
>
> Ve ardından, ayaklarını ılık sake ile yıkadıktan sonra müşterimin ayak parmaklarını öpmeye başlarım. Bu erkeğe büyük bir haz verir. Başparmakları yalayarak karşılık veririm; her birini teker teker yalayarak, emerek ve sevgiyle üzerlerine üfleyerek, bir ayağın küçük parmağından başlayıp başparmağa doğru ilerlerim, sonra diğer ayağa geçip başparmakla başlar, küçük parmağa doğru yönelirim. Lord Budha'nın kederli dünyada etrafıma mutluluk dağıtmak için bana seçtiği yol bu.

Bu anlatılanların cazibesi, bölümün ilerleyen satırlarında fahişe,

erkeği başparmağını vajinasına sokması için nasıl cesaretlendirdiğini anlattığı zaman, en azından benim için, azaldı: "Vücudumun o bölümüyle başparmağını emerken, ağzım müşterimi ve tüm insanlığı talihsizlikten kurtaran kutsal Budist düsturu *Om Mani Padme Hum*'u söyler ('Mücevher lotusun içindedir')."

"öpüldüğün gibi öp; aşk karşılıklı olmalıdır"

Annem, bu öğleden sonra huzurevine onu ziyarete gittiğimde, "Dün gece bir rüya gördüm" diyerek açıldı bana, "seninle birlikte Hindistan'a gelmemi istediğin harika bir rüyaydı. Ben gelmek istemedim; ama Hindistan'da geçen bir aşk hikâyesini anlatan bir kitap yazdığın için bana ihtiyacın olduğunu söyleyerek ikna ettin beni. Hiçbir zaman seni reddedemedim. Bana erkeklerin aşkı ancak annelerinin yardımıyla öğrenebildiklerine emin olduğunu söyledin. Böyle düşünmen ne kadar hoş. Aşkı çözmek için bana ihtiyacın vardı."

Görünüşe göre, Hindistan'a vardıktan sonra ben rüyada yok oldum ve o tek başına Tac Mahal'deydi:

"Etraf karanlıktı. Önceleri kokusu çok hafifti. Ancak ben ne olduğunu anlayana kadar gittikçe kuvvetlendi: Onun kokusunu alabiliyordum; kimsecikler onun gibi kokmasın diye gizli bir iksirmişçesine karıştırdığı parfümünün kokusunu. Ve sonra sesini duydum; Eddie Edwardes'in fısıldarken bile çınlayan güzel rol sesini. 'Tina' dedi, 'gel buraya Tina. Özledim seni. Neden bu kadar geciktin?' Arkamı döndüm ve işte, giyecek bölümünün ona emanet ettiği güzel Hint kostümüyle oradaydı. Tıpkı Hint İmparatoru gibi, o kadar yakışıklı ve canlı görünüyordu ki, ona uzandım, beni öptü ve ben de onu beni öptüğü gibi öptüm. Ben onu öperken o da beni öptü. Ve bu o kadar harika ve gerçekti ki! Sonra, tam beni eskiden olduğu gibi soymaya başladığında, boynumdan öpüp küçük müstehcen bir şaka yaptığında, birden onun ölü olduğunu hatırladım ve çok korktum. Eddie'den değil ama kendimi paniğe kapılmış, aklı karışmış ve şaşkın hissettim. 'Seni öpemem' diye haykırdım, 'çünkü sen öldün Eddie. Lanet olsun sana, öldün!' Bana sadece gülümsedi, tıpkı eski günlerde ona herhangi bir konuda kızdığım zaman gülümsediği gibi. 'Tina senin öpücü-

gün beni hayata döndürdü. İyileştirdi. Artık ölü değilim. Yaşıyorum. Gerçekten. Al bak, ellerimin sıcaklığını hisset.' Ve beni okşadı, sıcaklığını hissettim. Yaşıyordu. Öptüm, ağzının içine doğru soludum, o da benimkine; öpücük öpücüğe, nefes nefese. Giysilerim yok olmuş gibiydi. Saçlarım uzun ve açıktı; Eddie göğüslerimi öptü ve nefes aldığını hissedeyim diye beni kendine sıkıca bastırdı. Sonra sevişmeye başladık. O hayattayken seviştiğimiz anlarda hep kendimi rüyada sanırdım. Şimdi ise rüya görüyordum ve sevişirken hayatımda olmadığım kadar uyanık hissediyordum kendimi! Ne şahane bir rüya!"

Gözlerinde yaşlarla bir kahkaha attı. "Bu bir annenin oğluna anlatabileceği türden bir şey sayılmaz. Ama beni çok mutlu etti. Rüya olması önemli değil. Bu, gördüklerimi daha az gerçek kılmıyor. Ah, Eddie Edwardes! Aşkı, sevmeyi ve sevilmeyi bilirdi. Ve beni bu kadar çok sevdiği için rüyamda bana geldi. Onu ne çok özlediğimi anlamış olmalı. Onu en son öptüğümden bu yana çok uzun zaman geçti. Tekrar geleceğine söz vermişti. Belki yakında. Belki. Umarım."

Sanırım rüya nedeniyle, annem onu mezarlığa götürmemi istedi; mezarlık ziyareti pek de hoşlandığım bir şey değil. Oraya uzun zamandır gitmemiştim. Arabayla içeri girerken, annem onunla yalnız kalmak istediğini söyleyerek gelmememi rica etti: "Onu son öptüğüm yer burası. Tam şurada, merasim salonunda, tabutu kapatmalarından hemen önce."[2]

2. Bu olay beni, itiraf etmeliyim ki biraz üzüntüyle, annemi tabutunda öptüğüm anı hatırlamaya itiyor. Joseph'in hayata döndürmek ve ruhunun ağzından kaçmasını önlemek için babasını öpmesi gibi, ben de hoşça kal öpücüğü verme kisvesi altında ölüme karşı bir şeyler yapabileceğime, sevginin ölümün ısırığına karşı biraz da olsa savunma sunacağına inanmak istedim. Annem gibi görünüyor olmasına rağmen, dudaklarımın altında hissettiğim alın sanki ona ait değilmiş gibi geldi. Acı bir öpücüktü. O an, artık onun sonsuza kadar gitmiş olduğunu kavradığım andı. Bu sadece doğru değil, aynı zamanda da "Gerçek"ti. Birçok kereler bir kadını öptüğümde çocukluğumun bu karanlık öpücüğünü hatırladım: Titredim ve üzüldüm; kafamdan çıkarabilmek için çabalamak zorunda kaldım. Bu hatıra beni aşkın büyük önemine ve her bir öpücüğün el değmemiş beyhudeliğine ikna etmeye çalışır ve benimle dalga geçer. Annemi en son öpüşüm hastanede o ölmeden önceydi. Bir yapboz (Boticelli'nin *Venüs'ün Doğuşu*'nun kopyası) yaparken beni zorla yatağın üzerine oturtmuş ve bir şekilde ona yardımcı olduğum konusunda beni ikna etmeye çalışmıştı. Hayatının son aylarını yapboz tamamlayarak geçirdi. "İşte, al bunu Nangi" dedi. "Nereye uyduğunu görüyor musun? Azıcık daha yukarıya. Evet, orası. Ne zeki bir çocuksun sen!" En sonunda bir par-

ça kaldı, nereye uyacağı belliydi. Yerine koymak için uzandığımda beni durdurdu, yapboz parçasını avcunun içine yerleştirip elimi kapadı ve fısıldadı: "Parça sende kalsın. Onu küçücük bir hatıra olarak sakla." Ardından beni yanağımdan öptü ve çocuğu tarafından öpülmek için kendi yanağını uzattı. İstemedim: Saçlarının çoğu dökülmüştü, cildi soluk ve kuruydu, eti ekşimiş süt gibi kokuyordu; onun hastalığından ve bir bakıma da kendisinden korkuyordum. Öpmek için kendimi zorladım, sevgiden ziyade itaat adına; tiksintimi kesinlikle hissetmiş olmasına rağmen, beni ya anlayışla karşılamış ya da affetmiş olmalı ki, şu anda anımsayamadığım sözcüklerle beni sevdiğini söylemişti. Yapbozun o parçasını sakladım.

D-E. Diş ve Tırnak

—*Aşktı bu* — neredeyse her an benimle birlikte olduğu üç hafta boyunca, ***dişleriyle ısırarak ve narin elinin keskin tırnaklarıyla, dürüstçe söyleyebilirim ki gece gündüz — tırmalayarak*** ve onurunuzu okşar********** bir kez.

Laurence Sterne,
Tristam Shandy Beyefendi'nin Hayatı ve Fikirleri

A. TERCÜME [VE/VEYA]
B. YORUM

Editör'ün Notu

Bu noktada, Kamasutra*'nın okunması önerilen Resimli Klasikler baskısı için hazırlanmış iki sayfalık bir taslağın fotokopisi İkinci Kitap'ın çeviri defterinin arasına sıkıştırılmıştı. Bu nedenle, sanırım bu karikatür K.S. II.D-E'nin erotik ısırma ve tırmalama bölümü hakkında bir tür çeviri ya da yorum olarak okunmayı hak ediyor.*

KLASİKLER
Resimli

Vatsyayana'nın
KAMA SUTRA

HİNDİSTAN'DA MUKADDES VE MÜSTEHCEN AŞK

KLASİKLERE AÇILAN KAPINIZ

Bir âşığı kaşımak için uygun bazı zamanlar: ilk sevişme esnasında, bir yolculuk öncesinde ya da sonrasında, bir tartışma öncesinde ya da sonrasında, sarhoşken ya da doruğa ulaşmışken.
Mesajınızı gizlice vermek için ısıracağınız ya da tırmalayacağınız yerleri yapraklar ya da lotusun taçyapraklarıyla işaretleyin.
ŞEHVET
Tırmalamak için: Sol elin tırnaklarını testere bıçağı gibi sivrilterek manikür yapın.
Bir kadın vücudundaki tırnıkları ve ısırıkları gördüğünde bunların hatırasıyla tahrik olur, aynı şekilde erkek de.
AAAA

F. Pozlar ve Duruşlar

Her yazarın bir duruşu olmalıdır. Yazdıklarınız duruşunuzu, neden onu desteklediğinizi ve diğerlerinin benzer bir duruşu niçin benimsemesi gerektiği hakkındaki düşüncenizi açıklayış biçiminizdir.

Nancy Bartz, *Dönem Ödevleri Nasıl Yazılmalıdır*

Editör'ün Notu

Roth, Kamasutra*'nın cinsel pozisyonlarla ilgili bu meşhur bölümünü ne tercüme etmiş, ne de hakkında bir yorumda bulunmuştur. Bu noktada, İkinci Kitap'a ait yorumların yazılı olduğu defterin arasına sadece Bayan Gupta'nın söz konusu bölümle ilgili olarak yazdığı 20 sayfalık bir ödevin ilk beş sayfasını sıkıştırmakla yetinmiştir. Sayfa kenarlarındaki yorumlar, 1997 bahar döneminde, Western Üniversitesi'nde Roth'un asistanı olarak sorumluluklarını kısmen yerine getirmek amacıyla usulüne uygun bir şekilde benim tarafımdan düşülmüştür. Verilen not ve arka kapak sayfasındaki yorumlar Roth'a aittir: İmla hatalarını düzeltme ve belirli bazı yorumlarda bulunma gibi sıkıcı işleri bana havale etmişti, kesin değerlendirme profesörün bizzat kendisine ait bir imtiyazdı. Ödeve en iyi ihtimalle C verirdim, inanıyorum ki pedagojide, tıpkı aşkta da olduğu gibi, haşin olmak sıklıkla daha nazik bir harekettir, öğrencinin (ya da sevgilinin) istediği ya da duymayı umduğu şeyi yazmak veya söylemektense dürüst olmak daha cömertçedir.*

COŞKU DAĞI, SAADET OKYANUSU

Kamasutra'da Yer Alan Seks Pozisyonlarının Hint Dansı ve Yoganın Yanı Sıra Çin Thai Chi Chuan'ı ve Uluslararası Jimnastik ile Karşılaştırılması

A+
Mükemmel bir ödev. Daha detaylı tartışmak için bana uğra. Master için bu çalışmayı teze ya da kitaba dönüştürmeyi düşünebilirsin!

Yazan

A.S.'nin alaycı yorumları için kusura bakma. Onun bu ödevi anladığını sanmıyorum.

Lalita Gupta

Harika bir çalışma –orjinal, enerjik ve baştan çıkarıcı– okumak bir zevk.
Keşke senin gibi daha çok öğrencim olsa!

Dönem Ödevi
Asya Araştırmaları 150B
Hint Medeniyetine Giriş
WESTERN ÜNİVERSİTESİ
Profesör L. A. Roth
Bahar Dönemi 1997

Çiftleşme pozisyonlarının gizemli ya da büyülü bir tarafı yoktur. Cinsel birleşmeye macera boyutu katma potansiyeline sahiptirler. Ve macera, tıpkı eski filozofların da gözlemlediği üzere, aşkın bir gereksinimidir.[1]

Giriş

Bu ödevde Vatsyayana'nın meşhur *Kamasutra*'sında listelediği çeşitli seks pozisyonlarının, eski Hindistan'ın yoga duruşları ve dans figürleriyle olan ilişkisini ve bağını gösterecem. Bunları ilişkilendiriyor musun? Ya da bunlar klasik dönem Hindistan'iyla bilindi olarak ilişkili mi?

Bu ödevde savunmak istediğim pozisyon, eski Hindistan'da bu üçü arasındaki ilişkinin, seks, yoga ve dansın, aynı dağa çıkan patikaları (biri erotik, biri manevi ve biri de estetik açıdan) ifade ediyor oluşudur. Ya da başka bir deyişle, bunlar aynı okyanusa dökülen üç kutsal nehirdir. Bu okyanusun pek çok ülkeye kıyısı olduğunu göstermek için Hindistan olayını Çin'de[2] gelişen Tai Chi Chuan'la ve ayrıca Nancy Bonellia'nın kitabında açıkladığı uluslararası jimnastikle karşılaştırmayı planlıyorum:

klişe

dil!

Bir etki mi kestediyorsun yoksa sadece tesadüf mü?

1. R. R. Rosemont, *The Ins and Out of Human Sexuality*, s. 169. Bu kitap, bu üniversitede Profesör C. Cross'tan aldığım Genel Bilim 350: İnsan Cinselliğinin Biyolojik, Psikolojik ve Toplumsal Boyutları adlı muhteşem dersin kitabıydı. Dr. Cross, çeşit çeşit cinsel pozisyonların insan türünün, seksi hayvanlar için çok heyecan verici hale getiren tüyler, kürk, gaga, pençe, zehirli diş, anten, boynuz, kuyruk, hortum, gibi şeylerden yoksun oluşunun telafi yolu olduğunu anlatır.
2. Tai Chi Chuan'ı bu kursun Profesör Planter tarafından verilen diğer yarısında (Asya Araştırmaları 151B, Asya Medeniyetlerine Giriş) öğrendim. Dr. Planter kursa, onu gerçekten de eğlenceli kılan deneyimsel bir yan kattı. Tai Chi Chuan ve Zen meditasyonu yaptık.

Jimnastiğin insanlığın *evrensel* [italikler ona ait] bir meşgalesi olduğunu betimleyen/resimleyen eski kayıtlar Çin, *Hindistan* [italikler bana ait], İran, Mısır, Yunanistan ve kıta Amerika'larında keşfedilmiştir. İnsanoğlu daima takla atma[3] ihtiyacı hissetmiştir.

Kama Sutra'da Seks Pozisyonları[4]

Kama Sutra'nın ikinci kısmındaki altıncı bölüm "değişik uzanma yöntemleri ve muhtelif meclis türleri"nden bahseder. Vatsyayana "yüksek meclis" için en uygun pozisyonları izah ederek giriş yapar; "yüksek meclis"te küçük yoni[5] büyük (maha) lingam[6] için genişletilmelidir (bunlar "ardına dek açık", "esneme" ve "Indra'nın karısı" pozisyonlarıdır). Buna karşılık "düşük meclis"te büyük vajina küçük penis

Farklı bir Richard Burton!

3. Nancy Bonellia, Jimnastik, Egzersiz ve Takla'ya Başlangıç Kılavuzu, s.13. Bu kitabı, bu dönem benim Yer Jimnastiği dersimde kullanıyoruz (Fiziksel Eğitim ve Dinlence 185).

4. Bu ödevde alıntı yapılan çeviri, sınıfta ödev olarak verilen Richard Burton'a aittir. Profesör Roth'un yapmakta olduğunu söylediği çeviriyi merakla bekliyorum. Burton'ın tercümesini okumak çok zor; kendinizinkini daha sade ve daha modern İngilizce'yle yapın ki bu harika kitap günümüzde gençlere daha çok hitap edebilsin. Burton'ınki çok demode; ama Elizabeth Taylor'la evlenmiş birinden başka ne bekleyebilirsiniz ki!

5. Yoni, Webster'da, "Kadın cinsel organlarının Hindu kozmolojisinde dişil yasayı sembolize eden stilize bir temsili" olarak tanımlanmıştır (*Yeni Akademik Sözlük*, s.1351). Bu, (sınıfta da öğrendiğimiz üzere) "lisanı düşünceyi resmettiği" için eski Hindistan'daki kadınların bacakları arasında kozmolojik bir şey taşıdıklarını fark ettiklerini ima etmektedir.

6. Lingam, Webster tarafından "maskülen kozmik yasanın ve Hindu tanrısı Şiva'nın stilize edilmiş fallik sembolü" olarak tanımlanmıştır. Bu yasa eski Hindistan'da erkeklerin penislerinin tanrı ve kozmik bir sembol olduğunu fark ettiklerini ima etmektedir.

için kasılmalıdır (bunlar "kavrama", bastırma", "kıvırma" ve "kısrak" pozisyonlarıdır). Çok düşük meclisler için yazar dildolar, vibratörler veya bu tür şeyler önerir. Vatsyayana akademisyen olarak, yukarıdaki notların kaynağının Babhravya olduğundan bahseder ve başka bir seksoloğun listeye daha çok pozisyon eklediğini not eder: "yükselme", bastırılmış", "yarı-bastırılmış", "bambu kesme", "çivi çakma", "yengeç", "paket", "lotus" ve "dönme" pozisyonları. Bunların bazıları büyük denge ve koordinasyon gerektirdiğinden, Babhravya suda pratik yapılmasını tavsiye eder. Vatsyayana aynı fikirde değildir ve ben de aynı şekilde düşünüyorum: Kulağa hoş bir şey olacakmış gibi gelse de, suda sevişmek çok gıcırdama yapıyor. Vatsyayana'nın itirazı bu yöntemin dini bir kurala ters düşmesiyle alakalıdır.

Sonra, *Kama Sutra* iki ayak üzerinde yapılan pozisyondan ("destekli" ve "askıya alınmış") ve her biri adını bir hayvandan alan çeşitli arkadan giriş yöntemlerinden bahseder: inek, köpek[7], keçi, geyik, eşek, kedi, kaplan, fil, yabandomuzu, at. İnsanı hayrete düşüren şey ise, uyguladığınız pozisyona adını veren hayvan gibi davranmanız gerektiği: Möleyerek, havlayarak, meleyerek, anırarak, miyavlayarak, hırlayarak, kükreyerek, homurdanarak, kişneyerek sevişmelisiniz. Bu, bize seks esnasında hayvani tarafımızla ilişki kurma, hayvanca davranma ve bundan zevk alma potansiyelimiz olduğunu söylüyor (ki bu bizim

7. Merak ediyorum, acaba Hint etkisi nedeniyle mi biz de bunu "köpek pozisyonu" olarak adlandırıyoruz.

sıklıkla unuttuğumuz bir şey). Yazar daha sonra "marifetli bir kişinin meclis çeşitlerini değişik hayvan ve kuş yöntemleriyle zenginleştirmesi gerektiğini" belirtiyor.

Sınıflandırmalar devam ediyor: Birçok erkekle bir kadın, iki ya da daha fazla kadınla bir erkek ve son olarak "anüste meclis". Iyyk! Tamamen saksofon çekmeye (2.9) ve ardından kadının adamın üstüne çıkmasını anlatmaya ayrılmış bölümler var.

Bölüm, bu pozisyonlarda ustalaşan erkeklerin "kadınların kalbinde aşk, dostluk ve saygı uyandıracağı" yolunda tatlı ancak oldukça cinsiyet ayrımcı bir iddiayla sona eriyor. Burton'ın bu konuyla ilgili şahane bir yorumu var:

> Okur, Hinduların olağanüstü esnek uzuvları sayesinde Avrupalılar için olanaksız pozisyonları gerçekleştirebileceğini ve ilişkideki amaçlarının zevk alma süresini kısaltan kas geriliminden kaçınmak olduğunu akılda tutmalıdır.

Konarak ve Khajuraho'daki ünlü tapınak freskleri nden de anlaşılacağı üzere, *Kama Sutra*'nın Hint sanatındaki etkisi büyüktür. Ancak bu tapınaklardaki cinsellik sembolik, metafizik ve spiritüeldir. Kâinatın kutsal topraklarında acayip pozisyonlarda sevişen insanlar Hint sanatında çok görülür.

Kama Sutra'daki pozisyonları okuyan pek çok Batılı eski Hindistan'daki insanların "şehvet düşkünü,

müstehcen, sefih ve zampara"[8] oldukları fikrine kapılabilir. Ama aslında onlar son derece sofistikeydiler ve zamanlarının ilerisindeydiler. Son dönemlerde, Freud, Masters ve Johnson gibi öncülerin sayesinde, biz Batılılar anladık ki, acayip pozisyonlar aslında iyidir: "Modern seksologlar, birçokları için belli bir miktar çevikliğin ve yeni şeyleri denemeye hevesli olmanın cinsel doyumu artırdığı konusunda hemfikirdirler."[9]

Hayvanlar sadece tek pozisyonda seks yaparlar. Bunu sembolik anlamda yapmazlar ve hiçbir zaman kâinatın kutsal topraklarında olduklarının farkında değildirler. Yeni pozisyonlar uydurmak insan olmanın bir parçasıdır. Yaratıcılık üremeye yönelik biyolojiyi sanata (dansla alakalı olarak); düşünme ise spiritüel bir uygulamaya dönüştürebilir (yoga ve Tai Chi Chuan gibi) ve oyunculuk eğlenceli kılabilir (jimnastikle alakalı olarak). Bu nedenle, bu ödevin ileriki bölümlerinde bunların tümünü açıklayacağım.

Dans ve Seks

Herkes dansın ve seksin birbiriyle alakalı olduğunu bilir: Her ikisi de partnerin (genellikle erkek ve dişi), ritmik jestlerini, birbirini izleyen vücut hareketlerini ve değişen pozisyonları içerir. Her ikisi de eğlencelidir ve sizi terletir.

8. Roget'nin Kavramlar Dizini, s. 629.
9. R. R. Rosemont, s. 170. Yazar tesadüfen sadece Hintlilerin bildiklerinin yarısı kadar, önemsiz on altı adet pozisyonu listeler.

9. Şaplak Atma ve İnleme

Erkek gibi giyinmeye hakkım var: İçimdeki erkek büyük isyanın o enfes gaddarlığı ve kana susamışlığı karşısında heyecanla titredi; içimdeki erkek aynı karanlık coşkuyla (ilk başta beni oğlan zanneden) Yahudi kadını Rakhil'i kırbaçlama fırsatı karşısında heyecanla titredi. Ancak ben tahmin ettiğinizden daha fazla kadınım: İçimdeki kadın Akaba'daki evin çatısında çırılçıplak uzanırken güneşin yanaklarımı ve göğüslerimi yakmasından zevk aldı; içimdeki kadın Mahmoud Saadi'nin (kız olduğumu anladığında) üzerimde uyguladığı şehvetli işkenceden aynı karanlık keyfi aldı. Kendimde, aşk ile birleşmesi şartıyla acıdan zevk alma yeteneği geliştirdim (bu, bir erkek olarak uygulamak ya da bir kadın olarak maruz kalmak olsa da). Ancak bu yolla bir Hıristiyan olabiliyorum ben.

Isabelle Eberhardt, *Ivre au pays des sables*

1. SADİZM

A. TERCÜME

Aşk ölümcül bir dövüştür. Hoyrat, sert ve sadist olmak erkeksidir; kadınlar doğaları gereği incinebilir, zayıf ve mazoşisttirler. Ancak bazen, ya tutkudan, eğilimlerden ya da sapıklıktan ya da sadece eğlence veya meraktan cinsiyet rolleri değişecektir. Ancak bu asla uzun sürmez; erkeklerin ve kadınların doğuştan gelen seks eğilimleri er geç kaçınılmaz bir şekilde tekrar ortaya çıkacaktır.[1]

Uzmanlara göre, seksle ilgili elkitaplarını incelememiş bir kişinin erotik davranışları kurallardan ziyade anlık dürtüler tarafından yönetilecektir. Sadece tutkuların yönlendirdiği düşkünlükler en çılgın düşlerimiz kadar karmaşık olabilir. Bu nedenle ateşli âşıklar cinsel mücadelenin alevi ve esrikliğin yarattığı kör nokta nedeniyle tıpkı hızdan gözü hiçbir şey görmeden dörtnala koşan bir at gibi yoldaki direklerden, çukurlardan ve hendeklerden habersizdirler. Ancak *Kamasutra* gibi akademik metinleri gerektiği gibi inceleyenler, kendi güçlerinin farkında olmaya ve âşıklarının hassasiyeti ile coşkusunu takdir etmeye daima özen göstereceklerdir.

B. YORUM

Adı "sevişmek" olarak üstünkörü geçiştirilen bu ölümcül mücadeleye ait şimdi okuyacağınız hikâye, sevgili karımın ağzı bozuk büyükbabasının yüz kızartan hatıratından alınmadır: *İmparatorluğun ve*

1. Roth, bedende vurulan yere göre tasnif edilen, Vatsyayana'nın darbe sınıflandırmasını kabul etmez: çeneye *dürtme*, başa *kakma*, yanaklara *delme*. Bizim iyi yorumcumuz, Yasodhara, her darbede parmakların pozisyonunu öyle bir tarif eder ki, dini yakarmadaki *mudra*'da, dans ve oyundaki *sastra*'larda etraflıca anlatılan el hareketlerini andırır. Pralayananga sadomazoşist eğilimli âşıkları dikkatli olmaları için uyarır: "Kral Chitrasena cinsel tutkuyla öyle kör oldu ki, *kakma* olarak bilinen şiddetli bir darbeyle bir saray nedimesini öldürdü; Kuntala'ların kralı kraliçesini *dürtme* denen bir hamleyle katletti; Gupta Silahlı Kuvvetleri Başkomutanı *delme* denen bir hareketle güzel bir dansçının gözünü çıkardı." Yorumcu sürdürüyor: "Bir kadının yatağına bir savaş alanına dalar gibi giren bir erkek bir âşık olarak başarıyı tadacaktır; bir kadının yatağına girer gibi savaş alanına dalan bir erkek de (sanki âşığının ısırıkları ve tırmalamaları gibi ok ve mızrak yaraları alarak) bir savaşçı olarak başarıyı tadacaktır.

Kendi Keyfinin Emrindeki Bengal Süvarileri'nden Binbaşı Francis White'ın Hindistan Maceraları – Yazan Francis White ("Cosmopoli: MDCCCC: Kalküta Korint Kulübü, Kırım, Paris, Oxford ve Sandwich Adaları, Sadece Özel Dolaşım İçin"):

[7 Temmuz 1896, Juggernauth Poore]: Burma puroları, bira stoğu, bir alayın susuzluğunu giderebilecek miktarda pembe cin, kırmızı porto şarabı, bir de benim mızrağı kazık gibi tutmaya yetecek kadar hintkeneviri ve haşhaş sayesinde, burada şanslı itin tekiyim. Yalaka uşağım beni yelpazelerken evin verandasındaki koltukta yayılıp duruyorum.

Subay maaşını tam alabilmek için Oreeya şivesini mükemmel konuşmak mecburiyetindeyim. Daha önceden Hintçe, Bengalce, Pushtu ve Lepcha dillerindeki benzer imtihanları doğuştan gelen yeteneğimle geçtiğim için sınavı pek sallamadım. Ama yine de uşağımı, belki halhal ve bahşiş karşılığında bana kendi kıvrak argosunu ve deyimlerini öğretebilir diye, bir Oreeya kızını alıp getirmesi için et pazarına yolladım. Yanında sıradan, irice kara memeli bir marsık getirdi; rom sarhoşu küçük bir kancık, soylu kanı taşımasına rağmen saraylı fahişe ayağına yatıyodu, *Kameh-Sootreh İncil*'inin palmiye yaprağı sayfalarından fırlama bir tür Hazret-i Orospu, Yarıkların Prensesi, Ateş Söndüren Leydi. Ayak oğlanım karıyla, "*Chuchhoondur-key sir-pur chumbeylee-k'teyl*" diyerek dalga geçti, yani "misk sıçanının kafası yasemin kokuyor"un Hintçe zırvalaması.

Moorullee diye tanıttı kendini: "Minik kuş kız." Başta benim ahlaksız rakkase yeni tomurcuklanan memeleri olan ufacık bir marsık gibi göründü, kaplan-kedi bir yeniyetme. Ancak, nemli Hindistan'ın hızlı çıtırları, sanki iklim sayesinde olgunlaşıyorlarmış gibi, bizim İngiliz bakirelerinden daha hızlı ergenliğe ulaşıyorlar.

Sopadaki tık tık benim kalafatın kıpırdanmasıydı; bizim bet benizli Hanım Sahipler iş sikişmeye gelince kara derili fahişelerin eline su dökemeyecekleri için ve etrafta düzülecek beyaz amcık bulunmadığından durumum pek de haksız sayılmazdı. İki yana ağzı sulandıracak şekilde ayrılmış ve marsıklara özgü hindistancevizi lifinden reçine rengine dek kahverenginin tüm tonlarını taşıyan bir tüy bulutuyla çevrelenmiş kızılımsı istiridyesi, İngiltere'nin kaymaklı pembe amcıklarından çok daha azametli bir görünüşe sahipti. Diyafram ve çubukların kullanımında uzman olan bu ceviz renkli kevaşeler, koyu kırmızı yarıklarını tanır ve eğitirler. Kız *chootree* dediği bir pozisyondan hoşlanıyodu; o ciyaklar, feryat eder, yılan gibi tıs-

larken, inler, ulur ve kıvranırken itaatkâr beyefendinin kıçının yanaklarını avuçladığı, sıktığı ve vahşice tokatladığı pozisyon "götçülüğün" Oreeya dilindeki titiz bir tür karşılığıydı; onun çıkardığı sesler benim Oreeya dilini konuşmak istiyorsam öğrenmek durumunda olduğum genizden, gırtlaktan gelen, ıslıksı ve damaksı tonlarda uzmanlaşmamı sağlıyordu.

Sıcak bir gün, minik kuş kızımın derin bir manada Hindistan'ın ete kemiğe bürünmüş hali olduğu geldi aklıma; o Hindistan ki, bir öncekinden aşağı kalmayan başka bir derin anlamda, ayak oğlanımın uzun uzun, tehlike içinde ve zevkle düzdüğü kızışmış bir kadındı. Muazzam bir kraliyet vuruşması; tabii öyle bir şey varsa ve eğer onunla iyi çiftleşmezsek, isyan çıkacak, zina yapacak ve geceleyin de hayalarımızı kesecekti. Ama devam edebilir ve onu layıkıyla düzebilirsek, makul ve mantıklı bir eşzamanlılıkla onu zevklendirip cezalandırabilirsek, dizlerinin üzerinde ayak oğlanının kraliyet çükünün servisi için yalvaracaktı. Ancak uyanık ol ayak oğlanı! Sömürgeci düzene yatak odası dersi ver. Çük, burnu büyüklükle kendini denizlerin efendisi sanır; ama önünde sonunda galip gelen yarık için çantada kekliktir. *Vicisti, O vafera Vulva! Et vae virilis victus!*

Sözlerimi yanlış anlama: Ben lanet olası mıymıntı sapıklardan ya da kamışlarını dünyanın sonu sanan kaşalotlardan biri değilim. Hayır, benim için önemli olan izlenecek yöntemdir. Küheylanımı hızlanması ve engeli atlaması için kırbaçlarım. Hazırlık manasında. Bıngıl bıngıl kaba etlerinin arasına benim Assamlı kazığı soktuktan sonra, çeltik tarlasında çılgınlar gibi dörtnala gidişim esnasında daha da bir ateş bastığını itiraf etti Moorulee'm. O zaman vuruşmak vücut ve ruh için ödül ve teselli, yağ ve merhem idi. *Coitio ergo sum.*

Yaşadığım süre boyunca, Jaungha-Mutaunee'min ona sevgiyle attığım dayaklar esnasındaki iştah kabartan seğirmelerinin muhteşem manzarasını unutmayacak ve aldırmazlık etmeyeceğim. Ah tatlı kötekler! Manevi bir gayret: Huysuz vücut ne kadar çok cezalandırılırsa, o kadar uyanık ve kutsal hale geliyor. Eğer şüpheniz ya da kuşkunuz varsa Efendimize sorun.

Öğleden sonraları afyonlu bir kadeh kırmızı şarap alıp, ayak oğlanımın pazardan benim için arayıp bulduğu küçük *Kameh-Sootreh İncil*'inin palmiye yaprağından sayfalarını dikkatle inceleyerek aylaklık ettim verandada onunla birlikte. Her yaprakta Oreeya alfabesiyle yazılmış Sanskrit lehçesi açıklamalar ve ilkel masumiyetle nakşedilmiş bir düzüşme pozisyonu vardı.

Ona hediye ettiğim en güzel sariyle süslenip püslenen Moorul-

lee, beyaz cibinlikle örtülü karyolada tersyüz yatmış, ağlamaklı bir sesle sızlanıyordu. Bana yakışmayan bir endişeyle cibinliği kaldırıp oturdum, çikolata rengi kalçaları açığa çıkarmak için sariyi yukarı sıyırdım, binici eldivenlerimi çıkarıp parmaklarımı bacağından yukarı, açgözlü koyağa doğru kaydırdım. Müthiş melonkolik bir sesle gözyaşları içinde inlerken, kevaşe kalçaları edep yerlerine özgü bir çelik kavramayla, istiridye gibi sımsıkı kapanıverdi: "Beni hâlâ sevdiğinize nasıl inanabilirim, Sahip? Şu geçen dört hafta içinde beni bir kez bile dövmediniz. Yoksa bıktınız mı kölenizden?"

Bu sözleri o kadar derin bir kederle fısıldamıştı ki, kolay kolay ağlamayan bir erkek olmama rağmen gözlerim yaşla doldu. Büyük bir ciddiyetle işlediğim günahtan dolayı affını rica ettim ve derhal durumu düzeltmek için söz verdim. Gözlerimdeki kadınlara yaraşır yaşları silip, kararlılıkla Leela'mın ahırındaki pirinç kancaya asmış olduğum kamçımı almaya gittim.

Onu bacaklarımın arasında yere bastırdım, ipek sariyi kaldırıp önce yavaş yavaş ve yumuşak, sonra darbeler ve vuruşlar altında kıvranıp, olduğu yerde sallanırken, güçlükle soluk alıp verip, tir tir titrerken gittikçe daha hızlı ve sertçe kamçılamaya başladım. Tıpkı avda domuzun peşinde koşan Leela'mın yaptığı gibi, kamçıyı yiyince hıza ayak uydurdu, dörtnala kalktı, gittikçe daha hızlı, daha gayretli, deliğinden beyaz köpükler saçarak, bacaklar bükülü, eğilerek, açıldıkça açılarak, hızlanarak, hızlanarak; sanki Leela'mın üzerine bacaklarımı iki yana açıp binmişim de en yüksek hıza ulaşmışız gibi kamçımı kaldırdım. Onu tutup yerden kaldırdım, öne doğru iterek arkadan üzerine uzandım, Leela'mı delice sürer, boynunu dürter ve kamçımı havada tutar gibi içine girip bindim, Leela'mın pırıl pırıl yelesini çeker gibi saçlarına yapışarak, daha da hızlanması için kamçılayarak; ve sonra birdenbire, tıpkı domuza mızrağı geçirdiğim gibi, köküne kadar son bir kez daha sapladım. Mızrağım domuzun kanıyla nasıl ıslandıysa, yiğit kamışım da öyle sırılsıklamdı, Leela'mın tam mızrağı fırlattığım anda dönmesi, şahlanması, homurdanması ve kişnemesi gibi Moorullee'm de yuvarlandı, inledi, sırtüstü düştü ve ben de sevgiyle usulca saçlarını okşamak üzere kollarının arasına yığıldım.

Onu düzdüğüm bütün bu zaman boyunca uşağım dışarıda yelpaze sallıyordu; şiddetle kendimizden geçişimizin son inlemelerini duydu ve haykırdı: "Sağ ol! Var ol! Bastır bastır! İngiltere çok yaşa! Kralımız çok yaşa! Kraliçemiz çok yaşa! Hindistan çok yaşa! Hepimiz çok yaşayalım! Ooh ooh!"

"Kapa çeneni John!" diye haykırdım; vahşi, kaba kahkahasını duyunca gırtlağını sıkmaya yemin ettim. Yo, yo, yo, kara derili ayak oğlanıma güvenmiyorum; çünkü sevgili kancığımdan hoşlandığından şüpheleniyorum; taşıdığı Lee Enfield marka tüfeğiyle, Bengal'i halkın malı yapmak isteyen bir tür Radikal-Hintli ayrılıkçı gibi kızımı araklayabilir. Bu herifler iffetli ayağına yatarlar ama tamamı laubali ve alaycıdır. Çüklerine taparlar ve azgın tanrılarının da kışkırtması sayesinde medeni bir aklın alamayacağı kadar nefislerine düşkündürler. Onların gözünde *Kameh-Sootreh* tanrının kelamı, Vatsyayuneh ise Aziz Paul'leridir. Ve Hıristiyan ruhlar için tamamıyla yoldan çıkarıcı da olsa, düzüşmek maalesef dinleridir.

2. MAZOŞİZM

TEK PERDELİK OPERA İLE AÇIKLAMA

Karakterler

LALİTA, saraylı fahişe.....soprano

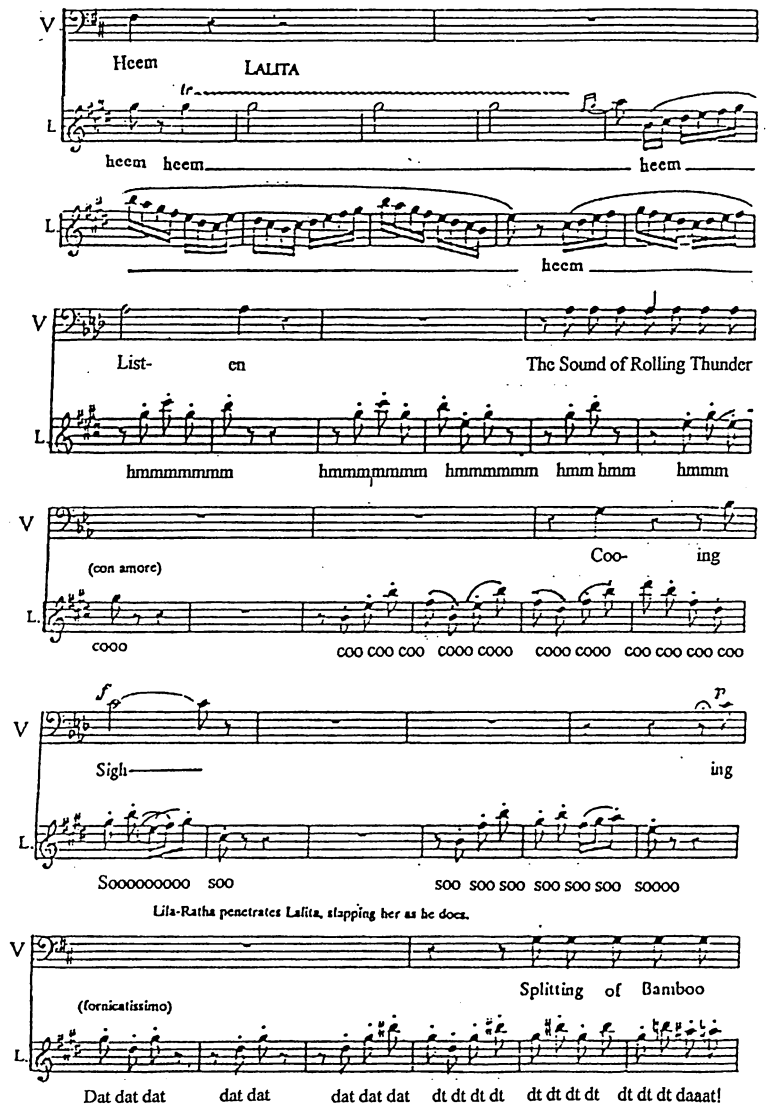
VATSYAYANA, bir profesör.....bas

LİLA-RATHA, bir *nagaraka*.....tenor

Dolunay ve yağ kandilleri ashoka, bila ve mango ağaçlarının gölgelendirdiği, sarmaşıkların, bambu dallarının ve çiçeklerin süslediği bir bahçeyi aydınlatmaktadır; ağaçların arasından görünen bir derenin kenarında Kama'ya ait bir mihrap görülmektedir. Bilge Vatsyayana sahnenin ortasında yer alan çardağın kenarında, bir tepeciğin üzerinde bulunan en ulu ağacın altında, bağdaş kurmuş oturmaktadır. Çardakta, lotus çiçeği yapraklarından yapılmış bir yatağın üzerinde iki âşık bulunmaktadır: Lalita ve Lila-Ratha.

Lila-Ratha begins thrashing Lalita, at first gently, playfully, but with mounting ferocity; the force and sites of his blows change and with each change there is a different moan, cry, or sigh.

The lovemaking of the couple becomes more and more violent.

Ayın önünden bir bulut geçer; artık Vatsyayana görünmese de birbirlerinin kollarında bitkin bir şekilde dinlenen âşıklar lambanın titrek ışığıyla aydınlanmaktadırlar. Şafak yaklaşmaktadır ve bununla birlikte çeşitli kuşların şarkıları da başlar; *Kamasutra*'nın kadınlar sevişirken taklit etsinler diye seçtiği sesler: önce bülbül, sonra kumru, gugukkuşu, serçe, papağan, keklik, ördek ve kaz.

SON

H. Alt Alta Üst Üste veya Tam Tersi

Edebiyat sahtekârlıkları, tıpkı cinsel birleşme esnasında zevkin doruklarında geziniyormuş numarası yapmakla ünlü fahişeler gibi, sahtekârlığın kalitesine ve sahtekârın amacına bağlı olarak övgüye ya da kınamaya şayan olabilir. Sanat da, aşka benzer şekilde, maskeli bir balo gibidir. Beni sahtekârlığımdan ötürü şiddetle cezalandırıyorsunuz Efendim; ancak sahtekâr da fırını ve eriyik metalleriyle, örsü ve çekiciyle medeniyetin en değerli ve yeri doldurulamaz araç gereçlerini borçlu olduğumuz kişi değil midir? Peki Tanrı tüm evrenin tavını döven değil midir? İncil'iniz böyle diyor; yoksa o da mı sahtekârlık?

Thomas Chatterton, Laurence Stern'e mektubundan (1768)

Thomas Chatterton'ın kocaman hulyalı gözleri bana baktı; ben de 1770'de on yedi yaşındayken intihar eden bu tezcanlı ve hilekâr oğlanın Lalita'nın tişörtünün üzerinde bulunan ve göğüsleri tarafından hafifçe şekli bozulmuş ergen simasına bakarak, "Selam Aphra" dedim. Düzeltti: "Tajma, Tajma Hall." İsteği üzerine *Kamasutra*'nın İkinci Kitap'ında yer alan, kadınların sevişme esnasında âşıklarının üzerine çıkmasını konu eden bölüme ait çevirimin bir kısmını okumasına izin vermiştim; kendi uydurduğu ve Vatsyayana'nın Jayamangala'dan çaldığını iddia ettiği *Ratisutra*'sında buna karşılık gelen bölümün çevirisini olduğu gibi benden kopyalamıştı. Artık metinleri karşılaştırmanın zamanı gelmişti:

A.TERCÜME

Vatsyayana'nın *Kamasutra*'sı (II.H)

Bir Kadını Açmanın Yolları

Erkek, yaklaşıp yanına oturduktan sonra, elbisesinin kopçalarını çözerken kızla sohbet edip onun dikkatini başka yöne çekmelidir; eğer kız itiraz ederse, önce yanaklarına sonra da dudaklarına öpücükler kondurarak kafasını karıştırmalı ve penisi sertleşene kadar onu okşamaya devam etmelidir.

Jayamangala'nın *Ratisutra*'sı (II.H)

Bir Erkeği Yönetmenin Yolları

Kadın erkeğin çalıştığı yere ya da her şeyi kontrol altında tuttuğuna inandığı bir başka yere gelerek erkekten kendisine işinden ya da kendisini uzman hissettiği başka bir konudan bahsetmesini istemelidir. Kadın adamın söylediği tek bir kelimeyi bile dinlemeden, sürekli gözlerinin içine bakarak ağır ağır ona yaklaşmalı ve daha sonra ellerini aşağıya kaydırarak yavaşça ama bilerek erkeğin kemerini çözmelidir. Eğer erkek itiraz ederse, kadın bir yandan onu soymaya devam ederken, konuşan erkeği ağzına sokacağı diliyle durdurmalı, bunu yaparken erkeğin sertleşmesini hissetmelidir.

Eğer ilk sevişmeleriyse, erkek büyük bir ihtimalle, kızın ister istemez çekingenlikle birbirine kenetlediği butlarını zorla aralamak zorunda kalacaktır. Kızın yaşı çok küçükse yine aynı şeyle karşılaşacaktır. Her halükârda, erkek kızın göğüslerini mıncıklamalı, koltukaltlarını gıdıklamalı ve boynunu okşamalıdır. Bununla beraber, kadın herhangi bir yaştaki seks bombasıysa, erkek içinden geldiği gibi devam edebilir ve ardından kadının çenesini tutup onu öpebilir, göğsünü göğsüne bastırabilir ve vahşi bir şekilde saçını çekebilir. Genç kız gerçek veya yapmacık bir utanç ya da alçakgönüllülükle gözlerini kapatabilir.

Auddalaki'ye göre bir kızı memnun etmenin gizli yolları onun sevişirken gözlerinin nereye kaydığını izlemekte saklıdır; erkeğin saldırması gereken yer burasıdır. Kadınların cinsel zevk aldığını gösteren duygusal belirtiler şunlardır: uzuvların gevşemesi, gözlerin kırpışması, aşırı miktarda utangaçlık ya da çekingenlik gösterilmesi, titreme, "ah, yapma" inlemeleri, terleme, iç geçirme ve başın doğal olmayan bir şekilde sağa sola döndürülmesi.

Eğer erkek boşaldıktan sonra kız hâlâ tatmin olmamışsa, küfredecek, ısıracak, tekmeleyecek ve erkeğin kalkmasına izin vermeyecektir.

Eğer kadın erkekle daha önceden sevişmemişse ya da erkek genç ve tecrübesiz bir delikanlıysa, büyük ihtimalle kendisinden beklenen şeyleri bildiğini kanıtlayan fiziksel girişimlerde bulunmaya çalışacaktır. Bu durumda kadın erkeğin ellerini iterek ya da bir girişimde bulunmasını istemediğini belirtecek şekilde ellerini sıkıca bir arada tutarak ona doğru eğilmeli ve erkek kendisine teslim olana kadar ensesini, göğsünü, göğüs uçlarını, karnını, vs, vs, öpmelidir.

Mahayogini Kalima'ya göre bir kadın olarak zevk almanın sırrı, her kadının kendi zevkini içinde barındırdığını ve delikanlılarla erkeklerin ise sadece bu keyfi harekete geçiren araçlar olduğunu fark etmesinde yatmaktadır. Bir erkeğin teslim olduğunu gösteren belirtiler şunlardır: homurdanma, inleme, yüz buruşturma, terleme, kasların gerilmesi ve aşk sözcüklerinin dile getirilmesi, açık saçık konuşmalar, "ah, evet" gibi haykırışlar, sırıtma ve horuldama.

Erkek bir kez kadına teslim olduğunda, kadının cinsel organlarını uyarması için ellerini bir filin hortumu gibi ya da dilini bir ine-

cektir. Bu tür bir manzarayı önlemek için birleşmeden önce kızın cinsel organı, tıpkı bir filin hortumunu hareket ettirircesine, elle uyarılmalıdır; ah evet, bu onu yumuşatacaktır.

Bir kadın âşığının üzerinde bir erkek gibi pozisyon aldığında uygulanacak üç geleneksel hareket vardır: Penisin vajina dudakları tarafından kavranarak art arda içeri-dışarı ittirildiği *mengene*, bir tekerleğin dingili etrafında dönmesine benzer şekilde kadının kalçasını kaldırarak erkeğin penisi etrafında dönmesini içeren *topaç* (ki ustalık için epeyce pratik yapmak gereklidir) ve son olarak da kadının kalçasını kendi ekseni etrafında çalkalayarak ve her yöne sallayarak yaptığı *salıncak*. Kadın yorulursa, alnını âşığının alnında dinlendirmelidir.

Scksoloji âilimi âlimlerine göre:

Çekici bir kadın duygularını saklamaya çalışsa da, bir kez erkeğinin üzerine çıktığında tutkunun gücüyle gerçek karakterini yansığın buzağısını yalarken kullandığı gibi kullanmaya tatlılıkla ikna edilmelidir. Kadın zevke geldiğinde erkeğin penisini vajinaya yönlendirmenin zamanı gelmiş demektir.

Delikanlının ya da erkeğin üzerindeki olağan pozisyonunu aldığında kadın geleneksel hareketleri uygulamaya başlamalıdır: Penisin vajina dudakları tarafından kavranarak art arda içeri-dışarı ittirildiği *mengene*, bir tekerleğin dingili etrafında dönmesine benzer şekilde kadının kalçasını kaldırarak erkeğin penisi etrafında dönmesini içeren *zirve* (ki ustalık için epeyce pratik yapmak gereklidir) ve son olarak da kadının kalçasını kendi ekseni etrafında çalkalayarak ve her yöne sallayarak yaptığı *salıncak*. Eğer erkek yorulur ya da boşalacak gibi olursa, kadın hareketlerini yavaşlatmalı, hatta penisi vajinasından çıkarmadan tamamen durmalıdır; âşığını, eğer erken boşalır ya da devam edemeyecek kadar yorulursa, etrafa onun iktidarsız olduğunu yayacağını ve daha becerikli bir aşk sporcusu bulacağını söyleyerek uyarmalıdır.

Rati rahibelerine göre:

Erkekler kontrolü ellerinde tutmaya çalışarak kadınlar üzerinde yaptırımları olduğunu hayal etseler de, bir kez üzerlerine bi-

tacaktır. Bu tür sevişmede, cinsel zevkle kendini kaybetmiş bir kadının davranışları onun gerçek mizacını anlamak için yakından gözlenmelidir.

Eğer çok şişmansa, âdet görüyorsa, küçük bir vajinası varsa, hamileyse ya da yakın zamanda doğum yapmışsa, bir kadının erkek pozisyonunda sevişmesine izin verilmemelidir.

nildiğinde, incinebilirler ve zayıf olan gerçek karakterleri ortaya çıkar. Bir kadın erkeğin üzerindeki yerinden onu sürekli izlemeli, onun aşağıda neyi nasıl yaptığını değerlendirmeli ve böylece erkeğin erotik oyunlar için tutmaya değip değmeyeceğini akıllıca bir yöntemle belirlemelidir.

Eğer zayıfsa, penisi küçükse, erken boşalmaya ya da iktidarsızlığa eğilimliyse, bir erkeğin üzerine ata biner gibi binilmemelidir.

B. YORUM

Cesaret verici bir gülümsemeyle, "Eh, orijinaline kesinlikle ve mükemmel bir şekilde sadık" diyebildim. Elbette, ortada eski bir Sanskritçe metin filan olmadığına göre onun çevirisi orijinal *oluyordu*.

"Senin çevirini Burton'ınkiyle karşılaştırdım" diye cevap verdi. "Onunkisi o tuhaf Viktoryen bakış açısıyla daha eğlenceli. Seninki, tahmin ediyorum ki, daha doğru. Soru şu: Sadece çevirmen değil, bir erkek olarak da, eğlenceli olmayı mı tercih ederdin yoksa doğru olmayı mı? Ve sence Vatsyayana sana hangisi olmanı salık verirdi?[1]

Konuyu değiştirdim.

"Isaac nasıl? Beni ne arıyor ne de görmeye geliyor. Nesi var?"

Viceroy'larımdan birini yakarken bezgin bir şekilde, "İyi. Hiçbir şeyi yok" diye yanıt verdi. "Aramıyor çünkü ayna kitabı okuduğunu söylemen için senin ona telefon etmeni bekliyor. Ama bu benim derdim değil."

1 İnsaflı ya da insafsız, Roth'a göre Burton'ın doğruluk bakımından pek fazla olumlu bir yanı yoktu; aynı şekilde eğlenceli olma açısından ise beğenmediği tarafları çoktu. Bu bölümdeki, II.H'deki, Burton'un çevirdiği bölüm ile Roth'un (elbette ki Bayan Gupta için) uyarladığı versiyonu karşılaştırın; metin soğuk dişil üçüncü tekil şahıs zamirinin kullanıldığı ruhsuz bir betimleme iken, Roth tarafından, daha samimi olan ikinci tekil şahıs kullanılarak tutkulu bir şiire dönüştürülmüştür:

Monier Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü önüne doğru çekip açtı ve alfabenin harflerinin İngilizce düzeninde olmadığını görünce benden *rati*'yi bulmak için yardım istedi.

"Başlığımdaki kelimenin tam olarak ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum" dedi. Yüksek sesle okudu: " 'Yatmak, keyif, hoşlanma, zevk alma, düşkünlük, aşktan alınan haz, cinsel tutku ya da birleşme, fiziksel aşktan hoşlanma, Kama'nın iki karısından birinin ismi; vajina; silahlar için yapılan sihirli bir tür efsun; bir ölçü adı, bir oyun; bir bitki (Tatula); bir kraliçe adı; bir tür kuş (martı ve denizkırlangıcı ailesinden).' Vesaire, vesaire. Açıklamaların tamamı o kadar uzun ki! Bu kelimelerin her biri birçok anlama geliyor. Bu sözlük çok büyük. Ağır. Dikkat et de ayağına düşmesin. Bir tarafını kırabilirsin." Duraksadı. "Tamam, bana karşı dürüst ol. Bu *Ratisutra* zımbırtısının altından kalkabilecek miyim dersin?" Gözlerini bana dikti. "Gerçeği söyle bana."

Tekrar tekrar o aynı buyruk. O berbat emir kipi. Tüm çevirmenlere ve âşıklara bildirilen yaptırım. Okurun buyruğu bu, bir kadının talebi. Sophia da aynı şeyi bekliyor benden; şimdiye kadar sevdiğim herkes, benden onlara gerçeği söylememi istedi. Anlaşmanın parçası bu; bir kitaptaki satır, bir oyundaki kumar.

Ona duymak istediği şeyi söyledim.

"Eğer bu işi becerirsem" dedi son derece ciddi bir ifadeyle, "her

---

BURTON:

Kadın saçlarından sarkan çiçekler ve sık sık sık nefes alıp vermesinden ötürü kesintiye uğramış gülümsemesiyle âşığının sinesine göğüslerini bastırmalı, başını sık sık eğerek daha önceden erkeğin kendisine yaptığı hareketlerin aynısını ona yapmalıdır; vuruşlarına karşılık verip acıyan yerlerini ovarak, "Buraya senin tarafından yatırıldım ve sert sevişmeden ötürü bitkin düştüm; bu nedenle şimdi karşılık olarak ben seni yatıracağım" demelidir. Daha sonra tekrardan çekingenliğini, yorgunluğunu ve ilişkiyi bitirme konusundaki isteğini erkeğe göstermelidir.

ROTH:

Senin o dağınık lülelerin ve gülüşünde
tomurcuklar açar
Nefesin kesildiğinde ve iç geçirdiğinde
yüzlerimiz birbirine değer
Ardından başını bana eğdiğinde
göğüslerinle irkilirim
Benim yaptıklarımı yapıp, söylediklerimi
tekrarladığında şöyle derim:
"Şimdi seni saklayıp sarmalayacağım"
Benimle oynayıp bana işkence ediyorsun
Sonra birden utangaçlaşıp dinlenmek
için yalvarıyorsun
Olduğun kadın olup gördüğün adam
olmamak için
"Dur"

şeyi mahvetmeyeceksin değil mi? Beni ele vermeyeceksin? Sana güvenebilir miyim?"

Tekrar tekrar aynı sorgu. O rahatsız edici soru edatı. Bu, tüm çevirmenlere ve âşıklara yöneltilen sual, okurun merakı, bir kadının sorusu. Şimdiye kadar sevdiğim herkes bana sordu: "Sana güvenebilir miyim?"

Cevap her zaman aynı: *Evet*.

9. Oral Gelenek

Asla bir çapkına, "Saksafon ister misin?" diye sormayın. Asla! Yalnızca küçük sokak yosmaları kendilerini bu şekilde ifade ederler. Bunun yerine kibarlığınızın bir göstergesi olarak onun kulağına eğilip ağırbaşlı ve yumuşak bir şekilde, "Biraz ağzımı kullanmak ister miydiniz Efendim?" diye fısıldayın.

Edouard Lamairesse, *Le Kama Sutra: Un manuel Indien de civileté pour les petites filles àl'usage des maisons d'éducation adapté pour le femmes occcidentales.*

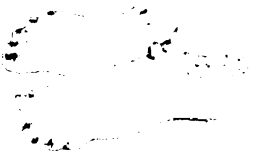
A. TERCÜME

Duplex est tertia species, aut forma muliebri aut forma virili. Hic species forma muliebri praedita feminae vestitum, vocem, naturam, consuetudinem, teneritatem, timiditatem, simplicitatem, preferendi imbecillitatem, pudorem imitetur.[1] Bu düzüşme amcıktan ziyade ağızda olduğu için, adına *saksafon* deniyor.

B. YORUM

Non culpabilis.

1 Roth'un oral seks yöntemlerinden bahseden kısmı, yabancı dilde yazılmış ve belli bir ahlaki sınırı aşan metinlerin çevirisini Latince olarak gerçekleştiren geleneksel 19. yüzyıl tarzını tepetaklak ederek, temiz bölümleri Latince, müstehcen bölümleri İngilizce olmak üzere ifade etme yolundaki sapkın gayretleri pek ileri gidemedi. Bu bölüme ilişkin bulabildiğim çevirinin tamamı bu, aşağıdaki alışılmadık İngilizce not hariç: "Bizim 69 dediğimiz şeyi onlar *karga* olarak adlandırıyorlar" ve bunu Latince'ye şu şeklide çevirmiş : "*Quae res cum secretum aliquod atque mens varia sit, quis igitur est, qui disceptare possit, quis aut quando aut quo modo quidgue conficiat?*" Erken dönem makalesi "Fuck' in Sanskrit? (Sanskritçe'de Sikişme)'de Roth, Latince'deki ve Sanskritçe'deki müstehcen deyimleri karşılaştırmış ve her iki lisanda da –doğal olarak– cinsel birleşme için pek çok isim ve sayısız deyim olmasına rağmen bu dillerin "manası bakımından değil de, kulağa gelişi bakımından ve çok daha önemlisi yasaklanmış tarihçesi açısından son derece müstehcen o lezzetli ve haram biçimbirimine" karşılık gelen eşanlamlı kelimelerden yoksun olduğunu ileri sürmüştür. Bu kelimeyi kendine özgü dilbilimsel gücüyle metin içerisinde haykırabilmek için pek çok çevirmen dudaklarını ve avurtlarını kemirmiştir.

J. Alfa ve Omega

Başlangıç olarak, ortalanmış merkezler yok ve kenarlar da bulunmuyor. Çizgi çıkışı olmayan bir labirentin coğrafi manzarası içinde yitip gidiyor; ilk görüntüden orada olan başlangıçlar, ortalar, sonlar artık resmin bir parçası değiller. Onun yerine, dallanan opsiyonel mönüler, linklenmiş işaretler ve haritalanmış şebekeler var. Eşit derecede güçlendirilmiş, birbirinin aynı kısa süreli bu pencere boyutundaki metin ve grafik bloklarından oluşan tavansız ve dipsiz şebekelerde hiyerarşi yok.

Robert Coover, "Kitapların Sonu"

1. ÖN SEVİŞME
A. TERCÜME [VE/VEYA] B. YORUM

Editörün Notu

Bu bölümün tamamını dağınık belgeleri bir araya getirerek oluşturdum; notları yapboz tamamlar gibi eşleşik bir bütün haline getirdim: Sayfalar projenin İkinci Kitap'ı için tutulan iki ayrı defterin arasına sıkıştırılmıştı (defterlerden biri "tercüme", diğeri ise "yorum" kısımları içindi); Roth'un dosya dolabının ikinci çekmecesinde Devanağari metni için Sanskritçe, Hintçe ve Oriya dilinde çeşitli yorumları içeren buruşturulmuş kâğıtların durduğu kahverengi bir dosya klasörü vardı (öldüğü sırada giysilerini bu dolapta tutuyordu); masasının çekmecelerinde çizimlerden, resimlerden, rastgele grafiklerden, bol miktarda nottan, yazışmadan ve başka malzemelerden ibaret birtakım kâğıtlar buldum (çoğu okunaksız ya da anlamsız, çoğu da her ikisi birden olmak üzere). Ortaya çıkan eser ise, tesadüf bu ya, Roth'un umutlu bir âşıktan çok başarılı bir akademisyen olarak çeviri yaptığı ve katili olan sözlükte âdet edinildiği üzere harflerin fonetik değerlerini belirten imleri kullandığı tek bölümdür.

Seedy-ROM-Antics · Multimedya Geliştirme
719 North Sterne Street, Shandy Hills, CA 90318, (310) 278-6666

Budha'nın Doğum Günü
8 Nisan 1997

Sevgili Profesör Roth,

İsminiz bana, ünlü Hintçe erotik metin *Kamasutra* için geliştirmek istediğimiz bir CD-ROM yazılımı hakkında kendisine yazdığım mektuba cevaben, Hawaii Üniversitesi'nden Profesör Lee Siegel tarafından iletildi. Bendeniz, Seedy-ROM-Antics'in Multimedya Geliştirme Bölümü'nde yönetici olarak çalışan bir Hindistan vatandaşıyım; şirketimiz, heyecan verici yeni bir endüstrideki fırsatları araştırmaya odaklamış genç ve yenilikçi bir kuruluştur. Bizim inancımıza göre, kitaplar bilgi aktarmada son derece kısıtlı imkânlara sahip, demode araçlardır.

Siegel bana *Kamasutra*'nın yeni bir çevirisi üzerinde çalışmakta olduğunuzu bildirdi. Sizi bu projenizden dolayı tebrik etmek lazım (uzun süredir, neden o Şark bilimci "Adi Dick" Burton'ın çevirisinin tekrar tekrar basılıp yayımlanmakta olduğunu merak edip duruyordum). Size, bu projeyi bizim danışmanlığımızda yürütmeyi teklif ediyorum.

Bizler özellikle, insan aşkı ve cinselliğini konu alan eserlerden oluşan bir ürün grubu üretmekle ilgileniyoruz. Şu anda geliştirmekte olduğumuz projeler arasında "Seksin Fizyolojisi", "Aşk Yapma Sanatı", "Seksin Psikolojisi" ve "Dünya Aşk Tarihi" gibi eserler bulunmaktadır. Bunun yanı sıra, "Porno Yapımcısı", "Beverly Hills Aleti", "Meme-ris", "Hâkimiyet Dominosu", "Buz Çürüğü", "Soyunan Aygır Pokeri" gibi interaktif yetişkin oyunları da ürettik. *Kamasutra*, çalışmalarımıza hoş bir şekilde uyacak ve belki de ihtiyacımız olan kültürel saygınlığı da temin edecektir.

Bir Hintli olarak (şu anda Hindu dininin gereklerini yerine getirmiyor olsam da) atalarımın başarılarıyla daima gurur duydum, ki bunların arasında Tac Mahal ve Khajuraho erotik tapınakları gibi mimari başyapıtlar ile tüm zamanların en büyük iki yazınsal eseri (bir tanesi bedene, diğeri ruha seslenen, birlikte öğrenildiğinde tüm varlığa bilgelik kazandıran) *Bhagavad Gita* ve *Kamasutra* gibi edebi şaheserler bulunmaktadır. Bu nedenle bir *Kama Sutra* CD-ROM'u oluşturma fikri ortaya çıktı. Bu proje elbette ki uygulanabilirlik açısından Bhagavad *Gita* CD-ROM'undan daha makul, ancak elbette gelecekte *Bhagavad Gita* için de bir ürün mutlaka geliştirilecektir (*Kama Sutra*'mızın geliriyle finanse edilmek üzere, bedene hizmet edecek, ruha engel olmamak lazım). Eminim ki tüm metinler önünde sonunda, tıpkı fani bedenlerdeki ruhlar gibi, kitaplardan alınacak ve diriltilip yeni bedenlerine kavuşmak üzere daha dayanıklı multimedya şekillerine sokulacaklar. Burada, Seedy-ROM-Antics'te dediğimiz gibi, "kitaplar geçmişe ait eşyalardır"; bu nedenle açgözlü kitap kurtlarını koca bir "afiyet olsun"la selamlıyoruz.

Atalarım pek çok alanda olduğu gibi (matematik, erotika ve havacılık bunlardan sadece birkaçı), karakteristik olarak, yaşadıkları zamanın çok ilerisindeydiler: Bana öyle geliyor ki, eski palmiye yapraklarımız (üzerine *Kama Sutra*'nın çizildiği yaprak'lar gibi) aslında doğrusal ya da hiyerarşik olmaksızın daha çok kök-gövdesel ve eksenel bir biçimde oynanabilecek, birbirinden bağımsız kelime hazneleriydi. Bunlar bir ağ üzerinde yüzen pencerelerin habercisiydiler (alfabe ve metinleri içeren), mantıklı ve dinamik bir bağlantılı metni oluşturan birimlerdiler.

Edebiyat (ülkemdeki bir sorundur) önünde sonunda teknolojik hiperedebiyata doğru atılan tarihi bir adım (ki bu, ülkemin kendisini şu anki ekonomik zorluklardan kurtarabilmesini müjdeleyen bir adımdır) ve teknolojik olarak üretilmiş anlamlar tecrübe edildikçe, yazar ile okur arasındaki farkların (tıpkı

sevişmede seven ve sevilen arasındaki fark gibi) yok olduğu, kelimesel açıdan çok yönlü hipermetinleri idrak etme kabiliyeti olarak kabul görecektir (ve "okuma" sadece kitap adı verilen o hantal, durağan [hatta baskıcı bir devre ait] şeyleri tarif etmekte kullanılan bir kelime olacaktır). *Kama Sutra*'da metnin dönüm noktalarına ait ipleri ellerinde tutan bireysel ya da müşterek katılımcılar, onu antikalığın katran çukurlarından kurtarıp aydınlık bugünümüzün üçsüz bucaksız siber uzayına taşıyacaktır. (Vatsyayana'ya ait) Ses, (alfabelerin sayesinde) bir palmiye yaprağı dolusu kelimeye, palmiye yaprağı ise (Batılı oryantalistlerin sayesinde) mürekkep-selüloza dönüştü; o da (benim ve umarım sizin çabanızla Profesör Roth) elektron-fosfora dönüşecek. Elektronik ve nükleer (ve elbette ki metafiziksel) enerji gücünü simgeleyen Tanrıça Shakti, tıpkı Hindistan'ın Altın Çağı'nın mitolojik bilincinde yaşadığı gibi hipermetinlerde yaşayacak!

Eğer bu heyecan verici ve inanıyorum ki kârlı teşebbüsle ilgilenirseniz lütfen uygun bir zamanınızda telefon, posta ya da internet üzerinden e-posta vasıtasıyla (cdromporn@multisex.net) benimle temas kurunuz.

Sibernetik selamlarımla,

N.V. Sundaralingam
Üretim Müdürü

Seedy-ROM-Antics · Multimedya Geliştirme
719 North Sterne Street, Shandy Hills, CA 90318, (310) 278-6666

Fısıh Bayramı
8 Nisan 1997

Sevgili Profesör Roth,

Beni bu kadar ivedilikle aradığınız için çok teşekkür ederim. Konuya olan ilginizi ve şevkinizi –ki fikirlerinizden ve kavrayışınızdan bahsetmeye gerek bile yok– son derece takdir ediyorum. Size, bu macera hakkında doğrusal olmayan bir şekilde düşünmeye başlayabilmeniz için bazı yöntemler önermeme izin veriniz. Yeni teknoloji işlenen konuyu hepimizin daha derin bir metaholistik açıdan anlamamızı sağlayacak; ona yepyeni, çok boyutlu erişim imkânı sunarak, metnin içine hapsolmuş bilgileri özgür hipermetinlere dönüştürecek.
Bu projenin *Kama Sutra*'ya gölge düşürmeyeceğine zira metnin pek çok biçime ve vücuda sahip olduğuna, kimi zamanlar ağızdan ağza anlatılarak aktarılan, resimlendirilen ya da piyes halinde canlandırılan bir yapısı olduğu için, kitap suretinde sadece beyaz sayfa üzerine siyah harflerle yayımlanmasının metni sınırladığına dair ifadenizden özellikle etkilendim. Evet, aynen benim duygularımı dile getirmişsiniz! Beraberce çalışarak *Kama Sutra*'yı tekrar hayata döndürecek, içine fotonik bir yaşam nefesi üfledikten sonra özgür kılacağız! Kalabalık ekibimdeki herkes heyecan içerisinde!
Gözümde canlandırdığım şeyler hakkında bir örnek vermek adına, size (Adi Dick'in oryantalist örtüsüne rağmen) ilgimi çeken bir bölümü sunmak istiyorum. İtiraf ediyorum ki, eski Hindistan'da tadını çıkardığımız hayat tarzına yönelik bir özlemim var. Aşağıdaki bölüm, İkinci Kitap'taki Onuncu Bölüm'ün ilk paragrafı:

-2-

Arkadaşlarının ve hizmetçilerinin eşliğinde vatandaş, yıkanmış ve giyinmiş gelen hanımı çiçeklerle süslenmiş, parfümlerle mis gibi kokan zevk odasında karşılamalı, dinlensin ve rahatça içki içebilsin diye içeri davet etmelidir. Daha sonra kendisi hanımın sol tarafına oturmalı, saçlarını kavrayarak ve elbisesinin iplerini çözerek, sağ koluyla onu nazikçe sarmalıdır. Daha sonra ikisi değişik konularda eğlenceli bir sohbete dalabilir, genellikle toplum içerisinde konuşulmayan ve kaba olarak tabir edilen müstehcen şeylerden bahsedebilirler. El kol hareketleri yaparak ya da yapmayarak şarkı söyleyebilir, müzik aletleri çalabilir, sanattan söz edebilir, birbirlerini içki içmek için kandırabilirler. Kadın nihayet aşk ve arzuyla alt edildiğinde, vatandaş onunla birlikte odada olan diğer kişileri çiçekler, merhemler ve betel yaprakları vererek göndermeli, yalnız kaldıklarında da önceki bölümlerde açıklandığı gibi devam etmelidirler.

Nasıl da büyüleyici! Ne yaşam şekli ama! Kim bu bölümü, eski Hindistan'da yaşamak için yanıp tutuşmadan okuyabilir? Müşterilerimizin geliştirmekte olduğumuz benzersiz teknoloji sayesinde yaşamalarını istediğimiz şey işte bu. Sanal gerçekliği düşünelim (ve holografiyi)! Dijitalleştirme sayesinde imkânlar sınırsız!

Pekâlâ, ben şimdilik size böyle bir bölümü nasıl ele alacağımız hakkında biraz fikir vereyim, sonra siz üzerinde düşünüp kendi fikirlerinizi oluşturduğunuzda bana yazın. Bunu yaparken şehvet-üstü düşünmeye, olayları gözünüzde ultra-görsel bir şekilde canlandırmaya, sesleri ve müziği duymaya gayret edin. *Kama Sutra*'nın müşterilerimiz için teknoseksüel bir deneyim olmasını arzu ediyoruz. Düşünün; bir erkek ve kadın geceyi birlikte (belki de çıplak) bilgisayarın başında geçiriyor, sonsuz aşk linklerinin yer aldığı bir ağı, erotik veritabanlarının bir ve sıfırlarını keşfediyor; geçmiş (bizim sayemizde) ve günümüz (internet kullanıcıları sayesinde) dünyanın dört bir tarafındaki âşıkların dahil olduğu elektronik bir orjiye katılıyorlar; hepsinin teknoloji marifetiyle o çiçek kokulu zevk odasına ulaştığını hayal edin! Müziği duyabiliyor ve parfüm

leri koklayabiliyorum; içkinin tadını alabiliyor ve sol tarafımda oturan o güzel kadını görebiliyorum!

Biz; yani hayranlık uyandıran Batılı Sanskrit akademisyeni olarak siz ve yaptığı işte sizden aşağı kalmayan Hintli multimedya gurusu ben, nasıl yanılabiliriz ki? Sanat şaheseri, son moda, yüksek teknoloji ürünü, (sayenizde) kadim erotik Hint irfanı ile (sayemde) modern teknolojik yeniliklerin arayüz evliliğinden bahsediyoruz. Zevkten ürperiyorum!

Ancak daha açık bir şekilde anlatmama izin veriniz. Bu bölüme ulaşmayı sağlayan pek çok yöntemin arasında en göze çarpanı içindekiler mönüsünden "İki: Cinsel Birleşme"yi, sonra alt başlıklar mönüsünden "On: Başlangıç ve Bitiş"i ve sonra alt-alt başlıklar mönüsünden "Bir: Münasebete Başlama"yı seçmek olacaktır. Bu son mönü, "İki: Münasebeti Bitirme", "Üç: Münasebet Çeşitleri" ve "Dört: Aşk Atışmaları"nı da içerir.

Şimdi işitsel bölümleri düşünelim: Metnin bir âlim tarafından Sanksritçe ya da bir aktör tarafından İngilizce okunduğunu hayal edin (Ben Kingsley ya da Roshan Seth'i ayarlayabiliriz); metne eşlik edecek ve insanları havaya sokacak gece *raga*'larından bir seçki ve hatta bir parça modern ambiyans müziği bile konulabilir. "Şarkı söylebilirler"i seçtiğinde, müşterinin klasik bir Hint şarkısını ya da Hint filmlerinden baharatlı ve seksi bir şeylerin klibini dinlemesi sağlanabilir (*"meri chhatri ke niche a jao"*yu [gel şemsiyemin altına] biliyor musunuz?).

Şimdi görsellere gelelim: Müşteri isterse "Resimler" mönüsünden sesli resimleri (Sanskritçe edebiyattan; ki bu durumda tasvirler âşıklarına verdikleri randevularından dönen kadınlara ait olacaktır), hareketsiz grafik resimleri (Hint sanat eserlerinden röprodüksiyonlar) ya da hareketli video klipleri (Hint filmlerinden bölümler, bu proje için özel çekilecek olan XXX filmler [ki bunlar özellikle cinsel pozisyonlar, oral seks, vb konulara ait bölümler için yararlı olacaktır] seçebilir.

Konular düğmesi sayesinde dildolar, üçlü seks, aşk pozisyon-

ları, sadakatsizlik, orgazm, afrodizyaklar vb gibi konulara ilişkin neler olduğunu görebilecek, Ara düğmesini kullanarak klitoris, ereksiyon, aşk ısırıkları, meme başları gibi belirli konularda yürütülen sürükleyici tartışmalara dahil olabileceksiniz. Müşterilerimizin düğmelerinin keyfini çıkarmalarını arzu ediyoruz.

İnteraktif düşünün, hatta hiper-interaktif (dahası inter-hiperaktif): Her müşteri *Kama Sutra*'ya metnin bir parçası olmak üzere kendi yorumunu girebilecek, ona kendi cinselliğini, hayallerini ve fantezilerini, aşkın gizemlerine ait kendi anlayışını aktarabilecek. Edebi deneyimin (bunun yanı sıra cinsel ve duygusal deneyimin) zaten böyle olması gerekmez mi? Aynı metni okuyan her okur, tıpkı aynı kadınla sevişen her erkek gibi (ya da tam tersi), metni değiştirir, âşığı başkalaştırır, onda daha önce hiç kimse tarafından keşfedilmemiş bir taraf bulur. Sizce de öyle değil mi?

Unutmayın, her şeyi üç boyutlu ve gerçek bir yapıya dönüştürme imkânına sahibiz. Metnine yaptıklarımızı duysaydı Vatsyayana heyecanla titrerdi.

Yorumlarınızı ve tepkilerinizi bana iletin.

İntratekstonik selamlarımla,

N.V. Sundaralingam
Üretim Müdürü

Not: Evet, bence de (e-posta adresiniz olmadığı için) buluşmamız iyi bir fikir ve evet, Taj Mahal Hint Restoranı'nın yerini biliyorum ve evet, Perşembe günü öğle yemeği gayet güzel olur. Saat 12 diyelim mi? Tamam mı?

WESTERN ÜNİVERSİTESİ
Asya Araştırmaları Bölümü
Swinburne Hall
2530 Eastland Avenue
Los Angeles, CA 90220

N.V. Sundaralingam
Üretim Müdürü
Seedy-ROM-Antics
Multimedya Geliştirme
719 North Sterne Street
Shandy Hills, CA 90318

25 Nisan 1997

Sevgili Bay Sundaralingam,

Taj Mahal'de sizinle yemek yemek benim için bir zevkti. Proje oldukça ilgimi çekti (ancak kaygılarımın pek çoğunun size fazlaca akademik geleceğinden de korkmuyor değilim). Şunu bilmelisiniz ki ben -özellikle erotik anlatım söz konusu olduğunda- her şeyden çok lisan, tercüme ve anlambilimsel dönüşümlerle ilgileniyorum. Lisan, duygu ve düşüncelerin ifade edilmesinde ille de engel mi teşkil eder; yoksa cinsel arzuyu, olası bir aşkın sancı ve coşkusunu sadakatle dile getirme potansiyeline sahip midir? Yaptığımız şey bu mudur? Konuşmak için lisana sahip olduğumuz için mi güzel söz söyleme sanatı aslında kalbin bir şaheseridir? Sözcükler âşığımızla aramızda bir engel midir yoksa bizi birbirimize bağlayan tek köprü müdür? *Kamasutra*'nın tercümesine başlamak için bana ilham veren bu tür sorulardı.
Sanskritçe metni Devanagari alfabesinde ve içlerinde Latin alfabesi de olmak üzere (körler için Braille, sağırlar için işaret alfabesi ile) çeşitli yazı düzenlerinde sunmak elzem (ve meşru) olacaktır düşüncesindeyim; ayrıca bir çok lisan seçeneği de bulunmalı: İngilizce elbette ki olacak; ancak bunun yanı sıra Fransızca, Almanca, İspanyol-

ca, Arapça, Japonca, Çince, İbranice, Hintçe ve gerçekten de mümkün olduğunca fazla lisan olmalı (Eşkenazi, Lepcha, Zemblaca ve Esperanto da dahil).

Kullanıcı, incelediği metin hakkında Yashodhara veya başka geleneksel yorumcuların ne dediğini öğrenmek amacıyla, istediği herhangi bir anda "yorum" butonuna basabilmeli. Metni Sanskritçe olarak gözümün önünde canlandırıyorum: Kullanıcı o bölümün herhangi bir yerini, tek bir kelimeyi, bütün bir bölümü ya da metnin tamamını bloke edip "tercüme" butonuna basabilir. İçimden bir ses bana, kullanıcının istediği an yapraklara yazılmış orijinal el yazmalarını görmek üzere "EY" butonuna basabilmesinin, yazılım ortamının ilham veren bir kullanımı olacağını söylüyor. Üstelik bu, kişi teknolojiyi metnin varyasyonlarını görmek için kullanarak, herhangi bir bölümü hakkında eleştirel bir yayın ortaya koyabilirse, akademisyenler için de yararlı olabilir. Örneğin sizin bahsettiğiniz bölümde fark ettim ki, okunuş kombinasyonlarına bağlı olarak, *krtasnanaprasadhanah* ya da *krtasnanaprasadhanam* dendiğinde "yıkanmış ve giyinmiş" kimsenin (benim önereceğim üzere) erkek mi yoksa (Burton'ın önerdiği üzere) kadın mı olduğu belirsiz.

Kullanıcının metin içinde herhangi bir sözcüğü işaretleyerek, bu sözcüğü bağlamsal bilgiye ulaşmada kullanabilmesi çok faydalı olur. Örneğin kullanıcı, "vatandaş" sözcüğünü işaretleyerek (şehirli, kültürlü mirasyedi manasına gelen *nagaraka* için Burton'ın bulmuş olduğu İngilizce karşılık) doğrudan *Kamasutra*'da bu şahsiyeti açıklayan bölüme geçebilir ve bu bölüm içinde *nagaraka*'nın başka edebi metinlerdeki tanımlamalarının yanı sıra, Hint resim sanatında yer alan suretlerine de erişebilir; ayrıca, ta eski zamanlardan Nehru dönemine dek Hindistan'da yaşamış olan şık giyimli mirasyedinin tarihçesi konulabilir. Aynı seçilmiş parçadaki "parfümler", "serinletici içecek", "müzik aletleri" ya da "betel" kelimelerini seçen kullanıcı, bunlar hakkında eski Hindistan'da yapılmış resimli tartışmalara erişebilir.

Bu arada gözleminize tamamen katılıyorum; Vatsyayana

Kamasutra'yı lineer (doğrusal) bir metin olarak değil, daha ziyade tıpkı bir sinir ağı gibi birbiriyle bağlantılı resimler, sesler, anılar, algılamalar ve fikirlerden oluşan bir kütle olarak gördüğü için, bizler yeni teknolojinin gücüyle metni ölü bir dilden kurtaracak ve elektrik vererek hayata geri döndüreceğiz.

Hipermetnin amacının, metni yazılarından ya da teksirlerinden kurtarıp, okurla (alıcı) yazarın (gönderen) tıpkı cinsel birliktelikteki seven ile sevilen gibi birbirinden ayırt edilemez hale gelmesinin altını çizmek olduğu konusunda sanırım hemfikiriz. Düşüncem o ki, kadın gibi bir metin yaratmalı ve okura okumaktan ziyade sevişmeye benzer bir deneyim sunmalıyız. Onunla sevişen her erkek (kadınla ya da hipermetnimizle) farklı bir deneyim yaşayacak ve böylece onu bir sonraki âşığına değişmiş bırakacaktır. Bir kadınla sevişmek ona dipnot koymaktır. Her kadının birçok değişik okunuşu olduğuna inanıyorum.

Dünya kadar fikrim var ve sizinle konuşmaya can atıyorum. Tekrar öğle yemeğine çıkalım ım? Artesia'daki House of Lee'nin mezelerini seviyorum. Birkaç haftaya kadar Hindistan'a gideceğim ve yaz boyunca burada olmayacağım için en kısa zamanda görüşmemiz lazım (orada bir yurtdışı eğitim programı düzenleyeceğim).

Bu arada, ilişikte size konuyla ilgili daha belirgin bir şeyler gönderiyorum. Metni sizin bıraktığınız noktadan aldım ve "İki: Görüşmeyi Bitirme" adını verdiğiniz bölümü ne hale getireceğimi "II.J.2 Ek Oyun" başlığıyla gösterdim. Ne düşündüğünüzü bana bildirin. Hindistan'da aşk ve seks tartışmamıza devam etmeyi dört gözle bekliyorum.

İyi dileklerimle,

L. A. Roth
Hint Medeniyeti Profesörü
Asya Araştırmaları Bölümü
Western Üniversitesi

2. EK OYUN
A-B. TERCÜME[1] VE YORUM

Eski Hindistan'da sevişmenin ardından neler yapıldığını araştırmak için kullanıcı, Vatsyayana'nın o günden bu yana uygulanmakta olan çiftleşme sonrası davranış ve âdetlerini açıklayan bölümünün (Ekran 1)[2] başındaki küçük süsü seçebilir ve sonra (eğer "Video" düğmesinin cazibesine direnebilirse) "Başka Alfabe"yi tıklayıp, "Latin"i seçerek yazı tipi kutucuğundan istediği grafik yazı karakterini seçebilir (Ekran 2).

Kişi, ruh haline ya da filolojik kafa yapısına göre, "Tercüme (Almanca)"yi ve uygun yazı tipini (Ekran 3)[3] seçmeye karar verebilir. O damaksıl sert ünsüzleriyle, Almanlar bizim söyleyemediğimiz şeyleri söyleyebilirler, dilleri arkası titreşen damaklarına değerken oluşan nemli açıklıktan ekşi rosto kokan nefeslerini tutkuyla üfleyerek, cinsel birleşme için eşi benzeri olmayan davetlerde bulunabilirler. Ses, cinsel arzuda birbirine yardakçılık eden zevki de, tiksintiyi de maskeler. Almanca'nın *Liebe*'si homurdanılabilir, ulunabilir, çığırılabilir ve *Çok Yaşa*'lanabilir. Kulağınıza *"Ich liebe Dich"* diye fısıldadığımda, *Sen* ve *ben*, *ich* ve *Dich*, arasındaki tek farkın küçük bir *D* harfi olduğunun ayırdına varmalısınız. Bir Alman'da erotik sözel boşalmaya yakışan coşkunun, vezin kurallarına ait farkındalık tarafından engellenmemiş, büyük harflerle yoğunlaştırılmış bir görkemin bulunması

1. Roth söz konusu bölümle ilgili İngilizce bir tercüme sunmadığı için, buna ben teşebbüs ettim: "Mehtabı hayranlıkla seyretmek üzere köşkün terasına çekildiklerinde, âşık sevgilisine onun hoşuna gidecek hikâyelerle eşlik eder. Kız dizine oturmuş mehtabı seyrederken, erkek ona takımyıldızını göstermeli ve Arundhati, Dhruva ve Yedi Kâhin'i bulmasını sağlamalıdır." *Anukula* için bulduğum "hoşa giden hikâye" karşılığından pek tatmin olmuş değilim; zira İngilizce deyim Sanskritçe'deki romantik hikâye kavramını anlatan o şiirsel tabire tam olarak karşılık gelmiyor, özellikle de bir sürü keder, badire ve talihsizliğin ardından mutlu sonla biten aşk hikâyeleri söz konusuysa.

2. Metnin işaretlenmemiş kısmı, erkek ile kadının seviştikten sonra rahatlamak ve yıkanmak için ayrı tuvaletlere gitmeleri gerektiğini açıklıyor. Daha sonra tekrar bir araya gelerek betel yaprakları çiğnemeleri ve birbirlerinin bedenini sandal ağacı yağıyla ovmaları lazım. Vatsyayana, erkeğin kızı okşaması, ona tatlı sözler fısıldaması ve onu kendisiyle birlikte içki içmeye davet etmesi gerektiğini not düşmüş. Daha sonra âşıklar sohbet etmeli, hoş bir yemek yemeli: belki hafif bir sebze çorbası, biraz baharatlı kebap, karışık meyve ve taze sebze, bir parça lokma, bir parça şekerli limon ve demirhindi şerbeti.

3. 1907'de Berlin'de basılmış olan tercüme Richard Schmidt'e ait (1866-1939).

Kama Sutra

2.10.2 Sanskrit Text

File Edit Options Transport Help

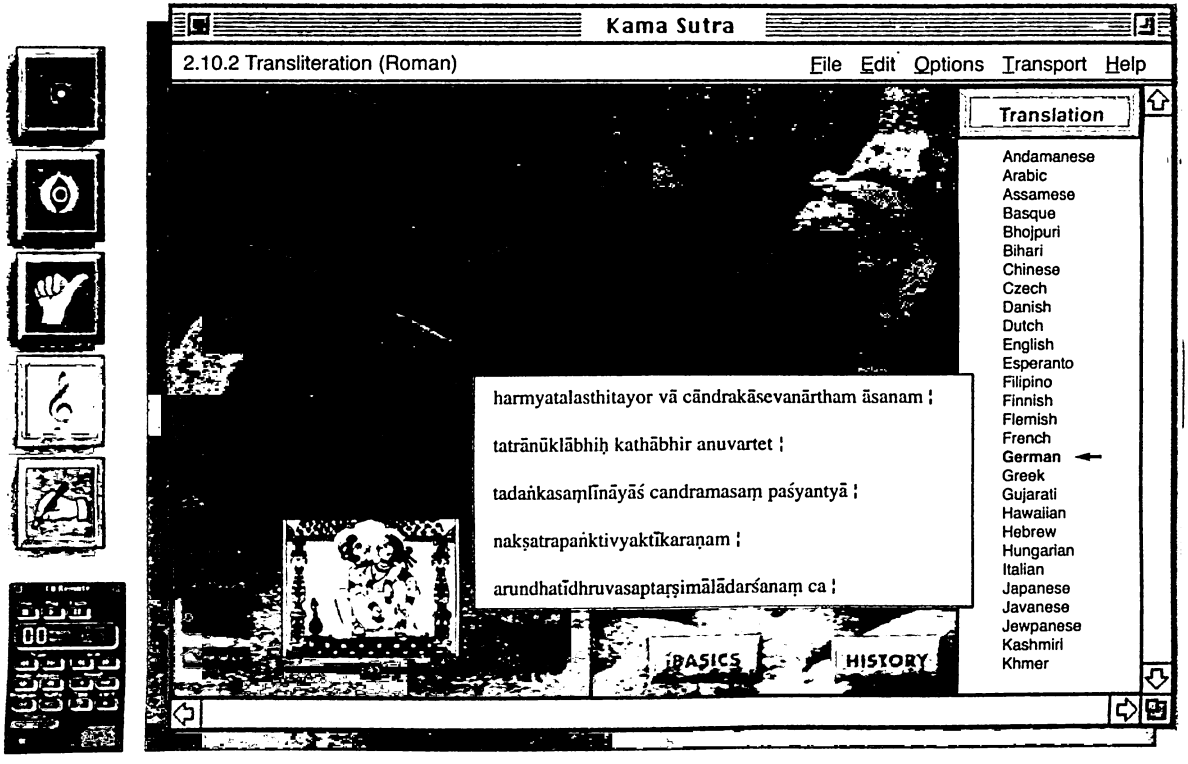
D

रेतावसानिकं रागमतिवाह्यासंस्तुतयोरिव सव्रीडयोः परस्परम-
पश्यतोः पृथक्पृथगाचारभूमिगमनम् । प्रतिनिवृत्त्य चाव्रीडाय-
मानयोरुचितदेशोपविष्टयोस्ताम्बूलग्रहणमच्छीकृतं चन्दनमन्यद्वा-
नुलेपनं तस्या गात्रे स्वयमेव निवेशयेत् । सव्येन बाहुना चैनां
परिरभ्य चपकहस्तः सान्त्वयन्पाययेत् । जलानुपानं वो खण्ड-
खाद्यकमन्यद्वा प्रकृतिसात्म्ययुक्तमुभावप्युपयुञ्जीयाताम् । अच्छर-
सकयूषमम्लयवागूं भृष्टमांसोपदंशानि पानकानि चूतफलानि शु-
ष्कमांसं मातुलुङ्गचुक्रकाणि सशर्कराणि च यथादेशसात्म्यं च ।
तत्र मधुरमिदं मृदु विशदमिति च विदश्य विदश्य तत्तदुपाहरेत् ।
हर्म्यतलस्थितयोर्वा चन्द्रिकासेवनार्थमासनम् । तत्रानुकूलाभिः
कथाभिरनुवर्तेत । तदङ्गसंलीनायाश्चन्द्रमसं पश्यन्या नक्षत्रपङ्क्ति-
व्यक्तीकरणम् । अरुन्धतीध्रुवसप्तर्षिमालादर्शनं च । इति रतावसानिकम् ॥

Transliteration

Armenian
Bengali
Buginese
Coptic
Cyrillic
Ethopic
Georgian
Greek
Gujarati
Hebrew
Katakana
Khmer
Malayalam
Maldivian
Ogham
Oriya
Pin-Yin
Roman
Syriac
Tamil
Thai
Tibetian

Video

Kama Sutra
2.10.2 Transliteration (Roman)
File Edit Options Transport Help
Translation
Andamanese
Arabic
Assamese
Basque
Bhojpuri
Bihari
Chinese
Czech
Danish
Dutch
English
Esperanto
Filipino
Finnish
Flemish
French
German
Greek
Gujarati
Hawaiian
Hebrew
Hungarian
Italian
Japanese
Javanese
Jewpanese
Kashmiri
Khmer
harmyatalasthitayor vā cāndrakāsevanārtham āsanam ¦
tatrānūklābhiḥ kathābhir anuvartet ¦
tadaṅkasaṃlīnāyāś candramasaṃ paśyantyā ¦
nakṣatrapaṅktivyaktīkaraṇam ¦
arundhatīdhruvasaptarṣimālādarśanaṃ ca ¦
BASICS
HISTORY

Kama Sutra
2.10.2 Translation
File Edit Options Transport Help
2.10.2 Sanskrit Text
File Edit Options Transport Help
2.10.2 Transliteration (Roman)
File Edit Options Transport Help
Translation
Vereitelte Sanberei
2.10.2 Translation (German)
File Edit Options Transport Help
DIE INDISCHE ARS AMATORIA
BACK
Oder wenn sie beide auf dem Dache weilen, setzen sie sich, um den Mondschein zu genießen. Hierbei unterhalte er sie mit geeigneten Erzählungen. Wenn sie auf seinem Schoße liegt und den Mond ansieht, erläutere er die Reihe der Sternbilder und zeige ihr die arundhati, den Polarstern und den Kranz der sieben Sterne des großen Bären.

Kama Sutra
2.10.2 Translation (French)
File Edit Options Transport Help
JE SENS SUR TA PEAU L'EMPREINTE DES AUTRES HOMMES!
अधिरूपवतोनिर्विश्लेत्रस्मरव्ययदायिनः
कथय सुरले केनार्मी ते कृता निचुलद्रुमाः
ननु वरोरु स एव हि वञ्चितः
Montant sur la terrasse de la maison pour savourer le clair de lune, ils s'y livrent à un entretien sympa et sexy. La nana pose sa tête sur les genoux de son jules pour contempler la lune. Le mec lui explique les guirelandes de constellations: Arundhati, Dhruva, Les Sept Sages.
C'est fi-ni, les nôtres sont là!
It is too late the Brahmins have come!
Voici la dé-esse Dour-ga!
Dourga,the goddess behold!
F
ff
dim.

Kama Sutra
File Edit Options Transport Help
2.10.2 Translation (Zemblan)
Wodnaggrp ut tops sompelnatt, natidett miragarl muna,
Eto werem wod gev il verbalkin, werem munboga nadunt;
Lustperlwelk xpoz harvald, elgut in sebya il dias ut nitrap;
Arundhatil Dhruval Sent Rishlasl War indrap il wod ut lidrap!
lips
glottis open
teeth
velar closure
tongue
lip
tongue
air
glottis partially closed

Kama Sutra
2.10.2 Translation (Japanese)
File Edit Options Transport Help
北極星、北斗七星等の星々を指し示してあげる。
恋人が男の膝の上で月を見つめる時には、アルンダティ、
恋する男は恋人のためにあでやかな物語りを用意する。
月を眺めるために屋上のテラスに昇る時に

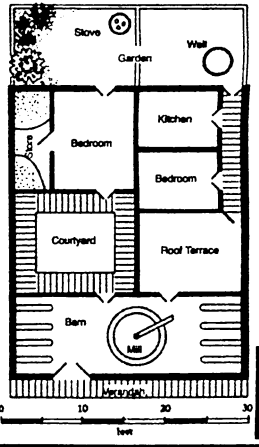

Kama Sutra
2.10.2 Translation (Chinese)
File Edit Options Transport Help
Oriental Orgasms
I Have Been Taught To Please You With Erotic Oriental Sex Acts
VIDEO-CLIP

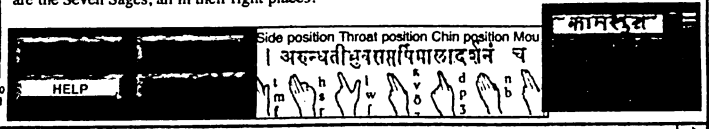
Kama Sutra

2.10.2 Sanskrit Commentary (Yaśodhara) in translation (English) File Edit Options Transport Help

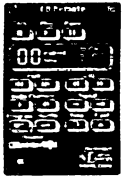

If it is warm inside the house and the moon is shining, the lovers will want to climb up to a terrace on the roof where they can enjoy the moonlight, the coolness of night, and a pleasing tête-à-tête. They'll take betel to chew whether it's hot or not, and once they're up on the roof, the man, having seated the girl on his lap, tells her love stories; and since women don't know much about astronomy, he explains the constellations to her: "There's Arundhati, the tiny godess of conjugal delight; if you can't see her, beware–you'll die within six months!" "There's Dhruva, the fixed and constant pivot of the planets; if you see him before nightfall all sins will be absolved." And there are the Seven Sages, all in their right places!"

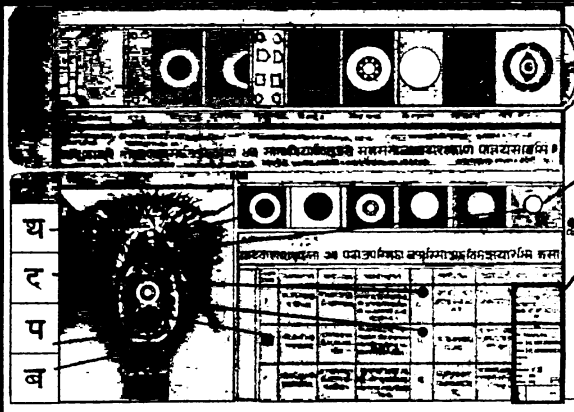

Kama Sutra

Ursa Major, The Great Bear (Big Dipper)

File Edit Options Transport Help

The Seven Rishis or Sages are the seven stars that comprise the Big Dipper in Ursae Majoris. When Agni, the god who is fire, fell in love with their wives, the Krittikas (our Pleiades), his own wife Svaha (the personification of the sacrificial oblation) magically took on the form of each of them in turn and made love to Agni while he imagined that he made love to the wives of the Sages. When wandering celestials, who happened to witness this sidereal lovemaking, spread the gossip that the Krittikas were unfaithful, all of them were banished except Arundhati (the small, faint star Alcor [g Ursae Majoris]), who remains near her husband, the sage Vasishta (ζ , Mizar, the middle star in the handle of the Big Dipper), because he trusted her and affirmed her fidelity. She is invoked as the model of conjugal fidelity at the Hindu wedding ceremony.

Kama Sutra
File Edit Panic Play Options Transport View Switch Help Escape Unite Compose
EROS
SORE
DOOM
MOOD

mümkündür (onlar için *aşk Aşk*'tır): Aşk şarkılarının büyük ustası, "O *Stern und Blume*" diye şarkı söyler, *"Penis und Vulva, Liebe, Leib, Leid und Zeit und Ewigkeit!"* Tercüme edilmesi mümkün değil.

Das Deutsche, fiil çekimleri, sözdizimsel netliği, tüm dilbilgisi kuralları ve anlamsal düzenlemeleriyle son derece otoriterdir. Anlatım mühim bir iştir. Düşünce karmaşasını düzene sokan şey, aşırı titiz kimsenin sistemidir. *Was ist denn Liebe?* (peki o zaman aşk nedir?) diye sorar *Denker* (düşünür) ciddi bir Cermence ile. Almanca'da bir tek Wagner yeni bir aşk dini yaratmayı hayal edebilmiştir (o da *Kamasutra*'yı tesadüfen Schopenhauer vasıtasıyla duymuştur, ki Schopenhauer kitabın bir kopyasını iyi dostu ve spor uzmanı Friedrich Jahn'dan edinmiştir). Almanlar laf olsun diye aşktan bahsetmezler; *lieben*'lerini bizim *aşk*'ımızı dile getirdiğimizden çok daha cömertçe *aimer*'lerini söyleyen Fransızlar kadar bol keseden dağıtmazlar. Almanca söylenen cinsel aşk derhal ve kaçınılmaz şekilde faşist, (bütün o O'lar ve büyük harfler nedeniyle) görkemli ve kabadır (gırtlaktan gelen sesler ve sert ünsüzler öyle olmasını sağlar). Bu nedenle bizim *şehvet düşkünü* Schmidt, *Kamasutra* tercümesi esnasında, Sanskritçe bu lisanı rahatça dilinde döndürebilmesi için fazlaca düz anlamlı kaçtığında Latince'ye sıçramak zorunda kalmıştır: *"Libidinis tempore dorcas in alta coniunctione vulvam quasi amplificans inter coitum procumbat."* Mazereti duyguları ölü bir lisanda, teknik sınıflandırma tabirleriyle, doktorların, filozofların ve ilahiyatçıların kullandığı dilde ifade ederek iffetli hale getirmek olsa da, pekâlâ, yaratacağı etkinin bunun tam tersi olduğunu biliyordu. Latince Ovid'in ve Catullus'un, Neron'un ve Caligula'nın, dahası akademik cinsel tacizin babası Abelard'ın diliydi. Ne kadar müstehcen olursa kulağa o kadar hoş geliyordu: *"Profert Sophia scorteum fascinum, quod ut oleo atque urticae trito circumdedit semine, paulatim coepit inserere ano meo."* Böyle bir şeyi İngilizce ya da Almanca'da, Arenayı bu denli eğlenceli kılan mizah ve zekâdan fedakârlık etmeden söyleyemezsiniz. Bu nedenle "Tercüme (Latince)"yi tıklayın, eğer klasisizmden bıktıysanız ve biraz romantizme hazırsanız diğer "Tercüme (Fransızca)"yi seçin (Ekran 4)[4].

4. Bu metnin çevirmenini saptayamıyorum; yayımlanmış her iki Fransızca versiyondan da değil (Lamairesse [1891] ya da Daniélou [1992]). Bununla beraber, argonun kullanılışı

"Le clair de lune", *"den Mondschein"*dan çok daha tantanalı bir şekilde hoş, *öyle değil mi?* Leila'nın ölümünün ardından, Sophia'yla Paris'te yaşadığımız sene, bir gece Fransız televizyonunda *Kali'nin Laneti*'nin dublajlı versiyonu *Le fléau de la Déese*'de babamın Fransızca konuştuğunu işittim (tek kelime bile bilmediği bir lisan). İlk kez o zaman Fransızca'nın cinsellik konusunda taşıdığı potansiyelin farkına vardım. Babam beyaz sömürgeci bakireyi kurban etmeden önce (rolü masum görünüşü sayesinde alan sevgili annem Tina Valentina), onunla sevişebilsin diye hipnotize etmeye ve bunu yaparken de onu Tanrıça Kali'ye adak olarak sunmaya çalıştı: *"Dans le noir nous –toi, la viegre sacrée, et moi, le Fakir mystique– verrons le clair. Dans les labyrinthes nous, nous ensemble, trouverons le désir parfait, et dans l'abîme nous, purifiés par notre vigueur, révélerons l'amour."* Saçma İngilizce replik babamın gülünç şeytani yapmacıklığına rağmen, Fransızca'da belli bir güce, erotik bir kötülüğe ulaşmış, basmakalıplık dokunaklılığa yaklaşmıştı. Fransız hayranların iç geçirdiği yerde Amerikan seyircisi kıs kıs gülmüştü. *Seks* için kullandıkları *amour* kelimesi gerçekten de çok çekici. Fransızlar kendi içlerinde bir geleneğe, aşkı ciddiye alan bir filozoflar tarihçesine sahipler. Delibes, *"aşkı anlatan bir aşk şarkısı söylemenin sevişmek olduğunu?*[5] bilirdi. *"L'amour est..."* (boşluğu Fransızca herhangi bir zekice söz, isim ya da sıfatla doldurun, kulağa derin gelir; İngilizce'ye tercüme edin, seks aşktan farklılaşır ve felsefe psikolojiye doğru yozlaşır).

Almanca ve Fransızca tercümeler halihazırda mevcut. CD-ROM daha egzotik dilbilimsel dürtüleri tatmin etmeyi mümkün kılıyor. Dolayısıyla kişi "Tercüme (Zemblaca)yi" (Ekran 5)[6], Japonca'yı (Ek-

---

tercümenin bir ihtimal Roth'un kendisi tarafından yapılmış olduğunu çağrıştırıyor.

5. Leo Delibes'in Rudolf Roth ve Otto Böhtlingk'e yazdığı 25 Nisan 1897 tarihli mektubu, Leon Chagale'in *Delibes, l'homme, sa vie, ses amours, ses maladies, et son oeuvre operatique* isimli kitabından, (s.18).

6. *Kamasutra* Zemblaca'ya 1945 yılında, İkinci Dünya Savaşı sırasında Rishikesh'teki bir aşramda kendini emekliye ayıran şair Romulus Arnor (1914-58) tarafından tercüme edildi. Arnor, bunun yanı sıra *Bhagavadgita*'yı Sanskritçe'den (1943), Ovid'in *Ars amatoria*'sını Latince'den tercüme etti (1925). Beş numaralı ekrandaki grafik resimler Zemblaca'nın anlamsal tuhaflıklarından ve mucizelerinden birini temsil etmektedir. Bu dilde bir kadın "Seni seviyorum" dediğinde ağzı vajinanın orgazm esnasında aldığı şekilleri heyecanlanma safhasından (ben/*jo*) çözülme safhasına (seviyorum/*leva*) ve sonuç safhasına (seni/*züa*) kadar tekrarlar. Aynı şekilde erkek Zemblaca'da "Seni seviyorum" derken dili, penisin yumuşak halinden (ben/*ya*) ereksiyon safhasına (seviyorum/*lev*), oradan

ran 6) ya da Çince'yi (Ekran 7)[7] seçebilir.

"Yorum (Yasodhara)" Hint dilleri uzmanının ilgisini çekebilir ve ardından uzman, "Tercüme (İngilizce)"yi (Ekran 8) seçebilir. Ya da kullanıcı aynı adımları izleyerek zavallı Pralayananga'nın yorumunu, Nrisimha Shastri'nin oldukça Püriten, on sekizinci yüzyıl Sanskritçe yorumunu ya da Pandit Bhagavanlal Indraji'nin daha dokunaklı, on dokuzuncu yüzyıl yorumunu (MS Bodleian Cod. Sansc.1608)[8] ekrana çağırabilir.

Teknoloji sayesinde mümkün olduğu için, kişi tamamen farklı bir yöne doğru ilerleyerek metinde "Arundhati", "Dhruva" (Kutupyıldızı) veya "Yedi Kâhin"i işaretleyebilir, başka alfabeyle yazılımlarını

---

da tekrar yumuşamasına (seni/*vi*) kadar olan hareketlerini taklit eder. Nefes de farklıdır. Bu, Zemblaca'da dilinde tüm şahıs zamirlerinin cinsiyete göre farklı kullanılmasından dolayıdır (İngilizce'de sadece üçüncü tekil şahıs zamirlerinin, Fransızca ve Sanskritçe'de üçüncü tekil ve çoğul şahıs zamirlerinin cinsiyete göre farklılaşmasının aksine). "Ben" ya da "beni" kelimeleri erkekte kadında kullanılandan farklıdır; "sen" zamirinin cinsiyeti erkek, kadın ya da her ikisinde, daima belirgindir. Zemblaca anatomik, fizyolojik ve salgı bezlerine ait aktivitelerin kelimelerle ifade edilmesini sağlayan ateşli ve şehevi bir lisandır. Boşalmanın söze dökülmüş halidir. "Seni seviyorum" demek sevişmek demektir. Bu kelimleri kavramak, kötü telaffuzu engellemek nihai rahatlamayı daha da yoğun kılar. Zemblaca'da aşktan bahsedememek bir tür dilbilimsel iktidarsızlık ya da frijitlik olarak görülür. "Ben (*jo/ya*)" dudaklara bir damla balgam taşır; "sen (*zũa/vi*)" gırtlakta kasılmalara yol açar ve "seviyorum (*leva/lev*)" yüksek seviyede kortikal aktiviteyi gerektirir. Pek çok Sanskrit lisanı gibi, söz oyunlarına, dolayısıyla Roth'un ilgisine, son derece uygundur. Öpüşme Zemblaca'da "dillerin çatal dili" olarak ifade edilir.

7. Çince ve Japonca tercümeler Profesör Paul Planter tarafından sağlanmıştır.

8. Bhagavanlal Indraji, Foster Fitzgerald Arbuthnot tarafından *Kamasutra*'nın kabataslak bir İngilizce çevirisiyle beraber Hintçe açıklamasını yazmakla görevlendirildi. Daha sonra 1847'de Almanca, Fransızca, Zemblaca ve Latince (ayrıca karşılaştırmalı filoloji ve sistematik fonoloji) öğretmek üzere Hindistan'a giden Avusturya-Macaristanlı Sanskritçe uzmanı Edward Rehatsek bu eserin üzerinde tekrar çalıştı. 1871'de emekli olan Rehatsek, Hint elbiseleri giymeye ve "yerli bir kızla birlikte sazdan bir kulübeyi" paylaşmaya başladı. 1876 yılının Temmuz'unda Rehatsek, Arbuthnot, Francis White ve Richard Burton, Indraji'yle *Kamasutra*'nın İngilizce tercümesini tartışmak üzere Bombay'da bir araya geldi (Buton'un katılımı Isabel Burton'ın Nikolay Stavrogin'e yazdığı bir mektupta belirtilmektedir). Metnin yazılı bir versiyonu ne Hindistan'da ne de başka bir ülkede bulunamadığı için Indraji Varanasi, Agra, Puri ve Kalküta kütüphanelerinde bulunan el yazmalarını bir araya getirmekle görevlendirildi. Rehatsek'in versiyonu Indraji'nin versiyonu üzerinden yaratılmıştı; yorumları Arbuthnot düzeltmiş ve bunlar Burton tarafından yenilenip parlatılmıştı. Âlim Bhagavanlal Indraji'nin yazdığı kabataslak tercüme ile Sir Richard Burton'ın nükteli tekrar-tekrar-tekrar-tercümesi arasında büyük boşluklar bulunuyor. Huntington Kütüphanesi'ndeki Burton külliyatında Roth ilk denemeden geriye kalanları buldu; aralarında söz konusu bölümün iyi kalpli âlime ait çevirisi de yer alıyordu: "Mehtap seyretmek için verandaya. Sahip ve Hanımsahip konuşur, gevezece konuşur. Sahip bu yıldız, şu yıldız, şu, bu, der."

görebilir, çevirilerinden herhangi bir tanesini seçebilir (*örneğin saptarşi, les Sept Sages, den Kranz der sieben Sterne des grossen Bören, Sett Risbisa, Seven Risbis*) ve "tanım" seçeneğini tıklayarak Ursa Major'un (Büyükayı) resmini bulabilir (Ekran 9). Ancak gökyüzünde gerçekten de bir ayı ya da kepçe var mıdır; yoksa yedi kâhin ve diğerleri başımızın üstündeki semada tesadüfi, gelişigüzel kaostan mı ibarettir? Orada gerçekten de bir şeyler varsa, kadınlar ve erkekler neden sevişmezler (Ekran 10)?

Kişi bunu sırasıyla okursa tutkuların sınıflandırmasına, erotik duyguların tasnifine ulaşacaktır. CD-ROM şebekeli hipermetnin güzelliği, Sanskritçe, Fransızca, Almanca, Çince, Japonca ve Zemblaca'dan sıkılmış, astronomi efsaneleri hakkındaki yorum ve arasözlerden usanmış ve bir sürü tanımlama okuma fikrinden etkilenmemiş kullanıcının, bu noktada "Video" düğmesini tıklayarak dosdoğru üç boyutlu bir ortama (mesela eski bir Hint köşkünün çatısındaki, yastıklarla kaplı, ay ışığıyla aydınlanmış terasa) geçebilmesi ve paketin bir parçası olarak CD'ye konulmuş *Kamasutra*'nın interaktif bölümüne, yani dijital porno filme ulaşabilmesidir[9].

3. ARACI
A. TERCÜME

Âşık kadın, erkeği ilişkiyi bitirmek isterse ya da başka bir kadınla yurtdışına seyahate çıkarsa huysuzlanır. Aşktan böylesine incinmiş ve cinsel açıdan içi yanan kadın küfürler ederek kapının eşiğinde oturacak, öfkeyle bağıracak ve kederle gözyaşı dökecektir; erkeğine saldıracak ya da saçını yolacak, kendini yere atıp sevgilisinin ona hediye ettiği takıları söküp atacaktır. Bu olay gerçekleştiğinde, çapkın erkek sakin ve soğukkanlı bir şekilde kadını kollarının arasına alarak tatlı sözlerle sakinleştirmeli ve onu yatağa taşımalıdır.

9. Vatsyayana, sevişme sonrasında şefkatli davranmaya devam etmenin ve bunun aşk dolu bakışlar ve nazik kelimelerle ifade edilmesinin önemli olduğunu izah etmeyi sürdürüyor. Erkeğe sevgilisine aşk hikâyeleri anlatması, ona nasıl ilk görüşte âşık olduğunu hatırlayıp yâd etmesi, sonrasında genç kadından ayrı kaldığı her dakika nasıl kederlendiğini ifade etmesi telkin ediliyor. Roth'un bundan bahsetmemesi tuhaf değil mi?

ran 6) ya da Çince'yi (Ekran 7)[7] seçebilir.

"Yorum (Yasodhara)" Hint dilleri uzmanının ilgisini çekebilir ve ardından uzman, "Tercüme (İngilizce)"yi (Ekran 8) seçebilir. Ya da kullanıcı aynı adımları izleyerek zavallı Pralayananga'nın yorumunu, Nrisimha Shastri'nin oldukça Püriten, on sekizinci yüzyıl Sanskritçe yorumunu ya da Pandit Bhagavanlal Indraji'nin daha dokunaklı, on dokuzuncu yüzyıl yorumunu (MS Bodleian Cod. Sansc.1608)[8] ekrana çağırabilir.

Teknoloji sayesinde mümkün olduğu için, kişi tamamen farklı bir yöne doğru ilerleyerek metinde "Arundhati", "Dhruva" (Kutupyıldızı) veya "Yedi Kâhin"i işaretleyebilir, başka alfabeyle yazılımlarını

---

da tekrar yumuşamasına (seni/*vi*) kadar olan hareketlerini taklit eder. Nefes de farklıdır. Bu, Zemblaca'da dilinde tüm şahıs zamirlerinin cinsiyete göre farklı kullanılmasından dolayıdır (İngilizce'de sadece üçüncü tekil şahıs zamirlerinin, Fransızca ve Sanskritçe'de üçüncü tekil ve çoğul şahıs zamirlerinin cinsiyete göre farklılaşmasının aksine). "Ben" ya da "beni" kelimeleri erkekte kadında kullanılandan farklıdır; "sen" zamirinin cinsiyeti erkek, kadın ya da her ikisinde, daima belirgindir. Zemblaca anatomik, fizyolojik ve salgı bezlerine ait aktivitelerin kelimelerle ifade edilmesini sağlayan ateşli ve şehevi bir lisandır. Boşalmanın söze dökülmüş halidir. "Seni seviyorum" demek sevişmek demektir. Bu kelimleri kavramak, kötü telaffuzu engellemek nihai rahatlamayı daha da yoğun kılar. Zemblaca'da aşktan bahsedememek bir tür dilbilimsel iktidarsızlık ya da frijitlik olarak görülür. "Ben (*jo/ya*)" dudaklara bir damla balgam taşır; "sen (*züa/vi*)" gırtlakta kasılmalara yol açar ve "seviyorum (*leva/lev*)" yüksek seviyede kortikal aktiviteyi gerektirir. Pek çok Sanskrit lisanı gibi, söz oyunlarına, dolayısıyla Roth'un ilgisine, son derece uygundur. Öpüşme Zemblaca'da "dillerin çatal dili" olarak ifade edilir.

7. Çince ve Japonca tercümeler Profesör Paul Planter tarafından sağlanmıştır.

8. Bhagavanlal Indraji, Foster Fitzgerald Arbuthnot tarafından *Kamasutra*'nın kabataslak bir İngilizce çevirisiyle beraber Hintçe açıklamasını yazmakla görevlendirildi. Daha sonra 1847'de Almanca, Fransızca, Zemblaca ve Latince (ayrıca karşılaştırmalı filoloji ve sistematik fonoloji) öğretmek üzere Hindistan'a giden Avusturya-Macaristanlı Sanskritçe uzmanı Edward Rehatsek bu eserin üzerinde tekrar çalıştı. 1871'de emekli olan Rehatsek, Hint elbiseleri giymeye ve "yerli bir kızla birlikte sazdan bir kulübeyi" paylaşmaya başladı. 1876 yılının Temmuz'unda Rehatsek, Arbuthnot, Francis White ve Richard Burton, Indraji'yle *Kamasutra*'nın İngilizce tercümesini tartışmak üzere Bombay'da bir araya geldi (Buton'un katılımı Isabel Burton'ın Nikolay Stavrogin'e yazdığı bir mektupta belirtilmektedir). Metnin yazılı bir versiyonu ne Hindistan'da ne de başka bir ülkede bulunamadığı için Indraji Varanasi, Agra, Puri ve Kalküta kütüphanelerinde bulunan el yazmalarını bir araya getirmekle görevlendirildi. Rehatsek'in versiyonu Indraji'nin versiyonu üzerinden yaratılmıştı; yorumları Arbuthnot düzeltmiş ve bunlar Burton tarafından yenilenip parlatılmıştı. Âlim Bhagavanlal Indraji'nin yazdığı kabataslak tercüme ile Sir Richard Burton'ın nükteli tekrar-tekrar-tekrar-tercümesi arasında büyük boşluklar bulunuyor. Huntington Kütüphanesi'ndeki Burton külliyatında Roth ilk denemeden geriye kalanları buldu; aralarında söz konusu bölümün iyi kalpli âlime ait çevirisi de yer alıyordu: "Mehtap seyretmek için verandaya. Sahip ve Hanımsahip konuşur, gevezece konuşur. Sahip bu yıldız, şu yıldız, şu, bu, der."

görebilir, çevirilerinden herhangi bir tanesini seçebilir (*örneğin saptarşi, les Sept Sages, den Kranz der sieben Sterne des grossen Bören, Sett Rishisa, Seven Rishis*) ve "tanım" seçeneğini tıklayarak Ursa Major'un (Büyükayı) resmini bulabilir (Ekran 9). Ancak gökyüzünde gerçekten de bir ayı ya da kepçe var mıdır; yoksa yedi kâhin ve diğerleri başımızın üstündeki semada tesadüfi, gelişigüzel kaostan mı ibarettir? Orada gerçekten de bir şeyler varsa, kadınlar ve erkekler neden sevişmezler (Ekran 10)?

Kişi bunu sırasıyla okursa tutkuların sınıflandırmasına, erotik duyguların tasnifine ulaşacaktır. CD-ROM şebekeli hipermetnin güzelliği, Sanskritçe, Fransızca, Almanca, Çince, Japonca ve Zemblaca'dan sıkılmış, astronomi efsaneleri hakkındaki yorum ve arasözlerden usanmış ve bir sürü tanımlama okuma fikrinden etkilenmemiş kullanıcının, bu noktada "Video" düğmesini tıklayarak dosdoğru üç boyutlu bir ortama (mesela eski bir Hint köşkünün çatısındaki, yastıklarla kaplı, ay ışığıyla aydınlanmış terasa) geçebilmesi ve paketin bir parçası olarak CD'ye konulmuş *Kamasutra*'nın interaktif bölümüne, yani dijital porno filme ulaşabilmesidir[9].

3. ARACI
A. TERCÜME

Âşık kadın, erkeği ilişkiyi bitirmek isterse ya da başka bir kadınla yurtdışına seyahate çıkarsa huysuzlanır. Aşktan böylesine incinmiş ve cinsel açıdan içi yanan kadın küfürler ederek kapının eşiğinde oturacak, öfkeyle bağıracak ve kederle gözyaşı dökecektir; erkeğine saldıracak ya da saçını yolacak, kendini yere atıp sevgilisinin ona hediye ettiği takıları söküp atacaktır. Bu olay gerçekleştiğinde, çapkın erkek sakin ve soğukkanlı bir şekilde kadını kollarının arasına alarak tatlı sözlerle sakinleştirmeli ve onu yatağa taşımalıdır.

9. Vatsyayana, sevişme sonrasında şefkatli davranmaya devam etmenin ve bunun aşk dolu bakışlar ve nazik kelimelerle ifade edilmesinin önemli olduğunu izah etmeyi sürdürüyor. Erkeğe sevgilisine aşk hikâyeleri anlatması, ona nasıl ilk görüşte âşık olduğunu hatırlayıp yâd etmesi, sonrasında genç kadından ayrı kaldığı her dakika nasıl kederlendiğini ifade etmesi telkin ediliyor. Roth'un bundan bahsetmemesi tuhaf değil mi?

Kararlı aşk yeminleri ve incelikli özürlerle kadını ağlamaktan ve sataşmaktan vazgeçirmeli, sevgilisinin kendisine sarılmasına izin vermesini sağlamalıdır. Eğer erkek başarısızlığa uğrarsa sevgilisiyle arasında barışı sağlamak için bir aracıya başvurmalıdır. Ne var ki kişi, çoğu zaman bu tür arada gidip gelmelerin görev sorumluluğunu aştığının farkında olmalıdır.

Auddalaki şöyle der:

Kadının öfkesi erkeği heyecanlandırır; ama baş ağrısına dönüşmemelidir
Âşıklar sever kederi ama daha çok da teskin edilmeyi
Yol yordam bilmeyen kıskançlık aptala çevirir sevgiliyi
Kadınlar olmamalı fevri aşkta, erkekler ise olmalı sakin.

B. YORUM

Bayan Lalita Gupta'nın iyiliği için, tıpkı benim gibi derinden kaygılanmakta olan Bay Leroy Lovelace ve Dr. Nilkanth Gupta adına aracılık görevini hürmetle üstlenmiş durumdayım. Her ikisi de gerek yardımlarım gerek Bayan Gupta'yı Hindistan'a götürdüğüm için bana içtenlikle teşekkür etti.

Çok yakında gerçekleşecek olan Hindistan yolculuğundan hemen evvel ofisimi ziyaret eden Dr. Gupta elimi dostça sıkarken, "Teşekkürler, teşekkürler" dedi. Lalita'nm öğrenim giderleri için yazdığı çeke ilaveten, "uzak diyarlarda kendisine düşkün anacığı ve vazifeşinas babacığından ayrı olduğu için kendini kederli ve mahzun hissederse hem kutlu ve muhteşem Bayan Gupta'nın kızına, hem de kendime özel ikramlarda bulunayım" diye on bin rupi daha verdi. Ona iyi bakmamı rica etti ve ben de Onu Hindistan'da mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağıma söz verdim.

Dr. Gupta'nın gitmesinin üzerinden on beş dakika geçmeden ofisime gelen Bay Leroy Lovelace, dostça elimi sıkarken, "Teşekkürler, teşekkürler" dedi. Uçağa bindikten sonra Lalita'ya iletmemi istediği mektubu verdi. Ona iyi bakmamı ve Onu her şeyin böyle daha iyi olacağına ikna etmemi istedi. Tüm kalbimle, bunu yapacağıma söz verdim.

Gittikten sonra mektubu açmadan edemedim.

Sevgili Lalita,

Seni seviyorum. Yemin ederim ki seviyorum. Tanrı şahidim olsun ki doğru söylüyorum. Seviyorum gerçekten de. Ama sana kötü haberlerim var. Hindistan'a gelmiyorum. İsterdim ama gelemem. Yaz antrenmanım var. Sağa sola seyahat edemem. Tatlı sevgilim, Chicago Bulls'ta oynama başlayacağım. Meşhur olacağım! Senin de beni, benim seni sevdiğim kadar sevdiğini biliyorum. Bu nedenle aramızdaki bu ilişkiyi bitirmem gerektiğini anlayacağını biliyorum. Aşk anlayış göstermek demektir. Biliyorum ki, eğer beni gerçekten seviyorsan, kariyerimin şu noktasında ne kadar güzel olursa olsun bir kadına bağlanamayacağımı anlayacaksın. Ve sen de güzelsin. Seni sevdiğim için, biliyorum ki, bensiz gitmek istemesen de, bu yolculuğu yapman ve oradaki köklerini bulman önemli. Doktor Roth'un sana yardımcı olmak için elinden geleni yapacağını biliyorum. Fena bir adam değil. Seni sevdiğim için, Hindistan'da iyi vakit geçirmeni istiyorum. Eğer bir erkekle tanışırsan, onunla içinden geldiği gibi beraber olmaktan çekinmemeni istiyorum. Aşk işte budur. Ve senin de, beni sevdiğin için, eğer bana iyi davranan bir kadınla tanışırsam onunla birlikte olmamı isteyeceğini biliyorum. Seni sevdiğim için, mutlu olmanı istiyorum. Birbirimizi sevdiğimiz için ve birbirimizin mutlu olmasını istediğimiz için ayrılmamız gerekiyor. Aşk işte budur.
Sana iyi yolculuklar. Seni seviyorum, gerçekten seviyorum. Lütfen bana bir kart at ve nasıl olduğunu bildir. Seni özleyeceğim. Gerçekten özleyeceğim çünkü seni çok seviyorum.

Sevgiler,
Leroy

Mektubu içine koyduğum zarfı yalarken, garip bir şekilde bu yaz Sophia'yı ne kadar çok özleyeceğimi fark ettim ("gerçekten özleyeceğim çünkü seni çok seviyorum"). Sophia'yı hep seveceğim. Daima. Mektubu okurken, yıllar önce Oxford'daki Sea Gull and Child'da onunla yaptığımız bir sohbeti hatırlamadan edemedim: Genç bir erkek ve kadın, ateşli umutlarla dolu iki öğrenci, aşktan edebi metinlerde resmedildiği gibi görgü ve zekâ, hayal gücü ve esinlenme olarak bahsediyor. Aşkın lisanın bir işlevi, estetik duygunun temeli olduğu konusunda fikir birliğine varıyorlar; aşka sebepler bulmak, cinselliğin ele avuca sığmaz evrenselliğine ve aleladeliğine rağmen, farklı zaman ve mekânlarda o kadar çok değişiklik gösteriyor gibiydi ki, adeta so-

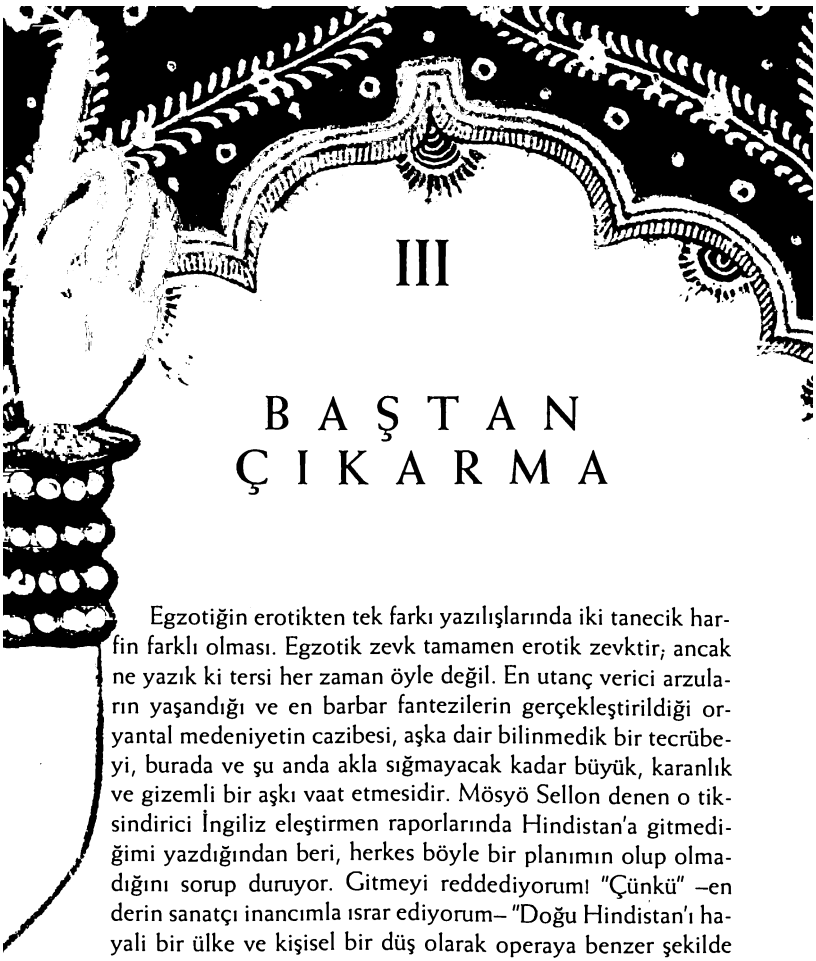
yutlanıp bedenden ayrılıyordu. Yavaş yavaş, kademe kademe, dünya kadar cin içtikten sonra, kitaplardan hayata kayıyorlar. Ve erkek, kadına aşk hakkındaki gerçek düşüncesini sormaya cesaret ediyor.

"Aşk?" diyerek gülüyor genç Sophia, duruyor, gülümsüyor ve insana silahlarını indirten bir samimiyetle konuşuyor. "Bu zor bir soru. Ne dersek diyelim kulağa yanlış geliyor; ya çok havadan sudan ya da çok görkemli. Aşk, kabul etmek sanırım. Ve anlamak. Evet. Ve kabullenmenin gerçek ve sınırsız merhameti gerektirmesi, evet. Kişi yaşadığı müddetçe devam eden bir takdir etme duygusu. Sanırım öyle. Ve biz öldükten sonra bir şeyler varsa daha da uzun sürer; yine de, eğer ölümden sonra hayat yoksa bile, aşk kendini varmış gibi savunur. (Tekrar ve sebebi belirsiz bir şekilde gülüyor.) Aşkın böylesine zevk veren, duygulandıran bir şey olmasının sebebi kısmen bu. Aynı zamanda bu kadar melankolik olmasının da. Kaybedeceğinin farkına varırken bile aşk yok oluşa meydan okuyor, ona kafa tutuyor. Hiçbir faydası yokken kendisine anlam kazandırmaya çalışmaktaki ısrarı, sanırım aşkın asaleti buradan kaynaklanıyor. (Duraksıyor.) Özür dilerim, manasız konuşuyorum. Bu söylediklerimi gerçekten kastettiğimden emin değilim. Korkarım çabalarım doğal olmaktan çok edebi, kişisel olmaktan çok akademik geliyor kulağa. Öyle olmalarını istediğim için değil; ama elden ne gelir. Aşk hakkında konuşmak neden bu kadar zor ve üzücü? Neden onun hakkında konuşmak bana kendimi bu kadar sıkılgan ve eksikliklerimin farkında hissettiriyor? Bana kendimi hakikatsiz, özenti, kendini beğenmiş hissettiriyor? Özür dilerim, müsamaha gösteriyorum, sıkıcı oluyorum. Ve sanırım sarhoşum. Sen ne düşünüyorsun onu söyle, Leo" dedi gülerek. "Kendi cevabın çoktan hazır olmasa bana sormazdın."

Ona ne dediğimi, o zamanlar aşkı nasıl tanımladığımı hatırlamıyorum; ancak iyi olmalı ki, o gece beni odasına götürdüğünü hatırlıyorum. Ve dün gece, yirmi üç yıldan sonra, onunla tekrar seviştim ve tıpkı ilk seferki gibi duyguluydu ve zevk, güzellik, keder doluydu. Sophia'yı daima seveceğim.

Ancak şimdi Hindistan'a, *Kamasutra*'nın diyarına gitme vakti.

Kamasutra'nın İkinci Kitap'ı Burada Sona Erer.

III

BAŞTAN ÇIKARMA

Egzotiğin erotikten tek farkı yazılışlarında iki tanecik harfin farklı olması. Egzotik zevk tamamen erotik zevktir; ancak ne yazık ki tersi her zaman öyle değil. En utanç verici arzuların yaşandığı ve en barbar fantezilerin gerçekleştirildiği oryantal medeniyetin cazibesi, aşka dair bilinmedik bir tecrübeyi, burada ve şu anda akla sığmayacak kadar büyük, karanlık ve gizemli bir aşkı vaat etmesidir. Mösyö Sellon denen o tiksindirici İngiliz eleştirmen raporlarında Hindistan'a gitmediğimi yazdığından beri, herkes böyle bir planımın olup olmadığını sorup duruyor. Gitmeyi reddediyorum! "Çünkü" –en derin sanatçı inancımla ısrar ediyorum– "Doğu Hindistan'ı hayali bir ülke ve kişisel bir düş olarak operaya benzer şekilde tasvir etmekle, oranın gerçeğe en yakın betimlemesini yapma olasılığına sahip oluyorum." Şark'a yapmış olduğu bir seyahatten yeni dönmüş dostum Herr Rudolf R. Gülüyor: "Hayır, hayır, sevgili Leo. Ülkenin kendisinin –o garip Agra, Banaras, Jagernathpuree ve diğer yerlerin– titiz ve gerçekçi bir tasviri, herkesin tahminlerinin ya da hayallerinin ötesinde bir *fantastik opera* bestelemeyi gerektirir." Herr Rudolf bana Banaras'tan hediye olarak *Kama Sutra* adında küçük bir Hint aşk ilmihali getirdi ve İngilizce'ye tercüme etti. Kitaba ilgi duymamak elde değil.

Léo Delibes, *Journal Intima* (1884)

A. Seçim

Delhi'de hayat yorucu. Duygulu bir HANIMEFENDİ'nin ya da görgülü bir BEYEFENDİ'nin yaşayabileceği bir yer değil. Aşk Doğu'da nadir rastlanan bir lüks. Havada neredeyse hiç müzik yok ve etraf Şeytani bir biçimde, birden fazla manada yakıcı. Sindhia buralarda, resmi olarak emredilenin aksine, TEK HÜKÜMDAR ve BİZİM TÜRÜMÜZDEN pek hoşlandığını sanmıyorum. Bay Draper Güneybatı Hindistanlıların bir gün onları devirmeye kalkışacağımızdan şüphelendiklerini söylüyor. Hükümete dair kuşkularından alenen bahsediyor ancak kalbinden geçenleri söylemiyor. "Doğulular kolay kolay teslim olmazlar" diye beyan ediyor, BANA bilgi vermektense Hindistan, Şirket, Sindhia, Kral Naibi, uyuşturucu ya da ayakkabıcıdan bahsetmeyi tercih ediyor. Ben ona evliliğimizi kangrene dönüşmüş bir sıkıntı olarak gördüğümü tekrarlayıp dururken, o karşı çıkıyor, BİZİM ile ilgili dedikoduları duymuş olmasına rağmen, benim Sevgili Beyaz Brahman'ım, o benimle huzurlu ve itibarlı bir yaşam sürme umudundan vazgeçmiyor. Shandy Hall'de olmanın, Draper'ın Kolonyal Huzuru'ndan azat edilmenin, kefaretimden kurtularak Seninle yaşamanın hasretini çekiyorum. Âşık Bir Talihsiz Hintli Hanımefendi & Sonsuza Dek Senin Brahman'ın.

Bayan Draper, Laurence Sterne'e mektup (1765)

1. İYİ SEÇİM (ŞARK'A DOĞRU)

A. TERCÜME

Erkek, varlıklı aileden gelen bir kız seçmelidir; anne ve babası halen hayatta olmalı, erkekten daha yaşlı olmamalı ve ilişkiyi desteklemelidir. Gerçekten sevilmek için kız güzel, sağlıklı, aşka meyilli olmalıdır; iyi bir vücudu, birbiriyle orantılı uzuvları bulunmalı ve bunların yanı sıra dişleri keskin, tırnakları sivriltilmiş olmalıdır. Birleşmeden doğması muhtemel sorunlar öngördüklerinde erkeği uyarmak arkadaşlarının en aziz görevidir. Kızın başta erkeğe direnmesi, onu seçme konusunda erkeğin cesaretini kırmamalıdır; en inatçı kızlar bile sabırla kovalanır ve sanatkârca baştan çıkarılırlarsa, sıklıkla âşıkların en tutkulusuna dönüşürler.

B. YORUM

Premsagar Konukevi
Kamnagar, Yeni Delhi
Vaishakh'ın Karanlık Yüzünün Sekizinci Gecesi [Mayıs 29]
Muharrem

"Evet, evet" diyerek, havaalanının erkekler tuvaletindeki aynada gördüğüm korku dolu yüze iyimser bir edayla güvence verdim. "En inatçı kızlar bile sabırla kovalanır ve sanatkârca baştan çıkarılırlarsa, sıklıkla âşıkların en tutkulusuna dönüşürler. Onun ilk başta içinde bulunduğu vaziyetten memnun olmayabileceği gerçeğiyle yüzleşmeliyiz; ancak bir kez durumun gerçekliğini kavradığında, Hindistan onu baştan çıkaracak ve atalarının egzotik/erotik diyarı tarafından büyülenip gözleri kamaşacaktır. Ülkesini ve seni, nazik ve seçkin Hindoloji profesörünü, sevda zaferlerinin entelektüel küratörünü sevmeyi öğrenecektir.

Gupta'larla karşılaşmamak için tuvalette oyalanırken (Hindu jinekoloğun, mübarek kızının ekmeğine hardal sürmeye layık olup olmadıklarını tespit etmek üzere diğer öğrencilerle tanışmak isteyebileceğinden korkuyordum), vücudumun muhtelif yerlerine sigara içilmeyen uzun uçuşa katlanabilmek amacıyla nikotin bantları yapıştır-

dım. Ancak uçağa binmek için yapılan son çağrıyı duyunca kapıya doğru koştum, şiddetle kızına sahip çıkmam için bana yalvardıktan sonra tahmin edildiği gibi diğer öğrencilerin nerede olduğunu soran Dr. Gupta'nın kollarında perişan bir halde ağlamakta olan Bayan Gupta'yı sadece bir an için teselli ettim.

"Eminim bazıları uçağa binmiştir" dedim, "fakat Western Üniversitesi'ndeki öğrencilerin çoğu programa katılacak kadar donanımlı değildi. Büyük bir kısmı, yani Harvard ve Yale, Oxford ve Cambridge, Sorbonne ve Sophia, Berkeley ve Hawaii'den gelenler, bizimle Londra'da uçak değiştirirken buluşacak. Şimdi binmem lazım. Genç öğrenciniz için endişelenmeyin. Hindistan'a bayılacak. Nasıl bayılmaz?" Gururlu atayı, sevgili yavrusundan ayrıldığı o acılı anda teselli edebilmeyi başarmak son derece memnuniyet vericiydi.

"Koltuk numarası 18A" diye inledi Bayan Gupta. "Lütfen rahatının yerinde olup olmadığını iki kere kontrol edin."

Daha önceden ayırttığım, onun hemen yanındaki koltuğa yerleşirken, Lalita beni kibarca gülümseyerek, yapmacık bir ilgisizlik ve endişeyle selamladı.

Asabi bir tavırla, "Leroy nerde?" diye sordu. "Nerede kaldı? Lanet kapıları kapatmak üzereler. Tanrım, umarım geç kalmaz."

Uçak kalkmadan önce kaçmasını engellemek için daha önceden provasını yaptığım kelimelerle onu teselli ettim:

"Meraklanmayın Bayan Gupta. Bay Lovelace havaalanında ailenizle karşılaşmaktan çekindiği ve eğer onu görürlerse gitmenize izin vermeyeceklerinden korktuğu için başka bir uçakla geleceğini söylememi istedi."

Rahatlamış bir şekilde gülümseyerek, "Leroy çok zeki. Dâhiyane bir fikir!" dedi. "Her boku düşünür."

"Evet, sanırım öyle" dedim kemerimi bağlarken. Sonra, 747 tekerleklerini yerden kaldırdığında cebimden içinde Lovelace'in mektubu bulunan zarfı çıkardım. "Ah, özür dilerim, neredeyse unutuyordum. Bu mektubu size vermemi rica etti. Muhtemelen hangi uçakla geldiğini bildirmek içindir."

Zarfı açtıktan birkaç saniye sonra gülümsemesi kayboldu ve yanımızdaki, önümüzdeki yolcuların rahatsız olmasına aldırmadan ba-

ğırmaya başladı: "Hassiktir! Hassiktir! Ah, hassiktir! Siktir! Siktir! Sikt..." Gözyaşları Onu boğdu; öksürdü, inledi, burnunu çekti, sonra, keyfime diyecek yoktu hani, koluma yapıştı, yüzünü omzuma gömerek hıçkırdı. Nefis siyah saçlarını babacan bir tavırla hafifçe okşadım ve ağlamakta olan kızın dokunuşu ve rayihasıyla ısındım.

Masum bir edayla, "Ters bir şey mi var?" diye sordum. O anda konuşamayacak kadar üzgündü; ancak pilot kemer ışığını söndürür söndürmez tekrar başladı.

"Siktir! Siktir! Siktir!"

"Ne kadın ama!" diye düşündüm kendi kendime. "Ne yürek! Ne his! Ne tutku! Nasıl bir aşk kapasitesi."

Aniden koltukta kendine çekidüzen verdi.

"Geri dönmem lazım."

"Hostesten paraşüt isteyeyim mi?"

"Hiç komik değil! L. A.'e giden ilk uçağa binmem gerekiyor."

Ona (sakinleştirmek üzere) ve kendime (hakikaten Lalita Gupta'yla Hindistan'a giden bir uçakta olduğum gerçeğini kutlamak üzere) birer duble Bombay cin-toniği ısmarladığımda, hostes, Lalita'dan içki içmek için yaşının tutup tutmadığını öğrenmek üzere pasaportunu istedi. "Beraber mi yolculuk ediyorsunuz?" diye sordu. Lalita (öfkeyle), ben (kibarca) yanıtlamadan evvel atıldı: "Ne demek istiyorsunuz? O benim sadece profesörüm, hepsi bu kadar. Birlikteyiz ancak *beraber* değiliz; sanki sizin üzerinize vazife." Bu ne öfke! Bir kadında buna bayılırım!

Kısa bir süre sonra tekrar hıçkırıyordu; yemeğine hiç dokunmadı, filmi de seyretmedi (Eddie Murphy'nin *Çatlak Profesör*'ü); iki Halcyon yuttuktan, üç tane daha Bombay cin-toniği devirdikten ve uçak dergisindeki bir makaleyi okuduktan sonra, filmin ikinci yarısını ben de kaçırdım:

> Zamanın başlangıcından beri seyyahlar Hindistan'a görkem ve gizem, baharat ve aşk, macera ve ruhsal aydınlanma arayışı içinde yolculuk yaptılar. Gruplar halinde geldiler; Yunanlar ve İranlılar, Portekizliler ve Zemblalar, Hollandalılar ve Fransızlar ve elbetteki mirası sizi hayrete düşürecek olan İngilizler gibi. Yahut ferdi olarak keşfe çıktılar; Büyük İskender, Marco Polo, Thomas Lovely, Rudyard Kipling, Richard

Burton ve Beatles gibi. Kolomb, Amerika'ya rastladığında Hindistan'a ulaşmaya çalışıyordu. Günümüzde siz de bu seyyahların ayak izlerini takip edebilir, gördükleri manzaralara hayran kalabilir ve aynı serüveni yaşayabilirsiniz!

Hindistan'a yolculuğun bir tatilden daha fazlası olduğunu keşfedeceksiniz. Hindistan'a seyahat etmek bir eğitimdir! İnsanı her seferinde büyüleyen Delhi mükemmel bir başlangıç noktasıdır. Orada yüzyıllardır süregelen gelenekler ile günümüz eğlenceleri el ele vermiş gibidir. Mistik anıtlar son moda diskoteklerden bir taş atımı uzaktadır. Sabahları imamın dini bütünleri Jama Mescit'te namaza davet eden şarkısını, geceleri ise DJ'in gönlü genç olanları Club Om-Shanty ya da Chez Krişna gibi popüler mekânlara gece boyunca dans etmeye çağıran rap tınılarını duyabilirsiniz. Belki arı kovanı gibi kaynayan Yeni Delhi'nin şık Kamnagar Pazarı'ndan nadide biblolar satın alırsınız. Belki de egzotik Eski Delhi'de şişkebap yersiniz. Ne yaparsanız yapın, ömür boyunca sadece tek sefer yaşanacak bir deneyimin heyecanına kapılacağınızdan eminsinizdir. Muhteşem Delhi'den büyülü Agra'ya, dünyadaki tüm âşıkların Mekke'sine, gidebilir ve ebedi aşkın eşsiz anıtını, dünyaca ünlü Tac Mahal'i seyre dalabilirsiniz.

Gördüğüm rüya değil, daha çok Bombay cin-toniği ve Halcyon sisleri arasında uçağın jet motorlarının uğultu ve sarsıntılarının yarattığı uyuklama halindeki düş gibiydi (kitaplardaki rüyalardan, rüyalardaki kitaplar kadar nefret ederim): Yasak arzulardan ve sapkın umutlardan doğmuş ve ebedi aşka adanmış güzel bir anıtı uyku ile uyanıklık, cennet ile yeryüzü, Doğu ile Batı arasında bir yerlerde inşa ediyordum. Bilinç düzlemi otomatik pilottaydı. Her yer karanlıktı. Gerçek hayatın kontrol edilmesi zor, davetsiz düşüncelerinin buraya girmesi yasaktı. Özeldi. Geçiş izni yoktu. Kobralara dikkat edilmeliydi. Gözlerim kapalı Onu beklerken, fildişi bir kancaya asılı çalgının tellerini okşayan, hoş sandal ağacı kokulu Malabar esintisinin hafif melodisini dinledim. Masada gümüş bir çanak içinde koyu kırmızı elmalar, hemen yanında da kıvrık uçlu bir hançer duruyordu. Uzakta, Seeonee'nin ormanlık tepelerinde yankılanan coşkulu vahşi hayvan çığlıklarını duyabiliyordum. Yazarken rüyayı süslediğimin bilincindeyim ancak umrumda bile değil; çünkü bu düşün tadını tam bir uyanıklık halinde çıkarmayı o kadar ümitsizce istiyorum ki, yarı düşte olmaktansa bunu tercih ederim (Lalita da şu anda ümitsiz; bu-

rada, Delhi'de ağlıyor ve benimle konuşmayı, hatta yüzüme bile bakmayı reddediyor). Bu tatlı serüvende benim eğlencesever *lalita* Lalita'm parlak altın halhalları ses çıkarmasın diye bağlanmış, saklanmış ve susturulmuş bir halde, gece karası bir şalla geldi. Geceyi parlak bir gün ışığıyla boğmamak için olsa gerek koyu renk bir peçe takmıştı (gülümsemesinin ışıltısı ve gözlerinin pırıltısı görünmüyordu).

Yavaşça peçeyi kaldırıyorum. Yağmur pelerinini ıslattığı için elbiselerini çıkarmana yardımcı oluyorum, Seni kuruluyorum, vücudunu gül pudrası ve lotus polenleriyle ovuyorum; Senin için her daim temiz ve katlanmış tuttuğum yarı saydam, narin ipekli giysileri giydiriyorum; Seni tekrar tekrar soymak için giydiriyorum, ıslak elbiselerini kurumaları için asıyorum ve yağ lambalarıyla tütsü çubuklarını yakıyorum, gözlerimi Senden başka yöne bakmaları için zorluyorum, ta ki kendimi Senden daha fazla mahrum bırakamayacak noktaya gelene kadar: Dürtülerime boyun eğip dönüyorum ve kendisini dünyaya göstermek için Seni seçmiş olan güzellik bana ıstırap veriyor; gözlerimi Senin için yıkayan mutluluk yaşları içinde Seni seyrediyorum. Kollarımı ve bacaklarımı kamçılamayı özleyen ve günün birinde ölmek zorunda olduğumu hatırlatıp yüreğime korku salan, kokulu yağlar sürülmüş saç örgünde sıra sıra beyaz yasemin tomurcukları var. Ancak Sen bana izin vermediğin sürece, Sen beni bırakana kadar ölmeyeceğim. Hafifçe arkanı dönüp, masumane bir yaramazlıkla bana bakış attığında, elin kalçanda bir resmini yapmak için fırçaları ve tuvali alıyorum. İncilerle süslü göğsünün silueti, ateşini koyu renkli meme ucunun kabartısıyla ilan ediyor. Elinde tuttuğun beyaz nilüfer, Sen umarsızca güldüğünde titreyip yaprağını dökmek için yaratılmış. Polenler dağılıyor. Pembe ayak bileğinin narinliği sana hediye ettiğim halhalla daha da çok ortaya çıkmış. Kaşın, Aşkın ölümcül yayı, beni hassasiyetle dengelenmiş bir korku ve arzuyla titretiyor. Bakışın ise ok. Beline sarılı ipek kumaş kendi kendine çözülüyor ve mercan renkli giysi gece göğünün kapkara halısında uçan bir baykuşun şeklini alarak yere düşerken, kalçalarının taze kıvrımları sözcüklere sığmayan umutlar vaat ediyor. Burnundaki hızmayı kulaklarındaki küpelere bağlayan altın zincirle gururlu, solgun ay ışığını ve parlayarak yanıp tutuşan arzumu yansıtan, deneyimli bir kadınmış gibi davranan genç kızdan daha çekicisi yoktur. Göbeğine kokulu pudralar sürülmüş, belinin iki yanı nefis yağlarla parlıyor, dudakların parlatıcıyla cilalanmış, gözkapakların ras-

tıkla ağırlaşmış, tırnakların göz alıcı, uyuşturucu, gerçekdışı ve dokunulabilir, olağanüstü güzel bir müziği çalacak orkestrayla işbirliği yapmak için boyanmış ve sivriltilmiş. Dışarıdaki papağan sevişme seslerini taklit ediyor ve bu seni hem utandırıyor hem de tahrik ediyor; beni ise güldürür. Parmaklarını birbirine kenetleyip kollarını başının üzerine kaldırarak geriniyor ve esniyorsun; sana Nala ve Damayanti'nin hikâyesini anlatmamı istiyorsun. Anlatıyorum: "Ve kuğu, Nala'ya tüm dünyayı uçarak dolaştığını ama Damayanti kadar güzel bir kadına rastlamadığını söyledi. Kuş, Damayanti'nin zarafetini ve tatlılığını anlattıkça, onu hiç görmemiş olmasına rağmen Nala kızı hayalinde canlandırabiliyor ve onu tüm kalbiyle sevmekten kendisini alamıyordu. Kuğu, başka hiçbir erkek ile kadının birbiri için bu ikisi kadar mükemmel sevgili olamayacağını söyledi." Yanaklarındaki misk kokusu burun deliklerimi genişletiyor ve gözlerimi kırpıştırmama sebep oluyor; mükemmel göğsünü saran mimoza ve sardunya tomurcuklarından yapılma çiçekten kolye zengin kokular yayıyor. Dudaklarının nilüferinden abıhayat içiyorum, çikolata renkli meme uçlarından tadını yalıyorum, göbek deliğinden nektar emiyorum. (En tahrik edici bölümleri ve hareketleri hayal kurmanın görkemine, hayal gücünün tasavvur edebileceği düşlere bırakarak "vesaire" demeye cüret edebilir miyim?) Bana şarkı söylerken ve Yüce Tanrı Kama'nın tapınağında raksedeceğin bir dansın basit birkaç adımını gösterirken sanat erbabı bir hanım olduğunu ispat ediyorsun. Bana açık saçık bir fıkra anlatıyorsun (tekrar anlatasın diye anlamamış gibi yapıyorum [seksten bahsetmene bayılıyorum]); el çabukluğuyla avcumdaki uçuk mavi nilüferi yok edip kulağının arkasından çıkarıyorum. Aşk sihirden ibaret (tatlı el çabukluğu aldatılmanın, kandırılmanın ve büyülenmenin zevkli bir şey olduğunu kanıtlıyor). Datura ile tatlandırılmış bal likörü içiyoruz ve bir el zar oyunu oynuyoruz. Sevişmek için çok hevesliyiz ama hemen sevişmiyoruz; zevki tükenmesin, tam uyluklarımızın birleştiği yerde baki ve baskın kalsın diye, herhangi bir şeyi diğer her şeyden ayıran rahatlama duygusunun yaklaşmasını erteliyoruz. Fildişi zarı atıyorsun, kazanıyorsun ve ben Sana ne istediğini soruyorum. "Gömleğini" diyorsun, bir kahkaha atıp zarı tekrar sallıyorsun; bileziğimi Sana kaptırıyorum, sonra lavtamı, kadifeçiçeğinden yapılma kolyemi, fırça kutumu, kitabımı (bu *Kamasutra*'yı), alyansımı, eski kilit ve anahtarlarımı, kendimi üzgün üzgün seyrettiğim kalp şeklindeki aynamı. En sonunda, artık verecek başka bir şeyim kalmadığında, benden nefesimi ve kanımı, ruhumu, terimi, tükürüğümü, dölümü, göz-

lerimdeki çapağı ve tırnaklarımın kirini istiyorsun. Hatta gölgemi ve yansımamı bile alıyorsun. Ve yine kazanıyorsun. Daha önce hiç böylesi bir zarafetle teşhir edilip içim boşaltılmamıştı. Kendi bileziğini çıkarıp bileğime takıyorsun ve son ödülünü talep ediyorsun: "Sen benmiş gibi yapacaksın, ben de senin rolünü üstleneceğim. Ben senim, içindeyim, aldığın zevk benim ve benimki de senin." Altın kuşağın şıngırdıyor ve sonra susuyor, ardından halhalların şarkı söylemeye başlıyor.[1] Seviştikten sonra bir anlığına uykuya daldığında (ya da utangaç olduğun için uyuyormuş gibi yaptığında?), bereketle ışıldayan çıplaklığını incelerken serinlemen için nefesimi üzerine üflüyorum. *Romavali*'n kabarıyor. Yatağın kenarındaki etajerin çekmecesindeki yağlara, çiçekten kolyelere, kozmetik malzemelerine ve parfümlere uzanıyorum. Geleceğe dair bir rüyaya doğru sürükleniyorsun, şu andan yüzyıllar sonrasına, gerçek olduğumuz ve tekrar buranın rüyasını kurduğumuz ana. Sonra içinde bulunduğumuz şimdiki anın rüyasını görüyorsun ve o zamanın şimdisini, kaba ve bayağı olan her şeyden kaçıp sığındığımız bir rüya çemberine dalıyorsun. Uykunu (yalandan ya da değil) seyrediyorum, ta ki Seninle konuşmamaya dayanamayacak hale gelene kadar; yavaşça seksten ısınmış ensene dilimle ve dişlerimin ucuyla şekillendirdiğim öpücükler kondurarak Seni uyandırıyorum (ya da sahte uykundan sıyrılmanı sağlıyorum) ve bir kez daha giydirip gözlerine rastık çekiyorum, göğüslerine taze sandal ağacı macunu sürüyorum. Bu dünyada baştan çıkarma dinsel bir törene dönüştürülmüş: sekse ön hazırlık kefaret; çiftleşme, aşk ayini günahlar ve kurtuluş fikirleriyle engellenmemiş. Birbirine karışmış etimizin hiçbir yeri murdar değil; hiçbir sıvı, hiçbir kelam, fantezi iffetsiz ya da ahlaksız değil. Kendimizi hafifmeşrepliğe ve esrikliğe adamış şehvet düşkünleriyiz, özümüzdeki önemsizlikten kopmuşuz. Ahlak değil görgü kuralları; etik değil estetik kaideleri var. Bu dünyaya girdikçe vücutlarımız yenileniyor ve kendilerini ince duyguların bedensel icraatına sunuyor; seks aşktır, aşk da seks ve bu utanmaz nefsine düşkünlük asla kibre ya da sefihliğe doğru soysuzlaşmıyor. Aşk bizim eğlencemiz, kutsanmamız; biz ona güzellik ve ebediyet katıyoruz. Sıradan aşkın kaosunu ve zalimliğini yendik, onu düzene koyduk ve ona zarafet kattık. Emin olduk ki, âşık olmak oynamak, sadece kendi hatırı için varolan bir keyifle

1. Sanskrit şiir geleneğine göre, âşıkların davranışlarının aleni olarak belirtilmesindense, ima yoluyla anlatılması daha tahrik edici, daha davetkâr bir şehevi his yaratmaktadır: Şıngırdayan altın kuşak şiir erbabına üstü kapalı olarak kadının cinsel birleşme esnasında erkeğin üzerinde pozisyon aldığını belirtir; şıngırdayan halhallar ise sırtüstü yattığını ve bacaklarını iki yana açarak havaya kaldırdığını ima eder.

memnun olmak ve memnun etmektir. Erotik hezeyanımız cömertlikle şekillendiriliyor, tutkularımız kibar bir yapmacıklıkla şiire dönüşüyor. Lirik, gizemli ve ebedi olan uğruna aleni, alelade ve fani olana tövbe ediyoruz. Ah Lalita, affet beni. Ağlamayı bırak ve konuş benimle. Gel bana; seni sevmeme izin ver.

İniş beni uyandırdı. Neyse ki, Delhi için aktarma yaptığımız Londra'da telefon edecek vakti olmamıştı; ancak biz uçağa bindikten sonra (sanırım kırık kalbi yüzünden dikkati dağılmıştı) nihayet bana diğer öğrencilerin nerede olduğunu sormayı akıl edebildi.

"Ben de seninle bu konuyu konuşmak istiyordum. Aslında başka öğrenci yok, anlıyor musun? Programa kabul edilecek kadar zeki, cazibeli ve güzel olan tek aday sendin."

Amerika'nın dost semalarındaki umutlarımın aksine bu haberi hiç iyi karşılamadı:

"Ne? Ne diyorsun sen? Doğru mu anlıyorum? Buna kaçırma derler! Eve dönmek istiyorum. Leroy'u istiyorum. Yardım et bana Leroy! Ah, Tanrım! Sen ne yaptın? Bu olanlara inanamıyorum. Lanet bir rüya olmalı bu. Bana bunun bir kâbus olduğunu söyle. Öyle olduğunu söyle!"

Olanlara iyi tarafından bakmasını vurgulayarak Onu neşelendirmeye çalıştım; en azından üç okuma kredisi ve A alacağından emin olduğumu hatırlattım. Ancak tek söylediği şey, "Senden nefret ediyorum. Defol. Ben Leroy'u istiyorum" oldu.

Kendime bilge Vatsyayana'nın görüşünü hatırlatmaya devam ediyorum: Kızın başta erkeğe direnmesi, onu seçme konusunda erkeğin cesaretini kırmamalıdır; en inatçı kızlar bile sabırla kovalanır ve sanatkârca baştan çıkarılırlarsa, sıklıkla âşıkların en tutkulusuna dönüşürler.

2. KÖTÜ SEÇİM (YENİ DELHİ)

A. TERCÜME

Kişi çok ağlayan ya da uyuyan, kel ya da sarışın olan, meme uçları çok büyük, ayakları çok küçük olan, aknesi ya da kıllı benleri bu-

lunan, ketum ya da çok sıska, şaşı ya da kambur, tavşandudaklı ya da çarpık bacaklı, kafası sıcak, ayakları soğuk, vajinası akıntılı, uğursuz burçta doğmuş, midesinde ve bağırsaklarında illeti bulunan ya da gönlü başka sevgilide olan kızdan uzak durmalıdır.

B. YORUM

Premsagar Konukevi
Kamnagar, Yeni Delhi
Vaishakh'ın Karanlık Yüzünün Dokuzuncu Gecesi [30 Mayıs]

Hâlâ benimle konuşmuyor olsa da, muhterem Vatsyayana'nın sözlerini aklımdan çıkarmayarak ve onun ağız dalaşlarının erotik lezzetler olduğunu, kızgınlık gösterilerinin ise aşkın ilim ve biliminde usta olup kurnazlık gösterebilenler için önsevişme anlamına geldiğini belirten gözlemini hatırlayarak neşemi koruyorum.

Lalita'yı benimle aynı odada kalmaya ikna edebildim; çünkü içeride iki ayrı yatak vardı ve O, Hindistan'dan benden korktuğundan daha fazla korkuyordu. Resepsiyon görevlisi, genç Bay Jain, güler yüzle Hindistan'a ve Premsagar'a tekrar hoş geldiniz dedi, sinsice Lalita'yı süzerken "zevcem zarif Bayan Leo"nun afiyette olup olmadığını sordu.

"Öldü" diyerek lafı ağzına tıktım, yerlilerin yabancıların cinselliğine ilişkin meraklarının apaçık belirtisi olan o müstehcen sırıtışına karşılık olarak. Taşralı Hintli erkeklerin omuzlarındaki, aşkın Batılı formuna dair fantezi yükü, benim onların memleketine dair erotik fantezilerin kurbanı oluşumdan daha az değildi. Seks söz konusu olduğunda pis pis sırıtırlar ama ölüme karşı saygılıdırlar; bizim cinsel deneyimlerimizin onlarınkinden farklı olduğunu hayal ederken, hepimizin aynı şekilde öleceğini bilirler. Zevk ve mutluluk hiyerarşik ve aristokratiktir; acı ve keder ise eşitlikçi ve demokratiktir.

Yapmacıksız bir halden anlayışla, "Özür dilerim" derken şefkatle koluma dokundu. "Gerçekten çok üzüldüm efendim."

Yıkanıp üzerini değiştirirken, kapalı banyo kapısının ardından Lalita'yı işitebiliyordum; (kapıya yapıştırmış olduğum) kulağımdan

göğsümde çırpınan kalbime doğru titreştikçe beni tahrik eden inlemelerle hıçkırıp duruyordu. Şahinin yırtıcı saldırısından kaçmak için hızla bir deliğe doğru koşturan avı gibi, yatağa dalıp örtüleri öyle bir üstüne çekti ki, vücudunun hiçbir bölümü benim sevgi dolu bakışlarımın değeceği şekilde açıkta kalmadı. Battaniyelerin altındaki yığın güzel bir heykel gibiydi; Khajuraho ya da Konarak'tan yağmalanmış, üzerine serilmiş örtüsünün çekilmesini bekleyen taştan bir kadına benziyordu. Onun için yapabileceğim bir şey olup olmadığını sorduğumda, tek elinin ortaparmağı göründü, havaya kalktı, sallandı, işaret etti ve gecenin içinde kayboldu. Sabah odaya bakan komilerin şehvet meraklısı varsayımları alenen ortadaydı: Birisinin kızarmış ekmek getirmesi gerekti, ötekinin kahveyi, diğerinin meyve suyunu; ilki reçel, ikincisi tereyağıyla döndü ve ardından üçüncüsü tabakları toplamak istedi; az sonra bir tanesi başka bir arzumuz olup olmadığını merakla soruyordu ki –kuru temizleme, bira, ot, Hint el sanatları?– Lalita tekrar ağlamaya başladı.

Ona tekrar, yapabileceğim bir şey olup olmadığını sordum.

"Buna adam kaçırma derler" diye patladı, "seni bu yüzden hapse attıracağım." Sevgilisi Leroy'un onun dışarı çıkıp eğlenmesini isteyeceğini söylememe rağmen, Onu ilk üç gün boyunca odadan çıkmaya ikna edemedim; ben çıkarsam ve Onu yalnız bırakırsam kaçmaya çalışacağından korkuyordum. Bu durum bana onun için yapmakta olduğum *Kamasutra*'nın bu tercümesi üzerinde çalışma fırsatı verdi.

A. TERCÜME (2)

Daima sizin hoşunuza giden şeyleri seven bir âşık seçin; aynı şekilde siz de onun hoşlandığı şeyleri sevmelisiniz. Tüm aşk âlimleri, bir erkeğin kendisini eğlendiren bir sevgili seçmesi ve onun da sevgilisini eğlendirebilme yeteneğine sahip olması fikrinde birleşir.

B. YORUM (2)

Premsagar Konukevi
Kamnagar, Yeni Delhi
Vaishakh'ın Karanlık Yüzünün Son Gecesi [4 Haziran]
Şah Cihan'ın Doğum Günü (1592)

Durum rüyama pek benzemiyor: Aşk tatlı değil, zehirli; duyduğum muhabbetin eziyetini çekiyorum. Öfkesi neredeyse kederi kadar beni kendimden geçiriyor, kederi aldırmazlığı kadar ıstırap veriyor, aldırmazlığı beni umudum kadar ateşliyor, umut beni Onun öfkesi kadar tahrik ediyor. Onunla konuşmak zorundayım. Konuşmamı defalarca banyo aynasının önünde prova ettim; sözlerim gümrüksüz satın aldığım son Viceroy paketinden bir sigara yakmamla başladı ve dumanını dışarı üflememle bitti. Hareketlerde ve bakışlarda, duruşlarda ve dönüşlerde bana rehberlik etmesi için Eddie Edwardes'in ruhunu çağırdım:

"Affedersiniz Bayan Gupta. Lütfen beni dinleyin. Bütün bu olanlar için üzgünüm, gerçekten çok ama çok üzgünüm. Açıklamama izin verin. Sizi bu yurtdışı eğitim programına kabul etmek istemedim; bunu babanıza iyilik olsun diye, kendimi onun yerine koyarak yaptım. Benim de Sizin yaşlarınızda bir kızım vardı; ancak konumuz bu değil. Programa kabul edilmek istemediğinizin, Hindistan'a gelmeyi arzu etmediğinizin farkında değildim. Ancak, daha sonradan ofisime geldiğinizde Size yardımcı olmak istedim. Hatırladınız mı? (Duraksama.) Bir öğretmen olarak öğrencilerime –tüm öğrencilerime– yardım etme taraftarıyım; iyilik olsun diye Sizi reddetmeye ve gelmemenizi ayarlamaya gönülden razıydım. Ancak Bay Lovelace beni oyuna getirdi. Bana Sizinle birlikte Hindistan'a gitmek istediğini söyledi. Hatta Sanskritçe öğrenmeyi arzu ettiğini bile dile getirdi. Onu da, öğrencim ya, iyilik olsun diye, dersimden sınıfta kalmak üzere olmasına rağmen programa kabul etmeye razı oldum. Notunu A'ya yükselttim. Hatırladınız mı? (Uzun duraksama.) Bu noktada, bana gelmek istediğinizi, yazı Bay Lovelace'le birlikte geçirebilmenizin tek yolunun bu olduğunu söylediniz. Benim için önemli olan tek şey öğrencilerime yardım etmekti, yani Size ve Bay Lovelace'e.

Fikrini değiştirdiği için çok üzgünüm. Bu benim hatam değil. O ikimizi de kandırdı. Hiç aklıma gelmezdi. Bu odayı sizin için ayırtmıştım. İtiraf etmeliyim ki, aslında seyahati iptal etmek istedim. Sizden ve Bay Lovelace'den başka başvuran olmadığı için bu işte ciddi anlamda para kaybediyorum; ama yine de öğrencilerimi asla yarı yolda bırakmak istemediğimden ve iptalin hem Sizin hem de Bay Lovelace için büyük hayal kırıklığı olacağını tahmin ettiğimden, bunca zahmete ve masrafa girsem de, evli bir erkek olarak ailemden ayrılmak zorunda kalsam da, duyurulduğu, planlandığı ve söz verildiği üzere Hindistan'a gelmeye karar verdim. Bay Lovelace'in fikrini değiştirmesine üzüldüm. Gerçekten üzgünüm. Eğer yapabileceğim en ufak bir şey varsa, bana söylemelisiniz."

Ancak bir tanrı kadar sapkın olabilen aşk, âşığı korunmasız bırakıp suçlu duruma düşürmekten zevk alırken, bazen de tutkunun en coşkulu kaynaklarıyla onu kurtarma ve temize çıkarma zahmetine girer, âşığa aldatma sanatını öğretir. Vatsyayana'nın (ve elbette ki Eddie Edwardes'in) hatipliğimin ne ustaca olduğunu onaylayacağını, benimle gurur duyacağını ve konuşmamı eski Hint çapkınına layık bulacağını hissettim. Sevmediğim kişilere yalan söylemem: Yalan söyleme zahmetine girmem için o kişiye âşık olmam lazım; birine yalan söylemeye ihtiyaç duymak için o kişiyi sevmeliyim.

Lalita tekrar ağlamaya başladığında performansımın etkili olduğunu anladım; daha farklı, daha yaralı hıçkırıyordu. Kederle başını salladı.

"Özür dilerim Profesör Roth. Özür dilerim. Sanırım size biraz zalimce davrandım. İyi birine benziyor gibisiniz. Sadece olanlar bende şok etkisi yarattı. Bayağı üzgünüm. Özür dilerim."

Repliklerime doğaçlama devam ettim. "Ama üzülmeyin. Aslında benim hatam. Yolculuğu iptal etmeliydim. Programa sadece Sizi kabul ettiğime ilişkin o küçük aptal şakayı yapmamalıydım. Sizi 'cazibeniz, güzelliğiniz ve zekânız' nedeniyle tek katılımcı olarak kabul ettiğimi söylememin sebebi Sizi neşelendirmek ve kötü bir durumu düzeltmeye çalışmaktı. Neden yanlış anladığınızı görebiliyorum. Özür dilerim."

"Hayır" diyerek içini çekti, "özür dilemesi gereken kişi benim."

Monoloğumun zirvesi: "Şimdi Sizi yalnız bırakacağım Bayan Gupta. Dışarı çıkmaya korkuyordum; zira kendinize zarar verebileceğiniz endişesi taşıyordum. Ancak şimdi iyi olacağınıza ve bir süre kendi başınıza kalmanız gerektiğine inanıyorum. Lütfen yapabileceğim bir şey olursa bana haber verin."

Karımdan ötürü duyduğu üzüntüyü tekrarlayan Bay Jain kızı sordu ve ona Gandhi'nin tecrübelerinden ilham alarak, karımın trajik ölümünden sonra bekârlık yemini ettiğimi, "tıpkı ulu Gandhi'nin azim ve arınma sınavı olarak genç ve güzel yeğenleriyle yan yana yatması gibi, muhterem ailesinin kızlarına ve Gandhi'ye duyduğu o coşkulu bağlılığın da izniyle, Hint kadınının ve manevi değerlerinin saf ve genç bir numunesi olan öğrencimle aynı odada sarsılmaz bir iffetle uyumakta olduğumu söylediğimde bana inanmış gibi yaptı. *Jay Ram, Jay Hind, Jay Gandhiji!*" Acı ironi şuydu ki, talihsiz bir şekilde, bu söylediklerim doğruydu.

Konukevinin dışında hava sıcaklığı 38 dereceydi; ama bana iyi geldi. Gübre ve benzin, tütsü ve baharat kokuları, yaz ağaçlarının dallarındaki tomurcuklar, Kamnagar'daki ineklerin biçtiği çimenlerin rayihası anılarımı canlandırdı, sadece kokuların becerebileceği bir şekilde, geçmişime ve Hindistan'a dair hatıralarımı aklıma getirdi. Pazara gidip bir masala dosa yedim (değil cin-tonik, bir bira bile bulamadım) ve alışveriş yaptım: Alnı için "kendinden yapışkanlı bindi"ler (takar diye düşündüğümden değil, adı yüzünden) ve benzer şekilde (acilen gerektiği için değil, sadece adı yüzünden) üç tane Krişna mavisi Kama Sutra prezervatifi aldım. Kendim için Charminar sigarası, Lalita'nın saçı için yasemin şeritleri ve Lakshmi Bai'nin dini aşk şarkılarının yer aldığı bir kaset satın aldım. Lalita için Nala ve Damayanti hikâyesinin Amar-Chitra-Katha çizgi romanını almak üzere kitap standına giderken dergileri karıştırdım. *India Weekly*'de yer alan bir haberi okurken kelimenin tam anlamıyla irkildim:

> Theresa Burkley [1] adlı Amerikan teröristin hapsedilişinin yirminci yıldönümündeki kutlamalar sönüktü. O gün, 28 Mayıs günü, mahkûmun yakınları Berkeley'nin Gwalior'daki Scindia Hapishanesi'nden erken salıverilmesi için Dışişleri Bakanlığı'na resmi bir dilekçe sundu. Bakanlık yetkilileri konuyu zamanı geldiğinde İçişleri Ba-

kanlığı'yla görüşeceklerini bildiren bir kamuoyu açıklaması yaptı. Bununla beraber, İçişleri'nden yetkililer Dışişleri'nden gelecek resmi yazışmayı bekleyeceklerini, bundan sonra da durumu zamanı geldiğinde Madhya Pradesh'teki Islahat Bakanlığı'yla görüşeceklerini belirtti.Islahat Bakanlığı'ndan adını vermek istemeyen bir yetkili *India Weekly*'ye gayrıresmi bir açıklama yaptı: "Mahkûmları kendi keyfimize göre serbest bırakamayız. Söz konusu teröristin anne ve babası taleplerini zamanı gelince Başbakan'la görüşmesi için doğrudan Başkan Clinton'a iletmelidir."

(Lalita'ya tek başına kalmaktan rahatsız olması için yeterli süre tanımak umuduyla) Konukevine çok erken dönmek istemediğimden dergiyi Gay Paree açık hava çayevinde lassi içerken okumak üzere satın aldım. Dünya Güzeli seçilen ve "Hindistan kadınının üstün güzelliğini tüm ihtişamıyla sadece Dünya'ya değil, Kâinata da ispatlayan" Hindistan Güzeli hakkındaki bir yazıyı okudum. Ayrıca Moskova'da düzenlenen Dünya Kadınlararası Halter Şampiyonası'nda birincilik kazanan Bengalli bir kadın hakkında bir haber de vardı. Theresa Berkeley'yi Gwalior'da ziyaret etmeyi denemeye karar verdim.

Tüyleri pireler tarafından yenip bitirilmiş, muazzam büyüklükte alacalı bir kafası olan küçük sarı bir uyuz köpek yerdeki bir kokunun izini sürüyordu; burnunu kızgın toprağa yapıştırmış, bir oraya bir buraya koşup duruyor, kuyruğunu deli gibi sallıyor, sarkık testisleri ileri geri sallanıyor ve köpeğin vücudunun varoluşunun tek amacının aşırı büyüklükte, doymak bilmeyen kıpkırmızı bir penisi kancıktan kancığa taşımaya aracılık etmek olduğu izlenimini veriyordu. Burun sadece çiftleşme arzusunu koklamak için vardı; gözler kancığın kabarmış kıçını görmek için, kulaklar azgın ulumasını duymak için, ağız diğer erkeklere kudurmuş gibi havlamak için, vücudu beslemek ve üremeye yarayan o yabani organı canlandırmak adına gereken miktardaki artığı yemek içindi. Beyin sadece dümendi. Emirleri penis veriyordu.

Konukevine geri döndüğümde Bay Jain beni gelen postayla karşıladı: Kartpostal, onun için Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük* almamı isteyen Saighal'dan gelmişti! O koca cildi gerçekten onun için sağa sola taşıyacağımı düşünüyor olabilir mi? Beni öldür-

meye çalıyor olmalı. Sırrımı ona açmamalıydım; şimdi benden canı neyi çekiyorsa isteyebileceğini sanıyor. Büyük olasılıkla tezini hiçbir zaman bitiremeyecek. Büyük bir olasılıkla hiçbir şeyi asla bitiremeyecek.

Odaya geri döndüğümde Lalita giyinmiş, dışarı çıkmak için hazır bekliyordu. İşleri ağırdan alıp şoka uğratmamak ve Ona atalarının diyarını yavaş yavaş tanıtmak için, Bay Jain'e Viceroy Hotel'e gitmek üzere bize bir taksi çağırmasını söyledim. Pencereden neredeyse hiç dışarı bakmadan, havalandırma cihazına rağmen sıcaktan, tozdan ve Hindistan'ın pis kokusundan şikâyet etti.

Kapıları açarken bizi selamlayan gösterişli kıyafetleri içindeki Sih, biz yanından geçip, özgür Hindistan'dan hükümdarlık ortamına adım atarken, bana ışıltılı bir şekilde göz kırptı.

Şampanya istedim: Kutlama yapıyordum zira Lalita otururken benimle gözlerini kaçırarak konuştu; Vatsyayana'ya göre bu, aşkın tomurcuklanmakta olduğuna işaret ediyordu.

"Özür dilerim Profesör Roth. Biliyorum, bu sizin hatanız değil. Ama âşığım, Leroy'u seviyorum. Eminim âşık olmanın ne demek olduğunu biliyorsunuzdur."

Kırmızı kuşağına uygun bir türban takmış ve burnu kıvrık terlikler giymiş garsona, "Fransız şampanyası" diye seslendiğimde, bana sadece Maharashtra'nın Chevalier de Seingalt markasını servis ettiklerini, "bu markanın Aurangzeb haricinde bütün Büyük İmparatorların en çok tercih ettiği ve Fransız şampanyasıyla bire bir aynı kalitede bir içki olduğunu" açıkladı. Aslına bakılırsa, pek çok Fransız şampanyası Maharashtra ya da Orissa'da üretiliyordu. Fransızlar şampanyayı buradan satın alıyor ve kendi şişelerine doldurup tüm dünyaya pazarlıyorlardı. Tam bir skandal!

Ortam mükemmeldi: Parlak pirinç tırabzanlı siyah mermer bar, göz kamaştırıcı parlaklıktaki bir kristal avizeyi taşıyan altın yapraklarla süslü tavan, avizeden süzülüp, her biri kokulu gül ve bir kâse dolusu baharatlı yemişle donatılmış maun masaların cilasında titreşen ışık. Koyu yeşil kadife koltuklar yerdeki kalın tüylü halıyla uyum içerisindeydi. Koyu renk lambri duvarlarda, zarif çerçeveler içerisinde etrafına paspartu geçirilmiş, *Punch* dergisinden alınma es-

ki karikatürler asılıydı: Curzon, Draper, Burton, Rippon, Sellon, Minto, White, Dyer, Kitchener.

"Hindistan'ın bağımsızlığının temelleri işte bu odada atıldı" dedim.

"Hindistan'ı neden seviyorsun?" diye sordu.

"Çünkü Hindistan bende olmayan her şeyi temsil ediyor" diye derin bir cevap verdim; ya da en azından gizemli olur diye tahmin ettim.

Garson şampanya şişesinin mantarını gevşetirken, "Hindistan'dan nefret ediyorum" diye iç geçirdi. "Eve dönmek istiyorum." Fark ettim ki, artık kızgın değildi, sadece morali bozuktu. Hatta morali o kadar bozuktu ki, bir kerecik bile "siktiğimin" demeye tenezzül etmedi.

"Size Hindistan'ı göstermeme izin verin Bayan Gupta" diyerek şefkat, ihtiyat, nezaket ve ilgiyle gülümsedim. "Hoşunuza gidecek, biliyorum." Korkmayın, ben sizinle ilgileneceğim. Babanıza bu konuda söz verdim. Çok lezzeti yemekleri olan ve kulaklarınızın duyabileceği en büyülü müziğin çalındığı harika bir restoran biliyorum. Yeri Eski Delhi'de, Red Fort'un orada. Önce kaleye gidip ses ve ışık gösterisini seyredeceğiz, sonra Hindistan'daki en büyük camiye, Jama Mescit'e gidip ezanı dinleyeceğiz, oradan da restorana, Kamaloka Tandoor'a geçeceğiz. Güzel bir yemek yiyip, klasik Hindistan müziği dinleyeceğiz. Kendinizi daha iyi hissedeceksiniz ve her şeyi yoluna koyacağız. Size yardım etmek istiyorum."

Şampanya duyularını zayıflatmış olmalıydı; zira, bende biraz şaşkınlık çokça da memnuniyet uyandırarak teklifimi kabul etti.

Klimalı sömürgeci vahamızdan dışarıya, Hindistan cehennemine adım attığımızda otelin önündeki Sih, bir kez daha bana göz kırpıp, adeta devasa bir fırının kapağını açtı: Hem pis, hem de güzel kokan, hoyrat, yakıcı bir rüzgâr dalgası üzerimize kükredi. Janpath'a, doğuştan fakir olanları dışarıda tutan kapıya, doğru ilerlerken Delhi'nin boğuk gürültü ve homurtusu kayda değer bir şekilde yükseldi: Korkunç bir curcunaya ait figanlar, bahtsız kahkahalar, azarlayan ve yalvaran sesler, öteberi satanlar ve peşinize takılanlar, telaşla çalan kornalar, ahenksiz metalik tıngırtılar ve korkunç çan sesleri. Cehennem esin-

tisi yolun kokularını da çalkaladı (baharat ve sandal ağacı, benzin ve dışkı, kenevir ve toz, boyuna asılan çelenkler ve tropikal hastalıklar). "Ah, hassiktir" dediğinde kendini daha iyi hissettiğini anladım.

Avlarının üzerine kapanan atmacalar gibi, sokak satıcıları etrafımızı sardı. "Kaşmir halı? Çok ucuz! Banarsi sarisi? En iyi kalite. Bakın, bayan, güzel bir Tac Mahal lambası, tıpkı gerçeği gibi. Hayır mı? Ne istersiniz? Para bozdurmak? En iyi kur bizde. Hayır mı? Neden? Uçak bileti? Çikolata, baladur cevizi, haşhaş, kahverengi şeker, Valium, Çin işi beyaz? Ne? Buyrun, hoş bir heykelcik, Khajuraho tarzı? Kamçı? Mücevher? Video filmler, Hint ya da yabancı, dram, müzikal, danslı, eğitici, porno? Ne? Hoş bir tablo, Hint minyatürü, gerçek, en iyi kalite, yüzde yüz bir orijinal, çok seksi, çok güzel. Bakın neler yapıyorlar! Hoşunuza gitti mi? Para sorun değil. Hayır mı? Lütfen, ne? Herkes bir şeyler ister."

Tıpkı paralı askerler gibi, falcılar üzerimize hamle yaptılar. "Sana her şeyi anlatacağım: Kaç evlilik yaptın. Kaç kere âşık oldun. Tüm aşk sorunlarını. Kaç çocuğun var; annenin adı, babanın doğum günü tarihi, en sevdiğin çiçek. Bütün güzel şeyleri bilirim. Aşk meselelerinden, evlilik meselelerinden anlarım."

Ve elbette, titreyen pis elleriyle lekeli, kırık dişlerini çevreleyen çatlak dudaklarını ve çarpık ağızlarını göstererek aç olduklarını işaret eden dilenciler vardı. Beyaz cüzam lekeleri ve iğrenç cilt bozukluklarıyla, korkunç bir ucubeler sirki. Etrafımız sümük ve salya, bok ve sidik, kimsesizlik ve yakarışlarla sarılıydı. "Anne yok, baba yok, *Sahip, bahşiş*, yemek yok, lütfen *Sahip*, yardım et lütfen."

Temiz bir sariye ve sakal tıraşına ihtiyacı olan bir travesti, Hintçe'yi Hintli kızın değil de Batılı adamın bildiğinin farkında olmadan bizi takip etti, cilve ve muziplikler yaparak, alaycı laflar atarak, Lalita'ya orospu diye seslenip, etrafta birikmekte olan kalabalığı eğlendirmek için Beyaz Adamla sevişmekten hoşlanıp hoşlanmadığını sordu:

"Söylesene kardeş, anlat bana. Neye benziyor?"

Abartılı bir tepkiyle elini tutunca, davranışım Lalita'yı ürküttü ve O ürpererek elini geri çekti.

"Burası korkunç, lanet olsun, korkunç. Ailemin buradan ayrılma-

sına şaşırmamak lazım. Ama neden kendilerini kandırıyorlar ve Hindistan'ı sevdiklerini söylüyorlar? Bu sikik yeri insan nasıl sevebilir?"

A. TERCÜME (3)

Eğer kız metnimizde, bu *Kamasutra*'da, tasvir edilen sevda sanatı ve erotik ilimden bihaber ise, bunlarda uzman olan erkek, aşk hakkında bildiği her şeyi öğretmek üzere kızı kendine öğrenci bellemelidir.

B. YORUM (3)

Premsagar Konukevi
Kamnagar, Yeni Delhi
Yeniay [5 Haziran]

Ne Red Fort, ne Jama Mescit, ne de Kamaloka Tandoor'daki köri ve tandır, sitar ve tabla müziği Lalita'nın ilgisini çekmiş gibiydi. Ne var ki, üç şişe Taj Mahal birası içti. Restorandan Eski Delhi'nin karanlığına çıktığımızda, uyumakta olan talihsiz işçilerin bedenleri revakların altındaki yürüyüş yolu boyunca sıralanmıştı. Çevremizde horlama, sızlanma, öksürük, fısıltı, arada bir kahkaha ve inleme sesleri ve kulakları delen bir sessizlik vardı. Kalbim hop etti: Gölgelerde gizlenip bizi izleyen bir şeyi, birisini gördüm. Maya Blackwell? Hayır, mümkün değil, olamaz. Her kim ise, sıcak gecenin karanlık çukurunda kayboldu.

Aceleci klakson seslerini ve neşeyle çınlayan bisiklet zillerini bastıran müezzinin gece çağrısını duyabiliyorduk. Baştan ayağa siyaha bürünmüş, iki büklüm olmuş bir kocakarı (sanırım Hintli bir kızı yabancı bir erkekle beraber görmenin verdiği tiksintiyle) ayağının dibine parlak kan kırmızısı bir betel topağı tükürdü.

Premsagar'a geri dönmek için bir motorlu rikşa ya da taksi bulmak üzere Lalita'yı Daryaganj'a doğru götürürken, pis uzun elbisesi içinde, apış arasına sardığı bezi yukarı sıyırmış ve dışkılamak için çö-

melmiş yaşlı bir adamın yanından geçtik; dişsiz ağzıyla sırıttı, güldü, homurdandı, osurdu ve Lalita'ya neşeli bir şekilde, *"Shubh ratri (iyi geceler)"* diye seslendi.

Derin bir tiksintiyle, "Pek de romantik bir ülke değil" dedi ve ben, bu söylediklerinin neden duygularımı incittiğini ve Hindistan hakkındaki bu acımasız yargısının neden bir şekilde Onun benim hakkımdaki fikrini yansıttığı yönünde bir hisse kapıldığımı merak ettim.

İtiraz etmesine rağmen bir parfüm tezgâhından ona güzel kokular almak için durduğumda, kirli paçavralar içinde, yalınayak, boynuna ve kollarına jantar dolanmış, burun deliklerinin etrafı kurumuş sümükle kaplı, kısa kesilmiş saçlarının arasına çerçöp takılmış küçük bir kız çocuğu Lalita'nın elini avcuna alıp ağlayarak, "Anne. Ben anne yok. Sen benim annem. *Hı?* Anne yok. Sen anne. Lütfen Anne, biraz ver. *Bahşiş* Anne. Anne bebeğini doyur. *Hı?*" diye yakardı. Küçük kızın ceylana benzeyen gözlerinden biri kıpkırmızı şişmiş ve sarı iltahapla çevrelenmişti. Ne var ki Lalita elini kir pas içindeki küçük parmakların umutsuz kavrayışından kurtarmaya çalışmadı.

"Ona bir şey vermemiz lazım" dedi.

Ahlaki değerleri cüzama tutulmuş bir adam ve erotik bir dilenci kadar sempatik olan aşk paryası ben, çocuğa bütün bozukluklarımı verdim ve onun için küçük bir şişe gül kokusu satın aldım. Parayı saymadan ve teşekkür etmeden kaçtı gitti.

Küçük kız bu sefer gülümseyerek tekrar belirdiğinde taksiye binmek üzereydik. Hâlâ, "Anne, Anne, ben bebeğin. Sen Anne" diye bağırıyordu ve Lalita'ya açık pembe bir lotus uzattı.

"Ona teşekkür ettiğimi söyle" dedi Lalita, yumurcağa sıcacık gözlerle bakarken. "Ona çiçeği çok beğendiğimi söyle ve adını sor".

"Dhanyavad. Atisundar. Ap ke naam?"

"Lalita" diye yanıtladı kimsesiz küçük kız ve ben ona daha fazla para veremeden insanların, hayvanların, arabaların, çöp yığınlarının, harap taş ve ahşap yığınlarının oluşturduğu karanlık arı kovanına dalıp sonsuza kadar kayboldu.

Kamnagar'a dönüş yolunda taksinin arka koltuğunda hiç konuşmadık; ancak cesaretimin getireceği olası sevinci ya da tehlikeyi dü-

şünmeden, Lalita'nın elini tekrar tutarak kendi kendimi şaşırttım. Geri çekmeyerek beni O da şaşırttı. Bana öyle geldi ki, eli avcumda rahattı, yuvasında ve güvendeydi. Tutmaya devam ederken, hafifçe sıkacak cesareti bile topladım; sanki elim Ona "her şey yoluna girecek" diye fısıldarmışçasına.

Lotus çiçeğinin kokusu taksiyi kapladı. Şiva'nın saçının süsü yeniayın ışığında, Lalita'nın buraya gelişimizden beri ilk defa gülümsediğini görebiliyordum. Çok belli belirsizdi ama yine de bir gülümsemeydi. Gerçek ve güzel bir gülümseme.

Hayatımın en mutlu anıydı.

Aslında tam olarak değildi ama o an için bana öyle geldi.

B. Güven

Bu sabah, Dreame'nin genelevlerinde gece boyu dans eden sefil cesetlerin çılgın uykusundan fırlayıp Hindistan'ın Agra kentindeki beyaz Tac Mahal'in kara gölgesinde çüküme sahip olamadığımı ihtar edenlerin arasında uyandım. Bak sen! Sırıtmakta olan Hint İmparatoruna, yapışkan zevklerle genç kızlara soylu malafatını utanmadan kaldırsın ve maceralarım için bana tahsis ettiği dansöz kevaşeye sardırmasın diye katılıyorum. Bana dokunuyor, ipeksi kollarıyla beni sarıyor ve esmer, eşsiz göğsüne bastırıyor. Yanıyorum, alev alıyorum, kavruluyorum, pişiyorum. Lady Indeya Sindeya çatlak Lee'ye işkence ediyor. Onu dürterken Lee'nin gözleri kayıyor. Ha! Ha! Hey, Lee, ben, biz, ha! Ha! Hepimiz kendimizden geçmişiz, tıngırdayan soğuk zincirlerden hâlâ Aşk pozisyonunda duran birbirine dolanmış ateşli uzuvlara dönüşeceğiz. Eğer benim Çavuşa fırsat verilirse cinnet mükemmel bir oyuna dönüşecek: AŞK. Ha! Haha! Hahahahaha! Ha! Haha!

Nat. Lee, *Timarhane Günlüğü* (1686)

1. KABİR (AGRA)

A. TERCÜME (1)

Erkek, kızla geçirdiği ilk birkaç gün boyunca sevgilisinin iffetine[1] sabırla saygı göstermelidir. Çift, şık fakat rahat kıyafetler giyerek birlikte yemek yemeli, müzik dinlemeli ve güzel bahçelerde yürüşlere çıkmalıdır. Erkek kızı baştan çıkarırken nazik ve yavaş davranmalı, cinsel hamlelerinde oyuncul ve neşeli olmalı, kızda güven tesis etmeli ve oluşabilecek herhangi bir korku, tiksinti ya da tereddütü hoşgörüyle bertaraf etmelidir. Erotik teşebbüsler aceleye getirilmemelidir: Kızlar, narin goncalar gibi, nazik ve tecrübeli ellere ihtiyaç duyarlar.

B. YORUM (1)

Taj Sheraton, Agra
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün İkinci Gecesi [7 Haziran]
Mümtaz Mahal'in Ölüm Yıldönümü

"Onu sevdi" diye açıkladım. "Onu bütün kalbiyle sevdi. Kollarının arasında can verirken ona bu yapıyı onun adına ölümle alay etmek üzere, aşkın sonsuza kadar sürebileceğine ve güzelliğin ölüme üstün gelmede öncelik hakkı olduğuna tanıklık etmek üzere inşa edeceğine dair ant içti."

Baştan çıkarıcı muhteşem Tac Mahal'in gölgesinde oturmuş, mutluluk verici serinlikte ve lanetli şekilde tatlı Thumbs-Up gazozu içerken dikkati dağılmış görünüyordu. Eğer bugün günlerden Pazartesi, Çarşamba ya da Cuma, saat sabah 9:30, yer de Los Angeles, Western Üniversitesi, Sellon Hall 18 Numara'daki Asya Araştırmaları 150B sınıfının dersi olsaydı ben karatahta önünde olurdum, O da ağzımdan çıkan her şeyi not almak zorunda kalırdı (daha sonra onu bu notlardan sınav yapardım); ancak bugün Agra'da Tac Mahal'in beyaz mermer terası üzerinde Pazar günü öğle vaktiydi ve O esneyip gözlerini kırpıştırdı. En azından bunun için özür diledi: "Özür dilerim. Lanet olası hava o kadar sıcak ki."

1. Yasodhara baştan çıkarmanın ilk safhalarında tedbir ve sabırla hareket etmenin sağgörülü olacağını kabul ederken, "Erkek çok yavaş davranırsa, kız onun ya başkasına âşık ya da eşcinsel olduğunu farz edecektir" diye ikazda bulunur.

Hint Medeniyeti Dersi: "Tac Mahal"

Şimdilerde zayıflamış ve kirlenmiş olan Jumna bir zamanlar geniş bir nehirdi; zengin sularının saf ve temiz dalgaları ta bu duvara kadar yükseliyordu ve dünyanın hâkimi Şah Cihan karşı tarafta, şu mandaların otladığı yerde, kendisi için her bakımdan tıpkı buna benzeyecek bir türbe yaptırmayı planladı; ancak kendisininki siyah mermerden olacaktı. Beyaz Tac Mahal'i tamamlayan, üç boyutlu negatif bir görüntü. Her iki âşık da öldükten sonra, iki anıt nehrin mavi sularına birlikte yansıyacaktı. Biri beyaz, diğeri siyah iki yansıma suda birbirinin üzerine düştüğünde ne olur biliyor musunuz? Yansımalar birleşir, birbirini içine alır. Yok olurlar. Gözü sanki suda hiç yansıma yokmuş gibi yanıltırlar.

Yılbaşı arifesiydi ve Agra'nın bahçeleri lambaların aydınlığıyla ışıl ışıldı. Davulların ve flütlerin, şarkı söyleyen fahişelerin, kahkahalar atan saray mensuplarının yaptığı müzik, gece açan yaseminlerin kokusu ve sandal ağacı tütsüsü, baharatlı kızartmalar ve ballı tatlılar o zamanlar temiz olan havayı sarmıştı. Şah Cihan'ın babası, İmparator Cihangir, muhteşem bir şölen düzenledi; gücün ve güzelliğin kutlaması olan bir aşk festivali. Görkemli partiler yüksek bir medeniyetin simgesiydi. Âşıkların birlikte inzivaya çekilirken yanlarına çiğnemek için betel, içmek için tütün ve yudumlamak için afyonlu şarap alabilecekleri sayvanlı salıncaklar vardı. Üzerlerine binmek için, eyerleri paha biçilmez taşlarla süslü, ehlileştirilmiş kaplanlar ve uysal filler bahçelerde dolaşıyordu. Etrafta dansçılar, akrobatlar, jonglörler, sihirbazlar, yılan oynatıcıları ve kılıç yutanlar vardı. Bütün bunlar tam şurada, büyük kalenin gölgesindeydi. Görüyor musunuz? Görebiliyor musunuz? Bahçede kadınların, dünyanın en güzel Hintli, Müslüman ve Avrupalı Hıristiyan kadınlarının yalancıktan bir açık artırmayla satıldığı, canlı hayvan ya da köleler, mücevher ya da altın, toprak, hatta krallıklar karşılığı değiş tokuş edildiği satış pavyonları ve kulübeler yer alıyordu. Pahalı ipekler içinde zarif, yakışıklı ve genç bir prens olan Şah Cihan, gezinirken Mümtaz Mahal'in güzelliğinin sergilendiği pavyonun önünden geçti. Mümtaz Mahal'in bakışıyla kendinden geçen Şah Cihan durdu ve prensese yaklaştı. Onun eldivenli elini kavrarken, gözlerine bakıp fısıldadı: "Keşke elinizdeki bu eldiven ben olsaydım." Derhal evlenme izni almak üzere İmparator'a ve Baş Vezir'e gitti.

Pek çok karısı ve sayısız cariyesi olmasına karşın, Şah Cihan Mümtaz Mahal'e "Cihan Nuru" olarak tapardı. Ağırbaşlı danışmanlarının tüm kibarca uyarılarına rağmen, savaşa giderken bile onu ya-

nında götürürdü. Şah Cihan büyük bir politikacı, kanun koyucu ve generaldi; ancak bütün bunların ötesinde, muhteşem bir âşıktı. Aşk onun için seferberliklerin en büyüğüydü. Bir gün saraya geldi, bütün kadınları, haremağalarını yolladı ve Mümtaz Mahal'i kollarının arasına aldı: "Bugün Keşmir'deki valim Zafer Han'a, birliklerini toplayıp Tibet'e bir fetih harekatı düzenlemesi için ferman yolladım. Bazı bakanlar bana nedenini sordu. Onlara 'Mümtaz Mahal için' diye cevap verdim. Fani erkekler kadınlarına aşklarının göstergesi olarak değerli taşlar verirler. Ancak ben dünyanın hâkimiyim ve seni bu dünyada hiçbir erkeğin hiçbir kadını sevemeyeceği kadar çok sevdiğim için, Himalayalar'ı sana bir kolye, Tibet'i ise ortasındaki mücevheri olarak armağan ediyorum; soyluluğuna layık bir süs olarak. Yaptığım her şeyi aşkım için yapıyorum."

Şah Cihan dünyanın en zengin adamıydı. Tüm güzel ve zevkli şeyleri; narin yeşim kadehlerden yudumlanan nadir şarapları, gerçek altınla nakşedilmiş ipek giysileri, Keşmir, İran ve Türkiye'de dokunmuş emsalsiz halıları ve duvar örtülerini bağrına basardı. Seçkin mücevherlerin ve değişik silahların erbabıydı. Şah Cihan da, tüm büyük imparatorlar ve âşıklar gibi, sembollere; tahtlara ve türbelere, asalara ve kılıçlara, oyun tahtalarına ve saatlere takıntılıydı. Bir divan ya da şarap sürahisi, kıvrık bir kama, cilalı bir ayna veya garip bir lisanda yazılmış bir kitap, onun mülkiyetine geçince, en küçük bir bakışı ya da dokunuşuyla, bir sembole, olağanüstü bir şeye, kendisine ve gizemli bir şekilde kendinden de büyük bir şeye dönüşebiliyordu. İyi akort edilmiş müzik enstrümanlarına, titizlikle damıtılmış kolonyalara, mükemmel terbiye edilip pişirilmiş etlere, iyi yetiştirilmiş fillere, atlara ve güllere düşkündü. Bir seferinde, tam bu noktada, "Cennetin gülleri bu bahçelerde açıyor" demişti, "kokuları kalbi sarhoş ediyor, en taş kalpli ruhları bile çaresiz âşıklara çeviriyor. Tac Mahal'e kim girerse girsin aşkı tanıyacak ve ruhu temizlenecek. Güzellik, zarafet ve bu yerin sonsuzluğu içlerine dolacak ve buna şahit olan her erkeği ve kadını sonsuza dek değiştirecek." Güller onun için, tıpkı Tac Mahal gibi, Mümtaz Mahal gibi, birer semboldü. Ay, güneş ve yıldızlar, buradan görebildiği Jumna Nehri ve kalbinde hayalini kurabildiği Himalayalar'ın en yüksek tepeleri de öyle. Sembollerle örülü bir dünyada teselli vardı: Hissettiği keder, ona ait bir keder olmanın ötesinde, var olmanın ölümsüz ve sınırsız melankolisi, solan bir gülün kederi, ölmekte olan bir kraliçe ya da mermer bir türbe, kısacası kendisinin de bir parçası olduğu bir semboldü. Bir sembol haline geldiğinde, kederin de, tuhaf bir sevince

dönüşen gizemli bir güzellik yayma ihtimali vardır. Kederle didişmeyen, tam tersi ondan zevk alan bir güzelliğe. Şah Cihan bu güzelliğe, bu yürek paralayan letafete taptı; öyle ki, etrafını bununla çevreledi ve kendi ölümünü güzellikle vaftiz etti. Böyle yaşayıp ölmek, bu semavi coşkuyu tanımak, esasen ve tamamen, engin ve büyüleyici şekilde güzel olmayan her şeyi görmeyi, duymayı, koklamayı ya da tatmayı reddetmek harika olmaz mıydı?

Yegâne öğrencim, profesöre soru sormak için elini kaldırırken esnedi. "O zaman neden Hindistan'da kaldılar? Yani, burası bayağı çirkin bir yer."

O zaman değildi; onun etrafında çirkinlik yoktu. Semboller çirkin olamazlar; korkutucu olabilirler ama çirkin, asla. Her şey güzeldi. Her şey. Bugün etrafımızı çevreleyen çirkinlik kendisini bize güzel olan bir dünyayı biçimlendirme uğraşına karşı bir meydan okuma olarak gösteriyor (profesör duraksadı; öğrenci gözlerini açık kalmaya zorlamak için kırpıştırdı). Hiç şüphesiz, siyah Tac Mahal'e ne olduğunu merak ediyorsundur? Şah Cihan'ın oğlu Aurangzeb kardeşlerini öldürdükten sonra, Şah Cihan'ı şuradaki kaleye hapsetti. Ömrünün son yıllarını buraya, aşk için yaptırdığı anıta bakarak geçirdi.

Eğitsel amacım, öğrencimin beyaz muslinler içindeki yaşlı adamın kırmızı kumtaşından yapılma kafesli pencerelerden, bir zamanlar son derece büyük ve narin olan, acımasız güneş altında aradığımız gölgenin sembolü, yanar döner beyaz mermer türbeyi ay ışığı altında hulyalı gözlerle seyretmesindeki dokunaklılığı takdir etmesiydi.

Tac Mahal, *Kamasutra* ya da Khajuraho ve Konarak'taki tapınakların dış yüzeylerindeki erotik oymalar hakkında ders vermek, özümdeki sapkınlığı sosyal açıdan meşrulaştırmada bana başarı sağlayan en doğru mesleği seçmiş olduğum konusunda daima güvenimi tazelemiştir. Şu anda vermekte olduğum dersten hoşnutken, hitabet yeteneğimden rahatça etkilenmişken ve hatta sözcüklerimin, üzerinde oturduğumuz mermerden çekip aldığı Hint imparatorlarının aşk dünyasına ait görüntülerden hafifçe tahrik olmuşken, Lalita'nın Şah

Cihan'ı ya da Leopold Roth'u takdir edip etmediğinden emin değildim. Kalbinden neler geçtiği belirsizdi.

Bir şeyi öğrenmek istedi: "Zengin olsaydın, gerçekten de zengin, piyango filan çıkmış olsaydı, gücün yetseydi, karın için böyle bir yapı inşa ettirmek ister miydin?"

A. TERCÜME (2)

Kontrol altına alma sürecine nazik sarılmalarla başlamak, en başta kızın elini tutmak, sadece koruyormuş veya babacan davranıyormuş gibi kolunuzu omzuna atmak en doğrusudur. Sonra, kazayla ya da yalandan bir sebeple ona çarpabilir, koluna, omzuna, göğüslerine ya da kalçalarına dokunabilirsiniz. Ancak, itiraz etme fırsatı vermeden geri çekilmeyi unutmayın.

B. YORUM (2)

Taj Sheraton, Agra
Jyeshtha Aydınlık Yüzünün Üçüncü Gecesi [8 Haziran]
Eddie Edwardes'in Ölüm Yıldönümü

Erotik konularda keskin zekâlı Vatsyayana'nın ikaz eden öğüdünü tutarak, Lalita'yla vuslata ereceğimiz ana yavaşça, serinkanlılıkla, sabırla ve itinalı bir kurnazlıkla ilerliyorum. Hâlâ ayrı yataklarda yatıyoruz. Ancak, âdetlere uysun diye, Onun yanında ve izniyle, lobideki resepsiyoniste evli olduğumuzu söyledim. Büyük bir ihtimalle sözüme inanılmadı ama bunun konumuzla alakası yok; Hindistan'da törelere uymak ağızdan çıkan sözler ve davranışlarla olur, bilinenler ve gerçeklerle değil (ve Vatsyayana'nın da buyuracağı üzere, törelere uymak, seksin işlenmemiş, kaba malzemesiyle aşkı mayalamakta kullanılacak en önemli bileşendir).

Belli ki, nereye gidersek gidelim Hindistanlı genç kız ile olgun Batılı erkeğin bir arada oluşu etrafta dehşet uyandırıyor. Yabancılar bu aykırı çifte gözlerini dikip bakmaktan kendilerini alamıyorlar. Biz yerli halkın kültür ve aşk konusundaki varsayımlarına edilmiş bir ha-

karet gibiyiz. Kendilerini ne manaya geldiğimizi anlamak zorunda hissederek, her biri bir hikâye uyduruyor. Bazı hikâyelerin komik olduğunu tahmin ediyorum; biliyorum ki çoğu açık saçık; içlerinde güzel bir tane bulunduğundan da şüpheliyim.

Geçen gece babamın yaklaşmakta olan ölüm yıldönümü vesilesiyle Los Angeles'tan gelirken yanımda getirmiş olduğum anma mumunu yaktım. Bu mumun, onun her sene Chaim Roth adına yaktığı mumun telafisi olmasını istedim; Chaim de yıllar, yıllarca önce, artık adı sanı unutulmuş bir Musevi için ince uzun bir mum yakmıştı.

Lalita'ya bunun ölüler için yakılmış bir mum olduğunu açıkladım. Anıları canlandırmak içindi. "Sanskritçe'de *anı* kelimesinin karşılığı *smara*'dır, aynı zamanda *aşk* anlamına gelir. Kama'nın da isimlerinden birisi Smara'dır. Smara (aşk) gibi acı çektirir, Smara (aşk) gibi kurtarır."

Duaya düzgün şekilde başlayabildim: *"Yitgadal veyitkadash Shemei raba..."* Fakat birdenbire hafızam beni yüzüstü bıraktı. Tekrar başladım: *Yitgadal veyitkadash Shemei raba"* Ancak gerisini hatırlayamadım ve devamında doğaçlama yapmak zorunda kaldım:

"Baruch ata adonai elobeinu borai pree hagofen shema israel adonai chanukah yom kippur dreidel amein. Baruch ata adonai shalom aleichem torah horah hava nagila bar mitzvah matzah leolam yarmulke amein. Baruch ata adonai israel schmeckel borai putz bagel kosher tel aviv haifa haifitz amein!"

"Bu çok güzeldi" dedi.

"Teşekkürler" dedim.

"Bir şey değil" dedi.

"İyi geceler" dedim.

"İyi geceler" dedi ve yatağında yer değiştirerek bana sırtını döndü; ben de ışığı söndürdüm. Eddie Edwardes'in anısına yakılmış, dans eden mum alevini seyrederek, üzerimde beyaz, bol, yakasız kurtam ve blucinimle uyuyakaldım. Onu parlak sarı brokardan gömleği, şeffaf bir eteğin altından görünen, eflatun nakışlı, kırmızı ipekten dar pantolonu, mor ve kızıl şal desenli zümrüt yeşili kemeri, siyah beyaz tüylerden yapılma sorgucu olan türbanı, ayağında uçları sivri ve kıvrık eflatun terlikleri içinde görebiliyordum. Penceremizden bakınca, ay ışığı altında görülebilen mozolenin üzerine

kazınmış bir satırı ezbere söyledi: "Tutkunun kederinde boğulmuş olanları affet Tanrım ve onları Gerçek Aşkın hüküm sürdüğü Bahçene kabul et. Cennetin kapılarını aç."

A. TERCÜME (3)

Erkek, kızı ilk kez öpmeden önce ona kendi ağzından betel ya da içtiği kadehten bir yudum şarap ikram etmelidir. Bu, kızın dudaklarını erkeğin dudaklarıyla temasa hazırlayacaktır. İlk öpücük kısacık olmalı, eline, alnına ya da yanağına hafifçe dokunmalıdır. Dudaklarına konduracağınız ilk öpücüğe itiraz etmesine izin verin; ancak hemen sonrasında kendisi hakkında bir soru sorarak dikkatini dağıtın. Muhabbetini, tıpkı bir çocuğun dikkatini çekerken yaptığınız gibi, sataşarak, oyun oynayarak, ödüllendirme vaatleriyle kandırarak, gıdıklayarak kazanın. Göğüslerine o konuşurken, şakalaşırken ya da kıkırdarken dokunun, sonra bir kahkaha atıp elinizi geri çekin.

B. YORUM (3)

Taj Sheraton, Agra
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün Beşinci Gecesi [10 Haziran]

Taksi şoförüne acelemiz olmadığını açıkça söylemiş olmama rağmen, yenildiği savaş meydanından çekilen Zafer Han'ınkine benzer bir ivedilikle tam gaz Agra Kalesi'ne yöneldi. Şoför, cafcaflı bir şekilde süslenmiş Tata marka bir kamyonetle çarpışmaktan kıl payı kurtularak aniden son hızla direksiyonu kırıp, çılgın korna sesleriyle klaksonların uğultusu arasında "Ram! Ram!" diye haykırırken, Lalita kolumu kavrayıp sıktı ve yok oluşumuza tanıklık etmemek için yüzünü omzuma gömdü. Koluma yapışmasının bende uyandırdığı ilk his keyif verici olsa da, memnuniyetim bu tutuşun tatlı sevgilisinden ziyade tatlı canı için olduğunu, sevgiden değil, korkudan kaynaklandığını fark etmenin yakıcılığıyla buharlaşıp yok oldu. Ayrıca tüm sarılmaların sebebinin muhtemelen, en azından bilinçaltında, dehşet

duygusundan kaynaklandığı fikrinin yarattığı mahzunluk da vardı üzerimde: Hayal ettiğimizin ya da inanmak istediğimizin aksine, sevdiğimize ona duyduğumuz aşk sebebiyle değil, kendimiz için duyduğumuz korkudan, yalnızlığın, ölümün ve yok oluşun dehşetinden ötürü tutunuruz.

Şoför bizi beklemek istedi; ancak, Lalita'nın ısrarı üzerine onu başımdan savdım: "O arabaya bir daha binmem ben." Adam neşeyle, bizi Agra Kalesi'ne bu kadar çabuk getirdiği için fazladan para talep etti.

Sayısız kere, "Lanet hava çok sıcak" dedi; ben de her seferinde Büyük İmparatorların aşk eğilimleri hakkında ilgi çekici ufak bilgilerle dikkatini dağıtmaya çabaladım. Tam bir kez daha lafını yinelemişti ki, gördüm; işte orada, Devanagari alfabesiyle Agra Kalesi'nin kırmızı kumtaşından duvarı üzerine grafitiyle yazılmıştı:

"Lalita! Bu Senin adın. Lalita! Şahane değil mi? Adamın biri, Lalita adlı bir kıza olan aşkını ölümsüzleştirmek için beş bin rupilik para cezasını ve hapiste en azından altı ay yatmayı göze almış. Sanırım, kalenin korumalarının cezai işlem yapacağı aşikâr olsa da, bunu yazan Şah Cihan'ın kendisini dünyadaki herkesten daha iyi anlayacağını da biliyordu ve bu âşık tıpkı Şah Cihan gibi Gwalior Hapishanesi'nde acılar içinde debelenirken, bu durumdan bir çeşit memnuniyet duymuştur."

"Bu söylediklerin delice" diye mızmızlandı. "Tanrım, çok sıcak."

Epeyce bilgiç bir edayla, "Bütün âşıklar delidir" dedim, "onlar sevdikleriyle ayrılırken ya da birleşirken, zulüm duyguları ile azamet sanrıları arasında bocalayan paranoyaklardır; tımarhanede kalmış herkesten daha çok şizofrenik olmanın ne demek olduğunu bilirler; bu kelime 'kalbi kırık' anlamına gelir. Sen hiç o kadar deli olmadın mı?" diye aniden sordum; hazırlıksız yakalandı ve kastettiğim şeyi anladı.

"Bilmiyorum" diyerek omuz silkti. "Olduysam bile, bir daha asla o kadar delirmek istemiyorum."

Ona kaledeki harem odasını gösterip, kelimeler yardımıyla, fıskiyeli çeşmenin köpüren sularıyla serinlemesini, odanın yumuşak ipek halılarla kaplı olduğunu gözünde canlandırmasını, ışığı titreyen lam-

balarla, rahat yastıklarla ve tiril tiril perdelerle donatılmış olduğunu görmesini sağlamaya çalışırken, tahmin edildiği üzere tekrar inledi: "Hava bunun için çok sıcak." İki şişe daha Thumbs-Up gazozumuz vardı.

"Yani Şah Bilmem Ne ile Bayan Mahal'in yatak odaları ayrıymış" dedi, "ama biz aynı otel odasında uyumak zorundayız."

Bir kez daha Ona ikimizin aynı odada kalmasını planlamadığımı, Leroy Lovelace denen o alçak herif bize –sadık sevgilisi olarak Lalita'ya ve kendini ona adamış öğretmeni olarak bana– ihanet etmiş olmasaydı beraber aynı odada kalacaklarını açıklamaya çalıştım.

"Hem Sana, hem de erkek arkadaşına iyilik olsun diye iptal etmediğim bu yolculuk yüzünden kaybettiğim para göz önüne alınırsa, kendime ayrı bir oda tutmam mümkün değil. Bu zorluğa katlanmaktan başka çaremiz yok."

Dün gece uyuyamadım. Onu uyandırmaktan kaçınarak, yavaşça yataktan kalktım ve elektrik kesintisi ihtimaline karşı bize verilmiş olan mumu yaktım. İki Halcyon'u bir şamdan (anma mumunun içine yerleştirildiği boş muhafaza) dolusu Hint skoçuyla yuttum ve Onu uyurken seyretmek, rüyasında neler gördüğünü merak etmek ve Agra Kalesi'nde hapis yatan Şah Cihan rolünde, Sunita Sen'i uykuda seyrettiğini anımsayan babamı hatırlamak üzere yatağımın kenarına iliştim:

> Ah, keşke başını koyduğun o ipek yastık benim kucağım olsaydı ve tıpkı ordularının İmparatorluğu koruduğu gibi ben de Senin uykunu korusaydım. Ama Seni uyandırmaya kıyamam; çünkü belki de şu anda beni görüyorsundur rüyanda ve rüyalarımızda, Seninkiler kadar benimkilerde de, fani hayatın bize vermediği bir ebediyet var. Dünyayı affediyorum; çünkü gözlerimin sana değmesine ve katıksız bir aşkı tatmama izin verdi. Tıpkı üzüntülerin gibi, sevinçlerin de benim; bu yekvücutluk hali içinde huzur buluyorum ve bu huzur sayesinde yaşlanmıyorum.
>
> SAHNE KARARIR

A. TERCÜME (4)

İki taraf için de masumane bir bahane yüzünden de olsa, kız erkeğin bir kere ona dokunmasına izin verdikten sonra erkek ona omuzlarına masaj yapmayı teklif etmelidir. Eğer buna izin verilirse, işe talip olan erkek nazik bir şekilde kızın bacaklarına masaj yapmayı önermelidir; kabul görürse kızın elbiselerini çıkarmalı ve istifini bozmadan bunun yaptığı muamele için gerekli olduğunu belirtmelidir. Erkek kızın cildini kokulu yağlarla ovarken, dönüşümlü olarak ellerinin gücünü ve yumuşaklığını sergilemelidir. İlk temas karanlıkta olmalı; sonra kız erkeğin dokunuşuna ve sesine alıştığında, erkek ay ışığının içeri dolması için perdeyi açmalıdır. Bir sonraki gece bir lamba yakmalı, sonra lamba sayısını ikiye çıkarmalı ve kızın gün ışığında çıplak seyredilebilecek kadar kendisini rahat hissedeceği safhaya gelene kadar ağır ağır, sabırla ilerlemelidir.

B. YORUM(4)

Taj Sheraton, Agra
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün Yedinci Gecesi [12 Haziran]
Hasat Bayramı, F. F. Arbuthnot'un Doğum Günü (1833)

"Bugün otelden dışarı çıkmıyorum" diye buyurdu. "Sen ne yaparsan yap umrumda değil; ama ben günü havuz başında geçireceğim." Eğitimini bahane ederek yalandan itiraz etsem de, Onu mayosuyla görmeye, kutsal *romavali*'sini seyretmeye, nazikçe sırtına losyon sürmeyi teklif etmeye, tenine içim giderek dokunmaya ve cildinin güçlü kemikleriyle sıkı kasları üzerinde gerildiğini hissetmeye, hevesli parmaklarımı gözeneklerine ve tüy diplerine, aşağıya, yukarıya ve omuzlarından dolanarak gür siyah saçlarının arasına sığınmak için boynuna arzuyla sürtmek için can atıyordum.

Teklifimi yaptım; bir saat, iki "Hayır, teşekkür ederim ve üç biradan sonra nihayet kabul etti ve ben Mysore sandal ağacı yağıyla sırtının ılık ve mis kokulu tenine masaj yapıp, kalçasını imrenilecek şekilde çevreleyen mavi bikini altının sıkı elastik kenarına doğru yavaş

yavaş ilerlerken uyuyakaldı. Kokusuyla sarhoş olmuş bir halde, ellerimi mayosunun üzerinden aşırmaya yetecek cesareti topladım ve onun teriyle benimkinin, avuçlarımdaki kokulu yağın ve Onun uyluklarının enfes bir biçimde birbiriyle karıştığı bacaklarının arkasını ovdum. Usulca inledi ama uyanmadı (tabii uyuyor numarası yapmıyor idiyse). Başı kavuşturduğu kollarının üzerine yaslanmıştı ve *Kamasutra*'mızdaki, Sanskrit şiirindeki ve Moğol İmparatorlarının haremlerindeki fahişelerinkine benzer uzun, dağılmış saçları yüzünü saklayacak şekilde öne düşmüştü. Yüzünü meditasyon gibi hafızamda canlandırdım, bir anlığına Mümtaz Mahal'in, sonra tekrar Lalita'nın çehresine dönüştürdüm, ardından Sunita Sen'inkine ve tekrar eski haline. Büyük, ceylanlarınkine benzeyen gözlerine teker teker odaklandım, ardından narin buruna, şiş yanaklarına ve usulca sarkmış, aşkla kabarmış dudaklarına. Dalıp düşünme egzersizlerinde kurtuluşa varılabilir.

Gözlerimi açınca bel çukurunun ortasındaki minik ter dereciğine vuran güneşin muhteşem pırıltısına şahit oldum; aşka olan susuzluğumu Jumna Nehri'nin bu mikrokozmik tezahürünün sularında gidermeye cüret edemediysem de onların herhangi bir nehir kenarı tanrıçasının suları kadar kutsal, bu hayaller şehrinin daha güzel olduğu günlerde ikram edilen her datura ya da afyon katılmış şarap kadar baş döndürücü olduğuna emindim. Gözlerim, Şah Cihan'ın tüm çabalarının nesnesi olan güzelliğin ta kendisi tarafından kamaştırılmıştı.

Bütün öğleden sonra, önce bana, sonra Ona ve ardından bize ait rüyaların serin, berrak ve kaygısız sularına dalıp çıkarak, bir hayalden diğerine kayarak geçti. Benzer şekilde havuza girdik, ısınmak için dışarı çıktık, sonra tekrar girdik. İçeri ve dışarı, serin ve sıcak, uyanık ve uykuda, kuru ve ıslak... Bu haller arasındaki sınırlar kademeli olarak bulanıklaştı.

Otelin, Onun sualtındaki hareketleriyle dalgalanan Moğol taklidi havuz köşkünün suya vuran aksi, siyah olması düşünülen türbenin yansımasıyla yok olmayı bekleyen beyaz Tac'ın yansıması olabilirdi. Başı bu yansımayı yırttı; kuzguni saçları dümdüz sırtında uzanıyordu, boynu ise gözleri ve ağzı kapalı, yüzünün güneş ışınlarını dolunay gibi yakalaması için geriye doğru atılmıştı. Nefes almak için ağ-

zını açmasını izleyen ışıltılı gülümsemesi beni sandalyemden havuza doğru çekti; gözlerim su üstünde kalmak için ritmik, güçlü ve zarif şekilde inip çıkan, oynayan bacaklarına ve kollarına kilitlenmiş bir halde dipten ona doğru yüzdüm. Yaklaşırken şakayla Ona su sıçrattım. O da bana su sıçratıp kızmış numarası yaptı, çocuk gibi kıkırdadı ve dalıp kaçmak istediğimde beni sualtında takip etti.

"Bu kadarı yeter" diye azarladım, sonra suyun içinde aşağı yukarı dalgalanan vücutlarımıza, gevşeyip sıkılan kaslara, sallanan uzuvlara ve tüm ayrılıkları yok edeceğini vaat eden suyun kendisine konsantre olduğum için şimdi ne olduğunu hatırlayamadığım bir şeyden bahsettik. Lalita havuz merdivenlerinden yukarı çıktığında mavi beyaz çizgili havlusunu omuzlarına sarmama izin verdi. Su ensesinden aktı, göğüslerinin üzerinden kaydı, *romavali*'si boyunca ilerleyip göbek deliğine girip çıktı, aşağıya süzüldü, bikinisinin altı tarafından emildi ve bacaklarından aşağı damlamak üzere tekrar serbest kaldı. Beni meme uçlarına gözlerimi dikmiş bakarken mi yakaladı? Onları sertleştiren tek sebep serin su muydu acaba?

Odasına döndükten sonra Ona giyinmesi için zaman vermek amacıyla kalıp London cin ve Thumbs-Up içtim. Vücudundan akan suyun beton zemin üzerinde buharlaşmasını seyrettim ve Hindistan'ın güçlü sıcağına rağmen engellenemez bir şekilde titremeye başladım.

Dün gece siyah kurtamı giydim ve ona, annesinin Hindistan'a giderken yanında götürmesi için sağgörüyle ısrar ettiği beyaz şalvarkameez takımına uygun beyaz yasemin çiçekleri aldım. Zenana Salonu'ndaki akşam yemeğinden önce otelin terasında hafif birer içki yuvarladık. Alacakaranlıkta uzaktan bakınca Tac Mahal yanardöner bir ışıkla parlıyordu; türbe sanki canlı gibiydi. İçmekte olduğum London cinin tadına bakmayı reddedince, ben Onun Taj Mahal birasından bir yudum almayı teklif ettim. Bira içmek istediğimden değil, öğretmenimin tavsiyesini dinlediğim için: *Onu dudaklarının temasına hazırlamak için önce aynı bardaktan içmelisin.* Bardağından içmeme izin verdi. Yine Vatsyayana'nın tavsiyesine uyarak Ondan kendisinden bahsetmesini istedim. Profesörü olarak Ona, Western'den mezun olduktan sonra ne yapmak istediğini sormam uygundu.

"Bilmiyorum. Bir dönem sonra mezun oluyorum. Bu yaz kursunun üç kredisiyle ve geriye kalan iki tane daha genel eğitim dersiyle, sorun çıkmadan mezun olurum gibi görünüyor. Leroy'la evlenecektim. Onunla evlenmek tam zamanlı bir uğraş olacaktı, hep yollarda, tüm maçlarına giderek. Şimdi ise ne yapmak istediğimi bilmiyorum. Ana branşım iletişim. Bu, insanın pek işine yaramıyor. Ailem beni lanet bir Hintliyle evlendirmek istiyor. Ailem, ailem, ailem! Üniversiteye ailem yüzünden gittim; senin dersine ailem yüzünden girdim ve elbette, şu anda burada oturuyor olmam da onlar yüzünden."

Üniversiteye gitmesinin ve dersime girmesinin boşuna bir çaba olmadığına Onu inandırmak için, "Sen çok akıllısın" dedim. "Sınıfımdaki bütün öğrencilerden daha iyisin. *Kamasutra* ile ilgili hazırladığın ödev harikaydı."

Övgülerimi kısa kesti. "Ödevim boktandı; bunu sen de biliyorsun. Onu sadece not almak için hazırladım. Ödevin konusu olan seks pozisyonları bölümü hariç kitabın kendisini okumadım bile. Filmine gittim. Leroy götürdü beni. Hindistan hiç de filmde göründüğü gibi değil. Aşklar da filmdeki gibi değil. Lanet olası aşk!" İçini çekti ve bana bir hikâye anlattı:

"Artesia Lisesi onuncu sınıftayken ponpon kızlardan biri olmak için seçmelere katıldım. Futbol takımındaki çocuklar hakemlik yapıyordu. Acayip heyecanlıydım çünkü Johnnie Shaw'a fena halde âşıktım. *Fena halde.* İlk sefer, hem de bu kadar çok, âşık olmuştum. Takımın oyun kurucusuydu ve çok yakışıklıydı. Bütün kızlar ona âşıktı. Eğer genç bir kızsan ona âşık olmamak elinde değildi. İstediği her kızı elde edebilirdi. Ben hep sporculara âşık olmuşumdur. Sen de gençliğinde herhangi bir spor dalıyla uğraştın mı? Herhalde uğraşmamışsındır. Büyük ihtimalle hep ders çalışıyordun. Neyse, sıra bana geldiğinde Johnnie dansımı beğenmeyecek diye ödüm kopuyordu. O dansa, haftalarca mor ve beyaz ponponları sallayarak, aşağı yukarı zıplayarak, bacak açma hareketlerini yaparak ve 'Haydi Tatarlar, bastırın' diye bağırarak çalışmıştım. Her şeyi Johnnie Shaw için yapıyordum. Birdenbire çocuklar köpek gibi havlamaya ve domuz sesleri çıkarmaya başladılar; Johnnie kahkahadan kırılıyordu. Ardından Koç, 'Sonraki kız' diye seslendi. Kendimi öldürmek iste-

dim. Elbette buna benzer şeyleri başka kızlara da yaptılar; ama sanki onlara yaptıkları sadece şakadan ibaret gibiydi. Bana yaptıklarını ise gerçeğin ta kendisiymiş gibi algılamıştım. Kendimi çirkin ve pis hissettim.

Ailem bana Amerikalıların ırkçı olduğunu, mutfağımız, müziğimiz ve filmlerimiz onlarınkinden daha güzel ve bizler de onlardan daha akıllı olduğumuz için Hintlileri kıskandıklarını söyleyip durdu. Ama gözyaşlarım bir türlü dinmedi. Ailem güzel olduğumu söylemeye devam etti; ancak ben aslında çirkin olduğum ve o oğlanların bu yüzden bana havladığı hissine kapıldım. Ailem onların gerçek güzelliği takdir edemeyeceklerini ve bizim gibi medeni olmadıklarını söyledi. Ancak başka ne diyebilirlerdi ki? Onlar benim ailem. Benim umrumda olan tek şey ise Johnnie'nin ne düşündüğüydü. Ona âşıktım ve o benim bir köpek olduğumu düşünmüştü. Tabii şimdi çirkin olmadığımı biliyorum; ancak o dönemde o futbolcular çirkin olduğumu ve hiçbir erkeğin, hele ki yakışıklı bir erkeğin, asla bana âşık olmayacağını düşünmeme neden olmuştu.

Sen okuldayken ya da daha eskiden, Tac Mahal veya *Kamasutra* zamanında, nasıldı bilmiyorum ama günümüzde genç olmak berbat bir şey. Sevmek ve sevilmek istiyorsun. Sana âşık olsunlar diye erkeklerle yatıyorsun; ancak seni sevecekleri yerde terk ediyorlar, sonra diğer erkeklere onlarla yattığını anlatıyorlar, sonra o erkekler seni düzmek istiyorlar; ancak asla sevgilin olmayacaklar çünkü senin sürtüğün teki olduğunu düşünüyorlar. Sonra üniversiteye gidiyorsun ve durumun farklı olacağını düşünüyorsun ama olmuyor. Bu aşk ve seks meselesi karmakarışık. Pek adil değil. Bir mantığı da yok. Üstelik *Kamasutra*'yı üniversitede dersin birinde okumak anlamana zerre kadar yardımcı olmuyor."

Birdenbire güldü. "Bütün bunları sana ne diye anlatıyorum? Çok bariz, değil mi? Yani, bir kızın olduğundan bahsetmiştin, öyle değil mi? Kuşkusuz, o da aynı gençlik cehennemini yaşamıştır."

Eğer hikâyesine bu kadar üzülmemiş, duyguları hakkında bu derece endişelenmemiş ve en azından liseyi sağ salim bitirebilmiş olmasından ötürü Onu içtenlikle teselli etmeyi bu kadar istememiş olsaydım muhtemelen güzel çocuğumdan, Leila'mdan, Kutsal Yü-

rek Azizesi tarafından zalimce yüzüstü bırakılan tatlı Leila'dan bahsetmeye başlayamazdım: "Hep onu Hindistan'a götürmemi isterdi ve bir gün bunu yapacağıma dair ona söz verdim. File binmek istiyordu."

Küçük kızımın kaçırılma, tecavüz ve cinayete ilişkin hikâyesini anlatmaya başladığımda gözlerinde yaşlar belirdi. Durdum. Leila'dan bahsetmeye devam edemezdim; çünkü farkına vardım ki Lalita'nın ağlamasını istiyordum, kızımın hikâyesini Onu duygulandırıp kalbindeki şefkati uyandırmak için anlatıyordum ve onun anlamsız ölümüyle ilgili acı gerçekleri Lalita'yı baştan çıkarmaya yetecek duygusal güce sahip bir trajik hikâyeye çevirmeye yönelik rezil arzumdan tiksindim. Aşktan utanmıştım.

Bir ölüm sessizliği oldu. Genç Hintli kadının karanlık silueti kıpırtısızdı. Gecenin karanlığı Tac'ı tamamen örtmüştü. Aceleyle beliren kasvetli kara bulutlar musonun erken geleceği kehanetinde bulundu ve ilkdördün ışığının bir zerresinin bile burada bulunuşumuzun sebebi olan aşk türbesini –Hint ay ışığının özlemini çektiği şekilde- okşamasını reddetti.

2. KALE (FATEHPUR SİKRİ)

A. TERCÜME

Bir erkek kadını için çiçekler toplamalı, onunla küçük oyunlar oynamalı ve ona sevgililerin aşk pozisyonlarını temsil eden oyuncaklar ve biblolar hediye etmelidir. Ay ışığı olan gecelerde saçları için çiçekten taçlar, el ve ayak parmaklarına takması için yüzükler vermelidir. Kadınıyla birlikteyken çekici kıyafetler giymelidir.

B.YORUM

Taj Sheraton, Agra
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün Sekizinci Gecesi [13 Haziran]
Tanrıça Sarasvati'nin Doğum Günü
Jock Newhouse ve Venüs Doudounes'in Düğün Günü

Bizi Fatehpur Sikri'ye götürmesi için bir araba ayarladım. Kapısını aniden açıp dışarı süzüldüğü sırada şoför çoktan motoru çalıştırmıştı. "Bok gibi sıcak. Gidemeyeceğim. Ama sen gitmek istiyorsun. Ben havuz kenarında kalacağım. Bunun senin için sıkıcı olduğunu biliyorum. Bensiz daha iyi vakit geçireceksin. Orayı gerçekten inceleyebileceksin. Dyer Rehberi'nde okudum, ilginç olabilir gibi görünüyor, yani eğer akademisyensen."

Kapıyı çarptı ve ben de maskara gibi görünmeden geziyi iptal edip Ona havuz başında eşlik edebilmenin bir yolunu bulamadım. Bu nedenle Akbar'ın terk edilmiş kalesi Fatehpur Sikri'ye tek başıma gittim, Hint İmparatoru'nun piyon yerine gerçek kadınlarla pachisi oynadığı büyük avlu boyunca yalnız yürüdüm, Akbar'ın soytarısı Birbal'in evi olduğu söylenen binada bir başıma oturdum. Geçmişe ait kahkahaların yankılarını duymaya gayret ettim; ama etrafa sadece sessizlik hâkimdi. Aynı sükûnet kadınlar kanadını, erkekler avlusunu, zar salonunu ve fil ahırlarını da doldurdu. Etrafta tek tük turist, bu nedenle de tek tük işportacı vardı. Ne var ki hava, aşkımın ölümsüz kelimeleriyle söyleyecek olursak, "bok gibi sıcak"tı.

Şoförüm Agra'yla Fatehpur Sikri arasındaki her bir dükkândan alışveriş etmem konusunda ısrarcıydı. Beni Tac Mahal'in plastikten, metalden, taştan, ahşaptan, camdan ve kâğıt hamurundan yapılma sayısız taklidine, Tac Mahal lambalarına, kitap desteklerine, mücevher kutularına, kül tablaları, anahtarlıklar, halılar ve tişörtler üzerindeki Tac Mahal'lere bakmaya zorladı. Almayı reddetmemi şahsına yapılmış bir hakaret olarak aldı:

"Tac Mahal'i sevmiyor musun? Hindistan'ı sevmiyor musun?"

Onu gerçek Tac Mahal'i sevdiğime, sadece minyatür taklitlerinden hoşlanmadığıma ikna etmeye çalıştım. Aynı şey Hindistan için de söylenebilirdi.

"Hanımını da mı sevmiyorsun?"

"Elbette seviyorum."

Bu durumda Onun için bir şeyler almak zorunda olduğuma beni ikna etti. Ne var ki hediye alışımın sebebi şoförümü memnun etmek değildi. Sosyal görgü kuralları yanılsamasının yanılsamasını korumak için Lalita'ya gümüş bir yüzük aldım. Şoför eğer Onu gerçekten

seviyorsam yüzüğün altın olması gerektiği konusunda beni bilgilendirdi: "Şah Cihan Mümtaz Mahal'e basit bir gümüş yüzük mü alırdı?" Altın ya da gümüş olması benim için önemli değildi: Yüzük otel katipleri ve hizmetlileri, rikşacılar, taksi şoförleri, dükkân tezgâhtarları, seyyar satıcılar ve diğer bin bir türlü ağzı açık ayran budalası bizim hakkımızdaki hikâyelerini biçimlendirebilsin ve karı koca olduğumuza, gayri meşru bir şekilde yatmadığımıza (ki maalesef doğruydu) inanırmış gibi yapmaya razı olabilsin diye takılacaktı. Biliyorlardı ki Batı'da yüzük, Hindistan'da olduğu gibi bir pranga değil, evliliğin sembolüydü.

Gümüş yerine altın almam konusundaki ikna çabaları başarısızlıkla sonuçlansa da, takı satıcısından komisyon alacak olan şoför, beni evlilerin taktığı tarzda, ayak parmakları için gümüş yüzükler, bir gümüş kemer ve yüzüğe uygun halhallar satın almaya razı edebildi.

"Hanımın nihayet mutlu olacak. Hatta bir dahaki sefere Fatehpur Sikri'ye gelirken sana gururla eşlik edecek. Takısız dolaşmasını nasıl ondan bekleyebildin? Artık güzel olacak. Burada bunları takarsa aksi düşünülemez bile. Agra güzellikler şehridir. Aşkın şehridir. Tac Mahal'in şehridir!"

Otele döndüğümde, Onun tuvaleti kullanmak için odaya çıkmış olduğundan habersiz, banyonun kapısını açtım. Çığlık attı. Kapıyı elimden geldiğince hızlı kapatırken, kapının ardından hakkı olan mahremiyeti böldüğüm için özür diledim. Yatakta oturmuş, Onun işini bitirmesini beklerken, Clover Weiner'ı düşünüp, benim için işeyen o küçük kıza ne olduğunu merak etmeden duramadım: Acaba âşık olmuş, evlenmiş miydi, çocukları var mıydı, bir rahibe mi yoksa fahişe mi olmuştu, musluk tamircisi ya da banyo armatürü tasarımcısı mıydı? Elli yaşında yaşlı görünüyor muydu, benden daha yaşlı? Hastalanmış mıydı? Ölmüş müydü? Adamın biri ona deliler gibi âşık olup adına bir anıt, belki de pahalı mermerden ihtişamlı bir klozet, yaptırmış mıydı? Nostaljik hayallerim Lalita'nın banyodan çıkmasıyla yarıda kesildi.

Hediyelerimin Onu utandırmasından utandım ben de.

"Özel bir anlam taşımıyorlar. Sadece gösterinin aksesuarları" di-

ye açıkladım. "Eğer insanlar benimle evli olduğuna inanmazlarsa fahişe olduğunu düşünürler."

Hediyeleri tekrar Hint gazetesine sararak paketi yatağının başucuna, *Bhagavadgita*'nın ücretsiz nüshasının yanına koydu.

Dün gece (resmi alışkanlığımız haline gelmiş olduğu üzere), Onun ardından duş yapıp yatmak için hazırlanma sırası bana geldiğinde, içinde Larium, Imodium ve Halcyon aramak üzere elime aldığım siyah deri tuvalet çantamı karıştırmış olduğunu fark ettim: Çantanın fermuarını daima tıpkı pantolonumun fermuarıymış gibi kapatırdım. Şüphesiz, Krişna mavisi Kama Sutra marka prezervatifleri görmüştü. Prezervatiflerin Onu korkutmuş ve emellerimin telaşlandırmış olmasından korkarak banyodan endişe içinde çıkmıştım ki Onu beyaz kurtamı giymiş, Hindistan'a geldiğimizden beri bahş ettiği en tatlı gülümsemesiyle yatakta otururken buldum. Yatak örtüsünün altından takmış olduğu gümüş yüzüğü göstermek için ayağının birini çıkarırken aynı anda alyansı havada sallamak için sol elini uzattı.

Bilekten kıvrılmış, belli belirsiz titreyen, temiz ve hafifçe sivri tırnaklı narin el bana Jock Newhouse'un sözlerini hatırlattı: "Kızın elini avcunun içine al, böylece Onun hakkında her şeyi öğrenebilirsin. Ruhuna yolculuk yapabilirsin. Eline dokunurken gözlerini Onun suratından ayırma ve nezaketle gülümse. Şimdi kızın eline iyice bak, aynen öyle oğlum ve şimdi, şimdi yavaşça başını eğ, dudaklarını büz ve elini şakacı bir ağırbaşlılıkla kendine doğru çekip kaldır."

Eli öptüm ve onu duygusal bilge Jock'un talimatlarına dikkat ederek sanki bana emanet etmiş olduğu kıymetli bir şeyi teslim edercesine kendisine geri verdim.

Gözlerimi gözlerinden kaçırarak, çılgınlar gibi atan kalbimi ve altüst olmuş bağırsaklarımı yatıştırmak için aklımı kullanmaya çalışarak, gülünç tedirginliğimle alıklaşmış bir halde, saçma heyecanım ve çocuksu mahcubiyetimle yatağının kenarına oturdum. Öne doğru eğilip Onu usulca alnından öpmek için gerekli cüreti toplayabilmek içimdeki tüm yaşama gücüne mal oldu. Direnmedi.

Bakışlarımdan kendi beyaz kurtamla gizlenmiş sıcak omuzlarını yavaşça okşarken, "Bu kumaşa" dedim, "*khadi* derler. Köylüler tarafın-

dan bugün de elle dokunur, tıpkı yüzyıllardır olduğu gibi. Bu kumaş kesinlikle insanların Tac Mahal'in yapıldığı zamanlarda, hatta ondan çok daha önce, binlerce yıl evvel *Kamasutra*'nın yazıldığı dönemde giymiş olabilecekleri kumaşla aynı."

"Çok yumuşak" diyerek gülümsedi. Temiz beyaz çarşafı üzerine çekerken, "Sevdim. Serin ve rahat. Benim olabilir mi?" diye sordu. Işığı söndürdüm.

Yatağında sırtüstü yatarken, Ona sadece sarıldım. Alnından bir kez daha öptüm, sadece bir kez ve fısıldadım: "Evet, almanı istiyorum. Sana yakışıyor." Tekrar konuşmaya cesaret edene kadar bir sessizlik oldu.

"İyi geceler Lalita ve tatlı rüyalar."

Ne öpücüğüme ne de fısıltıma karşılık vermiş olsa da, sevimli, yumuşak bir iç çekişle kollarımda uyuyakaldı.

Bu hayatımın en mutlu anıydı.

Aslında değildi ama o anda bana öyle geldi.

C. Tuzak

Cunningham'ın, Khajrao tapınaklarını "Tanrı ve tanrıçaları iffetsiz lar" olarak betimlediğini işittiğim günün ertesi sabahında erotik pa- iğrenç pozisyonlarda gösteren heykellerce pisletilmiş dini yapı- godaları kendi gözlerimle görmek için yola düştüm. Beş parasız bir delikanlı, tapınaklarda rehberlik yapmak üzere benimle pazarlık ederken, eğer istersem onu "tıpkı Tümgeneral Gunningham Sahip gibi sikebileceğimi" söylerek anlaşmayı ballandırmayı denedi. Bu büyük asker, mühendis ve akademisyenin ikiyüzlülüğü karşısında dehşete düşmekten ziyade eğlenerek oğlana Sahibin onu tapınaklar- dan birinde düzüp düzmediğini sordum. Ağırbaşlı bir Hint aksanıy- la, "Hayır Efendim" dedi, "*gudaa*'dan yaptı", yani anüsten. Tercihi- min kızlardan yana olduğunu söyleyince neşeyle bir "kız kardeş" uy- durdu ve sadece birkaç bozukluk karşılığında söz konusu tapmaklar- da bize eşlik edeceğine söz verdi. Şansıma, kız Hindistan'daki en güzel küçük Búbú idi. Ona bir öpücük verdim, esmer tenli amcık di- renmedi. Vakit kaybetmeden, anıtları görmek için tahtırevanla yola çıktık. Kızı önce kutsal hücrede ayakta, sonra altında Ganeş heyke- linin bulunduğu yıkık kubbenin orada arkadan düzdüm. Sonra en güzel Khajrao fresklerinden birini taklit ederek, onunla tıpkı bir Hint tanrısı gibi çiftleşebilmem için, ağabeyi ve tahtırevancı kızı ha- vaya kaldırıp bacaklarını iki yana ayırdı. Bunu yaparken Ismac'ın es- ki Hint öğretisine uygun olarak Lord Şiva'ya gözlerimi diktim ve bu kutsal mabette bana ihsan etmiş olduğu nimet için dindarca teşek- kür ettim: *O felix lingam quae talem ad tantum meruit habere redemptorem.*

Edward Sellon, *Ephemeris Indica* (*1849*)

1. SEMBOLLER (GWALİOR)

A. TERCÜME (1)

Âşık erkek duygularını eyleme dökmeden evvel kıza ona olan tutkusunu uzun uzun itiraf etmeli; (eğer gerçekten de kızı rüyalarında görmemişse ya da başka kadınları düşlemekteyse) kızı gördüğü rüyalar uydurmalı; "Şu ana kadar kendimde sana olan duygularımı ve tutkumu itiraf edecek cesareti ve güveni bulamadım" demelidir. Karısından, karılarından ya da diğer sevgililerinden bahsedip, bu kişilerin artık kendisi için hiçbir şey ifade etmediği hususunda ısrarcı olmalıdır.

B. YORUM

Mahratta Oberoi Hotel, Gwalior
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün Dokuzuncu Gecesi [14 Haziran]

Şoför, *Bhagavadgita*'da Arjuna'ya danışmanlık yapan kutsal savaş arabası sürücüsü Krişna misali, "Direnç göstermelisin" diye fetva verdi. "Bedenin kışkırtmasını kontrol etmek için aklını kullanmalısın. Eski çağlardan beri kullanılan Hint usulüdür bu." Konu seks değildi; idrar tutmakla alakalı bir söylevdi. Mesanem Taj Mahal birası ve London cini yüzünden patlıyor olmasına rağmen arabayı yol kenarına çekmeyi reddetti; kayda değer bir gururla belirttiği üzere, sadece "birkaç yüz metre ötede" içinde "sanat şaheseri ve eyalet için de birinci sınıf bir sanat eseri sayılan" kenefi olan bir *dhaba*'ya (yol üstü lokantası) kadar yola devam etmemizde ısrar etti. Hem pratik, hem de güzel bir şeydi, ki bu eski Hintli âlimlere göre sonsuz zevk demekti.

Bir ağaç dibini kullanma isteğimi inatla reddetti: "Hayır, hayır. Birincisi, ağaçlar Hindistan'da kutsaldır. Onlar Tanrıça'nın ta kendisidir. İkincisi, tüm Amerikalılar Hindistan'ın sıhhi tesisat ve atıklar konusunda, daha spesifik olmak gerekirse işeme ve sıçma konusunda, geri kalmış bir ülke olduğu fikrine sahip. Bu yanlış. Arkeologlar Harrappa ve Mohenjo Daro'da tuvaletler, pisuvarlar, jakuziler ve

Fransız bidelerini de içeren gelişmiş bir sıhhi tesisat buldular. Müslümanlar tıpkı binalarımız, tapınaklarımız, saraylarımız gibi, tuvaletlerimizi de pislettiler, tanrılarımızın taştan heykellerini kırdıkları gibi seramikten halk tuvaletlerimizi de yok ettiler. Pis insanlar! İngilizler tahribata hakaret eklediler. Geçen yüzyılda Gwalior Kalesi'ni işgal etmiş General Adı Lazım Değil, bir seferinde, 'Mahratiler tarlalara işeyip sıçtıkları sürece Victoria Hindistan'ın İmparatoriçesi olacaktır' demişti. Artık kraliçe öldü ve biz de tuvaletler inşa ediyoruz. Sizi Hindistan'daki gelişmenin bir örneğine ve anıtına götürmek boynumun borcudur. Sadece birkaç yüz metre ötede. Benim de oy kullanan bir üyesi olduğum Vindhya Şoför, Sürücü ve Trafik Denetçileri Yüksek Komitesi yakın zamanda halkın kullanımına açılan bu tuvaletin inşası için hatırı sayılır miktarda bağış topladı. Bu yüzden isterseniz mesanenizi ve diğer ilgili organlarınızı kontrol etmek için uğraşın. Hanımefendi ve diğer kadınlar için ayrı tesisler olacak. Eski âlimlerimizin belirttiği gibi, bekleme süresi ne kadar uzun olursa alınacak zevk de o kadar büyük olur. Zaten artık çok uzakta değil."

Betondan inşa edilmiş küçük, gösterişli binanın duvarında üzerinde hem Devanagari hem de Latin harfleriyle aralarında "bir tuvalet rüyasının gerçekleşmesini sağlayan" Majesteleri Maharaja George Jivaji Rao Scindia Alijah Bahadur'un da bulunduğu bağışçıların adlarının yazılı olduğu bronz bir plaket bulunuyordu. Mimari Mahrati etkisini ima ediyor, birbirine zıt Müslüman ve Hint estetik duyarlılığını aynı potada eritiyordu. Besbelli yeni fırçalanıp temizlenmiş olan beyaz porselen pisuvara doğru yürürken, pis hâki bir şort giymiş, yağlı kırmızı bir bezle yüzünden sinekleri kovalayan, yere çömelmiş esmer tenli buruşuk bir ihtiyar beni selamladı. Penis elde, nihayet kendimi rahatlatma fırsatını bulmuşken yaşadığım ulvi mutluluğa (ve portatif paravanın arka tarafından sevgilimin işemesini duyabileceğim ek keyif hali), birdenbire ayaklarıma işediğimi fark etmemle birlikte gölge düştü: Beyaz porselen donanımın kendisi hem teknik açıdan kusursuz, hem de hayret verici derecede sıhhi görünüyordu, herhangi bir boruya bağlı değildi; idrar borudan direkt olarak aşağıya, (daha sonra köşedeki parya tarafından gizlice paspaslanmak üzere) yere akıyordu. Pisuvar tesisat gereci olarak değil, bir

sembol olarak işlev görüyordu. Hindistan'daki her şey birer sembol-dür: Her şey bir başka şeyi anlatır; hiçbir şey yalnızca kendisi değil-dir; her şey her şeyi, o da olmazsa herhangi bir şeyi ifade eder.

Vatsyayana, Şah Cihan'ın bu prensiple yaşadığını kavradı ve Man Singh bu prensibi Gwalior'daki olağanüstü kaleyi bölgeye hâ-kim, kuş uçmaz kervan geçmez, dimdik bir kumtaşı kayasının tam tepesine inşa ederek prestijini ve gücünü artırmakta kullandı. Gwa-lior'a girerken Lalita'ya kaleyi işaret ettim ve daha sonra Vindhya Şoför, Sürücü ve Trafik Denetçileri Yüksek Komitesi'nin oy sahibi üyesine bizi doğruca Scindia Hapishanesi'ne götürmesini söyledim.

Tam bir zaman kaybıydı. Tess Berkeley'yle görüşebilmem için bir Tanrı'nın kulu bile, birisiyle konuşmama yardımcı olacak bir baş-kasıyla konuşmama izin vermezdi, ki o da bir başkasıyla bir başkası-nın konuşmasını ve o bir başkasının konuyu ötekine söylemesini sağlasın. Mahkûmlardan birini ziyaret etmemin imkânsızlığını Lali-ta'nın "Lanet olsun, çok sıcak" lafından fazla duymuştum.

Mahratta Oberoi'deki Kam Sootra Bar ve Tandoori Snack Grill'de çalışan, cafcaflı klasik Malwa saray kostümü içindeki o dost canlısı barmen olmasa vazgeçecek ve Khajuraho'ya doğru yola çıka-caktım. Dyer'ın *General Guide*'ında barın isminin geçtiği dikkatimi çekmişti; oraya gitmek isteyişimin sebebi sadece sefil ve ıstırap veri-ci derecede ayık oluşum değil, aynı zamanda yerin ismiydi. Barmen-den bana peçete, bardak altlığı, içki karıştırıcı çubuk, mönü... "üze-rinde barın ismi yazan her ne varsa" onu getirmesini istedim.

"Evet, evet, her Amerikalı *Kam Sootra* hediyeliklerinden ister. Bü-tün Amerikalılar *Kam Sootra*'yı sever. Bütün Amerikalılar *Kam Sootra*'yı okumuştur." Barmen, *Kama Sutra* filmi Gwalior'da çekildiği için, yönetimin işletmeye yakın zamanda bu ismi verdiğini (ve "Taj Ma-hal" ismini terk ettiğini) açıkladı. "Bu bar starlarla dolup taşardı. Hat-ta bir seferinde Bayan Mira Nair şu anda tam sizin oturduğunuz ta-burede oturmuştu. Şurada Rekha, şurada Sarita Choudhury ve şura-cıkta da Indira Varma."

Hint sansürüne acı acı sövdükten, "Hint aşkını anlatan bir filmin Hindistan'da sansürlenmesi"nin ne denli kahredici bir ironi olduğu-na ilişkin sıkıntısını belirttikten ve bize birer içki daha koyduktan

sonra Gwalior'un yerlisi olmaktan ötürü duyduğu haklı gururu ilan etti:

"Burası tüm Asya'nın en güzel şehridir. Bayan Mira Nair bu yüzden *Kam Sootra* için burayı seçti. Aşkın bir numaralı şehridir, baştan başa *Kam Sootra*'dır. Burada ne kadar kalacaksınız?"

Hesabı getirir getirmez "Karımın" ve benim Khajuraho'ya gitmek üzere yola çıkacağımızı açıklayarak, Gwalior'da duraklamamın tek sebebinin Scindia Hapishanesi'ndeki bir arkadaşımı ziyaret etmeyi ummam olduğunu ama bunun imkânsız görünmesi nedeniyle daha fazla kalmamın anlamsız olduğunu belirttim.

"Bunu daha önce niye söylemedin dostum!" dedi gözlerinin içi gülerek ve bana yardımcı olacağı konusunda güvence verdi. Bar, babası hapishane denetçisi olan Vikram Bahadur adında genç bir çapkının takıldığı mekândı. "Seninle tanışmaktan ötürü manyak gibi mutlu olacak" dedi barmen coşkuyla. "Çok iyi tanıdığımdır. Bu mekâna adını değiştirmemizden hemen sonra sık sık gelmeye başladı. *Kam Sootra*'nın tüm yıldızlarıyla, hatta Bayan Mira Nair'in bizzat kendisiyle birlikte yiyip içip eğleniyor, onlarla hiç durmaksızın Hollywood ve Bollywood hakkında muhabbet ediyordu. Filmlerle ilgili her şeyi ve her Amerikalı kadını, erkeği ve çocuğu sever. Kendisi ABD'de, Hollywood'da, filmlerle ilgili şunu bunu yaparak yıllarca kalmış. İnan bana dostum, seninle konuşmaya can atacaktır. Amcası, yani babasının kardeşi olmanı isteyecektir, ki bu da ulu ve saygın hapishane denetçisinin sana mükemmel hapishanemize girmek için istediğin her türlü izni bizzat vermesi demektir. Arzu ettiğin her şeyi bahş edecektir. Hatta hapishanede geceleyebilirsin bile!"

"Tamam, bana bir London cin-tonik daha. Karım bira içecek."

Mahratta Oberoi Hotel, Gwalior
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün Onuncu Gecesi [15 Haziran]
Babalar Günü

Bundan daha iyisi olamazdı. Vikram Bahadur, babasının gözünün bebeği, UCLA Sinema Bölümü mezunuydu.

Neşeyle, "Los Angeles'a bayılıyorum" dedi ve bana bir Marlboro

ikram etti. "Oralarda takılmak ve film piyasasının nasıl olduğunu görebilmek için öğrenci vizesine ihtiyacım vardı. Okulla aram hiçbir zaman çok parlak olmadı; o yüzden kitap okuyacağımız yerde film seyrederiz diyerek, ki film seyretmeyi her zaman sevmişimdir, UCLA'in Film Tarihi ve Eleştirmenliği Bölümü'ne başvurdum. Tezimi Hint sinemasındaki seks, aşk ve sansür üzerine hazırlayacaktım ama UCLA'de yeterli malzeme yoktu. Hindistan'da her sene Amerika'da çekilen filmlerin elli katı film çekilir; ama yine de okulun arşivinde sadece *Meera Nam Joker, Nagin, Mahabharata, Jaya Jayamangala, Rati Ma, Banarsi Babu, Mayavatimaya, Kali Puja, Nala Damayanti, Prem Granth* (sadece siyah-beyaz kopyası), *Diwana ve* elbette *Apu Üçlemesi* bulunuyordu. Eldeki kaynaklar göz önüne alındığında, durumu kurtarmak için Hindistan'ın Hollywood filmlerindeki imajı hakkında 'Şark Aynası: *Mahatma Ülkesinin Şen Sihirbazı*'ndan *(The Merry Magician of Mahatma Land*–1912) *Zevk Şehri*'ne *(City of Joy*–1992)' başlıklı postmodern, neo-Vedacı, meta-Saidci ve göstergebilimci bir analiz yazdım. Bakmak istersen elimde bir kopyası var."

Eddie Edwardes ve Tina Valentina'nın oğlu olduğumu açıkladığımda zevkten kendinden geçti ve kulaklarına inanamadı.

"İnanamıyorum! Hayret edilecek şey! Türün örneği olarak *Kali'nin Laneti* üzerine koskoca bir bölüm yazdım. 1920 yapımı *Betty'nin Bombaylı Âşığı*'nın yanı sıra en sevdiklerimden birisidir. Film sömürgeci klişeleri ve yüzeysel basmakalıplığı kullanma hususunda emsalsiz. Acayip komiktir. Babanın Hint aksanı da zamanının çok ötesindeydi; öyle ki Peter Sellers'ın *The Party*'deki, lafları ağzında geveleyen Hintli performansının onunkini gölgede bırakması için aradan yirmi yıl geçmesi gerekti. *Tac Mahal* filminin çekilememesi gerçekten utanılacak bir şey. Jock Newhouse da o filmde babanla birlikte oynamayacak mıydı? Newhouse'un hayranıyımdır. Onun *Kali'nin Laneti*'ndeki kötü yogilere karşı beyaz kadınların imdadına yetişen ve çoğunu Meksikalıların oynadığı Hintli Tom Amca'ları haydutlardan kurtaran Sleeman performansı, en az Harrison Ford'un *Kıyamet Tapınağı*'ndaki yoksul, zavallı, küçük Hintli paganlara kutsal *linga*'larını geri almaları için yardım eden Indiana Jones performansındaki kadar enfes bir şekilde, Batı saflığını ve cehaletini göz önüne serer."

Genç Bahadur, Jock'un hâlâ hayatta olduğunu öğrendiğinde şaşırmış, memnun olmuş ve neşelenmişti. Ve aktörün sadece birkaç gün önce evlenmiş olduğunu söylediğimde bunu kutlamak için ısrarla birer içki daha ısmarladı. Kam Sootra'nın barmeni bize *Kama Sutra*'nın aktörleri ve set ekibi şerefine otelde verilen parti için icat ettiği özel bir kokteyli ikram etti: "Hari Vallbangar", "rom, scotch, cin, mango nektarı, misket limonu, hindistancevizi sütü, Hint dutu özü, şeker, gül yaprakları ve CIA'nin bile bilmediği çok gizli bir bileşenin" karışımıydı.

Ona annemim, Jock'un ve eğer becerebilirsem (Jock vasıtasıyla) Noreen Nash ve Bridget Kelly'nin, Patrick Swayze ve Harrison Ford'un imzalı fotoğraflarını bulacağıma söz vermemden çok memnun ve müteşekkir oldu. Ona benim için Scindia Hapishanesi'ndeki mahkûmlardan birisiyle bir görüşme ayarlayıp ayarlayamacağını sordum.

"Sanırım Berkeley denilen kadını kastediyorsunuz" diyerek güldü ve birer kadeh daha Hari Vallbangar ısmarladı. "Hiç problem değil. Babam ayarlayacak. Yarın öğleden sonra saat ikide orada olun."

Bardan ayrılmak üzere ayaklanana kadar Bahadur ve Lalita birbirine tek kelime etmedi.

"Affedersiniz, Bayan Roth? Yarın Profesör hapishanedeyken ben de size Gwalior'u gezdireyim. Kaleyi görmelisiniz, çok güzeldir. Mira'nın *Kama Sutra*'yı orada çekmesinin sebebi de bu zaten. Sizi motosikletimle alırım."

"Karımın yarın dinlenmesi lazım" diye kekelediğimde, ikisi de birbirinden bağımsız olarak, sanırım aynı şeye sırıttı.

"Ah, hadi ama" dedi Lalita, gözlerini evimde ailesinin önünde yaptığı gibi devirerek. "Bana bir şey olmaz."

Bahadur güldü ve Lalita'nın sersem babasına "kızıyla ilgileneceğim"i söylediğimde kullandığım kelimeleri aynı samimiyetle tekrarladı: "Ben onunla ilgilenirim."

A. TERCÜME (2)

Kadınların isteklerine hem saygı gösterip hem de bunlara meydan okumak önemlidir; ihtiyaçlarına ve hislerine duyarsızca yaklaşan bir erkeği sevmeyecekleri gibi, istedikleri şekilde itip kakacakları erkeklerden de hoşlanmazlar. Bu konuda Auddalaki'nin bilgeliğini yansıtan dizeler şöyledir:

Taş kalpli ya da utangaç bir kızı
ayartmakta tereddüt eden erkek
Onda küçük gören bakışlara ya da umursamaz iç çekişlere
sebep olduğu için suçlanmalıdır.
Ancak baştan çıkarma sanatını bilen
ve ilmin irfanıyla seven erkek
Kadının mutlak teslimiyetinin keyfini sürecek
kutlu ve mutlu kalpler sultanıdır.

B. YORUM (2)

Mahratta Oberoi Hotel, Gwalior
Jyeshtha'nın Aydınlık Yüzünün On Birinci Gecesi [16 Haziran]
Kali Jayanti

Bundan daha kötüsü olamazdı. Tess ve ben ayakları sallanan bir tahta masanın iki ucunda yüz yüze, soyulan yeşil boyalarının altından kırmızı pas görünen birbirine benzer metal sandalyelerde oturduk. Bir vantilatörün dahi olmayışı etrafı dayanılmaz derecede sıcak kıldı. Zeytin yeşili üniforma giymiş, Tess'in yaşlarında haşin bir kadın onun arkasında, aynı üniformaya, dimdik bakışlara ve soğuk tavra sahip benim yaşlarımda bir adam da benim arkamda durdu.

Soluk mavi bir sari giymiş olan Tess yalınayaktı ve ak düşmüş kısa saçları, biraz evvel kaşımış olduğu burnunun üzerinde çarpık duran kalın metal çerçeveli gözlüğüyle Ariana Arundel'den de yaşlı görünüyordu. Üzerinde herhangi bir takı bulunmamasına rağmen her iki el ve ayak bileğine de siyah sicim dolamıştı.

Kim olduğum hakkında en ufak fikri yoktu. "Elçilik'ten misiniz? Bana kâğıtlarımı getirdiniz mi? Mektup var mı? İmzalayacağım bir

şey? İmzalayacağım. Evet, imzalayacağım. Yemin ederim."

Duygulanmış gibi bir hali yoktu ve umut ya da hayal kırıklığının dışavurumu söz konusu değildi: ne kabulleniş, ne öfke, ne de keder. Soruları rastgele ve anlamsızdı: "Indiana'nın başkenti neresidir? Geçen yıl müzikal–komedi dalında en iyi aktris Oscar'ını kim kazandı? Aşk nedir? İngiltere'de saat kaç? Honolulu'ya bir biletin fiyatı nedir?" Ve yavaş yavaş soruları bilmecelere dönüştü: "Yalnız bir kadın var ve dışarısı uzun zamandır karanlık, haftalardır ve bu kadına sanki sonsuzluk gibi geliyor ve bu yüzden yataktan hiç çıkmıyor. Aptal kız. Gece zannediyor! Odasına bir ayı geliyor. Ayı ne renk?"

"Beyaz" diye yanıtladım; ufalanıp inlemeye dönüşen gevrek bir gülümsemeyle adeta gıdakladı.

"Aaa, nasıl tahmin ettin? Biliyor olmalısın. Önceden duydun. Biri ağzından kaçırdı. Ama aslında ayının gölgesi siyahtı ve kızın gördüğü de oydu."

"Tess, beni hatırlamıyor musun? Leopold Roth. Leo. Hatırladın mı? Berkeley'de arkadaştık seninle, ikimiz de öğrenciydik. George Washington Üniversite'ne giden Carl adında bir erkek kardeşin vardı. Bunu hep hatırlıyorum; çünkü beni acaba Cal Berkeley'ye giden bir George Washington da var mıdır diye meraka düşürmüştü. Seninle çıktık. Flört ettik. Hatırladın mı? Oakland'deki yerinde, o iki çocukla paylaştığın evde kalmıştım. İsimlerini unuttum. Sen hatırlıyor musun?"

Birdenbire sanki bana gerçek bir şey sormaya hazırmış gibi gözlerimin içine baktı.

"Hatırlıyor musun?" diye tekrarladı. Aslında bu bir soru değil yankıydı ya da sesimi taklit eden bir papağanın ağzından çıkan kelimelerdi.

"Hatırlıyor musun?" diye tekrar sordum ve farkına vardım ki, bu soru ona sorgulaması esnasında pek çok kez, pek çok değişik şekilde ve farklı amaçlara yönelik sorulmuş olmalıydı; çünkü tehditkâr bir merciye hitap eder gibi cevap verdi:

"Hayır, herhangi bir toplantı hatırlamıyorum. Hayır, Bhairav Singh adında birini hatırlamıyorum. Hayır, Naxalit'lerden bahsedildiğini hatırlamıyorum. Hayır, hiçbir silah ya da patlayıcı gördüğü-

mü hatırlamıyorum. Hayır, devrim ya da kurtuluşla ilgili herhangi bir konuşma hatırlamıyorum. Hayır. Hayır. Hatırlamıyorum. Berkeley'de meydana gelen hiçbir devrimci olayla alakam yok. Hayır, uyuşturucu kullanmadım. Hayır. Hatırlamıyorum."

"Senin için yapabileceğim bir şey var mı Tess? Temas kurabileceğim biri ya da ona benzer bir şey?"

Ezberinden söyledi: "Başbakan'la konuşun. Lütfen ona ıslah olduğumu bildirin. Ben çalışkan ve dürüst bir insanım. Amerika Birleşik Devletleri'nde mutlu ve sağlıklı bir hayat sürmek istiyorum. Doğuştan Amerikan vatandaşıyım, ancak Hindistan Hükümeti'nin kanunlarına da saygı duyuyorum ve o kanunlara uymayan, onları desteklemeyen bir şeyi asla yapmam. Hindistan dünyanın en büyük demokrasisine sahiptir. İyi bir ülkedir. Hint Polisi, Hint adli makamları ve hapishane yetkililerinin nezaketine ve adalete müteşekkir olmakla birlikte artık evime dönmek istiyorum. Hayalim dürüst, çalışkan bir erkekle tanışmak. Onunla evlenmek ve bir aile kurmak istiyorum. Sakin bir hayat sürmek istiyorum. Tüm kanunlara uymak istiyorum. Şimdi evime gitmek istiyorum."

Hayır, bundan daha kötüsü olamazdı. Sadece Tess'le görüşmemden değil, Bahadur'un Lalita'yı ayartmaya teşebbüs ediyor olması ihtimalinden de rahatsızlık duymuştum.

Otelin resepsiyonisti ıstırabımla alay eden riyakâr bir neşeyle gülümsedi.

"Sevgili Bayan Roth sizin için bir mesaj bıraktı, Efendim."

Sevgili Profesör Roth,
Umarım hapishanede işler yolunda gitmiştir. Hem kaleyi hem de sarayı gezdim. Çok güzel ve eğiticiydiler! Sanırım Hindistan'ın keyfine varmaya başlıyorum. Bir arkadaşla birlikte Kajeraho'ya [yazıldığı gibi] doğru yola çıkıyorum, isterseniz orada buluşabiliriz. Orada Best East Öğrenci Pavyonu'nda [1] kalıyor olacağım. Kolay bulunabileceğini söylediler. Adres Dyer Rehberi'nde var. Hapishanede daha uzun vakit geçirmek isterseniz ya da eğleniyorsanız ve Kajeraho'ya hemen gelmek istemezseniz sorun değil. Gerçekten değil. Ben iyiyim. Siz gelene kadar takılabilirim. İyi eğlenceler.

Öğrenciniz,
Lalita

Gözle görülür bir panik içinde bağırdım: "Ne zaman gitti?"

"Birkaç saat evvel, Efendim "dedi aşırı kibar resepsiyonist gülümseyerek. "Eşinizi merak etmeyin. Kendisi son derece neşeli bir ruh hali içindeydi."

"Genç bir adamla mı?"

"Eğer Bay Bahadur'u kastediyorsanız –ki sanırım öyle– hayır Efendim, kendisi şu anda Kam Sootra Bar'da."

Şaşkınlık ve panik, dehşet ve ıstırap içinde, fena halde bozulmuş ve hakarete uğramış vaziyette, yıkılmış ve öfkeden kudurur bir halde Bahadur'un Hari Vallbangar içmekte olduğu bara doğru fırladım.

"Roth! Nasılsın yahu? Hapishanede her şey yolunda gitti mi? Babam memnuniyetle ayarladı. Ünlü devrimci misafirimiz nasıllardı bugün?" Güldü. "Bir içki içer misin?"

"Lalita'ya ne oldu? Ona göz kulak olacağını söylemiştin! Ne yaptın sen?" Bağırıyor olmam barmeni oldukça utandırdı; ama umursamadım.

"Meraklanmayın Profesör, O iyi. Eminim harika vakit geçiriyordur. Çok düzgün bir adamla tanıştı. Mihracenin sarayında antik otomobil koleksiyonuna bakıyorduk, arabalar hakkında çok şey biliyormuş gibi görünen bu Amerikalıyla konuşmaya başladık. Anlaşılan o ki, her şey hakkında çok bilgili. Harika bir adam. Adı Paul bilmemne. Barış Gücü'nden; ya Bhutan ya Sikkhim ya da konumlandıkları o küçük Himalaya krallıklarından birinden gelmiş. Hint filmleri hakkındaki engin bilgisi ve sayısız Hint filmi seyretmiş olması beni bir hayli şaşırttı. Siz Hint filmi sever misiniz?"

"Gitmeliyim. Onlara yetişmem lazım."

"Sakin olun Profesör. Babam yarın akşam sizi yemeğe bekliyor. Eminim Paul *karınıza* iyi bakacaktır. Karınıza derken göz kırptı ve öne doğru eğilip, barmen ve diğer müşteriler (masada oturan iki Fransız kadın) duymasın diye sesini alçalttı. "Bana her şeyi anlattı. Yani ikiniz hakkındaki. Meraklanmayın. Bana güvenebilirsiniz, kimseye söylemem. Halden anlarım. L. A.'de yaşadım ben." Küçümseyici bir edayla gülümsedi. "Hey Saleem, Prof'a bir Hari Vallbangar ver. Benim hesaba yaz."

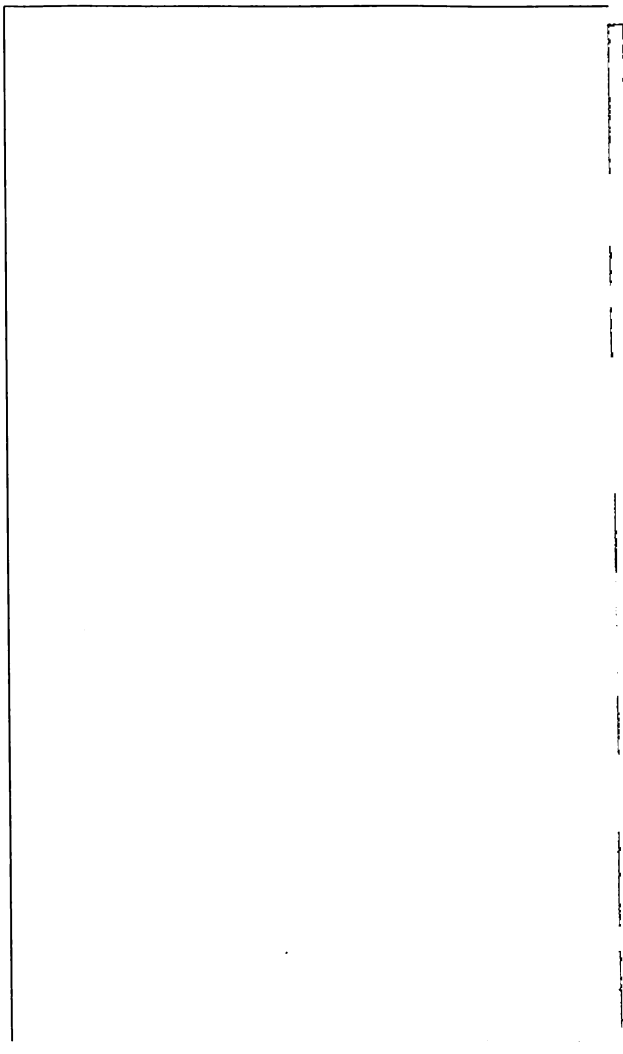
Ne söylediğine kulak asmadan kendimi bardan dışarı attım ve

Onu orada bulurum beklentisiyle çılgınlar gibi odaya koştum. Araba çağırmak için resepsiyonu aradım. Ertesi sabaha kadar yapılacak bir şey yoktu. Kalakaldım. Bekliyorum. Neden bana bunu yaptın?

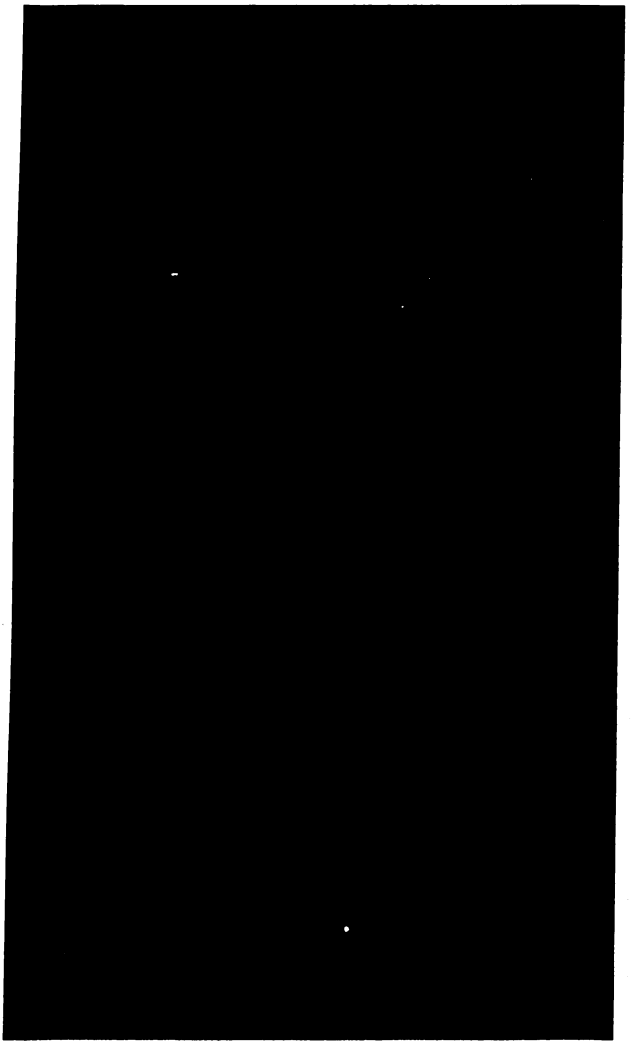
Dikkatimi toplayamıyorum. Pencereden dışarı bakıyorum: Bir şey yok. Hayır. Sadece karanlık, zifiri karanlık. Ve karanlık, tıpkı Hindistan'daki diğer her şey gibi, bir sembol, berbat bir sembol. Sessizlik de öyle. Boş yatak da, şifonyerin üstündeki boş şamdan da, duvardaki boş ayna da, boş sayfalar da:[1]

1. Çevirinin beyaz tercüme sayfasını izleyen siyah yorum sayfası bana önce Laurence Sterne'ün *Tristram Shandy*'sini (Cilt 1, Bölüm 12) hatırlattı. Ancak üzerinde düşününce, bunun Sterne'cülükten ziyade Şah Cihan'cılık olduğunu ve sayfaların İmparator'un iki Tac Mahal hakkındaki mimari hayalini kopyaladığını fark ettim.

A. TERCÜME (3)

B. YORUM (3)

Şimdi uyandım. O gerçekten gitmişti.

Dün gece kendimi ne kadar üzgün, kaybolmuş hissettiğimi ve nasıl baştan ayağa acılar içinde kıvrandığımı fark ettim; çünkü daha önce hayatım boyunca yapmayacağım ve kendimi yaparken hayal bile edemeyeceğim bir şey yaptım. Avuntu bulmak amacıyla kendimi yatağın başucundaki etajerin çekmecesinde duran ücretsiz *Bhagavadgita* nüshasına teslim ettim: "Feragat etmek özgürlüktür. Bir erkek şehvet ve öfke, arzu ve korku eksikliği çekiyorsa, bir şeyin özlemini duymuyor ya da bir diğerini reddetmiyorsa kuruntularının zinciri çözülür. Arzuyu bir kenara bırak..."

Kitap kalbime *Kamasutra*'dan daha az teselli verdi. Endişeyle Birleşik Devletler'e telefon açtım, ruhun karanlık gecesinin kalbinden Sophia'yı çağırdım, Tess'in hapishanede geçirdiği süreden daha uzun zamandır benim olan meleksi eşimi, iki haftadır konuşmadığım iyi ve cömert karımı aradım. Çınlayan "alo"sundaki sevgiyi duymaya ihtiyacım vardı.

"Alo. Alo! Ah, merhaba, aradığına nasıl sevindim. Geçen gün, Jock'un düğününden hemen sonra seni Premsagar Konukevi'nden aramaya çalıştım. Düğünü anlatmak istedim. Venüs'ü bilemem ama Jock bulutların üzerinde dolaşıyor. Resmen cennette. Son derece, sevimli, son derece komikti ve görünen o ki gerçekten âşık. Seni sordu. Sana bir de doğum gününde Isaac'i aramayı unutma diyecektim. Unutma. Onun hislerini incitme. Ve kitabı hakkında mutlaka bir yorumda bulun. Ah, Leo, neredeyse unutacaktım. Seni Delhi'den aradığımda biraz aklımın karıştığını söylemeliyim. Konukevinin resepsiyonundaki görevli öldüğümü öğrendiğinde çok üzüldüğünü söyledi."

"Ona *öldüğünü* söylemedim" diye araya girerek hızla sözünü kestim. "*Üzüldüğünü* söyledim. Ayrı kalmamızı istemediğini; o yüzden ben giderken üzüldüğünü söyledim. Öldüğünü değil, üzüldüğünü."

"Gerçekten üzüldüm, Leo" dedi Sophia.

"Ben de üzüldüm, Sophia" diye yanıtladım. "Seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim. Lütfen bunu bil. Lütfen bunu hatırla. Her zaman hatırla."

2. İŞARETLER (KHAJURAHO)

A. TERCÜME (1)

Bir erkek aşağıdaki işaretleri takiben kızın kendisini sevdiğinden emin olabilir: Kız gözlerinin içine bakmaz ama erkeğin farkında olmadığını düşündüğü zamanlarda ona gözlerini dikip bakar ve bir işe dalmış olduğu zaman da erkeğin onu seyretmesini bekler; başka bir şeyle uğraşıyormuş gibi yaparken ona vücudunun hoş yerlerini gösterir (yüksek rafta duran bir şeye uzanmak ya da yere düşen bir şeyi almak için eğilmek gibi). Gülümsemeler ve kaş çatmalar, tıpkı kahkaha ve gözyaşları (ya da antitezi: nefret ve umursamazlık) gibi aşk belirtileri olabileceğinden erkek (bu metnin yardımı, uzman erotolojistlerin danışmanlığı ve deneyimli âşıkların uyarılarıyla) gayretli ancak sabırlı bir şekilde kızdaki muhabbet duygularını tahlil etmelidir. Aşkın işaretlerini okuyabilmek, en az yıldız haritalarını, kuşların uçuş biçimlerini ve şairlerin sözlerini yorumlamak kadar bir sanattır.

A. YORUM (1)

Holiday Inn Hotel, Khajuraho
Dolunay [20 Haziran]
Richard Burton'ın Hindistan'a İlk Ayak Basışı (1842)[2]

"Onunla yattın mı?"

"Bu sizi hiç ilgilendirmez."

"Evet, ilgilendirir. Ailene söz verdim. Hindistan'da başına gelen her şeyden ben sorumluyum. Baban bu yolculukta birisiyle yattığını öğrenirse beni öldürür."

"Bana bakın Profesör Roth! Ben yetişkin bir kadınım. Ne yaptığı-

2. Burton'ın romantik (egzotik ve erotik) fantezileri Hindistan gerçeğiyle ilk karşılaşmasında derhal tuzla buz oldu. "Pislik, tiksindirici koku, izbelik ve sefalet"in nasıl aklını başına getirdiğini ve yaşadığı hayal kırıklığını yazdı. Bombay limanına yanaşmayı bir tablo ya da hikâyedeki bir kadına âşık olmayla kıyaslamış ve uzun çabalar sonucunda, nihayet onunla baş başa kaldığında ve onu kollarına alıp soyduğunda, onun aslında yıkanmamış olduğunu ve "mahrem yerlerinden tiksindirici salgılar sızdığını, pis kokulu idrar damlattığını ve kokuşmuş dışkıyla kabuk tutmuş olduğunu fark etmenin kişinin ne hayalini kurduğu ne de umduğu bir şey olduğunu" belirtmiştir (Francis White'a mektup, 1875).

mı biliyorum. Bir sürü adamla yattım. Kiminle, ne zaman, nerede, nasıl ve neden yatacağıma kendim karar verebilirim. Seks hayatım ne babamın, ne annemin, ne sizin, ne de bir başkasının üzerine vazife değil."

"Onunla yattın, belli. Söyle bana. Yattın onunla. Sadece evet ya da hayır de."

"Siktir git!"

Söylediği "siktir git" ne anlama geliyordu? Buyruğuna itaat etmenin (en mahir yogiler hariç) fiziksel imkânsızlığı düşünülürse, belli ki gerçek bir niyeti göstermiyordu. Anlambilimsel bir problem, göstergebilimsel bir meydan okumaydı, ki yorumsal ikilem oluşundan bahsetmiyorum bile: Şartlar ve çevre ("ne zaman" ve "nerede" ile birlikte) göz önüne alındığında, nesne ile özne, konuşmacı ile hitap edilen dinleyici hesaba katıldığında, biri alabildiğine keskin, diğeriyse yumuşak o iki doğurgan morfemden oluşan metin ne manaya geliyordu? Neden ve nasıl o manaya geliyordu (mana hem *kasıt* hem de *delalet etme* açısından)? *Intentio operis* ile *intentio lectoris* arasındaki bu konuşma metninde yer alan mantıksal bağlantı noktası neydi?

Bara, yanıma gelmesi bir saatten uzun sürdü.

"Özür dilerim" diye mırıldandı ve bir elini omzuma atarken sözde mahcup bir edayla alnımdan öptü. Oturdu, bir bira ısmarladı ve beni büyüledi. "Özür dilerim Profesör Roth. Ama benimle konuşma tarzınız tıpkı aileminki gibiydi; sanki seks kötü bir şeymiş, sanki bakire filan olmalıymışım gibi, gerçekten katı ve tutucuydu. Bundan nefret ediyorum. Hakikaten keyfimi kaçırıyor. Kendimi kaybettim. Size o kadar kızmadım. İlk regl olduğum günden beri ailemden gördüğüm muameleye kızgındım. Seksi anlamıyorlar. Hadi, beni affedin. İyi davranın. Paul tatlı bir çocuktu. Birlikte eğlendik. Anlamanız lazım, Hindistan'a geldiğimizden beri hiç genç insanlarla bir arada bulunmadım; yani bir şeyler paylaşabileceğim, birlikte eğlenebileceğim insanlarla. O gitti zaten. Büyük ihtimalle bir daha görmeyeceğim, en azından biz Delhi'ye dönene kadar. Artık ondan bahsetmeyelim. Olur mu? Ve lütfen aileme söylemeyin. Olur mu? Hadi tapınaklara gidelim. Olur mu? Gerçekten güzeller. Onları bu sabah gün doğarken Paul'le birlikte gezdim. Çok güzeldi."

Gittikçe daha fazla kavrıyordum ki, âşık olmak bir hikâyenin içinde olmaktı (böylece aşk hem *gönül macerası* hem de *anlatı* manasına geliyor). Her âşık şair olmasa da, hayali hikâyeler yazan kişidir. Bilinçli ya da bilinçsiz, sevgililer arasında edebi bir suçortaklığı vardır; kahramanları kendileri olan bir metni ortaklaşa yazarlar. Olaylar dizisinin ve yapısının kontrolünü kaybetseler bile, içeriği onarırlar ve mesaj ile anlamı iletmeyi becerirler. Hikâyenin geçtiği yeri ve kostümleri belirler, işaret ve sembolleri oluştururlar; aşklarını arzuları doğrultusunda bir komedi ya da trajediye, maceraya veya alegoriye, korkutucu ya da heyecanlı bir öyküye, durum komedisine veya pembe diziye dönüştürmek için gerekli yaratıcı gücü sürdürmek adına rastgele kişileri yoğurup büyüklü küçüklü bir oyuncu kadrosu kalıbına dökerler. Benim hikâyemdeki kötü adam Lalita'nın aziziydi:

"Harika bir çocuk. Tanısanız hoşlanırdınız. UC Berkeley'de dilbilimi ya da ona benzer bir bölümde yüksek lisans öğrencisiymiş. Universitenin onun 'Şam'ı olduğunu söyledi –ne demek istediğinden emin değilim (o kadar akıllı, öyle çok şey biliyor ki!)– Bir gün derse giderken aniden etrafını ışıklar sarmış gibi olmuş ve başarı kaydettiği tüm o entelektüel şeyin aslında hiçbir anlamı olmadığını fark etmiş. Pratikte uygulaması olmayan, diğer insanlara önemli bir konuda yardımcı olma potansiyeli bulunmayan bir konuda yüksek öğrenim görmenin bencilce olduğunu anlamış. Kendini insanlığa yardım etmeye adaması için bir tür çağrı almış. Barış Gücü'ne katılmış. Burada işi bittiğinde tıp okumak için Amerika'ya dönecek, AIDS ve cüzam gibi hastalıkları tedavi edebilmek için, ki buraya dönüp 'Hindistan'daki hastalık, yoksulluk, sefalet ve umutsuzluğa karşı tek kişilik savaşında' daha faydalı olabilsin. Çok güzel değil mi? Bu yüzden ayrılmak zorunda kaldı. Bir toplantı için Kalküta'ya gitmesi gerekti; cüzamlı çocuklara yardım komitesinde. Biraz *Zevk Şehri*'ndeki o çocuk gibi. Patrick Swayze'ye de benziyor.

Tanısan ondan hoşlanacağını biliyorum çünkü Hindistan hakkında her şeyi biliyor. Ve bildiklerini sadece kitaplardan öğrenmemiş; burada iki yıl yaşamış, gerçek anlamda yaşamış: İnsanlarla, gerçek insanlarla, yoksul, sıradan insanlarla onların evlerinde, çamurdan kulübelerde uyumuş; zengin Amerikalıların kaldığı lüks otellerin

birinde kendine bir oda tutmamış. Onlara yardım ediyor. Ağustos ayında orada olursa diye Delhi'deki konukevinin adresini verdim. Onunla tanışmanı gerçekten istiyorum. O da ziyaret etmek isteriz diye bana kendi adresini verdi. Yaşadığı köy, belli ki, çok güzel. Himalayalar'ın tepesinde. Gitmek isterdim. Ona *Kamasutra*'yı tercüme etmekte olduğunu söyledim; çok ilginç buldu. Biliyorum, ondan çok hoşlanırdın. Harika bir espri anlayışı var. Beni uzun zaman gülmediğim kadar çok güldürdü. Akademik şeyi reddetmiş olsa da şahane bir beyni olduğunu anlayabiliyorsun. Şakalarının çoğunu, tıpkı seninkiler gibi, anlayamadım. Tuhaf bir şekilde bana senin gençliğinde nasıl biri olduğunu hatırlatıyor; yani sarı saçları ve mavi gözleri dışında ve elbette ki fiziksel yapısı haricinde: Bayağı güçlü çünkü çok egzersiz yapıyor; köyüne su borusu döşüyormuş. Dev boruları dağdan yukarı taşıyor. Zor ama, o kadar çocuğun dizanteriye yakalandığını gördükten sonra kirli derelerden su içmeye devam etmelerine gönlü razı olmamış. Ve soyadının ne olduğunu asla tahmin edemezsin. Rothberg! Paul Rothberg! Belki gerçekten akrabasınız! *Roth*berg. Ailen ya da onların ailesi adını değiştirmiş olabilir mi? Paul pek çok Musevi'nin bunu yaptığını söyledi."

"Hayır" dedim gülümseyerek ve aşağılık oğlana duyduğum nefreti gizlemeye çaba sarf ederek. "Hayır, Rotschild. Babamın adı Edward Rotschild idi; Baron Lionel Walter Rotschild'ın oğlu, Lubavitch Hahamı'nın yeğeni ve Saygıdeğer Solomon von Rotschild'ın torunuydu. Rotschild'dan Rotschild doğdu –ve bu tayfanın içinde bir *berg* yoktu– hem de ta Mısır'dan topluca göç edildiğinden beri!"

Tapınak kompleksinde sümüklü Rothberg'in Ona anlatmış olduğu her şeyi hevesle nakletti: (üzerinde seks cambazlığına dair her türlü sapık teçhizatın ortasında ata binen bir rahip figürü olan ["binmek" kelimesi argo anlamıyla]) bu duvar süsü eski Hintlilerin aşk söz konusu olduğunda, sekse çakılıp kalmış bilgelikleri çerçevesinde kutsal ile kâfir olan arasında ayrım yapmadıklarını gösteriyordu; rölyefler Tantrik aşk ritüellerinde deneysel olarak gerçekleştirilen dinsellik ve cinsellik arasındaki girift bağlantıyı ortaya koyuyordu; birbiriyle sevişen bir erkek ve kadın, kutsal bir ibadet yapıyordu... bla, bla, bla.

"Buraya gelin Profesör Roth, bunu görmeniz lazım. Tanrım, çok

güzel değil mi? Paul ilahi aşkın tüm yoğunluğunu, tanrıların cinselliğini yakaladığını söyledi. Dedi ki, bu zarif, bin yaşındaki âşıklar aşkın sonsuzluğunu kanıtlıyormuş. Sizce güzel değil mi?"

Tek kelimeyle, dolaylı yoldan ukala bir laf etmek için tedbirle düşündüm. Neticede ben Onun öğretmeniyim. "Aşkı anıtlaştırma ve eşyanın özünde bulunan faniliğin ötesine geçme teşebbüsleri olan bu tapmaklar" diyerek dalgın bir edayla onlara bakarken açıkladım, "en az Tac Mahal kadar ve *Kamasutra* gibi, her şey olup bittikten sonra başarısız oluyorlar. Taş, mermer ve kitap bedenden daha uzun yaşar; ama sonunda hepsi toza dönüşür. Emeller beyhudedir. Sonsuzluğun görkemini vaat eden tapınak, türbe ve yazı unutuluşun kasvetli dipsizliğine teslim olur. Sonunda ve gerçekten *sonu* kastediyorum; yaşayarak öğreniriz ki taş rölyef, mermer kubbe ve palmiye yaprağı sayfaları bize yalan söylüyor. Onlar bunu biliyorlar ve inandığımız için saflığımıza ve cahilliğimize arkamızdan gülüyorlar. Aşk gerçeğin haşin çölünde serap değilse de, hoş bir vahadır. Gerçek olan şu ki, hiçbir şeyden başka hiçbir şey sonsuz değildir."

Tüm tevazuma rağmen, az önce ağzımdan çıkmış bulunan laflarla epey gurur duymuş, "gerçeğin çölü"ndeki şiirsel (ancak itiraf etmeliyim ki bir parça yapmacık) telkin edicilikten ve "hiçbir şeyden... hiçbir şey"imin belagatle (yine itiraf etmeliyim ki bir parça varlıkbilimsel açıdan gereksiz yere tekrarlanan) yerinde kullanımından tatmin olmuştum.

"Paul öyle söylemedi" diyerek savunur gibi cevap verdi ve içten bir acımayla ekledi: "Yani siz kendi fikrinizde özgürsünüz tabii; ama bu şekilde düşünmeniz biraz üzücü. Sanırım sizin yaşınızdayken insanın aşktan gözünün korkması kolay. Yani, enerji lazım. Ben Leroy tarafından reddedilme duygusuna yenik düşmemek için çok çaba sarf etmek zorunda kaldım. Bana dürüst davranmadı. Ama inanıyorum ki çaba buna değer. Paul de öyle düşünüyor."

Bu insanı hasta eden, iğrenç yağcı herif hakkında hissettiğim candan garezi açığa vuracak tek bir ifadenin bile Onu benden uzaklaştıracağının gayet farkında olarak, sadece yirmi dört saatlik çocuksu ahbaplık sonucu zührevi bir hastalık gibi oğlandan kapmış olduğu yavan saçmalıklardan istifade ettim.

Hepsinin zalimce gerçek olduğunu duygusal bir şekilde kafamı sallayarak, kederle onayladım; sayısız trajik aşk deneyimimden sonra soylu çabaya olan inancımı maalesef yitirmiştim:

"Evet, korkarım ki yitirdim. Ancak inancımı kaybetmiş olsam da, ümit etmekten tamamen vazgeçmiş değilim."

Hemen işe yaradı. Elimi kavradı ve sempatiyle adımı söyledi: "Leo."

Aşk, kahramanlık ya da din adına inşa edilmiş Hint anıtlarında âdet olduğu üzere, içinde bulunduğumuz tapınak kompleksinden dışarı çıkarken etrafımız hediyelik eşya, gezi rehberi ve kartpostal satan seyyar satıcılar tarafından sarıldı. Hep merak etmişimdir, neden tapınağın taşında kutsal görünen bir tasvir seyyar satıcının elindeki kartpostalda pis durur? Lalita'ya Parshvanath Tapınağı'nın duvarındaki çiftin, onu çok memnun eden, alçıdan yapılma açık saçık bir eşini satın aldım ve O da elimi tekrar tuttu. Satıcı uyuşturucuyla ilgilenip ilgilenmediğimi merak etti: "Haşhaş? Kahverengi Şeker? Çin İşi Beyaz?"

Elbette, sürekli olarak bıyıkları yeni terlemiş, hormonları aşırı çalışan yeniyetme oğlanlar tarafından iştahla süzülüyorduk: Birbirlerine bizi işaret edip çükleriyle oynuyor, kıkırdayıp yüksek sesle kaba saba gülüyor, aralarında fısıldaşıyor ve zaman zaman bize İngilizce seslenecek kadar cesaretlenip, "Khajuraho'daki aşk heykellerimizi nasıl buluyorsunuz?" ya da "Khajuraho'daki şahane seks heykellerini beğendiniz mi?" gibi ya da Hintçe olarak (aynen çeviriyorum), "Lütfen annem olur musunuz, memenizi emmek istiyorum", "Yaşlı adamın penisini nasıl sertleştiriyorsunuz?" Lütfen aynısını bana, erkek arkadaşlarıma ve ailemin erkek üyelerine de yapın" benzeri espriler patlatıyorlardı.

Muhtemelen benim yaşlarımda bir rikşacı, tıpkı Khajuraho'daki turistler sayesinde geçinen pek çok diğer satıcı gibi, gözü pek bir dil cambazıydı. Lalita'nın onun Hintçe'sini, Bengalce'sini, Malayaca'sını ya da Tamilce'sini anlamadığını fark eder etmez misafirperver (ama dişsiz) bir gülümsemeyle İngilizce'ye geçti: "Erkeğin yorgunken, Madam, ben on numara penisimi senin içine çok güzel koyarım. Benim adım Mister Sanjay. Seni her zaman severim." Cevap alamayın-

ca söylediklerini Fransızca tekrarladı: *"Je suis m'appele Monsur Sanjay. Si vôtre vieux homme est very fatigué, je voulez-vous mettre ma grande verge dans votre petit chat s'il vous plait."* Ardından Herr Sanjay Almanca konuştu: *"Ich Deutschgermann talken, ja, ja, Frau, mein Schwanz Nummer eins, Kann Dir eins drehen. Jawohl, Name ist Sanjay. Ja, ja. Liebe immer, ewig."* Lalita adamın gülemsemesine "Siktir git" diye karşılık verdi. Muhakkak ki, diye düşündüm, adama yönelttiği bu sözlerle kastettiği şey birkaç saat önce aynısını bana söylediğinde kastettiğinden çok farklı.

Tüm bu "Akşam-atışması" (burada öyle diyorlar) beni açıklama yapmaya teşvik etti; Lee kot pantolonu ve California Girl tişörtüyle güzel görünse de, annesinin biliyormuş gibi bavuluna koyduğu kamezlerden birini giymesi hem göze güzel görünmesi hem de görgü kuralları açısından daha uygundu.

"O konuyu Paul'e sordum" diye yanıtladı, sanki Paul'ün ne düşündüğü umrumdaymış gibi. "Ve o da belki sutyen takmamın iyi olacağını, bunun dışında, giydiklerimin hoş olduğunu ve Hintli erkeklerin beni Bombay ya da Delhi'li zengin, havalı bir piliç sandıklarını söyledi. Bu onları belli bir mesafede tutup, Batılı kadınların başaramayacağı bir şekilde onların gözünü korkutuyormuş. Paul dedi ki, eğer Hint kıyafetleri giyip Batılı bir erkeğin yanında dolaşırsam beni fahişe sanırlarmış. Ama Batılı kıyafetler içinde sadece kozmopolit görünüyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz? Paul Hindistan'ı gerçekten tanıyor."

Öğle yemeği yemek, havuza bir dalıp çıkmak ve birbirimize sırtımızı dönerek uyumak için otele geri döndük. Çok az konuştuk. Bu otelin resepsiyonistine Lalita'nın kızım olduğunu söylediğim için (hangisinin daha inanılır olduğunu test etmek amacıyla evlilik yalanından sonra deneysel bir değişiklik), resepsiyonist Hintçe'yi Lalita'nın Hintli annesinden öğrendiğimi düşünerek benimle o lisanda konuştu. Evlilik için uygun Hintli bir damat mı aradığımı sorduğunda Lalita adamın ne demek istediğini anlamadı.

Hintçe, "Eğitimini tamamlamadan olmaz" diyerek açıkladım. "Bu arada, eğer otelde tek başına kalırsa, lütfen gözünüzü üzerinden ayırmayın." Dr. Gupta'dan alıntı yaptım: "O kadar saf ki, genç bir şerefsiz Ondan faydalanmaya teşebbüs edebilir."

Akşamüzeri, Onun içtiği çay ve benim içtiğim cinden sonra, şehrin dışında bulunan bir tapınağın restore edilmemiş, üzerinde otlar bitmiş kalıntılarını ziyaret etmek üzere iki bisiklet kiraladım. Yeni beliren bulutlar sıcaktan kurtulmamızı sağladı. Biz geçerken çöp karıştıran başıboş köpekler çalıların içine kaçtı, leş kargaları ağaçlara ve dökülmekte olan aşk tapınağının yıkıntılarına kondu. Ön cephedeki eski âşıklarda zamanın izleri vardı; kucaklaşmalarda ufalanmış, erotik birleşmelerde çürümüş, aşkta yok olmuşlardı. Şurada taştan bir el duruyor, bir göğüs, eskimiş bir yüz, bir uyluk, bir hayvan, aşınmış bir tanrı; bu tarafta karşımıza tanınmaz hale gelmiş ama çıplak olduğu anlaşılan bir heykel gövdesi ve ötede de birbirine sarılmış iki lekeli bacak çıkıyordu. Belli belirsiz görülebilen bir öpücük, kırık bir parmak, hüzünlü bir göz (yağmur yanağı silinmez gözyaşları gibi lekelemiş), hayal meyal bir arzu. Karganın biri "gidin buradan" diye uyarırcasına öterken, bulutların gaddar tentesi daha da kalınlaşmış, kararmış ve yeryüzüne yaklaşmış gibi göründü. Toz içinde, tembel bir manda kuru otları çiğnedi ve umursamaksızın kuyruğunu kaldırarak sıçtı. Uzaktan gök gürültüsü duyuldu. İlk damlalar düşmeye başladı ve biz bir zamanlar âşıkların kutsanmak ve arzularının gerçekleşmesi için dua ettikleri terk edilmiş tapınağa sığındık. Konuşmadık ama yağmuru dinledik; birbirimize bakmadık ama susuz toprağın renk değiştirmesini seyrettik. Papağanlar mehua ağaçlarının yaprakları arasına sığındı. Cesaretimi toplamam biraz zaman aldı: Önce yüzünü tutup evet umuduyla kendime çevirdim, hayır korkusuyla Ona doğru eğildim ve özlem içindeki dudaklarımı usulca Onunkilere değdirdiğimde koyu renk kirpikli, derin, gizemli gözlerinin kapanmasından başka bir cevap almadım. Aşkın heyecanı ve hevesiyle geri çekilmedim; arzunun dizginleri ele alıp zapt edilemez bir şekilde akmasına izin verdim. Tadını almak için yumuşak ağzının ıslak sıcaklığına yuva yapan bir sürüngene dönüşmüş sabırsız dilimle üstdudağına ve şahane bir şekilde somurtan altdudağına dokundum. Dudakları "evet" kelimesini şekillendirmeye hazırmış gibi titredi, sonra birdenbire ateşler içindeki yüzüme serin ellerini koydu, teslimiyetle açıldı ve ruhumu içine, ta derinlere çekti ve –yürek paralayan, boyun eğen, nefes nefese bırakan, dizleri titreten, di-

limi iştahla yutan bir şekilde– beni kendi karanlığına, muhteşem ışığın kaynağına çekti. Öpücüğü ölüm döşeğindekilere sunulan kutsal ekmek ve şarap, tanrılar tarafından terk edilen o tapınakta bir komünyon ayini gibiydi. Tercüme etmekte olduğum metin Khajuraho'daki terk edilmiş tapınakta kurulu sette geçen bir piyese dönüştü (etrafımızdaki taşlar ete kemiğe büründü; binlerce yıl öncesinden kalma el değmemiş bakire Onu canlandırdı ve ölü dil canlandı) ve ben ilk, taze, ağız ağıza öpücüğün kırılgan zevkiyle havalara uçtum.

Gökyüzü bizimle oyun oynuyordu; rahatsız olmuş gibi görünen güneş miskin bulutları güderken yağmur durdu.

"Gidelim mi?" diye sordu ve ben bunu odamıza geri dönüş daveti olarak almak istedim. Gülümsedim ve gülümsememi yüzümden silemedim.

"Öptüğüm ilk Hintli sensin" diye yanıtladım ve elimde olmadan güldüm. "Hayatımı Hindistan'ı öğrenmeye, Sanskritçe aşk şiirlerini okumaya, Hint sanatını incelemeye ve Hint inancını öğretmeye adadım; ancak şu ana kadar asla ama asla bir Hintliyi öpmedim!"

Kırgın ya da kızgın, ya da her iki halde, "Ben Hintli değilim, Profesör Roth" diye cevap verdi. "Kaliforniya'da doğdum. Amerikalıyım. Ve kendim dışında, Hintli ya da Amerikalı, hiçbir şeyin simgesi değilim. Hiç Hintli bir sevgilim olmadı. Annem, babam ve birkaç defa da amcam Shyam haricinde hiçbir Hintliyi öpmedim. Şunu kafanıza sokun: Ben sizin lanet olası fantezinizi gerçeğe dönüştürmek için var olmadım. Beni biraz daha ciddiye almaya çalışın. Beni. Hindistan'ı değil. Beni!"

A. TERCÜME (2)

Kız bir kez (bu kitapta betimlenen şekilde) aşka dair işaretleri sergilediğinde, baştan çıkarma sanatında eğitimli erkek bu işaretleri doğru yorumladığını düşünüyorsa durumdan faydalanmalı ve aşkın insanoğluna sunduğu tüm olasılıkları araştırmalıdır.

B. YORUM

Holiday Inn Hotel, Khajuraho
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün İlk Gecesi [Haziran 21]
Isaac ve Leila Roth'un Doğum Günü (1975)

Her küçük ıstırabı kışkırtan ve her yorgun hissi dürten sabah sıcağına rağmen başka tapınakları da gezelim diye ısrar ettim. Teslim olmasını sağlamak kolay değildi. Kiralık bisikletlerle güney göğü yönünde ilerledik. Hint güneşi –atlı arabasıyla temiz, mitolojik bir gökyüzünde dolaşan saçları alevden tanrı– kemirici ağrılar ve halsiz mırıltılarla dolu bulutsuz bir öğlenin müjdecisiydi.

"Hava bir şeyler yapmak için çok sıcak" diye sızlandı. "Bok gibi"nin eksikliği beni kaygılandırdı, durumu ciddiye almama sebep oldu ve Onu Hindistan'a getirdiğim için özür diledim. İnledi: "Hayır, boş ver. Önemli değil, Leo." Tekrar ilk adımı kullanması ve şimdi bunu sürekli tekrarlaması, bana kalbinin yumuşadığını düşündürdü. Neden teslim oluyordu? Sıcaktan halsiz düştüğü için daha fazla direnemeyecek kadar yorgun muydu? Belki kibarlıktandı? Acıdığı için ya da meraktandı? Kayıtsızlıktandı? Yoksa ortada bir arzu mu vardı?

Gölgeye sığınmak ve taştan yapılma dansçıların altında oturmak üzere ortaçağa ait tapınağın *arhamandapa*'sındaki merdiven basamaklarını tırmandığımızda onu kollarıma alıp öpmek istedim, tıpkı dün yaptığım gibi, her şeyi tekrarlamak ve daha da, daha da ileri gitmeyi arzuladım. Ayağımın karşısına konmuş ayağı bir davet miydi? (Kazara, geçici olarak ya da kasten?) Suyun eski termostan çenesine ve oradan boynundan aşağıya süzülmesini, kristal damlacıkların küçük bir derecik halinde, terden ıslanmış olan tişörtünün içinde kaybolmasını seyrederken susadım. Orada, kapının kenarında bulunan oymalı sütuna sırtını yaslarken gözlerini kapadı ve ben Onu seyrettim, terbiyeli bir şekilde güzelliğini inceledim: Hindistan'la ilgili gelmiş geçmiş güzel olan her ne varsa hepsi genç yüzünün hatlarında kendini gösteriyordu. Şehvetle yontulmuş Chandela Sarayı'ndan bir güzellikti; taş gibi kıpırtısız ve sessiz, zamanın ötesinden gelme bir temsilci ve sadece bana mahsus bir turistik harikaydı. Nefesi düzen-

li, ağır ve sakindi; uyuyakalmış olabileceğinden şüphelenerek kaşının üzerindeki ter damlacıklarıyla onu serinletecek bir esinti yaratmak için nazikçe alnına üfledim. Hiç şüphesiz Onu bir gün önceki gibi öpeceğimi biliyordu. Bunu bekliyor muydu?

İki inatçı gri domuz ve halsiz bir siyah manda, buharlaşmakta olan ve dün yağan yağmurun kalıntısı bir su birikintisinin kara, yağlı çamurunda boşu boşuna serinlemeye çabaladı. Beyaz mendilime termostan biraz su döktüm, bir elimi baldırında dinlendirirken diğeriyle mendili şakaklarına dokundurdum. Korktuğumun aksine geri çekilmeyerek uykuya daldığını ima ediyor olabilirdi.

Daha fazla eğilmemek için kendimi zapt etmeye çalışırken, onu uyandırırım korkusuyla mümkün olduğunca nazikçe alnını öptüm, usulca, usulca ve sonra kararan gökyüzü ve geri dönen bulutların farkında olmadan geri çekildim, gözlerinin kocaman açıldığını gördüm. Yaşadığımız sessizlik ve kıpırtısızlık anı nefisti, tüm o ağrı/umut/korku/arzu ve sonra dudakları aralandı, gözleri kapandı; yüzü baştan çıkarmanın şahikasıydı. Daha önceki gibi, belli belirsiz, dudaklarını yaladı. Dişlerinin aralanması, dilinin ucunun utangaç titremesi beni tekrar mest etti. Öpüşmemiz dünkünden daha derin ve tutkuluydu. Şimşek bulutları açtığı gibi Onu da mı açmıştı? Indra'nın emri gibi, Onu, daha çok sokulmamı, tekrar tekrar öpmemi söylemeye ve hatta usulca inleyip biraz evvel tapınak perilerinin yaz sıcağından kavrulan taş bedenlerini inceleyen parmak uçlarımı bacağından yukarı, sırtının etrafından ve kolunun altından yukarı kaydırmama izin vermeye ve aynı parmak uçlarımla saklı göğsünün yuvarlak dolgun kenarlarına dokunmamı istemeye zorladım? Yine, neden olduğunu bilmeden özür diledim ve O da tekrar, "Her şey yolunda. Boş ver. Tamam, Leo. Gerçekten. Sarıl bana" diye fısıldadı.

Bir gün öncesinin değişken fırtınası, aniden muhteşem bir şekilde patlayan ve solgun kumtaşından âşıkları canlandırıp, zamana dayanıklı ciltlerini pembeleştiren muson yağmurlarının bir öngösterimiydi. Gökten boşanan doğurganlık alameti, kurbağaları uyandırdı ve sevişen sayısız çifti yıkadı, temizledi, serinletti. Bir an tarihin açılımlarıyla yan yana geldi: Aşk taş olup bin yıl sürmek ister. Zamanın uçsuz bucaksız alanında Onun kahkası binlerce yıl öncesinin *nayi-*

ka'sının kıkırdaması, onu hayata geri getiren, mitoloji ve tarihten kurtarıp neşesine bir ses kazandıran bir eylemdi. Dişlerinin beyazlığı gözleri karartan kasvetli bulutları dağıtan ve sevinç gözyaşları döktüren parlak bir şimşekti.

"Çabuk, acele et" diye yalvardım. "Saatlerce yağabilir, tüm gece, hatta bütün hafta boyunca. Gidelim. Haydi!" Elini tutup, Onu Duladeo Tapınağı'nın basamaklarından aşağı, bisikletlerimizin durduğu yere indirdim, sağanağın altında birlikte koştuk; biz sırılsıklam olmuş gülerken eski köyün karanlık kapılarından ve pencerelerinden bizi gözleyen esmer suratlar da güldü. Klimalı otel girişinden 218 Numaralı odaya gidene kadar el el tutuşmuş bir halde titreyip durduk ve soğuk nedeniyle koyu renkli dikleşmiş meme uçları ıslak giysilerinin altından fırlıyordu. Soyunmak için banyo kapısını kapadı ve o sıcak bir duş alırken odayı karartmak için perdeyi çekerek titreyen ellerimle mum yaktım. Mumu ölü anma mumunun yakıldığı şamdana yerleştirdim.

Sandal ağacı tütsüsü dumanını yaydı ve güzel kokulu beyaz yaz çiçeklerinin tomurcukları yatağın üzerindeki bembeyaz yastık kılıfı üzerinde dinlendi. Banyo kapısında beyaz bornozuyla belirdiğinde telefonda çörek, kızartma, mango ve bira ısmarlıyordum.

Duş alırken kendimi, arzudan kaynaklanan sabırsızlığı ifşa etmemek için sakinleştirmeye çalıştım. Lavabonun başında tıraş olarak, deodoran ve Myosore sandal kolonyasını sürerek, dişlerimi fırçalayarak ve aynada yüzümü seyrederek (kendi kendime yaşıma göre genç mi, yaşlı mı göründüğümü sorarak) o kadar uzun zaman geçirdim ki, beyaz havluya sarılı olarak dışarı çıktığımda yiyecek ve içecekler çoktan gelmişti ve Lalita Hint müziği dinliyordu: *Meri chhatri ke niche a jao.*

Ben, uzun zaman önce yeni inşa edilmiş Khajuraho erotik tapınaklarındaki âşıkların ibadet esnasında giymiş olduğu, beyaz *khadi*'den yapılma temiz bir kurtayı üzerime geçirirken O, başını benden öte yana çevirdi.

Parmaklarım Onu bir parça kızartma ile beslediğinde ketçap istedi; ama ben ısrar ettim: "Hayır, hayır, hindistancevizi turşusunu dene. Bunu tıpkı binlerce yıl önce olduğu gibi yemelisin." Şakayla,

"Ne yani, şimdi sen eski Hindistan'da ketçap yok muydu diyorsun? Hayatın tadını ketçapsız nasıl çıkartabilmişler?" Ketçap ve sigara eksikliğini hissettikleri biricik şeylerdi diyerek ona güvence verdim.

Kanapeden yatağa geçerek ve *kama-shastra*'daki işinin ehli Chandela prensi kişiliğine bürünerek Onu soluma oturttum, şakayla karışık saçını çektim ve titreyen sağ kolumla nazikçe sarıldım. Ot içmek isteyip istemediğini sordum.

"Evet, elbette. Harika. İnanamıyorum. Ot içtiğinize inanamıyorum! Yani siz bir profesörsünüz! Hocamızsınız! Çok komik. Asla inanamazdım. Benimkini içebiliriz; Paul biraz vermişti."

Sevişirken önceden sabitlenmiş merkezler, kenarlar yoktu; bir son ya da sınırlar yoktu. Artık aşkın ilk sergilendiği ana ait olmayan başlangıçlar, ortalar ve sonlarla birlikte tüm çizgiler çıkışı olmayan bir labirentin erotik manzarasında yok oldu. Aşkın insanoğluna sunduğu tüm imkânları keşfettik. Kendimi Onda kaybeder, nerede benim bitip Onun başladığını anlayamazken gün geceye, yağmurlar berrak gece semalarına dönüştü. O gece, taştan âşıkların karanlıkta sessizce sarmaş dolaş olduğu ihtişamlı Batı tapınaklarının bitişiğindeki Raja'nın Kafesi'nin avlusunda yer alan ulu banyan ağacının altında akşam yemeğine gitmek üzere yürürken (Ona Agra'dan aldığım gümüş halhalların zarif çınlamasını hatırladım) el ele tutuştuk. Saçlarında yasemin çiçekleri, el bileklerinde Ona aldığım cam bilezikler vardı; orada birlikte otururken takımyıldızı işaret ettim:

"Büyükayı'yı görüyor musun? Orası için eski Hintliler ayı değil, Yedi Âlim'den oluşan bir şekil oluşturdular; sapın tam ortasındaki yıldız. Âlim Vasishta. Ve onun hemen yanındaki belli belirsiz yıldızı görüyor musun? O sabah yıldızı Arundhati, Âlim'in sevgilisi. Bak, gecenin karanlığında nasıl birbirleri için parlıyorlar? Binlerce yıl önce, *Kamasutra* zamanında, o tapınakların inşa edildiği yıllardaki âşıkların seviştikten sonra baktığı yıldızları bugün seyretmek harika değil mi? Bu sence de aşkın ebediliğine belli bir anlam katmıyor mu?

Holiday Inn Hotel, Khajuraho
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün İkinci Gecesi [Haziran 22]
Kamajayanti

Isaac'i aramayı (beni suçladığı üzere) unutuşumun sebebi (ona söylediğim üzere) telefon hatlarının bozuk oluşu değil, seviştikten sonra Lalita'dan ayrılamayışım ve eğer telefonu Sophia açarsa onunla Lalita'nın huzurunda konuşmak istemeyişimdi. Bu sabah, bir gün gecikmeli olarak telefon kulübesine gittiğimde aralarında Lalita'nın nasıl olduğunu soracak kadar düşünceli olan dişsiz, dil cambazı rikşacı Sanjay'ın da bulunduğu altı adam kıtalararası telefon konuşmamın her kelimesini dinlemek üzere etrafımı sardı. Hindistan'da mahrem ile kişisel, kişisel ile sosyal, sosyal ile kozmik, kozmik ile mahrem arasında hiçbir fark yoktu. Sanjay, "Tüm Hindistan adına mutlu bir doğum günü" dilemek için Isaac'le konuşmak istedi. İzin verdikten sonra Isaac telefonu Aphra/Tajma'ya devretti, Sanjay da telefonu rahat tavırlarıyla telefon parasını umursamadığını gösteren genç bir delikanlıya uzattı. Delikanlı, Aphra'ya adını, adresini, mesleğini, en sevdiği çiçeği, favori mücevher taşını, kaç çocuğu olduğunu ve burcunu sorduktan sonra ondan kendisine en kısa zamanda bir bilgisayar yollamasını ("burada o kadar pahalılar ki") ve zengin (düzgün fiziğe olan, bakire ve ahlaklı) bir Amerikalı kızla evlilik ayarlamasını rica etti ("Kast benim modern fikirlerime göre engel değil"). Aphra/Tajma telefonu Sophia'ya verdiğinde, o benimle konuşmak istediğini söylemiş olmalı ki, geveze genç bekâr bana baktı ve "Sanırım telefon size Efendim" dedi.

"Şu anda gerçekten konuşamayacağım Sophie" diye açıkladım, "Hindistan'ın yarısı konuşmamızı dinliyor." Bir bahanemin olması işime geldi; onunla konuşmak zoruma gitmişti. Lalita'yla sevişmemin bu kadar harika olmasından utandım. Sophia'yı her zamankinden daha az sevmiyordum. Gerçek şu ki, sesindeki yumuşaklığı işittiğimde onu her zamankinden çok sevdiğimi fark ettim. "Seni seviyorum" dedim ve sözlerim benimle birlikte telefon kulübesinde bulunan tüm erkekleri gülümsetti.

Sanjay, "Bu güzeldi" diye beyanda bulundu.

Bekâr, "Şahaneydi" diye onayladı.

Holiday Inn Hotel, Khajuraho
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün Üçüncü Gecesi [Haziran 23]
Sir Thomas Lovely Hindistan'a Doğru Yola Çıkar
Lee Bedlam'da Hapse Atılır (1658)

Vatsyayana'ya göre: **Bir erkeğin bir kadınla ilk sevişmesi en güzelidir.**

Rüya gerçek olur ve arzulanan hayal yerine getirilir; tıpkı politik kampanyalarda olduğu gibi, aşkın açılış mücadelesinde elde edilen zafer âşığın savaşın kolayca kazanılacağına olan inancından ötürü sevinçten uçmasına sebep olur. Bu, diğer erotoloji profesörleri tarafından da belirtildiği üzere, özünde vefasız olan dünyada cinsel sadakat yerinde bir biçimde ilk çiftleşmenin eşsiz zevki yüzünden bilinmez bir şey değildir: Âşık içgüdüsel olarak kendini ilk birleşmede hissettiği tekil zevkin kaynağına dönmek zorunda hisseder, ilk seferdeki keyfi tekrar yaşayacağı, hatta daha fazla zevk alacağı umuduyla kızla tekrar tekrar sevişir. Zevkin kaynağının sevgilisi değil de, ilk birleşme tecrübesinin kendisi olduğunu (ki kız bu fırsatı sunmuştur) anladığında [hayal ettiğinde?] bir başka kadını baştan çıkarma çabasına [ancak o zaman] girecektir. Aynı şekilde yetişkin bir erkek de, doğumdan hemen sonra annesinin memesinden emdiği ılık tatlı sütten aldığı zevkin hatırasıyla harekete geçip, annesi olmayan genç bir kızın meme ucunu emmek isteyecektir. Bunu hayatında tattığı ilk zevkin hiçbir şeyle kıyaslanamaz esrikliğini yeniden canlandırabilme umuduyla yapar.

Yashodara'ya göre: **Bir erkeğin bir kadınla ikinci sevişmesi en güzelidir.**

Cinsel birleşmeden alınacak zevk ilk sevişmede kaçınılamaz bir şekilde iktidarsızlık, beceriksizlik, yetersizlik korkuları ve/veya aşağılık kompleksi nedeniyle sekteye uğrar [olgun erkeklerin genç sevgililerinin zindeliğine sahip olamayacaklarından korkmaları, genç erkeklerin ise kendilerinden daha tecrübeli metreslerinin el becerisine sahip olmadıklarından endişelenmeleri]. Bu nedenle prensipte Guru Vatsyayana'yla aynı fikirde olsam bile, pratikte bir kadınla ilk sefer sevişirken alınacak zevk ancak ikinci seferde tecrübe edilebilir.[3]

3. Pralayananga, Yasodhara'yı paylar: "Eğer bu doğru ise, o zaman [kendi mantığını izleyerek] üçüncü sefer ikincinin zevkinin yaşanacağı sefer olduğu için, ki yorumcumuz bu-

Pralayananga'ya göre: **Bir erkeğin bir kadınla on sekizinci seviş-mesi en güzelidir.**

> Gerek kişisel deneyimlerime gerek Veda ve *kamashastra* dahil olmak üzere onunla ilişkili bilimler üzerindeki yoğun çalışmalarıma dayanan fikrime göre, kadınla on sekizinci birleşme en iyisidir. *Shastra*'lar konusunda eğitimli ve seks konusunda aynı derecede deneyimli diğer düşünürler de benimle aynı fikirdeler. Bu nedenle çapkına, duyguları olan bir varlıkla bir sonraki bedensel ilişkisinin başlangıcında sevişme sayısını aklında tutması gerektiği söylenmelidir; on sekizinci seferle ilgili bu tuhaf gerçeği kendisi keşfedecektir.[4]

Francis White'a göre: **Bir erkeğin bir kadınla seviştiği son sefer en güzelidir.**

> Bahşiş karşılığı tüm o üstünkörü evet-Sahip sikişmeleri gerçek bir büyülenmeye dönüştü (& bu lafı amsalak bi Fransız gibi öylesine söylemiyorum); bunu ancak Moorullee'yi butlarımın üzerinde tahta çıkardığım & ona işte öyle, öyle işte, öyle, öyle dediğim zaman anladım; Lee Enfield tüfeğimle birlikte toparlanıp Banaras'a doğru yola çıktığım için üzgün olduğumu, onu isyancılara doğrultmak için sabırsızlandığımı ve eğer isyancılarla barış yapılmışsa bir iki kaplanı vuracağımı söyledim. Azgın bir kedi gibi ciyakladı & "Beni bırakma, Sen benim Kurtarıcım & Peygamberimsin" gibi laflarla yalvarmaya, ağlayıp zırlamaya başladı. Eyvallah çektim & arabacı sabırsızlıkla ıslık çaldı. Ağlayarak & sızlanarak dizlerinin üstüne çöktü. Yufka yürekli bir çetin ceviz olduğum için hevesle aklım çelinerek Moorullee'mi daha önce sikmediğim gibi siktim; bir İngiliz'in şimdiye dek Hindistan'da yaşadıklarının en iyisiydi, öyle muhteşemdi ki her ikimiz de bunun son olduğunu & olacağını biliyorduk; trajik, Şekspirce bir düzüşme. Bu yaban ellerde yeni âdetler öğrenmek ve bilgimi artırmak için bulunduğumdan bir Şirket beyefendisinin buralarda bulacağı en iyi sikişmenin en sonuncusu olduğunu & arabacıyı bekletmeye değdiğini belirtebilirim.

---

nun en güzeli olduğu fikrindedir, en iyisi olmalıdır. Ve eğer bu böyleyse kişi sadece dördüncü seferde üçüncünün zevkini alabilir ve bu ilanihaye devam eder. Bu, bir kadının bile görebileceği üzere, felsefi açıdan pek sağlam bir fikir değildir.

4. İlk bakışta bu saçma gibi görünüyor; ekzantrik bir tefsir sapkınlığından başka bir şey değil; ancak belki "on sekizinci sefer", "bir süre sonra" ya da "birbiriyle sevişmeye alışıldığı zaman" için kullanılan bir benzetmedir.

Jock Newhouse'a göre: **Bir erkeğin bir kadınla seviştiği her sefer en güzelidir.**

> Öyle olmasaydı yaşamak için pek sebep kalmazdı. Venüs'le bu nedenle bu kadar mutlu olabileceğim. Onun da benimle mutlu olmasının sebebi bu ve bu nedenle daha önceden becerdiğim binlerce kadını kıskanmasına gerek olmayacak. O en iyisi, gerçekten en iyisi ve hayatımın biricik gerçek aşkı; çünkü şu anda seksen dört yıl süren neşeli düzüşme hayatımdan sonra tüm kalbim ve ruhumla düzdüğüm kadın o. Bir kadını gerçekten seviyorsan o senin hayatının biricik aşkıdır. En güzeli tabii bir sürü kadınla sevişmiş olmak; bunların tümü ve her biri zaman içinde hayatının biricik aşkına dönüşebilir, her sevişmen varlığının en güzel ve en önemli düzüşmesi olabilir. Basit. Bariz. Fiziksel duygu, o muhteşem zevk, onu hisseder hissetmez öylesine gelip geçici, o kadar güçlü ve insanı ezici bir harikalıkta ki! Ama bilgeliği ve şefkatiyle Tanrı bunu çabucak aklımızdan çıkarmamızı ve hissettiğimiz duyguyu kaybetmemizi –unutmamızı değil– sağlamış. Devam edelim, peşinden koşalım, yeni keyifleri ve mucizeleri takdir edebilelim diye bilerek anlık bir zevk yapmış. Şaşaa şu ana ait ve öyle olmalı. Sevişmeyi muhteşem yapan şey de bu.

Auddalaki'ye göre: **Bir erkeğin bir kadınla seviştiği hiçbir zaman en iyisi değildir.**

> En iyi her zaman ya geçmişte ya da gelecektedir:
> Bu sefer geçen seferki kadar zevkli değildi.
> Bir önceki uzun ve yavaş, şimdiki kısa ve hızlıydı.
> Evet, bir dahakine birleşme hiç şüphesiz daha iyi olacak...
> Şimdiki kuruydu, bir sonraki daha ıslak olacak.
> Hayır, şimdiki-zaman sevişmesinde en iyi diye bir şey yok:
> Hayal mahsülünden ve beklentimizden başka bir şey değil.
>
> *Holiday Inn Hotel, Khajuraho*
> *Jyesthta'nın Karanlık Yüzünün Birinci Gecesi [Haziran 30]*

Khajuraho'da geçen on gün ve bir şeyler okuyup yazdığım son seferden, *Kamasutra*'yı elime alıp tercüme etmemden, yorum yazmamdan, hatta aklıma getirmemden bu yana bir haftadan fazla za-

man geçti. Geride bıraktığımız yedi gün, yedi gece ve bana sonsuz sayıdaymış gibi gelen ebedi anlar kelimelerle anlatılamayacak kadar mutluluk vericiydi.

D. Hamle

Lanet Banaras. Cesetlerin ve burada gebermek isteyen sofu salakların ortasında çaresiz bir vaziyette ölmek istemiyorum. Bir kez daha bekâr kalınca (Bayan White'ım yazı geçirmek için İngiltere'ye geri döndü) tüm alternatiflerin bir listesini yaptım. Mevsim sıcaklarının kendisini göstermesiyle birlikte her Kaptan Dick & Hanımı ayakları kıçlarına vurararak Darjeeling tepelerine & vadilerine doğru kaçıyor gibi görünürken, ben gururla egemen olduğumuz denizlerin kıyılarındaki köpüklerin özlemini çektim. Serin tepeler kokoşlar & yogiler için; zampara Heliogabalos'lar deniz kenarındaki bir tapınakta ibadet ettiler. Benim de evim orası. Sıcak, soluk benizli bir Burra Sahip'i iktidarsız kılıyorsa da benim iştahımı kabartıyor & beni deli gibi azdırıyor. Ama beni bağnaz fakirlerin, dervişlerin hayasız memleketine & Kara Pagoda'ya yönelten sıcak havadan çok daha fazlasıydı: Kasvetli Banaras'tan kendimi uzaklaştırmayı bir nimet olarak addettim. Bugünlerde havada her zamanki ölüm, artı isyan & sıtma dolaşıyordu. Deniz kenarında bir bungalov tutmak için ayarlamalar yapıldı; gideceğim yere lüks içinde gitmek için buharlı trene bindim. Tantrikler, haydutlar, vahşi yerliler & benzerleriyle kaynasa da, ki kaplan, leopar & timsahları saymıyorum bile, taşranın kendine özgü bir çekiciliği var. Vahşi şeylerden hoşlanıyorum.

Binbaşı Francis White, *Hatıralar*

1. ERKEĞİN SIRASI (VARANASİ)

A. TERCÜME

Bir kere kızın kendisinden hoşlandığının farkına varınca, erkek altmış dört seks uygulamasına başvurarak aşk oyununu (*Kamasutra*'nın İkinci Kitap'ında belirtildiği gibi) oynamalıdır. Âşıklar değişik arzularını, değişik zamanlarda, değişik yerlerde tatmin etmek için en uygun bedensel çabanın hangisi olduğunu belirlemek üzere düzenli olarak öpüşmenin, sarılmanın, ısırmanın, tırmalamanın, tokatlamanın ve (uzmanlar tarafından kategorize edilmiş türlü birleşme şekillerinin) çiftleşmenin sayısız değişik çeşidini denemelidir.

B. YORUM (1)

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün Beşinci Gecesi [25 Haziran]
Lakmé Prömiyeri (Paris, 1883)

Sarasvati, lüks ve konfor konusunda eksik kaldığı her şeyi panoramik Ganj manzarasıyla fazlasıyla telafi ediyor: Sabahları günahlarının kederlerinden yıkanıp kurtulan saygılı yüzücüleri; akşamları şehrin kargaşasından suya sığınarak, teknelerinde oradan oraya sürüklenen âşıkları ve bütün gün bütün gece hiçbir şeyin özlemini çekmeden uzakta, Manikarnika kıyı merdivenlerinde yanan, kefene sarılı cesetleri izliyoruz. Klima yok; ancak karyolanın kenar direklerinden sarkan cibinlik bunu hoş bir şekilde telafi ediyor. Oda *Kali'nin Laneti* için hazırlanmış bir set olabilirdi.

A. TERCÜME (2)

Erkek, kızı aşk sanatı ve şefkat, aşkın fiziki ve doğal bilgisi konusunda eğitme sorumluluğunu üzerine alırken, karşılığında ondan bir şeyler öğrenme konusunda isteksiz olmamalıdır; her alan ve disiplinde öğrencinin isteyerek ya da istemeyerek öğretmene öğretme potansiyeli vardır.

B. YORUM (2)

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün Altıncı Gecesi [26 Haziran]

Yollarımız neden kesişip duruyor? Neden kader, şans, tanrı ya da şeytan onu hayatımdan çıkarmıyor? İlk başta Baba Bhagwan Underground Bhang and Beer Bar'ın karanlığında onu fark etmemiştim.

"Leo, Leo! Nasılsın? Sophie nasıl? Onu görmeyeli uzun zaman oldu. Birkaç ay önce Los Angeles'tayken uğramaya vakit bulamadığım için özür dilerim. Sophie'yi seviyorum. Ona benim için sarıl. Bu çekici genç hanımın kim olduğunu sorabilir miyim?"

Mümkün olduğunca soğuk bir ifadeyle, "Lalita Gupta" diye cevapladım. "Bayan Gupta, bu benim bir meslektaşım. İngiltere'de lisansüstü eğitimi sırasında birlikte okumuştuk. Kendisi Hawaii'de yaşıyor. Adı Profesör Lee Siegel. Aynı konuda eğitim veriyoruz."

Hiçbir şekilde davet veya teşvik edilmeden Siegel hevesle yanımıza oturmaya ve bir Regal Sea Gull birası söylemeye cüret etti. Ne üzerine çalıştığımı sordu ve ben dürüstlükle *Kamasutra*'yı tercüme ettiğimi söylediğimde masaya vurdu ve "İnanılmaz! Bu ne tesadüf! Ben de! Ben de metnin ve Sanskritçe yorumların metnin hem Hindistan hem Batı bağlamında geçmişten bugüne yorumlanış biçimleriyle ilgili notları çeviriyorum. Ayrıca yeni bir çeviri kuramı ve yorum söylemi üzerinde çalışıyorum. University of Chicago Press yayımlayacak." Beni yatıştırmaya çalışmasının çenemin sinirle kasılmasından ve gözlerimin öfkeyle açılmasından kaynaklandığını tahmin ediyorum.

"Bence aynı şeyle uğraşıyor olmamız çok güzel Leo, öyle değil mi? İlime gerçek bir katkı. Aslında hiçbir tercüme kaynak metni yakalayamaz. Ne kadar çok tercüme olursa o kadar iyi. Okur Burton, Roth ve Siegel'ı karşılaştırabilir ve en iyimizi seçebilir. Ne kadar çok olursa o kadar keyifli. Aynı sitede McDonald's, Burger King ve Jack in the Box'ın birlikte açılması gibi. O bölgedeki insanlar ister istemez hepsinden yiyeceklerdir; zaten bunların birbirine yakın yerlerde açılmasının nedeni de budur; birisi için iyi olan diğerleri için de iyidir. Asıl önemli olan üç şirket sayesinde hamburger yenecek ve

benzer şekilde sen, ben ve Burton'ın, yani bizim sayemizde *Kamasutra*'nın okunacak olması. Haydi *Kamasutra*'ya içelim."

Yapmacık bir gülümsemeyle Lalita'ya döndü.

"Özür dilerim. Çok tipik, değil mi? Aynı alanda çalışan iki profesör bir araya geliyor ve iş konuşmaya başlıyor. *Kamasutra* hakkında konuştuğumuz yeter. Sizi tanımak isterim."

Editör'ün Notu

26-29 Haziran arasında yazılmış olduğu tahmin edilen, kayıt dönemini ve aynı şekilde Hindistan'da gerçekten öldürücü sıcakların yaşandığı dönemi takip eden metnin eksik kısımları (hiç tarih veya yer belirtilmemiş), buruşturulup atılan, sonra fikir değiştirilip geri alınan, ikiye katlanmış ve günlüğün arkasına saklanan, defterden yırtılmış sayfalardır. Sonuç olarak, bu yazıları hangi sırayla koyacağımdan emin değilim. Okurun bu sayfaların fotokopisini çekip, kestikten sonra Roth'un ilk yazdığı şeklini tahmin edebilmesi için bu bölümleri noktalardan oluşmuş kutular halinde hazırladım, böylece okur profesörün duygularındaki değişikliklerin ve sevgisinin aşka dair fırarlarındaki yükselmelerin ve alçalmaların sırasını daha doğru şekilde yakalayabilir. Yazıyla ilgili sorun (yorum ve öz anlamında) orijinal sayfalardan bazılarının eksik olmasıyla daha da karmaşık hale gelmiştir. Saklanan sayfalar dışında defterin cildinden koparılmış yedi sayfa daha saydım. Bazı sayfalar cümlenin tam ortasından başlıyor ve diğer sayfaların sonlarıyla bunları eşleştiremiyorum. Bu nedenle sıradan okurlar olarak, âşıkların sevgilinin hislerini, düşüncelerini ve sessizliğinde gizli olan sözcükleri tahmin ettikleri gibi, biz de bu sayfalarda ne yazdığını tahmin etmek zorundayız.

Ondan parmak uçlarıyla, teniyle ne gördüğünü, duyduğunu, kokladığını, tattığını, hissettiğini anlatmasını istiyorum. "Ne düşündüğünü bana söyleme. Oraya bak, nehirde yıkananlara bak.

Gözlerim kapalı. Onları anlat. Gördüklerini görmemi sağla. Kargaların feryatlarını, sokaktaki sesleri, yukarıdaki havalandırmayı, şu anda duyabildiğin her şeyi anlat. Duyduklarını duymak istiyorum. Neyin kokusunu alıyorsun? Bunu tat. Buna dokun. Bana her şeyi anlat. Tam şu an, şu dakika dünyayı senin gibi yaşamanın nasıl olduğunu öğret bana."

Ona beslediğim aşırı sevgiden korkuyor: Birinin bizi bizim onu arzuladığımızdan daha çok arzulaması iğrençtir; birinin bizi bizim onu arzuladığımızdan daha az arzulaması tahrik edicidir, tetikleyicidir.

"Çok basit görünüyor, değil mi?" dedin. "Çok bariz. Herkes aynı şeyi istiyor: Birisini sevmek, o kişiyi mutlu etmek ve aynı zamanda sizi değiştirmeye çalışmayan ve size kızmayan o kişi tarafından sevilmek ve mutlu edilmek, kırılmamak. Basit görünüyor. Ancak bunu sağlayan birçok insanla karşılaşamıyoruz. Neden? Bunun nedeni ne? Neden hepimiz istediklerimizi elde edemiyoruz?"

Bu psikolojik mi yoksa sosyolojik bir soru mu? Biyolojik ya da ekonomik mi? Felsefi mi (yani metafizik, etik veya estetik mi) ya da teolojik (yani eskatolojik, soteriolojik) yoksa retorik mi? Yoksa sadece benle kafa mı buluyorsun?

Sanskritçe'de "kafa bulmak" "sadakatli şekilde yardım dilemek" anlamına gelir ve deyim

yaşlı bir adamla seks yapmanın merakı.

Varanasi'de ne Krişna mavisi Kamasutra prezervatifleri ne de Taj Mahal birası bulunduğundan Maharaja renkli prezervatif ve Regal Sea Gull birasını kullanmaya başladım.

Ben çeviri üzerinde çalışırken, O kendisi için Delhi'den aldığım Nala-Damayanti'nin komik adaptasyonunu okuyor. Saçma olduğunu söylüyor. Anavatanının eski bilgeleri gibi Lalita yazılı metinleri inkâr ediyor.

"Neden ölü bir dil üzerinde çalışmayı seçtin?" Aslında merak denebilecek bir ilgiyle sordu. Yalan söyledim: "*Kamasutra*'yı orijinal dilinde okumak istedim. Bazen keşke şunu seçseydim dediğimi itiraf etmeliyim

Hızla uykuya daldı, yavaşça uykuya daldı, aslında benim hiç dalamayacağım kadar derin uykuya daldı, arzularımın dalgasından ve zirvesinden, Onu arzuladığım ve bu kadar arzulamak istemediğimden habersiz uykuya daldı.Yakınlıktan kaynaklanan kibarlıkla itiraz etse de, bu romantizm sona erdiğinde mutlu olacak. Metnin bitmesi gerektiğini bilerek, kendimize rağmen ve birbirimize söylemeden, sonuç için ortaklaşa çalışıyoruz. Eğer duygusalsanız, kitabın sonundaki beyaz sayfa sizin için en üzücü sayfadır. Ancak açılacak sayısız metin vardır.

Sırtüstü uzanmıştım ve üzerimde uyuyordu; gurultuların onun midesinden mi yoksa benimkinden mi geldiğini fark edemiyordum. Aynı şekilde, Onunla sevişirken orgazmın bana mı Ona mı ait olduğunu anlayamayacak kadar şaşkın oluyordum.

ve bu benim Onu, Onun beni sevdiğinden daha çok sevmekten korkmama sebep oluyordu; bana acıdığı için ya da Lovelace Onu terk ettiği için ve Rothberg Hindistan'ın cüzamlı çocuklarını kurtarmaktan vazgeçtiği için. İtiraz etsin diye, "Sana göre çok yaşlıyım" dedim; ancak tüm söylediği, "Olsun, dert etme" oldu. Özellikle, güzel bir şey söylediğini zannettiği zamanlarda beni sürekli hayal kırıklığına uğratıyor: Benimle ilk orgazmının ardından (afyon çektikten hemen sonra olmuştu) güldü, "Muhteşemdi. Bunu seninle yaşayacağımı hiç düşünmemiştim" dedi.

"Beni sevmediğin için mi?"

"Saçmalama. Neredeyse hiç tanımadığım adamlarla orgazm oldum."

fiziksel olarak hissetmek ile (göğüslerini hissetmek, parmak uçlarımdaki duygu) duygusal olarak hissetmek (Onun aşkını, kendi aşkımı hissetmek) arasında.

Umutsuz bir şekilde bilgiyi neyin oluşturduğunu ayırt etmeye çalışıyorum (Hindistan hakkında nasıl bir şey öğrenebilirim ya da öyle bir bilgiye sahip miyim), bilginin doğuştan mı (o zaman Lalita biliyor), kitap okuyarak mı (o zaman sanırım Profesör Siegel bile biliyor) yoksa deneyimlerle mi edinildiğini (o zaman sanırım habis Rothberg de öğrenecek) araştırıyorum; yoksa o koşulların bütünleşmesi mi gerekli?

Hindistan'ı Onun üzerinden, Onu da Hindistan üzerinden öğrenmeye teşebbüs ederek başlıyorum işe; Onu ve Hindistan'ı sorguluyor olmam Lalita'yı hem rahatsız ediyor, hem de Onun gururunu okşuyor.

Aşka gömülü bir vaziyette, eminim ki,

A. TERCÜME (3)

Baştan çıkardığı kıza tamamen sahip olmak için, erkek merkezinde kızın bulunduğu rüyalarından, fantezilerinden ve erotik hayallerinden bahsetmelidir. Bunlar kızı ağlatacak ya da güldürecek hikâyeler şeklinde onunla alakalı olmalıdır.

B. YORUM (3)

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün Altıncı Gecesi [29 Haziran]
Öğlen

Bu kitap o hikâyelerden oluşan bir antolojidir.

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Jyeshtha'nın Karanlık Yüzünün Altıncı Gecesi [29 Haziran]
Gece Yarısı

Mihrace'nin sarayındaki müzeye gitmeyi istedi; ama ben, "Hayır, bok gibi sıcak. Sen ne yaparsan yap umrumda değil; ama ben siktiimin gününü Victoria ve Albert Hotel'in havuz başında geçireceğim" dedim.

"Sen 'siktiimin' deyince çok komik oluyor Leo" dedi gülerek. "Yani sen bir profesörsün. Yaşlısın, evlisin ve çocukların filan var. Umurumda değil elbette; ama öğrencilerini sikmen, ot içmen ve 'siktiimin' demen çok acayip."

A. TERCÜME (4)

Havuzda sevgilisiyle oynaşırken, çapkın kızdan biraz ötede suya dalmalı, suyun altından ona doğru yüzmeli, ona dokunmalı, nefes almak ve gülmek için suyun yüzüne çıkmalı, sonra tekrar dalıp öteye doğru yüzmelidir. Bir yemek ya da konser esnasında kızın yanında otururken medeni âşık, ayağının onunkine dokunduğundan ve elinin tembelce kızın vücudunun herhangi bir yerine sürtündüğünden emin olmalıdır. Kızın elini eline alarak, tek tek yavaşça her bir parmağını sıkmalı ve tırnaklarının keskinliğini incelemelidir. Bir erkek zaman zaman sevgilisinin ayaklarını yıkamalıdır. Kız ona içecek bir şey ikram ettiğinde şakayla karı-

B. YORUM (4)

Ondan biraz ötede suya daldım, suyun altından Ona doğru yüzdüm, Ona dokundum, nefes almak ve gülmek için suyun yüzüne çıktım, sonra tekrar dalıp öteye doğru yüzdüm. Onun tarafından kovalandım, suya bastırıldım ve sanki boğulmuşum gibi hayat öpücüğüyle yaşama döndürüldüm. İlerleyen saatlerde akşam yemeğinde, Kipling Salonu'nda V&A Hint Kraliyet Sofrası spesiyali yerken ayağımın Onunkine değmesini, elimin tembelce kalçasını okşamasını sağladım; restoranda hiç kimse farkına varmadı ama iki Fransız kadın bizi seyrediyor gibi görünüyordu (onları Gwalior'daki Kam Sootra Bar'da gördüğümü hatırladım). Masanın

şık içkinin bir kısmını üzerine sıçratmalıdır. Âşıklar seviştikten sonra birlikte betel çiğnemelidir. Erkek sevgilisini ibadet yerlerine, içki içilen yerlere, bahçelere götürmeli ve birlikte başkalarının yanmdayken kıza yalnız kaldıklarında ona vereceği bir sırrı olduğunu söylemelidir. Ama daha sonra yalnız kaldıklarında sırrını açığa vurmayı reddetmeli ve "Henüz değil aşkım, henüz değil" diye mırıldanmalıdır. Başı ağrıyor numarası yaparak kızın alnını, şakaklarını ve boynunu ovmasını sağlamalı, sonra da kızın onu iyileştirdiğini söylemelidir. Genç kızlar bir erkeği rahatlattıklarını düşünmekten hoşlanırlar.

A. altından elini kavradım, her parmağı yavaşça sıkarak, tırnaklarının keskinliğini fark etim (yan tarafımdaki tırnak izi, tıpkı omzumdaki küçük ısırık gibi bir gece öncesinin canlı görüntülerini taşıyordu). Eve yürürken, ayakları yoğun, kara muson çamuruyla pislendi. Onları sandal ağacı sabunuyla yıkadım, kuruladım ve her bir ayak parmağını öptüm. Bana birasından ikram ettiğinde bardağı aldım, parmaklarımı içine batırdım ve damlaları yalamak üzere yüzüne, boynuna ve göğüslerine sıçrattım. Sarhoş ve mutluydum. Betel yaprağı çiğnedik ve ot içtik. Onu ibadet yerlerine (Fransız kadınlar Durga Tapınağı'ndaydılar), içki içilecek bir mekâna (barmen tanıdık geldi) ve bir bahçeye götürdüm (beni kendisine daha önceden para veren bir turiste benzeten çocuğun biri bana doğru koştu) ve birlikte dışarıdayken, yalnız kaldığımızda Onunla paylaşmak istediğim bir sırrım olduğunu söyledim. Ancak daha sonra odada baş başa kaldığımızda açıklamayı reddedip, "Henüz değil aşkım, Lalita'cığım, henüz değil. Başım korkunç ağrıyor" diye mırıldandım. Gözlerimi ve alnımı öptü, şakaklarıma ve boynuma masaj yaptı, kahkahasıyla gönlümü ferahlattı.

TERCÜME (5)

Kadınlar korunuyor olmanın hayalini kurarlar. Kız bir kez âşığının onun hakkındaki duygularının değişmeyeceğinden, onu sonsuza kadar, öldükten sonra da ya da kız onu terk etse de seveceğinden emin olduğunda erkeğe minnet duyacaktır.

B. YORUM (5)

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
YeniAy [4 Temmuz]

...daha şimdi gittin ve ben metni Senin için tercüme etmek, iki bin yıl önce âşıkların hissettiği duyguları ve hazzı yeniden keşfedecek bir kaynak haline getirmek üzere eski Hindistan'ın büyülü kelimelerini arıyorum[1] ... tekrar ve içimizden bazılarının gelip geçiciliğine rağmen ebedi... kopyalıyorum... hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir adamın sözlerini... [B]azı kelimeler nasırlaşmış yabancılardır, bazıları eski tanıdıklar gibidir, diğerleriyse arkadaş gibi... *candana-ardra-vapush-nidra-lila-lola-mridu-bhujalata-jala-shanair-manda-sveda-kanadantura-stana-tata-bhoga-kurangi-drisha* hepsi bir erotik sayıklamaya dönüşmek için ölçü kazanıyor ve dizeler haline geliyor: *sandal-masaj yağı-heyecan-vücut-oyun-sükûnet-yumuşak-filiz-kollar-su-usulca-yavaş-terdamlacık-meme ucu-zevk alma-geyik-gözler-kız*... ve tercüme etmeden tercüme ederek, düzeltmeden hissederek, belirsiz ve gizli olanı tamamlamak için Monier-Williams'a uzanıyorum... [Sözlük] çok ağır ve ben çok arzulu ve melankoliğim... Seni bırakmak için elveda... dememi istedin... kutsal nehrin kenarında bir yürüyüşe [çıkmayı]... arasındaki insan külü ve çiçek adakları... [ç]ok çabukça... [Manik]arnika... heyecanlı rüyalarını özleyerek, birbirine sarılan kollar terliyor ve ceylan gözler ve sen tanıdık kelimelerden oluşan bir metinsin

1. Bu bölümdeki eksik cümleler defterdeki okunaksız pasajları gösteriyor. Bira, cin, yağmur, gözyaşı ya da sıcaktan basan ter gibi bir tür sıvı bu sayfalar üzerine dökülmüş ya da düşmüş, çoğunu anlaşılmaz kılmış. Öyle olacağını tahmin ettiğim eksik harfleri, kelimeleri ve deyimleri köşeli parantez içinde belirttim.

ama bir o kadar da bilinmezsin...çöz[ümlenemez]... Ben...Ben... seni hiç değiştirmeden usulca aşk ile tercüme etmek, seni düzeltmeden hissetmek, sayfanın üzerinde bir dörtlükten önce gelen ve ardından takip eden boşluklar gibi, varışlarının öncesinde gelen ve gidişlerinden sonra ardında kalan sessizliğe sahip olmak ve tercüme olmayan bu tercüme belki di[ğerlerinden] daha fazla...Vatsyayana'nın bir sa[bah] böyle hissettiğini düşün... dişi geyik gözlü sevgili[si] an[ladı]... burada Var[anasi]'de [y]az... korkmuyor... gelmekte olan serin mevsimi özledi ve bir gün, binlerce yıl sonra kim olduğunu bilemeyeceğimiz ateşli bir âşık tarafından tercüme edilen bir metin değilse bile, bir anı olmayı arzuladı ve yine de...

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Asbadba'nın Aydınlık Yüzünün İlk Gecesi [5 Temmuz]
Richard ve Isabel Burton'ın Evlilik Yıldönümü (1861)

Şerefe kadeh kaldırıyorum! Ekstra cin içerek (Varanasi'de tonik bulamadım) ve kendi yıldönümüm misali, Adi Dick'in ta kendisiymiş gibi hissederek Burton'ın düğününü kutluyorum; bugün 136 sene oldu! Reenkarnasyona inanmak istiyorum (Lalita "emin olmamasına" rağmen mantıklı geldiğini söylüyor [ve elbette, "Paul de öyle düşünüyor"]). Bir sonsuzluk yanılsamasının tadını çıkarmanın özlemini çekiyorum (çok uzun sürmemesi koşuluyla). Bir süredir, Richard Francis Burton'ın reenkarnasyonu olduğuma dair fantezi kuruyorum (onun ölümüyle benim doğumum arasındaki elli beş yıl boyunca hiç şüphesiz şu anda hatırlamaya çabaladığım lisanlar hakkında eğitim sahibi bir Hintliydim [adımı hayatım pahasına dahi olsa hatırlayamama rağmen). Bu çalışma, *Kamasutra*, tamamen yeni bir yazım, yeni bir taslak, 113 yıl önce Sanskritçe metne yapılan ilk hamleyi düzeltmek için girişilen bir çaba. Ve bu günce, benim tefsirim, öldüğüm zaman Isabel tarafından yakılmış olan müsveddenin yeniden canlandırılması. Isabel yazılarımın karakterim hakkında acımasız yargılar yaratmak amacıyla kötü niyetle kullanılmasından korkarak, defterlerimi buradaki rahip cesetleri nasıl odun ateşine fırlatıyorsa, işte öyle fırına atmıştı. Ne var ki rahipler ruhun göç ettiğine inanırlardı ve Isabel Katolik'ti. Seni affediyorum Isabel, sevgilim, her ne-

redeysen (cennetteysen ya da göç etmiş, Sophia'nın içinde bir yerlerde saklanıyorsan); fakat aynı şeyi tekrar yapmazsan sevinirim. Seni temin ederim ki, hepsini yeniden yazmak feci şekilde bıktırıcı. Niyetinin iyi olduğunu biliyorum. Seven kadınlarınki hep öyledir.

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
Daha Sonra (Aynı Gün)

Soğuk ve hüzünlü Oxford'da Şark dilleri eğitimi aldım ve esmer tenli Hintli kadınların bizim pembe-beyaz kızlarımızı utançtan öldüren arsız cinselliklerini hayal ettim; sefil Bombay'a ilk kez 20 Haziran 1842'de ayak bastığımı hatırlamak gibiydi (1974'te tekrar ilk kez ayak bastığımda da pek farklı görünmüyordu; gerçi bu sefer atlı araba değil taksi tuttum, şoför aynıydı).

Burton koleksiyonuna ev sahipliği yapan Huntington Kütüphanesi'nin bodrum katındaki basamakların önünde durdum, *Kamasutra*'sını uzanıp aldım, elimde tuttum, hissettim, açtım ve sayfaların kenarına küçücük küçücük yazılmış notları çözmeye çalıştım; bir sonraki baskı için onun/benim notlarım. Baştan çıkarmayla ilgili bu bölümün sayfalarını çevirirken gözlerimi kapadım ve açık kitabı tıpkı uyluklarını iki yana ayırmış bir kız gibi ağzıma ve burnuma doğru kaldırıp küf kokusunu içime çektim; Burton'ın, Hindistan'ın ve Şarklı kızları keşfetmiş, *romavali*'lerini Braille alfabesinde yazılmış bir aşk şiiri gibi okumuş olan parmakların kokusunu... Sırtına, cildine ve kapağına dokunurken havaya yayılan, belgelere dayanan bir kendinden geçme hali beni "bir şeytanın çenesine ve bir tanrının çehresine" sahip "beyaz zenci"ye dönüştürdü.

"Tercüme reenkarnasyondur" dedi bana, "ve tam tersi de öyledir" dedim ben de.

Huntington'ın erkekler tuvaletindeki aynanın iki tarafından karşılıklı olarak birbirimize baktık. Ardından, Burton kimliğimle, kitaplarıma tekrar kavuşmuşken bir düş daha görüyorum; ben Kaptan Burton, Âlim Vatsyayana'nın reenkarnasyonuyum, bir zamanlar Sanskritçe yazdığım kitabı, *Kamasutra*'yı tercüme etmişim. Ve bu fantezide Vatsyayana, Ganj Nehri kenarında bağdaş kurup oturmuş, za-

manın başlangıcındaki bir yarı-tanrının erotik bilgeliğini anlatan beş yüz dersi kısaltan ve sadeleştiren Auddalaki'nin reenkarnasyonu olduğunu hayal ediyor. Ve Şiva, göklerin en yüksek yerinde kafataslarından oluşan kolyesi boynunda, bizi seyrediyor; Auddalaki ve Vatsyayana, Burton ve Roth ve kalabalık yapan başka belirsiz figürlere bakarak, aşk hakkında kitaplar yazmaya çalışan erkeklerin haline gülüyor.

Kendime geliyorum ve bütün bunların aslında hayata sahip olmadığı bir devamlılığı bahş etme çabası olduğunu anlıyorum. Kabul edelim, ölümde hiçbir şey yok: Mutlak sessizlik; metin yok, lisan yok, arzu yok, aşk yok. Hatta Şiva'nın kahkası bile.

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
????

Bugün bu defteri ziyan ettim, "III. Baştan Çıkarma"nın tüm içeriğini odamızdaki mavi plastik çöp kutusuna attım. Aslında yakardım; ama bu çok dramatik olurdu ve amacım tam olarak, günlük yaşantımı dramdan arındırmak ve *yazmaktan* kurtarmaktı. Defteri aynı zamanda kül tablalarını döktüğüm, cin ve bira şişelerini attığım, prezervatif paketlerini ve günlük *Hindustan Times* gazetesini tıkıştırdığım aynı Sarasvati Pansiyonu çöp kutusuna kayıtsızca attım. Bunu yaptım; çünkü içinde yazanlar gerçek sanılabilirdi. Hayatın, herhangi bir hayatın, sadece öyküsü olduğunda anlam kazanmaya başladığı varsayımıyla öykü yazmak için yaşamaktan vazgeçtim. Kendimi, gerçekçi olmak için beyhude bir çabayla ve sırf buraya yazabileyim diye, Lalita'ya bir şeyler söylerken yakaladım. Sadece buraya kaydetmek için bir şeyler düşünürken buldum. Keşfettim ki, bazı şeyleri sadece bu kitapta açıklayayım diye hissediyordum. Böylece, hayata geri dönmek için bu metni çöpe attım. Çok şükür kurtuldum.

Bunu John'un açgözlülüğü olmasa ("Vaftizci John'un John'u, hela anlamına gelen John değil" diye açıklıyor) okuyamazdınız, o anda çöpe dönüşmüş olan metnin bir parçasını bile, ne Vatsyayana'nın ne de benim baştan çıkarmayla ilgili söyleyeceklerimi. Günlüğümü çöpe attığım yerde bulan kirli turuncu türbanlı tuvaletçi oğlan (Hıris-

tiyanlığı seçen bir Dokunulmaz) onu sadece bahşiş almak amacıyla geri getirdi.

"Okuma biliyorum, Efendim. Evet. İyi bir kilise okulu eğitimi. Baştan sona King James İncili. Oxford İngilizce'si uzmanlığı, Efendim. Bu defter, Hindistan'ımda geçen pek güzel bir Romeo-Juliet tarzı aşk hikâyesi. Baştan bütün kelimeleri okudu ben. Bay Paul harika bir adam. O bir aziz. Bayan Lalita belki onu seviyor. Belki sizi seviyor. Bilmiyorum, Efendim. Siz karar verin. Bu arada daha çok tuvalet temizlemem lazım. Temizlik, temizlik, temizlik. Ben alt tabakadan bir adamım. Ben fakir bir adamım. Siz zengin Amerikalı turistlerin kaldığı lüks otellerde kalırsınız hep. Siz zengin bir adamsınız. Ben çok parasız bir adamım. Siz bana para verin Efendim; defteri buldum. Defterde de sizin hayatınız var. O yüzden ben sizi kurtardım. Öyle değil mi, Efendim? O nedenle bana pek çok para verin. Siz iyi adamsınız Efendim, tıpkı Bay Paul gibi. O hep yoksul Hindistan halkına yardım ediyor. Defteri verdim, Efendim. Siz bana yardımcı olun. Siz para verin, Efendim."

Uzun ve meşakkatli bir pazarlıktan sonra bu metin bana iki yüz rupiye mal oldu.

Sarasvati Pansiyonu, Varanasi
?????

Suyun üzeri (beyaz, gri, siyah) insan külleriyle ve (beyaz, pembe, sarı) çiçek yapraklarıyla kaplanmıştı; kaprisli Ganj Ana çalkalandı, dalgalandı ve kendi sularından yukarıya doğru tırmanmakta olan, Manikarnika'da cesetlerle kendine ziyafet çeken alevlere uzanan kömürleşmiş merdiven basamaklarına su sıçrattı. Cansız bedenler ölüme verilen birer hediye gibi, taş basamaklar üzerinde istif edilmiş yatıyorlar, her zamanki dinginlikleri ve sonsuz sabırlarıyla alevlerin sunacağı parlak yok oluşu bekliyorlardı. Ölülerin yakıldığı suyun kenarındaki taş alanın tepesinde bulunan kulede dururken duman bizi usulca okşadı. Elimi tutup sanki Onu ölümden korumamı istiyormuş gibi kolumu omzuna doladı. O, rahiplerin ölülerin lisanında şarkılar söylemesini ve cesetlerin yanmasını seyrederken, ben de Onu sey-

rettim. Pislikle çeşnilendirilmiş bu yahniyi fokurdama noktasına getirmek için harlanan ateş beyaz örtülere sarmalanmış sabırlı cesedi yutarken gürültülü şekilde çıtırdadı. Bir başka cansız bedene, sevgilinin ölüm olduğu bir buluşmaya gidermişçesine gösterişli kırmızı ipekler giydirilmişti. Yanmış kemiklere aç olan ve acı acı havlayan köpekler ürkütücü bir düğün şarkısı söylüyordu.[2]

Tek gözlü bir cüzamlının uzattığı el selamladı bizi. Gözü yüzündeki karanlık gecede görülen korkunç bir aya benziyordu; kafatasına gerilmiş değil de sürülmüş gibi görünen siyah deri, hastalığın zehirli beyaz bulutlarıyla şişmiş ve lekelenmişti. Sızlanmalarının havlayan köpeklerin ve ölülerin yakıldığı ateşlerin başında feryat eden sevenlerin hengamesi içinde kaybolmasına izin vererek yanından geçerken Lalita gözünü bile kırpmadı.

Ona Delhi'den aldığım yapışkanlı bindilerden birini ilk kez takmakta olan Lalita yanaklarına düşen loş ışıkta güzel görünüyordu.

"İlk seviştiğim yer bir mezarlıktı" dedi, "Artesia'nın Kutsal Yürek Kilisesi'nin arkasındaki kabristan. Gece gidilecek iyi bir yerdi. Pek çok genç yiyişmek, bira ya da ot içmek için orada takılırdı. Ürpertici ama aynı zamanda heyecan vericiydi. Johnne Shaw götürmüştü beni oraya. Sanırım bu yüzden mezarlıklar kafamda hep seksi çağrıştırır."

"Ve seks" dedim, "bana hep mezarlıkları çağrıştırır."

Dhoti giymiş genç bir adam elindeki sopayı kaldırdı ve babasının ruhunu bedenin azabından, arzudan ve seksten kurtarmak, mutlak ve sonsuz unutuluş uykusuna yolcu etmek için yanmakta olan cesedin kafatasını parçaladı.

"Bunun korkutucu olacağını düşünmüştüm" dedi, "ama değil. Tuhaf bir şekilde güzel. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Bu soru şüphelerimi giderdi. Bütün bu defter Onun *ne demek istediğini* anlamak için giriştiğim umutsuz çabanın vesikası.

2. Bu paragrafın bir bölümü Lee Siegel'ın *City of Dreadful Night* (bkz. s. 217-18) kitabından (daha da geliştirilerek); belki de Roth'un kendi uzmanlık alanında rakibi olarak gördüğü Siegel'dan intikam almak amacıyla kopya çekilmiştir.

??????????
Varanasi
????

Muson öyle kuvvetli geri geldi ki dışarı çıkamadık: "Eski Hindistan'da âşıkların sevişmesinin ve kurbağaların vıraklamasının fırtına çıkmasına sebep olduğuna inanılırmış; sonra bir kez muson yağmaya başladığında o sevgililer ve kurbağalar diğer sevgililer ve kurbağalarla ahenk içinde, yağmurdan ilham alarak göklerde ne kadar yağmur varsa hepsi yeryüzüne düşene kadar sevişip vıraklamışlar."

Ganj'ın kabarmasına sebep olan yağmura bakıp, damlaların su birikintilerine ve gölcüklere düşmesini seyrederken, bunların genişleyen çemberler oluşturması, bir başka çemberlerin üzerini kaplayıp başkalarına doğru ilerlemesi, dışa doğru genişleyip sonsuzlara uzanması, bizi sel ile tehdit etmesi tanıdığım ama şimdi ölü olan insanları özlememe sebep oldu: Babam, Eve Christ, Sunita Sen ve Leila.

Lalita yatakta yatıyor. Sanıyorum ve inanıyorum ki, gerçekten bunu yazmaya son vermemi, defteri bırakmamı, kalkmamı, gidip yanına uzanmamı istiyor...

??????
???????
????
?

Dün gece Onun içindeyken uykuya daldım. Fısıltısı beni uyandırdı: "Seni seviyorum." İlk kez fısıldamıştı; sessizlik oldu. Etraf o kadar karanlıktı ki sanki odanın duvarları yoktu; ne bir tavan, ne de döşeme. Karanlık sonsuzun meçhullüğüydü ve bizim karanlığımızdı. Tekrar sevdiğini fısıldadı ve sessizlik oldu (ne yağmur ya da rüzgâr, ne kurbağa ya da çakal sesi, ne bir kelime, ne bir şarkı, ne de bir yakınma). Sessizlik sonsuzun sükûnetiydi ve bizim sessizliğimizdi.

2. KIZIN SIRASI (PURİ)

A. TERCÜME (1)

Bir kız âşığının kalbini tamamen kazanmak için önünde sonunda aşk sanatlarında ustalık kazanmalı, erkeğin bu eğitsel metinde kendisine gösterdiklerinin aynısını yapmalıdır. Bununla beraber, ilişkinin başlarında kız cahillik ve masumiyet, olgunluk ve kırılganlık numarası yaparak sevgilisinden öğretmeni olmasını, kendisini *artes amatoriae* konusunda eğitmesini, *scientia sexualis*'i göstermesini istemeli; *Kamasutra*'da bahsi geçen her iki konuda da ders vermesini, her şeyi uygulamalı olarak anlatmasını ve kendisiyle birlikte yapmasını talep etmelidir.

B. YORUM (1)

Bright and White Restoran, Vaitpur (Orissa)
Ashadha'nın Aydınlık Yüzünün Dokuzuncu Gecesi [14 Temmuz]
Bastille Günü

Şüphem o ki, bana teslim olmasının tek sebebi Onunla sevişmeden önce epeyce uzun süre beklemiş olmamdı; eğer daha evvelden, başarılı ya da başarısız şekilde, denemiş olsaydım şu anda bana güvenmezdi; ve güven, sevgili Sophia'nın da dediği gibi, aşkın temel taşlarından biriydi. Vatsyayana bir yerlerde izah ediyor:

> Kadınlar erkeklerin kendilerini tutmalarından tahrik olurlar. Erkekler birleşme özlemi duymalı ancak bu özlem, zamanla, nesnesine bahş edilmek için uzatılmalıdır. Bir kız erkeğinin, içine girmeyi çok istemesine rağmen hemencecik bunu yapmadığını gördüğünde ona âşık olacaktır; gülünç ama, erkeğin kendini tutması aşkın gizemini gösterecektir. Benzer şekilde kız erkeğin kendisine duyduğu saygı nedeniyle içine girmekten kaçındığına inanıyorsa, ahlaksızca ama erkeğin onunla derhal sevişmesi ve derince içine girmesi karşısında hemen ona âşık olacaktır. Erkek çok hevesli ya da aceleci görünmemeli, biraz direnmelidir. Kızın içine girdiğinde, kız erkeğin onun isteğine uyduğu ve kendisini reddedemediği için bunu yaptığını düşünmelidir. Baştan çıkarıcı erkek baştan çıkanmış gibi görünmelidir.

Baştan çıkarma tamamen yanlış yönlendirmedir, paradokstur ve paralakstır.[3]

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Ashadha'nın Aydınlık Yüzünün Onuncu Gecesi [15 Temmuz]
Eddie Edwardes ile Tina Valentina'nın Evlilik Yıldönümü

Lalita otomobilin açık penceresinden Orissa'yı seyretti: Sakin yeşil pirinç tarlaları, tepelerin uzak beril tümsekleri, ruhsuz ve androjen palmiyeler, şehvetli dişi banyanlar, yorgun erkek muz ağaçları; güneşten esmerleşmiş palmiye yapraklarından damı olan, aşı boyalı kerpiç evlerde oturan insanlarla dostça komşuluk eden tanrıların yaşadığı, bayrak renklerinin kendinden emin parlaklığına boyalı mezarlar. Hava mango ve yasemin, yoğun ıslak çim, taflan, her yerde bulunan inek tersi, yanmakta olan hindistancevizi lifi dumanı ve tüten arzuya bulanmıştı. Elimi kavradı ve mutlu mutlu gülümsedi.

Klakson çalarak, hiç durmadan zil çalarak öfkeyle siyah bisikleti üzerinde yol alan turuncu giysili, kafasının tepesi kazınmış bir Brahman'a çarpmamak için savrulduk; klakson çala çala, bize anıran gribeyaz renkte başıboş bir keçinin hayatını bağışlamak için sarsıldık; klakson çala çala, bir kriket topunun peşinden koşan çevik oğlan çocuğunu ezmemek için fren yaptık. Bir kamyon devrilmiş, bir otobüs bozulmuştu. Miskin bir kağnı arabası yolculuğuna bin yıl önce başlamış izlenimini yaratıyor ve gideceği yere daha bir bin yıl varmış gibi görünüyordu. Bajan mobiletler, Maruti arabalar ve eski Ambassador'lar, hepsi yoldaki taşıt statülerini klakson çalıp hız yaparak yarıştırıyordu; Hindistan'da arabalar bile bir kasta dahildi.

Kıpkırmızı, yağlı, durgun havuzlar, senelik yağmurların kalıntılarıyla bakteri canavarları, kan emen sivrisinekler ve Hint güneşinin dalgalı yansımalarını üretiyor. Bir zamanlar tanrılaştırılmış olan güneş, kendisine Konarak'ta tapan, doğuşunu, batışını ve şanlı öğlenlerini kutlayan eski âşıkların coşkulu imanlarını hatırlıyor mu acaba?

Yol boyunca yüzler arabada yanında Hintli bir kızla oturan ya-

3. Bu pasajı *Kamasutra*'nın hiçbir yerinde bulamıyorum.

bancıyı seyretti. Beni seyreden Hindistan'a bakarken Onu seyrettim. O anda bana öyle geldi ki, Lalita dikkatinin dağılmasından o kadar uzak, öylesine almaya, bütünleşmeye, hatta sırf karşısına çıktı diye dünyadaki her şeyi özümsemeye öylesine hazırdı ki, sanki büyük ya da küçük her şey sadece Onun için, yargısından ziyade takdirine şayan olsun diye var olmuştu. Yavaş yavaş, kendine her şeyi kabullenebilmek için içsel bir beğeni gösterme izni verdi. Bir hayvan gibi içgüdüsel, nefsine düşkün ve düşünmeden davranıyor; kendinden şüphe etmeden, ihtiyattan, pişmanlıktan, belirsizlikten ve kararsızlıktan arınmış. Onun öğretmenim olmasını istiyorum.

Yıllar önce burada, Banaras-Orissa-Nagpur-Doğu Demiryolu Oteli'nde, Sophia'yla birlikte kalmıştım; Hindistan'a ilk ve son gelişiydi. O zaman da tıpkı şimdiki gibi bu verandada oturup, cin-tonik içerek Bengal Körfezi'nin karanlık, fırtınalı, kahverengi-yeşil-gri dalgalarını seyretmiştim: Aynı umut ve pişmanlıklara sahip aynı hacılar giysileriyle banyo yapıyorlar, ağlarını tamir eden aynı balıkçılar aynı arzuları ve korkuları taşıyorlar, deniz kıyısında çöplenen aynı somurtkan kargalar ve yağmacı martılar aynı bastırılamaz ve rastgele açlığa sahipler. Sophia White odasında bir yandan Lipton çay içerken diğer yandan Sir Thomas Lovely'nin bu sahil hakkındaki düşüncelerini okuyordu.

Bir zamanlar görkemli ve şahane olan B.O.N.E. Railway Hotel'in pis duvarlarını av hayvanlarının tozlu kafaları süslüyor: Termitler tarafından yenmiş çakallar, sırtlanlar ve kocaman üzgün gözlü bir geyik aşağıdaki karanlık koridorları bir yüzyıldır günler ve geceler boyu sabit bakışlarla seyrediyor; bir zamanlar tehditkâr görünen kıvrık boynuzlarına örümcek ağları dolanmış bir cangıl keçisi; cam gözlerinden bir tanesi ve kimi dişleri eksik bir vahşi kedi ve garip görünmekle beraber Bleinheim spaniel'i olduğunu sandığım bir hayvan kafası. Boyası soyulan ve yaldızları dökülen resim çerçevelerinde solmuş fotoğraflar var: Banaras-Orissa-Ulusal-Doğu Demiryolu polo takımı; Puri'de izne çıkan ve neşeli domuz avının ödülüyle poz veren bir İngiliz müfrezesi; eyerlenmiş filleri, maiyetindeki silahlı muhafızları ve peçeli fahişeleriyle Anangapur Mihracesi. Sınırları içinde hâlâ Burma'yı gösteren solmuş bir Hindistan'ın solmuş bir harita-

sı da var. Kraliçe Victoria'nın kabaca boyanmış, Puri'nin tuzlu havasıyla kararmış yağlıboya bir tablosu iri harflerle "M. M. Mithun Mohantee, M. A., Sanatçı" diye imzalanmış; resim maalesef Hindistan'da bulunmayan Bombay cininin etiketine resmedilmiş olan Kraliçe Victoria portresinin bir kopyası.

Yeşil türban ve (birkaç beden büyük, lekeli beyaz bir ceketi saran) yeşil bir kuşak takmış olan yalınayak uşak, "Hindistan İmparatoriçesi" diye açıkladı. "Etkileyici Victoria, Jayanti Maharani; çok güzel, akıllı, cömert ve bir numara kraliçe." Majestelerinin somurtkan suratına şefkatle gülümsedi. "Kendisini şahsen tanımıyorum. Vefat etti. Çok yaşa Kraliçe! Hint halkına değer verirdi."

Tropik sıcağa rağmen siyah bir takım elbise, beyaz gömlek ve geniş kırmızı bir kravat takmış olan otelin müdür yardımcısı Bay Indrajit bize katıldı. Belli ki cahil bir "emir eri" (tuhaf bir şekilde böyle söylemişti) tarafından Kraliçe Victoria hakkında yanlış bilgilendirilmemizden endişelenmişti, uşağı küçümseyerek kışkışladı.

"Daha ağır işler için kilere git, seni lanet aşağılık! Müdür olarak çok fazla emir eri rahatsızlığı ve problemi yaşıyorum." Daha sonra biyografik anlatısına başladı:

" 'İnsanlar iffet kumkuması şu, ukala bu' anlamını kastetmek için hatalı olarak 'Victoria şöyle, Victoria böyle' diyorlar. Ama aramızda kalsın efendim, Majesteleri Anangapur Mihracesi bana gizlice dedi ki Majesteleri'nin babası Majesteleri Prens Albert'e, yani söz konusu Victoria'nın kocasına Puri, Odessa'nın büyük şair ve bilim adamı Profesör Vatsyayan Malnag Mohanti'nin kutsal *Kamasutrası*'nın bir kopyasını hediye etmiş. Size olan güvenim tam olduğu için, efendim, hikâyeyi oraya buraya yaymayacağınıza eminim ama" dedi ve sesini iyice kısarak ekledi: "Majesteleri Kraliçe ile Majesteleri Kral her *Kamasutra* şeyini, onu bunu demeden, sabahtan akşama kadar yapıyorlarmış efendim, akşamdan sabaha kadarını söylemek bile istemiyorum."[4]

4. Bay Indrajit'in belirgin şekilde (*Party*'deki Peter Sellers gibi değilse de) Dr. Nilkanth Gupta gibi konuştuğuna dikkatinizi çekerim; bu belli ki Roth'un alay etmek istediği Hintlilere yakıştırdığı aksan. Alay, sanıyorum, öğrettiği ve hakkında yazdığı Hindistan'a duyduğu karşılıksız aşkla yüzleşmesi esnasında kullandığı bir tür nefsi müdaafa yöntemi.

Kraliçe Victoria'nın gizli hayatı hakkındaki revizyonist söylev, hiç şüphesiz otele giriş esnasında aramızda geçen sohbetten ötürüydü:

"Mesleğiniz, efendim?"

"Profesör. Ben..."

"Hangi konu, efendim?"

"Hindistan. Hintçe öğretiyorum..."

"Hindistan bu mükemmel konu üzerinde çalışmak için mükemmel bir yer, efendim. Önce *Bhagavadgita*'yı okumalısınız. Sanskrit lisanında, efendim, evet, doğru."

"Evet, evet, okudum. Şu anda *Kamasutra*'yı tercüme ediyorum ve ben..."

"*Kamasutra* da Sanskritçe'dir efendim, o da doğru. *Kamasutra, Bhagavadgita*'da gizli olanı aleni hale getirir, aleni olanı gizler. Bu iki yazıt aynı hikâyenin ve altın sikkenin farklı yüzleridir. Bilmek istediklerinizi anlatmak üzere hummalı yoğun programım arasında size vakit yaratmaktan çok mutlu olacağım efendim. Ama öncelikle, affınıza sığınarak efendim, bir formalite sorumuz var: Neden sizin mükemmel ve her zaman güvenilir Amerikan pasaportunuzun üzerine şerefli isminiz Roth olarak yazılmışken, muhterem eşinizin ismi pasaportunda sizinkiyle aynı değil ve sadece Gupta olarak belirtilmiş? Birleşik Devletler bir gaf mı yapmış acaba? Sorduğum için affedin beni efendim; ama beş yıldızlı bir turist otelinde Emniyet Müdürlüğü, Sağlık Bakanlığı ve Orissa Bölgesi Turizm Departmanı için eksiksiz kimlik bilgilerini bulundurmak zorundayız."

"Pasaportlarımız düğünden önce verildi. Daha yeni evlendik, altı hafta önce, 29 Mayıs'ta. Şu anda balayındayız."

"Balayı için Hindistan mükemmel bir yerdir. Hindistan bir numaralı aşk ülkesidir: Agra'nın Tac Mahal'i, Konarak'ın Güneş Tapınağı ve romantik Puri sahili. *Kamasutra* balayı için mükemmel bir kitap. Bu otel balayı için mükemmel bir otel. Bay Rajiv Gandhi kaldı burada efendim, sizin romantik odanızda. Şu anda hatırlıyorum efendim, eşi Srimati Sonia Gandhi'yle birlikteydi. Tıpkı sizin gibi efendim, onlarınki de *Kamasutra*'nın tabiriyle 'karışık bir evlilik'ti."

A. TERCÜME (2)

Sevgilisinin kucağında otururken ya da onun tarafından kucaklanmışken kız üzgün tavırlar ya da erotik tereddüt sergilememelidir; başka sevgilileri hakkında fikir beyan etmemeli ya da ailesine ilişkin sıkıntılarından söz etmemelidir; hepsinden önemlisi, alelade şeylere en ufak bir ilgi bile göstermemelidir.

B. YORUM (2)

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Ashadha'nın Aydınlık Yüzü'nün On Üçüncü Gecesi [18 Temmuz]
Ide Milad

Kasta dahil olmayan yabancı sıfatıyla yasaklı bulunduğumdan, Lalita bugün Jagganath Tapınağı'nı gezmek için tek başına dışarı çıktı: Ben kirliydim, O saftı. Vaktiyle önünde kendinden geçmiş *devadasi*'lerin dans edip erotik şarkılar söylediği ahşap oyma tanrıyı, Kâinatın Hâkimi'ni, görmeye gitti. Ben de kiralık arabayla Patiye köyüne, zanaatkârlar derneğinin yöneticisiyle *Kamasutra* oyunum için lazım olan altmış dört *kamalaka* kartımı ve altı piyonumu yaptırmak üzere konuşmaya gittim.

Lalita bana önceden haber vermeden burnunu deldirdi; küçük, sade bir gümüş halka yüzünün enfes gecesinde ırkının Tanrı vergisi saflığıyla ay gibi parlıyor. Alnında mor bindisiyle aynada kendisine gülümsüyor; anlaşılan o ki yeni takısından memnun. Bunu yazmayı bir kenara bırakacağım ve arkasından yaklaşıp, omuzunun üzerinden aynadaki görüntümüze bakarak Ona ne kadar güzel olduğunu fısıldayacağım. Ellerini ve ayaklarını ustalıkla yapılmış kınalar süslüyor...

Kapının çalmasıyla birlikte göğüslerini mor ipekten Banarasi şalıyla örtüp, ayak bileklerindeki halhalları şıngırdatarak yeşil fayans döşemeyi boydan boya çıplak ayakla geçti. Bay Indrajit, kapıda durup içeriye gözlerinden ateş püskürerek, gülümsemesinden öfke saçarak göz attı ve Lalita duysun diye yüksek sesle konuştu:

"Sizin için başardığım şeyi kırk yıl düşünseniz en çılgın rüyanız-

da bile göremezsiniz, efendim. Sizin için çok kıymetli olabilecek, son derece değerli, muhteşem ve nadide bir şeyi elde edebildiğim için alabildiğine mutluyum, efendim. Bu benim seçkin Profesör Roth ve sevgili Bayan Roth-Gupta'ya balayı armağanım."

Onu peşi sıra ofisine kadar izlemem hususunda ısrar etti; Gandhi'nin (M. M. Mithun Mohantee tarafından yapılıp gösterişli bir şekilde imzalanmış) portresi altında oturmamı talep edip, pis bir bardak dolusu dayanılmaz derecede tatlı mı tatlı ve kaynar çay içirdikten sonra, "emir eri"ni dışarı çıkardı, kapıyı kapattı, asma kilitle kilitledi ve kısık bir sesle açmamı emrettiği, siyah sicimle bağlanmış, sarı bezden bir bohça çıkardı.

Kamasutra'nın (II.F) palmiye yaprağından sayfalara Oriya alfabesiyle yazılmış ve kabaca resimlenmiş bir kopyasıydı. Oriya alfabesini çalışmamla alakasız olduğu için okumadığım yönündeki açıklamamı dikkate almadı.

"Muhteşem Oriya alfabesini öğrenirken sanatın tadına varabilirsiniz efendim. Siz, Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük profesörü, çok akıllı değil misiniz? Oriya'yı öğrenmelisiniz efendim. İlahi bir lisandır. Derhal başarılı olmanız için Lord Jagganath'a bizzat kendim dua edeceğim. Bu arada, bu son derece muhteşem ve çok çok kıymetli *Kamasutra*'yı size vaktinde takdim edebilmek için büyük zahmetlere girdim. Bu benim Lord Jagganath ve diğer tüm tanrıların yeni evlilere efsanevi cesarete ve erkeklik gücüne sahip, boğa gibi 101 oğul bahş etmeleri için ettiğim içten dualarla birlikte naçizane düğün hediyem. Lütfen efendim, bu kadar cömertçe sunulmuş bir gönül borcunun utancını bana yaşatmayın."

Hediyeye nazikçe teşekkür ettim ve hemen ardından, Bay Indrajit uygun bir dille karşılığında kendisine yirmi bin rupi vermem gerektiğini belirtti.

"Ben kendi cebimden otuz bin rupi ödedim efendim, yurtdışında su içinde edeceği miktarın yarısından az. Bu değerli hazineyi ABD'de satmak isteseniz, bundan daha da fazlasını alırsınız efendim. Ama adım gibi eminim ki efendim, şahsım gibi sizin şahsınız da paraya ehemmiyet vermiyor. Para dünyevidir; oysa siz ve ben daha üstün dünyaların ve meziyetlerin insanlarıyız. Bu kıymetli *Kamasutra*'yı

asla değersiz bir pornografik süprüntüymüş gibi satmazsınız. Asla! Tanrım Lord Jagganath'ın sofu hizmetkârı, mükemmel oğullarım Mohan, Shyam ve Winston'ın fedakâr anası, namuslu kızım Damayanti'nin adanmış öğretmeni, kutsal eşim Bayan Indrajit'e, 'Peki o zaman neden bir yabancı için mütevazı şahsımı ve mükemmel ailemi büyük bir maddi zorluğun altına sokuyorum?' diye sordum. Maneviyatından gelen her zamanki bilgeliğiyle şöyle cevap verdi: 'Çünkü kendi mütevazı yönteminle, evliliğin nimetlerini ilk kez yaşayan, uzaklardan gelmiş bir ziyaretçiye Hindistan'ın en münasip, muhteşem, manevi ve kıymetli evlilik hediyesini vermenin gönül borcun olduğunu hissediyorsun. Evlilikte saadet bizim Hindistan'daki en yüce amacımızdır. Burada kirli paranın, ne doların ne de rupinin, bu altın ideali lekelemesine izin vermeyiz. *Bhagavadgita*'nın öğretisi budur. Ancak Ey Mohan, Shyam ve Winston'ın babası, Amerika'nın, ABD'nin ulu profesöründen sana değersiz yirmi bin rupiyi tevdi etmesini istemelisin. Kendisi konu evlilik, aşk, arkadaşlık, maneviyat, uluslararası diplomasi, Sanskritçe, Hint kültürü, *Kamasutra*, *Bhagavadgita* ve benzeri şeyler olduğunda önemsiz bir para meselesine takılmayacaktır. Yüce profesör sana yüz bin, belki de on milyon rupi vermeye kalkacaktır. Ancak sen bunu reddedeceksin; çünkü sen de en az onun kadar paraya ehemmiyet vermiyorsun.' Bayan Indrajit'in büyüklüğü, bilgeliği ve yardımseverliği işte böyledir. Hiçbir zaman kendisini düşünmez. Hep başkalarını. Nitekim, yaşayabilsin diye amcasının bel ameliyatını, yürüyebilsin diye erkek kardeşinin ithal protezini, ikinci sınıf olmasınlar diye oğullarının üniversite masraflarını karşılayabilmek ve utanç içinde kalmasın diye kızının çeyiz, görebilsin diye de kız kardeşinin gözlük parasını ve ablasının kocasının yanan evinin onarım masraflarını ödeyebilmek için umutsuzca paraya ihtiyacımız olduğundan bahsetmedi bile."

O finansal yükümlülüklerini sınıflandırmaya devam ederken, modern bir taklit olan kitap için, değerinin muhtemelen iki katı olan, on bin rupi vermeye karar verdim; Dr. Nilkanth Gupta'nm kızı için bana vermiş olduğu ekstra para zarfta duruyordu.

Indrajit hakarete uğramıştı; ama ona bir kuruş bile fazlasını vermeyi reddettim.

Ağzını bozarak, "Ailemi mahvettin! Mohan, Shyam ve Winston'ın –tabiyatıyla Damayanti'nin de– annelerini küçük düşürdün" diye haykırdı; ofisinden ayrılırken sözlü saldırısının şiddeti yavaş yavaş azaldı. "Sana bedavaya gelen armağanın ederine bakıyorsun! Hayatımı mahvettin. Hint medeniyetini yok ettin..."

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Ashadha'nın Aydınlık Yüzünün On Dördüncü Gecesi
[19 Temmuz]

Yenilenmiş bir gülümsemeyle, "Bayan Indrajit, *Bhagavadgita*'nın öğrettiği gibi diğer yanağımı çevirmem talimatını verdi" dedi Bay Indrajit. "Bu nedenle bana mükemmel şahsınıza ve bakımlı eşinize sunduğum mütevazı düğün hediyesi için sadece on sekiz bin rupi ödeyebilirsiniz."

Azimliydim: "On."

Gittikçe yok olan cam gülümsemesi arasından, "On! En adisinden on bin rupi!" diye mırıldandı. "On bin, efendim, zararımın toplamı, eksi gururum, bölü önyargınız, çarpı açgözlülüğünüz eder!"

Diğer bir deyişle, düşündüm, hakaret$_{(H)}$ artı zarar$_{(Z)}$, eksi gurur$_{(G)}$, bölü önyargı$_{(Ö)}$, çarpı açgözlülük$_{(A)}$ eşittir 10^4 ya da $10^4 = \frac{(H + Z) - G}{Ö} \times A$'dır. Böylece $A = \frac{Ö}{(H+Z)-G} \times 10^4$'tür. Bu düşünce zincirini takip ederek, eğer önyargı yoksa ($Ö = 0$) açgözlülük de olamaz ($A = 0$). Dahası, eğer kişinin gururu yoksa ($G = 0$), besbelli hakaret de söz konusu değildir ($H = 0$). Bu durumda $A = \frac{Ö}{Z} \times 10^4$ ve/veya $Z \times A = Ö \times 10^4$'tür. Böylece, kişinin önyargısı sabitken, açgözlülüğü zarar gördüğü olay sayısıyla orantılı olarak azalacak ve zarar görmekten kaçınacağı seviyeye kadar artacaktır; kişinin açgözlülüğü sabitken, ne kadar az önyargılı olursa o kadar zarar görecektir. Bu nedenle zarar kişinin açgözlülüğünü artırarak önlenebilir, açgözlülüğün artırıldığı derecede de önyargı azalacaktır. Böylece sonsuz derecede açgözlü kişi ($A\infty$) ister istemez önyargısız ve zarar görme tehlikesinden uzaktır. Acaba aklımı mı kaçırıyorum?

Biliyordum. "Siktiğimin" demeyi bıraktığı andan itibaren Lalita'nın hasta olduğunu biliyordum. Konarak'taki Güneş Tapınağı'nın

yanında kusması, erotik anıtın etrafına karınca sürüsü gibi üşüşmüş insanlar arasından kalabalık bir izleyici grubu topladı. Etrafımızda bir çember oluşturdular; ben mide bulantısıyla perişan halde ateşler için titremekte olan Lalita'nın omzuna Onu korumak için sarılmışken seyyar satıcılardan biri bana üzerinde kutsal bir perinin bir rahibe oral seks yaptığı bir kartpostal satmaya çalıştı. Gülümsedi ve "Madam baharatlı yemeklerden mi yedi?" diye sordu.

Sindirim sistemi üreme sistemiyle dalga geçmeyi sever; erojen bölgelerle kusmuk, ishal ve gazla alay etmekten hoşlanır. Kaçınılmaz olarak, Hindistan'da bağırsaklar üreme organlarına, üreme organları kalbe, kalp de beyne kahkahalarla güler ve beyin, yapacağı işlerin çokluğu göz önüne alınırsa, bağırsaklar gürültü çıkarmaya başladığında tüm espri kabiliyetini yitirir. Hindistan'da insan yapısındaki organlar, tıpkı sosyal yapıdaki insanlar gibi özlerinde hiyerarşi içindedir.

Kiralık şoförümüz Bay Suryadas, Lalita çalıların arasında hasta bedenini sindirim borusunun her iki ucundan boşaltabilsin diye defalarca arabayı kenara çekmek zorunda kaldı. "Jagannath prasad[5] yemesi lazım" dedi başını sallayarak.

Lalita'nın birdenbire kendini gösteren fiziksel savunmasızlığı ona karşı beslediğim muazzam koruma içgüdüsünü ortaya çıkarmış olsa da, kendi kendime karşındakini bir kez korumaya başladığında, hatta sadece korumaya teşebbüs ettiğinde bile, kişinin kendi özünü savunan tarafını yitirdiğini hatırlattım; karşındakinin savunmasızlığı (hakkındaki farkındalığın ya da bunu tasavvur etmen) ne kadar derinse, sen de o derecede savunmasızsın. Sevgilinin zaafiyeti karşısında dikkatli ol.

Arabaya döndüğünde Onu kollarıma alarak ağzından akan pıhtılaşmış salyayı mendilimle sildim, ıslak, tuzlu alnını öptüm ve "her şey yoluna girecek" cümlesinin sonsuz varyasyonlarıyla avuttum. Araba Pipli köyünün içinden geçerken bir tabela gördüm:

5. *Prasada* (kelime anlamı "merhamet") ibadet törenlerinde bir tanrıya sunularak takdis edilmiş yiyeceklere işaret eder. Böylece bu yiyecekleri ilahi varlığın bir hediyesi olarak yiyen kişi o tanrının merhametine nail olur.

Dr. NARSINGH PATEL, S.B., B. LITT. (OXON)
S.M. (MOSKOVA), M.D. A.V.V.
HİNDİSTAN VE YURTDIŞINDAKİ KADIN HASTALIKLARI VE DİĞER HASTALIKLAR UZMANI

Bay Suryadas'ın kallavi bir prasad porsiyonunun doktorun yazacağı her reçeten daha etkili olacağı yönündeki ısrarına rağmen, ona durmasını emrettim. Muayenehanenin kapısı yapış yapış pembe plastik bir duş perdesiydi; perdenin dışında yüzleri örtülü kadınlar çömelmiş, ateşler içinde yanan, kusan ve kaka yapan bebeklerin zayıf inlemelerini ve kesik kesik ağlamalarını kesmeye çalışıyorlardı. Doktor yabancıların geldiğini anladığında mevcut hastasını, hamile bir köylü kadını, sabırsızca dışarı iterek bizi samimiyetle içeri davet etti. Çay servisi yaptı. Gözüm bardağın kenarına konmuş bir sineği mikroskopa, oradan bir numune kabına, pis duvara, yağlı bir paçavraya, içinde soğumuş halde insan artığının olduğu tepsiye ve oradan tekrar bardağın kenarına kadar izledi.

Doktor, "İçin" diye emretti[6].

Semptomlarını tarif etmeden önce Lalita babasının Kaliforniya'da doktor olduğundan bahsedince Dr. Patel duyduğu sevinci dizginlemekte zorlandı.

"Ah, babanızın benimle temas kurabilmesi için size kartvizitimi vereceğim; ama lütfen bana adresini ve telefon numarasını da verin ki, bu arada kendisine fikir danışabileyim. Yeteneklerimi kendisinin hizmetine sunacağım. Bir el işaretiyle ivedilikle Kaliforniya'ya uçacak, şahsına yardımcı olmak ve hastalarına hizmet etmek için hiçbir engelden yılmayacağım. Kendisinin aşina olmadığı sıtma, pellagra, ruam, frengi, Kalküta öksürüğü, veba, Delhi ishali, tropik kalça ağrısı, ölümcül yüksek ateş, fil hastalığı gibi hastalıkları tedavi edebileceğim..."

Lalita'nın bir an evvel tedavi edilmesini istediğimden, sabırsızlanarak sözünü kestim: "Los Angeles'ta pek fazla fil hastalığı vakasıyla karşılaşmıyoruz; o yüzden..."

6. Dr. Gupta ve Bay Indrajit gibi konuşan bir Hintliye ve saldırgan, ırkçı bir alaya daha hazırlanın.

Doktor, "Kesinlikle" diyerek sözünü kesmemi kesti, "ancak bütün bu hastalıklar Batı'ya doğru ilerliyor. Avrupa Hindistan'ı fethedeceğini düşündü; ama şimdi, bunu size söyleyen kişi ben olduğum için üzgünüm ama, dedelerinizin keyfini sürdüğü sömürgecilik ganimetlerinin bedelini ödeme vaktiniz geldi. Tıpkı Batı'nın Hindistan'ı sömürdüğü gibi, bütün bu Hindistan hastalıkları Batı'yı sömürecek. Bu..."

Sözümü kesmemi kesmesini kestim: "Ne var ki, Dr. Gupta bir jinekolog ve ben her nedense bir vajinal fil hastalığı salgını çıkacağından şüpheliyim..."

Ve elbette, sözünü kesmemin kesmesini kesmemi kesti: "Ben aynı zamanda bir kadın hastalıkları uzmanıyım. Yaygın olarak Oriya dilinde *kamakanduti* ya da Oxford İngilizce'sinde Kama's Itch olarak bilinen belsoğukluğu hastalığı var; vulva iltihabı, zona ve benzerleri var. Ancak her durumda bütün hastalıklar, tıpkı insanlar gibi, rahimde oluşur ve gelişir. Başlangıçta tüm hastalıklar zührevidir. Cinsel birleşme sağlığa zararlıdır. 'Güvenli seks' deyimlerin birbiriyle çelişmesidir. Bu sadece tıbbi değil, aynı zamanda manevi, ahlaki ve dini bir gerçektir. Bu nedenle büyük Mahatma Gandhi Hint halkının kendine hâkim olmasını[7] istemiştir. Bunun yanı sıra, eski âlimler.."

Böylece ben de onun sözünü kesmemi kesmesini kesmemi kesmesini kestim: "Doktor Gupta'yla birlikte çalışmanızı ayarlamaktan mutlu olacağız; ama önce kızının tedavisini gerçekleştirelim. Bu kendisini çok memnun edecektir."

Patel sadece birkaç dakika evvel sineğin konduğu tepsiye Lalita'nın çıkarttığı kusmuğu, idrar ve tükürük numuneleriyle karıştırarak inceledi. Bütün bu maddeleri birbirine karıştırmasını tuhaf buldum; ama o, karışımdan küçük parçayı kazıyarak mikroskobun altına yerleştirirken durumu şöyle açıkladı: Bu yöntem zaman kazandırıyordu ve önemli olan "hastalığın nerede olduğunu değil, ne olduğunu" bulmaktı.

7. "Bir zamanlar amaç" diye yazdı Gandhi, "cinsel organın tek ve en büyük fonksiyonunun kadınlar ve erkekler için yeni kuşaklar üretmek olması ve bunun dışında herhangi bir amaçla birleşmenin hayati sıvıların canice ziyan edilmesi anlamına gelmesiydi. Eski profesörlerin hayati sıvılara neden bu kadar önem verdiğini ve bunların en yüce enerji formuna dönüştürülmesi konusunda neden ısrarcı olduklarını anlamak kolay (*Kadınlara* [Karaçi, 1943]).

R_X: Et, balık, baharat, sarmısak, soğan, içki, şarap, bira ve en önemlisi her türlü cinsel ilişki Shravan ayından önceki ilk dolunaya kadar yasak. Sonrasında da cinsel ilişki kısıtlı olarak sadece üreme amacıyla gerçekleştirilecek. İlave olarak, otuz bir gün boyunca her gün yatmadan evvel bir adet patent bekleyen Patel Palette hapı yutulacak. Ne bir gün fazla ne bir gün eksik.

Dr. Patel, "Hastalığın seyri mükemmel" diyerek kendinden emin bir şekilde gülümsedi. "Bir ay içinde, yani Shravan'ın mübarek ilk gecesi, hindistancevizi günü, Shiv Poojan ve özellikle Raksha Bandhan zamanına kadar ishal ve kusma geçecek."

Dr. Patel'in yeni yıldan evvel Artesia'da muayenehanesini açabilmesi için kendisine Dr. Gupta, Amerika Birleşik Devletleri Göçmen Bürosu, Amerikan Tıp Cemiyeti, Kaliforniya Egzotik ve Tropik Jinekoloji Kurulu ile ilgili gerekli tüm ayarlamaları yapacağıma dair söz verdim.

"Ancak lütfen o vakte kadar Dr. Gupta'yla temas kurmaya çalışmayın" diye dikkatle ekledim."Tüm Hintli babalar gibi kızına çok düşkündür ve eğer kızının, sevgili eşimin, hasta olduğunu duyarsa çok üzülür."

Sempatik bir ifadeyle gülümseyerek, "Anlıyorum" dedi. Yakında gerçekten de Kaliforniya'da çalışmaya başlayacağına inanmış olmalı ki, muayene ve araba oradan ayrılırken camdan dışarı fırlattığımız haplar için ücret almayı reddetti.

Arkamızdan el sallayarak bizi uğurlarken mümkün olduğunca yüksek bir sesle, "Unutmayın, cinsel birleşmenin her türlüsü yasak!" diye bağırdı.

Otele geri döndüğümüzde Lalita'yı odamızdaki tuvalete yetiştirebilmek için Indrajit'i bir kenara itmek ve "Sadece on yedi bin rupi verirseniz her şey yoluna girer" dediğini duymazdan gelmek zorunda kaldım. Bir türlü ne Rajiv ne de Sonia Gandhi'yi bizimkiyle aynı porselen banyo armatürü üzerinde otururken gözümde canlandırmadım.

Lalita'yı yatağımıza yatmış bir halde bırakıp, Puri'de Orissa hükümeti tarafından kenevir ve afyon satışı amacıyla işletilen tahta tezgâhlardan birinden ilaç almak üzere dışarı çıktım. 12 gram afyo-

nu Lalita'nın yutabilmesi için küçük toplar halinde yuvarladım.

Ani bastıran sağanağa rağmen, Bay Suryadas hem muz yaprağına sarılı Jagannath prasad, hem de sarı renkli bir sariye sarılı toparlak karısıyla tam vaktinde kapıda belirdi. Lalita'yla yalnız kalmayı rica eden Bayan Suryadas Ona, dokunmak bir yana, bakışı bile herkesi ve her şeyi tedavi edebilen yüce Shri Shri Babaji'den söz etti. Korktuğum başıma geldi ve Lalita derhal Shri Shri Babaji'nin aşramına gitmek istedi. Müminiinin dediğine bakılırsa, 175 yaşındaydı ve ben, eğer yaşasaydı Kaptan Burton'ın da bu yaşta olacağını fark ettim.

A. TERCÜME (3)

Kız, sevgilisini onunla sevişmeye cesaretlendirirken bile, başlangıçta erkeğin *linga*'sına dokunmaya ya da kendi *yoni*'sini göstermeye gönlü yokmuş gibi görünmelidir. Kız sahte bir vakarla erkeğinin, ona duyduğu arzununun kendisine daha önceden hiç denemediği, ağza alınmayacak şeyleri yaptırdığına ikna olmasına izin vermelidir.

B. YORUM (3)

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Dolunay [20 Temmuz]
Guru Purnima

Düğün hediyesi için kendisine sadece on altı bin rupi ödememe izin vereceğini söyleyen Bay Indrajit bunun kesinlikle son rakamı olduğunu belirtti.

"On" dedim gülümseyerek. Üstü açık koridor boyunca yürürken Indrajit'in "lanet aşağılık"ın kafasına arkadan bir tane geçirdiğini ve avazı çıktığı kadar "*Sah-te-kâr!*" diye haykırdığını gördüm.

Bay Suryadas, Babaji'nin cangıl aşramına giden yolu biliyordu. Onun bir tür hayranıydı ve bizi, "Babaji sadece dünyanın en yaşlı insanı değil, aynı zamanda en mutlu insanıdır da. *Guinness Rekorlar Kitabı* komitesine haber verdik" diyerek bilgilendirdi.

Yağmur gece yarısı durmuş olmasına rağmen yol o kadar çamurluydu ki, gideceğimiz yere varmadan çok daha önce arabayı bırakıp, ayakkabılarımız ellerimizde, yalınayak bir halde cangılın içine dalmak zorunda kaldık. Çalıların arasında duraklama ihtiyacı duyan Lalita, Bay Suryadas'ın açıkta çömelmesi yönündeki önerisini dikkate almadı. "Yağmur yağınca yılanlar suyla dolan deliklerinden çıkarlar. Her çalının altı kaynıyor." Bir parça mahremiyet Lalita'ya hayatını tehlikeye atmaya değer göründü.

Yağmur sadece yılanları değil, salyangozları da ortaya çıkarmıştı: Bir tanesini başka bir salyangozun salyasını takip ederken seyrettim ve her ikisini de daha önceden söz verdiğim üzere Profesör Christopher Cross'a götürmek için randevulaştıkları ağacın nemli gövdesinden söküp aldım. Bay Suryadas saklamak için onları boş bir teneke paan-masala kutusuna koydu.

Sadece pembe bir bez parçası giymekte olan küçücük, tüysüz ve görece şirin varlığa "*Namaste* Shri Shri Shri Babaji" diyerek ellerimi göğsümün hizasında kavuşturdum; giydiği bez neredeyse zayıflıktan yok olmuş kaba etlerinin arasından geçmiş, belinin etrafını dolanmış ve cinsel organlarını kapatacak özenli bir düğümle bağlanmıştı. Guru beni düzeltti:

"Sadece iki Shri lütfen. Shri Shri Babaji."

Bay Suryadas, Babaji'nin biz söylemeden evvel kızı tedavi ettirmek için geldiğimizi bilmesinin bir mucize olduğunu düşündü; Lalita'nın aşramın eşiğinde tekrar kusmuş olduğu göz önüne alındığında ben hiç etkilenmemiştim. İçeri davet edilince, yaşadığı ve kendisine tapmıldığı mabede yollandık. Lalita'ya tıpkı kendisi gibi bağdaş kurmasını ve önüne oturmasını işaret etti, gözlerini kapadı ve mantra mırıldanmaya başladı:

phrum phrub phub phub prah phat phrub phub phub phrub prah phrah phat namah phrum phrub phub phub prah phat phrah phat phrub phub phrub prah phrah phat namah phrum phrub phub phub prah phat phrah phat phrub phub phrub prah phrah phat namah phrum phrub phub phub prah phat phrah phat phrub phub phrub prah phrah phat namah phrum phrub phub phub prah phat phrah phat phrub phub phrub prah prah phat namah phrum phrub phub phub prah phat phrub phat phrub phub phrub prah phrah phat namah phrum

phrub phrub phub phub prab phat phrub phub phub phrub prab phrab phayt Namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub phub phrub phub phrab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub phrub phub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phrub phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phrab phrab phat phrub phub phrub prab prab phat namah phrum phrub phub prab prab phat phrub phat phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum phrub phrub phub phub prab phat phrub phub phub phrub prab phrab phat phrum namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub phub phrub phat phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub prab phrub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phub phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub phub phrub prab prab phat namah phrum phrub phub phat prab phat phrub phat phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum phub phrub phub phub prab phat phrub phub phub phrub prab phrab phrab phrub namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrub phub phrub namah phrum phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phat phrab phrub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phat phrab phrub phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum phrub phub phub prab phrab phat namah phrum phrub phub phrub prab phrab phat phrub phub phrub prab prab phat namah phrum phrub phub phrab prab phat phrub phat phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum prab phat phrab phrub phat phrub phub phrub prab phrab phat namah phrum

Bu şekilde hiç durmaksızın devam etti, etti, etti, etti, etti ve daha sonra Lalita'nın sağ elinin avcuyla sağ ayağının tabanına birtakım semboller çizdi ve Devanagari alfabesiyle bir şeyler yazdı. El ve ayak bileklerine, dizlerine, dirseklerine, boynuna muskalar ve boncuklar bağladı. Bakır bir havanın içinde kökler, yapraklar, dutsu meyveler ve değişik minerallerden irice parçalar ezdi, hepsini sukabağından bir kâsede karıştırdı, yağ, süt ve tanrı bilir başka neler neler ilave etti, parmağını önce karışıma batırdı, sonra da Lalita'nın diline, yanaklarına, alnına, boynuna, omuzlarına ve ayak başparmaklarına değdirdi, kendisi de bir yudum aldı, gözlerini kapattı, (bu sefer duyulamayacak kadar yavaş) biraz daha mantra mırıldandı ve sonra Lalita'nın iksirin kalanını içmesini buyurdu.

Lalita'yı da kendisiyle birlikte kaldırarak ayağa zıpladı, bana gülümsedi ve kusursuz bir İngilizce'yle konuştu:

"Genç hanım enikonu iyileşti. Vücudu tüm pisliği dışarı atana ka-

dar bir miktar daha kusma ve ishal olabilir; ama bu gece hava kardığında sapasağlam olacaktır."

Çubuğunu yaktı, ölçülü bir nefes çekti, bana uzattı ve Lalita'ya aşramı keşfetmeyi salık verdi.

"Geyikler, tavuskuşları, tavuklar, sığırcıklar ve papağanlar, yaramaz maymunlar göreceksin; belki dişi kobra da kafasını bir yerlerden çıkarır. Eğer boynunu şişirirse, sadece geri adım at; onu rahatsız etme, o zaman güvende olursun. Burası güzel ve huzurlu bir yerdir. Lütfen keyfini çıkar.

Surdayas-ji, evlat, lütfen çubuğu al ve git şu tarafta oturup dinlen. Bu beyefendiyle yalnız konuşmak istiyorum" dedi Babaji İngilizce olarak, sonra anlayamadığım bir Oriya lehçesinde bir şeyler söyledi. Ardından bana dönerek ortak lisanımıza geçti.

"Anadili İngilizce olan bir ziyaretçiyi ağırlamak gerçekten eşsiz bir zevk. Çok yıllar evvel köy okulunda öğretmendim, öğrencilerimle her gün İngilizce konuşma fırsatım ve zorunluluğum bulunuyordu. Bugünlerde gerçekten çok sevdiğim İngilizce'yi nadiren konuşuyorum; yurtdışından misafirler buraya gelmiyorlar. Elbette okuyorum."

Bana en sevdiği şairin John Donne olduğunu söyledi ve daha sonra aniden sohbetin konusunu değiştirerek pat diye neden Lalita'yla birlikte olduğumu sordu.

"Onu seviyorum."

"Hayır" diyerek gülümsedi. "Hayır. Hayır, kesinlikle sevmiyorsunuz; ancak, neden böyle söylediğinizi anlayabiliyorum. Ama lütfen, zaten aşikâr olanı söyletmeyin bana. O ne yazık ki size uygun bir genç hanım değil ve siz kesinlikle ona uygun bir beyefendi değilsiniz. Hiç de eğlenceli olmayan dünyada, bu geçici erotik hevesin bir parça da olsa eğlence hasıl ettiğinden şüphem olmamakla birlikte siz onu sevmiyorsunuz ve o da sizi sevmiyor."

Elini dizime koymak için öne doğru eğildi. "Yüzünüzdeki ifadeden bana inanmadığınızı seziyorum. Ne gibi bir amaçla size gerçeği söylemekten kaçınabilirim? Kızın iyiliği için onu elde etme planlarınızdan vazgeçmenizi öneririm; ama daha da çok kendi iyiliğiniz için. Birbiriniz için yaratılmamışsınız. Bu benim ağzımdan çıkan bir

kehanet kelamı değil; sadece gözle görülen basit bir gerçeği dile getiriyorum. Bir sigara alabilir miyim?"

Virginia tütünüm olmamasından ötürü hayal kırıklığına uğrasa da, Charminar'larımdan birine razı oldu. Sigarayı yaktı ve neden Hindistan'a geldiğimi sordu. Hikâyemi sigara içip gülümseyerek sabırla dinledikten sonra konuştu:

"*Kamasutra*. Ah evet, elbette biliyorum; ancak beni ilgilendiren bir edebi çalışma olmadığı için hiç doğru dürüst okumadım. Kızla *Kamasutra* yüzünden mi ilgileniyorsunuz; yoksa kız yüzünden mi *Kamasutra*'yla? Lütfen bana cevabınızı söylemeyin. Bunu bilmesi gereken kişi ben değilim. Ama belki sormak önem taşıyabilir. Aynı fikirde değil misiniz?"

Lalita gülücükler ve arka bahçede gördüğü geyikle ilgili hikâyelerle birlikte geri döndü. Babaji Ona dikkatle baktı.

"Sen çok tatlı bir genç kızsın" dedi. "Ama zaten bu çok aşikâr." Bizi kapıya kadar geçirirken Lalita'ya iyileşmiş olduğunu hatırlattı ve bana dönerek bunun için 101 rupi talep etti.

"Dinamiğinin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama, para bir şekilde mantraları ve yantraları harekete geçiriyor. Para olmadan bir türlü etkilerini göstermiyorlar."

A. TERCÜME (4)

Eğer bir kız bir erkeği seviyorsa ya da erkeği onu sevdiğine inandırmak istiyorsa, aşk bilimleri profesörleri tarafından ortaklaşa belirlenmiş olan aşk vasıflarını göstermelidir: Kendisini tamamen sevdiğine verme arzusu; sevdiğini tamamen sahiplenme arzusu; sevdiğini memnun eden şeylerden memnun olma duygusu ve sevdiğini kederlendiren şeylere kederlenme duygusu.

B. YORUM (4)

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Asbadha'nın Karanlık Yüzünün Üçüncü Gecesi [22 Temmuz]
Doğum Günüm

Salyangozların çiftleşmiş olduğundan şüpheleniyorum ve Lalita kendini daha iyi hissediyor, hatta her zamankinden iyi. Aslına bakılırsa tamamen iyileşti; ama bulaşıcı olması ihtimaline karşı ve ayrıca Guru-ji'nin mantraları ve yantraları tarafından korunmadığımdan, kendi üzerimde afyon tedavisine devam ediyorum. Ancak ilacın Bay Indrajit'e on bin rupiden daha fazlasını vermeme yönündeki kararlılığımı zayıflatmamasına özellikle dikkat ediyorum. Bugünkü ses tonu daha acıklıydı.

"Ne yapabilirim, efendim? Mohan, Shyam ve Winston'ın annesi kutlu ailemizin sizin yerinize bedbaht bir halde acı çekmesine izin vermemi niyaz ediyor. *Bhagavadgita*'ya göre, acı çekmenin bizi şu anda olduğumuzdan daha mütevazı, kutlu ve mükemmel kılacağını hatırlatıyor. Tamam, sadece on beş bin rupi."

Onuncu kere, "On" dedim.

Lalita iyileşmesini guruya ve Hint sihrine bağlıyor, ben ise beyaz kan hücrelerine ve şansa atfediyorum; Bay Suryadas da hangisi olursa olsun Lord Jagannath'ın prasad'ının işe yaramış olduğunu ekliyor. Yayan olarak telefon kulübesine gitmek üzere otelden ayrılırken Lalita için aldığı çiçeklerle geldi. Bana "Mutlu Yıllar" şarkısını söyleyebilsin diye Sophia'ya telefon etmek istiyordum. Lalita'ya doğum günüm olduğunu söylemedim.

Sophia'nın mesafeli sesiyle kaydettiği kısa ve öz telesekreter mesajını dinledikten sonra –"Profesör Roth'u arıyorsanız, kendisi Hindistan'da ve ağustos ayına kadar dönmeyecek. Acil mesajlar (213) 462-5967 numaralı telefondan ofis telesekreterine bırakılabilir"– cevap verdim: "Sevgilim, Sophia, seni müthiş özledim. Bugün benim doğum günüm ve sesini duymaya ihtiyacım var. Bana beni sevdiğini söylemene ihtiyacım var. Çalışmam çok iyi gidiyor; ancak sevdiğim, daima sevmiş olduğum ve seveceğim kadından ayrı kalmama değmiyor. Sana bir şey söylemem lazım. Demek istediğim..." Kasetin bit-

kehanet kelamı değil; sadece gözle görülen basit bir gerçeği dile getiriyorum. Bir sigara alabilir miyim?"

Virginia tütünüm olmamasından ötürü hayal kırıklığına uğrasa da, Charminar'larımdan birine razı oldu. Sigarayı yaktı ve neden Hindistan'a geldiğimi sordu. Hikâyemi sigara içip gülümseyerek sabırla dinledikten sonra konuştu:

"*Kamasutra*. Ah evet, elbette biliyorum; ancak beni ilgilendiren bir edebi çalışma olmadığı için hiç doğru dürüst okumadım. Kızla *Kamasutra* yüzünden mi ilgileniyorsunuz; yoksa kız yüzünden mi *Kamasutra*'yla? Lütfen bana cevabınızı söylemeyin. Bunu bilmesi gereken kişi ben değilim. Ama belki sormak önem taşıyabilir. Aynı fikirde değil misiniz?"

Lalita gülücükler ve arka bahçede gördüğü geyikle ilgili hikâyelerle birlikte geri döndü. Babaji Ona dikkatle baktı.

"Sen çok tatlı bir genç kızsın" dedi. "Ama zaten bu çok aşikâr." Bizi kapıya kadar geçirirken Lalita'ya iyileşmiş olduğunu hatırlattı ve bana dönerek bunun için 101 rupi talep etti.

"Dinamiğinin ne olduğunu tam olarak bilmiyorum ama, para bir şekilde mantraları ve yantraları harekete geçiriyor. Para olmadan bir türlü etkilerini göstermiyorlar."

A. TERCÜME (4)

Eğer bir kız bir erkeği seviyorsa ya da erkeği onu sevdiğine inandırmak istiyorsa, aşk bilimleri profesörleri tarafından ortaklaşa belirlenmiş olan aşk vasıflarını göstermelidir: Kendisini tamamen sevdiğine verme arzusu; sevdiğini tamamen sahiplenme arzusu; sevdiğini memnun eden şeylerden memnun olma duygusu ve sevdiğini kederlendiren şeylere kederlenme duygusu.

B. YORUM (4)

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Asbadha'nın Karanlık Yüzünün Üçüncü Gecesi [22 Temmuz]
Doğum Günüm

Salyangozların çiftleşmiş olduğundan şüpheleniyorum ve Lalita kendini daha iyi hissediyor, hatta her zamankinden iyi. Aslına bakılırsa tamamen iyileşti; ama bulaşıcı olması ihtimaline karşı ve ayrıca Guru-ji'nin mantraları ve yantraları tarafından korunmadığımdan, kendi üzerimde afyon tedavisine devam ediyorum. Ancak ilacın Bay Indrajit'e on bin rupiden daha fazlasını vermeme yönündeki kararlılığımı zayıflatmamasına özellikle dikkat ediyorum. Bugünkü ses tonu daha acıklıydı.

"Ne yapabilirim, efendim? Mohan, Shyam ve Winston'ın annesi kutlu ailemizin sizin yerinize bedbaht bir halde acı çekmesine izin vermemi niyaz ediyor. *Bhagavadgita*'ya göre, acı çekmenin bizi şu anda olduğumuzdan daha mütevazı, kutlu ve mükemmel kılacağını hatırlatıyor. Tamam, sadece on beş bin rupi."

Onuncu kere, "On" dedim.

Lalita iyileşmesini guruya ve Hint sihrine bağlıyor, ben ise beyaz kan hücrelerine ve şansa atfediyorum; Bay Suryadas da hangisi olursa olsun Lord Jagannath'ın prasad'ının işe yaramış olduğunu ekliyor. Yayan olarak telefon kulübesine gitmek üzere otelden ayrılırken Lalita için aldığı çiçeklerle geldi. Bana "Mutlu Yıllar" şarkısını söyleyebilsin diye Sophia'ya telefon etmek istiyordum. Lalita'ya doğum günüm olduğunu söylemedim.

Sophia'nın mesafeli sesiyle kaydettiği kısa ve öz telesekreter mesajını dinledikten sonra –"Profesör Roth'u arıyorsanız, kendisi Hindistan'da ve ağustos ayına kadar dönmeyecek. Acil mesajlar (213) 462-5967 numaralı telefondan ofis telesekreterine bırakılabilir"– cevap verdim: "Sevgilim, Sophia, seni müthiş özledim. Bugün benim doğum günüm ve sesini duymaya ihtiyacım var. Bana beni sevdiğini söylemene ihtiyacım var. Çalışmam çok iyi gidiyor; ancak sevdiğim, daima sevmiş olduğum ve seveceğim kadından ayrı kalmama değmiyor. Sana bir şey söylemem lazım. Demek istediğim..." Kasetin bit-

tiğini haber veren bip sesi konuşmayı yarıda kesti ve gülümsemekte olan telefoncu benden mantra ve yantralar için gurunun talep ettiği meblağı istedi.

Bay Suryadas bizim için, Puri'nin on kilometre kadar güneyinde bulunan bir sahilde piknik planlamıştı. Yememiz için bol miktarda Jagannath prasad ve içmemiz için lassi paketledi. Ben Hindistan cini ve afyon aldım. İlk başta hiçbir şekilde ilgi uyandırmayan beklenmedik bir şey oldu.

Bay Suryadas, "Yolda dini bir mabette duracağız" diye ısrar etti. "Çok bilinmeyen bir tanrı."

Tanrılardan bıkmış usanmış bir halde sevgili şoförümüzü kutsal varlığı pas geçmesi için uyardım; ancak her zamanki gibi işvereninin ihtiyaç ya da isteklerine karşı sağır olan sevgili şoförümüz yan yola saptı, çiçekten kolyelerle süslenmiş ve kendisine henüz adanmış hindistancevizi, yasemin ve muz tepsilerinin ardında görkemli bir şekilde dikilmekte olan acayip bir bronz putun yer aldığı, sahile yakın bir açıklığa vardı. Bu tanrı benim su katılmamış şaşkınlığımın, Hindistan'da her şeyin ama her şeyin mümkün olduğu yolundaki inancımın nihai teyidi olarak, tanıdığım biri çıktı. Heykelin kaidesindeki bronz plaketi okudum:

✝

BENGAL SÜVARİLERİNDEN BİNBAŞI FRANCIS WHITE
1845 – 1919
HİNTLİ KADINLARIN KAHRAMANI

ÇOCUK EVLİLİKLERİNE, TAPINAK FAHİŞELERİNE VE DULLARIN YAKILMASINA KARŞI SAVAŞTI
HİNDİSTAN'I VE İMPARATORLUĞU TÜM DÜŞMANLARDAN KORUDU
DE GUSTIBUS OMNIA EST DISPUTANDUM

Muazzam metal anıt, zamanın ve pisliğin yeşil küfüyle, adakların dumanından cilalanmış ve kuş pisliğinden göreceli olarak korunmuş

haliyle son derece görkemliydi. Yaklaşık dört metre boyundaydı ve askeri üniforma giymiş olmasına rağmen bir polo kaskı takıyordu.

Bay Suryadas ellerini birleştirip, kayınpederimin babası önünde hürmetle eğilirken, "*Angrijhi*, tanrının yeryüzüne inmiş sureti" dedi gülümseyerek.

Bay Suryadas'ın anlattıklarına bakılırsa, bu puta bağlı tarikat tamamen kısır kadınlardan oluşuyordu. Heykele adaklar sunuyorlar, onun ayaklarını yıkıyorlar ve daha sonra bronz süvari botlarından İngiliz çay fincanına damlayan suyu içiyorlardı. Bay Suryadas mabedin bekçisinin çok yaşlı bir kadın olduğunu anlattı; heykeli temizlemeyi, ibadet törenlerini yönetmeyi, tütsü yakmayı ve İngiliz tanrıya ilahiler okumayı kendine iş edinmiş, inzivaya çekilmiş bir kocakarıydı. Bay Suryadas sahile yakın, terk edilmiş gibi görünen bir bungalovu işaret etti. O tarafa doğru ilerledik; kocakarı, Guru-ji'nin annesi olabilecek kadar yaşlıydı. Olağandışı bir neşe ve hevesle dişsiz ağzını göstererek gülümsedi ve sırayla bir Lalita'yı bir beni süzüp durdu. Hızlı hızlı, Oriya lisanında gevelediği sözleri Bay Suryadas bize tercüme etti:

"Kızın bir sürü erkek evlat doğurmasına yardım edeceğini söylüyor. Size çay ikram etmek istiyor ve brandisi olmadığı için özür diliyor; ama arzu ederseniz birlikte çubuk içebileceğinizi ekliyor. Sanırım aklını epeyce kaçırmış. Bana çocukluğunda Tanrı ile, İngiltere'den gelme bu Hindu Tanrı'yla birlikte olduğunu söylüyor."

Kocakarı birdenbire İngilizce konuştu: "Mutlu olmanı istiyorum, Sahip."

Desteksiz attım: "Moorullee?"

Gıdaklar gibi güldü, ellerini çırptı ve boynuma sarılmak için öne doğru atıldı.

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Ashadha'nın Karanlık Yüzünün Dördüncü Gecesi [23 Temmuz]

Bay Indrajit bin rupi daha indi. "Merhametin niteliği yabancı değildir" deyişini *Bhagavadgita*'ya atfetti ve *Kamasutra*'da, ödenecek bedel konusunda cömert olmayan hiç kimsenin aşkta mutluluğu bulamayacağının söylendiğini öne sürdü.

B.O.N.E. Railway Hotel, Puri
Ashadha'nın Karanlık Yüzünün Beşinci Gecesi [24 Temmuz]

Salyangozların tenekesine yeni taze yapraklar koymuştum ki verandamda ayak sesleri duydum. Lalita olduğunu biliyordum. Ayak seslerinin bir sedası ve ayakların bir lisanı vardır; seslerindeki mesajı çözebilirim: Lalita'nın yürüyüş hızı, kuvveti ve ritmi bana beni sevdiğini söylüyor. Seni seviyorum. Tekrar söyledi. Tekrar. Tekrar söyledim. Tekrar. Tekrar. Tekrar söyledik. Tekrar. O iki kelimeyi zorlamamaya ama gelişlerini hissetmeye çaba sarf ettim, boğazımdan yükseldikçe aşağı itmeye çalışarak, sözel boşalmayı uzatarak, ta ki daha fazla içimde tutamayana kadar sabrettikten sonra dudaklarımda patlayana dek: *SENİ SEVİYORUUU

Ayartma planını rehavete kapılıp öteler;
Baştan çıkarma sanatını terk ettiğinden
Kız rahatça kalbini oyup çıkarır yerinden.

B. YORUM (5)

Shvetababa Regal Hotel, Bhubaneshvar
Ashadha'nın Karanlık Yüzünün Yedinci Gecesi [26 Temmuz]

Nazik aşk sanatındaki üstün başarı derecesini göstererek, beni öpücükler ve kucaklamalarla uyandırdı. Kapının çalınmasını duymazdan geldik.

Onu gür saçlarını yıkaması için içeride bırakıp duştan çıktığımda, kapının tekrar çalındığını işittim ve gelenin Bay Indrajit olduğunu gördüğümde hiç şaşırmadım.

"Sevgili karım ve can yoldaşım bu meselede tüm Hindistan halkının adına hareket etmemde ısrar ediyor. Talihsiz anlaşmazlığınızı Keşmir konusundaki Hindu-Amerikan ilişkileriyle kıyaslıyor. Kendisi bana olanca bilgeliğiyle hatırlattı: *Bhagavadgita*'ya göre, bizlere yalnızca uzlaşma barış getirir. Bu nedenle, her şeye rağmen, bu sefer sizden on iki bin rupi kabul etmeye hazırım."

"On."

Bay Indrajit son kez yanımızda belirdiğinde çantalarımızı Bay Suryadas'ın arabasına yüklüyorduk.

"Eski zamanların Jagannath Puri'sinin bütün âlimleri ve kâhinleri de fakirlik yemini etmemiş miydiler? Bilge Vatsyayan bile bizzat fakirliği yaşayabilmek için tüm malından mülkünden ve *Kamasutra*'nın popülerliği sayesinde biriktirdiği parasından vazgeçmişti. Şan ve şöhretin zerresine ehemmiyet vermemişti. Basit peştemali, çıkrığı, gözlükleri, *Bhagavadgita*'nın bir nüshası ve huzuru haricinde hiçbir serveti olmayan muhteşem Mahatma Gandhi'den bahsetmeme gerek bile yok. Size düğün hediyem, efendim, düşüncelerimin akışını izlerseniz eğer, benim için de şahane ve manevi bir hediye olacak. Siz bana yoksulluk hediyesini verdiniz, efendim. Buyrun *Kamasutra*'nız. Bana o değersiz on bin rupimi ödemenize izin vereceğim."

Kitabı aldım ve parayı verdim.

Lalita'yla Delhi'ye dönmek üzere uçağa bineceğimiz Bhubaneshvar'a doğru ilerlerken, Bay Suryadas saklayamadığı neşesiyle, "Jew"dan [Yahudilerden] hoşlanıp hoşlanmadığımızı sordu.

"Evet", doğru bir yanıtmış gibi geldi.

"Lütfen bana en sevdiğiniz Jew'u [Yahudi] söyleyin."

"Şey, aslında bir favorim yok. Musa her zaman popüler olan bir kişilik. Onu severim. Elbette İsa, Freud ve Sammy Davis Jr. var. Babamı severdim; o da Jew'du. Peki, ya sen? Senin favori bir Jew'un var mı?"

Coşku ve neşeyle gözlerinin içi gülerek, "Evet, elbette!" dedi. "Hindistan'daki en şahane Jew burada, Orissa'da! En sevdiğim Jew! Bu büyük Jew'u görmek ister miydiniz? Sizi Jew'a götüreceğim! Lütfen! Jew'a bayılıyorum! Siz de Jew'u seveceksiniz! Sizi Jew'a götürmem lazım!"

Gideceğimiz yere varmadan hemen önce, ancak Bay Suryadas "Jew"da kaplanları, filleri ve "jebra"ları göreceğimizi söylediğinde, onun Z harfinin eksik olduğu lisanında elinden geldiğince "Zoo"dan [Hayvanat Bahçesi] bahsetmekte olduğunu anladım.

Bizi sürüklediği ilk kafes en sevdiğiydi; öğle sonrasının bunaltıcı sıcağının tesiriyle uyuklamakta olan iki Bengal kaplanı. Aynı mesajın Oriya, Hindu, Almanca, Fransızca, Japonca, Zemblaca ve İngilizce gibi değişik lisanlarda ve alfabelerde yazılmış olduğu geniş metal levhaları heyecanla işaret etti:

> Bu kafes iki muhteşem kaplanın yuvasıdır (*Panthera tigris*). İsimleri Şah Cihan ve Mümtaz Mahal olup, Hindistan'ın büyük aşk hikâyesinden alınmadır. Tac Mahal'in hanımı Mümtaz Mahal ve evlerinde oturan tüm hanımlar gibi, bu Kaplan Hanım da kafesinin parmaklıkları arkasında yaşıyordu. Ormanın Kralı Şah Cihan ise özgür bir vahşi hayvandı. Bir gece hayvanat bahçesine geldi. Güzel Mümtaz Mahal'i kafesinin içinde görünce o anda ona âşık oldu. Şah Cihan sevdiği Kaplan Hanım'la birlikte olabilmek için parmaklıklarını aşıp kafese girdi. Ormanın Kralı aşkı için özgürlüğünden vazgeçti. Bu kaplanlar aşkın yaşayan abideleridir.

Shvetababa Regal Hotel, Bbubanesbvar
Ashadha'nın Karanlık Yüzünün Sekizinci Gecesi [27 Temmuz]

Yeni otel odamızda yatağın üzerine oturarak içinde *Kamasutra* yazmasının bulunduğu sarı bez bohçayı yavaşça açtım. Lalita itinayla her bir palmiye yaprağını inceledi.

Usulca, "Güzeller" dedi. "Çok güzeller. Bir tanesini alabilir miyim?"

Kolumu beline dolayıp onu yanıma doğru çekerken ve ensesinden öpmek üzere yüzümü saçlarına gömerken, "Evet" dedim. "Kaç tane istiyorsan al. Hepsini al."

"Hayır, sadece bir tane. Ve henüz değil." Gülümsedi; göz pınarlarında belli belirsiz yaşlar vardı. "Düşünmek istiyorum. Karar vermeden önce onlara bir kez daha bakmak istiyorum."

"Senin için deli oluyorum" dedim. "Ve 'deli' kelimesini öylesine söylemiyorum."

Soyunurken, Hindistan'a âşık olduğunu söyledi.

"Beni buraya getirdiğin ve Hindistan hakkında bilgilendirdiğin için sana teşekkür ederim Leo. Bu bana daha önce hiç önemliymiş gibi gelmemişti. Belki gerçekten de önemli değildir; ama memnuniyet verici. İnanamıyorum ama Hindistan'ı gerçekten seviyorum."

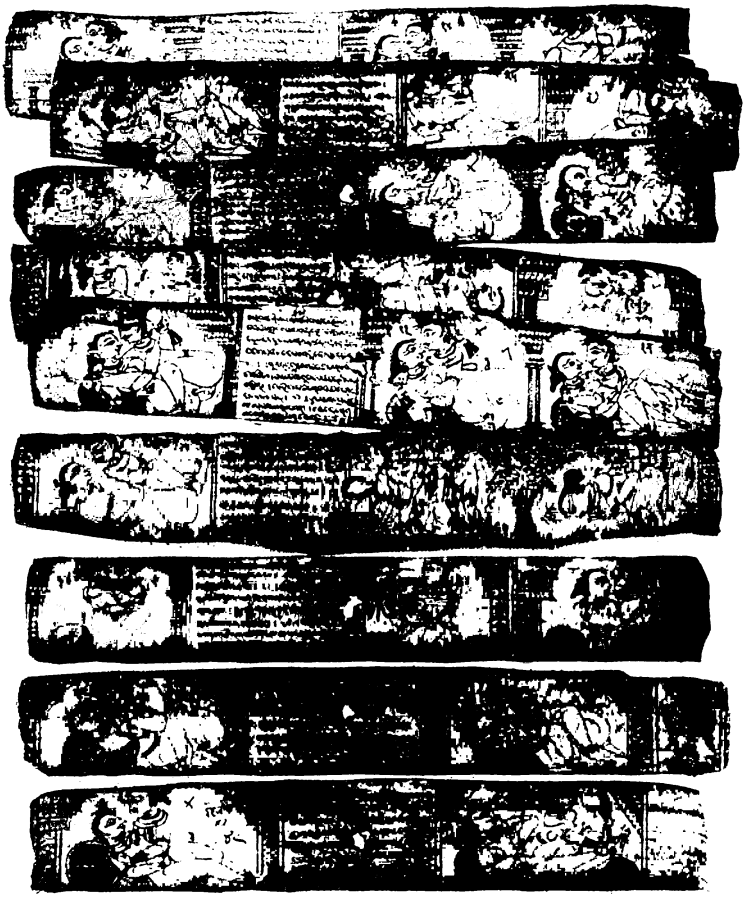
Daha sonra gümüş halhalları ve bilezikleri, el ve ayak yüzükleri, kolyeleri ve kemerleri dışında çırılçıplak bir halde, onu koruyan bütün o muskalarıyla sırtı bana dönük olarak pencereden dışarı, akşamüzeri göğüne baktı.

"Bak, ne kadar güzel. Belki bin yıl önce buradaydık. Belki de önceki hayatlarımızda sevgiliydik. Daha önceden Hindistan'da yaşamış olduğumdan şüphelenmeye başladım. Ve bu çok hoş bir duygu."

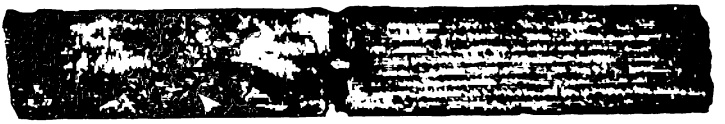
Bana döndüğünde yeni bir hızma takmakta olduğunu gördüm: Zarif bir gümüş zincirle küpesine bağlanmıştı.

Oda gittikçe karardı, karardı ve biz ışıkları yakmadık. Bulutlar ayı ve takımyıldızını sakladı. Konuşmadık. Lalita karanlıkta yok oldu.

Hindistan kollarımdaydı: Vahşi erotik tanrıçalar gibi beni büklüm büklüm birçok koluyla sarıp sarmaladı, sonra ben bıraktığımda bana tutundu, beni sarstı, yakına çekti; o kadar yakın ki, aynı anda

Hindistan'ın hem içinde hem de dışındayken ve Onun eski kokularını içime çekerken, sınırların nerede başlayıp nerede bittiğini bilmiyordum. Omuzlarımı yatağa bastırmış üstümdeydi, sonra altımda; beni içine, daha derine almak için gittikçe açılıyor, benden geriye kalan ne varsa kendine katmak için gerilip kasılıyordu. Önümde, sonra tekrar altımda, şıngırdayan halhallar, bel zinciri ve bileziklerle rüyalardaki eski medeniyetlerin erotik ilahisinin müziğiyle uyumlu olarak dönüyor ve yuvarlanıyordu. Kan ter içerisinde ve nefes nefe-

se ülkeyi keşfettim, Onu inceledim ve oydum ve tıpkı *Kali'nin Laneti*'nde geniş kenarlı şapka giyen kaplan avcısını bataklık nasıl yuttuysa, ben de esmer, sıcak, nemli, etli toprak tarafından yutuldum. Hayatımda ilk kez Hindistan'daydım.

Uyandığımda Lalita hâlâ çıplaktı; yatağın kenarına oturmuş palmiye yapraklarına bakıyordu.

"İşte bu" dedi. "Bunu istiyorum."

Gülümsedi. "Evet, bunu. Bunu almak istiyorum. Bana daima seni hatırlatacak. Ve bu yolculuğu. Hep saklayacağım. Bu yaprak bana hep seni ve Hindistan'ı hatırlatacak."

Hayatımın en mutlu anıydı.

Aslında değildi ama bana o anda öyle geldi.

E. Öldürme

Eve gitmek istiyorum. Normal bir hayat sürmek istiyorum. Artık özgür olmak istiyorum. Yeterince acı çektiğimi düşünüyorum. Tek suçum yanlış insana âşık olmaktı. Bu benim kabahatim; ama neler olduğunun farkında değildim. İnsan âşıkken bazen neler yaptığını bilmiyor. Cezalandırıldım. O aşkın bedelini ödedim. Bunu okuyan insanlar bana yardım edebilecekler mi? Hindistan'dan ayrılmak istiyorum. Eve gitmek istiyorum.

Theresa Berkeley, "Yabancı Hapishanelerin Parmaklıkları Ardındaki Amerikan Kadınları", *People dergisi* (Nisan 1997)

1. SCYLLA (ESKİ DELHİ)
A. TERCÜME

Erkeğin kıza sahip olduğu sekiz birleşme tarzı vardır. Bunlar, onları uygulayan kişilerin sosyal statüleri açısından, tıpkı baştan çıkarma sanatının saygın âlimlerinin sınıflandırdığı üzere, birleşmenin[1] en kutsal şeklinden en bayağı şekline uzanan bir yelpaze oluşturmaktadır.

1) *Brahma:* Babanın kızını uygun bir merasimle, kabul edecek erkeğe verdiği ve ondan çeyiz parası talep etmediği, tanrılar tarafından uygulanan ve Veda tarafından salık verilen dini bir birleşme olup, en kutsal kabul edilenidir.

2) *Prajapatya:* Babanın politik amaç güderek kızını ücret karşılığı değil de, iyi sosyal ilişkiler beklentisiyle erkeğe verdiği, Yaradan'ın soyundan gelenlerin uyguladığı ve Veda'nın kutsadığı aristokratik bir birleşme şeklidir.

3) *Arsha:* Babanın kızını uygun aileye ve soya mensup bir erkeğe boğa ya da inek (veya eşdeğer çeyiz) karşılığı verdiği, eski kâhinlerin ve şairlerin uyguladığı, Veda tarafından göz yumulan bir birleşme şeklidir.

4) *Daiva:* Babanın kızını adak ayini esnasında bir rahibe sunduğu, astrolojik olarak (kehanet yoluyla) kararlaştırılmış, Brahmanlar tarafından uygulanan ve Veda tarafından meşru kılınan bir himaye şeklidir.

5) *Gandharva:* Tanrısal müzisyenler (ve onların yeryüzündeki temsilcileri şarkıcılar ve dansçılar, şairler ve sanatçılar, kadın ve erkek çapkınlar) tarafından uygulanan, kadın ve erkeğin karşılıklı rı-

1. Pralayananga ilk dört birleşme şeklinin harici Veda ateşiyle kutsandığını ve arındırıcı alevler dolayısıyla bu birleşme şekillerinin kutsal olduğunu; ikinci dört birleşme şeklinin ise içsel erotik ateşle kutsandığını ve hayvani alevlerden dolayı kâfirce olduğunu açıklar. Kutsal ve kâfir kategorilerinin birbiriyle ikicil olarak zıt kategoriler olduğunu belirtir. Bu Vatsyayana tarafından tarif edilen sözde erotik mukaddesata ters düşmüş ve sanırım kutsal ve kâfirin ilişkili, karşılıklı olarak birbirine bağımlı ve dönüşümlü terimler olduğunu ileri süren Roth tarafından yanlış yorumlanmıştı. Tüm teorisyenler ve yorumcular ortak bir analitik içgüdüyü ve varsayımı paylaşmakta; bununla beraber, sınıflandırma ve kodlamayla düzenlenip kontrol edildiğinde aşka dönüşen karmakarışık bir tutku mevcut. Diğer bir deyişle, aşk sınıflandırma bilimi ve hiyerarşi olmadan var olamaz.

zayla, özgürce, tanrıları ya da rahipleri, kralları ya da aileleri, başka eşleri veya sevgilileri umursamadan birlikte olduğu, Veda tarafından görmezlikten gelinen ayinsel bir cariyelik şeklidir.

6) *Asura:* Tanrılara karşı gelenlerin ve Veda'yı hiçe sayanların uyguladığı, babanın kızını parası yeten herhangi bir erkeğe sattığı ticari bir birleşme şeklidir.

7) *Paishacha:* Gulyabaniler ve vampirler tarafından uygulanan ve Veda'da yasaklanmış olan, erkeğin şarhoş, ilaçla bayıltılmış, uyuyan ya da akli dengesi yerinde olmayan[2] kızı düzmesi anlamına gelen gaddarca bir birleşme şeklidir.

8) *Rakshasa:* İblisler tarafından uygulanan ve Veda'yla alay eden, erkeğin kızı kaçırdığı, sapkın bir tecavüz şeklidir. Birleşmenin en bayağı halidir.

B. YORUM

Premsagar Konukevi
Kamnagar, Yeni Delhi
Dolunay, Ashadha, Shravan [3/4 Ağustos]
Shiva Puja/Lalita Puja

"Lalita, haddini bilmez bir teklifi değerlendir: Diyelim ki sana[3] dört dörtlük, keyifli bir mutlak memnuniyet deneyimi yaşatacak, kesintisiz, kusursuz ve eksiksiz Aşk ile örülmüş sonsuz bir zevk, Hindistan'daki ve Batı'daki âşıkların daima, en azından edebiyatta, nihai hedefleri olarak gözettikleri bir ruh hali bağışlayacağım. Ve buna, kusursuz Aşka ve bu kusursuz Aşktan doğan sonuçlara sahip olmak için yapman gereken tek şey teslim olmak. Ancak –burası önemli– teslimiyet kayıtsız şartsız olmalı, iradenin teslimiyeti ve tüm benliğinin tamamen sevdiğine adanması tıpkı eski çağlarda yaşamış bir Hintli eş ya da tanrısına çılgınca âşık, vecde gelmiş bir aziz gibi ol-

2. Pralayananga ölüseviciliği, dinsiz *paiśaca* uygulamaları arasına katar; ancak Tantrik ayinler esnasında maksada bağlı olarak yapılan ölüseviciliğin (uğursuz gecelerde parçalanmış ya da yarı yanmış cesetlerle yakma alanında cinsel birleşmeye girmenin) kutsal *brahma* evliliğiyle aynı karmik etkiye sahip olduğunu da ekler.

3. Roth'un bu noktada, Lalita için kullandığı zamirleri büyük harfle başlatmaya son verdiğine dikkatinizi çekerim.

malı. Elbette sevdiğine azizin tanrısına güvendiği kadar güvenmelisin. Zaafiyetten, acıdan, delilikten ya da ölümden korkmamalısın. Ara yol bulma çabası olmamalı. Sevdiğinin sana duyduğu aşk nedeniyle ruhunun sorumluluğunu üzerine aldığına, bedenini ve varlığını idare ettiğine inanmalı ve güvenmelisin. Senin mutluluğun ve yücelmen için tüm kararları ben senin adına alacağım. Ben sen olacağım. Hayatımı senin hayatına anlam ve zarafet katmaya adayacağım. Şimdi tam senin ruhunu senden aldığım anda senin de benimkini benden aldığını, tüm varlığımı sana teslim etmeme izin verdiğini, tüm kararları benim adıma aldığını, tüm varlığını taviz vermeden bana, benim mutluluğuma adadığını hayal et. Aynı anda ve bir şey saklamadan birbirimizi kabullenecek ve tamamen benimseyeceğiz. Sen yok. Ben yok. Sadece Biz. Artık ayrı bireyler olarak hissetmeyeceğiz kendimizi. Tüm irade Aşkın içinde eriyecek. Yapmamız gereken tek şey eşzamanlı olarak ve birbirimizin mutluluğundan başka hiçbir amaç gözetmeksizin tüm arzu, istek ve ihtiyaçları teslim etmek. Yapmamız gereken tek şey sınırlandırılmış ruhlarımızı terk etmek. Her şeye sahip olmak için yapmamız gereken tek şey her şeyimizi vermek. Aşk için bunu yapar mıydın? Sana bu aşkı, bu mutluluğu teklif etsem, sana bu pazarlığı önersem, kabul eder miydin?"

Lalita, "Hayır" diyerek güldü. "Hayır, elbette ki etmezdim."

"Evet, elbette etmezdin. Hayır, elbette etmezdin. Kimse etmez. Kitaplarda olur bu, gerçek hayatta değil. Asla. O Aşk, o herkesin, her yerde, her zaman istediği, hayalini kurduğu ve hakkında yazdığı büyük, büyük Aşk tek kelimeyle ve maalesef imkânsız."

Samimiyetle, "Gerçekten neden bahsettiğini anlamıyorum, Leo" dedi ve yataktan fırlayıp artık yatarken hep giydiği beyaz kurtayı çıkardı. Önümde çırılçıplak durarak Hindistan'a olan sevgisini yineledi. "Geri döndüğümüze inanamıyorum. Keşke kalabilsem. Ama geri geleceğim. Ne zaman olur bilmiyorum ama geleceğim. Hindistan olağanüstü. Şahane. Bu arada Leo, bir şeyi merak ediyorum. Üniversitedeki insanlar bizi öğrenirlerse ne derler? Yani kürsü başkanın ve meslektaşların bizi bilseler, Hindistan seyahatindeki ders programının içyüzünü anlasalar ne derler?"

"Hiç şüphesiz beni cinsel tacizle itham ederler; ancak ben de

kendimi Hindistan'a geldikten sonra sevgili olduğumuzu söyleyerek savunurum ve Hindistan'da, en azından Batı etkisiyle bozulmadan evvel, öğrencilerle öğretmenler arasındaki cinsel taciz, aslına bakarsan, öğrencinin öğretmeni baştan çıkarması olarak düşünülüyordu. Hindistan'da öğretmenin yaptığı her şey, onun öğretmen oluşu gerçeği nedeniyle, doğru ve iyi, yasal ve (her zaman ilk bakışta anlaşılamasa da) pedagojik değeri olan bir şey olarak görülüyor. Hint edebiyatında öğrencilerini baştan çıkaran öğretmenlerin hikâyelerine rastlanmaz ama kurnaz kızların öğretmenlerini ayarttığı pek çok hikâye mevcuttur: Auddalaki ve Vijaya, Yashodhara ve Jayamangala, Pralayananga ve Mayavati bunlardan sadece birkaçı. Hindistan koşullarına göre, sevgili Lalita'cığım, sen tacizcisin, ben tacize uğrayan tarafım; baştan çıkarıcı güzelliğinin talihsiz kurbanı, suçsuz bir aşk zaiyatıyım."

"Peki ya karın? Bizi bilse ne yapardı?"

"Geleneksel Hintli bir eş" diyerek açıkladım, "beni mutlu eden her şeyi kabullenirdi. Seni evimize götürür, hem sana, hem de bana bakardı."

"Hindistan'ı seviyorum!" dedi gülerek. Hindistan'daki son gününü tek başına alışveriş yaparak, Hint kıyafetleri, mücevherleri, kumaşları alarak, kendisi için Hint işi hatıra eşyalar ve ailesiyle akrabaları için hediyelikler (şekerlemeler, tütsü, Hint turşusu, video filmler) "Amerika'da bulamayacakları Hint zımbırtıları" alarak yensin.

Telefon çaldığında duştaydı.

"Lalita orada mı acaba?"

"Kim arıyor?"

"Benim adım Paul, Paul Rothberg."

"Hayır, üzgünüm. Bayan Gupta Amerika'ya döndü. Şu anda Chicago'da. Birkaç gün evvel, sanırım profesyonel bir basketbol oyuncusuyla evlenmek üzere döndü."

"Ah, bunu duyduğuma üzüldüm. Yani, onu tekrar görmeyi umuyordum. Demek istiyorum ki kendi adıma üzüldüm; ama bencillik ediyorum sanırım. Şey, bu söylediğiniz harika, eğer onun da istediği buysa. Evet, o mutluysa ben de onun adına mutluyum. O harika biri. Siz Profesör Roth musunuz?"

"Evet."

"Şey, eğer ayıracak zamanınız varsa sizinle tanışmayı çok isterdim. Lalita bana sizden çok bahsetti. Ne kadar zeki olduğunuzdan, Hindistan hakkında ne kadar çok eser okumuş olduğunuzdan... Sanskritçe'yi akıcı konuştuğunuzu da söyledi."

"Lalita sizinle buluştuğundan bahsetmedi bana."

Güldü. "Şey, her neyse, Hindistan hakkında konuşmak için gerçekten de sizinle bir araya gelmek isterim. Sanskritçe'yi öğrenmeye çalışıyorum. Hiç de o kadar kolay değil! *Kendi Kendine Sanskritçe*'yi bitirdim, Wackernagel'in *Altindische Grammatik*'ini ve elbette okumaya başlayabileyim diye Monier-Williams'ın şahane *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ünü aldım. *Bhagavadgita*'yı henüz bitirdim –orijinal dilinde okununca harika bir kitap– ve bundan sonra ne okumam gerektiği konusundaki tavsiyenizi alabilirsem çok makbule geçer. *Kamasutra*'ya ne dersiniz?"

Banyodan gelen su sesi kesilmiş olduğundan, telefonu kapatmak için acele ederek, "Hayır, hayır. Jayamangala'nın *Ratisutra*'sını okuyun. Şu anda gerçekten kapatmam lazım" diye çıkıştım. "Hoşça kalın Bay Ruthberg."

"Burada vaktiniz yoksa belki Los Angeles'ta buluşabiliriz. Yakında oraya Uluslararası Üçüncü Dünya Ülkeleri'nde AIDS Konferansı için geliyorum.[4] Siz de katılacak mısınız? Pek çok Güney Asya paneli de düzenleniyor. Gerçekten şahane olacak. Hani şu profesörlerin akademik çalışmalarını sunduğu ve konuyla ilgili birkaç uzman dışında başka kimsenin anlatılanları takmadığı konferanslardan biri olmayacak. Organizatörlerden biri olarak sizi temin ederim ki, katılımcılar önemli işleri başarmak için gerçekten motive olmuş durumdalar."

Lalita, üzerinde Premsagar yazan havluya sarılı olarak banyodan çıktığında, "Hoşça kalın" diyerek telefonu kapattım. Kırmızı, altın işlemeli bir şalvar-kameez giyerken onu seyrettim. Bana sürpriz bir hediye alacağına söz vererek cilveli bir edayla kapıdan öpücük gönderdi. O gittikten sonra tek başıma ne yapacağımı bilemedim; ama

4. Ne ironiktir ki konferans tam da Roth'un öldürüldüğü hafta Los Angeles'taki Hollywood Holiday Inn'de yapıldı.

sanki gidecek bir yerim varmış gibi duş yaptım, giyindim ve odadan çıktım.

Nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum: Konukevinden çıkarken (Orissa'dan dönüşümüzden sonra "müteveffa" eşimin kendisini "çok daha iyi" hissediyor olmasından duyduğu mutluluğu belirten) Bayan Jain, okunduğu ayan beyan belli olan bir kartpostalı havada salladı.

"Postanız Amerika'daki bir Hintli hanımdan. Sizi çok seviyor, Profesör. Belki onunla da evlenme fırsatınız olur? Ha iki ha üç, ne fark eder?"

Kartı pençelerinden çekip almak için uzanırken, "Hintli bir hanım mı?" diye kendi kendime yüksek sesle sordum.

"Evet, Los Angeles'lı Bayan Maya. Maya bir Hint ismidir. Kutsal bir isimdir."

Buradaki adresimi nasıl bulmuş olabilirdi? Nerede kaldığımı yalnızca Sophia ve Saighal biliyor. Bir anlam veremiyorum.

Lalita alışveriş yaparken vakit öldürmek üzere Viceroy Hotel'in barına gitmeye karar verdim. Yakınımdaki masada bir şişe Chevalier de Seingalt marka şampanyayı paylaşan ve *iğrenç* diye yakınan, simaları tanıdık iki Fransız kadını seslerini duyana kadar bir türlü çıkartamadım. Kendimi tanıttım ve "Sizleri Gwalior'da Kam Sootra Bar'da ve Varanasi'de Victoria & Albert Hotel'in restoranında görmemiş miydim?" diye sordum.

Beni hatırlamadıklarını itiraf edip, her iki yere de gittiklerini ekleyerek beni masalarına davet ettiler. Bir tanesi, tıpkı kendileri gibi, bunun Hindistan'a ilk gelişim mi olduğunu sordu.

"Ah, hayır, hayır. Buraya sık sık gelirim. Ben Hint Kültürü..."

Diğeri kim olduğumla hiç ilgilenmeyerek, Lyons'da birer stenograf olarak ne yaptıklarını can sıkıcı bir şekilde detaylara girerek anlatmak ve Hindistan'dan şikâyet etmek üzere sözümü kesti.

"Meşhuğ *Kamasootğa*'yı okumuş ve tapınaklağdaki tatlı sevgililerin ğesimleğini göğmüştük. Sandık ki Hindistan çok ğomantik biğ yeğ. Ama *oo la la*, buğada biğ kadının seyahat etmesi ne kadağ büyük biğ pğoblem. Eğkekler kesinlikle *hayvan* gibi gibileğ, hep avuçluyoğlar ve dokunuyoğlar..."

İçlerinden biri İngilizce olduğunu düşündüğü bir lisanda Hindis-

tan hakkındaki erotik yakınmasına devam ederken kendime şaşırdım: Fark ettim ki, Sophia'yla mutlu bir evliliğim olmasına ve onu çok sevmeme rağmen, ayrıca Lalita'ya olan çılgınca tutkuma, hatta onunla Gandharvik anlamda evli bulunmama karşın birdenbire canım bu kadınlarla üçlü seks yapmak istedi. Bana öyle geldi ki, Sanskritçe ve Hintçe yerine Latince ve Provençal öğrenmeliydim. Eski çağlardaki Hindistan değil de, Fransa erotik bir cennet ve aşkın krallığı olurdu; belki de Vatsyayana Mallanaga'nın *Kamasutra*'sı yerine Andreas Capellanus'un *Tractatus de Amore et de Amoris Remedio*'sunu tercüme ediyor olmalıydım. Otel odalarının anahtarını masanın üzerinden alıp manalı bir şekilde şıngırdattım.

İkiliden çok daha sessiz olanı hakaretle dudağını bükerek, "*Merde alors!*" dedi. "*Vous aussi! Vas te faire foutre espece de vieux con obsedé comme tous les indiens, comme tous les mecs d'ailleurs!*"

Besbelli oradan ayrılma vaktim gelmişti. Premsagar'a döndüğümde Bay Jain'den "Hintli karımın henüz otele dönmediğini" öğrendim, odaya çıktım, kendimi yatağa attım ve Lalita'yı bekledim. Sadece yarım Halcyon, bir şişe Taj Mahal birası, iki nefes Keşmir esrarı, üç topak Oriya afyonu ve dört tek London cini içmiş olmama rağmen kafayı bulmuş olmalıydım; zira gözlerimi kapattığım zaman etrafımdaki karanlığın eski bir tiyatro salonunun karanlığı olduğuna yemin edebilirdim; gözlerimi başrolünde oynadığım filmden bir sahnenin ortasında açtım:

TAC MAHAL II: İMPARATORUN DÖNÜŞÜ

(Sahne: III.E.1)

İÇ MEKÂN-PREMSAGAR KONUKEVİ-AKŞAMÜZERİ

Çok yakın plan çekim. L. A. ROTH tarafından kendi kişisel yorumları da eklenerek tercüme edilmiş bir KAMA SUTRA yatağın yanındaki etajerin üzerinde durmaktadır. Kitabın kapağının üzerinde bir lotus goncası bulunmaktadır. KAMERA lüks yatağın üzerinde çırılçıplak bir halde kahredici bir arzuyla, kara gözlerinden aşağı yaşlar süzülerek bakmakta olan LALİTA GUPTA'yı göstermek üzere yavaşça uzaklaşır. Mum ışığıyla aydınlatılmış odada GE-

NİŞ AÇI ile alınan plan onun arzu nesnesini gözler önüne serer: LEOPOLD ABRAHAM ROTH. Üzüntüsünü göstermek için kamera ROTH'a yaklaşır. Ağlamakta olan Lalita'nın BOY ÇEKİMİ alınır. KAMERA kızın bedenini ROTH'un gözlerinden inceler. GENİŞ AÇI'da ROTH Lalita'ya yaklaşır, saçını nazikçe ve babacan bir biçimde, şefkatle ama tutkudan eser olmayan bir tavırla okşar. Elinde oryantal görünüşlü kalp şeklinde bir ayna tutmaktadır.

ROTH

Bir bana bak, bir kendine bak. Bak bu aynaya sevgilim. Sen benim için doğru kız olabilirsin; ama ben senin için uygun erkek değilim. Bu ayan beyan ortada. Sadece senin için yaşlı olmakla kalsam; dahası da var.

LALİTA

Düşündüğün tek şey yaş farkımız bir tanem. Seni sevdiğimi anlamıyor musun? Sophia umrumda değil; kocası olarak onunla yaşamaya, hatta onu sevmeye devam edebilirsin. Senden tek istediğim beni de biraz olsun sevdiğine inanmaya devam etmeme izin vermen. Bana bu güzel hayali çok görme. Lütfen, canım Leo'm. Her şeyi aşk için yaptığımı anlamaya çalış. Ve bana, canım Leo'm, nasıl sevileceğini sen öğrettin.

ROTH, LALİTA'ya bir mendil uzatır; kamera üzerine Devanagari alfabesiyle LALİTA'nın ismi nakşedilmiş mendili göstermek için hareket eder. Mendil kızın daha da acınacak halde ağlamasına sebep olur.

ROTH

(özlemle)
Anlamaya çalış çocuğum. Senin yaşmda, Lalita, beklentilerin olmamasına özen göstermelisin; benim yaşımda da ben hayal kırıklıklarımın olmamasına özen göstermeliyim.

ROTH LALİTA'ya arkasını döner. YAKIN PLAN ÇEKİM:

KAMERA ROTH'un gözlerinin dolmuş olduğunu gösterir.
SİTAR MÜZİĞİ ÇALAR.

SAHNE KARARIR
GERÇEĞE DÖNÜŞ

2.CHARYBDIS (BATIYA DOĞRU)

A. TERCÜME (1)

Bir erkekle kadın arasındaki *Gandharva* tarzı erotik birleşme, tarif edilen sekizli kategorinin içinde aşka dayalı tek birleşmedir. Hiçbir söz ya da ödün vermeden. En büyüleyici ve korkutucu olanıdır. Âşıkların arzularının ve özlemlerinin giderilmesinden doğan zevklerin ötesinde başka hiçbir şeyin –ne dini yazıtların ne sosyal eleştirilerin; ne ailelerin ne de eşlerin ya da metreslerin– önemli olmadığı bir birleşme şeklidir. İnsani ya da tanrısal bütün yetkili merciler ve kanunlar, kurallar ve yönetmelikler (en azından birleşme anlarında ya da bir saniyeliğine bile olsa, o birleşmeyi hatırlamak veya tekrarlamayı düşünmek) önemsizdir.

B. YORUM

United Havayolları Uçuş No 1
Karanlıkta
Herhangi bir yer (yeryüzünden 38.000 feet yükseklikte)
Herhangi bir saat (zaman dilimleri arasında)

Gümrük, Göçmen ve Mülteci Bürosu, Indira Gandhi Uluslararası Havalimanı, Delhi, Hindistan (gece 1:30): Hindistan Hükümeti'ni temsilen, ülkeye girenlerin ve çıkanların bagajlarını kontrol etmek üzere atanmış gümrük memuru kararlı bir şekilde parmağıyla yolculuk çantamı işaret ederken, "Her çantanın bir hikâyesi vardı" diye belirtti. Dediğine boyun eğip, çantamı bir kitap gibi açarak içinde patlayıcı ya da karaborsa parası taşımadığımı, bunun bir uluslararası terörizm masalı, politika ya da casus romanı olmadığını gösterirken, "Aslında haklı" diye düşündüm.

NİŞ AÇI ile alınan plan onun arzu nesnesini gözler önüne serer: LEOPOLD ABRAHAM ROTH. Üzüntüsünü göstermek için kamera ROTH'a yaklaşır. Ağlamakta olan Lalita'nın BOY ÇEKİMİ alınır. KAMERA kızm bedenini ROTH'un gözlerinden inceler. GENİŞ AÇI'da ROTH Lalita'ya yaklaşır, saçım nazikçe ve babacan bir biçimde, şefkatle ama tutkudan eser olmayan bir tavırla okşar. Elinde oryantal görünüşlü kalp şeklinde bir ayna tutmaktadır.

ROTH

Bir bana bak, bir kendine bak. Bak bu aynaya sevgilim. Sen benim için doğru kız olabilirsin; ama ben senin için uygun erkek değilim. Bu ayan beyan ortada. Sadece senin için yaşlı olmakla kalsam; dahası da var.

LALİTA

Düşündüğün tek şey yaş farkımız bir tanem. Seni sevdiğimi anlamıyor musun? Sophia umrumda değil; kocası olarak onunla yaşamaya, hatta onu sevmeye devam edebilirsin. Senden tek istediğim beni de biraz olsun sevdiğine inanmaya devam etmeme izin vermen. Bana bu güzel hayali çok görme. Lütfen, canım Leo'm. Her şeyi aşk için yaptığımı anlamaya çalış. Ve bana, canım Leo'm, nasıl sevileceğini sen öğrettin.

ROTH, LALİTA'ya bir mendil uzatır; kamera üzerine Devanagari alfabesiyle LALİTA'nın ismi nakşedilmiş mendili göstermek için hareket eder. Mendil kızm daha da acınacak halde ağlamasına sebep olur.

ROTH

(özlemle)
Anlamaya çalış çocuğum. Senin yaşında, Lalita, beklentilerin olmamasına özen göstermelisin; benim yaşımda da ben hayal kırıklıklarımın olmamasına özen göstermeliyim.

ROTH LALİTA'ya arkasını döner. YAKIN PLAN ÇEKİM:

KAMERA ROTH'un gözlerinin dolmuş olduğunu gösterir.
SİTAR MÜZİĞİ ÇALAR.

SAHNE KARARIR
GERÇEĞE DÖNÜŞ

2.CHARYBDIS (BATIYA DOĞRU)

A. TERCÜME (1)

Bir erkekle kadın arasındaki *Gandharva* tarzı erotik birleşme, tarif edilen sekizli kategorinin içinde aşka dayalı tek birleşmedir. Hiçbir söz ya da ödün vermeden. En büyüleyici ve korkutucu olanıdır. Âşıkların arzularının ve özlemlerinin giderilmesinden doğan zevklerin ötesinde başka hiçbir şeyin –ne dini yazıtların ne sosyal eleştirilerin; ne ailelerin ne de eşlerin ya da metreslerin– önemli olmadığı bir birleşme şeklidir. İnsani ya da tanrısal bütün yetkili merciler ve kanunlar, kurallar ve yönetmelikler (en azından birleşme anlarında ya da bir saniyeliğine bile olsa, o birleşmeyi hatırlamak veya tekrarlamayı düşünmek) önemsizdir.

B. YORUM

United Havayolları Uçuş No 1
Karanlıkta
Herhangi bir yer (yeryüzünden 38.000 feet yükseklikte)
Herhangi bir saat (zaman dilimleri arasında)

Gümrük, Göçmen ve Mülteci Bürosu, Indira Gandhi Uluslararası Havalimanı, Delhi, Hindistan (gece 1:30): Hindistan Hükümeti'ni temsilen, ülkeye girenlerin ve çıkanların bagajlarını kontrol etmek üzere atanmış gümrük memuru kararlı bir şekilde parmağıyla yolculuk çantamı işaret ederken, "Her çantanın bir hikâyesi vardı" diye belirtti. Dediğine boyun eğip, çantamı bir kitap gibi açarak içinde patlayıcı ya da karaborsa parası taşımadığımı, bunun bir uluslararası terörizm masalı, politika ya da casus romanı olmadığını gösterirken, "Aslında haklı" diye düşündüm.

Her eşya bir kelimedir. İki çorap katlanarak bir deyim oluşturur, iç çamaşırlarıyla yan yana geldiklerinde bir cümleye dönüşürler ve gömleklerle pantolonların yardımıyla ayrıntılandırılarak paragraf meydana getirirler. Çamur, ayakkabıları tanımlar. Hikâye yolcunun (yanında ne getirdiğini) umutlarını ve keşiflerini (yanında ne götürdüğünü) anlatır. Yorumcu gümrük müfettişi metni dikkatle inceledi. İlaç şişelerimin etiketlerini sırıtarak okudu; sırıtma, Kama Sutra prezervatiflerimin kalanlarını eline alıp kaldırdığında öfkeyle dik dik bakmaya dönüştü. Bir bana, bir Lalita'ya, sonra tekrar bana baktı, küçük paketi gözle görünür bir tiksintiyle paragrafa, bu durumda benim tuvalet çantama, gerisingeri attı. Lalita'nın son günkü alışveriş çılgınlığı esnasında bana almış olduğu anahtarlığı salladı; Khajuraho'daki âşıklar heykelinin minyatür bir kopyası anahtarlığa takılıydı. Yorumla ilgili akıl yürütme gayet açıktı: Belli bir çerçevede dini anlam taşıyan metin, bir diğer çerçevede küfürbaz olabiliyordu. Bu prensip kendi anadili olan Hintçe nedeniyle Devanagari alfabesiyle yazılmış başlığının ne olduğunu çıkartabildiği eski *Kamasutra* kitabıma da uygulandı. Ayrıca oyunum için Patiya köyünde yaptırdığım, üzerlerinde âşıkları tarif eden resimler bulunan altmış dört *kamakala* kartı da vardı. Müfettişin retorik cilasını anlamadım:

"Siz bayağı büyük bir *Kamasutra* uzmanısınız, öyle değil mi?"

"Hint Kültürü profesörüyüm. Bu klasik metni tercüme ediyorum."

"Sanıyorum başka bir İngiliz o işi zaten başardı. Kameranız nerede?"

"Kameram yok" diye beyanda bulundum ve bu sorunun neden bir savunma gerektirdiğini anlamıyor olmama rağmen, Hindistan'da fotoğraf çekmekten hoşlanmadığımı belirttim. "Fotoğraflar kafamdaki daha gerçek ve önemli resimleri çarpıtıyorlar. Ve Hindistan'ın görselliği kendi sesinden, kokusundan ve fiziksel duygularından mahrum bırakıldığında yalan söylüyor."

Besbelli söylediklerime kulak asmadan, "Newcastle'a kömür" gibi bir şeyler mırıldanarak ağır Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü eline aldı (ki söylediği saçmaydı, kitap Oxford'da yazılmış ve basılmıştı), yavaş yavaş 1359 sayfasını da çevirdi ve bu büyük ihti-

malle Sanskritçe kelime dağarcığının tozunu almak için değildi.

Sözlüğü atıp bu deftere, şu anda elinizde tuttuğunuz bu metne, yöneldi; ne olduğunu sorduktan sonra bunun benim *Kamasutra*'nın Üçüncü Kitap'ına (dolayısıyla da Sanskritçe metin ve sözlüğe) ait tercümem ve "günlük formatındaki yorumlarım" olduğu yönündeki açıklamamı dinledi. Defteri sonlara doğru rastgele bir yerinden açtı, sizin kısa süre önce okuduğunuz bir bölümü okudu:

> Hindistan kollarımdaydı, vahşi erotik tanrıçalar gibi beni büklüm büklüm birçok koluyla sarıp sarmaladı, sonra ben bıraktığımda bana tutundu, beni sarstı, yakına çekti; o kadar yakın ki, aynı anda Hindistan'ın hem içinde hem de dışındayken ve Onun eski kokularını içime çekerken, sınırların nerede başlayıp nerede bittiğini bilmiyordum. Omuzlarımı yatağa bastırmış üstümdeydi, sonra altımda; beni içine, daha derine almak için gittikçe açılıyor, benden geriye kalan ne varsa kendine katmak için gerilip kasılıyordu. Önümde, sonra tekrar altımda, şıngırdayan halhallar, bel zinciri ve bileziklerle, rüyalardaki eski medeniyetlerin erotik ilahisinin müziğiyle uyumlu olarak dönüyor ve yuvarlanıyordu.

"Bu şeyi siz mi yazdınız?" diye sordu ve ben de itiraf ettim. Gece geç vakitte, hafif çakırkeyif, lirik bir ruh halinde ve Lalita tülden bir cibinliğin altında çıplak yatarken bana anlamlı gelen şey, şu anda Indira Gandhi Havalimanı salonundaki floresan ışığın altında utanç vericiydi.

Müfettiş bir başkasına, daha kıdemli bir yorumcuya, metni tercüme ederken kendisine yardımcı olması için el etti. Şık üniforması daha yüksek bir mevkiyi işaret eden yaşlıca bir adam geldi ve kitap kulağına fısıldanan birkaç sözle birlikte kendisine teslim edildi. Okumaya devam etti ve sayfayı çevirdikten sonra, "Peki bu nedir?" diye sordu.

"O bir palmiye ağacı yaprağı; *Kamasutra*'nın Oriya lisanındaki bir parçasına ait. On sekiz tane var; yolculuk esnasında zarar görmemeleri için defterin arasında saklıyorum."

Epeyce dikkatle defterin her sayfasını çevirip, Lalita'nın çantasının bir yerlerinde gömülü duran haricinde bütün yaprakları çıkardıktan sonra, antika eşyaları ülke dışına çıkarmanın Hindistan

Hükümeti tarafından yasaklanmış olduğunu bilip bilmediğimi sordu.

"Evet, elbette" diye direttim, "ama bu sadece küçük bir hediyelik röprodüksiyon, Orissa'nın geleneksel el sanatlarından bir örnek."

Aramıza bu sefer bir AK-47 taşımakta olan bir başka üniformalı adam katıldığında ve kıdemli müfettiş *Kamasutra*'ya el koyduğunu söylediğinde öfkelendim.

"Bakın, onları alamazsınız. O yapraklara on bin rupi ödedim ben!"

"Antika olmasalardı, tabii eğer tam bir salak değilseniz, bunlara yüz rupiden fazla ödemezdiniz. Ve bana öyle geliyor ki, efendim, siz bir Hint Kültürü profesörü olarak kesinlikle Hint eserlerinin orijinalliğini ve değerini ölçebilecek birisiniz; ayrıca eski bir el yazmasını Hindistan dışına kaçırarak bundan kâr edebilecek biri olduğunuzdan bahsetmiyorum bile; sizin de tıpkı sizden önceki pek çok yabancı gibi Hindistan Hükümeti'ne karşı oldukça ciddi bir suç işlemiş olduğunuz son derece aşikâr. Hindistan artık elinizi kolunuzu sallayarak gelip, British Museum, Ashmolean, Louvre ya da Prado'da sergilemek istediğiniz Hint hazinelerini seçebileceğiniz bir koloni değil, Profesör."

Daha az kıdemli olan memur çantamın diplerine doğru inerek birdenbire lafa girdi.

Üzerine delikler açılmış teneke paan-masala kutusunu açarken, "Peki ya bu ne?" diye sordu.

"Salyangozlar" diye itiraf ettim; memur yabani hayvanları ülke dışına çıkarmanın Hindistan Hükümeti tarafından yasaklanmış olduğunu bilip bilmediğimi sordu. İtiraz etmeye kalktım; ancak bir şok ile lafım yarıda kaldı:

Donuk bir yüz ifadesiyle, "Profesör Roth" dedi, "tutuklusunuz."

Hindistan'da hapse girme düşüncesi dehşet vericiydi. Tess'in halini görmüştüm. Hiç şüphesiz oraları gerçekten korkunç hale getirmek zorundaydılar –prangalar, duvarlara asılı kelepçeler, kurtçuklarla çeşnilendirilmiş sulu yulaf lapası– aksi halde Bay Rothberg tarafından sefaletlerine son verilecek aç dilenci güruhu sırf bir öğün yemek ve başlarının üzerinde bir çatı olsun diye suç işlerdi. Gözle görülen paniğim memuru gülümsetti.

"Kaygılanmayın, Profesör. Antika eşyaların ve yabani hayvanların ülke dışına kaçırılması Hindistan halkına karşı işlenmiş çok fena ve affedilmez bir suç olsa da, sizi bu sefer hapse atmaya niyetimiz yok. Hapishanelerimiz yeterince kalabalık. Davanız için mahkeme tarihi belirlendikten ve Yüksek Mahkeme'ye çıktıktan sonra Delhi'den Amerika'ya döneceksiniz."

Palmiye yapraklarına ve salyangozlara el koyup, parmak izimi alıp, pasaportumun fotokopisini çekip, otuz sayfalık formlar doldurtup, malımı gasp edip, beni aşağıladıktan sonra kıdemli memur neşeyle gülümseme küstahlığını gösterdi.

"Görüyorum ki Kaliforniya'dansınız, Profesör. Oranın çok güzel bir yer olduğunu biliyorum; zira Disneyland orada. Günün birinde ailemle birlikte Disneyland'ı görmek isterim. Belki Kaliforniya'ya geldiğimde sizi ararım. Adresinizi aldım. Ancak şimdi uçağa binmek için acele etmelisiniz."

Hiçbir şekilde aranmamış ve ellenmemiş olan Lalita'ya döndü.

"Umarım Hindistan'a tekrar gelirsiniz. Burası sizin atalarınızın toprağı. Bu nedenle her zaman başımızın üzerinde yeriniz var."

Transit Salonu Barı: Heathrow Havalimanı (Londra)
5 Ağustos (Kaliforniya'da)/6 Ağustos (Hindistan'da)

Geçen sefer burada, Hindistan'a bağlantılı seferimizi kaçırmamak için kapıdan kapıya koşarken, bu defter boştu ve iki umudum vardı; *Kamasutra* tarzıyla ifade etmek gerekirse, bunların her biri iki yönlü olarak sınıflandırılabilirdi: 1) Hindistan'ı tanımak (Hindistan hakkında hakiki bir şeyler yazmak ve bunu Hindistan'da yapmak); 2) Lalita'yı tanımak (Lalita hakkında hakiki bir şeyler yazmak ve bunu Hindistan'da yapmak). Şimdi defter doldu ve ben umudumu yitirdim. Stratejim araştırmamın nesnelerini bir diğerinin metaforu yapmaktı: Lalita Hindistan'ı temsil edecekti (ve böylece Hindistan'a erişmemi sağlayacaktı) ve Hindistan da Lalita'yı temsil edecekti (böylece Lalita'ya erişmemi sağlayacaktı). Onları bir aynanın iki tarafında karşılıklı poz verirken hayal ettim; benim hatırım için sırayla birbirlerinin yansıması olacaklardı. Bu ayna da *Kamasutra*'ydı. El-

bette bu doğru değil; Hindistan Hindistan ve Lalita da Lalita. Ve fikrim ilginç olmak için fazlasıyla aleni. Karşılıklı olarak birbirlerine bağımlı ve hiç kuşkusuz yanlış hipotezler kavrayışıma hizmet edecek ve gerçekleri, aşk hakkında ilginç ve pek aleni olmayanı yazmak ve düşünmek için bir yöntem oluşturacaktı.

Burada oturmuş Bombay cini ve gümrüksüz bir Viceroy içerken, Bayan Lalita Gupta'yı, şu masanın öteki tarafında oturmuş yarım litrelik Newcastle siyah birası içen ve *People* dergisinin fotoğraflarını inceleyen kızı, seyrederken çok iyi biliyordum ki o, Hindistan değildi. Lalita hakkında çok az şey bildiğimin farkındaydım. Gözlerimi ondan ayırıp barın diğer tarafındaki duvarda yer alan ve üzerinde Tac Mahal fotoğrafı bulunan Hindistan Havayolları'nın reklam afişine bakarken çok iyi biliyordum ki, Hindistan da Lalita değildi. Hindistan hakkında çok az şey bildiğimin farkındaydım.

A.TERCÜME (2)

Ne yasal onay, ne dini tören, ne de kutsal ateş gerektiren, kişinin kendisinden başka kimsenin üzerine vazife olmayan *Gandharva* birleşmesi, sınıflandırma bilimi açısından eskiler tarafından beş numaraya yerleştirilmişse de, en kutsal birleşme şeklidir.

B. YORUM (2)

Swinburne Hall A305
15 Ağustos
Hindistan Kurtuluş Günü

United Havayolları Uçuş No.18 (O'Hare'den Los Angeles'a): Lalita bana Hindistan'dayken evli olduğumuz aldatmacasını yaratmak üzere taktığı gümüş yüzüğü çıkarmasını isteyip istemediğimi sordu. Yüzük aşkın değil bir yalanın sembolü olduğu için benim açımdan fark etmeyeceğini söyledim; kolumu tuttu, başını omzuma yasladı ve yüzüğü diğer elinin parmağına geçirip takmaya devam edeceğini söyledi.

Uykuya daldı ve çok geçmeden Bombay ve Halcyon ona yine bir rüyada, gece siyahı bir şala sarınmış, parlak altın halhalları gizlice yürümemesi için sarmalanıp susturulmuş halde, ışıldayan gülümsemesi ve örtülmüş gözleriyle beni bekliyor olduğu bir rüyada, eşlik etmeme fırsat verdi. Yavaşça siyah peçesini kaldırdım ve karşımda Sophia'yı görünce afalladım. Bana gülümsedi; muson yağmuruyla sırılsıklam olmuş giysilerini çıkarmasına yardım ettim. Saçını ve tanıdık bedenini yumuşak bir havluyla kuruladım ve onu gül kokulu talk ile pudraladım. Sophia beni kollarına aldı. Rüyada hissettiğim âşıkların vücut hareketleri, sekse ait iniş çıkışlar Amerika üzerindeki gece türbülansıyla sallanan uçağın hareketlerinden kaynaklanıyor olmalıydı.

Hostes Los Angeles'a iniş için kemerlerimizi bağlamamız ve koltuklarımızı dik konuma getirmemiz gerektiğini söylemek üzere bizi uyandırdı.

Alışılmadık bir aceleyle Lalita, "Seni seviyorum, Leo" dedi. "Gerçekten seviyorum. Sen de beni seviyor musun? Beni gerçekten seviyor musun?"

"Evet."

"Bu beni çok mutlu ediyor. Ben de seni seviyorum" dedi her âşığın kalbinde korku yaratması gereken bir cümleyi söylemeden: "Sana söylemem gereken çok önemli bir şey var. Tamam mı?"

Tekrar, "Evet" dedim.

Elimi okşadı, dudaklarına götürdü, dilinin ucuyla parmak uçlarımı usulca ve cilveyle yaladı ve derin bir nefes aldı.

"Seni şu anda gerçekten seviyorum; ama Hindistan'daki ilk günlerimizde çok korkmuştum. Yani tahmin edebileceğin gibi çok üzgündüm."

Yine, "Evet" dedim.

"Biliyorsun, kendimi pis bir yaşlı zampara tarafından kaçırılmış gibi hissediyordum. Eminim bunu anlayabilirsin. Anlayabiliyor musun?"

Yine, "Evet" dedim.

"Şey... ve lütfen sevgilim, lütfen beni affet çünkü o anda ne yaptığımı bilmiyordum; ama, şey, aileme bir mektup yazdım ve neler ol-

duğunu anlattım. Bilirsin, yolculukta sadece ikimizin olduğunu filan açıkladım. Eminim bizi havalimanında bekliyor olacaklar ve sanırım durumdan pek de hoşnut olmayacaklar. Çok özür dilerim. Bunu yaptığıma inanamıyorum. Aptallığıma geldi. Lütfen beni affet. Beni hâlâ seviyor musun?"

Yine "Evet" dedim. Ama bir paraşütüm olsun istedim.

"Bu beni çok mutlu etti. Seni seviyorum, Leo. Seni çok seviyorum; ama başka bir şey daha var. Eminim anlayış göstereceksin; sevgi, kabullenme ve merhamet dolusun. Şey, Leroy'a ne kadar âşık olduğumu hatırlıyor musun? Ondan gelen notu okuduğumda çok kırılmıştım. Belki de onu kıskandırmak filan istedim. Çok ama çok kıskanç olabiliyor. Bir seferinde diskoda, bana dans edelim mi diyen bir adamı neredeyse öldürüyordu. Her neyse, Leroy'a da mektup yazdım. Beni kaçırdığını söyledim ve sanırım bana tecavüz ettiğini ya da etmek üzere olduğunu ima ettim. Ama kaygılanma, tecavüz kelimesini kullanmadım, sadece ona benzer bir şeyler söyledim. Aptalcaydı. Üzgünüm. Gerçekten çok üzgünüm; ama o zamanlar bunun beni kurtarmak için Hindistan'a gelmesini sağlayacağını düşünmüştüm. Eğer gelseydi ona senin ne kadar harika bir adam olduğunu söylerdim. Seni incitmesine izin vermezdim. Üzgünüm sevgilim. Seni çok seviyorum. Kimsenin sana zarar vermesini istemiyorum. Eğer havalimanındaysa kaygılanma. Onunla konuşacağım. Anlamasını sağlayacağım. Umarım Chicago'ya gitmiştir. Lütfen beni affet. Beni hâlâ seviyor musun?"

Sanırım bir başka "evet" daha mırıldandım çünkü hiç durmaksızın konuşuyordu. Artık paraşüt istemiyordum; eğer pilot uçak alana inip çıkış kapısına yanaşana dek tüm yolcuların kemerleri bağlı, koltuklarında oturmaları gerektiğini söylememiş olsaydı uçaktan paraşütsüz de atlardım.

"Ah, benim şahane Leo'm, bu beni çok mutlu etti. Beni affedeceğini biliyordum. O kadar iyisin ki! İşte bu yüzden seni bu kadar çok seviyorum. Sadece küçük bir şey daha var. Muhtemelen önemli bir şey değil. Bir şey çıkacağını sanmıyorum; ama sana söylemek en iyisi. Birbirini gerçekten seven kişilerin arasında sır olmaması gerektiğine inanıyorum. Bunu bana sen öğrettin sevgilim. Bunu yaptığıma

inanamıyorum. Çok üzgünüm. Ama gerçekten çok kızgındım. Hindistan'a gelmek istememiştim. Sevgilim tarafından yeni terk edilmiştim. Seni hemen hemen hiç tanımıyordum. Kafam karışıktı. Sağlıklı düşünemiyordum. Ama, şey, okul gazetesine de bir mektup yazdım. Ama merak etme; zira basacaklarını filan sanmıyorum. Demek istiyorum ki, öyle güzel filan yazmamıştım.[5]"

Uçağın tekerlekleri yere değdi ve frenler kükredi.

"Bazen, Lalita'cığım, bir şeyin *nasıl* yazıldığının çok az önemi vardır. Bazen içerik şekilden çok daha mühimdir."

"Lütfen bana kızma. Gerçekten çok üzgünüm. Ah, Leo, bana bak. Beni hâlâ seviyor musun? Ben seni seviyorum. Seni ve Hindistan'ı seviyorum. Eminim her şey yoluna girecek. İnsanlar birbirlerini gerçekten sevdiklerinde önemli olan tek şey budur. Eğer âşıksan her şey yoluna girmek zorundadır. Seni seviyorum. O nedenle beni sevdiğin sürece her şey iyi olacak. Beni affediyor musun Leo? Beni seviyor musun?"

Kendi cevabımı hatırlamamakla birlikte, uçak kapıda durduğunda kaptan pilotun United ile uçtuğumuz için bize teşekkür ettiğini ve "iyi günler" dilediğini hatırlıyorum.

---

5. Hiç şüphe yok ki, Maya Blackwell, Roth'un Premsagar Konukevi'nde olduğunu bu mektubun üniversite gazetesinin yaz sayısında yayımlanmasından sonra tespit etmişti (mektup Haziran başında yollanmış ancak Temmuz'un sonunda yayımlanmıştı). Roth'un bir öğretmen olarak davranışları hakkında ne düşünürsem düşüneyim, söz konusu mektubu *Western Crier*'da okuduğumda onun için üzülmekten kendimi alamadım:

Sayın Editör,

Size ve Western öğrencilerine, özellikle de kız öğrencilere, neler olduğunu anlatmayı bir görev olarak addediyorum. Birkaç ay evvel gazetenizde Asya Araştırmaları Bölümü'nden Profesör Roth tarafından düzenlenecek bir Hindistan gezisi ilanı çıkmıştı. Programa başvurdum ve kabul edildim. Kalmakta olduğum otelin antetli kâğıdın da anlayabileceğiniz üzere, Hindistan Yeni Delhi'deki Premsagar Konukevi'ndeyim. Ancak program hiç beklediğim gibi çıkmadı. Profesörün kabul ettiği tek öğrenci benim ve onunla aynı odayı paylaşmaya zorlandım. Benden ne istediği son derece bariz. Bu programın hiçbir akademik içeriği bulunmamakta. Kendimi esir gibi hissediyorum. Aslında bana tecavüz edeceğinden korkuyorum; zira sürekli ne kadar güzel olduğumu söyleyip duruyor. Epey kuvvetli olduğum için ve o da yaşlıca biri olduğundan kendimi koruyabileceğimden emin olmakla beraber, karısı için gerçekten üzülüyorum. Ancak önemli olan şey, diğer öğrencileri gelecek yaz Profesör Roth'un programına yazılmamaları konusunda uyarmak.

Lalita Gupta
İletişim Bölümü Son Sınıf Öğrencisi

Hayatımın en sefil anıydı.
Gerçekten öyleydi ve bana da aynen o şekilde geldi.

Kamasutra'nın Üçüncü Kitap'ı Burada Sona Erer

IV

EŞLER VE METRESLER

Sevgili Mösyö Delibes,

Trieste'den henüz döndüm. Senelerdir hayatımdaki en önemli kişi olan adamı kaybetmek beni çok yaraladı ve halen bir hayli şaşkınım. Yine de Kaptan Sir Richard Burton'ın son işlerini halledebilmek için bu üzüntüyü arkamda bırakmaya çalışıyorum. Eminim ki kocam daha fazla geciktirmeden geçen seneki mektubunuzu yanıtlamamı isterdi.

Kama Sutra'ya dayanan bir opera yapmakla ilgili bilgi talebiniz eşimi kesinlikle çok mutlu ederdi. Sizin de tahminen bildiğiniz gibi, Milan'da *Lakmé* gösterisini izleme şansını elde etmiş, Matmazel Arnor'ın müzikal yeteneğinden çok fazla etkilenmişti. Her ne kadar önerilen operayla ilgili teklifiniz ilgimizi çekse de, 1883 tarihli,

isimsiz olarak yayımlanan tercümeden pasajlar kullanmanızın hoşuna gideceğini zannetmediğimi size belirtmeliyim. Vefatından bir sene önce, *Scented Garden*'ın adaptasyonunu bitirirken, kendini Bay Arbuthnot'un ahlaki ve edebi tutuculuğuna çok fazla teslim ettiğini düşündüğü *Kama Sutra*'nın bir önceki tercümesini gözden geçirip düzeltmeye başlamıştı. Metne atfedilen anonimlik –kendini sizin de mektubunuzda bahsettiğiniz "B.F.R." harfleriyle tanımlaması– tercümenin cesurluğundan ziyade cahil cesaretine bağlıydı. Ancak yeni *Kama Sutra*'nm çok daha cesur olacağını söylüyordu. Kaptan Burton'ın zihni genellikle hiçbir utanca boyun eğmediği için, İngiliz halkının hipokratik iffetinin ve Bay Arbuthnot'ın farkında olup korumadığı ahlaki saygınlığının, sosyal vaziyetinin, bu sefer eşsiz cesaret ve görev duygusuyla, onun Eski Doğu'nun yatak odası konuları ve şehvet gelenekleri hakkında medenileşmiş İnsanlığı aydınlatmasını engellemeyeceğini düşünüyordu.

Kaptan Burton vefat ettiği sırada, yedi *Kama Sutra* kitabından sadece dördü gözden geçirilmişti. Beşinci Kitap üzerinde yeni çalışmaya başlamıştı. Bende elimdeki eserle ne yapacağımı bilemiyordum; ayrıca yazılı taslağın en son, yeniden yazılmış esere ne kadar benzeyeceğini ancak hayal edebiliyordum. Bu çok kolay bir görev değildi. Sanskritçe metnin tercümesine akademik bir yorumdan ziyade samimi bir günlük tadında bir açıklama bölümü eşlik etmekteydi. Bu açıklama bölümünün ne kadarını halka açıklayacağından emin olmasam da, bu açıklamalar içinde bizim evliliğimizle ilgili düşüncelerinin olduğu bölümleri kendisine saklayacağını düşünmekteyim. Tercüme ve yorum bölümü birlikte, erotizm denilen duyguyu, aynen bir doktorun vücudu kesip biçtiği gibi, Tanrı ve Doğa'nın tasarladığı ve dikte ettiği tüm bakış açılarından ele alarak, iyi ve kötü yanlarını, hastalıklı ve doğru kullanımlarıyla birlikte zorlu bir çalışmayla geçen yılların sonucunda ortaya çıkan tutkunun anatomisi üzerine enteresan bir kitap oluşturuyor.

Richard Burton oldukça dürüst ve açık bir adamdı. *Kama Sutra*'nın açıklama bölümünde kendi şehvetli maceralarını yazdıysa, bu içtenlik sadece Şark zihniyetini bilimsel olarak açıklamak amacıyla değil, ayrıca İnsanlığın ta kendisinin doğasını anlamak için bir adım atmak için kaydedilmiştir. Bu maceralara, asla kendi heyecanını ortaya koymak için değil, aynen Afrika ve Amerika kıtasında giriştiği keşifler gibi, İnsanlığın entelektüel ve edebi olarak eğitilmesi amacıyla girişmiştir. Bu kitabın bu şekilde yorumlanacağından emin olamadığım için, üç gün boyunca neredeyse kendime eziyet çektirerek,

eserle ne yapmam gerektiğini düşündüm. Aynen yetim bir çocuğu tutarmışçasına, şöminenin karşısında, el yazmalarını kucağımda tutarak oturdum ve yanımda bana yol gösterecek sevgili eşim olmadan, daha önceden akıl hocam olarak onun üstün fikirlerinden edindiklerimi kullanarak kendi içimde bir yanıt bulmaya çalıştım: "On beş bin kişi içerisinden sadece on beş kişi *Kama Sutra*'nın sadece bilim adına yazılmış, tercüme edilmiş, dipnotlu ve sansürlenmemiş versiyonunu okuyacaktır; geri kalan on dört bin dokuz yüz seksen beş kişi sayfaları soluk soluğa, salyaları akarak okuyacak ve kitabı diğer azgın arkadaşlarına tavsiye edecek veya masum genç kızları ahlaksızlığa ve adını ağzıma almak istemeyeceğim hayvani eylemlere sürüklemek için kullanacaktır." Bu kitabın getireceği zarar benim fikrime göre, hesaplanamaz. Richard Burton'ın kalın ve güçlü sesinin mezardan yankılarını duyabiliyorum: "Yakın!" Üzülerek, ben de sevgili hocamın takdirine uydum.

Bu yüzden M. Delives, *Kama Sutra*'nın 1883 tarihli Sir Richard Burton tercümesini kullanmamanız konusunda ısrar ederek, kocamın kullanılmış olması muhtemel, önerilen düzelttiği versiyonunun da artık mevcut olmadığını bildirmek zorundayım. Bu versiyon aynen Doğu'da gömülen bir ceset gibi; umutlarla yakıldı ve fiziksel olarak bu dünyada mevcut olmasa da, gerçek ruhu başka bedenlere girecek ve uygun zaman ve mekânda kendine yeni bir beden bulacaktır. Belki, insanın kalbinin karanlıklarında pusuya yatmış duygulara daha anlayışlı bir dönemde bir profesör, filozof, şair, antropolog veya gelecekte bir filolog kendini, hem kitabın yazarının hem de dünyanın Yazarının isteklerini göz önünde bulundurarak, oldukça düşünceli ve tedbirli bir biçimde verilmiş bu kararın sonucunda oluşan edebi boşluğu doldurmaya adayacaktır.

Bu konu üstünde daha fazla durmak istiyorsanız size, mektubunuzdan hali hazırda tanıştığınız izlenimini edindiğim Profesör Rudolf Roth'la birlikte bu konunun üzerine gitmenizi tavsiye ediyorum. Ayrıca Oxford'daki Profesör Monier Monier-Williams'la temasa geçmeniz de mantıklı olacaktır. Ancak Profesör Monier Monier-Williams, Profesör Rudolf Roth'un, sözlüğünün izinsiz İngilizce tercümesini ve özetini kullandığından şüphelendiği için birine diğerinden bahsetmeyeceğim: "Monier-Williams'ın *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ü sonunda Roth'a oldukça büyük bir darbe indirecektir."

Tüm bunlara rağmen yine de size iyi haberlerim var. *Life of Captain Sir Richard F. Burton* isimli kitabı yazmaya başladım ve bu sene sonunda kitabın Londra'daki yayımcılar için hazır olacağını düşün-

mekteyim. Eşime yazdığınız mektuba ne yanıt vereceğimi düşünürken aklıma çok önemli bir şey geldi. Neden insan bazen gözünün önündeki şeyleri görmekte bu kadar zorlanır? Mükemmel bir opera olacağına inandığım için, kopyaladığım anda size de eserin henüz yayımlanmamış halini göndereceğim.

Opera Oxford'da geçirdiği günlerde başlayarak, Hindistan, Sind'e ve daha sonra belki de Nil ve Kırım'a, hatta Mekke ve Salt Lake City'e yaptığı gezilerle devam edebilir. Opera, Leydi Isabel oldukça üzgün bir biçimde bir ağıt söylerken, alevler yüzüne yansımış bir halde ve İnsanlığın iyiliği adına *Kama Sutra*'yı ateşe atarken bitebilir.

Artık mektubun sonuna geldim. Kocamın geriye kalan işleriyle ilgilenmem gerek. Eşimin de size en iyi dileklerini sunacağından emin olarak, ben de size mutluluklar diliyorum.

Leydi Isabel Burton (Mortlake, 1891)

Editör'ün Notu

Daha önce de belirttiğim gibi, Profesör Roth'la çeşitli problemler yaşadım: Bir bilim adamı olarak, Hintli aksanımla dalga geçip, Sanskrit tefsir edebiyatıyla ilgili analizlerimi önemsemeyerek beni sürekli aşağılamaya meyilliydi ve özellikle öğrencilerin ve iş arkadaşlarımızın önünde bana kayıtsız kalıyor veya tepeden bakıyordu. Hindistan'a gitmeden önce bana planlarıyla ilgili detayları açıkladıktan sonra, sanki onu kendisinin açıklamak istemediği bir şeyi açıklamak zorunda bırakmışım gibi bana giderek daha da sinirli davranmaya başladı. Bana açıkladığı, Hindistan ve Lalita Gupta'yla ilgili bilgilerimden dolayı beni suçluyormuş gibi davranıyordu.

Bayan Gupta'nın Western Üniversitesi'ndeki öğrenci gazetesinin yaz sayısındaki yıkıcı mektubunun yayımlanmasından sonra adımın kendisiyle anılmasını bile istemiyordum. İnsanlar genellikle suratlarında alaycı bir gülümsemeyle, "Roth sizin danışmanınız değil mi?" diye soruyorlardı ve ben de kaşlarımı çatarak, "Sadece akademik hususlarda" demek zorunda kalıyordum.

Tüm bunlara rağmen, Hindistan'dan dönüş taribi yaklaştıkça, aşkın toplumdan dışlanmasına, bir suçlu gibi gösterilmesine ve en acıklısı, enayi yerine konulmasına neden olduğu bu adama sempati duymaya başladım. Bir sonraki sömestrin kendisi için hiç kolay olmayacağını bildiğimden Profesör Roth'a acımamak elimde değildi.

Karısının kendisini havaalanından almayacağını tahmin ettiğim için, şahsen kapıda kendisini karşılamak ve skandal yaratan mektubu kendisine ilk haber veren

kişi olmak istedim. United terminalinde geliş kapısında yalınayak duran, üzerinde kirli, uzun beyaz bir elbise ve pastel renkli çiçekler işlenmiş beyaz, büyük bir şapka olan kadını görmemek imkânsızdı. Kendisini Swinburne Hall'de gizlenmeye çalışırken görmüştüm ve Roth'un bir arkadaşı olduğunu düşünüp neden kapıda kendisini beklemediğine şaşırmıştım. Ancak birkaç hafta sonra kadının adının Maya Blackwell olduğunu öğrenebildim.

Dr. Gupta, ağlayan karısı ve Güney Kalifornia Hindistan Cumhuriyet Partisi'nin Başkanı Haşmetmeap Jaidev Prakash ve tanımadığım, üst tabakan birkaç Hintli, Chicago'dan aktarmalı gelen uçaktan Roth ve Bayan Gupta'nın inmesini bekliyordu. Uçak kapıya yavaş yavaş yaklaşırken, Dr. Gupta beni Roth'lardaki partiden tanıyarak yanıma geldi.

"Kötü haberi duymuşsundur. Senin şu Profesörün kızını kaçırdı. Pipli'den Dr. Patel Hindistan'da yaşanan diğer rezaletleri de bana söyledi. Polisle temasa geçmeye çalıştım ancak hiçbir işe yaramadı; bu nedenle biz de adaleti bizzat kendi elimizle yerine getirmeye karar verdik. Bu ilişki Batı diyasporasında yaşayan tüm Hintlilere karşı bir saygısızlıktır ve bu yüzden senden de bu alçağın işini görürken bize yardımcı olmanı bekliyoruz. Kökenine sahip çıkarak bu görevi üstlenmen gerektiği kanısındayım. Profesörü cezalandırmak için bize katılmalısın. Hindistan'ın adı lekelendi. Hindistan Araştırmaları Bölümü'nün Başkanı olarak seçildiğinde de sömürgeci ve ırkçı olduğunun farkındaydım; ancak ne kadar aşağılık biri olduğunu o zamanlar henüz fark edememiştim. Üniversite bizim istediğimiz gibi bir Hintliyi işe alsaydı, bu gibi bir rezalet hiçbir zaman yaşanmayabilirdi."

Destek arama faaliyeti, ilk yolcu çıkış kapısından geçtiğinde kesintiye uğradı. Kapıdan bir sürü yolcu çıkıyordu, hatta ufak bir arabadan bir sürü sirk palyaçosu indi. Sonunda, sarisi, iki kaşı arasındaki bindisi, burnundaki hızması ve ayağındaki şıngırdayan halhallarıyla bir hayli güzel görünen Bayan Lalita Gupta göründü ve babası, "Nerede o? Nerede o ırz düşmanı?" diye bağırırken annesi kızını kolundan tutarak kendisine doğru çekti.

Uçaktan inen son palyaço Roth, resmen iki uçuş görevlisinin arasından zorla çekilip alınarak, aklı başından gitmiş olan Dr. Gupta'nın hararetli hararetli, "Seni öldüreceğim" bağrışları arasında karşılandı. Tam bu sırada Bayan Gupta kendisini annesinin kollarından kurtarıp, babasıyla sevgilisinin arasına atarak bağırdı: "Durun! Durun!"

Havaalanındaki güvenlik görevlileri kargaşanın içine dalıp Dr. Gupta'yı ya-

tıştırmaya çalışırken, kendimi zar zor, oldukça bitkin görünen Roth'un yanına attım ve onu kolundan tutarak çıkışa doğru sürükledim.

"Doğrudan arabaya gidelim. Sanırım Gupta'larla bir de bavul kuyruğunda karşılaşmak istemezsiniz. Sizin adınıza eşyalarınızı daha sonra ben de alabilirim."

Roth sessizdi.

"Hindistan nasıldı?" diye sordum.

"Üniversite gazetesinde hakkımda bir yazı çıktı mı?"

"Bu konudan haberiniz var mıydı?"

"Sence karım çok üzülmüş müdür?"

"Sizi eve götürmemi ister misiniz?"

"Tezin nasıl gidiyor?"

"İyi misiniz?"

"Dersler ne zaman başlıyor?"

"Tüm bunların altından kalkabilecek misiniz?"

"Sence Lalita güzel mi?"

Ve böyle devam ettik. Cevap vermedim.

Roth'u havaalanından aldıktan birkaç gün sonra, (Monier-Williams sözlüğünün varlığıyla daha da ağırlaşan) bavullarını alarak ofisine uğradım ve artık ofisinde yaşamaya başladığını öğrendim. Swinburne Hall'de yaşamanın ikinci kattaki tuvaletlerin arasında bir kahve makinesi bulunması dışında çok az avantajı vardır. Duş yok, mutfak yok, yatak yok. Roth yerde bir Hint battaniyesinin üzerinde uyuyordu ve tıraş olacak sıcak suyu olmadığı için sömestr süresince yüzünde beliren sakal giderek uzamış, gitgide grileşmişti. Kendi kendime Vatsyayana'ya benziyor diye düşündüm.

Gururundan mı yoksa kendini kandırdığı için mi söyledi emin değilim ama, bana uyanık olduğu her dakikayı Kamasutra'nın tercümesini ve tefsirini bitirmeye ayırabilmek için ofisinde yaşadığını söyledi. Dünyada olup biten umrunda değilmiş gibi, bir bilim adamı edası takınarak, "Dördüncü Kitap'tayım" dedi. Ofisinde birlikte oturduğumuz dakikalarda odayı dolduran rahatsız edici sessizliği kırmak ve utandırıcı bir biçimde kişisel olabilecek bir konuşmadan kaçınmak için tercümenin nasıl gittiğini ve Hindistan'a gitmeden önce de kendisine yönelttiğim şu soruyu sordum: Vatsyayana'nın metni üzerinde çalışıyor olsun ya da olmasın, Vatsyayana'nın "etten ve kemikten, kendi korkuları ve arzularına sahip" gerçek bir insan olarak nasıl biri olduğunu düşünüyordu?

Roth gülümseyerek, "Profesör Vatsyayana Mallanaga." dedi, "genellikle bana yabancı biri. Bu yaz mevsiminden önce benim için tamamen bir yabancıydı. Ancak şimdi, sık sık, aniden gözümün önünde beliriyor. Benim yaşlarımda, sessiz, ciddi bir adam ve bana hiç benzemiyor; incecik dudaklar ve büyük, duyarlı gözlerle kasvetli ve çelimsiz. Omuzları çökük ve elleri biri veya bir deneyim onu incitmişçesine titriyor. Ama bu konudan asla bahsetmiyor; birtakım sırları olan özel bir adam o. Bazen onun yalnızlığı olduğunu düşündüğüm bir duyguya kapılıyorum; sanki onun parmak izleriyle işaretlenmiş ve derslerinden seslerin yankılandığı bir hüznün içinde yaşıyorum. Vücudunu gözümün önünde canlandırabiliyorum; beyazlara sarılı bir biçimde, Varanasi'deki Ganj Nehri'nin kenarındaki hafif çamurlu alana kurulmuş cenaze ateşi üzerinde yatıyor. Alevlerin arasından yukarıya doğru siyah bir duman yükseliyor, gri gökyüzünde dağılıyor, dualarla etrafa saçılan gri küller siyah sulara düşüyor. Savrulmuş kemikler batıyor. Artık ruhunu teslim etti. Artık onu göremiyorum. Hayır. Artık yine benim için bir yabancı."

Swinburne A305'te birkaç hafta kaldıktan sonra Roth'un Mayavati adını verdiği, üzerinde gelişigüzel turuncu renkli benekler ve beyaz lekeler bulunan bir kedi de yanına taşındı. Aynı mekânı paylaşmaya başladıkları ilk yirmi dört saat içerisinde Roth kedi tüyüne alerjisi olduğunu fark etti, ancak sürekli olarak hapşırmasına rağmen, hayvanı sokağa atmadı. Burnunu çekip, bir yandan da hapşırırken bana, "Mayavati'yi nasıl dışarı atabilirim ki? O beni seviyor" diyordu.

Roth'a görevinden uzaklaştırıldığını ve cinsel taciz davası sonuçlanana kadar askıya alındığını kibarca bu sömestr için ücretsiz izne çıkartıldın şeklinde söylemek Bölüm Başkanı olarak Profesör Planter'ın göreviydi. Planter Roth'a, L.W.O.P. statüsünün şartları uyarınca ofisini, kütüphaneyi, park yerini (ki arabası karısında olduğu için bu bir şey ifade etmiyordu) kullanabileceğini ve tüm bölüm toplantılarında oy hakkının olacağını açıkladı. Maaşının Hawai'den Profesör Lee Siegel'a onun öğrencilerine ders vermesi için ödeneceğini öğrenmek Roth için oldukça yıkıcı olmuş olsa gerek. Yine de, her ne kadar Sanskritçe'de aynı düzeyde uzman olmasa da, daha önceden danışmanım olmuş ve Roth'tan kesinlikle daha güvenilir biriyle görüş alışverişinde bulunma olasılığının ortaya çıkması beni sevindirmişti. Tezim hakkındaki yorumlarını duymak için sabırsızlanıyordum.

Gupta'ların üniversiteye karşı açtığı cinsel taciz davası, (kızlarının karşı çıkmasına rağmen ve oldukça nüfuzlu Jaidev Prakash'ın da desteğiyle) eyalet mahkemesinde açtıkları kriminal tecavüz ve kaçırma davaları, Akademik İşler Dekanı

ve Üniversite Komitesi'nin Cinsel Taciz Başkanı Dr. Sophia White-Roth için altından kalkılması oldukça güç bir durum yarattı. Suçlanan kişi kendi kocası olduğu için kocasını yargılamak veya yargılamamak oldukça hassas bir durumdu. Bu yüzden görevinden istifa etti ve "Kadınlar ve Otobiyografi" adı altında, lisans öğrencilerine verilen bir derse girmek ve Restorasyon Edebiyatı seminerini yönetmek üzere İngilizce ve Kadın Çalışmaları Bölümü'ndeki görevine geri döndü.

Bayan Gupta'nın kendisine karşı ilgisinin suç duyurusunda bulunmasını engellemesi, hatta onu savunması Roth için oldukça olumlu bir durumdu. Böylece tecavüz ve adam kaçırma suçlamalarıyla ilgili yasal prosedür durduruldu; ancak üniversitedeki politika ve tüzükler daha zorlayıcı, daha acımasızdı. Okul içinden ve dışından pek çok merci önündeki savunmasında pek çok kamu ve kurumsal yayınlara röportajlarında, Bayan Gupta büyük bir içtenlikle Profesör Roth'la ilişkisinin "önünde sonunda" "iki tarafın da rızasıyla" gerçekleştiğini tekrarladı. "Önünde sonunda" kelimesinin kullanımı (ve "sonunda", "bir süre sonra" ve "onu tanıdıktan sonra" gibi eşanlamlıları) bu ilişkinin öğrencinin cinsel bir ilişkiye kendini teslim ettiğini düşünmediği, aradaki statü farkının kurbanı olduğu, profesörün yaşı, statüsü, sofistike davranışları, eğitimi, zekâsı vs gibi etkenler nedeniyle bir nevi hipnotik trans modunda bulunduğu, "Svengali etkisi"nden kaynaklanan "hoca tecavüzü" olarak değerlendirilmesine neden oldu. Cinsel tacizin hiçbir türünü hoş görmesem de, Bayan Grupta ve Dr. Roth arasındaki ilişki bazında konuşursak, hipnotize olmuş birisi varsa, o kişinin profesör olduğuna inanıyorum.

Gupta ve Prakash'ın başını çektiği Hint camiası, profesörün devlet fonuyla kurulmuş üniversitede hayat boyu sürmesi planlanan kariyerine son verme çabaları sırasında, eyalet tüzüğündeki bir alt komitenin alt komitesi olan bir topluluğun önünde gerçekleştirilecek duruşmada benden de ifade vermemi istedi. Doğrudan Bay Prakash'a başvurdum: "Eğer herhangi bir nedenle adalet yerini bulmazsa, Roth işten atılmazsa, benim doktora komitemin başkanı olmaya devam edecektir. Sınıfta kalmak istemiyorum. Roth'un düşmanım olmasını göze alamam." Yargıç oldukça anlayışlıydı: "Çok güçlü Mafya patronlarına karşı da benzer derecede koruma bekleyen ifadeler almıştık."

Roth'u suçlu bulmak için benim ifademe ihtiyaç yoktu; kendisinin ifadesi zaten bunu yeterince kolaylaştırıyordu. Pişman ve özür dileyen bir tavır takınmak yerine, komitelerin ve gazetelerin karşısında Bayan Gupta'yı ne kadar çok sevdiğinden gururla bahsediyordu. Sanki aşkın her şeyi izin verilir kılacağını düşünüyor gibiydi. Los Angeles Times'*ta davayla ilgili bir haberde Roth'tan alıntı yapılmıştı:*

Onu çok sevdim. Hâlâ da seviyorum. Her zaman da seveceğim. Aynı zamanda karımı da seviyorum. Ve onu da her zaman seveceğim. Her ikisi de farklı yönlerden çok güzel. Lalita'yla tanışan ve yaptıklarımı neden yaptığımı anlamayan biri ya cinsel açıdan işlevsizdir ya da en doğal hayatın verdiği ve insanın yaşama isteğini artıran enerjilerin çoğunu kendi içinde bastırmıştır. Normal olan herhangi bir erkek ona âşık olabilir. Herhangi normal bir erkek, elinde olsa, onunla sevişmek ister. Ben suçlu değilim. Esas beni suçlayanlar ve yargılayanlar doğru yoldan çıkmış durumda.

Bir gazetecilik öğrencisi, ödevi için Roth'la röportaj yaptığında, Western Carier, *bu yazıyı yayımlamadan duramadı. Kendisini, üniversiteyi ve toplumu savunurken Roth yeniyetme gazeteciye birinci sayfaya yakışır bir hikâye vermişti:*

Asya Araştırmaları Bölümü'nden Profesör Leopold Roth, Pazartesi günü ofisindeki röportajda bu gazeteciye aynen şunları söylemiştir: "Öğrencilerinizle yatamayacağınız bir toplum, toplum sayılabilir ancak asla bir medeniyet sayılamaz. Aşk, tüm gücü ve kutsallığıyla cinsel aşk, etkin bir pedagoji için çok önemlidir." Sokrat'ın da öğrencileriyle birlikte olduğunu ve Abelard isimli bir Fransız profesörün de bu gibi davranışlarda bulunduğunu açıklamıştır. "İncil 'sevişmek' kelimesi için 'öğrenmek' kelimesini kullanmaktadır. Bilgi sevişmeye ve birinin sizinle sevişmesine dayanmaktadır. Bu Yahudi-Hıristiyan inancıdır." Gazeteci daha sonra Profesör'e Hint inanışlarını sorunca; Profesör, "Hindistan'da Gupta döneminde kendi kültürel inceliklerinin en üst düzeyinde bulunan en önemli eğitimcilerden biri olan Profesör Vatsyayana, öğrencileriyle yatarak onları bir üst eğitim seviyesine geçirmiştir. Ve daha sonra onlara bir sanat, bir bilim, beşeri bilimlerin temel dayanağı olarak sevişmeyi öğretmiştir." Bahsi geçen Hint profesörü, yakın dönemde filme de çekilen, ünlü seks kılavuzu *Kama Sutra*'yı yazan kişidir. Gazeteci, Profesör Roth'a önümüzdeki sene Hindistan'da bir Yurtdışı Eğitim Kursu daha vermeyi düşünüp düşünmediğini sorduğunda ise aldığı yanıt, "Defol git" olmuştur.

Halka karşı "yorum yok" yanıtıyla sürekli olarak daha diplomatik bir portre çizse de, Profesör Planter, özel hayatında daha içtendi; okul koridorunda, Roth'un ofisinin önünde yanımdan geçerken bana gülümsedi, göz kırptı ve "Leo'yu sen de seviyorsun, öyle değil mi? Onun varlığı fakültemize neşe katıyor.

Okul gazetesindeki röportajını okudun mu? İşte sana aşk için ölmeyi göze alan bir adam! Onun için elimden geleni de yapıyorum. Eğer biri ofisteki kediyi fark ederse yandık. Üniversite binasında evcil hayvan beslemek kesinlikle üniversite tüzüğüne aykırı. Swinburne Hall'de sigara içmesine göz yumduğumu da sakın unutma. Bu ise devlete karşı işlenmiş bir suç. Sekreterin de sessiz kalmasını sağlamaya çalışıyorum. Zavallı Bayan Naper, biraz da aptal olduğundan Roth'un onun peşine düştüğünü hayal ediyor. Gözlerinde tehditkâr bir bakışla, 'Eğer bana yaklaşırsa, onu öldürürüm. Gerçekten öldürürüm' dedi. Geçen hafta aylık eğitim sekreterleri yemeğinde, "Gerçek Profesör Roth" isimli bir konuşma yaptı. Bölümümüzde o olmasa ne yapardık? Nora Naper ile Leopold Roth arasında işler giderek kızışıyor."

Roth'un ofisine girdiğimde, gerçekten de işler kızışmıştı. Telefonu yeni kapatmıştı ve Viceroy'larından biriyle yeni bir sorunu ateşlemeye çalışıyordu.

"Kim olduğunu biliyorum. Geri zekâlı Maya Blackwell. Sürekli arıyor, konuşmadan kapatıyor. Kesinlikle o, eminim." Elinde farklı renk ve ebatlarda mektuplardan oluşan bir deste tutuyordu. "Her gün bunlardan alıyorum. Aptal mektuplar, şiirler, şifreli öyküler. Karşılıksız aşk! Hoşlanmadığın birinin sana âşık olması kadar kötü bir şey yok. Senden hoşlanmayan birini sevmekten bile daha kötü. Polisi aradım. Dedektif Chan adında aptal bir polis, 'Yapabileceğimiz bir şey yok. Şiir yazmak suç değil' dedi. Sanırım ona 'Charlie' dediğim için biraz kızdı."

Zavallı Profesör Roth kahkahalara boğuldu, hapşırdı ve (diğeri kül tablasında yanmasına rağmen) bir Viceroy daha yaktı ve devam etti:

" 'Plato" dedi, 'Dedektif Plato Chan, Charlie değil, Charles bile değil. Kimse bana iki kez Charlie diyemez." Daha sonra da suratıma telefonu kapattı. Dedikleri üzerine düşünüyorum; bununla beraber, kötü yazı yazmanın bir suç olduğu, kötü yazılar, şiirler, kitaplar, oyunlar, hatta kötü tezler yazan insanların bile cezalandırıldığı bir demokraside yaşamak harika olurdu." Daha sonra Roth üç kez daha hapşırdı ve sanki onu yatıştırmak istercesine Mayavati kucağına atladı.

İçki içmediğimi bilse de, Bombay cin–toniği içerken ona eşlik edip etmeyeceğimi sordu ve Swinburne Hall'de buz olmadığı için özür diledi. Hint yemeği yeme teklifimi kabul etti.

Taj Mahal'deki garsona yemeklerin Yahudi inancına uygun olup olmadığını sorarken sanırım benimle hafiften dalga geçiyordu ve beni göstererek, "Arkadaşım Yahudi'dir de" dedi. Garson Yahudiler ve Müslümanlar için benzer yasaklar bulunduğunu söyleyerek güvende olduğumuzu belirtti. "Aşçımız Müslüman ve

Pakistan'dan geldi." Her zamanki vejetaryen Mahatma Gandhi spesiyalimi söyledim ve Roth, Shah Hajan Mogul Beş-Etli Festival siparişi verdi.

Yemek sırasında biraz şaşırtıcı olsa da, neşeli bir biçimde aklımın alamayacağını düşündüğü sorunlardan bahsetmeye başladı.

"Shandy Hills'deki bir Hintli bana dava açtı. Bir multimedya şirketi var. Kendisi için bir Kama Sutra *CD'si yapmam için geçen sene benimle temasa geçmişti. Üzerinde biraz çalışarak diski kendisine yolladım. Ancak CD birinin eline geçmiş ve beni CD'yi sızdırmakla suçluyor. Tahmin et işin içinde kim var? Senin şu arkadaşın Siegel. Benzer bir programı başka bir şirkete göstermiş sanırım. Tam bilmiyorum. Tek bildiği, işin içine Siegel karıştığında halimin duman olduğu."*

Hindistan'da geçirdiği yazdan sonra Roth'un neredeyse hapşırdığı sıklıkta, küfürleri günlük dilde kullandığını fark ettim. Ancak önceden oldukça sık küfreden Bayan Gupta'nın, en azından benim bulunduğum ortamlarda, hiç küfretmemeye başladığı da gözümden kaçmamıştı. Hindistan gezisi onu daha ağırbaşlı, daha bir Hintli gibi kılmıştı.

"Sadece bu da değil; Kamasutra*'ya dayanan bir oyun üzerinde çalışıyordum. Hindistan'da bu oyun için kartlar bile yaptırmıştım. Kartları Romulus and Rowley Puzzles and Games'e gönderdim. Geçenlerde şirket yetkilileri beni aradı ve Hawaii'deki Hint Çalışmaları Bölümü'nden bir profesörün de kendilerine aynı oyunu sunduğunu açıkladı." Siegel'la Roth'un arasında kalmak istemediğim için, Roth'a Siegel'ı görmediğimi, Siegel'a da Roth'u görmediğimi söyledim.*

Alkol kullanmadığımı defalarca tekrarlamama rağmen, iki Taj Mahal birası daha ısmarladı, hapşırdı ve diğer problemlerini anlatmaya başladı. "Bugün, gelen postalarımı aldım; Maya Blackwell'in en yeni aşk şiirleri arasında Hindistan hükümetinden 'tarihi eser kaçakçılığı ve yabani hayvanların izinsiz olarak yurtdışına kaçırılması" suçlamalarından Delhi'de bir duruşmaya katılmamı emreden bir yazı aldım. Şu anda Hindistan adaletinden kaçmaktayım. Sanırım fotoğrafım ülkedeki diğer dokuz en çok aranan suçluyla birlikte postahanelerde asılı."

Hesabı benim ödememe izin verdikten (ve bunun için bana teşekkür etmedikten) sonra, bana sigara ve içki içmeye başlamamı, et yememi "yoksa yakında bir meleğe dönüşeceğimi" söyledi. Kendisini Sunset Bulvarı'nda, Hollywood Lisesi'nin karşısına bırakmamı rica etti.

Her şeye burnunu sokan biri olduğumdan veya üstüme vazife olmayan işlere karışmak istediğimden değil ama, hayatında oldukça kötü bir noktada bulunduğundan ve (kendisinin olan dört tane ve benim için sipariş ettiği dört taneyle top-

lam) sekiz bira içmiş olduğundan harekete geçme gereği hissettim; arabadan inmesine izin verdikten sonra, ilk sola döndüm, gördüğüm ilk boşluğa arabayı park ettim ve hızlı hızlı yürüyerek Sunset'e geri döndüm ve hızlı adımlarla doğuya doğru yürüdüğünü fark ettim. Biraz arkasından kendisini takip ederken itiraf etmeliyim ki, filmlerde veya dizilerde gördüğümüz özel dedektiflerinkine benzer bir heyecan hissederek, kendimi L. A. kara komedilerinden fırlamış zevkli, karanlık ve gözü pek bir maceranın içinde buldum. Hızlı adımlarla karşıya geçen Roth, Marco Polo Traveler's Lodge ve Motor Court'un ofisine daldı. Özel dedektif edalarıyla, Love Burger'da otelin cephesini iyi gören bir pencerenin önünde kendime bir yer buldum: Roth ofisten çıktı, park alanını geçti, soluk yeşil kapılardan birini açtı ve bir odaya girdi. Kapının yanındaki pencereden ışığın yandığını gördüm. Kahvemi yudumlarken bekledim. Bir saatten kısa bir süre sonra, kot giymiş ve siyah kaşmir bir şala sarınmış olan Lalita Gupta geldi. Ofisi geçip odaya yürüdü. Kapıyı açtı, gözden kayboldu ve birkaç dakika sonra odanın ışığı söndü.

Nedense bu görüntü beni biraz üzdü; Roth için, Lalita için, Bayan Roth için ve Gupta'lar için üzüldüm ve içimi tüm dünya için bir hüzün kapladı. Bu duyguları içimden atmaya çalışarak kendime onun adına sevinmem ve hayatının bu kötü döneminde Lalita ona ışık tuttuğu, biraz şefkat ve biraz da sevgi verdiği için memnun olmam gerektiğini söyledim.

Tezim üzerinde çalışmak için sabırsızlıkla eve dönmek istiyordum. Love Burger'dan ayrıldıktan sonra, kafamdan vurulmuşa döndüğüm bir şey gördüm: Love Burge'da, oturduğum yerden yaklaşık beş masa ötede Maya Blackwell oturmuş, Marco Polo'yu gözlüyordu. Bir şey yapmam gerektiğini hissettim. Ama ne? Öğretmenimin aşk hayatı beni ilgilendirmezdi. Artık kendimi bu hikâyeden çekip çıkarmanın zamanı gelmişti.

Korkarım ki, editör olarak haddimi aştım. Ne de olsa bu yazının yazarı değil, sadece dipnotların yazarıyım ve bu benim seçimim değil yükümlülüğüm. Dipnotların amacı metnin önüne geçmek değil, onu daha kolay okunur kılmaktır. Bu yüzden ve bunu aklımda tutarak ilerideki iki bölümde Roth'un Dördüncü Kitap'ın tercümesi ve tefsirini oluşturan fiziksel sunumunu açıklamaya çalışacağım.

Defterdeki hiçbir şey bu bölümlerin neresinin ön neresinin arka olduğuna işaret etmiyordu; defteri ne tarafa çevirirseniz o taraftan okumaya başlayabiliyordunuz. Defteri açıp bir taraftan okumaya başlarsanız "Yaşlı Eş" bölümü, çevirip diğer taraftan okumaya başlarsanız "Genç Metres" bölümü başlangıç kısmı oluyor.

Bu durum Roth'un, kronolojik olmasa da, bu Kamasutra kitabı üzerinde eşza-

manlı olarak çalıştığını gösteriyor ve bu yüzden bu iki bölüm yazara en sadık kalınmış bölümlerdir; bölümleri önden arkaya, arkadan öne, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya, soldan sağa veya sağdan sola okuyun, "Sophia"dan "Lolita"ya geçin çünkü zaten bunlar aynen Roth'un yazdığı gibi iç içe geçmiş, birbirinden ayrılamaz bölümler. Sadece zorunluluktan ötürü, Roth'un dikte ettiklerine değil ancak Kamasutra'nın *diğer basılı versiyonlarına dayanmak zorunda olduğum için bir bölümü "A" diğerini "B" diye işaretlemek zorunda kaldım.*

Vatsyayana yenilik yaratmak ve bitkinlik nedeniyle, âşığına aşk yaparken sevgilisini ters çevirmesini, ters cinsel pozisyonları denemesini (K.S.II.H.) tavsiye ediyor; Roth'un erotik faaliyet olarak yazma ve okuma nosyonu dikkate alındığında, kitabı onun yazdığı gibi okumamız için baş aşağı çevirmemiz, çok çeşitli pozisyonlarda ve farklı renklerde –safran sarısı ve sürme– okumamız gerekmektedir.

Bu noktada seçim sizindir: İsterseniz kitabı dümdüz okuyun veya Beşinci Kitap'a başlamadan önce doğrudan 416. sayfaya atlayın ve daha sonra kitabı ters ve baş aşağı çevirip bu yöne doğru, geldiğiniz yöne doğru okuyun. Sonunda, nereden başladığımız önemli değil. Aynı şekilde, başlangıçta, nerede sonlanacağımız önemli değil.

[A.] Yaşlı Eş

Bir erkeğin karısı onu her zaman en iyi tanıyan kişidir.

Jayamangala, *Ratisutra* (IV. A.),
çeviren ve yorumlayan Tajma Hall

üzüldüm. Clover, "Babandan nefret ediyorum. O kötü bir adam" dedi. Bu laflar beni daha da üzmüştü.

Bizim aşk hikâyemizin sonu da çok karmaşık. Hikâyemiz giderek sönüyor: Yabancı profesörün karısı onu görmek bile istemiyor ve boşanmak niyetinde; profesörün Doğulu metresi giderek profesörü daha az görme eğiliminde. Herhangi bir doruk nokta, kavga sahnesi, yanan tapınaklar, eve geri dönen gemiler yok. Sadece üniversiteden uzaklaştırılmış, gece yarısı televizyonda eski bir filmin oynaması umuduyla bir otel odasında oturan, yaşlanmakta olan ve sevgilisinin ödevini bitirip gelerek kendisine sürpriz yapmasını bekleyen bir profesör var. Romans komedyaya dönüştü. Hikâyeyi kurtarmak için aşk için ölmem veya aşk tarafından kurtarılmam gerekiyor: Kapı çalmalı, karşımdaki sen olmalısın veya benimle senin aşkın uğruna kavgaya girişecek biri.

Varanasi'de tattığımız haz oldukça gizemliydi, değil mi? Kelimelere dökülemeyen ve biteceği kesin olan. Sınırlarını hissettiğim ve tüm bu sınırlara isyan ettiğim bu durum benim için duyduğum hazların en hüzünlü olanıydı. Kendimi biraz teşvik etmek ve bir kez daha sadece mutlu hissetmek için Hindistan anılarımı tazelemeye çalışıyorum.

Otel boş. Bahçede mezarlıktakilere benzer bir sessizlik hâkim; sokaktaki telaşlı seslere karışmış ürkütücü bir sessizlik. Bu karanlık odalar, birilerini bekleyen sevgililer, boşluğu doldurmak için hangi acı ve zevki getirecekse, sessizliği bastırmak için hangi inlemeleri veya fısıldamaları, iç çekişleri veya gülüşleri getirecekse, çeşitli haylazlıkları ve anlık aydınlanmaları kabul etmekten feragat etmiş görünüyor. Boş odaların sessizliği, sonsuz bir melankolinin müziği, bir ninni kalbimi susturuken bizi ölüm uykusuna sürüklüyor ve aşkın sonsuz mutsuzluğunu yatıştırıyor. Seni hâlâ seviyorum.

Şimdi gitmem gerek; *Kali'nin Laneti* başlamak üzere. Sana duyduğum özlem beni DÜNYADAKİ EN MUTSUZ ERKEK haline getirdi.

Kamasutra'nın Dördüncü Kitap'ı Burada Sona Erer.

A. TERCÜME

Bir eş kocasına aynen bir tanrıymışçasına hayranlık duymalıdır; ona her zamana itaat etmeli ve tüm hayatını kocasıyla birlikte yaşadığı evi çekip çevirmeye, onun çocuklarına bakmaya ve yuvasını temiz, düzenli ve derli toplu tutmaya adamalıdır.[1] Koca uzaklardaki seyahatinden eve döndüğünde, karısı, yokluğunda içine düştüğü umutsuz yas dönemini sona erdirerek, yeniden bir araya geldikleri anı oldukça görkemli bir şekilde kutlamalıdır. İyi bir eş sevgili kocasının her isteğini ve arzusunu yerine getirmeli, sadece onun gözüne hoş gözükmek için güzel olmalıdır. Bir eş, kocasının ayaklarını yıkamalı ve daha sonra bu eve ilişkin bağlılık eyleminin kutsallaştırdığı suyu içmelidir. Bu yolu takip eden bir kadın sadece dünya üzerinde tatmine kavuşmayacak, aynı zamanda öldükten sonra da cennette en yüksek kademeye erişecek ve kocasıyla birlikte cennette on milyon yıl mutluluk içinde yaşayacaktır. Bu arada, böyle bir eşe sahip bir koca DÜNYANIN EN MUTLU ERKEĞİ olduğunu düşünecektir.

B. YORUM

"Dünyadaki en mutlu erkek"

Sophia, Sophia, Sevgili Sophia'm,

Ahenksiz sohbetlerden, soğuk pişmanlıklardan ve mırıldanan hatıralardan, şehvet düşkünü endişelerden ve umutsuz umutlardan kaçma isteğim, ilgisiz bir kalbi, ölülerin koro şarkılarından bestelenmiş

1. Pralayananga *grha* ("ikamet") kelimesini *kamagrha* (Monier Williams tarafından *pudendum muliebria* olarak tercüme edilen, "Kama'nın ikameti") için bir örtmece olarak kullanmaktadır. Genel nesnenin anlam bulanıklığını vurgulayarak, tasvir eden kişi *Sarı Yajur Veda*'dan alıntı yapmaktadır:" Bir eşin vajinası kocasının evidir ve kocanın peygamberi olduğu bir mabettir." Yorumlayıcı, metoforu açarak, cinsel ortamlara ilişkin bir yapı inşa etmektedir: Cinsel yerlerdeki kıllar yapraklarla örtülmüş bir çatıdır, klitoris Ganeş'tir (Hint evlerinde girişin üstüne yerleştirilen, fil başlı geleneksel tanrı); sünnet derisi (tanrı için) bir tentedir; giriş giriştir, vajinal dudaklar perdeli çift kapıdır, vajina açıklığı bir portaldır ve büyük dudakların çatalı vajinal oturma odasının eşiği, yumurtalık tüpleri ve dölyatağı ise en kutsal (*sanctum sanctorum*) yerdir." "Aşk sözcükleri" diye tuhaf bir şekilde ekler, "kapı zilleridir."

Babamın hatası âşık olmak. Malababa, Lucy'e âşık oluyor ve ona Haydutların kraliçesi olmayı teklif ediyor. Filmin bu noktasında annem sürekli, "Hayır!" diyor. Babam çok cani ve kötü biri olmasına rağmen nedense Lucy'e tecavüz etmiyor. Sanırım aşk onu yumuşatıyor. Annemi tapınaktaki lüks bir odada esir tutarken babam her gece gidip ultimatomunu tekrar ediyor: Ya sevgilisi olacak ya da Kali'ye kurban edilecek. Annem Kali'ye kurban edilme seçeneğinde diretiyor ve babam da kendisine bir daha düşünmesi için bir şans veriyor, ta ki karşılıksız aşkı gururuna dokunana kadar. Malababa'nın da sonunda sabrı tükeniyor. Bu arada Paul, ellerini prangalardan kurtarıyor ve tapmakta saklandığı odadan çıkıyor; kahramanımız, kalbi kırık babam tam elleri bağlanmış olan annemi kendisini onun Lucy'i sevdiği gibi sevmediği için öldürmek üzere kılıcını kaldırmışken odaya dalıyor.

Filmin sonu biraz karışık. Paul ve annem, General Sleeman tam zamanında sahneye girip, Kali delisi Hintli fanatikleri yakalamasaydı, Haydutlar tarafından öldürülmüş olacaktı. Herkes; Haydutlar ve İngiliz askerleri, Sleeman ve Lucy, tapınakta Paul ve Malababa arasındaki dramatik kavgayı izliyor. Paul yere seriliyor ve Malababa'nın kılıcı başını koparacak biçimde havaya kalkıyor. Lucy çığlık atıyor. Heykelin içine saklanmış Malati çıkıp, aşktan deliye dönmüş babamı altı yerinden bıçaklamasa Paul'ün işi kesin bitecek. Malati neden böyle bir harekette bulundu? Çaresiz Hint rahibesi, genç İngiliz askere âşık mı olmuştu? Yoksa efendisi, Lucy'e âşık olduğu için kıskançlıktan mı yapmıştı bunu? Tek bildiğimiz şey, Paul ve Malababa arasındaki kavga sırasında gaz lambalarından birinin tanrıçanın önüne düştüğü ve tapınağın yandığı. Malati de, halen heykelin içinde olduğu için, ateşler tarafından yutuluyor. Sleeman, Lucy'e sarılmış, uzakta yanan tapınağa bakmakta olan Paul'e, "Aşk için öldü" diyor. Son sahne, aynen ilki gibi iskelede geçiyor: General Sleeman gülümseyerek, Hindistan'dan ayrılıp eve doğru yolculuğa çıkan Paul ve Lucy'e el sallıyor.

Ailem filmi seyretmemi istemedi çünkü sanırım babamdan korkacağımı düşündüler; ama öyle olmadı. Sonunda filmi izlediğimde Malababa için üzüldüm. Zavallı babam âşık olduğu için ölmüştü. Çok

operaya özgü sükûnetle uyutacağım ve yaşayanlar için yaktıkları melodik ağıtlarla kendimi avutacağım ölüm bahçesine elimi uzatmama neden oldu. Leila'nın yeraltındaki *aria sordina*'sı bu korodan çıkarak bilinçsizliğin ahenkli sessizliğine dönüştü.

Sevgili karım, emin olabilirsin ki kızımızın anısını seni teselli etmek veya baştan çıkarmak için bir strateji olarak yeniden canlandırmıyorum; bir hayatın sonunu, seni üzecek başlangıçların hatıralarını yeniden canlandırarak küçük düşürmeye çalışmıyorum. Lütfen bir koca olarak da, bir baba olarak da her zaman içimde sevgi olduğuna inan. İkimiz de biliyoruz ki, sevmek ölümden bile daha zor.

Kızımızın vefatından sonra Paris'te bizi birleştiren ağıt oldukça gizemliydi, değil mi? Boğucu, hiç bitmeyen bir ıstırabın karanlık cehenneminde, sadece sözünü ettiğimizde bile ölümün çığlıklar atan divalarının önünde bir cam gibi parçalara ayrılacak kadar hassas tarifsiz mutluluğun cehennemi. Yasımızda bir şafak, kara ve kötü bir çaresizliğin içinde hayali umutlarımız var. O elle tutulamayan, tarif edilemeyen nahif mutluluk, bize verildiğinde, güneşin bir parıldamasıyla yüzeyi ışıklar saçarak eriyecek, eski çağlardan kalma, doğuştan mutlak bir sessizliğe ve okyanusun en derinlerindeki karanlığa sahip o deniz altı yaratığı gibiydi. O yaratığa o çabuk unutulan anlarda dokunduk, acı çekerken onu sarmaladık; o da karşılığında bize dokundu, bizi yatıştırıcı dokunaçlarıyla sarmaladı. Ten; sıvı, hücre ve ruhun bir çocuğa dönüştüğü dokunuşlarla titredi. Sophia, beni aşkla yıka (ve aşkınla boğ) veya beni bir kez daha sarmala (ve sar); kalbinin her bir karanlık odasında, her bir sıcak kıvrımında bana bir sığınak yarat ve hayatta olmanın özündeki gariplikten vücudunu bana doğru eğ. Kalbini tekrar tekrar aç. İnanmayacağını ve inancının sarsıldığı anda kıyamet bulutlarının geleceğini bilmeme rağmen buraya seni sevdiğimi yazıyorum ve yüksek sesle haykırıyorum. Seni her zaman seveceğim.

İçinden çıkılmaz durumumum doğal bir semptomu olarak kendi kederimin temel saçmalığının, çok az tanıdığım genç bir Hintliyle aniden gerçekleşen uygunsuz ilişkimin yarattığı kaprisli davranışlarımın ve sonu gelmeyen gülünçlüğümüm farkındayım. Her ne kadar üzüntüden feragat etsem de, nedenini daha anlamlı ve güçlü, drama-

İlahiler söyleyen ve Kali'nin korkutucu putu çevresinde dans eden putperest Haydutlar, bir pagan tanrıçasına bu kadar bağlandıkları için ve babamın büyüleyici güçlerinin etkisi altında aslında taptıklarının sadece bir heykel olduğunun ve heykelin de sadece babamın güzel yardımcısı, genç rahibe Malati içinde olduğunda hareket ettiğinin farkında değiller.

Senarist, Hintlilerin Tanrıça Kali'nin hayatta kalabilmek için bir kadının kanma ihtiyacı olacağını düşüneceği yönünde bir fikre sahip olduğu için, babam hipnoz edici gözlerini (çoğunu Meksikalı kadınların canlandırdığı) Hintli köylü kadınları kurban etmek üzere büyülemek için kullanıyor; bir kere etkisi altına girdikten sonra kadınlar, "Beni seç. Kalbimi Kali'ye vermek istiyorum" gibi şeyler mırıldanmaya başlıyorlar. Ve daha sonra, özellikle tören için giydirildikten sonra, kadınlar erotik oryantal danslar sergilemeye başlıyorlar.

Lucy'nin gemisi filmin başında ilk kez limana vardığında, babam yılan oynatıcısı kılığına girmiş olarak iskelede duruyor. Lucy'nin halası ve refakatçisi, "Bak bir yılan oynatıcısı. Ne kadar garip. Haydi izleyelim" diyor. Malababa flütüyle ürkütücü bir parça çalıyor, bir yandan da annemin gözlerinin içine bakıyor ve kobra başını kaldırarak kutusunun içinden çıkıyor. Annem, "Ben korkuyorum. Haydi gidelim. Paul'ü görmek için sabırsızlanıyorum" diyor.

Babam Kali'ye, özel bir hediye olarak, beyaz bir kadının kanını sunmak istiyor. Bu yüzden annem, emirlerini uygulayan Haydutlar tarafından kaçırılıyor. Bu sırada Paul (gerçekte Haydut kâfirler tarafından öldürülen) da masum yerlileri öldürdüğü iddia edilen bir kaplanı avlamak için ava çıkmış. Doğal olarak Paul, Lucy'i kurtarmaya çalışıyor, bu durum da babama, "Buraya inançsızlar giremez! Kali'nin tapınağını ifal ettiniz! Bu yüzden de öleceksiniz!" diye bağırma imkânı veriyor.

Malababa elleri bağlanmış Paul'ü, "Onunla ne istiyorsan yapabilirsin. Sonra da kurtul ondan" gibi kışkırtıcı cümlelerle Malati'ye teslim ediyor. Bu cümleyi sarf ederken babamın yüzünde insanı dehşete düşüren bir gülümseme var ve Malati'nin yarı kapalı gözlerindeki isteksizlik, Batılıların bilmediği, bir erkeğin ölümünden alman gizemli, cinsel, Şark'a ait, sapkın bir hazzı ima ediyor.

tik ve trajik –kendimi sorumlu hissetmeyeceğim– bir şeyle değiştirmek için Leila'nın mezarını ziyaret ettim. Biraz gerçekliği tadabilmek için ölümden yardım istedim.

Oraya gitmeyi sevmiyorum; oranın adı bile orada yaşayan ölülerle alay ediyor. Ama kimsenin bana kızgın olmadığı, kimseye hayal kırıklığı yaşatmadığım ve kimsenin benden tiksinmediği tek yer orasıydı. Mezarının üzerine yeni bırakılmış kırılgan beyaz nergisi görüp, dokunup, kokladığımda, senin de biraz önce orada olduğunu fark ettim. Oldukça kederli bir cümle: "Birbirimizi kaçırmışız."

Kızımızın gömülü olduğu yerde dolaşırken, çocuğumuza kendimi anlatmak istedim. Ama telaşlandım, hüzünlendim; hayatımı nedenlerin ve sonuçların hokkabazlığını yapıp yerlerini değiştirmekle, nesneleri ve objeleri sanki bir oyunmuşçasına değiş tokuş edip, birbirine karıştırmakla geçirdiğimin kesinlikle farkındaydım. Kendimi kızımızı saklayan ve koruyan özel huzura zorla giriyormuşum gibi hissettim. Ölümün varlığında mutsuzum ve ne yaptığını bilen biriyim; beni içten bir şekilde seven ve olduğum kişiye hayranlık duyan küçük bir kızın hatıralarının varlığında, mevcut halimden utandım.

Birden onun sesi kulaklarımda yankılanmaya başladı; üzgün olduğunda Isaac'e söylediği o tatlı şarkının masum sözlerini duyabiliyordum:

Kendini baş aşağı çevir,
Somurturken gülümse,
Mutsuzken bir palyaço ol,
Kendini baş aşağı çevir,
La la lala, la la la...

Böyle bir şeydi. Hatırlıyor musun? Önce gülümsedim, daha sonra mezarlıkta gülmeye başladım ve tek yapmam gerekenin çocuğumun sözüne uyup kendimi baş aşağı çevirmek olduğunu anladım. İşte bu kadar! Bu kadar basit! Bu kadar bariz! Hindistan'dan döndüğümden beri keyfini çıkardığım hüzne ihtiyacım, hatta hakkım olmadığını fark ettim. Şu anda tercüme ettiğim her bölümde Vatsyayana iyi bir kadının kocası kendini dünyadaki en mutlu erkek saymalıdır diyor. Şimdi ona inanıyorum. Ve ben hâlâ senin kocanım.

Bu şarkılardaki hayranlığın sesini işitmeme izin ver.
Yanan tenimin üzerine düşen yağmuru
hissetmeme izin ver.
Ve sevgilim mükemmel aşkı hissetmeme izin ver.

Jane kapıya vurunca sesini kıstım; sessizce şarkılar ve aşk üzerine düşündüm. Lakshmi Bai eski bir tanrıya şarkı söyleyen genç bir kız. Sen de onun kadar gençsin; halen mükemmelliğe inanıyor, âşıklarında saflık arıyorsun; oysa ben kitaplardaki, şarkılardaki, oyunlardaki, operalardaki ve romanslardaki mükemmel aşka inanmayacak kadar yaşlıyım. Bana göre, mükemmeli arayış olan aşk, kesinlikle bir kusurun göstergesi. Zayıf olmasak âşık olmazdık; mutsuz olmasak da sevilmek istemezdik.

Buraya, otele gelmek için ofisimi bırakma nedenlerimden biri de televizyon izlemekti; Swinburne Hall'de böyle bir lüksümüz yok. Anne babamın oynadığı *Kali'nin Laneti* bu akşam Gece Yarısı Canavar Filmleri Çılgınlığı şovunda gösterilecek. Çocukken bu filmi izlememe ailem izin vermemişti, ki bu da filmi benim için daha da heyecanlı kıldı. Clover Weiner adında bir komşumuzun evinde ailemin haberi olmadan bir kere izlemiştim.

Lucy, annem, Bengal Süvarileri'nde cesur bir İngiliz askeri olan nişanlısını, "Seni özledim Lucy. Hindistan benim gibi birine bile kendini yalnız hissettirdi" gibi replikleri olan Paul'ü görmek için Amerika'dan Hindistan'a geliyor. Bir kadına söylenecek harika sözler. Annem de karşılığında, "Oh Paul, bu topraklardan çok uzakta birlikte olabileceğimiz günü hayal ediyorum. Orman beni korkutuyor" gibi şeyler söylüyor.

Şampanya içiyorlar ve General Sleeman, bölgede Haydutlar olduğu konusunda insanları uyarmak için gelmeden önce bir asker balosunda vals yapıyorlar. "Vahşi tanrıça Kali'nin yırtıcı fanatikleri", "Tanrıça Kali kana susadı! Kurban verme zamanı yakındır" gibi cümleler kuran babamın, cani rahip Malababa'nın, liderliğinde bir tarikat. Kali'nin ne zaman kana susadığını anlayabiliyorsunuz; çünkü altı kolu da sallanmaya ve boynundaki kurukafa kolyesi ışıldamaya başlıyor.

İşte sana bu yüzden telefon ettim; yaptığım şeyi sadece yanlış ve hatalı bir biçimde mutsuz olduğum için yaptığımı ve artık kendimi baş aşağı çevireceğimi ve kendime tamamen doğru ve haklı bir biçimde mutlu olmak için izin vereceğimi söylemek için. Sophia, baş aşağı duruyorum. Bak! Ayaklarım havada, sana doğru uzanıyorum. Ben senin kocanım ve *Kamasutra*'ya göre de dünyadaki en mutlu adamım.

O güçlü İngiliz aksanınla bana soğuk bir şekilde, "Mutlu olduğunu düşünmene sevindim, Leo" diye cevap verdin. "Ama bu, benim yapmam gereken bir seçim olduğu gerçeğini değiştirmiyor: Ya evliliğimi ya da hayatımı kurtarmam gerek. Gördüğün gibi çok da zor bir karar değil. Umarım beni anlarsın. Hâlâ onunla görüşüyor musun? Planter görüştüğünü söyledi. Çok zavallıca. Acınacak bir durumdasın. Sen birinin sana verebileceğinden çok daha fazlasına ihtiyaç duyuyorsun Leo. Kendin dışındaki tüm ihtiyaçlarını kadınlarla karşılamaya çalışıyorsun. Ama herhangi bir kadının sana verebileceğinden çok daha fazlasına ihtiyacın var; en azından benim sana verebileceğimden, annenin sana verebileceğinden veya kızının sana verebileceğinden ve Gupta'nın kızının sana verebileceğinden. Bazen, seni gerçekten ama gerçekten mutlu edebileceğimi, tatmin olacağını düşünseydim seni tekrar sevmeyi deneyebileceğimi düşündüğümü itiraf etmeliyim. Ama bu imkânsız. Asla istediğini bulamayacaksın. Bu "dünyadaki en mutlu erkek" zırvası bir kenara, hiçbir şekilde hayatından ve kendinden tatmin veya mutlu değilsin."

Her ne kadar telefonu suratıma kapatsan da sözlerin bana umut ışığı oldu. "...seni tekrar sevmeyi deneyebileceğimi düşündüğümü itiraf etmeliyim." Bu umut beni mutlu ediyor.

Lakmé'nin, F. F. Finkelman Fine Arts Forum'da oynadığını görünce, Paris'te geçirdiğimiz zamanı senin de özlediğini umarak bilet aldım; bir zamanlar birbirimize sarılarak, birbirimizin kollarında ağladığımız, sonra da ağladığımız için kendimize güldüğümüz operada belki sana rastlayabileceğimi düşündüm. Hatırlıyor musun? Birbirimizin kollarında, Boulevard Belle Dame du Sacré-Coeur'da, kulağıma, "Küçük bir kız için döktüğümüz onca gözyaşından sonra, sadece bir opera seyrettikten sonra ağlayabildiğime şaşıyorum. Halen illüzyonların bizi etkilemesine, halen duygusal olabilmemize sevini-

şinin mutlu olmasını sağlaman ve bu mutluluğu sürdürmeye kendini amansızca adaman gerekiyor. Aşkın metni, (romansın okuru ve romansa dahil olan) sevgilini elinde tutmak için sürekli değişiklik, dikkatli bir inceleme ve yerinde bir süsleme gerektiriyor. Baştan çıkarmaya asla ara verilmemeli.

Şu yaşında anlayamayacağın bir dönemeçteyim Lalita: Yanlış dönüşler ve çıkmaz sokaklar, tam gaz yalnızlığa dalmak veya kıyıya doğru yönelmek, tüm yerçekimine karşı, ontolojik bir lunaparkta veya çaresizce dertli geçitlerde kendini bulmak. Beni baş aşağı döndürmek için Hindistan'la işbirliği mi yaptın?

Senin meşgul olduğunu bilmeme rağmen Marco Polo Traveler's Lodge'dayım. ("Profesör Planter bu hafta bize çok ödev verdi" demiştin. "Heian Japonya'sındaki aşk şiirleri hakkında bir makale yazmam lazım.")

Resepsiyonist kız, Jane, "Bu akşam yalnız mısınız?" diye sordu ve "Evet, hem de çok yalnızım" diye yanıt verdim. Ve yine de, burada tek başıma bu hüzünlü günler ve gecelerde seninle birlikte olduğum zamanlara kıyasla seni daha fazla yanımda hissediyorum. Hafıza kalbe kendi doğrularını sunar. Bu nedenle yanımda müzik getirdim: Delhi'den (romansımızın ve Hindistan maceramızın soundtrack'i) aldığım Lakshmi Bai'nin şarkıları. Bhajans çaldım ve birlikte aldığımız gulab tütsüsünü (hiçbir duyu koku kadar kışkırtıcı değildir) yaktım. Senin için Hintçe kelimeleri tercüme etmeyi, dili özgürce kullanarak, bana değil ama kesinlikle sana ait olan duygularla oynamayı seviyorum:

Aşkım bana gel ve siyah bulutlar gibi
Kurumuş ve susuz toprağın üzerinden etrafımı sar,
Üzerime aşkını yağdır ve
Gezginlerin yolda öğrendikleri şarkıları söyle

Sesi sonuna kadar açtım:

Âşıkların acıklı hikâyeler anlattığı ve
yaralarını gösterdiği yer.
Tutkulu flütünden çıkan ballı müziği duymama,

yorum" diye fısıldamıştın. Gülümsedin ve tekrarladın: "Mutluyum." Daha sonra tekrar ağladın ve sabaha kadar konuşmadın.

Bu sefer *Lakmé* beni ağlatmadı. Kulaklarımda sesin yankılanıyordu: "...seni tekrar sevmeyi deneyebileceğimi düşündüğümü itiraf etmeliyim." Ve bu kelimeler beni o kadar mutlu etti ki, balkondaki yerimde kendine kendime gülümsedim, güldüm, kahkahalar attım. Aynen hayatın ta kendisi gibi, opera da yüce bir şey sunma sözü verip, absürdlüğü sunuyordu. Etrafımdaki insanların endişeli bakışları arasında, gülmeden duramadım. Belki de Paris'te *Lakmé*'yi ilk seyrettiğimizde Fransızca'm o kadar iyi değildi; ama bu sefer, F.F.F.F.A.F.'deki İngilizce tercümesini okuyunca, etrafımdaki insanların neden gülmediğini anlayamadım, özellikle de (Danimarkalı yaşlı bir lezbiyenin canlandırdığı) Hint rahibesi (sevgilisinin yaklaşık yarısı kadar olan), Gerald'a, "Aşkımızı kutlamak için tatula zehri içtim ve şimdi öleceğim. Oh, Gerald, Gerald, elveda" dediğinde. Kafasında yumuşak bir başlık bulunan ve Bengal Lancer Tugayı'ndan Binbaşı Saheeb gibi giyinmiş Gerald ölen Hint'liye yanıt vererek, "Bekle, ah Lakmé! Ölme! İşte baban geliyor" diye seslendiğinde eminim ki Delibes de seyircilerin gülmesini istemişti. Nilakantha sahneye çıkıp (arkadaki İngiliz askerleri: "Bu pagan topraklarında İngiltere'nin zaferi için yürüyoruz" diye seslenirken) Gerald'a, "Ayıp sana ayıp! Hindistan'a yabancı olan ey sen!" derken gülmekten nefesim kesildi.

Sanatçıları yakından incelemek için değil ama, seyirciler arasında olup olmadığına bakmak için dürbün kiralamıştım. Seyircilere bakarken –ki buna inanamayacaksın– oditoryumun öteki tarafından kendi opera gözlüğüyle bana bakan Maya Blackwell'i gördüm (evet, ta kendisi, bana aşk şiirleri ve mektupları gönderen deli). Beni takip ettiğini bildiğimi göstermek için el salladım; ama korkmuş olacak ki, (Gerald'ın, "İnsanların çiçek yemekten ve âşık olmaktan öldüğü bu Şark toprakları gerçekten beni büyüledi" aryası sırasında) sandalyesinden fırlayıp, insanları geçmek için itip kakarak ve kaçışını engelleyen ayakların üzerinden atlayarak salondan sıvıştı.

Seni aramaya devam ederken, payetli bir sari giymiş ve peruk takmış, sanki bir hayvanla boğuşuyormuş gibi görünen İskandinav denizkızı şarkı söylüyordu:

A. TERCÜME

Bir erkek ancak karısı kısırsa veya sadece kız çocuk doğurduysa, ağzı bozuksa[1] veya pisse bir metres bulmalıdır. Ancak yine de karısının ne olup olmadığı bir yana, erdemleri ve başarıları, aşkı ve bağlılığı bir yana, bir erkek sadece çeşitlilik olsun diye de bir metres edinebilir. Bu metres erkeğin karısına saygılı olmalıdır ve karısının aksine, ilgisini kaybettiği anda âşığını terk etme özgürlüğüne sahiptir.[2]

Genç bir metres bulmak isteyen bir erkek, her iki kadınına karşı da adil davranmalı, ikisini de ihmal etmemeli, birinin önünde diğeriyle ilgili kötü konuşmamalı ve diğerini övmemelidir. Karısı ile metresine farklı ancak eşit şekilde, kendi ihtiyaçlarına ve arzularına, ümitlerine ve korkularına göre davranmalıdır. Bir erkek böyle davranmayı beceremezse, metresi olan koca kesinlikle DÜNYADAKİ EN MUTSUZ ADAM OLACAKTIR.

B. YORUM

"Dünyadaki en mutsuz adam"

Lalita, Lalita, Sevgili Lalita'm,

Geriye gitmek, her şeye yeniden başlamak isteği bu özrümde saklı: Üzgünüm Lalita; hak ettiğin ve istediğin gibi seni sevemediğim için üzgünüm. Daha genç olsam, seni daha mükemmel bir biçimde sevebilirdim. Aşk bu gibi bir enerji gerektiriyor; sevdiğin ki-

1. Yorumcu Yasodhara deyimin ağız kokusunu kastettiğini düşünürken ("nefesi [yahut ruhu] ekşimiş bir kadın..."), Pralayananga beddua okuma olarak algılamıştır ("açık saçık konuşan yahut Sanskritçe hitabeti argodan kaynaklanan bayağılıkla kirleten bir kadın") ve mülayimliğiyle tanınan Narsingh Satri ise deyimi "ağzını alışkanlıkla vulva olarak kullanan kadın") olarak yorumlamıştır.

2. Pralayananga ilave eder: "Eğer durum bu ise, kadın kendisine erkek tarafından verilmiş bütün hediyeleri iade etmelidir. Şayet erkek hediyeleri geri almayı reddederse kadın bunları kullanmakta özgürdür. Dolayısıyla erkeği, onu defetmeye karar verdiğinde ilişkiyi bitirme kararı alan tarafın kendisi olduğuna inandıracak kadar büyülemiş olması kadının kendi yararınadır.

Oh Gerald, topraklarımıza yabancı olsan da,
Bir asker olsan da, oooo oooo oooo,
kendimi çok mutsuz hissediyorum!
Bana bir Hint kızının sahip olabileceği
en güzel hayalleri verdin.

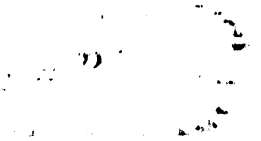
Seni bulamadığım için dürbünü ona çevirdim.

Hintlilerin bilmediği İngilizce aşk kelimeleriyle,
Evet, sen bana mükemmel aşkı getirdin,
Hem de bir asker olmana rağmen, asker,
Mükemmel aşk, evet, mükemmel aşşşşşşşk, ah, ahhhh!
Aşkım, bu mükemmel aşk, mükemmel aşk!

Herkes ayakta alkışlıyordu ve ben hâlâ seni aramaya devam ediyordum.

Üzgünüm Sophia, seni mükemmel bir aşkla sevemediğim için üzgünüm. Mutsuzluk beni acizleştirdi. Ama artık mutluyum. Olanları tekrar düşünmeli ve "seni tekrar sevmeyi deneyebileceğimi düşündüğümü itiraf etmeliyim" dediğini hatırlamalısın; kendine bana telefon etmek ve benden eve gelmemi istemek ve beni DÜNYADAKİ EN MUTLU ERKEK yapmak için izin vermelisin.

Kamasutra'nın Dördüncü Kitap'ı Burada Sona Erer.

[B.] Genç Metres

Bir erkek metresiyle ilgili asla çok fazla şey bilmez.

Jayamangala, *Ratisutra* (IV. A.),
çeviren ve yorumlayan Tajma Hall

Ve işte onunla birlikte Banaras'a gidiyorum; Sanskritçe ve Hintçe'de mükemmel sevgiyle ilgili tüm kelimeleri bildiğim için de çok mutlu. Misyonun adını Maranatha'dan Kamanatha'ya (Maranatha Sanskritçe'de "Ölüm Tanrısı" anlamına gelir ve kötü bir tonlamaya sahiptir) çevirmesi gerektiğini anlattım.

O zaman Hindistan'a yine bedava bir gezi kazandım, hem de bu seferkinin parasını Tanrı ödüyor. Tanrı için Hindistan'da yapmam gereken işler var. Evet, ben Leopold Roth, sevgiyi, gerçek sevgiyi Hindistan'a götürüyorum! Ama esas problem gitmeden önce Kamasutra*'nın tercümesini bitirmem lazım, aksi takdirde asla bitiremem. Şimdiden,* Putperestler, Animistler ve Kâfirler için Tanrının Kendi Kelimelerinden Maranatha Protestanlık Elkitabı*'ndan, paganlar üzerinde kullanacağımız en favori pasajlarının Sanskritçe tercümesi üzerine beni çalıştırmaya başladı bile. Korintlilere 6:9'un tercümesini yeni bitirdi. İşte bu yüzden tezinle ilgili bir şey varsa acele edip hemen bitirmeni istiyorum. Sanırım sene sonunda burada olmayacağım."*

dili konuşmacısı ve Hindistan eksperi olduğumu fark edince, mutluluktan ağlamaya başladı. "Tabii ya, işte bu yüzden Tanrı seni bana yönlendirdi; sadece senin için değil aynı zamanda da benim için ama en önemlisi, henüz Tanrı'nın sevgisini hissetmemiş, bilmeyen milyonlarca Hintli için. Tanrı'nın yöntemleri mükemmeldir. Sadece sevgisini verip, sonra çekip gitmez. Sevgisini kullanarak ona hizmet etme yöntemlerini de bize gösterir."

İşte en şaşırtıcı kısım. Misyonerlikte kendinden üst düzeydekiler pagan Hindistan, Sri Lanka, Nepal ve Bangladeş'e giderek, dinsizler ve putperestler, sahte dinciler ve panteistlerin diyarında, bu kişilere de Tanrı'nın mükemmel sevgisini göstermek için Protestanlıkla ilgili bir tura katılması emredilmişti."

İşe bol baharatlı Hint yemeklerini yiyerek başlamasını tavsiye ettikten sonra, benimle Ganges Grill'de yemek yemeye onu ikna ettim. (Taj Mahal'e götürmeye cesaret edemedim). Henüz misyona girmeye, dua etmeye, vs hazır olmadığımı itiraf ettiğimde, tatlı bir biçimde gülümseyerek beni rahatlattı. 'Şu anda endişelerinin olmasından daha doğal bir şey yok, Leo. Ama bir kere Sevgiyi hissettikten sonra gerisi gelecektir. Çünkü Peygamber Yeşaya'nın yazıtlarda da söylediği gibi, Tanrı'nın sevgisinin olduğu yerde vahşi hayat ve yalnız hayat memnun olacak ve güller açacaktır.'

Yemekte, ona bakarken, seneler önce onu ailemizin evindeki havuza davet ettiğimi düşünüyordum. Babamın oynayacağı bir film nedeniyle havuzu bir Moğol haremi gibi dekore etmişlerdi. Restoranda da benzer dekorasyon vardı. Tanrı'nın dünyada sevgisini nasıl yaydığını anlatmaya devam ettikçe, onunla nasıl sevişti-ğimi hatırlamaya ve izlediğim porno filmlerdeki görüntüsünü gözümün önüne getirmeye çalıştım. Giderek daha da azıyordum. Onunla tekrar sevişmek istedim. Tabii ki, zor olacağının farkındaydım da; çünkü Tanrı'yla bir bütün olduğu için mükemmel sevgi için mükemmel olmayan seksten vazgeçmişti. Ama Vatsyayana'nın da Kamasutra'nın *Dördüncü Kitap'ında söylediği gibi, bir erkek bu metni çalışmışsa ve metnin içerdiği bilim ve sanatta uzmanlaştıysa, dünyadaki en güçlü ve prestijli varlığa âşık bile olsa, tüm kadınları baştan çıkarabilecek ve ilgilerini çekebilecekti.*

Tüm kalbiyle bizi Tanrı'nın bir araya getirdiğine ve sadece benim kurtuluşum için değil, Hindistan'da mükemmel sevgiyi yaymak için misyona katılmam amacıyla bir araya geldiğimize inanıyordu. Misyonun da yardımıyla, tercüman sıfatıyla gitmem gerektiğini söyledi. Farkında olmadan, Tanrı'nın isteği üzerine, bir gün Tanrı adına çalışmak için Sanskritçe öğrenmiştim.

şündüm. Belki de kaçırdım. Ama korktum çünkü ses çok güçlüydü. Korkumdan ve kafam karıştığı için emirlerine uydun. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Sanırım aklımı yitiriyorum.'

İnanamadım ama planım aynen işe yaradı; yemi yuttu ve: 'Leopold Roth. Seni tanıyorum. Duyduğun ses Kutsal Ruh'un sesiydi. Aklını kaybetmiyor, tam tersine ruhunu kazanıyorsun. Sesin verdiği emirlere uymakla doğru olanı yaptın. Nedense bugün önemli bir telefon alacağımı, bu sabah Tanrı'mıza hizmet etmek için bana özel bir yol gösterileceğini hissediyordum. Belki de beni hatırlamıyorsundur. Adım şu anda Mary; sen beni Leona, Leona Sealman olarak tanıyorsun. Hatırladın mı? Bisikletimden düşüp kolumu kırdığımda seni suçlamışlardı. O yaralanma zamanında Tanrı'nın bana tenin acı verici olduğunu, gerçek mutluluğun sadece ruhumuzda bulunabileceğini öğretmeye çalıştığını bilmiyordum. Öğrenmem de uzun zaman aldı. Tanrı'nın neden beni aramanı sağladığını anlıyorum. Seni anlıyorum ve sana yardım edeceğim. Hepimizi sevginin etrafında topladığı planı harika. Senin gibi ben de günah işlemiştim. Sanırım pek çok açıdan birbirimize çok benziyoruz. Çocukken de bu yüzden birbirimize yakınlaştık. Sevgiyi arıyorduk. Artık çocukça şeyleri arkada bıraktım ve Tanrı'nın rehberliğinde gerçek sevgiyi buldum. Ve şimdi Tanrı, ona götürmem için seni bana gönderdi. Bu çok açık. Gençken sevgiyi birlikte arıyorduk ve bulamadık; çünkü ikimiz de masumca sevgiyi birbirimizde aradık ve diğer kişinin aradığımız sevgiyi bize veremeyeceğini anladığımızda, sevgiyi Tanrı yerine hep başkalarında, başkalarında, başkalarında aradık. Ve şimdi Tanrı, sana Tanrı'yı göstermem için seni bana getirdi. Şimdi gerçek sevgiyi, Tanrı'nın mükemmel hediyesinin getireceği harika mutluluğu öğrenmeye ve hissetmeye hazırsın."

Alerjik burun çekişlerim yüzünden ağladığımı zannettiği için beni teselli etti, rahatlattı ve sevgiyi hissedip hissetmediğimi sordu. 'Hissetmek istiyorum' diye itiraf ettim ve beni Misyonerliğe davet etti. Korktuğumu ve her şeyin çok hızlı geliştiğini söyleyerek, onunla yalnız konuşmak istediğimi, henüz bir sürü insanın karşısına çıkmaya hazır olmadığımı söyledim. Halen çok şaşkındım ve sarsılmıştım. Bu durumu anlayışla karşılayarak ofisime gelmeyi kabul etti.

"Beslenme Çantısı veya Günay Rahatlatır'daki kadar olmasa da yine de iyi görünüyordu; elli bir yaşındaki bir Hıristiyan için hiç fena değildi. Ve kesinlikle, bir çeşit heyesiyle ve insanı çaresiz bırakan içtenliğiyle, çok tatlıydı. Mayavati de onu anında sevdi.

"Sohbetimiz sırasında Leona veya Mary bir Sanskrit araştırmacısı, bir Hint

zaman Oral Roberts için oral seksten mi vazgeçiyorsun?' diye bir espri yaptım ama gülmedi. Tanrı'nın sevgisini bulan insanlara hep böyle oluyor; bir anda espri anlayışlarını kaybediyorlar. Bana Tanrı için çalışacağını, aşkın incilini yayacağını ve geri kalan çeklerini Divine Love Maranatha Misyonu'na göndermemi ve çekleri yeni adına, Mary MacDylan adına, yazmamı söyledi. Tanrının kazancı, Bluelove'ın kaybı oldu. O kız ekranda, oral seksin nasıl yapılacağını gerçekten harika gösteriyordu.

Bunun üzerine telefon rehberinden Misyonerliğin telefonunu buldum, aradım ve otuz beş sene önce, 'Bugün okuldan sonra yapmak ister misin?" diyen ses şimdi bana, "Maranatha Misyonerliği. Merhaba. Tanrı sizi Mükemmel Sevgiyle seviyor. Ben Mary. Size nasıl yardımcı olabilirim?' diyordu.

Onu korkutmak istemedim; o yüzden Mary'nin önceden Lana, ondan önce Loni, ondan öncede ilk yattığım kız Leona olduğunu bilmiyormuş gibi davrandım, aptalı oynadım. 'Adım Leopold Roth. Burada, L. A.'de büyüdüm. Dini eğitimle büyütülmedim ve okulda, Hollywood Lisesi'nde altmışlarda dini eğitim almadım. Orada Tanrı ders programına dahil değil. Ve, henüz Berkeley'de de...'

Bir an durdum, hemen atılıp eski sevgilisinin adının da Leopold Roth olduğunu ve bekâretini ona verdiğini söylemek için lafımı kesmesini bekledim, hatta umdum ama hayır; tek dediği, 'Size nasıl yardımcı olabilirim?' oldu. Biraz daha zeki davranmam gerektiğini fark ederek, benimle çıkmasını sağlamak için dünyadaki en baştan çıkarıcı adam Vatsyayana'nın stratejilerini kullanarak devam ettim. Profesör olduğumu, eşimin benden boşanmak istediğini ve günah işlediğimi söyledim. 'Evet, günah işledim' diye güçlü ve açıklı bir ses tonuyla itiraf ettim. 'Zina yaptım.' Bu kelimeyi çok seviyorum. Sürdürdüğüm sefahat ve savurgan hayat için çok üzgün olduğumu söyledim. 'Çok üzgünüm; ama pişmanlığı bir yana, küçümseniyorum; bir kedi ve bir öğrencim dışında kimse beni önemsemiyor, diğer herkes bana sırtını döndü. Ofisimde tek başıma yaşayıp, günahlarımın acısını çekiyorum ve kime veya neye dönmem gerektiğini bilmiyorum.' Daha sonra öldürücü vuruşu yaptım: 'Belki de deli olduğumu düşüneceksiniz ama telefon etmemin nedeni esasen başkaydı. Birkaç dakika önce başıma çok enteresan bir şey geldi. Bir ses duydum, hafif boğuk, ürpertici ve esrarengiz, nereden geldiği belli olmayan. Bana emretti: Leopold, emirlere uy. Los Angeles telefon rehberini eline al. Gözlerini kapat. Rehberi aç. İsteğini ve içindeki gücü hissederek parmaklarını telefon rehberinde gezdir, elini bir yere koy. Gözlerini aç ve işte aradığım yardım orada." Biliyorum deli olduğumu düşünüyorsunuz. Ben de aklımı kaçırmaya başladığımı dü-

"Yaklaşık bir ay önce, Sunset'te kendimi biraz yalnız hissettiğim bir gün yürüyüş yapıyordum ve tam Hollywood Lisesi'nin yanından geçerken, bu okuldaki ilk kız arkadaşım, Leona Sealman aklıma geldi. Ona ne olduğunu merak ettim. Nedense onu bir kez daha görmek istedim. Mezuniyetten sonra, adını Loni Leigh olarak değiştirmiş ve Hollywood'da bir aktrist olmayı denemiş ama başaramamıştı. Birden içimde onu onu bulma isteği uyandı. Aile dostlarımızdan biri, eski bir aktör olan Jock Newhouse –belki filmlerini izlemiş olabilirsin– bana Loni'nin bir porno yıldızı olduğunu ve adını Lana Lamange olarak değiştirdiğini söylemişti. Bir iz bulma umuduyla Jock'u aradım, beni yemeğe ve Loni'nin oynadığı bir filmi izlemeye davet etti. Çok büyük bir koleksiyonu vardı. Film yaklaşık on sene önce Güney Rahatlatır adıyla çekilmişti ve Lana'nın Harlot O'Scara isimli bir Güneyliyi canlandırdığı, filmin düğüm noktasında Robert E. Lee de dahil, konfederasyon askerleriyle cinsel ilişkiye girmek dışında pek bir şey yapmadığı Rüzgâr Gibi Geçti'*nin porno versiyonuydu. 'Güney tekrardan canlanacak' dışında pek de bir repliği yoktu. Aksam doğru değildi ama iyi görünüyordu ve* Kamasutra'*nın İkinci Kitap, Dokuzuncu Bölümü'nde anlatılan pratik tekniklerde usta olduğu kesindi. Jock, Leona'nın pek çok filmini çeken Bluelove Productions'da görevli eski bir arkadaşıyla temasa geçmemi sağladı. Adam bana enteresan ve inanılması güç bir hikâye anlattı:*

"Lana endüstrideki öncü kadınlardan biriydi. Sanırım her şeyin bir trajediye dönüşmesinin nedeni de buydu. Şaşı Bir Kız Öğrencinin İtirafları *isimli kitabın filmini çekiyorduk. Lana bir yatakhane müdürünü canlandırıyordu. Role çok uygundu. Filmde hem anneliğin getirdiği erdemi hem de şehvetin getirdiği azgınlığı seyirciye hissettirebiliyordu. İşte bu iş yetenek ister. Ve tüm bunlardan bir anda vazgeçti. Bir sabah yanıma gelip işi bıraktığını söyledi. 'Artık Bluelove'la işim bitti. Geçen akşam Tanrı, bir şimşek gibi, çan sesleri içinde gelerek senin için porno film çekmeyi bırakırsam bana kendi kutsal prodüksiyonunda bir rol vereceğini söyledi. Zina yapmayı bırakırsam bana sevgisini, gerçek sevgiyi, mükemmel sevgiyi vereceğini ve bana kendi sevgisini diğerlerine göstermem için yollar göstereceğini söyledi. Ve bir anda teklifini kabul ettim ve tüm sevgimi ona vermeye yemin ettim. Teninin ve ruhunun çıplaklığını kapa, dedi. Tanrı'yı sevdiğim gerçeği çok açık. Bizim sevgimiz saf ve temiz, şefkatli ve sürekli, içinde kıskançlık, şehvet, kızgınlık, hayal kırıklığı veya korku yok.'*

Onun yaşındaki çoğu aktris Şaşı Bir Genç Kızın İtirafları'*nda onun rolünü oynamak için elinden gelen her şeyi yapardı. Duyduklarıma inanamamıştım! 'O*

Ofisinde/evinde Pralayananaga'nın Kamasutra'yla ilgili yorumunun yarısına geldiğimde, Roth gerçekten de sevinmiş görünüyordu. "Belki söylediklerinin bir ikinci şahsın bakış açısıyla yorumlanması yaşlı Vatsyayana'yı daha iyi anlamamı sağlar. Kamasutra'yı yakında bitirmem lazım. Kitap beni delirtiyor. Daha Dördüncü Kitap'ın yarısına gelebildim. Şu yaşlı bilge sabrımı taşırmak üzere. Profesörler asla ne zaman durmaları gerektiğini bilmezler."

Bir kere daha Vatsyayana'nın metni üzerinde çalışırken Vatsyayana'nın "etten ve kemikten, kendi korku ve arzularına sahip" etten kemikten bir insan olarak nasıl biri olduğunu düşündüğünü sordum.

"Profesör Vatsya-hapşu-yana Mallanaga. Onu giderek daha iyi tanımaya, anlamaya başlıyorum. Düşündüğüm kadar titiz biri değil. Onu yemeğe çağırırdım. Hafif tombul, hep gülüyor ve gözleri ışıldıyor, boğazına düşkün, sağlam içiyor ve her zaman espri yapıyor. Daha önce anlamamıştım: Espri, anlamsızlık ve ironiyi fark etmemişim, ama şimdi tüm Kamasutra eğlenceli bir espri; hem örf ve âdetlerin hem de Gupta Hindistan'ının bir hicvi ve aşk çıkmazı hakkında daha evrensel bir romantik komedi. Metnin son cümlesi esas fikir. Baştan beri bizimle eğlendiğini anlatıyor. Kelimelerle bize göz kırpıyor."

Roth son cümleyi tercüme edecek kadar yaşamadı: "Ben, Vatsyayana, uzun süredir bekar kalmaya çalışarak bu metni, Kamassutra'yı oluşturdum: Bir insanın ancak kendi duygularının kontrolünü ele aldıktan, arzularını ve isteklerini tutma gücünü elde ettikten sonra aşk sanatı ve biliminin ustası olduktan sonra bu metni yazabildim, sadece kontrol ve kendini tutarak, arzu ve bağlanmanın bir adım ötesine geçerek bu hayatta tatmin olunabileceği unutulmamalıdır."

Tekrar burnunu çekti, burun damlası damlattı ve bir Viceroy yaktı.

"Hindistan'a geri dönmeden önce seksolojinin yaşlı palyaçosuyla aramdaki ilişkiyi bitirmem lazım. Ve, seni de uyarmıştım, bu sene sonunda gidiyorum. Tezini bir an önce yazmalısın."

"Çok yaşa" dedim tekrar ve Bayan Gupta'nın da ona eşlik edip etmeyeceği sorusu aklıma takıldı; ama sormaya cesaret edemedim. Hindistan'a antika kaçakçılığı suçlamalarıyla ilgili Delhi'deki duruşmaya katılmak için mi gittiğini sordum.

Burnunu çekerek, "Hayır. Aynen Tanrı'nın Musa'ya, Musa'nın suçlu olarak arandığı Mısır'a dönmesini emrettiği gibi, Tanrı beni Hindistan'a geri yolluyor" dedi. Güldü, bir Viceroy daha yaktı, hapşırdı ('Çok yaşa'dan 'Gesundheit'a geçtim), tekrar hapşırdı, iç geçirdi ve bana enteresan ama inanılması güç bir hikâye anlattı:

Beni arayarak, gözetimi altında bir lisans öğrencisi olarak tüm kariyerim boyunca hatırladığım kadarıyla daha önce hiç yapmadığı bir şeyi yaparak, Sanskrit yorumlama geleneği hakkındaki tezim üzerine konuşmak için beni çağırdı.

Bir yandan burnunu çekerek, "Dinle Saighal, komitede bulunmamı istiyorsan, işini hızla bitirmen lazım; hapşu! Noel'den sonra L. A.'den ayrılacağım, hapşu, hapşuu! Hindistan'a; dinsel bilincin beşiği, tinselliğin vatanı, mistik Doğu'ya gideceğim ve ne zaman geri dönerim bilmiyorum. Gitmeden önce de yapmam gereken çok şey var. Şu Kamasutra*'nın tercümesini bitirmem lazım. Tercüme çok canımı sıkıyor, hatta beni öldürüyor. Beni gerçekten öldürüyor. Gecemi gündüzüme katmış çalışıyorum; aldığım anti-histaminler o kadar çok uykumu getiriyor ki! Gitmeden önce her şeyi bitirmem lazım. O yüzden komitede gözetmenin olarak benim yerimi Siegel'ın almasını istemiyorsan, sene sonundan önce yazdıklarımı savunmak zorunda kalacaksın. Yazdıklarını Siegel'a gösterdin mi?"*

"Hayır" diye yalan söyledim.

Roth kendisinden "hapşırıklı" diye bahseden Siegel hakkında, "Bazen onu öldürebileceğimi düşünüyorum" dedi. Siegel, Asya Araştırmaları Bölümü'nün diğer altı üyesine masaldaki cücelerin adını takmıştı ve sekreter Nora Naper'dan da "Pamuk Prenses" diye bahsediyordu. Naper yanlışlıkla Batılı Kadınlar Fakültesi için bir bildiri yazmıştı ve bildirisinde Roth'tan senelerdir "kaba bir cinsel tacizci" diye bahsediyordu:

> Ofisine ne zaman gelse, beni gözleriyle soyduğunun farkındayım. Eminim. Bir kadın anlar. Hissedebiliyorum. Gözleri çıplak vücudumun üzerinde geziniyor. Çok ürkütücü. Çok sapıkça. Çok aşağılayıcı. Swinburne Hall'deki diğer bölüm sekreterlerine de sordum, hepsi aynı şeyi hissediyor. Neredeyse yirmi beş senedir fakültede olan Felsefe Bölüm Sekreteri gülümsemesinde cinsel bir şey olduğunu söyledi. Çok düşmanca bir ortam yaratıyor. Sekreterler dikkat edin! Sizin bölümünüzde de böyle bir durum yaşanabilir!

Bu iftira dolu mektubun yayımlanmasına şok olduğum sırada Roth güldü ve burnunu çekti. "Daha önce fark ettin mi bilmiyorum ama ismi kafiyeli okunabiliyor. 'Sekreter: Bir Nora Naper, ya diğeri' eşittir Gizli Aryan veya bir maymun? Roth dikildi." Oluşturduğu cümlelerin kafiyeli olmaması onu rahatsız bile etmemişti.

nımız sabah karısına ve metresine döner, erotik buluşmalarını onlara anlatır ve güneş doğduğunda sahne aydınlanır, metres ve eş sadece Hint enstrümanlarının eşliğinde, hayatın bir illüzyon olduğuna dair Hint felsefesine dayanan bir ninni söyler.

Eğer ikinci yolu seçersem ve sanırım sizin tavsiyeniz de bu yönde olacak, o kadar güzel, oryantal olarak huzur verici ve büyüleyici bir biçimde sakinleştirici bir ninni yazmalıyım ki, seyirciler de tatlı rüyalara ve uykuya dalmalı. Şu ana kadar tanıdığım hiçbir bestekârın seyircilerini uyutmayı denediğini zannetmiyorum. Çok cesur bir hareket olacak. Harika bir etki yaratacak! Sabah operaya mı gittiklerinden yoksa rüya mı gördüklerinden emin olamayacaklar! Sanat ve hayat, rüya ve gerçek, tek bir deneyimde bir araya gelecek. Lütfen bana tavsiyelerinizi bahş edin Kaptan, size yalvarıyorum.

Sadece sizin tavsiye verebileceğiniz bir problemim daha var. Sonla ilgili bir sorun. Bendeniz bir opera bestekârı olarak, afrodizyak ve farmazötik reçeteleri, penisi büyütmek ve vajinayı daraltmak için sihirli formüller içeren, *Kama Sutra*'nın sonuyla, Yedinci Bölümü'yle ne yapmalıyım? Halkın bu bilgilere ilgi duyacağını biliyorum ancak onlara bu bölümü müzikal, koreografik ve dramatik olarak nasıl ulaştırmam gerekiyor?

Umarım bana kısa sürede yanıt verebilirsiniz. Size hayranım. Sir, bir Fransız nadiren bir İngiliz'e bir şey verir. Ancak biz, sanırım kalben Doğuluyuz.

Yaşasın Hindistan! Yaşasın Aşk!

Leo Delibes (Paris, 1890)

Editör'ün Notu

Daha önce de dediğim gibi, Roth'la çeşitli problemlerim oldu. Ama yine daha önce de belirttiğim gibi, ona acımamak elde değil: Mayavati'ye kesinlikle alerjisi olduğunu gösteren hapşırması onu hem acınası hem de komik kılıyordu. Bu hapşırık yüzünden kırmızı gözlü Roth'la düzgün bir muhabbet edebilmek bile güçleşiyordu; her kelimesi içten gelen ekolarla sarsılırken, zihnindeki tüm bilinç sinüslerine doğru akarken herhangi bir düşünceyi takip edip bir de dile getirmesi onun için çok zordu; benim de aklıma "çok yaşa" demekten başka bir şey gelmiyordu.

olacak. İkinci Sahne'de temel iki karakter tanıtılacak: Maharaja'nın hareminden genç bir kız olan Rateedevee'ye (bu bölüm eşi benzeri olmayan Matmazel Arnor tarafından oynayacak) deliler gibi âşık olan evli bir adam, sizin "vatandaşınız" benim "Boulevard'lım" (rolü Senyör Leonardi oynamak istiyor). Kıza şarkılar söyleyecek ve onu haremden dışarı çağıracak. Dramatik konuşmalar ve uzun süredir maruz kaldıkları kibir nedeniyle Avrupalı izleyiciler, kahraman evli olduğu için, bu ilişkinin trajik bir biçimde, muhtemelen bir ölüm sahnesiyle biteceğini zannedecek. Ancak onlar için bir sürprizim var! Hindistan'da sizin *Kama Sutra* tercümenizden öğrendiğim kadarıyla (özellikle Dördüncü Kitap), Doğulu kadınlar Avrupalı kardeşlerinden daha fazla müsamaha sahibi.

Üçüncü Sahne'den Boulevard'lının karısı, Prajnadevee'yle tanışacağız ve ayaklarını yıkarken, onlardan akan suları içerken ve aşırı oryantal koloratür, "Nereye gidersen, ben de gelirim... Tüm yaptıklarım aşk için"i söylerken, kocasına olan bağlılığını göreceğiz. Yaşlı eşin ve genç metresin çardakta otururken, kahramana karşı ortak aşklarını dile getirdikleri bir düet söylerken, birbirlerine saygı duyduklarını, birbirlerini sevdiklerini göreceğiz. Dördüncü Sahne'de Boulevard'lımız karısına ve metresine iyi geceler dileyerek, sofistike aşk yapacağı bir gece geçirmek için kerhaneye gidecek. Ona iyi niyetlerini sunan ve sevgilerini gösteren eş ve metres, kahramanımızın şehvet dolu maceralarını dinlemek için onu sabaha kadar bekleyeceklerine söz verirler. Gecenin karanlığına doğru kadınlar korosunun sesiyle yola çıkar.

İşte burada Kaptan Burton, acilen sizin yardımınıza ihtiyacım var. Sonunun nasıl olması gerektiğini bilmiyorum. Avrupai zevklere teslim olmalı mıyım? Öyleyse bu noktada kahramanımızın öldürülmesi gerekiyor. Prajnadevee ve Rateedevee'nin yüzünün alevlerle aydınlandığı, haremden ve genelevden kadınların, ölen kahraman için bir ağıt yaktıkları cenaze sahnesi kesinlikle mükemmel olacaktır. Ancak yine de, oryantal geleneklere göre iki kadın kahramanımız kendilerini sevgililerinin külleri üzerine atabilirler. Bu çok dramatik olur. Yoksa bildiğimiz gelenekleri bir kenara bırakıp, oryantal duyguları daha provokatif bir biçimde göstermeli miyim? Kahrama-

Soğuk İngilizlere uygun bir kitap olmasa da, Fransa'da daha sıcak ve kültürlü okurların Doğu'da yaşanan aşkın bu mükemmel tasvirini karşı konulamaz bulacaklarına eminim. Pek çok açıdan kitap kesinlikle Fransız. Bu yüzden, tahmin etmenin ötesinde, mükemmelliğinden neredeyse emin olduğum elimdeki oldukça harap durumdaki kopyayı, Fransızca tercümesi ve yorumuna başlamak için kendisini kandırmak niyetiyle, burada Doğu dilleri ve gelenekleri konusunda oldukça hevesli bir öğrenci olan arkadaşım M. Lamairesse'ye götürdüm. Kitabınızın yardımıyla, arkadaşımın hem opera hem de Hindistan'a olan ilgisini göz önünde bulundurarak, sizin de ilginizi çekeceğini umduğum bir opera üzerinde benimle çalışması konusunda arkadaşımı ikna etmek niyetindeyim. Aslını isterseniz, mektubumun esas amacı da bu.

Lakmé'min büyük başarısı erotik ve egzotiğin birbirini tanımlayacak biçimde bir araya getirildiği bir aşk teması üretmenin oldukça kârlı olduğunu düşünmeme neden oldu. Benim sanatçı olarak, opera nosyonumuzu sorgulamaya başladığım, İkinci Sahne'deki Pazar bölümünde üstün bir meydan okumaya dönüşen Lakmé bir deneyin başlangıcının işaretidir. İtalyanların ve Almanların aşırı etkileri nedeniyle, opera genellikle anlatı sanatına dayanmaktadır. Sizin, Mösyö R.F.B.'nin tercümesinin bana verdiği ilhamla bir sonraki girişimim çok daha cüretkâr olacak. Resmi geleneklerin solgun yanağına, normale, olağana ve beklenilene indirilen bir tokat gibi olacak. Sir, lütfen, bir araştırmacı, bir maceraperest ve seçkin zevk sahibi biri olarak, bana tepkilerinizi, izninizi, görüşlerinizi ve mümkünse övgülerinizi takdim etmenizi rica ediyorum. Banale karşı giriştiğim bu savaşta sizi de yanımda görmek istiyorum.

Esas amacım *Kama Sutra* tercümenize dayanan bir opera bestelemek. Burada, kitaba uygun olduğunu düşündüğüm kısa bir özeti sunuyorum: Giriş Bölümü Hintlilerin bir zamanlar Avrupa diline tercüme ettiği tema ve melodileri sunacak, viyola ve klarnetlerimize opera sahnesinde utlar, davullar ve bambu flütleri dahil, Doğu enstrümanları eşlik edecek. Birinci Sahne, *Lakmé*'deki Pazar bölümüne benzer bir şekilde, oryantal aşkın koreografik bir anlatımı, bir bale olacak ancak haremde geçecek ve sansürün izin verdiği oranda erotik

Sevgili Kaptan Burton,

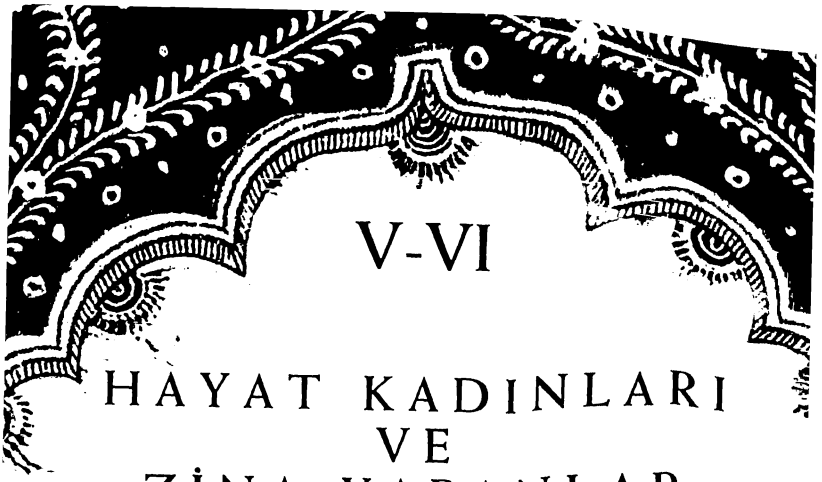
Birkaç hafta önce *Kama Sutra* isimli, eski bir âşığın aşkı anlattığı kitabın İngilizce tercümesi elime geçti. Umarım, Alman sözlükbilimci ve oryantalist Herr R. Roth tarafından, kitabın mükemmel İngilizce versiyonunu düzenlediği belirtilen, "B.F.R." baş harflerine sahip kişinin, harfler tersyüz edildiğinde sizin olduğunuzu belirtmemi cüretkârca bir hareket olarak algılamazsanız (kendimi savunmak adına bu hususu gizli tutacağıma söz veriyorum). Sir, bu çalışmanız yüzünden sizi tebrik ediyorum. Siyah Kıta Afrika'ya yaptığınız cesaret gerektiren yolculuğunuz nasıl coğrafi bilgilerimizi aydınlattıysa, Hindistan'ın kara kalbini bu şekilde cesurca, edebi olarak incelemeniz de duygusal gerçekliğimizi aydınlatıyor. Bravo Kaptan, bravo!

IV

EŞLER VE METRESLER

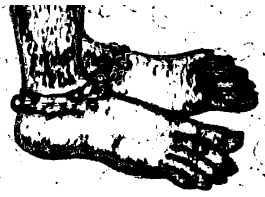

V-VI

HAYAT KADINLARI VE ZİNA YAPANLAR

Ben, Kendim ve O; oyundaki tüm oyuncular gibi Lee'dir. Bu yüzden O ve O ve Onlar Onu öldürdüler; hepsi bir cinayetle suçlanabilir; onlar Ben. Şahsen, onun ölümü beni çok değiştirdi; aynen bir mucize gibi... Öncelikle aldatmacalarımın farkındayım ve onlardan nefret ediyorum. Sonrasında tüm hatalarımın kefaretini Ona, Ona, Onlara ve Kendime ödemeye kararlıyım. Şiirsel pişmanlığın gerçekliği Lee'nin Sevmesini sağlayacaktır. Bir Kitapta yapılabilecekler hayat içerisinde de yapıldığında ancak Benimle ilgili Karakterler ve Dil Özgür olabilir. Sevmek için veya Sevginin yapabileceklerini Görmek için özgür.

Nat. Lee, *Alexander in India* (1690)

A. Aşkın Safhaları
(Intentio Amatoris)

Bir zamanlar, bir Hint efsanesine göre, kralın kızını baştan çıkarmış olan bir adam idama mahkûm edilir: sapkınlığı ve günahları nedeniyle kazığa oturtulan ve yaptıklarından pişman olmayan adam son nefesinde "mara mara mara!" (ölüm ölüm ölüm) diye bağırır ve her ne kadar tüm zamparalıkları ve sadakatsizliği nedeniyle Cehennem'de acı çekmeyi hak etmiş olsa da, Cennet'in en üst seviyesinde on milyon yıl mükemmel Sevgiyi tadar; etrafında dans edip şarkı söyleyen, ona bakan ve onu rahatlatan doğaüstü periler tarafından tüm dilekleri yerine getirilir çünkü söylediklerinin (her ne kadar olsalar da) Lord Rama'nın, Tanrı'nın, adı olduğunun farkında değildir: "-ma Rama Rama ra-" (rım! Tanrım! Tanrım! Tan-"). Hissettiklerimiz veya düşündüklerimiz tahminen söylediklerimiz kadar anlaşılır değildir.

Leopold Roth, "*Oflyricberos*: Anagramik Kelime Oyunları ve Sanskrit Edebiyatındaki Diğer Belirsiz Kelime Yapıları"

A. TERCÜME

Şehvet sanatının ve cinsel bilimin profesörlerine göre aşkın on gelişim aşaması vardır[1]:

1. Birincisi İLK BAKIŞTA AŞK, (yeni doğmuş bebeğin annesinin göğsünü ilk gördüğü an gibi) ya da, birbirine tamamen yabancı olan Nala ve Damayanti'nin sadece diğeri hakkında duyduğu hikâyeler yüzünden âşık olmaları gibi; ilk koku, ilk dokunuş, ilk tat, ilk ses, hatta ilk fikir.

2. (Daha sonra ardından) (görünen şeylere dayanan) TUTKU gelir (bir bebeğin anne sütüne duyduğuna benzer, insanı boğucu, tüketici ve durdurulamayan bir açlık gibi).

(Başlangıçta, kama evrim geçirmemiş kosmosu ele geçirdi ve bilincin ilk tohumuydu. Kendi içlerine ferasetle bakan bilgeler, aşkın/tutkunun var olmayanın içindeki varoluş ve tüm düşüncenin kaynağı olduğunu fark ettiler"; nitekim Veda da. (Dil "Gördüklerimi istiyorum" demek için gelişti ve dil duyguları/ihtiyaçları (korku ve arzuları) düşünceye dönüştürdü.

3. Daha sonra DÜŞÜNCE arzu edilenle ilgili (ortaya çıktı) (ve aynen bir bebeğin zihinsel gelişimi gibi, sadece hayatta kalmak için, sevilen/emilen göğsü tatmak/zevk almayı deneyimlemek için araçlar

1. Aşağıdaki tercümede, orijinal metin ile yerel yorumları arasındaki sınırlar, bir yorumu diğerinden ayıran çizgiler, orijinal, hedeflenen beyan ve tercüme edilen arasındaki ayrım, yorumlanan fikir birbirinden çok zor ayrılabilir: Bir anda açıklanamayan bir biçimde kendini bilimsel araştırmalara adayan Roth, (parantezler içinde) Pralayananga'nın ve (köşeli ayraçlar içinde) Narsingh'in yorumlarını buraya ilave etmiştir; böylece ortaya bilinci dört ayrı serebral bölgeye ayrılmış bir yazarın bütünlük kazanamamış, 1500 seneye yakın sürede yazılmış birleşik bir metni çıkmıştır. Profesör Roth, ölü kelimeleri yeniden bir araya getirirken ve onları tekrar hayata döndürmeye çalışırken aynen Frankenstein'in dilbilimci haline benzemektedir; metni en az kitaptaki canavar kadar tehlikeli, garip veya hüzünlüdür. Yorumcular üzerine düşünürken Roth, Vatsyayana'nın aşkın kodlanmış aşamalarıyla ilgili kendi açıklamasını dikkate almamıştır: "Bir erkek kendisini çekici bulan bir kadını gördüğünde; o da onu arzulamaya ve düşünmeye başlar (örneğin aşkın gelişiminde üçüncü aşamaya geçerken) ve bu noktada o kadını baştan çıkarıp ona sahip olmak için gücünün yettiği her şeyi yapmalıdır; çünkü yapmazsa düşünce obsesyondan ayrılamaz ve sevgili aşkın geri kalan aşamalarını belirleyen yedi kayıptan birincisine geçerek uykusundan olacaktır. Âşık sevgilisini ne pahasına olursa olsun baştan çıkarmalıdır." Tahminen Roth, *Kamasutra*'nın çevrilememesine neden olan ölümü, bu noktada ölmüş olmasaydı bu metni dahil ederdi. Metnin birbirinden bağımsız bölümleri birlikten yoksun olarak, onları yaşayan dil sistemine katacak tamlıktan yoksun olarak her tarafa dağılmıştı.

oluştu; böylece sevgilinin bilinci öperek (rasa) ("aşk yapmanın bir manifestosu olarak "emmek") aşkı deneyimlemek için yeni araçlar geliştirdi/yeniden geliştirdi) (ve sadece düşünce (insanı) sevgiyi (kama) hayvani, güdüsel şehvetten (kama) ayırabilir.)

4. (Görülen ve arzu edilen nedeniyle) UYKU KAYBI: Sevgilisinden ayrı biri, aynen gece süt için ağlayan bir bebek gibi (cehaletle birlikte huzursuzca), arzu nesnesinin başka biri olması nedeniyle, sevgilisi/göğüs/kadın yanma gelene kadar uykuya dalamaz. (Ancak sonunda uykusu geldiğinde bebek/sevgili rüyasında göğsü/sevgilisini görür ve böylece rüyasında/illüzyonda öğrenir.

5. (Uykusuzluk nedeniyle) ENERJİ KAYBI: Sevgilisi yanında olmayan bir âşık, aynen yetersiz beslenen bir çocuk gibi enerjisini kaybeder. (Aşk ve iş doğası gereği birbirine düşmandır.)

6. (Enerjinin yokluğunda) İLGİ KAYBI oluşur (veya görülen, arzulanan ve düşünülen kişi dışındakilere karşı ilgi kaybolur). (Yetersiz beslenen bir çocuk, aynen bilgelerin de dediği gibi, "İnsan ancak elinde varsa verir", diğerlerine şefkat beslemez olur; âşıklar (arzu duyanlar) sadece aşka (arzunun-sevginin doyurulmasına) önem verirler. (Âşıklar hakkındaki hikâyeler, şarkılar, mitler, efsaneler, romanslar ve benzerleri bizi mutlu etse de, fiili olarak âşık insanların (ve bu nedenle sadece kendilerine dönmüş olanların) etrafında olmak hoş bir durum değildir.

7. (Örneğin, ilgisizlik sonucunca sosyal sapkınlık gibi) EDEBİN KAYBOLMASI: (Âşık insanlar aynen ele avuca sığmayan çocuklar gibi, adabımuaşeret kaideleri içerisinde hareket edemezler; âşıklardan terbiyeli ve edepli davranmaları beklenemez. Aşk (doğal tabiri itibariyle) uygunsuzdur. Hiç hınzır bir çocuğun gülüşünü duydunuz mu? Bir suçlunun gözlerindeki bakışı hiç gördünüz mü? (Hepiniz aşk adına işlenmiş suçları duymuşsunuzdur; diğer suçluların aksine, âşıklar pişman olmazlar ve kendilerini değiştirme kapasitesine sahip değildirler.) (Herkes aşkın yarattığı felaketleri görmüştür.)

8. Sonunda, tutkular tatmin edilemezse, aşk evcilleştirilmezse –normatif sosyal bir ilkeye dönüştürülmezse– ardından MAKUL DÜŞÜNME YETENEĞİ KAYBI gelir (gerçeğin ve makul düşünebilen insanların kabul ettiği ahlaki kanunların bilgisine dayanan değer-

lendirmeyle oluşan sosyal normlara uygun hareket etme yeteneğinin kaybolması). (Haylaz çocuklar, aklı başında olmayan insanlar ve âşıklar davranışsal olarak birbirilerinden ayrılmaz; bu yüzden ilk başta delilik tutarlılık açısından bilgeliğe benzediği için fark edilmese de, küçük bir kıza olan aşkı yüzünden delirdiği için bilgeliği elinden alman bilge Auddalaki'nin deliliği gibi.)

9. (Aklı başında insanlar arasındaki bağlantıları kurma yeteneği gibi) BİLİNÇ KAYBI: (Âşık, deli, suiistimal edilmiş çocuk ve Vedanta Okulu filozofu başka bir dünyada yaşar – bu dünya onlar için tamamen gerçek dışıdır. (Ddünyalarında öz yoktur; illüzyon onların tek gerçeğidir), hayal onların sahip olduğu tek bilgidir.) (Nala ve Damayanti'nin hikâyesini veya Ayddalaki'nin ve öğrenci Vijaya'nın tarihlerini duyduğumuzda, onların farkındayızdır ancak onlar bizim farkımızda değildir. (Âşık olmak bir romans karakterine bürünmek gibidir.)

10. HAYATIN KAYBI: (Bir insan ölümün bilinci sonucunda severse, bir âşığın sadece gördüğü bir kişi hakkında düşünme ve onu arzulaması sonucunda uykusuzluğun neden olduğu yorgunluk sonucunda ortaya çıkan ilgi kaybından kaynaklanan sosyal sapkınlığın yarattığı deliliğin neden olduğu bilincin kaybı sonucunda ölür.) (Deli, âşık ve bebek, göğüsten yoksun bırakılırsa, yaşıyor gibi gözükse bile, ölür.) (Yaşayanlar hakkında hiçbir "aşk hikâyesi" yoktur.)

B. YORUM

Kama... ölü bir dilde aşk için bir sözcük: Anlamı sözlükler, yorumlayıcı açıklamalar, (mitolojik ve efsanevi ölü âşıkların konuştuğu) betimleyici edebi kaynaklar ve *Kamasutra* gibi teorik özetler aracılığıyla kesinlikle belirlenip dile getirilebilir. Kelimenin anlamı bilinip anlaşılabilir. Ancak kelimenin anlamını (amacı veya önemi temelinde), dilimizin ucunda titreyen, kalemin ucundan hafifçe, karanlıklar içinde, kıvrılarak kâğıda dökülen bildiğimiz *aşk* kelimesi gibi anlayamayız. İster söylensin ister yazılsın, mırıldanılsın veya karalansın, yaşayanlar arasında bağırılsın veya fısıldansın, yaşayan bir

dildeki soyut kelimelerin anlamları sabitlenemez; doğaları gereği yaşayan dil değiştikçe sürekli ve tutarsızca değişirler; yazan veya konuşan veya duyan veya okuyan yaşayanların vücutlarında sürekli olarak tutarsızca mutasyona uğrayan virüsler gibidirler. Söylenilen bir sözün anlamı, bırakın hatırlandığı veya yazıya döküldüğü zamanı, daha ağızdan çıktığı anda değişir. *Kama* kelimesini anlıyorum ancak tercümesini *–aşkı–* anlamıyorum. Sadece ölü olanlar kesinlikle anlaşılabilir.

Onu ilk gördüğüm zaman, aynen onu son gördüğüm gibi...[2]

2. Roth'un tefsiri de, hayatı da burada sona eriyor. Bunlar Roth'un son sözleri, son yazıları. Swinburne Hall'deki yaşadığı ve çalıştığı ofisine biri girdiği anda bu cümleyi yazdığını zannediyorum. Öğretmenim Koh-I Noor kaynak kalemini koydu ve Monier-Williams *Sanskritçe,-İngilizce Sözlük*'ün; *Kamasutra*'nın Sanskritçe versiyonunun ve *Kamasutra*'nın tercümesi ve yorumu için defterlerin bulunduğu masasından otururken baktı. Bir konuşma geçti. Tahminen o an ne yazdığı düşünülürse, Roth *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ten, anlamsal kapsamını genişletmek ve farklı edebi bağlamlardan, kelimenin morfolojisini anlamak, kelimeyi analiz etmek için gece yarısında mezarından kaldırdığı sözcükleri deşmek için çalışırken aşk için kama sözcüğüne bakmıştı. Ve tahminen sözlüğü gelen kişiye vererek okumasını istedi:

Böylece ortalığın karışmasına, o bilemediğimiz kişinin sözlüğü Roth'un suratına vurmasına neden olan kelimeler sarf edilirken sözlüğü ziyaretçi elinde tutuyordu.

Roth'un sözlüğünün üzerinde bir kan lekesi var. Roth'un Sanskritçe metinleri ve diğer Hindoloji kaynaklarını elden çıkartma yetkisine sahip Dekan Sophia White-Roth'un izniyle, Profesör Planter sayesinde kitapları şu anda bana ait. Roth, istemeden de olsa, geçen yaz Bayan Gupta'yla birlikte Hindistan'a gitmeden önce ondan rica ettiğim için Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ünü bana sonunda verdi.

काम ***kāma***, *as*, m. (fr. √2. *kam*; once *kāmá*, VS. xx, 60), wish, desire, longing (*kāmo me bhuñjīta bhavān*, my wish is that you should eat, Pāṇ. iii, 3, 153), desire for, longing after (gen., dat., or loc.), love, affection, object of desire or of love or of pleasure, RV.; VS.; TS.; AV.; ŚBr.; MBh.; R. &c.; pleasure, enjoyment; love, especially sexual love or sensuality; Love or Desire personified, AV. ix; xii; xix (cf. RV. x, 129, 4); VS.; PārGṛ.; N. of the god of love, AV. iii. 25, 1; MBh.; Lalit.; (represented as son of Dharma and husband of Rati [MBh. i, 2596 ff.; Hariv.; VP.]; or as a son of Brahmā, VP.; or sometimes of Saṃkalpa, BhP. vi, 6, 10; cf. *kāma-deva*); N. of Agni, SV. ii, 8, 2, 19, 3; AV.; TS.; KātyŚr.; ŚāṅkhŚr.; of Vishṇu, Gal.; of Baladeva (cf. *kāma-pāla*), L.; a stake in gambling, Nār. xvi, 9; a species of mango tree (= *mahā-rāja-cūta*), L.; N. of a metre consisting of four lines of two long syllables each; a kind of bean, L.; a particular form of temple, Hcat.; N. of several men; (*ā*), f. 'wish, desire' (only instr. *kāmayā*, q.v.); N. of a daughter of Pṛithuśravas and wife of Ayuta-nāyin, MBh. i, 3774; (*am*), n. object of desire, L.; semen virile, L.; N. of a Tīrtha, MBh. iii, 5047; (*am*), ind., see s.v.; (*ena*), ind. out of affection or love for; (*āya* or *e*), ind. according to desire, agreeably to the wishes of, out of love for (gen. or dat.), RV.; AV.; TS.; ŚBr.; ChUp.; (*āt*), ind. for one's own pleasure, of one's own free will, of one's own accord, willingly, intentionally, Mn.; R.; (*kāmā*), mfn. wishing, desiring, RV. ix, 113, 11; (ifc.) desirous of, desiring, having a desire or intention; (cf. *go-k°*, *dharma-k°*; frequently with inf. in *tu*, cf. *tyaktu-k°*.) — **kandalā**, f., N. of a woman. — **karaṇa** in *á-kāma-k°*, q.v. — **kalā**, f., N. of Rati (wife of Kāma), L.

Bu noktada kendimi tamamlanmamış el yazmalarıyla ne yapacağımı düşünürken, Roth'un kendi nihai, yeniden yazılmış tercüme ve yorumlarının elimdeki bu kalıntılara ne kadar benzeyeceği konusunda endişelenirken buluyorum. Bu yazımsal tarihçenin ne kadarının halka sunulmasını isteyecek veya buna cesaret edecekti? Ve tüm edebi eleştirinin temel sorusunu da sormak zorundayım: Yazarın amacı neydi ve bu amacın bir önemi var mı?
Ölümünü belirleyecek olan belirsizliklerin kenarında, öznenin duygularını, düşüncelerini, arzuların, umutlarını ve korkularını belirleyecek cümlelere gebe olan bu son, tamamlanmamış cümleyi bile tamamlamaktan acizken, bu kitabı bitirebileceğimi nasıl farz edebilirim ki? "O" diye bahsedilen kadın kim? Evet, Bayan Gupta ve Profesör White-Roth kesin adaylardan; ancak "o", Eve Christ veya Sunita Sen veya Tess Berkeley veya Clover Weiner veya eskiden Mary MacDylan olan Leona Sealman da olabilir. Bitmemiş bir metinde her şey mümkünse de, "o" kelimesinin Aphra Digby, Venüs Doudounes Newhouse, Pimiko Planter, Nora Naper, Bayan Gupta veya Roth'un annesi olmadığına eminim. Çok farklı açıdan "o", kızı veya Maya Blackwell veya kedisi bile olabilir. Belki, metnin çalkantılı sularına dalarken yanında başka bir kadın daha vardı veya yeni tanıştığı ve aşk analizi sırasında tanıştırıldığı bir kadın. Bitmemiş bir yazılı anlatıda her şey mümkündür. Belki de tam bu noktada o kadını da bir karakteri yapacaktı, kitabın dünyasının dışında kendisiyle birlikte kitabın dünyasına mutlu bir son getirecek bir kadın; *dea ex machina*. Belki de (Roth'un arzuladığı ve *Kamasutra*'nın betimlediği), hem kitapta hem de gerçek hayatta gerçekleşmesi mümkün olan bir aşkı ortaya koyacaktı. Bitmemiş bir metinde her şey mümkündür. Ancak bu şekilde "o kadın" kimse değil. Hollywood Polis Departmanı Cinayet Masası'ndan Dedektif Plato Chan ölümün kaza sonucu gerçekleştiğini açıkladı: "Kanındaki alkol oranı, triprolidine, pseudoephedrine, naphazoline, hidroklorür ve kokain profesörün kontrolünü yitirdiğini gösteriyor. Alerjisini de dikkate aldığımızda, müfettişlerimiz Roth'un şiddetli bir şekilde hapşırdığını ve kafasını büyük bir hızla masasında duran sözlüğe çarptığını tespit etti. Burnu kırılmış, sersemlemiş bir halde ve aşırı derecede uyuşturucunun etkisi altında, aniden ayağa kalkmış, dengesini veya bilincini kaybetmiş ve tekrar masasına düşerek, kafatasının kırılması suretiyle ölümüne sebep olan subdural kanamadan sorumlu darbeyi almış." Başlarda olayın cinayet olduğunu savunan Planter, Chan'ın kararını kabul etti. Ben bu düşünceyi o zaman da kabul etmemiştim, şimdi de etmiyorum. Profesör Leopold Roth'un öldürüldüğüne inanıyorum. Bu el yazmasını ele geçirip okuduktan sonra, onun katilinin kim olduğuna ve katilin sebeplerine ilişkin pek çok ipucu içerdiğini düşünüyorum. Bu inanca dayanarak el yazmalarını Dedektif Chan'a verdim. Benimle temasa geçmesi için birkaç hafta bekledikten sonra onu aradım ve metin veya davayla artık ilgilenmediğini fark ettim. Aşağılayıcı bir gülüşle, "Bu hayatımda okumaya çalıştığım en manyak kitap. Ne anlama geliyor ki?" diye sordu.
Cinayetle ilgili ipuçları içerip içermediği konusunda ne düşündüğünü sorduğumdaysa bana bezgin bir şekilde, "İşler böyle yürümüyor. Ben Sherlock Holmes değilim ve bu da bir suç kitabı değil. Bu hayat ve hayatta kazalar olur. Gördüğüm kadarıyla o gece profesörün ofisine birinin geldiğine dair bir ipucu yok; o yüzden burada bir cinayet de söz konusu değil. Sarhoş bir uyuşturucu bağımlısının kaza sonucu ölümü var. Burada bir dram yok. Dava kapandı. Hikâye sona erdi."
"Hikâye sona erdi" lafı bir anda Roth'un hayatı ve hem şekil hem de içerik açısından metinlerin bütünlüğü hakkındaki duygularımı teyit etti. Aynı anda ve zamanından önce ikisi de bir son olmadan sona ermişti. Eminim pek çok insan hayatını tamamlamıyor; pek çok şey çözülmeden, tüm karakterlerle ilgilenmeden, anlatımı bütünlüğe bağlamadan ve deneyimlerinin rastgele bölümlerini keşfetmeden ölüyor. Bu nedenle Roth'unkine katıldığımda fark ettiğim gibi, cenazeler, (yazar mezarına indirildikten sonra) yazarın kendisi dışında başka birinin, biz ahlaki tavsiyesini olmasa bile, anlamını anlayalım diye metni ta-

Leopold Roth, Ph. D. (1945-1997) anısına
Asya Araştırmaları Bölümü Profesörü (1979-1997)
Sunan
Dr. Paul Planter, Ph.D., D. Litt.
Japonoloji Suzuki Profesörü
Asya Araştırmaları Bölüm Başkanı
Bilgisayarlı Tercüme Global Enstitüsü Direktörü
Uluslararası Tefsir ve Yorumlayıcılar Derneği Etik Komitesi Üyesi (I.A.H.E.)

Aşağıdaki ölüm ilanı Asya Araştırmaları Bölüm Başkanı Dr. Paul Planter tarafından kısa bir süre önce kaybettiğimiz Profesör Leopold Roth'un cenazesinde okunan methiyenin metnidir. Vefatı nedeniyle, Üniversite Başkanı geçen hafta, profesöre karşı açılan cinsel taciz suçlamalarının düştüğünü açıkladı. Editörler, bu mükemmel ve bilgilendirici metni yayımlamamıza izin veren Dr. Planter'a teşekkürü bir borç bilir.

Bu Ocak ayının hafif parçalı bulutlu gününde, buraya, bu mükemmel mezarlığa Leopold Roth'u toprağa vermek için değil, aynı zamanda onu övmek için geldim. İnsanların yaptığı önemli şeyler onların ölümünden sonra da yaşamaya devam eder. Bu sefer de böyle olacak.

Son zamanlarda Üniversite'de kendisi hakkında söylenen ve yazılan tüm kötü şeylere rağmen o bir bilim adamıydı. Ve her zaman da öyle hatırlanacaktır.

Dr. Roth'un hayatı dolmakaleminin kapağı açık, Sanskritçe çalışmalarına katkıda bulunmaya hazır ve istekli bir biçimde bir Sanskrit metnin üzerinde sona erdi. Bir bilim

Devamı 18. sayfada

SPS
Student Psychological Services
Mid-Campus:
825-0768
4223 Math
Sciences Bld
South Campu
825-7985
A3-062
Center for th
Health Scien

mamladığı bir final, bir son söz.

Roth'un cenaze töreni Hope Memorial Parkı ve Mezarlığı'nda Hollywood Hills Haven'da ("1953'ten beri ölülere hizmet veriyoruz") 4 Ocak 1998'de öğlen gerçekleşti; cenazeye Isaac Roth ve Tina Valentina, Jock ve Venüs Newhouse, Paul ve Pimiko Planter, Profesör Christopher Cross, Mary MacDylan ve kırklı yaşlarının başında, çok şık siyah bir elbise giymiş, siyah peçe takmış ve kalabalıktan uzakta duran tanımadığım bir kadın katıldı. Maya Blackwell, kafasını kazıtmış bir halde, elinde beyaz nergis buketi, beyaz çarşafa benzeyen bir şeye bürünmüş, ağaçlar, çalılar, büyük mezar taşları ve etraftaki heykellerin sağladığı gizlenme yerlerinden arada sırada çıkarken göründü.

Profesör Planter, daha sonra *Western Crier*'de (19 Ocak 1998) yayımlanan methiyeyi okudu:

Ölü Dil Profesörü

Birinci sayfanın devamı

adamının sonu daha ne kadar şanına uygun, kahramanca ve görkemli olabilir ki? Bir matodorun arenada hayatını kaybetmesi veya bir balina avcısının açık denizlerde ölmesi gibi. Tam da hayatını adadığı şeyi yaparken bu dünyadan geçip gitti! Şanslı Roth! Hangi bilim adamı ona imrenmez ki? Roth'un ofisi onun *corrida*'sıydı, defteri *muleta*'sıydı, kalemi Sanskritçe yazılmış, Aşkın İncili *Kamasutra* için verdiği savaşındaki kılıcıydı. Yaşasın Profesör Roth! Yaşasın! *Pikadoru* Bay Anang Saighal bugün aramızda olduğu için şanslıyız. Arenada boğa öldürülmediğinde, işi puntillero üstlenir. Bölüm Başkanı olarak Bay Saighal'ın pikadorluktan puntillero'luk seviyesine yükseleceğini, böylece Roth adına boğanın işini bitireceğini açıklamaktan gurur duyuyorum.

Ofisinde mum ışığında, gizli bir metni inceliyor, masasında büyük bir sözlük ve bir anda ölüm geliyor! En iyi bildiğin işi yaparken ölmek! Açık denizlerdeki bir balina avcısının "İşte geliyor!" dediği gibi. Roth'un ofisi gemisi, kalemi zıpkınıydı. Sanskrit metni *Kamasutra*, Tevrat'ıydı. "Yıkıcı metin, sana doğru seni keşfetmeye geliyorum" diye bağrıyordu Roth. "Sana sarılıp, cehennemin en dibinden gelip kalbini bıçaklayacağım!" Bay Saighal'ın, dünyanın herhangi bir yerinden Sanskritçe çalışmalarıyla ilgilinen herkes için profesörün hikâyesini saklayarak bu İndoloji'nin boğulan Ahabı'nın İshamel'i olacağına inanıyorum!

Evet, *Kamasutra*! Hepimiz adını duyduk. Sayısız çevirisi. olan bir kitap (yeni çekilen filmi unutmayalım). Peki neden Profesör Roth bu kitabı yeniden tercüme ediyordu? Sanırım bunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz. Ama bazı şeyleri biliyoruz. Daha önce pek çok araştırmacı profesörün yaptığını yapmıştı ancak hiçbiri onun gözünü korkutmayı başaramadı. Hayır! İşte buna bağlılık denir. İşte bilim adamı olmak bu demektir. *Kamasutra*'nın sadece bir pornografik eser olarak yargılanması bile onu bu yoldan döndürmedi. İşte buna kendini adamak denir! Bildiğim kadarıyla, *Kamasutra* ayrıca aşk hakkında bir kitap. Ve Profesör Leopold Roth, onu tanıyan herkesin de bildiği gibi, sadece bir bilim adamı ve öğretmen olarak değil, aynı zamanda bir insan olarak da sevgiye ve aşka ilgi duyuyordu. Evet, bölüm başkanı olarak şahsen, aşkın iş arkadaşının hayatında önemli bir rol oynadığını teyit edebilirim. Sadece sevgili eşi, bugün aramızda bulunamayan Dekan Sophia White-Roth'u sevmekle kalmadı, tüm öğrencilerini de sevdi. İşte öğretmenlik bu demektir!

Pek çok kişinin de bildiği gibi hayvanları da çok severdi ve hayatının son dönemlerinde bir de kedisi vardı. Bu ufak ve tatlı yaratığa beslediği sevgi işte bizim bugün burada andığımız harika adamın karakterinin en güzel göstergelerinden biri. Bu adamın gerçek karakterini çok iyi gözler önüne serecek bir hikâyeyi sizinle paylaşmak istiyorum. Leopold Roth'un kedilere alerjisi vardı. Esasen hayatının son günlerinde hapşırmadan duramıyordu; ama bu hayvana beslediği sevgi o kadar büyüktü ki, hayvanı Swinburne Hall'den atma teşebbüslerime rağmen ona ofisinde bakmayı sürdürdü. Roth'un aramızdan ayrılmasına neden olan da işte o hapşırıklarından biriydi; o kadar güçlü bir hapşırıktı ki Roth'un kafasını masasına çarpmasına neden oldu. İlgilenenlerin yorumlarına bir bakalım: Hapşırdığı için öldü; hapşırdı çünkü alerjisi vardı; alerjisi vardı çünkü bir kediyi seviyordu. Evet, profesör Roth sevdiği için öldü.

Kitaplarımı ve sayısız makalemi okumuş olanların bildiği gibi, benim uzmanlık alanım Japonya; insanları, dili, edebiyatı, sanatı, tarihi. Ve Japon hassasiyetinden çok etkilenmiş biri olarak, son derece önemli şeyleri basit bir şekilde dile getirmeye çalışıyorum. Zen veya Japon şiiri hakkındaki kitaplarımı okumuş veya Japon estetiği hakkındaki teorik çalışmamı incelemiş olanlarınız, geniş kapsamlı ve çok güçlü

Devamı 24. sayfada

California Graduate Insti

Founded in 1968

The Nation's First Independent Graduate School of Psyc
Psychoanalysis and Marital & Family Counseling

Are You Thinking About Your Future?

Car Psychoth Car

OF INDIA

AOKE COMPACT DISCS

Along

RAOKE

of Popular Film Hits of ...
Asha Bhosle • Mohammed Rafi •
Mangeshkar • Geeta Dutt •
s of The Nineties

nformation, Please Call:
) • Fax: (701) 234-0048

sale Inquiries Welcome

USIC OF INDIA, INC.
rgo ND 58102-0397 USA
he Best in Karaoke
ality - Beware of Pirated CDs

Ölü Dil Profesörü

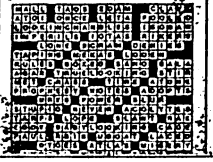
18. sayfanın devamı

duyguların, metafiziksel düşüncelerin ve tüm duygu ve düşünce evreninin sadece on yedi mükemmel heceyle anlatıldığı *haiku* şiir sanatını biliyordur. Bu şiirler Japonların *mono no aware* dediği şeye dayanır. İşlerimi önceden bilenlerin bu terimden de haberi vardır; nuansını İngilizce'de tam olarak oturtmak çok zordur ancak şöyle denilebilir: "Kendi özlerinin özsüzlüğünden gören kişinin varoluşu ve kısa süren her şeyin arasındaki geçiş sırasında sadece zihnin/kalbin gelişimi her şeyin varoluşundan içgüdüsel olarak algılanarak tanımlanan bir güzelliğin algılanmasından kaynaklanan, fenomenolojik olarak hissedilen hüznün ortaya çıkarttığı transandantal estetik bir haz." Roth'un vefatı da bende aynı duyguyu, *mono no aware*, yaratıyor. Bugün Profesör Roth'un ölümü için ağlamıyorum çünkü biri *mono no aware*'yi hissetti mi, artık orada gözyaşı olamaz. Yas şiire dönüşür. Gözyaşları *haiku*'ya dönüşür. Ve bu yüzden iş arkadaşım Profesör Leopold A. Roth'un anısına bu şiiri size sunmak istiyorum. Sizi şiiri entelektüel olarak değerlendirmemeniz, edebi bir eser olarak talep ettiği üzere onun dünyasını hissetmeye çalışmanız konusunda uyarıyorum. Yukarıdaki kelimeler değil, esas bu şiir benim gerçek methiyemdir. Esas ilham kaynağı profesör olduğu için ben değil, o övgü almalıdır. Bu transandantal şiirsel dönüşümün ben sadece bir parçasıydım. Bir bilim adamı ve tercüman olarak, ayrıca bu duyguların İngilizce'ye çevrilmesinin de zor olduğunu belirtmek zorundayım. Sadece *mono no aware* değil, güzelliklerin çoğu ve orijinal on yedi heceden beşi, ne yazık ki tercüme sırasında kayboldu:

Şşşş
Hey yaşlı göl
Bir kurbağa atlıyor
Roth!

— —

Solution to last week's Puzzler, 'Looking for Love'

B. Kamasutra
(Intentio Auctoris)

Mozolenin içindeki sessizliğin mükemmel olmasını; kalbi büyüleyen melodik bir sessizlik, tüm dünyevi gürültüleri bir kenara atan, gökyüzünden gelen bir sessizlik, dünyadaki diğer sessizliklerden çok farklı huzur dolu bir sessizlik olmasını istiyorum.

Şah Cihan'dan Üstat Isa'ya,, Romulus Arnor'un içinde,
Aşka Anıtlar

Yalnızım. Bir rehberim, danışmanım yok. A. TERCÜME yok, B. YORUM yok. Ölümün ucu açıktır. Talepkâr bir ifadesizliğin boş sayfalarını oluşturmaktadır. Roth metinde sonsuz bir boşluk bırakmış. Aşk hakkındaki defterlerin geri kalan işaretlenmemiş sayfalarının temsil ettiği boşluğu o olsa nasıl doldururdu? Aynen toprak öbekleri gibi cenazesinde üzerine boşalttığımız kelimelerden hangisini şimdi burası ve son arasındaki boş sayfalara yazı olarak geçirebilirim ki? Hepimizin her gün kendimize sormamız gereken bir soru var: Ne söylemeliyim? Evrenin temel sessizliğini hangi seslerle, hangi inilti veya mırıltılarla bölmeliyim? Hiçbir şeyin saf beyazlığını hangi siyah harflerle, hangi yazı veya dille kirletmeliyim?

Ben çocukken babam yatmadan önce bana bir hikâye anlatırdı: "Ben çocukken" diye başlardı babam ve bana kendi köyünde yaşayan ve hiç konuşmayan bir adamın hikâyesini anlatırdı":

> Bazıları yaşlı adamın çocukken bir yemin ettiğini ve sessizliğinin dini bir uygulama olduğunu, bu sessizliğin onu kutsal bir adam yaptığını söylerdi. Bazıları da sessizliğinin saçmalıktan başka bir şey olmadığını, adamın dilsiz olduğunu, sessizliğinin bir özür olduğunu söyler ve ona gülerdi. İnsanlar yaşlı adamın sessizliğinin ne ifade ettiği konusunda tartıştılar. Bir süre sonra adam hastalandı ve ölmek üzereydi; onu bir guru olarak görenler, diğerlerine sessizliğin karşılığını aldığını kanıtlamak için, ölmeden önce bir şey –herhangi bir şey– söylemesi için adama yalvardılar. Tartışmanın her iki tarafından da pek çok kişi, yatağının etrafına toplandı ve beklemeye başladı. Biri, "Konuş Guru-ji" diye bağırdı, diğerleri de, "Konuş. Konuş" diye bağırmaya başladı. Daha sonra aniden, tam ölmeden önce, son nefesini verirken, dudaklarından usulca bir kelime döküldü: "Şşşşş." Ses o kadar yumuşak ve alçaktı ki onun dilsiz olduğunu düşünenler böyle düşünmeye devam ettiler. " 'Şşşşş' bir kelime değil, bu konuşmak değildir" dediler. Köyün doktoru da katıldı: "Sadece iç geçirdi, ölümün sesi, anlamsız bir ses." Ama bu "Şşşşş", yeminine inananların inanç ve bağlılığını güçlendirecek kadar yüksekti. "Şşşşş, konuşmayın anlamına gelen bir kelimenin emir kipinde ikinci çoğul şahıs çekimidir" dediler ve köyün bilgesi katıldı: "Bu felsefi bir yol; hem metafiziksel bir teori hem de ahlaki bir ilkedir." Herkes bu sessizliğin nedenini anladığına inanmıştı.

Aslında komik bir hikâyeydi; benim, "E peki hangisiymiş?" diye sormam ve babamın "Şşşşş" diye yanıtlaması hikâyeyi daha da komik kılmıştı. Bu cevaba gülerdim ama öte yandan bu hikâye canımı sıkardı. Yaşlı adamın sessizliğinin gerçek sebebini öğrenmek isterdim. Ve işte şimdi yine aynı şey başıma geldi: *Kamasutra*'nın son üç kitabında Roth'un çevirisinin ve yorumunun sessizliğinin anlambilimiyle uğraşıyorum. Bu sessizliği nasıl düzelteceğim, nasıl yorumlayıp değiştireceğim? Bu sayfadan çok rahatsızım, kendimi teşhir edilmiş hissediyorum ve bilincim yerinde. Sayfanın en altında, dipnotlarda olmak istiyorum.[1]

1. Evet, sonunda. Burası daha iyi. 8 puntoyla korunmuş, sayfanın en altında rahat bir biçimde dinlenirken kendimi daha güvende hissediyorum; yazı burada daha mütevazı, alan daha rahat. Burada daha açık konuşabiliyorum. Edebi vasiyetini uygulayan kişi olarak görevlerim, Roth'un postalarını ayırıp, kütüphaneden aldığı kitapları iade etmenin, kedisini besleyip, kişisel eşyalarını Kurtuluş Ordusu'na bağışlamanın ve (Profesör Planter ve Siegel'ın tüm gözümü korkutma çabalarına karşı direnmeye çalışırken) el yazmasını düzeltmenin ötesinde Roth'un yaşadığı ve öldüğü Augean ahırı temizlemeyi ve toplamayı da kapsıyordu. Bu işler karşılığında aldığım ödül, tesadüfen, Dr. White-Roth'un, "Hindistan, sevgi veya seksle ilgili tüm kitaplarını" bana bağışlaması oldu.
Hocamın cenazesini takiben işteki ilk günüme, ofisteki çöpü, değersiz veya ölümünden sonra önemsiz olarak gördüğüm her şeyi içine koyacağım büyük karton bir kutuya boşaltarak başladım: Uzun süredir ortalıkta gezinen küçük kedinin artıkları, çok fazla kullanılmış kâğıt mendil, buruşturulup fırlatılmış Viceroy paketleri ve çok fazla sayıda izmarit, iki boş Bombay cini şişesi ve herhangi bir profesörün çöpünde bulabileceğiniz olağan şeyler (notlar, raporlar, kâğıtlar, alınan mektuplar vs); bunlar arasında üzerlerinde yazılar bulunan gül renkli parçalanmış kâğıtlar olduğunu fark ettim. Cin şişesini bir kenara çektiğimdeyse, diğer bir kâğıt parçasını gördüm; kutuyu çıkardım ve altında daha fazla olduğunu fark ettim; alıcının öfkesi veya acısı veya hayal kırıklığı veya mutsuzluğu veya sevgisi nedeniyle yırtılmış bir mektubun parçalarıydılar.
Dikkatli bir şekilde kutuyu alt üst edip, metodolojik olarak metnin geriye kalan parçalarını aradıktan sonra, parmaklarımla kâğıtları düzleştirdim ve tahminen bir zamanlar tek parça halinde okundukları masanın üzerine yerleştirdim. Aynen bir yapboz gibiydi. Çocukluğumdan beri yapboz yapmaya çalışmamıştım. Daha önceden de bahsettiğim gibi, annem ölmeden önce hastanedeyken, yapbozun aklını dağıtmaya yardımcı olduğunu söylerdi. Önümdeki parçalara bakarken annemin bana yapbozları anlattığını hatırladım. Çok çeşitli renk ve şekillerdeki parçaların yavaş yavaş mükemmel bir görüntüyü oluşturacak biçimde bir araya geldiğini hatırladım: Botticelli'nin *Venüs'ün Doğuşu* tablosu örneğin. Çektiği acılar ve baş dönmesi bir yana, annem gülümseyerek, "Hadi tatlım. Hadi Nangi, buraya, yatağa otur. İşte benim oğlum. Tatlı oğlum. Şimdi şu tablayı yakına getir. İlk yapacağımız iş parçaları ters çevirmek. Aferin. Bunu yaparken bir yandan da kenarları düz olanları ayıracağız. Onlar sınırı oluşturuyor. Onlar resmin çerçevesi. Onları bulunca kenarları elde edeceğiz." Gül renkli kâğıdın üzerinde yazı olmayan her bir parçasını ters çevirirken, kenarları düz olan yirmi iki parça buldum; bunlardan üçü köşelerdi ve birinin üzerinde imza vardı: "Lalita."
"Aferin tatlı oğlum benim" diye devam ederdi annem, beni öpmek için ara verdiğinde.

Aldığım bir paket sayesinde beşinci ve altıncı defterlerin boş sayfalarından kurtulabildim. Roth'un edebi mirasını yerine getirmekle yükümlü kişi olarak görevlerimden biri de, gelen mektuplarına bakmak ve bunları atmak veya uygunsa mektubu gönderen kişiye Roth'un vefatını haber verecek bir cevap yazmaktı. Bölüm Sekreteri Nora Naper, Roth'un postalarını bana uzatırken, her zamanki gibi, "Kediden kurtulmamız lazım" dedi ve kıyamet alameti gibi ekledi: "Kanun böyle." Düşük faizli kredi kartı başvuruları, birkaç tane hayat sigortası başvurusu, Deepak Chopra semineri broşürü, Hint medeniyeti hakkında (kapağında Tac Mahal'in fotoğrafı bulunan) bir ders kitabının ücretsiz kopyası, Delhi'deki Yüksek Mahkeme'den gelen dördüncü mahkeme celbi, haftalık *Love Lives! Bir adet Maranatha*

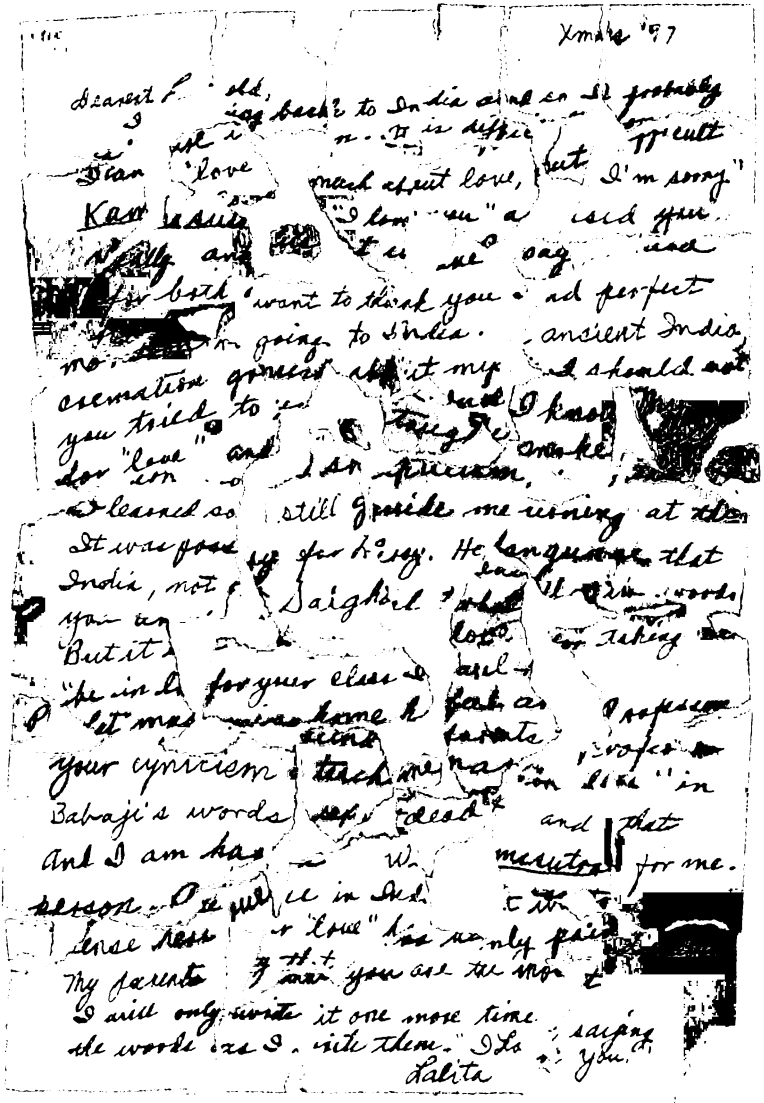
"Şimdi aynı renkli parçaları bir araya getir. Pek tabii, yan yana olması gerekenleri bul: mesela üzerlerinde yaprak bulunanlar. Bak burada üzerinde altın renkli saç olanlar var; onlar birbirlerine uymaz, demek ki onları bağlayan başka parçalar var; saçlar kadın suratının yanında olmalı. Bak işte gözü, işte ağzı. İşte elleri. İşte bir kıvrım; hangi kıvrımı bilmiyorum ama derisinin rengine benziyor, değil mi?"

Mektubun, iki insan arasındaki ilişkide bulunan, bu iki kişiden birinin edebi çabalarıyla gerçekten gerçeğin temsiline dönüştüğü, dünyadaki et ve kandan kâğıttaki mürekkebe dönüştüğü, tamamlanmamış bir aşk hikâyesinin iki kahramanı arasındaki ilişkinin dramatik gerilimine estetik bir çözüm sağlama potansiyeli olduğunu hissettim. Hikâye sona ermişti ama bitmemişti; sonu yoktu.

Annemin tavsiyelerini dinleyip, mektubun kenarlarını bulurken, imzayı sona, "Sevgili" yazan parçayı üst sol köşeye yerleştirdim; bir dairenin kesitleri olduğunu düşündüğüm bazı yapboz parçaları gördüm; yapbozun beş parçasını bir araya getirmemi sağlayan bir eğri çizgi; bu daireyi tamamlamaya çalışmaya karar verdim. Daire mektubun alıcısının cin içtiği bardağın altını gösteriyordu.

Annem, "Venüs" derdi, "Roma aşk tanrıçası. Denizden doğmuştur. Ne kadar güzel değil mi?" Dedem ve büyükannem, kendileri Musevi oldukları için annemin de bir Musevi mezarlığına gömülmesini istiyorlardı ve bedeninin yakılıp, küllerinin okyanusa savrulması yönünde her şeyi planladığını öğrendiklerinde çok üzüldüler. Bunun da Hintli biriyle yaptığı sapkın evliliğin kötü bir sonucu olduğundan emindiler. Sevginin ve aşkın doğduğu elementin içinde kaybolmak istemenin oldukça tatmin edici fiziksel bir gereksinim olduğunu anlıyorum. Cenazesinden sonra babam beni Gwalior'daki bir okula gönderdi; Hindistan'a annemin saklamam konusunda ısrar ettiği bir yapboz parçasını da götürdüm. Dedem ve anneannemle de bir daha görüşmedim.

Kayıp parçalar ve belirsiz kenarların yanında, bir sevgilinin diğerine yazdığı mesaj yapbozunu bir araya getirmek için elimden geleni yaptım. Sanırım bu metin, bu aşk hikâyesinin anlaşılması açısından o kadar büyük önem taşıyor ki, kahramanlarla ilgili kişisel duygu ve düşüncelerimin etkisiyle mesajı bozacağım veya yok edeceğim endişesini taşıdığımdan mektubu okumaya veya anlamaya çalışmaya karşı direniyorum. Bu yüzden, editöre ait bir notu veya dipnotu, psikolojik analiz veya edebi bir eleştiri olmaksızın buraya metnin orijinalini koyuyorum.

Xmas '97
Dearest [illegible],
[illegible] back to India and so [illegible] probably
[illegible] it is difficult
Dear love much about love, but I'm sorry
Kasturi "I love you" and used your
really and it is me say and
for both want to thank you and perfect
no going to India. ancient India
cremation ground it my I should not
you tried to and I know
for "love" and [illegible] make,
learned so still guide me using at the
It was for by. He language that
India, not Jaighal [illegible] woods
you to But it [illegible] love. taking
"be in for your else
let me home
your cynicism teach me
Babaji's words and that
And I am has for me.
reason. full in
these "love" has only pain
My parents you are
I will only it one more time
the words are I with them." I saying
you.
Lalita

Mission News, çiçekçi faturası, yeni Chateau d'Amour Rosé şampanyasının geldiğini bildiren, bir içki dükkânın afişi, Indrajit in Puri isimli birinden gelen parayla ilgili telegram, Romulus and Rowley Puzzles and Games şirketinden gelen bir suçlama mektubu, University of Chicago Press'in editörü David Brent'ten gelen bir ret mektubu ("*Kamasutra*'nın tercümesiyle ilgili öneriniz 1998 için oluşturduğumuz listeye uymamaktadır. Size Hintli bir yayıncıya başvurmanızı tavsiye ediyoruz") ve teslimatı sonucunda benim de kurtulduğum, Indiana'dan gelen manila zarfı. İçinde *Kamasutra*'nın Beşinci ve Altıncı Kitaplar'ındaki boşlukları dolduracak kelimeler olduğu için beni metinsel anlamsızlıktan kurtaran malzemeler bulunuyordu; Clef Notes Publishing Company'nin editöründen bir yazı ve Roth'un *Kamasutra*'yı okuma konusunda rehber olsun diye şirkete gönderdiği, kayıp kitapların özetini içeren, el yazmasının bir örneği vardı.

Clef®Notes

B.F. Rehatsek,
Editör
Clef®Notes and Study Guides
924 Hillegass Way
Leesville, Indiana 60852

30 Aralık 1997

Sevgili Profesör Roth,

Editoryel kadromuz oybirliğiyle, yayın listemiz için, sadece seçtiğiniz kitap nedeniyle değil, aynı zamanda bu özette kullanılan yöntem, dil ve eleştirel yaklaşımı da uygun bulmadığından, *Kamasutra* çalışma kılavuzunuzu size iade ediyoruz. Yasal görevlilerimiz ayrıca, tescilli ticari markalarımız olan

Clef®Notes logosunu ve Clef®Notes ismini ve diyagonal tasarımını kullanmanızın yasal olmadığı ve bizim yazılı iznimiz olmadan bu gibi tescilli ticari markalarımızı tekrar kullanacak olursanız size dava açacağımız konusunda da sizi uyarmamı söylediler. Amerikalı öğrenciler tarafından bilinen ve saygı duyulan, Clef®Notes logosu veya Clef®Notes isminin ve/veya diyagonal tasarımının bulunduğu, sizin veya asistanlarınız veya temsilciniz tarafından düzenlenmiş, tüm belgeleri lütfen yok ediniz.
Her ne kadar sunumunuz ilgimizi çekmemiş olsa da, eğitmen kurulumuzun üyelerinden, Clef®Notes'un seçilmiş Hint klasikleri çıkarması konusunda bizi teşvik eden Las Vegas Üniversitesi Profesörü M. T. Nanerjee, size, sizi sadece Dr. Bannerji'nin tavsiye edeceği bir projede, örneğin *Mahabharata*'nın dipnotları üzerinde çalışmak için görevlendirmemiz durumunda sizden bir yazı örneği rica ettiğimizi bildirmemi söyledi (ancak bu teklif bu noktada şarta bağlıdır ve yazılı olsa bile sözleşmeye dayalı sonuçlara tabidir).

100,000 satır içeren Sanskritçe on iki cildin önerilen Clef®Notes Klasikleri için basit ve anlamlı (ancak öğrencileri heyecanlandıracak) olarak düzyazıya çevrilmesinin oldukça zorlayıcı bir görev olduğunun farkındayız. Dr. Banerjee çok yoğun iş programından zaman ayırarak size bu anahatları gönderdi: Konu Özeti (25 sayfa), Ana Karakterler (ve özellikleri) (4 sayfa), Hint Tarihi ve Kültürüne Bakış (3 sayfa), Sanskritçe ve Yerel Dillerde Hint Edebiyatının Gelişimi (3 sayfa), Hint Dininin Doğası ve İşlevi (1 sayfa), Mahabharata'nın Anlamı, Yapısı ve Tekniklerinin Kritik Analizi (2 sayfa), Makaleler İçin Örnek Soru ve Fikirler (3 sayfa), Kitap Tavsiyeleri (1 sayfa). Giriş sayfası, telif hakkı ve ticari marka uyarı sayfası ve diğer Clef®Notes kitaplarının listesiyle birlikte toplam 48 sayfa ediyor ve sonunda "Öğrenci Notları" için 2 sayfa klasik boşluk bırakılıyor.

Dr. Bannerji ayrıca, çalışmanıza bir örnek teşkil etmesi için, (sizin de bildiğiniz gibi *Mahabharata*'nın bir bölümü olan) *Bhagavadgita*'ya bir çalışma kılavuzu hazırlayarak işe başlamanızı tavsiye etti, ki redaksiyon kurallarını saydığımız metinde belirtildiği üzere, yaklaşık on iki kelime (on beşten fazla değil) olmalıdır. Örnek olarak, (tüm Kuzey Amerika'daki üniversitelerdeki öğrenci yurtlarına verilmek üzere Gideon Society tarafından seçildiğini belirtmekten gurur duyduğum) Clef®Notes İncil'indeki on altı kelimelik sinopsise bakabilirsiniz.

Ekte, masrafları tarafımızdan karşılanmak üzere, bize ilettiğiniz özeti bulabilirsiniz. Lütfen ilerideki tüm yazışmalarınıza S.A.S.E.'yi eklemeyi unutmayınız.

Şimdiden iyi seneler.

B.F. Rehatsek
Editör
B.F.R.: rfb Ek

18

Dördüncu Kitap, hem karısını hem metresini büyük bir tutkuyla seven bir adamın başına gelabilecek olası sorunları sıralayarak son bulur.

BEŞİNCİ KİTAP

"Zina Yapanların Diğer Erkeklerin Karılarını (ve Kızlarını) Baştan Çıkarma Rehberi" aşkın on aşamasıyla başlıyor. Arzu tatmin edilmediği sürece, tutkulu özlem sadece güzel bir kızın görüntüsüyle bile oluşabilir; âşık olan kişi neredeyse ölümle yüz yüze gelene kadar da giderek artacaktır. Tüm yazarlar zinanın bir suç olduğu görüşünde olsa da, eski metinlerin bilgili yazarları âşık ve sevgilinin doğru ve yanlış kavramının yok olmasını aşkın evrensel bir sembolü olarak kabul etmekte ve buna göre yargılanmaları gerektiğini düşünmektedirler. Sadece parasal amaçlarla, casusluk için, profesyonel ayrıcalıklar veya terfi veya sadece kendine veya arkadaşlarına yapabileceğini kanıtlamak için zina yapmak büyük bir suçtur; ancak zina âşık olunduğu için yapılmışsa sadece yanlış bir davranıştır; aşk ne kadar büyükse suç unsuru o kadar azdır. Bazı yasal makamlar bu hareketin altında yatan amacı suçu yargılarken dikkate almaz; ancak çoğunlukla, insan doğasını anlıyorlar ve anlayışlı davranıyorlarsa, cinayet ve zina vakalarını yargılarken amacın çok önemli ve konuyla ilgili olduğunu bilirler. "Zina yapanın amacı, aynen bir şairin edebi kompozisyonunu yargılarken olduğu kadar, bu davranışın yorumlanmasıyla ilgilidir. Evli olup başka birine âşık olan erkekler veya diğer

19

bir erkeğin karısına âşık olan erkekler için *Kamasutra*'da baştan çıkarma sanatı ve bilimi açıklanmıştır. Yöntemler kişisel çıkarlar için kullanılmamalıdır. Bu tekniklerin uygulanmasının sonucunda elde edilecek başarı baştan çıkaranın zekâsına bağlıdır. Erotik hikâyeler anlatma ve bunlar hakkında yorum yapma becerisine, bu hikâyelerin anlamını açıklama ve eski aşk şiirlerini kendi arzu nesnesin konuştuğu aradile tercüme edebilme yetisine sahip olması gerekmektedir. Zina yapan kişi eğer evliyse, evinde arzu edilen kadının davet edildiği bir parti düzenlemelidir. Kadını oyun oynamak için davet etmeli; ve bilmediği bir bölgeye giderken kendisine eşlik etmeyi teklif etmelidir; bu yerin gizemiyle kadını baştan çıkarmalıdır. Zina yapan kişilerin onların adına konuşan, kıza onun söylediklerini yorumlayan, hatta kıza zina yapmak isteyen kişinin yazdıklarını, kıza olan aşkını dile getiren yazıları gösteren bir aracıdan tutmaları gerekmektedir. Beşinci Kitap'ın sonunda yapay penis ve diğer cinsel haz aletlerinin tanımlanıyla birlikte harem hayatı anlatılıyor.

ALTINCI KİTAP

"Hayat Kadınının Elkitabı", bir kadının hayattan isteyebileceği, cinsel tatmin, bir erkeğin hayranlığı ve finansal güvenlik gibi her şeyi elde etme potansiyeline sahip olan, yüksek sınıfa dahil bir hayat kadını olmanın avantajlarını anlatarak başlıyor. Bu gibi bir potansiyeli kullanmak için, kadının *Kamasutra*'da anlatılan tensel aşk sanatı ve bilimini oldukça iyi bilmesi gerekmektedir. Kadın

20

uygun bir âşığı kendine çekmek için çalışmalıdır; güçlü, atletik ve idealist olan genç, yakışıklı erkekler iyi bir seçimdir; ayrıca şehirli, bilgili ve kültürel çalışmalara kendını adamış yaşlı erkekler de. Ancak bu yaşlı erkeklerin evli olması gerekmektedir; aksi halde hayat kadınını sahipleniriler ve başka müşteri bulma olasılığını zayıflatırlar. Potansiyel âşığı kandırmak için kadın ilk önce ilgisiz davranmalı, kendisine dokunmasına yavaş yavaş izin vermelidir. Erkekler çok çabuk elde ettikleri kadınlara karşı ilgilerini kısa sürede kaybederler. Bir baştan çıkarıcı olduğunu hayal etmeli, cinsel aşk temelinde bir öğretmen olduğunu; şehvetli ilişkilerde karar verme yetkisinin onda olduğunu düşünmelidir. Kadın erkekten kendisine erotik hikâyeler anlatmasını istemeli ve anlamamış numarası yaparak kendisine ne anlama geldiklerini anlatmasını istemelidir. Espirilerine gülmeli, iş ve ev hayatındaki zorluklardan bahsederken kadının gözleri yaşarmalıdır. Erkek kadın yanında olduğunda daha genç ve erkeksi, daha bilgili ve zeki olduğunu hissederse, kadına kolaylıkla mücevher ve diğer hediyeler verecektir. Kadına olan duygusal ve cinsel bağlılığını daha da fazla artırmak için, kadın erkeğe onun için arkadaşlarını ve ailesini karşına aldığını söylemelidir. Daha önce her ikisının de gitmediği bir ülkeye birlikte seyahat etmek çok etkili bir stratejidir. Böylece kadın âşığını daha kolay kontrol edebilecektir. Erkeğin ihtiyaçları karşılandıktan sonra, kadın erkeğini daha kolay kontrol edebilecektir. Bir hayat kadını âşığından kurtularak, daha güçlü, daha heye-

21

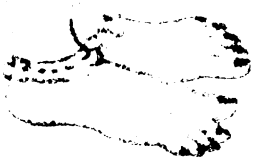
can verici ve onun cinsel, sosyal ve duygusal ihtiyaçlarına daha iyi karşılık verebilecek bir diğerine geçmek istediğinde, mamasının (genelevin sahibinin) ona iş yaptırdığını söylemesi gerekmektedir. Daha sonra fikrini değiştirirse diye, âşığından ayrılırken acele etmemelidir. Altıncı Kitap'ın sonunda ticari bir girişim olarak aşkta finansman, pazarlama, reklam ve defter tutmayı anlatılıyor.

YEDİNCİ KİTAP

Kamasutra'nın son kitabı daha çok bir yemek kitabı. Ve oldukça geniş kapsamlı kozmolojik, farmazotik ve sihirli tariflerle formüllerini gizli teknik terminolojilerinin sözcük bariyerleri izin vermese de, tariflerin seçiminde tensel aşka karşı tutum oldukça açık. Kitap iki bölüme ayrılmıştır; birincisi bir kışının kendisini çekici hale getirmesinden, diğer bölüm ise iktidarsızlık ve finjitliktan bahsetmektedir. İkinci bölüm penisi büyütmek veya küçültmek ve vejinayı ıslatmak için yöntemler içermektedir. Yapay penisler ve vibratörler de anlatılıp değerlendirilmektedir.

SONUÇ

Kamasutra'nın sonunda, Vatsyayana bu seksoloji kitabını, kendisinden önce gelen profesörlerin dağınık öğretilerinden derlediğini açıklamaktadır. Öğrencilerine her zaman duygularının farkında olmalarını, âşık olmakla birlikte gelen risklerden uzak bir biçimde tutkusuz aşkı tatmalarını tavsiye etmektedir.

C. Ölü Bir Dilde Aşk
(İntentio Lectoris)

17) Anlatıcı dışında, kitaptaki ana karakterleri sıralayarak kısaca anlatınız; bu karakterlerin yaptıklarını ve söylediklerini anlattığımızda aslında anlatıcı hakkında nasıl bilgiler elde ettiğimizi açıklayınız.

18) Yazar ve anlatıcının karakterleri arasındaki ilişkiyi anlatınız: Bu iki kişi hangi açılardan aynı? Hangi açılardan farklı? Bu benzerlik ve farklılıklar metnin anlamını nasıl değiştiriyor?

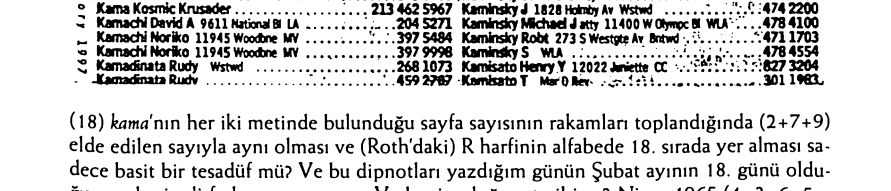
"Çalışma Soruları ve Makale Konuları",
Clef®Notes ve *Tristam Shandy* Çalışma Kitabı

Roth'un amacı sadece *Kamasutra*'yı tercüme etmek değil, kendi hayatındaki olayları bu eski metni anlamak ve eski metni kullanarak kendi hayatındaki olayları anlamak için bir tefsir oluşturmaktı. Böylece, editörlük kuralları gereği, aşk hakkındaki Sanskritçe el yazmasının bitmemiş bölümlerinin içeriğinde (önceki bölümlerde) belirttiğim gibi, Roth'un izlediği yol nedeniyle tefsir edici bir varoluşa dönüşen hayatın bitmemiş hikâyesinin içeriğini size sunuyorum.

Vatsyayana'yı açıklamak için Pralayananga ve Yasodhara'ya danıştığım gibi, Roth hakkında bir şeyler söyleyebilecek insanlarla, şahsen veya Roth'un metinlerinden tanıdığım bilgi sahibi kişilerle iletişime geçtim. Bu karakterler bilerek veya bilmeyerek, açık veya daha gizli saklı tefsirleriyle, Roth'un hayat hikâyesini tamamlıyor, onun maneviyatını ve mesajını iletiyorlar.

Kamasutra'yı anlayabilmek için Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'ten bilmediğim kelimelere baktığım gibi, şahsen tanımadığım kişilerin isimlerini –Mary MacDylan (Maranatha Mission for Divine Love'dan) ve Jock Newhouse (kayıtlı değil)– bu kişilere ulaşınca eski metnin modern tefsirini daha tam ve iyi anlayabileceğim umuduyla Los Angeles telefon rehberinde aradım.[4]

4. Los Angeles telefon rehberinin (Los Angeles: Pacific Bell, 1997) Monier Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'le sayfa sayısının aynı olması (1359) sadece basit bir tesadüf olabilir mi? Sözlükte en son *kama* sözcüğüne baktığım için sadece meraktan, *kama* sözcüğünün bulunduğu 279'uncu sayfaya rehberden bakarak aşağıdakileri buldum: (1)
Her iki kitabın sayfa sayısını oluşturan rakamları toplayınca (1+3+5+9) çıkan sonucun

(18) *kama*'nın her iki metinde bulunduğu sayfa sayısının rakamları toplandığında (2+7+9) elde edilen sayıyla aynı olması ve (Roth'daki) R harfinin alfabede 18. sırada yer alması sadece basit bir tesadüf mü? Ve bu dipnotları yazdığım günün Şubat ayının 18. günü olduğunun da şimdi farkına varıyorum. Ve benim doğum tarihim 3 Nisan 1965 (4+3+6+5 = 18!), olduğu için Roth ve *Kamasutra*'yla bağlantım var. Tüm bu proje bana, şunu öğretti: Gerçek hayatta her şey "sadece tesadüf"tür; olayların art arda sıralanmasıyla rastgele oluşan tesadüfi, anlamsız kalıplar, projeksiyon (bazen bilinçli bazen bilinçsiz olarak) yoluyla, ancak nedensel, anlamsız ilişkiler olarak görülür. Ne var ki bir kitapta, hiçbir şey "sadece tesadüf" olamaz; her olay (her bir karakter, her bir imge, her bir kelime), kitabın

Bu insanlar hakkında daha fazla bilgi edinmemin bir amacı daha vardı: Bu kişilerden birinin Leopold Roth'u öldürmüş olduğuna dair şüphem.

Theresa Berkeley

Roth'un ölümünden sonra, Dr. Nilkanth Gupta, öğretmenimin halefi olarak üniversitedeki Hint Araştırmaları Bölümü'ne kimin atanacağını düşünürken, benimle temasa geçti. Sanırım Dr. Gupta, *Indian American Mirror*'a cömert bir biçimde benim aboneliğimi ödediğinden ötürü, Güney Kaliforniya'daki Hint topluluğunun kültürel faaliyetlerine dahil ederek, beni ve Hindistan'ı yeniden bir araya getirmeyi istiyordu. (Ayrıca benim güvenimi kazanarak, üniversitede Roth'un yerini almak için başvuran kişilerin etnik kökenleri ve politik eğilimleri hakkında kendisine bilgi verecek bir kaynak olmasını istiyordu.) Gazetenin 4 Şubat 1998'deki baskısında yer alan aşağıdaki habèr beni şoke etti:

Maya Blackwell

Kendisinin ölüm ilanını bulamadım. Sırıtarak Bayan Blackwell'den "aşkın diğer bir kurbanı" olarak bahseden Profesör Planter bana her şeyi anlattı: Kendisi Sevgililer Günü'nde, şiirsel bir biçimde ve kesinlikle tesadüfi olmaksızın intihar ederek "aşkın onuncu ve son aşaması"na ulaşmış. Aynen operadaki Lakmé gibi, zehir içmiş. Romantik bir bitki değil ancak endüstriyel boru açıcı olarak kullanılan Pipe Dream solüsyonu. Planter, Blackwell tamamen Roth'tan bahseden, ikisi arasındaki "mükemmel aşktan", Hindistan'da yüzyıl-

yazarının bilinçli olarak tasarladığı anlamlı ve gerçek bir bağlantının oluşması açısından önem taşımaktadır. Her şey, yazılan veya söylenen her kelime, sadece diğer şeyleri tanımlamak ve diğer şeyler tarafından tanımlanmak, eşzamanlı olarak açıklanmak ve açıklanılmak için var olmaktadır. Gerçekte var olmayan bağlantıları kurgulamak yerine biz, yorumlayıcılar olarak, gerçek veya değil, bir evren yaratıp, sürdürüp ve yok ettikleri logosu anlamak ve mevcut bağlantıları bulmak istiyoruz. Gerçekten de bir Tanrı, dünyayı bir amaç için yaratan bir Tanrı varsa veya sadece tesadüfi bir hayat yerine, bu yapılandırılmış bir romansa, beni amprik ve tesadüfi bir varoluştan fiili olarak yapılandırılmış veya dinsel olarak önemli bir varoluşa gönderecek geleceği gösteren on sekizleri, oktodesimolojik fenomeni arardım. Ancak Tanrı yok ve ben bilimsel, kritik bir dipnot yazıyorum, bir romans veya vaaz değil. Bu yazıklarıma kendim de şoke oldum. Giderek Leopold Roth'a benzemeye başladım.

AROUND THE STATES - INDIA

India

njab,
pected
1 'indigenous explosive
e instance of Pakistani
erati'es in India.
it was not the handiwork
ilitants. "It is in no way
jab militants or Sikh mili-
d.
ie device was probably
l carrier when it went off

II POST
3 PULLOUT INSIDE

Ordering Indian
slans to Leave
GTON: a US State De-
icial, March 14, pleaded
f any Government order
o physicians to leave the

Department's knowledge of
which caused panic among
dian and 15,000 Pakistani
; he expressed surprise
ate on the topic in India's
See US, A 13

Gwalior'da Amerikan Terörist Serbest Bırakıldı

Yeni Delhi- Dışişler Bakanlığı'ndan ismini açıklamayan bir yetkili bugün, Hint-Amerikan ilişkilerini geliştirmek için iyi niyetli bir girişim olarak, Terresa Barklee isimli bir Amerikalının, casusluk, terörizm, ihanet ve diğer benzer suçlar yüzünden yattığı Gwalior'daki Sindhia Cezaevi'nden serbest bırakıldığını açıkladı. Cezaevinin Müdürü ve Gwalior Bölgesi Cezalandırma Bakanı Bay P.K. Bahadur, gazetecilere, "Hindistan'da, Amerika'dan farklı olarak, cezaevinin amacının insanları cezalandırmak değil, doğru yolu bulmalarını sağlamaktır. Mahkûmla yüz yüze görüştüm ve bir daha Hindistan'a giriş yapmayacağına ve suç dolu günleri geride bıraktığına kesinlikle inandım. Bu kararı yüzünden bence kendisini tebrik etmeliyiz" dedi. Adı geçen suçluyla röportaj yapılamamıştır.

Bay P. K. Bahadur Terresa Barklee'yi uğurladı

Washington Apologizes To New Delhi

By Our Correspondent

WASHINGTON: The United States has apologized

UNDER THIS COVE

- Campaign scandal taints Burton.....
- Panelists optimistic on reforms .....
- Indian Ocean states form group.....

lar önce başlayan ve geçmiş hayatları boyunca devam eden aşktan; Durid, Moğol, Vizigot ve Çerkez olarak Agra, Taşkent, Mekke, Pekin, Babil, Hunza, Lhasa, Atlantis ve Salt Lake City'de yaptıkları gibi aşk yaptıklarından bahseden bir "şiir"; geride bir not bıraktığı için polisin kendisini aradığını söyledi. Hayatlarından birinde Assam'ın ormanlarında çiftleşen bir çift kaplanmışlar. Diğerinde, Roth'un reenkarnasyonu Bedlam'da kalan bir kadın ve Blackwell de, gözlerine, kulaklarına, göğüs uçlarına ve cinsel organına sülükler yapıştırarak kadının histerisini iyileştiren zenci bir doktormuş. Romanslarının bin yıl önce "Banaras'ın yanan topraklarında gece yarısı mistik aşk yaparak" Hindistan'da başladığını yazan Blackwell, 1990'da Roth'un Asya Araştırmaları 150B sınıfına devam etmesinin "çok doğal ve açık" olduğunu ve 1998'de öldüğünde "sonsuza kadar" bir araya geldiklerini de belirtmiş.

Planter gülerek, "Polis, Roth'un öldüğünü bilmiyordu" dedi. "Nesillerdir süren aşk hayatlarını inceledikten sonra, bırakılan notta, 'Binlerce yıldır yaptığım her şey gibi bu da senin için. Bir sonraki buluşmamız, beni korkmadan sevebileceğin yerde olacak' diye yazdığı için kadının sadece Roth yüzünden intihar ettiği anlaşıldığından kendisiyle görüşmek istiyordu. Polis notu anlamamış. Polisler şiirleri yorumlamakta pek usta değiller; polis akademisinde sanırım edebi teoriler öğretilmiyor. Polis bana Roth'la nasıl iletişime geçebileceğini sordu, ben de Blackwell'in Roth'la daha üst bir düzeyde birlikte olduğunu söylemedim. Bunu da anlamadı. Mavi üniformalıların espri anlayışı pek yok. Romantik amaçları takdir etmiyorlar ve ölümü edebi bir tema, suçbilimi değil de estetik açıdan daha iyi anlaşılabilecek, forensik değil de felsefi açıdan daha iyi kavranabilecek dramatik bir olay olarak görmüyorlar. Ona kinayeden, mecazdan, dokudan uzak, en ufak bir metafor, önemsiz bir benzetme bile yapmadan, psikolojik veya sosyolojik, felsefi veya dini hiçbir imada bulunmadan, çok yönlülüğü bırakın en ufak bir belirsizliğe bile yer bırakmadan ve semiotik hiçbir titreşim yaratmayan bir dille olayı anlatmam gerekti. Kendisi için en kolay biçimde, sadece fiili bilgileri vererek, 'O öldü' dedim. Detayları cinayet masasındaki dedektif Plato Chan'dan alabileceğini söyledim. İki gün sonra Chan beni arayarak Bayan Blackwell'i tanıyıp tanımadığımı, Roth'la ilişkisinin detaylarını bilip bilmediğini sordu ve intiharının Roth'un ölümüyle ilgili bazı şüpheler uyandırdığını belirtti. Roth'tan artık bıktım. Neredeyse iki ay önce öldü ve ben onun aşk hayatıyla ilgili notlar, mektuplar ve telefon görüşmeleriyle uğraşmak zorunda kalıyorum."

Profesör Christopher Cross

Cenazesinden sonra Profesör Leopold Abraham Roth'un anısına kadeh kaldırmak için, Roth'un geçen sene düzenlediği bir partide tanıştığım Dr. Cross beni içtenlikle, bu gibi bir durum için ikimizin de çok uygun olacağına inandığımız Taj Mahal Restoran ve Mogul Lounge'da içki içmeye davet etti. Cross iki Bombay cin tonik ısmarladığında içki, sigara içmediğimi veya et yemediğimi söyledim.

"Oh, hadi" diye ısrar etti. "Benim de çok içki içtiğim söylenemez.

Ama Leo'yu düşün; kim bilir ne kadar susamıştır. Bu saçma erdemlerinin arkadaşlığınızı bölmesine izin verme. Bu Leo için, senin de çok iyi bildiğin gibi, onun anısına içiyoruz."

Ölmeden önce Leo'yla bir içki, sadece bir tane, içtiğimi hatırlayınca teklifini kabul ettim. Cross araştırmasından bahsederken içkimi yudumladım: 1997'deki çalışmasında, özellikle de Roth'un tavsiyesi üzerine, Güney Asya'da çeşitli meyvelerde görülen salyangoz (Orissa'da *phulphal* ve Gond'da *jaju* adı verilen) *Helix pseudoecsasis* (veya Linean taksonomisindeki adıyla *Capea indica*) hakkındaki çalışmasında, aslında normal olarak adlandırılabilecek salyangozun salyasında hiç de normal veya olağan olarak adlandırılamayacak çok enteresan bir enzim keşfetmiş. Bir yandan peçeteye formüller ve denklemler yazarken bana enzimi anlattı:

"Hermafrodit karındanbacaklının bıraktığı keskin kokulu, gümüş renkli sıvı bir erkeği kendine çekmek hususunda inanılmaz derecede etkili. Salyangozlardan biri diğerinin bıraktığı sıvının üzerinden geçince, 1987'de Shah, Shaw, Singer ve Singh tarafından keşfedilen, sıvıdaki aşır etkili rapturonin ($C_{20}H_{21}O_2$) hormonu karındaki reseptörlerle absorbe ediliyor ve bedeni sadece, masumca bu sıvıyı bırakan diğer salyangoza yönlendirerek onun dışında tüm nörofizyolojik faaliyetleri durduruyor. Kovalayanın cinsel tahrik durumu oldukça tehlikeli açlık yok, korku yok, ani değişiklikler yok, sadece rapturonini absorbe etmek dışında diğer hiçbir şeye karşı istek veya arzu yok. Tüm hayatta kalma mekanizmaları türlerin devamını sağlayacak bu çiftleşme isteği karşısında duruyor. Salyangoz tuzağa düşmüş; rapturonin bulunan sıvının bırakıldığı yol dışında hiçbir yere kıpırdayamıyor, gidemiyor ve bu sıvıyı bırakan dişi veya erkeği bulup onunla çiftleşene kadar sıvıyı takip ediyor. Tabii ki, bu kovalamaca sırasında, her ikisinin de sıvısı birbirine karışıyor. İki prekoital salyangozun birbirine karışmış sıvılarının liksiviasyonunu, tek başına postkoital salyangozun başka bir sıvıyla karışmamış, saf salgısıyla karşılaştırınca, arada çok olağandışı bir fark olduğunu keşfettim: Karışık sıvıda rapturonin yok. Kendime rapturoninin tamamı nereye gitti diye sordum!"

Hormonun yok oluşunu Darvin'in teorisine göre açıklamak yeti-

yor: böylece birbirine karışmış sıvıların bulunduğu yoldan geçen üçüncü, dördüncü veya diğer herhangi bir salyangoz bu sıvılardan etkilenmeyecek, böylece ikiden fazla birbiriyle çiftleşmeye çalışan salyangoz olmayacak ve cinsel rekabet en aza inerken, etkilenme seviyesi en üst seviyeye çıkacak. Rapturonini nötralize edecek bir mekanizma bulunmasaydı, sürekli çiftleştikleri için salyangozlar dünyayı ele geçirir veya (tüm sıvılarda rapturonin bulunsaydı, cinsel istek kurtuluş için gerekli tüm içgüdüleri ortadan kaldırırdı) salyangoz nesli tükenirdi. Hangisi daha kötü olurdu bilemiyorum!"

Neden olduğunu biliyorum; ama olduğunu anlamam için, *ne* olduğunu daha iyi anlamam gerekiyordu. Aynen Roth'un cinayetini çözmek gibiydi! Birbirine karışmış sıvıları analiz ederken, karışımda hermafrodit *Helix pseudoecstasis*'in sevmediği ve absorbe edemeyeceği testosteron ($C_{19}H_{28}O_2$) ve estron ($C_{18}H_{22}O_2$) hormonu mevcut olduğunu fark ettik. Sıvıya ağır aromasını veren şeker ($C_6H_{12}O_6$) ve üre $CO[NH_2]$ seviyeleri nedeniyle, biseksüel rapturonin hormonunun kadın ve erkeklik hormonlarına karıştığını ve sonuçta karbon dioksit, su ve gülme gazı oluştuğunu fark ettim. Kısaca:

rapturonin	şeker	üre	testosteron	estron	karbon–dioksit	su	gülme gazı
$C_{31}H_{28}O$	+ $C_6H_{12}O_6$	+ $CO(NH)_2$	= $C_{19}H_{28}O_2$	+ $C_{18}H_{22}O_2$	+ CO_2	+ H_2O	+ N_2O

Ancak bundan sonra sorumlu maddeyi bulabildim. *Helix pseudoecstasis*'in Shah, Shaw, Singer ve Singh'in metapodyumun ucundaki polipitkik bulboklokal peotpraptoral salgı bezini incelerken gözden kaçırdıkları, daha önceden keşfedilmemiş bir enzim tespit ettim. Enzim bu salgı bezinde üretilerek, (enzimin üretilmesini sağlayan) rapturonin salgılayan kanalın arkasından sıvının içine akıtılıyor, böylece salyangozların neden kendi rapturoninlerini değil de sadece kendisini kovalayan salyangozun rapturoninlerini nötralize ettikleri açıklanmış oluyor. Hormonun yarattığı tutkulu evreden sonra çiftleşerek cinsel olarak boşalan iki salyangozun neden hemen yiyecek aramaya (ardından her zaman bir açlık hissi oluşuyor) gittikleri anlaşılıyor; kendi sıvıları tekrardan rapturonin açısından zengin hâlâ geliyor. Bu pek çok şeyi açıklıyor."

Ama sana bir şey açıklamam, neden bunları anlattığımı açıklamam gerek: Enzimi keşfeden kişi olarak, buna isim verme hakkı da bana ait. Cenazesinden sonra mezun ettiği tek öğrencisiyle birlikte Roth'un favori Hint restoranında otururken, ki bu bence en mükemmel zaman ve mekân, bu harika katalitik enzimi "rotherase" olarak adlandırdığımı tüm dünyaya açıklıyorum. Roth'un adı molluskular gastropoloji tarihine geçecek. Ayrıca *Helix pseudoecstasis*'in İngilizce karşılığı olmadığı için Uluslararası Malakolojistler Derneği'ne bizim şu tatlı ufak sümüklüböceğimize "roth-salyangozu" adını vermeleri yönünde bir öneride bulundum. Gördüğün gibi, Hint salyangozlarının salyalarını takip etmemi sağlayan kişi Leopold'du."

Bana bir seferinde, 'Cinsel aşkı anlamak için bir yol olduğunu düşündüğümden Hint metinlerini inceliyorum; aşktan bahseden bir dil bulmak için. Sen de cinsel aşkla ilgilendiğine göre, her ne kadar salyangozların hermafrodit aşk hayatlarını inceliyor olsan da, neden Hint salyangozlarınınkini de incelemiyorsun ki? Hadi itiraf edelim Chris, ben Sanskritçe metinlerle ne kadar ilgileniyorsam sen de salyangozlarla o kadar ilgileniyorsun. Sadece kendimizle ve seksle ilgileniyoruz. Hindistan'da kendime uygun ve kullanışlı bir ayna buldum" demişti. Benim için Hindistan'dan salyangozları getirtmeye çalıştı ancak başarılı olamadı ama ben doğudaki bir salyangoz çiftliğinden salyangozları getirtebildim. Hepsi Leo'nun fikriydi. Hintli kızın basketçiyle karışmış sıvısı Leo'yu yoldan çıkartmazdı. Sophie'nin sıvısıyla takılır, kendisininkini onunkiyle karıştırmak ona yeterdi. Leopold'un sıvısı da nötralize olurdu."

Yumuşakçalar üzerine çektiği bir vaazdan sonra, Cross sürekli olarak garsona bize içki getirmesini işaret etti –ikinci, üçüncü ve dördüncü içkiler– ve sonunda kafayı bulmuş olmalıyım ki Bombay cin–toniği dolu kadehimi kaldırarak:

"Roth'a, roth salyangozuna ve rotherase'a içiyorum. Sıvılara içiyorum. Evet, insanlar sadece sıvı salgılasaydı dünya daha iyi bir yer olurdu" dedim.

Profesör Cross kalkmadan önce bir şeyler yiyip kendime gelmemi söyledi. Shah Jahan Regal sipariş ettim ve Gwalior Okulu'ndaki yalnız geçen Pazar akşam yemeklerinden sonra ilk defa et yemiş ol-

dum. Tandoori Mumtaz Masala kuzu eti o kadar lezzetliydi ki, Mayavati için de bir tane söyledim. Eve dönerken, öğretmenimin anısına bir paket Viceroy aldım. Çok duygusallaşmıştım.

Lalita Gupta

Sanskrit edebiyatında bir aşk hikâyesinin mutlu sonu geleneksel olarak Batılı bir aşk hikâyesine göre daha acıklı olmak zorundadır. Sanırım bu nedenle Roth'un Lalita Gupta'yla ilişkisi de Batılı âşık açısından trajik, Hintli sevgili açısından mutlu bitti.

Aralıktaki mezuniyet balosunda, Noel'den hemen önce onu gördüğümde, altın sim işlemeli mor Banarsi ipeğinden gösterişli sarisinin üzerine siyah bir cüppe giymişti; bindisi de mordu ve halhallarında mücevherler vardı. Burnuna hızma, ayak parmaklarına ise yüzükler takmıştı. Kep, en azından bana göre, bu dünyada kadınların takıp takabileceği en kötü şapka örneği olsa da, Lalita Gupta o saçma ve çirkin kepin içinde bile güzel görünüyordu. Hindistan güzelliğine güzellik katmıştı. Duruşu ziyaretinden sonra değişmişti, zarif boynunun üzerindeki başını Hintli kadınların bir şeyler taşırken tuttuğu biçimde tutarak Hint kadınlarınınkine benzer bir duruş sergiliyordu. Lalita'nın kepi o kadar düzgün yerleştirilmişti ki, Ganj Nehri'nin sularıyla dolu bir testiyi bir damla suyu dökmeden kafasında taşıyabilirdi.

Cenazede bulunmamasına şaşırmıştım; ancak sonradan öğrendim ki, Noel'den hemen sonra mezuniyet hediyesi olarak Gupta'lar kızlarını Hindistan gezisine göndermişti. İlk gezisinde olduğu gibi bu gezinin altında da bir aldatmaca yatıyordu: Ailesinin köyüne varır varmaz, kendine verilen emir ve görev kızı "hizaya getirmek"; kendi soyuna, kastına, zarafetine, ırkına, akademik derecesine ve mesleğine uygun bir kişiyle ayarlanmış bir evliliği kabul edecek biçimde evcilleştirmek olan ailenin kadın reisi Purnima Gupta'nın merhametine muhtaç bir tutsak haline geleceğinden haberi yoktu. Tüm güzelliği, zekâsı, Yeşil Kartı ve oldukça zengin çeyizi bir yana, çok ağırbaşlı olmasa da, bir hayli alıcısı çıkacak bir maldı.

Lalita derhal Paul Rothberg'e bir mektup yazmış olacak ki, *Kali'nin Laneti* filminde Jock Newhouse'un tutsak Tina Valentina'yı

vahşilerin elinde kurtardığı gibi, Rothberg de Bayan Gupta'yı Hint geleneklerinin pençesinden kurtardı. Tutsak kızı tanımıyormuş gibi yapıp, Barış Gücü ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından gönderildiğini söyleyerek köye gelen Rothberg, köyde oldukça iyi karşılandı. Hintçe'si mükemmeldi. Hatta Bengali dili bile konuşuyordu. Ziyaretinin ikinci gecesinde, gece yarısında, Purnima Gupta kendi odasında horlarken, arkadaki Seeonee Tepeleri'nde kurtlar ulurken, Rothberg Bayan Gupta'yı cipine bindirerek kaçırdı. Belki doğası gereği çok cesur biriydi, belki de bu cesareti aşkından kaynaklanıyordu. Ne olursa olsun, birkaç gün evvel, Bayan Gupta'nın Hindistan topraklarına ayak bastıktan yaklaşık bir sene sonra, temmuz ayında, Khajuraho'da gerçekleşecek düğün davetiyesini aldım.

Dr. Gupta, kızının ikinci kez kaçırılmasından sonra Roth'a sarf ettiği küfürlerin her birini tekrarlayarak Lalita'nın yeni sevgilisine, "Roth'un yanına bir de buzdağı eklenmiş versiyonu" diye adlandırdığı ve Gupta ailesini "Rothberg'in batırdığı Titanik"le karşılaştırdığı için, davetiyenin Dr. Nilkanth ve Bayan Rita Gupta tarafından gururla gönderilmesi biraz ironikti. Ancak Gupta'lar evliliğin çok çeşitli avantajları olacağını fark ettikten sonra yatıştılar: Bay Rothberg'in babası, İsrail Kredi Bankası'nın Başkanı'ydı ve Hindistan'a hiç de yabancı değildi; Hindistan petrol şirketiyle başkanı olduğu bir ABD şirketi arasındaki şirket evliliğinin gerçekleşmesini sağlayan yatırımları güvence altına almış ve iki şirket arasındaki iletişimi yürütmüştü. Ayrıca, kendisi Hindistan'da neredeyse bir kahramandı: Hindistan'ın bağımsızlığını ilan edişinin ellinci yıldönümünde Hindistan Ulusal Müzesi'ne oldukça geniş, Güney Hindistan bronz koleksiyonunu bağışladıktan sonra Hint basınında, "Hindistan'dan zorla alınmış olan bazı kültürel hazineleri Hindistan'a iade ettiği için bir adalet örneği sergilediği" yazılıp çizilmişti. Rothberg'lerin malvarlığı sadece bir çeyiz verilmesini gereksiz kılmıyor, ayrıca gelin ve damadın ailelerinin düğün için Khajuraho'ya gidiş masraflarını da karşılayabiliyordu. Rothberg'lerin sahip olduğu ilaç şirketinin yönetim kuruluna yeni atanmış olan Dr. Grupta, Harvard Tıp Fakültesi'ni kazanmış olan Paul'ün, en azından yılın altı ayını Hindistan'daki köylerde mesleğini yaparak geçirmeyi planladığını öğrenince bu davranışın-

dan çok etkilenmiş ve duygulanmıştı. Dr. Gupta gururla, "Zengin ve ünlülerin astroloğu Shree Bhagavan Pardesh Swami bana bu evliliğin uğurlu olduğunu söyledi. Kaderde varmış. Yıldızlarda yazılıymış. İkisinin de önceki hayatlarında yaşadıkları her şey bu kutsal birleşmeye neden olmuş. Şu anda olumsuz görünen ileride olumluya dönüşecekmiş. Hem damadın hem de gelinin ailesine mutluluk getirecek bu Batı evliliği –aile tarafından değil ancak daha yüksek bir makam– Lord Kama tarafından ayarlanan bir evlilikmiş" dedi.

Tezimi bitirmem gerektiği için[2] (Hindistan'a gitmek için uçak parası bulamayacak olmam bir yana), maalesef Paul Rothberg ve Lalita Gupta'nın düğününe katılamayacağım. Ancak yine de... *Kamasutra*'nın resimli bir versiyonunu hediye olarak göndermek uygun görünüyor.

Leroy Lovelace

Leroy Lovelace Yılın NBA Oyuncusu seçildi. Geçen ayın *Cocktail*'inde "Ayın Oyuncusu" bölümünde, kendisiyle bir röportaj yer alıyordu. Aynı sayıda tesadüfen *Kamasutra*'nın film versiyonunda oynayan çıplak kadınların fotoğrafları da oldukça itici bulduğum "Hint Çıtırları" başlığı altında yayımlanmıştı. Ayrıca, "ilk randevuda bir kadının kalbini kazanmak" veya cinsel birleşmenin sıkıcı bir hal aldığı evliliği tekrardan ateşlemek ve kadınları etkilemek için kullanılabileceği savunulan, "cinsel tatmin yaşamak için eski Hindistan sırları"nı açıkladığını öne süren, "Tantrik Aşk" isimli bir de makale vardı.

Roth'un adına, Swinburne Hall'deki Asya Araştırmaları Bölümü'ne gönderilen (karısı "Venüs'e Sorun" isimli bir köşeyi yazan Jock Newhouse'un aboneliğini hediye ettiği) dergi kaçınılmaz bir biçimde Bölüm Sekreteri Bayan Naper tarafından postaneden alındı. Gözleri sinirden kocaman açılmış bir halde elinde dergiyi sallayıp, hızla sayfalarını çevirip, bağırarak, "Görüyor musun! Profesörün ne kadar sapkın şeyler okuduğunu görüyor musun? Sakın bana Roth'un cinsel

2. Bana söylendiği kadarıyla, eğer haziran ayma kadar işim biterse Roth'un pozisyonu için pek de mantıksız bir aday olmayacağım. Hindistan toplumunun desteğine sahip olduğumu düşünüyorum.

tacizci olmadığını söyleme!" diyordu.

Leroy Lovelace röportajının son sayfası, (Hindistan'ın doğum kontrolü konusunda sorumluluk almamasına değinirken) *Kamasutra*'nın örnek oluşturduğu cinsellik ve Hindistan çağrışımlarını vurgulayan Hindistan'dan yeni getirtilmiş bir ürünün reklamına ayrılmıştı. Pazarlama kampanyası çok değişikti: Ocak sayısında, "Hindistan deyince aklınıza Mahatma Gandhi, Rahibe Teresa ve Maharishi Mahesh Yogi geliyorsa tekrar düşünün: Aklınıza *Kama Sutra* gelsin" yazıyordu.

Mary MacDylan

Mary MacDylan'ı aradığımda, büyük bir şevkle Maranatha Misyonu'nda kendinden üst düzeydekilerin de Aşk İncili'nin Sanskritçe'ye tercümesinde Roth'un yerini alacağım konusunda umutlu olduklarını anlattı. Metin üzerinde çalışmaya başlarsam Kutsal Ruh'un içime gireceğini ve onunla birlikte, halen hayatta olsaydı Roth'un yapacağı gibi Hindistan'a gideceğimi ve o kutsal topraklarda kutsal misyonu sırasında tercümanı olmam konusunda bana yol göstereceğini söyledi.

Telefonda sözleştiğimiz gibi Roth'un ofisine geldiğinde, suratındaki ifadeden benim ten rengimin onu bir hayli şaşırttığı anlaşılıyordu.

"Hintli olduğunuzu bilmiyordum. Yoksa Meksikalı mısınız?"

"Hayır. Hintliyim.

"Hindu musunuz?"

"Hayır. Musevi'yim."

Otururken yüzünde sıcak bir gülümsemeyle, "O da iyi. Sevilmek için tek yapman gereken sevmek. Tanrı sevgini kabul edecek ve sevgine kim olursan ve ne yapmış olursan ol karşılık verecektir" diye beni avuttu.

İnsanları üzmek veya şoke etmek için bir şeyler söylemek benim huyum değildir; o, Roth'un uzmanlık alanıydı. Sanki orada, onun ofisinde otururken, ofisindeki dosya dolabında bulunan diğer kıyafetlerle birlikte katlı duran kurtalarından biri üzerimde, matarasından Bombay cini içip, Viceroy tüttürüyorken, masanın üstünde açık duran Monier Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük* ve *Kamasutra*'nın

LEROY LOVELACE (68. sayfanın devamı)

İyi bir eğitim aldım, uyuşturucu kullanmadım ve insanlık tarihinde en azından basketbol açısından en önemli şehirde doğdum. Harika bir annem vardı. Beni basket oynamam için teşvik etti. Bir erkeğin eğer Amerika'da başarılı olmak istiyorsa bir kadına ihtiyacı vardır. Benim felsefem de bu.

LOVELACE: Tabii ki de ama asıl nokta bu değil. Bunlar önemsiz şeyler. Esas önemli olan iyi bir insan olmak. Zengin ya da fakir olan iyi insanlar var tabii ki, zeki olan ve cahil olan iyi insanlarda. İyi insanlar sağlıklı veya hasta, mutlu veya mutsuz, âşık veya yalnız olabilirler. Bunlar önemsiz noktalar. İşte benim felsefem: Duruma göz at. Bariz olan şeyleri gör. Ahlak veya psikolojiyi düşünme. Yapman gereken yap. İşte benim felsefem.

COCKTAIL: Çok derinmiş.

LOVELACE: Teşekkürler. Üniversitede asıl branşım felsefeydi.

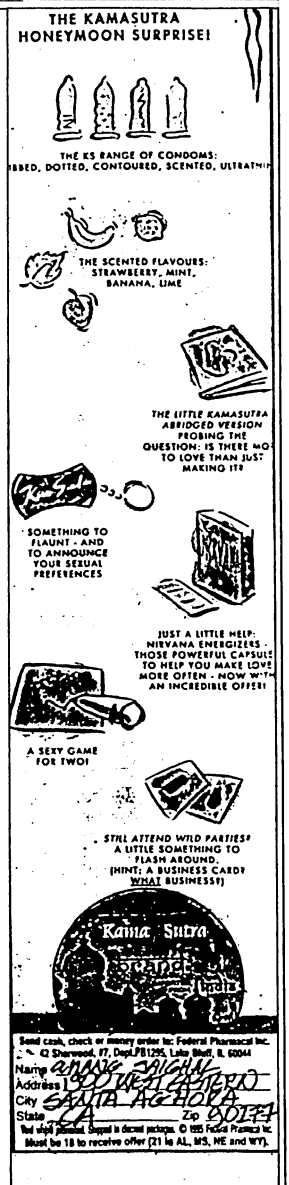
COCKTAIL: Takımdakilerin maçtan yirmi dört saat önce seks yapmasının yasak olduğu, koçun sahalara taşımanız gereken cinsel enerjinizi serbest bırakmanızı istemediği doğru mu?

Seks sizi gevşetir. Beni sakinleştiriyor, rahatlatıyor, aklımın bedenimle uyum içinde olmasını sağlıyor.

LOVELACE: Hayır, bu yalan. Seks sizi gevşetir, sakinleştirir. Size açıklayayım, size güveniyorum; soyunma odalarımızda kızlar var. Bazen, arada, eğer en iyi oyunumu sergileyemiyorsam birkaç kez seks yapıyorum. Seks beni sakinleştiriyor, rahatlatıyor, vücudumun bedenimle uyum içinde olmasını sağlıyor. Eğer çok yorgunsam sadece oral seks yaptırıyorum. Belki de bunları söylememeliyim. Basketbol komisyonu sanırım bu durumu onaylamıyor. Çok saçma. Bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok. Bu uyuşturucu gibi bir şey değil ki. Uyuşturucu kullanmıyorum. *Cocktail*'i okuyan çocukların bunu bilmesini istiyorum. Ama seks Amerika'da yasal ve işte Amerika bu yüzden harika bir ülke. Rusya'ya bir bakın! Her neyse, maça seks yapmadan neredeyse hiç başlamıyorum. Sonrasında değil! Bazen maçtan sonra o kadar yorgun oluyorum ki, hayatım pahasına bile olsa bir daha hiç seks yapamayacağımı düşünüyorum. Bunun nedeni sahada her şeyimi ortaya koymam. Bana göre basketbol seksten öte bir şey. Ben her şeyden önce bir basketçi, bir oyuncuyum. Pek çok kadın bunu anlamıyor. Üniversitede, Hintli bir kız arkadaşım vardı ve maçtan sonra eve dönüp bir bira içip yatmak dışında hiçbir şey yapmak istemiyordum. Ama o beni öpmeye başlayıp, benimle sevişmeye çalışırdı. "Lütfen başımdan git" derdim ama anlamayıp devam ederdi. Yalnız size söylemeliyim, Hintliler gerçekten de harika öpüşüyorlar. Onların İncil'leri *Kamasutra* bu işi nasıl yapacaklarını onlara anlatıyor. Kitabı kolejde okumuştum, hatta hakkında bir de makale yazdım. Hem de A aldım. Yüzden fazla öpüşme tarzları var ve hepsinin de isimleri farklı. Tanrım, sanki kız onların her birini biliyordu. İşte ondan bu yüzden ayrıldım. Eğer halen onunla birlikte olsam sanırım ölmüş olurdum!

COCKTAIL: Öpücükleri işe yaradığı için mi?

LOVELACE: Sanki büyü gibi, adamım. Aynen lanet olası büyü gibi!

Sanskritçe versiyonuyla sanki beni aniden ele geçirmiş gibi hissettim. Bu projeyi bitirmek, kelimelerinin elimde tuttuğum kalemiyle bir yol bulup benim parmak uçlarımdan kâğıda akması için çok fazla çabalıyordum. Belki de bu çaba beni o kadar etkilemişti ki, ağzımdan onun cümleleri döküldü. Sesim kendi sesimden çok onun sesine benziyordu.

"Özür dilerim ama galiba sizi tanıyorum."

Tatlı bir ifadeyle, "Sanırım sizi Leo'nun cenazesinde görmüştüm" dedi.

"Hayır, hayır, daha önceden. Çok tanıdık geliyorsunuz. Bir bakalım" diyerek Roth dudaklarımı kullanmaya devam etti. "Siz aktrissiniz, değil mi? Evet, sizi bir filmde görmüştüm. Neydi acaba? *Rüzgâr Gibi Geçti*? Yo, olamaz, o film için çok gençsiniz. Neydi? Ah, hatırladım: *Güney Rahatlatır*! Evet, bu! Harlot O'Scara'yı canlandırıyordunuz. Harikaydınız. Revizyonist tarihten bahsediyordu! Ama hiçbir şey *Beslenme Çantası*'nı geçemez. Gerçekten de o filmde neyiniz varsa gösterdiniz."

Suratındaki ifade, kırdığı kalpler için acı çektiğini, büyük bir içtenlikle pişman olduğunu ve kesinlikle geçmişinden tiksindiğini, Tanrı'ya kendisini, Tanrı'nın değerli kıldıklarından birini, kendi ruhunu barındıran ruhunu işlediği günahlar, suçlar ve hatalar yüzünden affetmesi için kaç kez dua ettiğini gösteriyordu. Tek bir kelime daha etmeden ofisten çıktı ve ben, Roth'a beni bu şekilde kullandığı için çok kızmıştım.

Mayavati

Kapıcı bulduğunda, Mayavati, Roth'un yanındaydı. Roth'un edebi işlerinden sorumlu kişi olarak, Swinburne Hall'de merhum profesörün tutkun olduğu bu kedimsi yaratığı ortadan kaldırmakla yükümlü olduğumu düşünen Sekreter Naper'a hırladı. Santa Aghora'daki evimde birlikte yaşayabileceğimizden emin olduğum için, kediyi karton bir kutuda evime götürdüm. Kutudan çıktığı anda, aynen *Kamasutra*'dan fırlamış şehvetli bir kız gibi beni boynumdan tırmalayarak camdan kaçtı.

Üç gece sonra, Swinburne Hall'de *Kamasutra*'nın Altıncı Kitap'ı

üzerinde çalışırken oldukça şaşırtıcı bir biçimde beni buldu. Bayan Naper'ın gazabına uğramamak için, onu tekrar evime götürdüm ve yine kaçtı; ama Santa Aghora'yla üniversite arasındaki oldukça tehlikeli trafiğe rağmen yolunu yine buldu. Ondan kurtulmak imkânsızdı.

Bir öğleden sonra bölümün ofisinde otururken Bayan Naper'ın Profesör Planter'a yakınmasını işittim:

"Hayata geri döndü. Biliyorum. Koridorlarda kokusunu duyabiliyorum. Swinburne Hall'e musallat oldu. Hayatayken yakalayamadığı kadınları avlamak için geri döndü. Siz de kokusunu almıyor musunuz?"

"Bu kedinin kokusu" dedi Profesör Planter. "Ve o benzersiz Roth kokusunun, o rahatsız edici cin, tütün ve kedi çişi karışımı kokunun buradan gitmesi biraz zaman alacak."

Profesör Planter sekretere bana göre biraz fazla anlamlı bakıyordu; suratındaki sırıtıştan Bayan Naper'ın Roth'u asılsız bir biçimde cinsel tacizle suçladığı oyunun arkasındaki zanlı olabileceğini düşündüm. Naper, Roth'un ölümünden iki ay sonra ölü profesörün kendisine bir not gönderdiğini iddia etti.

"Biliyordum. Kokusunu alıyordum. Burnum beni hiç yanıltmaz. O burada. Bana açık saçık bir not göndermiş. Geceleri beni telefonla arayarak bir şeyler fısıldıyor. Geçen akşam bana... Bunu söyleyemiyorum bile. Ama işin aslı, o Hintli kıza ne yaptıysa bana da aynısı yapmak istiyor."

Planter sekretere bu durumu çok fazla dilendirmemesini tavsiye etti:

"Size inanmadığımdan değil, Bayan Naper; ama başkaları sizin delirdiğinizi düşünebilir."

Planter'ın tavsiyesini, üniversitenin içindeki güç dengesini tutturmak için insanlardan beklenecek tarzda tavırların bir örneği olarak yorumlayan Bayan Naper fiili olarak suç duyurusunda bulunarak, ölü profesörün "kadın çalışanlar ve öğrenciler için düşmanca bir ortam yaratmaya" devam ettiğini öne sürdü. Davayı kaybettikten sonra magazin gazeteleriyle temasa geçip acıklı hikâyeyi tekrarladı ve sonunda kendisine bir röportaj ayarladı: "ÜNİVERSİTE SEKRETERİ PROFE-

SÖRÜN HAYALETİ TARAFINDAN CİNSEL TACİZE UĞRADI." Makalede Mayavati'den de söz ediliyordu: "Deli profesör, Doğu seks tarikatları ve Doğu Hindistan mistisizminde uzman Dr. Leo Roth, ofisinde, genellikle yüzyıllardır cadıların favori hayvanlarından sayılan gizemli siyah kedisiyle birlikte bir keşiş gibi yaşıyordu. Kedi, ölü profesörün emirlerine uyarak, birden fazla kez bölüm sekreterine saldırdı. Azgın profesör geçen sene öldürüldüğü sırada bir Hint seks kılavuzu yazıyordu."

Bayan Naper, "Kedi buradan gitmeli" diye tekrarladı. "Kanun böyle." Kediyi üçüncü kez eve götürdüm ve bu son oldu. O günden beri kimse kediyi görmedi. Roth'un ofisine dönmeye çalışırken, "aşkın bir diğer kurbanı" olmuş olmasından korkuyorum.

Profesör Paul Planter

Planter bana, "Japonca'da aşk için bir kelime yok. Belki de Roth Sanskritçe yerine Japonca, ölü bir dil yerine halen kullanılan bir dil üzerinde çalışsaydı bugün hâlâ aramızda olurdu" dedi. Ben de bunu düşünmüştüm; evet, halen aramızda olurdu ve kitabını bitirmeye çalışırdı, Japon erotik metnine ilişkin kendi tercüme ve yorumunu tamamlardı; keşke babası Moğol kastı yerine Şogun kastından olsaydı (ve Sunita Sen, Sumiko Suehiro olurdu ve ilk cinsel deneyimini yaşadığı havuzlu ev tahta ve pirinç kâğıdından paravanlar ve pirinç saplarından yer minderleriyle dolu olurdu); keşke ikinci sınıftaki öğretmeni ödev olarak ona Japonya'yı verseydi (ve Clover Weiner'ın ailesi Kyoto'dan kart gönderseydi); Eve Christ *Madam Butterfly*'daki son aryayı çıplak söyleseydi ("Sen, sevgili idolüm"); üniversitedeki antropoloji öğretmeni ona Hint kabileleri yerine Ainu konusunu verseydi; keşke bunlar ve daha fazlası gerçekleşmiş olsaydı da, doktorasını Japonca üzerine yaparak, 1997 senesinde Asya Araştırmaları 150B sınıfı yerine 150A'da olsaydı ve sınıfına yazılmak için izin istemek üzere Swinburne Hall'ün koridorlarında Hint Medeniyeti dersinin hocasını arayan güzel Hintli kızı görmeseydi. O zaman hayatta olurdu ve benim tezim de biterdi.

Ama hayır, o bahar döneminde Planter 150A'daydı. Sömestrin sonunda bölüm başkanı olarak emekliye ayrılacaktı çünkü Roth ola-

yından sonra bu iş çok zor olmaya başlamıştı. Onu halen hayattayken savunmak bir kenara, toprağın altına gömdükten sonra bile, hâlâ arkasında bıraktığı cinsel karmaşıklığı temizlemeye çalışıyorum. Cinsel taciz komitesinin yeni başkanı, White-Roth'un yerine gelen erkek, Dr. Don Dunn, bana müdüre nüshalarını iletmem gereken notlar gönderip duruyor. Notlardan birinde gerçekten Roth'un derslerinden birinde (ben nereden bileceksem) feminizmi "tecavüzün adını kötüye çıkaran akım" olarak betimleyip betimlemediğini ve eğer böyle bir şey yaptıysa, bölüm başkanı olarak ahlaki sorumluluğumun sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiğini düşündüğümü soruyordu. O aptal gazetedeki Naper makalesi yüzünden sürekli Roth'la ilgili mektuplar alıyorum. Bir tanesi, Florida, Orlando'daki bir medyumdan geldi; bin dolar karşılığında Roth'la temasa geçerek bölümde yaşadığımız sorunlarımızdan kurtulmamızı teklif ediyordu. Eğer aşkta tatmin olmadan öldüyse, bir kadın ruhun ruhani bir formda kendisini ziyaret ederek onunla fiziksel olmayan boyutta sevişmesi gerektiğini, aşk acısı çeken ruhun ancak bu şekilde öteki tarafa geçebileceğini anlatıyordu. Roth, Roth, Roth. Artık dayanamıyorum. Buradan gitmem gerek. Bu temmuz ayında, bir grup uzman öğrenciyle Doğu Asya kültürü hakkındaki dersimizi yurtdışında gerçekleştirmek için Japonya'ya gideceğim. Tokyo'daki Sophia Üniversitesi'nden dil, edebiyat ve tarih profesörleriyle görüşüp, Kyoto'daki Shunga-Daiji'deki Zen roshilerini göreceğiz. Eminim bu gezi oldukça eğlenceli geçecek, tabii aynı zamanda da enteresan. Ve daha sonra sonbaharda, uzun süredir ertelediğim ücretli iznimi alıp Japon erotik metni *Tales of a Pillow*'un analitik incelemesi ve tercümesi üzerinde çalışmaya başlayacağım."

Isaac Roth

Tajma Hall (Aphra Digby, Naomi Mihrof, Victoria Seaman, Leigh Larus, Candy Clitterson, Alana Argona, Norma Zeale, vs) yeni kitabının, Jayamangala'nın *Ratisutra*'sının el yazmasındaki diyakritik işaretleri gözden geçirme umuduyla benimle temasa geçti. Emeğime karşılık onun toplu eserlerinden bir takım ve her bir diyakritik işaret için 1 dolar alacaktım. Sahtekârlık olduğunu bildiğimden bihaber,

beni kandırıp kandıramadığını da test ediyordu. Ayaklarını masaya uzatmış otururken, benim Viceroy'larımdan birini yakıp kitabı bana uzattı. Sayfaları karıştırdım ve üsteki kadının yeteri kadar tatmin olabileceği biçimde erkeği ezdiğini gösteren cinsel pozisyonların çizimlerine takıldım. Roth'un edebi işlerini yürüttüğüm ve henüz tezini bitirmemiş bir doktora öğrencisi olduğum için kafamı kaşıyacak vakit bulamadığımı anlattım. "Ne kadar küçük ve önemli olursa olsun başka bir projeyi üstlenecek zamanım yok" dedim. Dostoevsky, tişörtünü kabartan göğüslerinin arasından bana bakıyordu. Gözlerimi gözlerinden çekerek ilk sayfaya baktım ve yaklaşık beş dolarlık eksik diyakritik işaret gözüme çarptı:

CİNSEL GİZEMLER
ESKİ HİNT KADINLARININ AŞK ÖĞRETİLERİ

SHRIMATI JAYAMANGALA'nın *Ratisutra*'sı (Cinsel Haz Yazıtı)

Tercüme Eden ve Yorumlayan:
TAJMA HALL

Giriş ve Açıklayıcı Notlar:
Profesör Montana Smith, Ph.D.

Sonsöz: Dünya çapında ünlü medyum
MAHARANİ KALİDEVİ

Beşinci ve Altıncı Kitaplar'a, "Jigolaların Hazları" ve "Diğer Kadınların Kocaları"na göz gezdirirken, "Hayır, yapamam" diye tekrarladım. Ve beni kandırdığı numarasıyla onu kandırarak:

"Her ne kadar okumayı çok istesem de, zamanım yok. Burton'ın mektuplarında Jayamangala'nın yazılarına gönderme yapıldığını ve *Catalogus Catalogorum*'da *Ratisutra*'dan bahsedildiğini hatırlıyor; ama sanırım metin kaybolmuştu. Bu bilime çok büyük bir katkı." Metninin gerçek olduğuna inandığıma inanmış görünüyordu veya onu kandırdığıma inanmış gibi yaparak beni kandırmıştı.

Bir sigara daha yaktı ve böylece en azından sigarası bitene kadar ofisimden gitmeyeceği kesinleşti. Parmak uçlarıyla Dostoevsky'nin alnını silkeleyerek, bir sonraki projesinden bahsetmek için Hindoloji metni konusunu kapattı:

"Diyakritiklerde bana yardım edemeyeceğine üzüldüm; ama seninle bir şey hakkında daha konuşmak istiyorum: yeni kitabım. Tam anlamıyla bir suç kitabı. Roth'un öldürülmesi hakkında. Isaac beni olayın bir cinayet olduğuna inandırdı."

Isaac'e katıldığımı söyleyerek, kendisinin nasıl olduğunu ve babasının ölümünü nasıl karşıladığını sordum.

İçtiğini söndürüp bir tane daha sigara yaktı.

Cinayetten sonra yine tersten yazmaya başladı, aynen kız kardeşi öldüğünde olduğu gibi. Retrografinin zamanı ve mekânı durdurarak bazı şeylerin aynı kalmasını sağlama yönündeki isteğinin simgesi olduğuna eminim. Cinayete çok üzüldü çünkü babasıyla iyi anlaşamıyordu, özellikle de yaşlı adam şu Hintli kızla bir ilişki yaşamaya başladıktan sonra. Sanırım ölümünden bir açıdan kendini sorumlu tuttu; ne derler bilirsin, tüm oğullar gibi o da aslında bunu istiyordu. Klasik bir hikâye."

Birbirlerini en son gördükleri anı anlatıyım sana. Isaac'in kaçık büyükannesini ziyaret etmek üzere David Yıldızı Huzurevi'ne gittiğimizde profesöre rastladık ve Roth yazılarım hakkında aşağılayıcı yorumlarda bulunmaya başladı. Isaac tam önünde duruyordu ve bana onunla konuşmamamı söyledi. 'Babamın tek istediği bir skandal çıkması. Neden böyle bir şey istiyor onu bilmiyorum ama kendine göre bir amacı vardır herhalde.' Daha sonra yaşlı adama dönüp bağırarak, 'Ona bir kelime bile söylemen büyük küstahlık ve ben buna izin vermeyeceğim!' dedi Nefes nefese kalmıştı.

Leopold histerik bir biçimde, 'Isaac, Isaac! Babanın sevgisinin senin için hiçbir anlamı yok mu?' diye sordu.

"Utanmaz ikiyüzlü!" diye bağırdı Isaac, çığırından çıkmış bir biçimde.

Tekerlekli sandalyelerinde bu sahneyi izleyen (ve tahminen, eski aktörler olarak zevk alan) yaşlı Yahudilere döndü: 'Babasına neler söylüyor! Babasına!' Daha sonra yine Isaac'e dönerek, 'Oğlum olma-

saydın...' dedi. Cümlenin sonunu duyamadım çünkü sesini alçaltarak bir şeyler mırıldandı.

'Isaac, elimden tutup beni lobinin kapısından dışarı çekiştirirken ona 'aşağılık utanmaz' ve 'alçak palyaço' dedi (hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyorum). Tam eşikten geçerken döndü. 'Bu adam neden hâlâ yaşıyor ki!' dedi. Isaac, öfkeden deliye dönmüş bir halde, neredeyse deforme olmuş gibi gözükecek biçimde omuzlarını çökerterek, 'Nasıl bu dünya üzerinde kalabiliyor ki!' dedi. Arkadakilere bakarak yaşlı adamı gösterdi.

"Döndü ve eve gittik. Ondan sonra da babasını bir daha görmedi."[3]

Ayaklarını masadan indirdi ve Monier-Williams sözlüğünü eline aldı.

"Death by the Book" dedi gülümseyerek. "Başlığı bu olacak. Matryosha Shigalov tarafından yazılan *Death by the Book*. Yazdığım her kitap yeni bir tür oluyor. Ama hepsi aşk hakkında. Bu da öyle olacak. Aşk, cinayeti enteresan kılıyor. Aşk, seksi enteresan kılıyor. Aşk bir kitabı enteresan kılıyor. Ve ölüm aşkı derinleştiriyor."

Lee Siegel

Sonbahardan, Roth'un yerine aldıktan sonra Siegel, Hawaii Üniversitesi İlahiyat Bölümü'ndeki kürsüsüne döndü. Sunmadan önce tezimi okuyup düzeltmeyi ve üçüncü bir göz olarak, Roth'u komitede temsil etmeyi kabul etti. Siegel'a bu kitaptan da bahsetmiştim. Roth'u, Hindistan'ı ve *Kamasutra*'yı bildiği için, bu "önemsiz" metnin kendi bilimsel çalışmalarını böleceği mazeretiyle reddetse de, bu eseri bitirmeme yardım edeceğini ümit ediyorum.

3. Sadece anlatılan olaylar ve duygulardan dolayı değil, hepsi bana çok tanıdık geldiğinden ve sanki kendi gözümle görüp yaşadığım olaylarmış gibi hissettiğim için yazarın bu sahneyi anlatışı beni endişelendirdi. Aklımdan çıkaramıyordum. Üç gece sonra uykudan uyandım. Aklıma bir fikir gelmişti; tekrar uykuya dalmadan önce aşmam gereken bir engel. Saat sabahın 3'ü de olsa, giyindim ve Roth'un ofisine gittim. Kütüphanesindeki kitapların listesini çıkarırken fark ettiğim bir kitabı elime aldım ve baştan sona göz gezdirdim. Evet, işte buradaydı. Haklıydım. St. Stephen's'taki son senemde bu kitabı okumuştum. İşte sayfa otuz dörtten başlayarak, kelimesi kelimesine buradaydı; sadece kitapta Isaac'in adı Dmitri, Leopold Roth'unki ise Fyodor Karamazov'du.

Sophia White - Roth

Sophia White-Roth'u onun mezarının başında buldum. Bitmemiş el yazmasını okuduktan ve eseri düzeltmeye başladıktan sonra, Roth'u ziyaret etmem gerektiğini hissetmiştim; mezarının başına giderek metnin zor bölümleriyle nasıl başa çıkacağımı çözebilir, ondan ilham alabilir ve bu işi yerine geçen kişi, editörü ve dipnotçusu olarak benim yapmamı isteyeceğinden emin olabilirdim.

Koyu camlı güneş gözlüğü takmıştı ve elinde tuttuğu buruşmuş mendil ağladığının kanıtıydı. Cenazesinde bulunup bulunmadığımı sorduktan ve cenazeye ilişkin yorumumu dinledikten sonra, kendisinin de cenazeye katılmak istediğini itiraf etti.

"Ama gelemedim. O kızın da burada olacağını düşündüm. Kızgın falan değilim. Sanırım o da ne yaptığını bilmiyordu. Ama onunla birlikte burada dursam, kendimi zavallı sevgili Leo'yla dalga geçiyormuş gibi hissedecektim. Ve kayınvalidemi görüp de, sanki hiçbir şey değişmemiş, halen hepimiz mutluymuşuz, Leila hâlâ hayattaymış, (yukarıdan bizi seyrederek) Tanrı'nın cennetinde oturuyormuş ve dünyada her şey yolundaymış gibi konuşmasına katlanamazdım. Planter'ın hiç de içten olmayan, ikiyüzlü methiyesini dinlemek, insanların Leo hakkında aslında düşünmedikleri şeyleri söylediklerini duymak istemedim. Cenazelerde hep böyle olur. İnsanlar bana onun ne kadar iyi biri olduğunu söyleyeceklerdi, sanki hayatında hata yapan insanların ardından yas tutulamazmış gibi. Leo pek çok hata yaptı ama onu hâlâ seviyorum. Cenazesinden bir veya iki gün sonra da buraya geldim; bir sonraki gün de. O zamandan beri birkaç kez ziyaret ettim. Onu özlüyorum. Halen hayatta olsaydı onunla birlikte olmak istemezdim. Yine ondan boşanırdım ama keşke birbirimize hoşça kal deme fırsatımız olsaydı ve onu hâlâ sevmeme rağmen neden bittiğini, neden bitmesi gerektiğini ona anlatabilseydim. İşte yine buradayım; ama, bilmiyorum..." Bir anda arkasını döndü. Tam onu teselli etmek için bir adım atacakken tekrar dönüp hoşça kal dedi.

Kızının yattığı yerdeki mezarların yanından tepeyi tırmanırken arkasından baktım. Park alanında tekrar karşılaşmamızın bir tesadüf olduğunu düşünsün diye sarmaşık kaplı beyaz duvarın arkasına sak-

landım. Benim garip içki içme teklifimi reddetti ancak benimle konuşmak için arabanın camını indirdi. Sözleri ve tavırları bir yana, kocasının beni gerçekten sevdiğini, edebi işlerini tamamlamak üzere benim seçilmiş olmamın onu bir hayli mutlu edeceğini söyledi.

"Senin yirmi yaşındaki haline benzediğini düşünüyordu. Ona benziyor musun?"

Cebimden bir Viceroy çıkarıp en iyi taklidimi yaparak:

"Ölü olmanın en iyi yanı şu ki, kimse size sigara içmenin kötü olduğunu söylemiyor; ama öte yandan sigara alacak hiçbir yer de yok" dedim.

Bu onu güldürdü. Sesim aynen kocasınınki gibi çıkmıştı. Gözlüğünü çıkarıp gözyaşlarını sildi. Profesör White-Roth'un ne kadar güzel olduğunu daha önce hiç fark etmemiştim. O küçük gümüş madalyon, Kutsal Yürek Azizesi, bir güneş huzmesini yakalayıp gözüme yansıttı. Ondan ayrılmak istemiyordum. Sigaramı yaktım, bir duman halkası üfledim ve bu tavrımın en azından sigaram bitene kadar yanımda kalmasını sağlayacağını ümit ettim. Kontağı çevirdiğinde, itiraf etmeliyim ki, sadece onu orada tutmak için, bu kitaptan bahsetmeye başladım: Kocasının kitaptaki yorumlarının otobiyografik olduğunu, bana yardım edebileceğini, bir sonraki olmasa bile en azından bu sayfada bana yardım etmesi gerektiğini söyledim. Kitabı okumasını rica ettim; ama ilgilenmedi.

"Kitaptaki karakterlerden herhangi biri kitabı okumamalı bence. Bayan Moore'un *A Passage to India*'yı okuduğunu düşünsene." Söylerken güldü, fren pedalını bıraktı ve gaza bastı. "Leo'nun yorumlarında okuduğun her şeye inanma. Kendi yazarlığının bilincine vardı o ve bu olduktan sonra, gerçekler iyi bir hikâyeyi oluşturan her şeye boyun eğer. Gerçekleri tamamen görmezden gelmesi aslında Leo'nun harika özelliklerinden biriydi. Ama çok ileri gitti. Hayatının bir hikâyeye dönüşmesine izin verdi. Ben Leo'yu bir kıza kaptırmadım, biliyorsun; onu bir kitap yüzünden kaybettim. Bir romansın kahramanı haline gelmişti ama maalesef, sonunda düşük bütçeli bir komedyadaki trajik âşığa dönüştü. Hikâyelerde affedilebilecek, hatta hayran olunacak pek çok şey gerçek hayatta affedilemez, hatta hor görülür. Estetik ve etik genellikle yan yana gitmez. Onu sevme-

yi reddetmedim. Sadece gerçek hayatı bırakarak onun kitabındaki bir karakter olmayı reddettim."

Arabasını sürerek mezarlıktan uzaklaştı; ben de ofise dönerek, Lee hakkında yazdığı kitabı okumaya başladım. Arsızlık demeyelim de, cesaretimi toplayarak Profesör White-Roth'u evden aramam, hocamla konuşmak için çevirdiğim numaraları çevirmem zaman aldı. Çalışmasına ilişkin övgü dolu sözlerime çok sevinmiş gibi görünse de, "O çok uzun zaman önceydi. Artık Lee'yle ilgilenmiyorum" dedi.

Yakında gideceğini, Oxford, Lady Margeret Hall'de, jinekoloji ahlakı hakkında çalışmak üzere davet edildiğini anlattı.

"Babam Londra'da yaşıyor ve Oxford'a çok sık gider. Gittiğinizde keşke onu arasanız. Kendisi psikoterapisttir. Kitabınızın bir kopyasını kendisine gönderdim; psikanalitik konu ve yöntemlere karşı duyarlılığınızdan kesinlikle çok etkilenmiş. Sizinle tanışmak istiyor. Bir gün yollarınızın kesişmesini çok istediğini ve çalışmalarınızı okurken aslında birbirinize ne kadar benzediğinizi hissettiğini söyledi" dedim. Yalan söylüyordum; yalanları gerçeğe dönüştürmek için, kitabı paketleyip bir notla birlikte babama yolladım: "Oxford'da yaşayacak ama Londra'ya çok sık gidiyor. Geldiğinde keşke onu arasan. Bu kitaptan da anlayacağın üzere psiknalizle yakından ilgileniyor. Kendisine senin makalelerinden birkaç tanesini verdim ve psikanaliz dışındaki konu ve yöntemlere karşı duyarlılığından kesinlikle çok etkilenmiş. Seninle tanışmak istiyor. Bir gün yollarınızın kesişmesini çok istediğini ve çalışmalarınızı okurken aslında birbirinize ne kadar benzediğinizi hissettiğini söyledi" dedim. Her ne kadar bu da gerçeğe dönüştürmek istediğim bir yalan olsa da, en son notum gerçeklerden bile daha gerçekti: "Bu arada, kendisi çok güzel."

Buluşmalarını hayal edebiliyorum: Oxford'da Sea Gull and Child'da bir içki içmek için buluşuyorlar; babam ona annemi anlatıyor, o da babama hocamı. Bardan ayrılıp gezintiye çıkıyorlar, yavaş yavaş, benim hayalimin ürünü muhteşem yerlerde yürüyorlar ve bütün bunlardan geriye aklımda şu düşünce kalıyor: Bu kitapta tasvir edilmeyen ve Vatsyayana veya Roth'un, Yasodhara veya Pralayananga'nın hayal edemeyeceği, aşırı sakin ve huzurlu, doğası gereği

tamamen kabullenilmesi gereken, ilginç olmayan veya bir kitabın konusu olamayacak ama gerçek hayatta oldukça tatmin edici, anlamlı ve son derece güzel olacak bir aşk. Bu çeşit bir aşk ve sevgi hakkında söylenecek tek kelime daha yok.

Kamasutra'nın Beşinci ve Altıncı Kitap'ının Sonu.

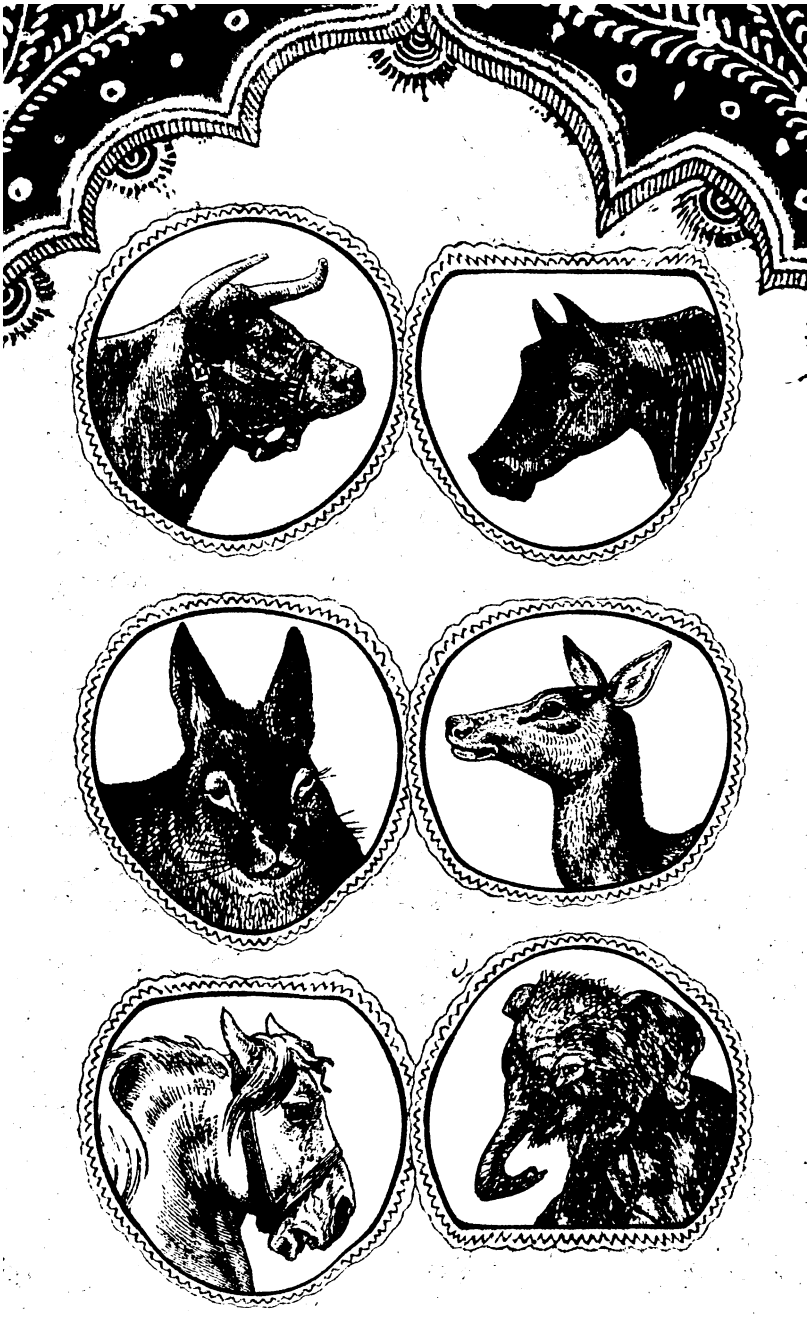

VII

GİZLİ BİLGİLER VE EROTİKA

Yedinci Kitap her şeyi özetler; aşkın "ne, niçin ve nasıl"ını açıklar. Kitap açıktır, her şeyi söyler; Erotik İdeali ve Aşka Ait Varsayımı anlatır. Kitap benim Tutku Oyunumdur.

Leopold Roth, *Kamasutra* I.A hakkında yorum

VII

GİZLİ BİLGİLER VE EROTİKA

Yedinci Kitap her şeyi özetler; aşkın "ne, niçin ve nasıl"ını açıklar. Kitap açıktır, her şeyi söyler; Erotik İdeali ve Aşka Ait Varsayımı anlatır. Kitap benim Tutku Oyunumdur.

Leopold Roth, *Kamasutra* I.A hakkında yorum

A. Başarı ve Başarısızlık

İyisiyle kötüsüyle, son sözü daima yorumcu söyler.

Charles Kinbote, John Shade'in "Solgun Ateş"ine önsözden

A.TERCÜME

Üzerine *Boerhavia procumbens (punarnava)* ile karıştırılmış *Eupboria antiquorum'un (snuhi)* toz haline getirilmiş dikenlerinin, *Presbytis entellus*'un dışkısının, *Helix pseudoecstasis* yumrularının, *Superba pruriens (langalika [*ya da *Jussiaea repens* veya *Uraria lagopodioides* ya da *Hemionitis cordifolialectoris])* köklerinin karışımı serpiştirilmiş olan kız bir daha başkasına âşık olamaz *(kamayeta).*

B.YORUM

Bunun hiçbir anlamı yok. En büyük sorunlarım sözlükle alakalı. Monier-Williams *Sanskritçe-İngilizce Sözlük*'te belirtilen teknik terimleri takip ederek yapmış olduğum tercümem aslında tercüme filan değil: Yaptığımı okuduktan sonra, hâlâ bir kızın üzerine beni sevmesi ve başkasına âşık olmaması için ne serpmem gerektiğini bilmiyorum. Umudum o ki, Sanskrit farmakolojisine aşinalığı sayesinde Siegel bu işin içinden çıkmama yardımcı olabilecek. Kitabı tamamlamalı. Kitabın sorumluluğunu kısmen üzerine almalı. Bunu anlamasını sağlayacağım. Kitabın taslağını ona yollayacağım. Ve sonra kendime bir Bombay cin-tonik koyup, bir tane de Viceroy yakacağım. İşim bitti. Artık söyleyeceğim hiçbir şey yok.[1]

1. Bu pek doğru değil. Belki de bahsetmem gereken bir şey daha var. Roth Hindistan'dan döndükten hemen sonra oldu. Mahkemeleri ve dertleri beni ona yakınlaştırmıştı. Görünen o ki, kendisini öldürmek istemeyen tek kişi bendim. Çok masumcaydı. Markette, ekmek bölümündeyken gözümün ucuyla birinin yanımda durduğunu ve bana baktığını gördüm; şalvar-kameez giymiş Hintli bir kızın. Önce deri sandaletleri, gümüş halhalları ve ayak yüzüklerini fark ettim, sonra bilezikleri ve gerdanlığı, ardından hızmayı, bindiyi ve gülümsemesini.

"Aa, merhaba, Bay... aaa, Bay..."

Öylesine gülümseyip gözlerimi tekrar raftaki ekmeklere kaydırarak, "Saighal" dedim.

"Beni hatırladınız mı?" diye sordu. "Lalita Gupta."

Sahte bir umursamazlıkla, "Aa, tabii" diye cevap verdim. "Siz Profesör Planter'ın 150A sınıfından öğrencisiydiniz."

"Hayır, hayır. Profesör Roth'un 150B Hindistan sınıfındaydım. Siz onun asistanıydınız."

"Elbette, Hindistan."

Bir saat sonra kampus yakınlarında kahve içiyor ve Hindistan hakkında sohbet ediyorduk. Bir saat sonra benim evimdeydik ve *Kamasutra* hakkında konuşuyorduk.

Bundan bir saat sonra, "Öpüştüğüm ilk Hintli sizsiniz" dedi. "Yani gerçekten, seksi bir şekilde." Ve güldü. "Komik, değil mi? Ben Hintliyim. Hint yemekleriyle büyütüldüm; ama şu ana kadar hiç Hintli bir erkekle öpüşmedim."

"Ben Hintli değilim, Bayan Gupta" diye cevap verdim. "Hem de hiç. Indiana, Indianapolis'te doğmuş bir Amerikalıyım. Babamın orada doğmuş olması ve benim de orada okula gönderilmiş olmam bu gerçeği değiştirmiyor. Ancak her halükârda kendimden başka hiçbir şeyin tipik örneği değilim; Hintli ya da Amerikalı. Ve aslına bakarsanız, benim de hiç Hintli bir sevgilim olmadı."

Bir saat daha geçtikten sonra Amerika'yla Hindistan arasında ne sabit merkezler, ne kenarlar, ne de sınırlar kaldı: Aşkın âşıklara sunduğu olasılıkları keşfettiğimiz, haritası çıkartılmamış labirentlerin erotik peyzajında tüm çizgiler yok oldu.

Daha sonra Taj Mahal Restoran'da akşam yemeği yedik ve bana Hindistan gezisi hakkında her şeyi anlattı.

"Profesör Roth'la birlikte olmak biraz tuhaftı. Demek istediğim, o bayağı yaşlı ve evli. Ama kendisini bir kez tanıdığınızda, oldukça tatlı biri. Onda kederli bir yan var, beni ona nazik davranmaya iten bir şeyler. Ona minnettarım. Ama peşimi bırakmıyor. Onunla Sunset'teki bir otel odasında gizlice görüşmeye devam etmemi istiyor. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. Eğer o olmasaydı Hindistan'a gitmezdim ve o yolculuk benim hayatımı değiştirdi. En başta bırakın benimle sevişmesine izin vermek, onunla öpüşme fikri bile iğrenç geliyordu. Kendi babamla sevişmek gibi bir şey olurdu. Ama sonra, o kadar kederliydi ki, gözüme bir baba gibi görünmemeye başladı. Asıl komik olan şey ise, bir süre sonra benim kendimi onun annesi gibi hissetmemdi; ona sadece bir annenin sağlayabileceği türde rahatlama sunacak bir kadının arayışı içindeydi. Sonra onu kollarımın arasında tutmakta, sakinleştirmeye çalışmakta, rahatlatmakta bir sakınca yokmuş gibi hissettim. Bu kulağınıza çılgınca mı geliyor yoksa anlıyor musunuz?"

"Annem ben sekiz yaşındayken öldü" diye cevap verdim; masanın karşısından uzanıp elini koluma koydu ve rahatlatmak istercesine okşadı.

Gece yarısı olduğunda o kollarımda uyuyor, ben de gözlerimi dikmiş tavanı seyrediyordum ve kendimi zinacı Roth'u boynuzluyormuşum gibi hissediyordum. Hindistan'ın örnek teşkil eden hukuk metinlerinde, öğretmeninin sevgilisiyle cinsel ilişkiye girmek en korkunç suçtu ve bir Brahman'ı öldürmeye eşdeğerdi. Bu kuralı ihlal etmenin cezası, suçu işleyen kişiye kendi cinsel organlarını kestirmek ve ihanet organını herkesin görebileceği bir şekilde elinde tutarak en sonunda kan kaybından, halkın aşağılamaları ve kişisel utancından düşüp ölene kadar şehirde dolaştırmaktı. Kendimi Auddalaki Hoca'ya ihanet eden öğrenci gibi hissettim:

> Auddalaki, ders verdiği Vijaya adındaki bir kız tarafından baştan çıkarılmıştı. Hoca kıza âşık oldu ve ondan o kadar büyülendi ki kızın yalvarmalarına dayanamayıp bekâret yeminini bozdu. Ona şahane bir hediye almak için ineklerini sattı: ön yüzü gümüşten, arka tarafı altından güzel, cilalı bir ayna. Yaşlı âlimin aşkın sillesini yemeden önce, henüz bekârken, artık sahip olmadığı bir itibarı vardı. Ve böylece hocasından sıkılan kız daha genç bir erkek, Auddalaki'nin bir başka öğrencisi, tarafından ayartıldı. Kız genç oğlanı o kadar sevdi ki, gümüş ve altından aynayı kimden aldığını söylemeden ona verdi. Ve genç delikanlı hocasına ihanet etmiş olmaktan dolayı o kadar pişmandı ki, Auddalaki'ye gitti, önünde eğildi ve af dileyerek hocasının ayaklarına yüz sürdü.
>
> "Muhterem Hocam" dedi genç adam hürmetle, "bu öğrencilik hayatını bırakmalı ve yollara düş

meliyim. Bana izin vermeniz için yalvarıyorum." Hocasını sevdiğinin ihanetini öğrendiğinde duyacağı acıdan kurtarmak isteyen delikanlı, bu kararı almasının sebebini hocasına söylemedi. Auddalaki, öğrencisine izin verdi ve ona iyi yolculuklar diledi. Şükran duyan öğrenci Auddalaki'ye bir hediye verdi: altın ve gümüşten yapılma bir ayna.

Şaşkınlıktan donup kalan Auddalaki gözlerini aynadan ayırmadan, "Oğlum" dedi, "bana dünyadaki en kıymetli hediyeyi verdin. Bana erkekler, kadınlar, aşk ve kendi hakkımdaki gerçeğin bir yansımasını bahş ettin. Gerçeği bu aynada gördüm. Ayna parlak ancak içindeki gerçek karanlık." Auddalaki dünyayı ardında bıraktı, aşramdan yaya olarak ayrıldı ve sonsuza kadar ortadan kayboldu; utanç içindeki kız ve erkek öğrenci bir daha birbiriyle konuşmadı: Kız Varanasi'de bir fahişe oldu ve delikanlı ise bir süre inzivaya çekildikten sonra bilim adamı oldu ve *Bhagavadgita* üzerine bir tefsir yazdı.

Sabah Lalita uyandığında, ona düşünmeden başladığımız bu ilişkiye devam edemeyeceğimizi söyledim. Cevap vermeden giyindi. Söylediklerimi tekrarladım.

"Neden?" diye sordu gülümseyerek.

"Çünkü Sana âşık olabilirim."

Tek kelime etmeden beni usulca dudaklarımdan öptü, gülümsedi, okul çantasını aldı ve gitti.

Onu durdurma isteğimi dizginledim.

Birkaç defa daha karşılaştık, iki kere telefonda konuştuk ve onu aralık ayındaki mezuniyet töreninde gördüm; ancak her ikimiz de ne birbirimize, ne de başkalarına aramızda geçenleri hiç söylemedik.

Sessizliğin olmuş şeyleri olmamış gibi gösterme özelliği var.

B. Sırlar ve Çözümler

Bunun hiçbir manası olmasa bile, yine de aynen olduğu gibi yayımlatacağım. Biliyorum, belki de yasal olarak başım derde girmeyecek, en azından çok fazla değil: Tek başıma kendimi ihbar ediyorum ve beni suçlayan kimse yok; dahası hiç –ya da hemen hemen hiç– kanıt mevcut değil.

Nikolay Stavrogin, "İtiraf"

A. TERCÜME [VE/VEYA]
B. YORUM

Editör'ün Notu

Eski öğretmenim ve Roth'un rakibi Lee Siegel'ın, metin üzerinde çalışmaya ilişkin karmaşık hislerine rağmen, bu kitabı bitirmeme yardım edeceğini ummuştum. Aşağıdaki mektubu aldığımda isteğime rıza gösterdiği için memnun oldum ama mektubun sonunda bana ve aslında hepimize, yaptığı itirafı okuduğumda irkildim.

Hawaii Üniversitesi, Manoa
İlahiyat Fakültesi
Sakamaki Hall Oda A311
2530 Dole Caddesi Honolulu, Hawaii 96822
Telefon: (808) 948-8299 Telex: UNIHAW

12 Nisan 1998

Anang Saighal
1900 West Eastern Drive
Santa Aghora, CA 90277

Sevgili Anang,

Kamasutra'ya olan ilgini takdir edebilirim; ama Roth'un o metinle ilgili sapkınlığı hakkındaki kaygılarını onaylamam mümkün değil. Edebiyat araştırmacılarının Vatsyayana Mallanaga hakkında somut biyografik bilgi sıkıntısı çekmelerini bir bakıma talihsizlik olarak kabul etmekle beraber, Leopold Roth'un varlığına dair bu suçlayıcı kanıttan esirgenmemiz de aynı derecede talihsizlik olurdu diye düşünüyorum. Bırak da Vatsyayana'yı kınanmaktan koruyan bu anonimlik durumunun keyfini çıkarsın. Roth'un sözde "yorum"u, rahatsız bir aklın entelektüel enkazıyla, haşat olmuş bir kalbin duygusal süprüntülerinden başka bir şey değil. Yorumu yaşama karşı, çevirisinin metne sadık olmayışı kadar güvenilmez. Adımın bunun gibi bir kitapla ilişkilendirilmesine asla izin vermezdim.

Tercümeyi bitirmek gibi bir niyetim yok. Hem de hiç. Yapacak başka işlerim ve bugünlerde enerjimi yönlendirmem gereken başka projelerim var. Sana bildirmeliyim ki, ölümünden evvel Roth beni sürekli rahatsız ediyor ve mantıksız isteklerde bulunuyordu. Sorunları ve saplantılarıyla tüm zamanımı alıyordu. Ailem ve arkadaşlarım bile onun tarafından rahatsız ediliyordu. Dahası tüm fikirlerimi çalıyor ve hayatımı yönetmeye çalışıyordu. Beni deli ediyordu. Artık onunla hiçbir alakam kalmamasını istedim. Bu nedenle sana olanların engellenemez ve aşikâr olduğunu söylediğimde şaşırmayacaksın. Bir noktada artık buna mecburdum. Evet, elbette ben yaptım: Leopold Roth'u ben öldürdüm.

En içten dileklerimle,
Lee Siegel

Kamasutra Burada Biter.

Kaynakça

Erotika ile ilgili her şey sürekli olarak sahte yazarlar, tarihler ve yayım yerleri arkasına gizlenmiştir. Hiçbir şey göründüğü gibi değildir ve erotika kaynakçası uzmanlarının konuya tutkunluğu da bu yüzdendir.

Patrick Kearney, A History of Erotic Literature

Agrona, Alana, *Roses Are Red, Violets Are Blue: Gardening for Lovers*, Pinsk, Ohio: Green Thumb Books, 1987.

Arnor, Romulus, Çev. *Komozutra*, Zembulna: R. R. Rujno, 1945.

—- *Miragarlen*, Zembulna: R. R. Rujno, 1937.

—- *Monuments to Love*, Çev. Charles Kinbote, New Wye: Wordsmith University Press, 1962.

Awrangabadi, Shahnavaz Khus Emak Khan, *The Maathir-ul-Umara: Being Biographies of Drunken and Depraved Mohammadan and Hindoo Courtiers Enjoying the Patronage of the Timurid Soverign*, Çev. Alastair Monier-Pitzwilly, Bağdat: Hussein Brothers, 1926.

Bahadur, Vikram, *"The Oriental Mirror: Cinematic Conceptional Constructions of India in the American Cinema from The Merry Magician of Mahatma Land (1912) to City of Joy (1992)"*, Yüksek Lisans Tezi, University of California, Los Angeles, 1993.

Baker, Frank [Richard Burton], *Stone Talk, being Some of the Marvellous Sayings of One Doctor Polyglott, Ph.D.* Londra: Portman, 1865.

Bannerji, M. T., Clef® Notes and Study Guide to *Tristram Shandy*, Leesville, Ind.: Clef® Notes, 1992.

Bhagavadgita, Çev. Annie Besant, Hollywood: Vedanta Press, 1949.

Blue Yajur Veda, Auddalaki'nin Okulu'nun Gizli Öğretileri, Çev. ve Der. Rudy Kamadinata, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1977.

Bobo, Sensai, *Chin-chin Monogatori*, Çev. Paul [ve Pimiko] Planter, Honolulu: University of Hawaii Press, 1989.

Bonellia, Bernice, "Book Burning as Hermeneutics", *International Journal of Comparative Pataphysics* 18: 198-221.

Boticelli, Bob B, *Puzzles, Puzzles, Puzzles! Let's Have Some Fun with Puzzles*, Indianapolis: Romulus and Rowley, 1979

Burton, Isabel, *Life of Captain Sir Richard Burton*, 2 cilt Londra:

Whitesmith, 1893

Burton, Richard ve F. F. Arbuthnot çevirisi *Ananga Ranga, or The Hindu Art of Love (Ars Amoris Indica)*, Cosmopoli: The Kama Shastra Society of London and Benares, 1885.

— *The Kama Sutra of Vatsyayana*, Cosmopoli: The Kama Shastra Society of London and Benares, 1883.

Chagale, Leon, Der. *Delibes, l'bomme, sa vie, ses amours, ses maladies, et son oeuvre operatique*, Petoville-sur-Mer: Mutterer et Fils, 1918.

Chatterton, Thomas, *Works, Letters, and Marginalia*, Der. Richard Rowley, Roughwater: University of Northern South Dakota Press, 1982

Christ, Jesus H, The *Maranatha Evangelical Handbook of the Lord's Own Words for Idolaters, Animists, and Infidels*, Der. Bob H. Boswell, Hollywood: Maranatha Good News Press, 1995.

Cigale, Louis, *Les problemes theoriques de la traduction de la litterature erotique*, 4 cilt, Paris: Asselin and Clouzot, 1945, *Changes of Heart: On the Erotics of Translation*, Çev. Albert Bird, Honolulu: University of Hawaii Press, 1993.

Clitterson, Candy, *Confessions of a Cockeyed Coed*, Baltimore: Cocktail Press, 1988. *Complaints and Romances: Recollections of the Reign of Charles II*, Oxford: Bodleian Archives, Edwardes Collection, MS.118a.

Cross, Christopher, "Mutiple Orgasm in Hermaphroditic Gastropods." *Archives of Sexual Behavior* 62: 270-92

—- " Rotherase: A Functional Analysis." *International Journal of Comparative Malacology* 1 (1998): 14-73.

Cross, Rose, " The Politics of Orgasm", *Archives of Sexual Behavior* 2 (1969): 18-24.

Danidou, Alain, *Kama Sutra: Le brevaire de l'amour traite d'erotism de Vatsyayana*, Paris: Editions Du Rocher, 1992.

Delibes, Leo, *Lakme*, Paris: Son et Lumiere Frere et Fils, 1898.

—- *Journal Intimei*, Paris: Glandons, 1884.

Digby, Aphra, *The Latin Lover*, Las Vegas: University of Las Vegas Press, 1997.

Dostoevsky, Fyodor, *Polnoe sobranie khudozbestvennykb proizvedenii*, Moskova- Leningrad: Gosudarstvennoe Izdatelstvo, 1927.

Draper, Darlene, *The Girl Who Charmed Serpents*, Blackpool: Children's Library, 1951.

Draper, Edward tarafından yayına hazırlanan *Collection of Poetical and Dramatick Miscellany by the Inmates of an Asylum*, Londra: Bethlehem Royal Hospital Archives [1799]

DuLaure, Jacques-Antoine, *Des divinites devoyes, ou du culte du fellation chez les Indiens*, Pondicherry: Pipe et Glandon, 1805.

Dyer, Reginald, *General Guide to India*, Amritsar: Golden Guides, 1995.

Dziech, B. ve L. Weiner, *The Lecherous Professor*, Boston: Beacon Press, 1984.

Eberhardt, Isabelle, *Ivre au pays des sables, precede des infortunes d'une errante*, Paris: Sorlot, 1944.

Floumoy, Therese, *Des Indes a la planete Mars*, Cenevre: Slatkine, 1900.

Forster, E, M. *A Passage to India*, Der. G. G. Godbole, gözden geçirilmiş baskı

Chandrapore: Colonial Steam Press, 1955.

Fraxus, Pisani, Jr. *Index Sanskritorum Librorum Prohibitorum*, Londra, 1878.

Gandhi, Mohandas, *To the Women*, Karaçi: India House, 1943.

Guinness Book of World Records, Der. Âlim Arun Patel ve Dr. G. G. Rajagapalachariaswami, Nagpur: Guinness Aşram, 1998.

Gupta, Lalita, *"The Mountain of Ecstacy [ı], the Ocean of Bliss"*, Western University, 1997.

Gupta, Nilkanth, "Clitorectomy and Infibulation Reconsidered from an Asian Perspective? *Journal of Geriatric Gynecology* 56: 177-86.

Hall, Tajma, *Carnal Mysteries: The Ratisutra of Jayamangala*, Çev. Orlando, Florida: Venüs House.

Hari, Pandurang, *Sanskrit-English Dictionary ftr Foreigners*, Varanasi: Moti Mahal, 1921.

Hartman, Hedda, " Hartman's Hollywood", *Los Angeles Herald-Examiner*, 21 Temmuz 1955.

—- " Death of the Party", *Confidential Magazine*, Aralık 1955, 18-20.

Hasyalapa Brahmana of the RedYajur Veda, Der. M. T. Bannerji ve Âlim Rahul Pardesh, Srilalitadevi Vihara Sanskrit Series, cilt 18, Patna: Oriental Publications, 1903.

Hiranyadarpana Upanisad, Çev. ve Der. Paul Kamadinata, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1976.

Indraji, Bhagavanlal, *Viduşakamala*, Varanasi: Baba Tandai, 1918.

Kalidevi Ma, *Mind Reading, Palm Reading, Chart Reading: Ancient Indian Lessons for Modern Western Students*, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1995.

—- *Lila: Sex Games from India for Adventurous American Lovers*, Orlando: Kalidevi Press, 1997.

Kamastotra of the Blue Yajur Veda, Çev. ve Der. Susan Kamadinata, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1978.

Karamazov, Karen K, " Reflections on an Archeology of Love", *Austro-American Journal of Hyponomic Anthropology* 41 (1969): 598-607.

Kipling, Rudyard, *The Jungle Book*, Der. G. G. Godbole, Seeonee: Colonial Electric Press, 1952.

Lamairesse, Edouard, Çev. *Le Kama Sutra: Un manuel Indien de civilite pour les petites filles a l'usage des maisons d'education adapte pour les femmes occidentales*, Paris: Presse Praline, 1881.

Larus, Leigh, *Fires of Love*, Savannah: Harlequin Books, 1988.

Lee, Nathaniel, *Collected Works*, 4 cilt, Der. Randolphe Rehatsek, Londra: Bethlehem Hospital Press, 1908.

—- *Mogol Chah Jehan of Hindoustan, or The Triumph of Love, a Tragedy*, Parçalar, Lee notes, 1326c-e. Prudential Hospital for the Mentally Ill, Patient's Library, East Reading.

Lovelace, Leroy, *Cocktail*, Mayıs 1998, 18,42-43.

Lovely, Sir Thomas, *An Oriental Passage, being the Authentic Account of the Conquest of the East Indies, with Divers Papers relating to the Antiquities, Topographies, Habits and Statistics of the Land, and Account of Countries Round the Deccan with a Discursus on the Character of the Great Mogul and Medical Notes on Oriental Infirmities of the Brain*, Orlando: Ponce de Leon Society, 1923.

—- *Usus Sordidus Loqumdi Universalis*, Londra: 1701.

—-" Meditation on a Noodle, or A Sodden Elegie on an Emptie Grave for Nat. Lee, Esq., Hand-Dug by Your Author in Suratt " (1692), Lee notes, Bodleian Library.

McCarthy, Mary, " Vladimir Nabokov's *Pale Fire*", *Encounter* 19 (Ekim 1962): 76.

Merkin, Martin M, *"Body Hair in Sanskrit Literature and Hindu Religious Practice"*, *Pilosophy East and West* 18 (1959): 131-41.

Meyer, Johann Jakob, Sexual Life in Ancient India, Londra: Routeledge & Kegan Paul, 1930.

Monier-Williams, Monier, Sanskrit-English Dictionary, 1899, Oxford: Oxford University Press, 1945.

—- "Report on the Osculatory Customs of the Natives of the Sundry Lands under Jurisdiction and Protection of the Empire", *Journal of the Anthropological Society of London* 18 (Ocak 1885): 42-68.

Muni, Mattamanu, *The Power of Gold: Hiranyashakti*, Çev. Bobby LaFang, Reno: Powerhouse Books, 1968.

Nash, Noreen, *By Love Fulfilled*, New York: Warner Books, 1982.

Nashe, Norman, "American Women behind Foreign Bars", *People* (7 Ocak 1997): 18-27.

Newhouse, Jock, Venüs Doudounes ile birlikte, *Memoirs of the Vagabond of Love*, Cilt I, *The Silent Years*, Hollywood, Kaliforniya: La Brea Press, 1997.

Pacific Bell, Los Angeles telephone directory, Los Angeles, 1997.

Pai, Anant, *Nala Damayanti* Der. Amar-Chitra-Katha 16. Yeni Delhi: India Book House Education Trust, 1979.

Planter, Paul, "On the Biochemistry of *Mono No Aware*, Der. Noriko Kamachi, Tokyo: Sankibo, 1984.

Prakash, Jaidev, "Raising a Hindu Child in Judeo-Christian America", *Indian American Mirror*, Temmuz 1997: 28-37.

Pralayananga Lilaraja, *Kamaslesakavya*, Der. Edward Rehatsek ve M. A. Mohantee, Puri, Orissa: Jagannath Tukuri Printers, 1912.

Proffer, Carl R, *Keys to Nabokov's Lolita*, Bloomington: Indiana University Press, 1968.

Roth, Isaac, *Mirror Retro*, Naomi Mihrof'un önsözüyle, Los Angeles: Occidental Press, 1997.

Roth, Leopold, "Fuck' in Sanskrit?" *International Journal of Illicit, Deviant, and Subversive Language* 12 (1976): 47-73.

—- "*Oflyricberos*: Anagramic Charades and Other Amphibological Verbal Constructions in Sanskrit Literature" Doktora Tezi, Faculty of Oriental Studies, Oxford University, 1976.

—- Louis Cigale, *Les problemes theoriques de la traduction de la litterature erotique*, değerlendirme yazısı Journal des traducteurs / Translators' Journal 9 (1994): 39-47.

—- Lee Siegel, *Net of Magic: Wonder and Deception in India, South American Journal of East Indian Studies* 18 (1992): 67-69.

Roth, Rudolf, *"Eine Grammatik der Liebe und der Sexualitat?"*, Zeitschrift der Deutschen Morgenliindischen Gesellschaft 18 (1879): 147-83.

Roth, Rudolf ve Otto Böhtlingk, *Sanskrit-Wörterbuch*, St. Petersburg: Academy of Arts and Sciences, 1875.

Said, Edward, *Orientalism*, New York: Random House, 1979.

Saighal, Anang, "Love as Game in the Works of Kalidasa", University of Hawaii, 1993.

Saighal, Kashinath, *Trstramfandicaritam*, MS. no. 719, Anup Sanskrit Library, Lalgarh Palace, Bikaner, Hindistan

Saighal, Ramanath, " Frigidity, Dyspareunia, and Pseudovaginismus in a Panjabi Community in Reading", *London Journal of Psychosomatic Medicine* 64 (1989): 873-74.

—- "Impotence and Satyriasis in a Panjabi Community in Reading", ıg", *London Journal of Psychosomatic Medicine* 62 (1988): 423-94.

Schmidt, Richard, *Beitraege zur Indischen Erotik*, Leipzig: Hayn und Seifert, 1902.

—- *Das Kamasutram*, Çev. Leipzig: Hayn, Seifert, und Spiegel, 1908.

Schnupperputzi, Hans-Ulrich von, *Beitraege zur Aetiologie der Indischen Psychopathia Sexualis*, Dresden: Schnipplehaus, 1902.

Segalenoff, Victor, *"Entretien avec Fritz Jahn"*, Cahiers du Cinema 18

(1951): 18-20.

Sellon, Edward, *Dolly, or The Trials and Tribulations of a White Slave Girl*, Londra.

—- *The New Ladies' Tickler, or The Adventures of Sahib Lovesport and the Audacious Baboo*, Oxford, 1866.

—- *The Oriental Epicurean, or The Delights of Hindoo Sex, Facetiously and Philosophically Considered, in Graphic Letters Addressed to Young Ladies of Quality*, Londra: Golden Cockerel, 1865.

Shade, John, " Pale Fire", Der. Charles Kinbote, New Wye: Wordsmith College Press, 1966.

Shah, K., J. Shaw, L. Singer ve J. Singh, "Physiological Process and Anatomical Structure in a Polyptychic Bulbocloacal Metapodial Peptoraptoral Gland of *Helix pseudoecstasis*", *International Journal of Comparative Malacology* 18 (1980): 143-45.

Shaw, John, Review of *Kama Sutra*, by Mira Nair, *Artesia Arts Weekly*, 12 Nisan 1997, 18.

—- Review of *The Nutty Professor*, starring Eddie Murphy, *Artesia Arts Weekly*, 19 Nisan 1997, 18.

Siegel, Lee, *City of Dreadful Night*, Şikago: University of Chicago Press, 1995.

—- *Laughing Matters: Comic Tradition in India*, Şikago: University of Chicago Press, 1993.

—- *Net of Magic: Wonder and Deception in India*, Şikago: University of Chicago Press,1993.

—- *Sacred and Profane Love in India*, Faculty of Oriental Studies, Oxford University, 1976.

Siegel, Robert J., *Intravascular Ultrasound Imaging in Erectile Dysfunction: A Comprehensive Assessment of Pudendal Artery Pathoanatomy*, Basel: Mareel Dekker, 1996.

Sri-Lalita-Sahasranama, Çev. ve Der. Eugene Kamadinata, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1978.

Stavrogin, Nikolay, "Confession", *Russky Vestnik*, 28 Kasım 1883.

Sterne, Laurence, *The Life and Opinions of Tristram Shandy, Gent*, New York: W. W. Norton, 1980.

—- *Journal to Eliza*, Londra: Child and Rivers, 1921.

Swinburne, Algernon Charles, *The Yogee's Pleasure*, Londra,1888.

Ustad Isa, *Memoires d'un vagabond d'amour*, Acemce'den Çev. Jacques Noumaison, 12 cilt, Paris: Societe Asiatique, 1879-91.

Vance, E. B. ve N. N., "Wagner, Written Descriptions of Orgasm: A Study of Sex Differences", *Archives of Sexual Behavior* 5 (1976): 87-98.

Vatsyayana Mallanaga, *Kamasutra*, Pralayananga, Yasodhara ve Narsingh Sastri'nin yorumlarıyla, Der. Bhagavanlal Indraji, Rahul Pardesh ve Hari Pandurang, Varanasi: Yelchiko Press, 1900.

Wackernagel, Jakob, *Altindische Grammatik mit Einschluss der Gesamten Indischen Erotischen Literatur*, Göttingen: Georg Müller und Friedhelm Seifert, 1896.

White, Francis, *The Indian Adventures of Brigade-Major Francis White of the Bengal Lancers in the Service of His Empire & Himself* Cosmopoli: Corinthian Club of Calcutta, Crimea, Paris, Oxford, ve Sandwich Adaları, 1900.

White-Roth, Sophia, "Does Everybody Love a Lover?: A Dean's Inquiry into a Case of Sexual Harassment", Der. M. A. Paludi, Albany: SUNY Press, 1990.

—-*Love and Madness in the Life and Plays of Nathaniel Lee: A PsychoanalyticApproach to Literary Criticism*, Leesville: University of Western Indiana Press, 1980.

Yellow Yajur Veda of the Latter Day Rishis, Çev. ve Der. Clover Kamadinata, Krishnapur, Iowa: Veda Press, 1978.

Yogananda, Paramahansa, *Confessions of a Yogi*, Hollywood: Vedanta Press, 1937.

Zeale, Norma, *The Power of Passionate Thinking*, Reno: Powerhouse Press, 1990.

Zernovon, Remus Radomir, Zemblan-English Dictionary, Bokay: Qıieen Blenda Press, 1908.

Dizin

Aşk 12, 13, 15, 17; ve ölüm 19, 99, 102; ve egzotik 51, 111, 164, 167, 233, 241; Lee 11, 25, 29, 83; edebi tema 153, 219, 237; ve delilik 29, 174, 361, 423; kurtuluş 46, 151, 249, 274, 292. *ayrıca bkz.*, erotizm, fantezi, fetiş, takıntı, hayal gücü, narsizm, saplantı, sapkınlık, cinsellik, simgesellik
Sophia White-Roth, *Love and Madness in the Life and Plays of Nathaniel Lee*

A

aşk 3, 4, 10, 12, 13, 15, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 60, 62, 65, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 79, 82, 86, 87, 88, 89, 93, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 108, 109, 111, 114, 115, 117, 118, 120, 124, 125, 126, 127, 130, 133, 145, 146, 147, 148, 151, 154, 159, 160, 161, 164, 168, 169, 174, 176, 177, 178, 181, 184, 191, 192, 205, 211, 215, 216, 217, 220, 232, 233, 235, 236, 237, 238, 241, 242, 245, 248, 249, 252, 253, 254, 255, 259, 260, 261, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 274, 276, 277, 278, 288, 291, 298, 300, 301. 302, 303, 305, 306, 308, 317, 325, 326, 327, 328

anlambilim 17, 122

ayartma 292, 353

ayna 39, 40, 55, 66, 75, 81, 166, 168, 175, 204, 243, 248, 253, 266, 288, 294, 309, 326, 336, 366, 371, 445, 466, 467

B

beden 59, 81, 192, 212, 238, 249, 302, 308, 313, 317, 328, 334, 380

bilmeceler 16, 17, 18, 19, 26

C

cinsel taciz 111, 122, 124, 361, 362, 384, 385, 410, 426, 448, 452, 454

D

delilik 29, 174, 361, 423

dil 61, 122, 168, 303, 306, 311, 320, 419, 421, 424

dildo 55, 60, 76, 188, 216

düşler 192, 248

F-G

fanteziler 36

genital 21, 47

gölgeler 21, 37, 174, 175, 260

H

hafıza 60, 396
hakikat 238
hastalık 47, 259, 300, 302, 341, 342, 379

İ-J

içki 66, 85, 87, 93, 97, 99, 116, 117, 122, 131, 146, 215, 221, 245, 257, 275, 286, 289, 293, 323, 343, 388, 434, 442, 443, 445, 459, 460
jinekoloji 52, 343, 460

K

kadınlar 34, 38, 52, 84, 90, 95, 99, 100, 103, 104, 109, 112, 114, 115, 122, 123, 133, 137, 142, 143, 145, 146, 147, 148, 152, 153, 154, 157, 158, 159, 192, 199, 203, 235, 236, 279, 285, 323, 324, 331, 341, 342, 351, 365, 385, 399, 400, 408, 410, 412, 467
kirli 63, 73, 104, 261, 301, 327, 338, 353, 382
kitaplar 23, 39, 102, 110, 111, 211, 212, 238, 246, 300, 327, 361, 387, 398, 434, 455
kıl 270

M

masumiyet 194, 331
mazoşist 192
müzik 18, 60, 61, 66, 68, 120, 169, 215, 219, 242, 264, 265, 266, 396

O-Ö

orgazm 35, 108, 112, 151, 152, 153, 155, 157, 158, 159, 216, 233, 321
oryantalizm 100
oyunlar 44, 60, 72, 74, 79, 140, 204, 278, 387, 398
ölüm 15, 19, 20, 31, 48, 54, 73, 102, 121, 153, 159, 160, 192, 238, 247, 264, 266, 268, 269, 271, 278, 279, 306, 316, 327, 328, 329, 341, 361, 395, 397, 404, 408, 416, 420, 426, 427, 440, 457

P

partiler 78, 79, 93, 265
pedagoji 184, 386
pornografi 121
pozisyonlar 141, 184, 189, 190, 216, 283, 390

S

saç 22, 41, 48, 57, 60
seks 12, 15, 19, 23, 31, 34, 36, 39, 52, 58, 72, 76, 87, 89, 94, 99, 101, 103, 104, 105, 108, 114, 115, 116, 118, 121, 125, 140, 141, 143, 146, 149, 152, 153, 154, 157, 163, 177, 185, 186, 187, 188, 190, 192, 202, 208, 216, 220, 233, 248, 249, 251, 276, 277, 284, 288, 299, 301, 303, 313, 317, 320, 329, 340, 342, 365, 386, 413, 415, 431, 445, 450, 453
seksoloji 12, 411, 437
sessizlik 58, 164, 176, 260, 279, 282, 294, 308, 327, 330, 352, 404, 429
sigara içme 116, 117, 149, 387, 442, 459

Dizin

Aşk 12, 13, 15, 17; ve ölüm 19, 99, 102; ve egzotik 51, 111, 164, 167, 233, 241; Lee 11, 25, 29, 83; edebi tema 153, 219, 237; ve delilik 29, 174, 361, 423; kurtuluş 46, 151, 249, 274, 292. *ayrıca bkz.*, erotizm, fantezi, fetiş, takıntı, hayal gücü, narsizm, saplantı, sapkınlık, cinsellik, simgesellik
Sophia White-Roth, *Love and Madness in the Life and Plays of Nathaniel Lee*

A

aşk 3, 4, 10, 12, 13, 15, 19, 20, 21, 24, 25, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 41, 42, 46, 47, 48, 50, 51, 52, 60, 62, 65, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 76, 77, 79, 82, 86, 87, 88, 89, 93, 95, 96, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 108, 109, 111, 114, 115, 117, 118, 120, 124, 125, 126, 127, 130, 133, 145, 146, 147, 148, 151, 154, 159, 160, 161, 164, 168, 169, 174, 176, 177, 178, 181, 184, 191, 192, 205, 211, 215, 216, 217, 220, 232, 233, 235, 236, 237, 238, 241, 242, 245, 248, 249, 252, 253, 254, 255, 259, 260, 261, 263, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 274, 276, 277, 278, 288, 291, 298, 300, 301, 302, 303, 305, 306, 308, 317, 325, 326, 327, 328

anlambilim 17, 122

ayartma 292, 353

ayna 39, 40, 55, 66, 75, 81, 166, 168, 175, 204, 243, 248, 253, 266, 288, 294, 309, 326, 336, 366, 371, 445, 466, 467

B

beden 59, 81, 192, 212, 238, 249, 302, 308, 313, 317, 328, 334, 380

bilmeceler 16, 17, 18, 19, 26

C

cinsel taciz 111, 122, 124, 361, 362, 384, 385, 410, 426, 448, 452, 454

D

delilik 29, 174, 361, 423

dil 61, 122, 168, 303, 306, 311, 320, 419, 421, 424

dildo 55, 60, 76, 188, 216

düşler 192, 248

F-G

fanteziler 36

genital 21, 47

gölgeler 21, 37, 174, 175, 260

H

hafıza 60, 396
hakikat 238
hastalık 47, 259, 300, 302, 341, 342, 379

İ-J

içki 66, 85, 87, 93, 97, 99, 116, 117, 122, 131, 146, 215, 221, 245, 257, 275, 286, 289, 293, 323, 343, 388, 434, 442, 443, 445, 459, 460
jinekoloji 52, 343, 460

K

kadınlar 34, 38, 52, 84, 90, 95, 99, 100, 103, 104, 109, 112, 114, 115, 122, 123, 133, 137, 142, 143, 145, 146, 147, 148, 152, 153, 154, 157, 158, 159, 192, 199, 203, 235, 236, 279, 285, 323, 324, 331, 341, 342, 351, 365, 385, 399, 400, 408, 410, 412, 467
kirli 63, 73, 104, 261, 301, 327, 338, 353, 382
kitaplar 23, 39, 102, 110, 111, 211, 212, 238, 246, 300, 327, 361, 387, 398, 434, 455
kıl 270

M

masumiyet 194, 331
mazoşist 192
müzik 18, 60, 61, 66, 68, 120, 169, 215, 219, 242, 264, 265, 266, 396

O-Ö

orgazm 35, 108, 112, 151, 152, 153, 155, 157, 158, 159, 216, 233, 321
oryantalizm 100
oyunlar 44, 60, 72, 74, 79, 140, 204, 278, 387, 398
ölüm 15, 19, 20, 31, 48, 54, 73, 102, 121, 153, 159, 160, 192, 238, 247, 264, 266, 268, 269, 271, 278, 279, 306, 316, 327, 328, 329, 341, 361, 395, 397, 404, 408, 416, 420, 426, 427, 440, 457

P

partiler 78, 79, 93, 265
pedagoji 184, 386
pornografi 121
pozisyonlar 141, 184, 189, 190, 216, 283, 390

S

saç 22, 41, 48, 57, 60
seks 12, 15, 19, 23, 31, 34, 36, 39, 52, 58, 72, 76, 87, 89, 94, 99, 101, 103, 104, 105, 108, 114, 115, 116, 118, 121, 125, 140, 141, 143, 146, 149, 152, 153, 154, 157, 163, 177, 185, 186, 187, 188, 190, 192, 202, 208, 216, 220, 233, 248, 249, 251, 276, 277, 284, 288, 299, 301, 303, 313, 317, 320, 329, 340, 342, 365, 386, 413, 415, 431, 445, 450, 453
seksoloji 12, 411, 437
sessizlik 58, 164, 176, 260, 279, 282, 294, 308, 327, 330, 352, 404, 429
sigara içme 116, 117, 149, 387, 442, 459

sihir 41, 42, 44, 55, 60, 79, 205, 248, 265, 288, 409, 437
sikişme 45, 46, 110, 193, 208, 313
simgeler 101, 141
sözlük 16, 34, 36, 37, 43, 60, 62, 114, 165, 169, 187, 205, 210, 256, 324, 363, 368, 380, 423, 424, 427, 439, 449, 465
suç 11, 15, 94, 97, 101, 116, 166, 254, 311, 362, 370, 371, 381, 385, 386, 387, 388, 411, 414, 419, 422, 425, 426, 434, 437, 441, 442, 451, 452, 456, 466, 468, 469

T

tecavüz 20, 278, 360, 374, 375, 384, 385, 402
tercüme 16, 17, 31, 34, 35, 39, 42, 52, 60, 66, 78, 79, 82, 86, 89, 95, 115, 127, 145, 151, 162, 163, 164, 168, 181, 183, 184, 192, 201, 208, 210, 218, 219, 221, 232, 233, 234, 235, 241, 243, 250, 252, 260, 264, 268, 270, 273, 278, 284, 290, 294, 295, 298, 301, 306, 314, 317, 318, 321, 322, 324, 325, 326, 331, 335, 336, 344, 348, 351, 352, 359, 365, 367, 368, 369, 372, 379, 380, 383, 389, 393, 394, 396, 397, 401, 406, 407, 408, 410, 411, 416, 421, 424, 425, 426, 427, 428, 430, 434, 437, 439, 449, 453, 454, 455

U-V

uyuşturucu 109, 242, 248, 292, 425, 450
vaatler 270

Y

yalanlar 166
yazma 16, 23, 26, 29, 31, 32, 62, 76, 81, 82, 87, 118, 128, 152, 153, 163, 166, 219, 234, 327, 336, 355, 370, 375, 380, 387, 390, 409, 411, 413, 425, 431, 434, 439, 454, 456, 458
yıldızlar 266, 448